

12.4.2013

A7-0171/ 001-001

TARKISTUKSET 001-001

esittäjä(t): Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Mietintö

Othmar Karas

A7-0171/2012

Luottolaitosten ja sijoituspalveluyhtiöiden vakavaraisuusvaatimukset

Ehdotus asetukseksi (COM(2011)0452 – C7-0417/2011 – 2011/0202(COD))

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET*

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevista vakavaraisuusvaatimuksista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

---

* Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla

- (1) Rahoitusjärjestelmän vahvistamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa G20-ryhmän julkilausumassa¹ kehoitettiin toteuttamaan kansainvälisesti yhdenmukaisia toimia, joiden tavoitteena olisi vahvistaa avoimuutta, vastuuvollisuutta ja sääntelyä parantamalla pankkijärjestelmässä olevan pääoman määrää ja laatua sen jälkeen, kun talouden elpyminen olisi varmistettu. Julkilausumassa kehoitettiin myös ottamaan käyttöön ei-riskiperusteinen täydentävä toimenpide, jolla rajoitettaisiin velkaantumisen lisääntymistä pankkijärjestelmässä, sekä kehittämään puitteet vahvempia maksuvalmiuspuskureita varten. Keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä (Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision, GHOS) sopi syyskuussa 2009 G20-ryhmän antaman toimeksiannon mukaisesti useista toimenpiteistä, joiden tavoitteena oli lujittaa pankkialan sääntelyä. G20-maiden johtajat hyväksyivät nämä toimenpiteet Pittsburghissa 24 ja 25 päivänä syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa, ja ne muotoiltiin tarkemmin joulukuussa 2009. Heinäkuussa ja syyskuussa 2010 GHOS antoi kaksi lisäilmoitusta näiden uusien toimenpiteiden suunnittelusta ja kalibroinnista, ja joulukuussa 2010 Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) julkisti lopulliset toimenpiteet, joista käytetään nimitystä "Basel III".
- (2) EU:n finanssivalvontaa Jacques de Larosièren johdolla käsitellyt korkean tason asiantuntijaryhmä kehotti Euroopan unionia yhdenmukaistamaan finanssialan sääntelyä. Myös Eurooppa-neuvosto tähdensi tulevan eurooppalaisen valvontarakenteen yhteydessä 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 tarvetta laatia "eurooppalainen sääntökirja", jota sovellettaisiin kaikkiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sisämarkkinoilla.
- (2 a) ***Kuten de Larosièren raportissa todetaan, jäsenvaltion olisi voitava toteuttaa rahoitusvakauden turvaamisen kannalta kotimaassa asianmukaisina pidettyjä tiukempia kansallisia sääntelytoimenpiteitä edellyttäen, että sisämarkkinoiden periaatteita ja keskeisiä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.***
- (3) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/48/EY² sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten (jäljempänä 'laitokset') omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/49/EY³ on muutettu useita kertoja huomattavilta osin. Monia direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiä sovelletaan sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Näiden säännösten yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi olisi suotavaa yhdistää ne uudeksi lainsäädännöksi, jota sovellettaisiin sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Selkeyden vuoksi direktiivien liitteiden säännökset olisi yhdistettävä tämän uuden lainsäädännön artiklaosaan.
- (4) Uuden lainsäädännön olisi koostuttava kahdesta eri säädöksestä, direktiivistä ja asetuksesta. Molempien säädösten olisi muodostettava yhdessä oikeudellinen kehys, jolla säänneltäisiin oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa, sekä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskeva sääntelykehys ja vakavaraisuussäännöt. Sen vuoksi tätä asetusta olisi luettava yhdessä direktiivin kanssa.

¹ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

² EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

³ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (4 a) ***Unioniin sijoittautuneisiin, järjestelmän kannalta merkittäviin kotimaisiin rahoituslaitoksiin olisi sovellettava samoja lisävaatimuksia kuin järjestelmän kannalta merkittäviin maailmanlaajuisiin rahoituslaitoksiin, kun tulevat kriteerit ja luettelo on hyväksytty.***
- (5) Direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen], joka perustuu SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan, olisi oltava säännökset, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa tässä direktiivissä tarkoitettulla tavalla, sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja näiden laitosten valvontakehys, kuten säännökset, joilla säännellään liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, määräosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten perustamispääomaa ja vakavaraisuuden kokonaisarvioita.
- (6) Asetuksen olisi sisällettävä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevat vakavaraisuusvaatimukset, jotka liittyvät tiukasti pankki- ja finanssipalvelumarkkinoiden toimintaan ja joilla pyritään varmistamaan toimijoiden taloudellinen vakaus näillä markkinoilla sekä korkeatasoinen sijoittajien ja tallettajien suoja. ***Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa muuntyyppisiin laitoksiin, kuten rahoituslaitoksiin, jotka eivät ota vastaan talletuksia yleisöltä.*** Tällä suoraan sovellettavalla säädöksellä pyritään edistämään määrätietoisesti sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, minkä vuoksi sen olisi perustuttava SEUT-sopimuksen 114 artiklan säännöksiin, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti.
- (7 c) ***On vielä päästävä sopimukseen yhteisistä kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista, jotka saattaisivat johtaa epä johdonmukaisuuteen vertailtaessa Baselin vaatimusten maailmanlaajuisista täytäntöönpanoa erityisesti mitä tulee riskipainotettujen varojen, vähimmäisomavaraisuusasteen ja maksuvalmiusvaatimuksen laskemiseen sekä ryhmien määrittelyyn. Tässä suhteessa komission olisi pyrittävä maailmanlaajuisesti yhdenmukaisten tilinpäätösstandardien aikaansaamiseen ja ainakin siihen, että vakavaraisuuden sääntelyperusteita voidaan verrata maailmanlaajuisesti.***
- (7 d) ***Ottaen huomioon Baselin pankkivalvontakomitean standardien täytäntöönpanosta vastaavan ryhmän työn, joka liittyy pääoman sääntelyä koskevan Baselin järjestelmän täytäntöönpanon valvontaan ja tarkasteluun jäsenvaltioissa, komission olisi laadittava ajan tasalla olevia raportteja jatkuvasti ja ainakin aina sen jälkeen, kun Baselin pankkivalvontakomitea julkaisee kunkin Basel III:n täytäntöönpanoa koskevan edistymiskertomuksen, Basel III:n täytäntöönpanosta ja kansallisesta käyttönotosta muilla keskeisillä lainkäyttöalueilla, mukaan luettuna arvio siitä, miten muiden maiden lait tai asetukset noudattavat kansainvälisiä vähimmäisvaatimuksia, jotta voidaan yksilöidä erot, jotka voivat herättää kysymyksiä tasapuolisista kilpailuedellytyksistä.***
- (8) Jotta voitaisiin poistaa jäljellä olevat kaupan esteet ja merkittävät kilpailun vääristymät, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen välisistä eroista, sekä estää muiden mahdollisten kaupan esteiden ja merkittävien kilpailun vääristymien

ilmaantuminen, on tarpeen antaa asetus, jossa vahvistetaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat yhdenmukaiset säännöt.

- (9) Laatimalla vakavaraisuusvaatimukset asetuksen muotoon varmistettaisiin, että niitä sovelletaan suoraan kaikissa jäsenvaltioissa. Näin taattaisiin yhdenmukaiset edellytykset, sillä direktiivin saattaminen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä johtaisi erilaisiin kansallisiin vaatimuksiin. Asetuksen antaminen merkitsisi sitä, että **kaikki luottolaitokset ja asetuksen määritelmän mukaiset sijoituspalveluyritykset** noudattaisivat samoja sääntöjä koko unionissa, mikä lisäisi luottamusta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakauteen erityisesti stressikausien aikoina. Asetuksella vähennettäisiin myös sääntelyn monimutkaisuutta ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia erityisesti rajojen yli toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kannalta. Erityistapauksena ovat kiinteistömarkkinat, joille on luonteenomaista kansallisesti, alueellisesti tai paikallisesti määräytyvät taloudelliset muutokset ja lainkäyttöalueelliset erot ja joilla olisi sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset asettavat suurempia riskipainoja tai soveltavat tiukempia kriteerejä kiinteistövakuudellisiin saamisiin tietyillä alueilla maksulaiminlyönneistä saatujen kokemusten ja odotetun markkinakehityksen perusteella.
- (10) Jäsenvaltioilla olisi oltava valta pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä asioista, joista ei anneta yhdenmukaisia sääntöjä tässä asetuksessa, kuitenkin sillä edellytyksellä, että kansalliset säännökset eivät ole ristiriidassa unionin oikeuden kanssa tai heikennä sen soveltamista.
- (11) Jos jäsenvaltiot antavat yleisluonteisia ohjeita erityisesti sellaisilla aloilla, joilla komission odotetaan hyväksyvän teknisten standardien luonnokset, niiden antamat ohjeet eivät saa olla ristiriidassa unionin oikeuden kanssa eivätkä heikentää sen soveltamista.
- (12) **Jäsenvaltioita kehotetaan asettamaan tarvittaessa** vastaavia vaatimuksia yrityksille, jotka eivät kuulu **tämän** asetuksen soveltamisalaan.
- (13) Tässä asetuksessa vahvistettuja yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia täydennetään yksittäisillä järjestelyillä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättävät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalveluyrityksestä tekemänsä vakavaraisuuden jatkuvan kokonaisarvion perusteella. Millaisia valvontajärjestelyjä voidaan käyttää olisi vahvistettava direktiivissä, koska toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava päättää määrättävistä järjestelyistä oman harkintansa mukaisesti.
- (14) **Jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia kehotetaan asettamaan tarvittaessa [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ... päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston** direktiivissä **.../.../EU** säädetyin vakavaraisuuden kokonaisarviointi- ja arviointiprosessin yhteydessä erityisiä vaatimuksia, jotka olisi räätälöitävä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten erityisen riskiprofiilin mukaisiksi.
- (15) Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on perustettu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010

annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹.
Mainitulla asetuksella pyritään parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta sekä tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmien valvontaa.

- (15 a) *Arvioidessaan laitosten merkittävyyttä järjestelmän kannalta EPV:n olisi kiinnitettävä huomiota kokoon, rajatylittävään jakeluun ja heijastusvaikutukseen sekä otettava huomioon ala tai tytäryhtiörakenne, keskinäinen riippuvuus samankaltaisen liiketoimintamallin kautta tai vastatakausjärjestelmät tai liiketoimintamalliltaan samankaltaisten riippumattomien laitosten vakuutusklusterit, joilla voi olla järjestelmään kohdistuvia yhteisvaikutuksia.*
- (15 b) *Kun otetaan huomioon tästä asetuksesta aiheutuva EPV:n toimivaltuuksien ja tehtävien väistämätön laajentuminen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi huolehdittava siitä, että saataville asetetaan viipymättä riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit.*
- (16) Asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 edellytetään EPV:n toimivan direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY soveltamisalalla. EPV:n edellytetään myös toimivan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toimialoilla sellaisissa asioissa, jotka eivät suoranaisesti kuulu mainittujen direktiivien soveltamisalaan, jos tällaiset toimet ovat tarpeen kyseisten säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon EPV:n asema ja tehtävä sekä helpotettava mainitussa asetuksessa vahvistettujen EPV:n valtuuksien käyttöä.
- (16 a) *Euroopan unionin rahoitusvalvontaa käsittelevän, Jacques de Larosièren johtaman korkean tason työryhmän raportissa todetaan, että mikrotason vakauden valvonnalla ei voida tehokkaasti varmistaa rahoitusvakautta ottamatta makrotason kehitystä asianmukaisesti huomioon, kun taas makrotason vakauden valvonta ei ole mielekäästä, ellei sillä voida jollakin tavoin vaikuttaa mikrotason valvontaan.*
- On olennaisen tärkeää, että EPV ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta EJRK:n toiminta ja sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. EPV:n olisi erityisesti voitava välittää EJRK:lle kaikki toimivaltaisten viranomaisten tässä asetuksessa säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien mukaisesti keräämät asianmukaiset tiedot.*
- (16 b) *Viimeisimmän rahoituskriisin tuhoisat vaikutukset huomioon ottaen tämän asetuksen yleisenä tavoitteena on edistää taloudellisesti hyödyllisiä pankkitoimia, jotka palvelevat yleistä etua, ja hillitä kestäväntöntä rahoituskeinottelua, jolla ei ole todellista lisäarvoa. Tämä edellyttää sitä, että uudistetaan kattavasti menetelmiä, joilla säästöjä kanavoidaan tuottaviin sijoituksiin. Jotta turvataan kestävä ja monipuolinen pankkialan toimintaympäristö Euroopassa, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet asettaa huomattavasti suurempia pääomavaatimuksia järjestelmän kannalta tärkeille laitoksille, jotka voivat liiketoimintansa vuoksi aiheuttaa uhan maailmantaloudelle.*
- (17) Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille on asetettava samankaltaiset taloudelliset vaatimukset, jotta säästäjille voidaan taata samanlainen suoja ja jotta voidaan

---

¹ EUVL 331, 15.12.2010, s. 12.

varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitos- ja sijoituspalveluyritysr ryhmien välillä.

- (18) Koska sisämarkkinoilla toimivat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset kilpailevat suoraan toistensa kanssa, valvontavaatimusten olisi oltava samanlaiset koko unionissa ***ottaen huomioon laitosten erilaiset riskiprofiilit.***
- (19) Kun valvonnan yhteydessä on tarpeen määrittää luottolaitos- ja sijoituspalveluryhmän konsolidoitujen omien varojen määrä, laskelma olisi tehtävä tämän asetuksen mukaisesti.
- (20) Omien varojen vaatimuksia sovelletaan tämän asetuksen mukaan erillisiin laitoksiin tai konsolidoinnin perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset luovu erillisestä valvonnasta, kun ne katsovat olevan tarpeellista luopua siitä. Erillinen, konsolidoitu ja rajatylittävä konsolidoitu valvonta ovat käyttökelpoisia välineitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvonnassa.
- (21) Samaan ryhmään kuuluvien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten riittävän vakavaraisuuden varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että pääomavaatimuksia sovelletaan ryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä ja ovat tarvittaessa käytettävissä talletusten suojaamiseen, omien varojen vaatimuksia olisi sovellettava ryhmän yksittäisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jollei tätä tavoitetta voida muuten saavuttaa tehokkaasti.
- (21 a) Jos konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin sisältyvien vähemmistön osuuksien vähentäminen johtaa tiettyntyyppisten luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten pääomavaatimuksen suhteettomaan tiukentamiseen, tällaiset laitokset tai yritykset olisi jätettävä kyseisen säännön soveltamisalan ulkopuolelle.***
- (22) Täsmällisessä laskentateknikassa, jota käytetään laskettaessa omia varoja ja niiden riittävyyttä kattamaan luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvat riskit sekä arvioitaessa riskien keskittymistä, olisi otettava huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY¹, joka sisältää tiettyjä muutoksia konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettuun seitsemänteen neuvoston direktiiviin 83/349/ETY², tai kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002³ riippuen siitä, kumpaa sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tilinpäätöksiin.
- (23) Riittävän vakavaraisuuden varmistamiseksi on tärkeää vahvistaa omien varojen vaatimukset, joissa varoja ja taseen ulkopuolisia erä painotetaan niiden riskialttiuden perusteella.

¹ EYVL L 372, 31.12.1986 s. 1.

² EYVL L 193, 18.7.1983 s. 1.

³ EYVL L 243, 11.9.2002 s. 1.

- (24) BCBS hyväksyi 26 päivänä kesäkuuta 2004 vakavaraisuusvaatimusten kansainvälistä lähentymistä koskevan puitesopimuksen ("Basel II -kehys"). Direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännökset, jotka on sisällytetty tähän asetukseen, vastaavat Basel II -puitesopimuksen määräyksiä. Koska tähän asetukseen on sisällytetty myös Basel III -sopimuksen täydentävät osat, asetusta vastaa Basel II- ja Basel III -sopimusten määräyksiä.
- (25) On olennaisen tärkeää huomioida unionissa toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moninaisuus ja ottaa luottoriskiin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden kehittyneisyysasteessa on eroja. Ulkoisten luottoluokitusten sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien estimaattien käyttö yksittäisten luottoriskiparametrien osalta merkitsee huomattavaa parannusta luottoriskisääntöjen riskiherkkyyteen ja varovaisuustasoon. Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Laatiessaan estimaatteja, joita tarvitaan tämän asetuksen mukaisten menetelmien soveltamiseksi luottoriskiin, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tehostettava luottoriskin arviointi- ja hallintamenettelyjään, jotta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten lakisääteisiä omia varoja koskevien vaatimusten määrittämiseksi voidaan luoda menetelmiä, jotka vastaavat yksittäisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten menettelyjen kehitystasoa. Tältä osin asiakasriskien syntymistä ja niiden hallintaa koskevaan tietojenkäsittelyyn olisi sisällytettävä luottoriskin hallinta- ja mittausjärjestelmien kehittäminen ja validointi. Tämä on luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten oikeutettujen etujen mukaista ja vastaa myös tämän asetuksen tavoitetta parantaa riskien mittaamiseen ja hallintaan sovellettavia menetelmiä ja käyttää niitä myös omien varojen sääntelyyn.
- (25 a) *Ulkoisten luottoluokitusten liiallista käyttöä olisi vähennettävä, ja kaikki luokituksista johtuvat automaattiset vaikutukset olisi poistettava asteittain. Sääntelyssä olisi sen vuoksi vaadittava luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä ottamaan käyttöön vakuuttavasti perustettuja luotonantoperusteita ja luottopäätösprosesseja. Tässä prosessissa voidaan käyttää ulkoisia luottoluokituksia yhtenä tekijänä muiden joukossa, mutta niissä ei saisi tukeutua yksinomaan tai mekaanisesti ulkoisiin luokituksiin eivätkä ne saisi olla ratkaisevassa asemassa.*
- (25 b) *Valvontatavat perustuvat korkeintaan yhden vuoden pituiseen aikahorisonttiin (todennäköisen tappioluvun laskeminen, maksuvalmiussuhde), mikä lisää sijoittajien taipumuksia lyhentää sijoitushorisonttiaan. Nykyistä sääntely- ja valvontakehystä on siksi tarkistettava, jotta voidaan ottaa käyttöön säännöksiä, joilla edistetään pitkän aikavälin investointeja, joita reaalityö tarvitsee.*
- (26) Omien varojen vaatimukset olisi suhteutettava katettaviin riskeihin. Vaatimuksissa olisi erityisesti otettava huomioon riskitasojen aleneminen, jos laitoksella on paljon suhteellisen pieniä vastuuta.
- (27) BCBS:n päätöksen mukaisesti, sellaisena kuin GHOS sen hyväksyi 10 päivänä tammikuuta 2011, kaikkien laitoksen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvoa olisi alennettava kokonaan ja pysyvästi tai kyseiset instrumentit olisi muunnettava kokonaan rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi siinä vaiheessa, kun laitos todetaan elinkelvottomaksi.

- (27 a) *Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien on tarkoituksenmukaista sijoittua kaikkien muiden pääomainstrumenttien jälkeen, koska rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien on tarkoituksenmukaista sijoittua toissijaisten omien varojen instrumenttien jälkeen. Kuitenkin pääomainstrumentit, jotka on laskettu liikkeeseen ennen raja-aikaa ja jotka on sisällytetty omiin varoihin 31 päivään joulukuuta 2012 asti voimassa olevien sääntöjen mukaisesti, voitaisiin tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisällyttää alempaan omien varojen luokkaan kuin se vastaava luokka, johon ne aikaisemmin olivat hyväksyttävissä. Sellaiset instrumentit voisivat sopimusehtojensa vuoksi yhä sijoittua rajoituksettomien ja rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien jälkeen maksukyvyttömyyden yhteydessä, vaikka ne sisällytettäisiin omien varojen alempaan luokkaan. Koska laitosten mahdollisuuksia hankkia uutta pääomaa ei pitäisi kohtuuttomasti rajoittaa, näiden uudelleenluokiteltujen instrumenttien sijoittumisen maksukyvyttömyyden yhteydessä olisi katsottava olevan sama kuin raja-ajan jälkeen liikkeelle laskettujen, samassa omien varojen luokassa olevien instrumenttien sijoittuminen tämän asetuksen rajoituksettomien ja rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskevia säännöksiä sovellettaessa.*
- (27 b) *Tämän asetuksen vaatimusten alaisina osittain konsolidoiduin perustein oleviin välittäjänä toimiviin finanssialan holdingyhtiöihin liittyvät vähemmistön osuudet voidaan myös hyväksyä (asianmukaisin rajoituksin) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen ryhmään konsolidoiduin perustein, koska vähemmistön osuuksiin luettavat välittäjänä toimivan finanssialan holdingyhtiön rajoituksettomat ensisijaiset omat varat ja osa emoyritykseen luettavasta samasta pääomasta tukevat tasavertaisesti tytäryritystensä tappioita, kun niitä syntyy.*
- (28) Tämän asetuksen säännöksissä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta ottaen erityisesti huomioon, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toiminnan suuruudessa ja laajuudessa sekä niiden toimialoissa on paljon eroja. Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen merkitsee myös sitä, että vähittäisvastuiden osalta hyväksyttään mahdollisimman yksinkertaiset luokitusmenettelyt myös sisäisten luottoluokitusten menetelmässä (IRB).
- (29) Tämän asetuksen "kehittyvä" luonne mahdollistaa sen, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat valita kolmesta vaikeusasteeltaan erilaisesta menetelmästä. Jotta erityisesti pienet luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voisivat valita riskiherkemmän sisäisten luottoluokitusten menetelmän, asiaa koskevia säännöksiä olisi tulkittava siten, että vastuuryhmät sisältävät kaikki vastuut, jotka ovat suoraan tai epäsuorasti samalla tasolla koko tässä asetuksessa. Yleisenä sääntönä olisi oltava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät saa tehdä eroa kolmen menetelmän välillä vakavaraisuuden kokonaisarviointiprosessin yhteydessä, eli luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jotka käyttävät standardimenetelmää, ei saisi valvoa tiukemmin vain siitä syystä.
- (30) Luottoriskin vähentämistekniikat olisi hyväksyttävä laajemmin osana sääntökehystä, jolla varmistetaan, että vakavaraisuutta ei vaaranneta perusteettomalla hyväksymisellä. Jäsenvaltioissa jo käytössä olevat pankkien tavalliset vakuudet, joilla pyritään vähentämään luottoriskejä, olisi mahdollisuuksien mukaan hyväksyttävä standardimenetelmässä ja myös muissa menetelmissä.

- (31) Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten arvopaperistamis- ja sijoitustoiminnasta aiheutuvat riskit ja riskien vähentäminen otetaan asianmukaisesti huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen vaatimuksissa, on tarpeen antaa sääntöjä, joissa edellytetään riskiherkän ja erityisen varovaisen käsittelyn soveltamista tällaiseen toimintaan ja sijoituksiin.
- (31 a) *Rahoitusvakauden varmistamiseen tarkoitettun valvonnan seurannan ohella on vahvistettava mekanismeja, joiden tarkoituksena on tehokkaan seurannan kehittäminen ja mahdollisten kuplien ehkäiseminen, jotta varmistetaan optimaalinen pääoman kohdentaminen ottaen huomioon makrotaloudelliset haasteet ja tavoitteet erityisesti reaalityönteeseen tehtävissä pitkän aikavälin investoinneissa.*
- (32) Operatiivinen riski on luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin liittyvä merkittävä riski, joka on katettava omin varoin. On olennaisen tärkeää huomioida unionissa toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moninaisuus ja ottaa operatiiviseen riskiin liittyvien vaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden riskiherkkyydasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Jotta voitaisiin ottaa huomioon operatiivisen riskin mittaamis- ja hallintamenetelmien kehitys, sääntöjä olisi tarkistettava ja ajantasaistettava tarpeen mukaan myös eri liiketoiminta-alueita koskevien vaatimusten sekä riskienvähentämismenetelmien hyväksymisen osalta. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että vakuutukset otetaan huomioon yksinkertaisissa menetelmissä, joilla lasketaan operatiiviseen riskiin liittyvät omien varojen vaatimukset.
- (33) Luottolaitoksen riskien seurannan ja valvonnan olisi oltava olennainen osa laitoksen valvontaa. Sen vuoksi riskien liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin voi johtaa tappioriskiin, jota ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle.
- (34) Määritettäessä keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaoloa ja siten yhden ainoan riskin muodostavia vastuita, on tärkeää ottaa huomioon myös ne riskit, jotka johtuvat huomattavasta yhteisestä rahoituslähteestä, jonka tarjoaa itse luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, sen rahoitusryhmittymä tai siihen sidossuhteessa olevat osapuolet.
- (35) Vaikka on suotavaa, että vastuuarvon laskenta perustuu omien varojen vaatimuksia varten laadittuun vastuuarvoon, on aiheellista vahvistaa suurten asiakasriskien valvontaa koskevat säännöt soveltamatta riskipainoja tai riskiryhmiä. Lisäksi on otettava huomioon, että vakavaraisuusjärjestelmässä sovellettavien luottoriskin vähentämismenetelmien kehittämisessä on oletettu, että luottoriski on hyvin hajautunut. Luottoriski ei ole kuitenkaan hyvin hajautunut, kun on kyse suurista asiakasriskeistä, **valtioriskit mukaan luettuina**, ja näin ollen yhteen riskikohteeseen perustuvasta keskittymäriskistä. Sen vuoksi olisi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen näiden menetelmien vaikutusten suhteen. Tässä yhteydessä on tarpeen säätää luottosuojan tehokkaasta toteuttamisesta, kun on kyse suurista asiakasriskeistä.

- (36) Koska luottolaitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä olevan saamisen aiheuttama tappio voi olla yhtä ankara kuin mistä tahansa muusta saamisesta aiheutuva tappio, tällaisia saamisia olisi kohdeltava kuin mitä tahansa muita saamisia, ja niistä olisi ilmoitettava samalla tavoin. Vaihtoehtoinen määrällinen rajoitus on kuitenkin otettu käyttöön, jotta tällä lähestymistavalla ei olisi suhteetonta vaikutusta pienempiin laitoksiin. Finanssimarkkinoiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin sujuvan toiminnan mahdollistamiseksi ulkopuolelle jätetään myös hyvin lyhytaikaiset saamiset, jotka liittyvät maksujen välitykseen, mukaan luettuina asiakkaille tarjotut maksu-, selvitys-, toimitus- ja säilytyspalvelut. Nämä palvelut kattavat muun muassa käteismaksujen selvityksen ja toimituksen sekä vastaavat toimituksen mahdollistavat toimenpiteet. Tähän liittyviä saamisia ovat muun muassa saamiset, jotka eivät ehkä ole ennustettavissa eivätkä siten ole luottolaitoksen täydessä hallinnassa, kuten pankkien välisillä tileillä olevat saldot, jotka aiheutuvat asiakkaiden maksuista, mukaan luettuina hyvitetty tai veloitetut maksut ja korot, sekä muista asiakkaiden palveluihin liittyvistä maksuista, samoin kuin annetut tai vastaanotetut vakuudet.
- (37) ***Vakavaraisuusdirektiivien toisessa muutospaketissa tehtiin muutoksia, joiden tavoitteena oli epäsuhdan välttäminen*** lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusinstrumenteiksi uudelleenjärjestelviin yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) ja niihin arvopapereihin tai instrumentteihin sijoittavien yritysten (sijoittajat) etujen välillä. Lisäksi on tärkeää, että alullepanijan tai järjestäjän edut ja sijoittajien edut ovat yhtenevät. Tämän saavuttamiseksi alullepanijalla tai järjestäjällä olisi säilyttävä merkittävä osuus kohde-etuudesta. Sen vuoksi on tärkeää, että alullepanijat tai järjestäjät kantavat osan kyseisiin lainoihin liittyvistä riskeistä aiheutuvasta vastuusta. Yleisesti ottaen arvopaperistamistransaktioita ei pitäisi strukturoida niin, että vältetään säilyttämisvaatimuksen soveltamista, eritoten palkkio- tai premiorakenteen tai molempien avulla. Kyseistä riskin säilyttämistä olisi voitava soveltaa kaikissa tilanteissa, joissa voidaan soveltaa arvopaperistamisen taloudellista sisältöä, riippumatta siitä, mitä oikeudellisia rakenteita tai välineitä tämän taloudellisen sisällön saavuttamiseksi käytetään. Erityisesti, jos luottoriski siirretään arvopaperistamisella, sijoittajien olisi tehtävä päätöksensä vasta pohdittuaan asiaa perusteellisesti, mihin ne tarvitsevat riittävät arvopaperistamista koskevat tiedot. ***Säilyttämisvaatimuksen käyttöön otosta on kulunut riittävästi aikaa. Komission olisi suoritettava arviointi ja annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus siitä, onko vakavaraisuusdirektiivien toisessa tukipaketissa käyttöön otetulla kehyksellä aikaansaatu tarkoitetut vaikutukset kuten asianmukaista huolellisuutta koskevien menettelyjen luominen ja alullepanijoiden, järjestäjien ja sijoittajien etujen yhteensovittaminen. Tässä yhteydessä olisi myös arvioitava, onko säilyttämisvaatimus asetettu tarkoituksenmukaiselle tasolle vai olisiko sitä aiheellista tiukentaa. Komission olisi lisäksi arvioitava säilyttämisvaatimuksen vaihtoehtoja kuten rajoituksia, jotka koskevat ulkopuolelle jättämistä riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden määrien laskennasta.***
- (38) ***Nykyisessä kehyksessä säädetään myös, että*** säilyttämisvaatimuksia ei saisi soveltaa moninkertaisesti. Mihin tahansa arvopaperistamiseen riittää, että ainoastaan joko alullepanijaan, järjestäjään tai alkuperäiseen luotonantajaan sovelletaan säilyttämisvaatimusta. Samoin, jos arvopaperistamistransaktiot sisältävät muita arvopaperistamisia kuin kohde-etuuden, säilyttämisvaatimusta olisi sovellettava ainoastaan investoinnin kohteena olevaan arvopaperistamiseen. Vastaavasti säilyttämisvaatimusta ei saisi soveltaa ostettuihin saamisiin, jos ne ovat peräisin

yritystoiminnasta, jossa ne siirretään tai myydään alikurssiin kyseisen toiminnan rahoittamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava riskipainoa suhteessa arvopaperistamiseen liittyvien asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämiseen sellaisten toimintatapojen ja menettelyjen merkityksellisten rikkomisten osalta, joilla on merkitystä asiaan liittyvien riskien analysoinnissa. **Komission olisi myös tarkasteltava sitä, voisiko säilyttämisvaatimusten moninkertaisen soveltamisen välttäminen edistää käytäntöjä, joilla säilyttämisvaatimusta kierretään, ja sitä, huolehtivatko valvontaviranomaiset arvopaperistamista koskevien sääntöjen tehokkaasta täytäntöönpanosta.**

- (39) Olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta, jotta riskejä, joita aiheutuu arvopaperistetusta omaisuuseristä sekä kaupankäyntivarastossa että sen ulkopuolella, voitaisiin arvioida asianmukaisesti. Asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden olisi myös oltava oikeasuhteisia. Asianmukaista huolellisuutta koskevien menettelyjen olisi omalta osaltaan lisättävä luottamusta alullepanijoiden, järjestäjien ja sijoittajien välillä. Näin ollen on suotavaa, että asianmukaista huolellisuutta koskeviin menettelyihin liittyvät tiedot julkistetaan asiaankuuluvasti.
- (40) On noudatettava erityistä varovaisuutta, kun luottolaitoksella tai sijoituspalveluyrityksellä on vastuu suhteessa sen emoyritykseen tai sen emoyrityksen muihin tytäryrityksiin. Luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen vastuiden hallinta olisi suoritettava täysin itsenäisesti noudattamalla vakaan pankkijohtamisen periaatteita ja kiinnittämättä huomiota mihinkään muihin seikkoihin. Suurten asiakasriskien ollessa kyseessä on tarpeen antaa luottolaitoksen omaan ryhmään liittyviä vastuita koskevia erityisiä säännöksiä ja asettaa tiukempia rajoituksia. Tällaisia säännöksiä ei kuitenkaan pidä soveltaa silloin, kun emoyritys on finanssisalan holdingyhtiö tai luottolaitos tai kun muut tytäryritykset ovat luottolaitoksia, finanssilaitoksia tai avustavia palveluja tarjoavia yrityksiä, jos kaikki nämä yritykset ovat luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan kohteena.
- (41) Omien varojen vaatimuksia koskevien sääntöjen riskiherkkyyden vuoksi olisi suotavaa seurata, onko niillä tuntevia vaikutuksia suhdannekiertoon. Komission olisi otettava huomioon Euroopan keskuspankin näkemykset ja annettava näistä kysymyksistä kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (42) Olisi tarkasteltava uudelleen omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat hyödykkeisiin sijoittajia, mukaan luettuina sijoittajat, jotka on nykyään vapautettu direktiivin 2004/39/EY vaatimuksista.
- (43) Kaasu- ja energiamarkkinoiden vapauttaminen on unionille sekä taloudellisesti että poliittisesti tärkeä tavoite. Näin ollen kyseisillä markkinoilla toimiviin yrityksiin sovellettavien omien varojen vaatimusten ja muiden vakavaraisuussääntöjen olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi haitata tarpeettomasti vapauttamistavoitteen toteutumista. Tämä tavoite olisi otettava huomioon erityisesti tämän asetuksen uudelleentarkasteluissa.
- (44) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka sijoittavat uudelleenarvopaperistamisiin, olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta myös suojelevien arvopaperistamisten ja näiden perustana olevien arvopaperistamattomien vastuiden osalta. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi arvioitava, muodostavatko vakuudellisiin yritystodistusohjelmiin liittyvät saamiset

uudelleenarvopaperistettuja vastuita, samoin kuin sellaisiin ohjelmiin liittyvät saamiset, joissa hankitaan ylimpään etuoikeusluokkaan kuuluvia erillisiä kokonaisten lainojen ryhmiä, joissa yksikään näistä lainoista ei ole arvopaperistettu tai uudelleenarvopaperistettu vastuu ja joissa lainojen myyjä tarjoaa kunkin sijoituksen osalta suojan suuririskisimmälle osalle. Jälkimmäisessä tilanteessa poolikohtaista likviditeettisopimusta ei olisi yleensä pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna, koska se edustaa yhden omaisuuserien muodostaman poolin etuoikeusluokkaa (eli sovellettavaa kokonaisten lainojen ryhmää), joka ei sisällä arvopaperistettuja vastuita. Ohjelmanlaajuinen erillinen takaus, joka kattaa vain jotkin tappiot myyjän tarjoaman eri ryhmiä koskevan suojan ulkopuolelta, merkitsisi sen sijaan yleensä sitä, että riski, joka liittyy useiden omaisuuserien muodostamaan, vähintään yhden arvopaperistetun vastuun sisältävään ryhmään, olisi etuoikeusluokkiin jaettu ja siten uudelleenarvopaperistettu vastuu. Jos tällainen ohjelma rahoittaa kuitenkin itsensä kokonaan yhtä lajia edustavilla yritystodistuksilla ja jos joko ohjelmanlaajuinen erillinen takaus ei ole uudelleenarvopaperistettu tai yritystodistus on täysin järjestävän luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tukema niin, että yritystodistuksiin sijoittaja on altis järjestäjän maksukyvyttömyysriskille eikä suojattaviin vastuujoukkoihin tai omaisuuseriin liittyvälle riskille, tätä yritystodistusta ei yleensä olisi pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna.

- (45) Kaupankäyntivarastoon sovellettavia varovaista arvostamista koskevia säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin instrumentteihin riippumatta siitä, ovatko ne kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella. Olisi täsmennettävä, että jos varovaista arvostamista soveltamalla saadaan kirjanpitoon tosiasiallisesti merkittävä arvoa pienempi kirjanpitoarvo, omista varoista olisi vähennettävä kyseisen erotuksen absoluuttinen arvo.
- (46) Luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava mahdollisuus valita, sovelletaanko arvopaperistettuihin omaisuuseriin, joiden riskipaino on tämän asetuksen mukaan laskettuna 1 250 prosenttia, omien varojen vaatimusta vai vähennetäänkö ne rajoituksettomista omista varoista, riippumatta siitä, ovatko kyseiset omaisuuserät kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella.
- (47) Alullepanevilla tai järjestävillä laitoksilla ei saisi olla mahdollisuutta kiertää sopimusvelvoitteet ylittävää tukea koskevaa kieltoa käyttämällä kaupankäyntivarastojaan tällaisen tuen tarjoamiseen.
- (48) Direktiivissä 2006/48/EY on otettu standardimenetelmän yhteydessä käyttöön etuoikeutettu riskipaino pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä tai luonnollisilta henkilöiltä olevia saamia varten ja annettu laitoksille mahdollisuus soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmiä, joissa ne arvioivat riskipainon itse, mikä heijastaa niiden omien eritysten luotonmyöntökriteerien kunnollisuutta. Etuoikeutettujen riskipainojen käyttöä olisi jatkettava myös tätä asetusta sovellettaessa. Mahdollisia etuja, jotka saavutetaan pienentämällä riskipainoja tai laajentamalla niiden soveltamista useampiin saamisiin, olisi kuitenkin tarkasteltava uudelleen 24 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Uudelleentarkastelun olisi perustuttava näyttöön, ja siinä olisi otettava huomioon kokonaisen suhdannejakson ajalta saadut luotettavat tiedot luottotappioista, jotka liittyvät pieniltä tai keskisuurilta yrityksiltä tai luonnollisilta henkilöiltä oleviin saamisiin. Uudelleentarkastelun yhteydessä olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota kuluttajaluottoihin kohdistuviin vaikutuksiin.

- (48 a) *Sellaisiin saamiin jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta, jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava nollariskipainoa edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio noudattaa SEUT-sopimuksen 126 artiklan mukaisia velvoitteitaan ottaen huomioon SEUT-sopimuksen siihen liittyvät pöytäkirjat.*
- (48 b) *Komission olisi annettava 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa tarvittaessa ehdotetaan vaihtoehtoja tämän riskipainon tarkistamiseksi siten, että samalla otetaan huomioon tällaisten ehdotusten esittämisen mahdolliset vakautta horjuttavat vaikutukset markkinoiden stressikausien aikana.*
- (49) Rajoittamatta tässä asetuksessa nimenomaisesti vaadittujen tietojen julkistamista, julkistamisvaatimuksilla olisi pyrittävä siihen, että markkinaosapuolet saavat tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofilista. Sen vuoksi luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä olisi vaadittava julkistamaan lisätietoja, joita ei nimenomaisesti mainita tässä asetuksessa, kun niiden julkistaminen on tarpeen edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (49 a) *Samalla kun tunnustetaan, että liikesalaisuudella on roolinsa kilpailukykyisillä markkinoilla, sitä ei saisi asettaa rahoitusvakauden tai investoijille annettavien riittävien tietojen edelle.*
- (50) Jos arvopaperistetun omaisuuserän ulkoisessa luottoluokituksessa on otettu huomioon sijoittavan laitoksen itsensä tarjoaman luottosuojan vaikutus, kyseisellä laitoksella ei saisi olla mahdollisuutta hyötyä tähän suojaan perustuvasta pienemmästä riskipainosta. Tällöin arvopaperistamista ei saisi vähentää pääomasta, jos riskipaino voidaan määrittää muilla keinoin kyseisen omaisuuserän todellisen riskin mukaisesti ottamatta tällaista luottosuojaa huomioon.
- (51) Markkinariskiin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettäviä sisäisiä malleja koskevia vaatimuksia olisi tiukennettava, koska kyseisten mallien suorituskyky on ollut heikkoa viime aikoina. Niiden olisi erityisesti katettava paremmin kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottoriskit. Lisäksi omien varojen vaatimuksiin olisi sisällyttävä stressitilanteisiin sovitettu osa, jolla tiukennetaan omien varojen vaatimuksia markkinaolosuhteiden vaikeutuessa ja pienennetään myötäsykliysypotentiaalia. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi myös suoritettava käänteisiä stressitestejä selvittääkseen, mitkä skenaariot saattavat uhata laitoksen elinkelpoisuutta, jolleivät ne voi osoittaa tällaista testiä turhaksi. Koska arvopaperistettuja omaisuuseriä on viime aikoina ollut erityisen vaikea käsitellä sisäisiin malleihin perustuvilla menetelmillä, olisi rajoitettava luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten mahdollisuutta mallintaa arvopaperistamiseen liittyviä riskejä, jotka sisältyvät kaupankäyntivarastoon, ja edellytettävä lähtökohtaisesti, että kaupankäyntivarastoon kuuluville arvopaperistetuille omaisuuserille asetetaan standardoitu omien varojen vaatimus.
- (52) Tässä asetuksessa säädetään rajoitetuista poikkeuksista tiettyjen korrelaatiokaupankäyntitoimien suhteen, joiden mukaisesti laitoksen valvoja voi antaa laitoksen laskea tiukkoihin vaatimuksiin perustuva kokonaisriskiin liittyvä omien varojen vaatimus. Tällaisissa tapauksissa laitoksen olisi sovellettava näihin toimiin omien varojen vaatimusta, joka on yhtä suuri kuin tämän sisäisesti kehitetyn

lähestymistavan mukaisista omien varojen vaatimuksista suurempi ja on 8 prosenttia standardimittausmenetelmän mukaisesta erityisriskiin liittyvästä omien varojen vaatimuksesta. Laitokselta ei saisi vaatia, että se soveltaa näihin vastuisiin "riskin kasvusta johtuvaa omien varojen vaatimusta", mutta ne olisi kuitenkin sisällytettävä sekä päivittäisiin todennäköisiin tappiolukuihin että stressitestattuihin todennäköisiin tappiolukuihin.

- (53) Ottaen huomioon luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille finanssi- ja talouskriisin aikana koituvien odottamattomien tappioiden luonne ja suuruus on tarpeen parantaa edelleen sellaisten varojen laatua, joita luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä edellytetään olevan, ja jatkaa niiden yhdenmukaista. Tässä yhteydessä olisi otettava käyttöön sellaisen pääoman keskeisten osien määritelmä, jota voidaan käyttää odottamattomien tappioiden kattamiseen niiden syntyessä, sekä parannettava hybridipääoman määritelmää ja tehtävä omiin varoihin yhdenmukaisia arvonokaisuja. On myös tarpeen lisätä merkittävästi omien varojen määrää muun muassa uusilla pääomaosuuksilla, jotka painottuvat sellaisten omien varojen keskeisiin osiin, joita voidaan käyttää odottamattomien tappioiden kattamiseen niiden syntyessä.
- (53 a) *Kaupan rahoitukseen liittyviä vastuita on monenlaisia, mutta niille on yhteistä muun muassa se ominaispiirre, että ne ovat vähäarvoisia ja lyhytkestoisia ja niillä on tunnistettavissa oleva takaisinmaksulähde. Niiden perustana ovat tavaroiden ja palvelujen liikkeet, jotka tukevat reaalityöntä ja useimmissa tapauksissa auttavat pieniä yrityksiä niiden päivittäisten tarpeiden täyttämässä sekä luovat näin talouskasvua ja työllistymismahdollisuuksia. Sisään- ja ulosvirtaukset vastaavat tavallisesti toisiaan, ja likviditeettiriski on sen vuoksi rajallinen.*
- (53 b) *Tämä asetus ei saisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten kykyyn ylläpitää ennakkohyväksyntämenettelyjä, jotka koskevat rajoitustenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen pääomainstrumenteista tehtyjä sopimuksia. Näissä tapauksissa tällaiset pääomainstrumentit voidaan laskea ainoastaan laitoksen rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin, kun niitä koskevat kyseiset hyväksyntämenettelyt on saatu menestyksellisesti päätökseen.*
- (54) Markkinakurin tiukentamiseksi ja rahoitusvakauden parantamiseksi on tarpeen asettaa tarkempia vaatimuksia sellaisten tietojen julkistamiselle, jotka koskevat lakisääteisen pääoman, tehtyjen arvonokaisujen, **takaisinostosopimusten ja vakuudellisen rahoituksen** muotoa ja luonnetta, jotta sijoittajat ja tallettajat saisivat riittävästi tietoja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuudesta.
- (54 a) *Lisäksi valvontaviranomaisten on saatava ainakin kokonaisuutta koskevia tietoja laitosten takaisinostosopimuksista, arvopapereiden antolainauksesta ja kaikkentyyppisistä kiinnitys- tai takaisinperintäjärjestelyistä. Tällaiset tiedot olisi ilmoitettava kaupparekisteriin tai arvopaperikeskukseen, jotta muiden muassa EPV, EAMV, toimivaltaiset viranomaiset, järjestelmäriskikomitea, asianomaiset keskuspankit ja EKPJ voivat käyttää niitä. Rekisteröimättömillä takaisinperintäjärjestelyillä ei saisi olla oikeusvaikutusta selvitysmenettelyissä.*
- (55) Uusi pääoman määritelmä ja lakisääteiset pääomavaatimukset olisi otettava käyttöön ottamalla huomioon kansallisten lähtökohtien ja olosuhteiden erilaisuus sekä se, että uusiin standardeihin liittyvä vaihtelevuus vähenee alkuvaiheen jälkeen siirtymäkauden

aikana. Julkisen sektorin nykyisten pääomasijoitusten sallitaan jatkaa siirtymäkauden ajan, jotta omat varat säilyisivät asianmukaisella tasolla. ***Ei myös voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että vastaavanlaiset julkisen sektorin pääomasijoitukset ovat vastaisuudessa tarpeen rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Sellaisessa tilanteessa toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarjolla mahdollisimman monta vaihtoehtoa, mukaan lukien sellaiset pääomainstrumentit, jotka eivät ehkä täytä kaikkia normaaliaikoina liikkeeseen laskettaville rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteille asetettuja kriteerejä. Täysi valmius tappioiden kattamiseen näyttäisi olevan erityisen relevanttia, mutta voi olla myös tarkoituksenmukaista varustaa tällaiset instrumentit esimerkiksi kiinteämääräisellä, etuoikeutetulla tai ylimääräisellä voitonjaolla kriisitoimiin liittyvän riskin vastapainoksi. Toisaalta pysyvyys voi olla vähemmän relevantti kriteeri. Kun otetaan huomioon kriisitilanteen asettamat erityiset vaatimukset ja olosuhteet sellaisen aikana, EPV:n olisi perustellusta pyynnöstä ja yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa voitava katsoa tällaisten instrumenttien vastaavan tässä asetuksessa tarkoitettuja keskeisiä ensisijaisia omien varojen instrumentteja.***

- (56) Direktiivissä 2006/48/EY on edellytetty, että luottolaitoksilla on vähintään tiettyjä mainittuja vähimmäismääriä vastaavat omat varat 31 päivään joulukuuta 2011 saakka. Ottaen huomioon, että finanssikriisi vaikuttaa yhä pankkialaan ja että BCBS on hyväksynyt omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäjärjestelyjen jatkamisen, on asianmukaista ottaa rajoitetuksi ajaksi uudelleen käyttöön alhaisempi raja, kunnes omien varojen määrät saadaan riittäviksi tässä asetuksessa säädettyjen omia varoja koskevien siirtymäjärjestelyjen mukaisesti, jotka otetaan asteittain käyttöön vuosina 2013–2019. Finanssiryhmittymiä koskevassa direktiivissä 2002/87/EY vahvistetaan tällaista pääomien kaksinkertaista huomioimista koskevat erityissäännöt sellaisia ryhmittymiä varten, joihin kuuluu merkittävää pankki- tai sijoitustoimintaa sekä vakuutustoimintaa. Direktiivi 2002/87/EY perustuu kansainvälisesti sovittuihin periaatteisiin, jotka koskevat riskien käsittelyä kaikilla aloilla. Tällä ehdotuksella lujitetaan näiden finanssiryhmittymiä koskevien sääntöjen soveltamista pankki- ja sijoituspalveluyrityksryhmittymiin. Muita tarpeellisia muutoksia käsitellään direktiivin 2002/87/EY uudelleentarkastelun yhteydessä, joka on määrä toteuttaa vuonna 2012.
- (56 a) ***Uuden pääomakehyksen käyttöönoton taustana olisi pantava merkille EPV:n suositus, että unionissa toimivia suuria pankkeja vaadittaisiin perustamaan poikkeuksellinen ja tilapäinen puskuri siten, että keskeisten ensisijaisten omien varojen osuus nousee 9 prosenttiin vuoden 2012 kesäkuun loppuun mennessä. Tähän olisi suhtauduttava myönteisesti toimenpiteenä, jolla vahvistetaan luottamusta unionin pankkimarkkinoiden vakauteen. On kuitenkin tarpeen löytää johdonmukainen lähestymistapa tämän toimenpiteen, joka koskee vain joitakin eurooppalaisia pankkeja, ja uuden pääomakehyksen yleisen käyttöönoton välillä. Samanaikaisesti olisi otettava huomioon valvontakehyksen suhdanteita tasaavan luonteen vahvistamisen tavoite. Komission olisi sen vuoksi esitettävä asianmukaista toimenpidettä näiden toimenpiteiden sovittamiseksi yhteen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa [ennen tämän asetuksen lopullista antamispäivää].***
- (57) Finanssikriisi osoitti sen, että luottolaitokset ja sijoitusyritykset olivat arvioineet OTC-johdannaisiin liittyvät vastapuoliriskit aivan liian pieniksi. Sen vuoksi G20-maiden johtajat esittivät syyskuussa 2009, että suurempi osa OTC-johdannaisista selvitettäisiin keskusvastapuolten välityksellä. Johtajat esittivät myös, että OTC-johdannaisille, joille

ei voida tehdä keskusvastapuoliselvitystä, asetettaisiin korkeammat omien varojen vaatimukset, joissa otettaisiin asianmukaisesti huomioon tällaisiin johdannaisiin liittyvät suuremmat riskit.

- (57 a) *Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevia sääntöjä yhdenmukaistettaessa vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annettuun direktiiviin 2009/138/EY (Solvenssi II) tehtiin muutoksia, joilla pyrittiin varmistamaan tällaisten yritysten rahoituksen vakaus ja oikeudenmukaisuus ja tavoiteltiin markkinoiden vakautta koskevaa perustavaa laatua olevaa päämäärää.*

Olisi otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden vakuutusyritykset, joiden osakkeita noteerataan säännellyillä markkinoilla ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten valvonnan alaisia ja jotka harjoittavat vakuutustoimintaa alhaisen riskin liiketoimintamallin perusteella, johon sisältyy alhainen velkaantumisaste (korkeintaan suhteessa 5:1), alhainen pyrkimys ottaa sijoitusriskejä ja korkea vakuutusyritysten ydinjoukon synnyttämien voittojen osuus. Tällaisilla vakuutusyrityksillä olisi siksi oltava matalampi riskiprofiili kuin vastaavilla yrityksillä, jotka toimivat monipuolisten liiketoimintamallien pohjalta ja joista joillakin on rahoitustoimintaa koskeva ulottuvuus.

Euroopan unionissa vakuutusyrityksillä on alhainen systeemiriski eikä vähiten tavallista konservatiivisemmän investointipolitiikan ansiosta ja vuoden 2008 jälkeisen rahoitus- ja markkinakriisin vuoksi, mikä on ajanut alas rahoituslaitosten kannattavuuden ja millä ei ole ollut suurempaa vaikutusta vakuutusyrityksiin, jotka ovat edelleen kannattavia suhteellisen vakaiden marginaalien turvin.

Vakaus on kuvastunut muun muassa Euroopan unionin säännellyille markkinoille listautuneiden vakuutusyritysten osakkeiden kurssikehitykseen viime vuosina, ja rahoituslaitoksiin verrattuna sekä markkinoiden yleistä laskusuhdannetta vastaan tarkasteltuna vakuutusyritykset ovat onnistuneet merkittävässä määrin vastustamaan osakkeiden arvon rakenteellista laskua.

Määräysvaltaa tuottamattomia osuuksia tällaisissa vakuutusyrityksissä, jotka toimivat alhaisen rahoitusriskin liiketoimintamallin pohjalta, voidaan sen mukaisesti pitää muiden teollisuusyritysten osuuksia vastaavina ja sen vuoksi myös kuuluvina jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten tällaisia yrityksiä varten laatimien rajoituksettomia omia varoja koskevien vähennyssääntöjen piiriin.

- (58) G20-maiden johtajien esittämien muutosten jälkeen BCBS muutti olennaisesti vastapuoliriskijärjestelmää Basel III:n yhteydessä. Basel III:n odotetaan lisäävän merkittävästi omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten OTC-johdannaiskauppoihin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, sekä tarjoavan luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille vahvat kannustimet keskusvastapuolten käyttöön. Basel III:n odotetaan myös tarjoavan lisäkannustimia vastapuoliriskien hallinnan lujittamiseen ja keskusvastapuoliin liittyvien vastapuoliriskien käsittelyn tarkistamiseen.
- (59) Laitoksilla olisi oltava omia lisävaroja OTC-johdannaisista aiheutuvaa vastuun arvonoidon liittyvää riskiä varten. Niiden olisi myös sovellettava suurempaa vastapuolten välistä riippuvuutta laskiessaan omien varojen vaatimuksia sellaisia vastapuoliriskejä varten, jotka aiheutuvat OTC-johdannaiskaupoista ja arvopapereilla

toteutettavista rahoitustoimista, jotka tehdään tiettyjen finanssilaitosten kanssa. Lisäksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi parannettava merkittävästi vastapuoliriskin mittaamista ja hallintaa sellaisilla menettelyillä, joilla käsitellään paremmin wrong-way-riskiä, erittäin velkaantuneita vastapuolia ja vakuuksia ja joiden yhteydessä tehdään vastaavat parannukset toteutuma- ja stressitestaukseen.

- (60) Keskusvastapuoliin liittyvissä kaupankäyntivastuissa hyödytään yleensä keskusvastapuolten tarjoamista monenvälisistä nettoutus- ja tappionjakomekanismeista. Näin ollen niihin liittyy hyvin pieni vastapuoliriski, minkä vuoksi niihin liittyvän omien varojen vaatimuksen olisi myös oltava hyvin pieni. Vaatimuksen olisi samalla oltava positiivinen, jotta voitaisiin varmistaa, että luottolaitokset ja sijoitusyritykset voivat seurata ja valvoa keskusvastapuoliin liittyviä vastuutaan hyvän riskienhallinnan puitteissa, ja jotta voitaisiin ottaa huomioon, että myöskään keskusvastapuoliin liittyvät kaupankäyntivastuut eivät ole riskittömiä.
- (61) Keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahasto on mekanismi, jolla tappiot voidaan jakaa keskusvastapuolen selvitysosapuolten kesken. Rahastoa käytetään silloin, kun keskusvastapuolelle selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä aiheutuvat tappiot ovat suurempia kuin kyseisen selvitysosapuolen asettamat marginaalit ja maksulaiminlyöntirahastoon maksamat osuudet tai muut suojaukset, joita keskusvastapuoli voi käyttää ennen kuin se turvautuu muiden selvitysosapuolten maksulaiminlyöntirahastoon maksamiin osuuksiin. Tappioriski, joka kytkeytyy maksulaiminlyöntirahastoon maksettuihin osuuksiin liittyviin vastuisiin, on näin ollen suurempi kuin kaupankäyntivastuisiin liittyvä riski. Sen vuoksi tämäntyyppisiin vastuisiin liittyvän omien varojen vaatimuksen olisi myös oltava suurempi.
- (62) Keskusvastapuolen "oletetun pääoman" olisi oltava muuttuja, jota tarvitaan omien varojen vaatimuksen määrittämiseksi niitä selvitysosapuolen vastuita varten, jotka liittyvät sen keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon maksamiin osuuksiin. Sitä ei saisi katsoa miksikään muuksi. Sitä ei saisi varsinkaan katsoa sellaisen pääoman määräksi, jota keskusvastapuolen on pidettävä toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksesta.
- (63) Olennaisena osana komission pyrkimyksiä varmistaa tehokkaat, turvalliset ja vakaat johdannaismarkkinat on tarkastella uudelleen vastapuoliriskin käsittelyä ja erityisesti asettaa suuremmat omien varojen vaatimukset kahdenvälisille johdannaissopimuksille, jotta tällaisten sopimusten rahoitusjärjestelmälle aiheuttamat suuremmat riskit voitaisiin ottaa huomioon. Näin ollen tällä asetuksella täydennetään OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 15 päivänä syyskuuta 2010 annettua komission asetusehdotusta¹.
- (64) Finanssikriisiä edeltäville vuosille oli luonteenomaista se, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten saamiset kasvoivat liikaa suhteessa niiden omiin varoihin (velkaantuminen). Finanssikriisin aikana luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset joutuivat lyhyen ajan kuluessa vähentämään merkittävästi velkaantumistaan. Tämä vahvasti varallisuushintoihin kohdistuvia laskupaineita ja aiheutti sekä luottolaitoksille että sijoituspalveluyrityksille lisätappioita, jotka vähensivät niiden omia varoja entisestään. Tämä syöksykierre johti lopulta reaaliatalouden saatavilla olleen luoton vähenemiseen sekä kriisin syvenemiseen ja pidentymiseen.

---

¹ COM(0484)2011.

- (65) Riskiperusteiset omien varojen vaatimukset ovat olennainen keino varmistaa, että omat varat riittävät odottamattomien tappioiden kattamiseen. Kriisi on kuitenkin osoittanut, että tällaiset vaatimukset eivät yksinään riitä estämään luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä ottamasta liiallisia ja hallitsemattomia velkaantumisriskejä.
- (66) G20-maiden johtajat sitoutuivat syyskuussa 2009 kehittämään kansainvälisesti sovitut säännöt, joilla hillittäisiin ylivelkaantumista. Tätä varten johtajat tukivat vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoa Basel II -kehystä täydentävänä toimenpiteenä.
- (67) BCBS julkisti joulukuussa 2010 ohjeet, joissa määritellään vähimmäisomavaraisuusasteen laskentamenetelmä. Säännöissä säädetään 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavasta ja 1 päivänä tammikuuta 2017 päättyvästä tarkastelujaksosta, jonka aikana seurataan vähimmäisomavaraisuusastetta sekä sen osatekijöitä ja käyttäytymistä suhteessa riskiperusteiseen vaatimukseen. Tarkastelujakson tulosten perusteella BCBS aikoo tehdä mahdolliset lopulliset tarkennukset vähimmäisomavaraisuusasteen määrittelyyn ja kalibrointiin vuoden 2017 alkupuoliskolla, jotta asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin pohjalta olisi mahdollista siirtyä sitovaan vaatimukseen 1 päivänä tammikuuta 2018. ■
- (68) Vähimmäisomavaraisuusaste on uusi sääntely- ja valvontaväline unionille. Kansainvälisten sopimusten mukaisesti se olisi aluksi otettava käyttöön lisäkeinona, jota sovellettaisiin yksittäisiin laitoksiin valvontaviranomaisten harkinnan perusteella. Laitoksia koskevat raportointivelvoitteet mahdollistaisivat asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin, jotta sitovaan toimenpiteeseen voitaisiin siirtyä vuonna 2018.
- (69) Tarkasteltaessa vähimmäisomavaraisuusasteen vaikutusta erilaisiin liiketoimintamalleihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin liiketoimintamalleihin, joihin liittyvä riski katsotaan pieneksi, kuten kiinnitysluottojen myöntäminen sekä erityinen luotonanto aluehallinnoille, paikallisviranomaisille tai julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille.
- (69 a) *Vastasyklinen puskuri olisi kohdistettava suojaamaan vain luotonannon liiallisen kasvun kausiin liittyvältä järjestelmäriskiltä. Muista tekijöistä aiheutuvaa järjestelmäriskiä olisi hallittava muilla makrotason vakauden välineillä, joita on jatkossa kehitettävä.***
- (70) Tarkastelun helpottamiseksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tarkastelujakson aikana seurattava vähimmäisomavaraisuusasteen tasoa ja muutoksia sekä ylivelkaumisriskiä osana sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessia. Seuranta olisi sisällytettävä vakavaraisuuden kokonaisarviointiprosessiin.
- (71) Muuttuvia palkkioita koskevat rajoitukset ovat tärkeä tekijä varmistettaessa, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset, jotka käyttävät pääomapuskuriaan, kerryttävät pääomansa uudelleen vaadituille tasoille. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten on jo noudatettava periaatetta, jonka mukaan harkinnanvaraisten muuttuvien palkkioiden myöntäminen ja maksamisen sellaisille henkilöstöryhmille, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen riskiprofiiliin, on oltava kyseisen laitoksen taloudellisen aseman perusteella kestävä. Sen varmistamiseksi, että laitos palauttaa ripeästi omat varansa vaadituille tasoille, on asianmukaista mukauttaa muuttuvien palkkioiden ja lisäeläke-etuuksien

myöntäminen laitoksen kannattavuuteen kaikkina ajanjaksoina, joina yhteenlaskettua puskurivaatimusta ei täytetä.

- (72) Toimiva hallinto, toiminnan johdonmukaisuus ja selkeys sekä tietojen julkistaminen ovat olennaisia hyvien palkka- ja palkkiopolitiikkojen kannalta. Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiojärjestelmät ja niihin liittyvä riski ovat markkinoiden kannalta riittävän selkeitä, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi julkistettava yksityiskohtaiset tiedot palkka- ja palkkiopolitiikastaan ja -käytännöistään sekä luottamuksellisuussyistä niiden henkilöiden yhteenlasketut palkka- ja palkkiomäärät, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskiprofiiliin. Nämä tiedot olisi annettava kaikkien sidosryhmien saataville.
- (72 a) ***Luottoluokituslaitoksen tunnustaminen ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi ei saisi lisätä sulkeutumista markkinoilla, joita jo hallitsee kolme suurta yritystä. EPV:n ja keskuspankkien olisi prosessia helpottamatta tai sen vaatimustasoa laskematta edistettävä luottoluokituslaitosten tunnustamista ulkoisiksi luottoluokituslaitoksiksi keinona avata markkinat muille yrityksille.***
- (73) Tässä asetuksessa tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn olisi täysimittaisesti sovellettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹ ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) No 45/2001².
- (74) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi pidettävä ***monipuolista*** likvidien varojen varantoa, jota ne voisivat käyttää maksuvalmiustarpeiden tyydyttämiseen lyhytaikaisen maksuvalmiuskriisin aikana, ***mikä olisi otettava huomioon maksuvalmiusvaatimuksen määritelmässä. Näitä vaatimuksia ei olisi sovellettava muihin kuin tässä asetuksessa määriteltyihin laitoksiin. Varojen keskittyminen ja liiallinen riippuvuus markkinoiden maksuvalmiudesta aiheuttaa finanssialalle järjestelmäriskin, mitä olisi vältettävä. Sen vuoksi olisi asianmukaista edistää monipuolista ja korkealaatuista maksuvalmiuspuskuria, joka koostuu varojen eri luokista. Ensimmäisen tarkastelujakson aikana olisi siitä syystä otettava huomioon laaja joukko korkealaatuista varoja. Kun laaditaan likvidien varojen yhtenäistä määritelmää, ainakin valtion joukkovelkakirjalainoja ja katettuja joukkolainoja, joilla käydään kauppaa avoimilla markkinoilla ja joiden vaihto jatkui koko vuosien 2007–2009 finanssimarkkinakriisin ajan, olisi voitava pitää varoina, joilla on erittäin korkea likvidiys ja luottoluokka. Likvidiä*** varantoa käyttäessään ***luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten*** olisi otettava käyttöön suunnitelma likvidien varojensa palauttamiseksi vaaditulle tasolle, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava kyseisen suunnitelman ja sen täytäntöönpanon riittävyys.
- (75) Likvidien varojen varannon olisi aina oltava käytettävissä likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi. Lyhytaikaisen maksuvalmiuskriisin aikaiset maksuvalmiustarpeet olisi määritettävä standardoidulla tavalla yhdenmukaisen vakaustandardin ja

¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

² EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi. Olisi huolehdittava siitä, että standardoitu määräys ei aiheuta tahattomia seurauksia finanssimarkkinoille, luotonannolle eikä talouskasvulle, minkä lisäksi olisi otettava huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten erilaiset **liiketoiminta- ja investointimallit** ja rahoitusympäristöt unionissa. Tätä varten maksuvalmiusvaatimusta olisi **lisäksi** seurattava tarkastelujakson aikana. Tehtyjen havaintojen perusteella komission olisi EPV:n avustuksella vahvistettava maksuvalmiusvaatimus tai mukautettava sitä delegoidulla säädöksellä, **jotta mahdollistetaan sen oikea-aikainen käyttöönotto. Jos tästä asetuksesta tai direktiivistä [julkaisutoimisto lisää viitteen] kuitenkin esitetään aivan lähiaikoina yhteispäätösehdotus, kyseisen toimenpiteen tärkeys edellyttää sen sisällyttämistä tällaiseen ehdotukseen.**

- (75 a) ***Ei ole itsestään selvää, että luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset saavat maksuvalmiustukea muilta samaan ryhmään kuuluvilta luottolaitoksilta tai sijoituspalveluyrityksiltä, kun niillä on vaikeuksia maksuvelvoitteidensa täyttämässä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin tiukoin edellytyksin ja kaikkien asianosaisten toimivaltaisten viranomaisten erillisen sopimuksen nojalla voitava vapauttaa yksittäiset luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta, jotta laitokset voivat hallita maksuvalmiuttaan keskitetysti ryhmän tai alaryhmän tasolla.***
- (75 b) ***EPV:n olisi yhdessä EJRK:n kanssa annettava ohjeita likvidien varojen käytön periaatteista stressitilanteessa.***
- (75 c) ***Vastaavasti kun vapautusta ei myönnetä, kahden samaan ryhmään kuuluvan ja konsolidoidun valvonnan alaisen laitoksen välisille likviditeetin virtauksille olisi maksuvalmiusvaatimusten ollessa sitovia annettava sisään- ja ulosvirtauksia koskevat etuoikeutetut luokitukset ainoastaan tapauksissa, joissa kaikki tarvittavat suojatoimet ovat käytössä. Tällaiset erityiset etuuskohtelut olisi määriteltävä lyhyesti ja niiden olisi oltava sidoksissa tiukkojen ja objektiivisten ehtojen joukkoon. Tiettyyn ryhmän sisäiseen virtaukseen sovellettava erityiskohtelu olisi saatava aikaan menetelmillä, joissa käytetään objektiivisia perusteita ja parametreja, jotta voidaan määritellä laitoksen ja vastapuolen välisten sisään- ja ulosvirtausten erityiset tasot. Tehtyjen havaintojen perusteella ja EPV:n mietinnön tukemana komission olisi vahvistettava nämä ryhmän sisäiset erityiskohtelut ja menetelmä yhdessä niiden objektiivisten perusteiden kanssa, joihin ne liittyvät, sekä kyseisten perusteiden arviointia koskevat yhteiset päätösmenettelyt yhteispäätösmenttelyyn kuuluvalla säädöksellä tämän asetuksen 481 artiklan mukaisesti.***
- (76) Sen lisäksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tyydytettävä lyhtyaikaiset maksuvalmiustarpeet, niiden olisi myös otettava käyttöön rahoitusrakenteet, jotka ovat vakaita pidemmällä aikavälillä. BCBS sopi joulukuussa 2010 siitä, että pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta (net stable funding ratio, NSFR) tulee vähimmäisvaatimus 1 päivään tammikuuta 2018 mennessä ja että se ottaa käyttöön tiukat raportointimenettelyt tämän vaatimuksen kehityksen seuraamiseksi siirtymäkauden aikana sekä tarkastelee edelleen näiden vaatimusten vaikutuksia finanssimarkkinoihin, luotonantoon ja talouskasvuun ja puuttuu tahattomiin seurauksiin, jos se on tarpeen. Näin ollen BCBS sopi, että NSFR:ää seurataan tarkastelujakson aikana ja että siihen sisällytetään uudelleentarkastelulauseke. Tässä yhteydessä EPV:n olisi tässä asetuksessa edellytetyt raportoinnin pohjalta arvioitava,

millä tavoin pysyvän varainhankinnan vaatimus olisi suunniteltava. EPV:n tekemän arvioinnin perusteella komission olisi annettava neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomus ja asianmukaiset ehdotukset, jotta tällainen vaatimus voitaisiin ottaa käyttöön vuoteen 2018 mennessä.

- (76 a) ***Kun tällaiset asianmukaiset toimenpiteet on määritelty, on olennaista, että rahoituslaitokset ottavat sujuvasti ja oikeaan aikaan huomioon siirtymisen säännöksiin, jotta viivytykset eivät kasvattaisi siirtymiskustannuksia ja heikentäisi rahoitusvakautta. Sen vuoksi on asianmukaista, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet periä maksuja sujuvan siirtymisen kannustamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että maksut määritellään niin, että ne edistävät rahoitusvakautta.***
- (77) Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien heikkoudet monissa luottolaitoksissa ja sijoituspalveluyrityksissä ovat omalta osaltaan lisänneet pankkialalla liiallista ja varomatonta riskinottoa, mikä on johtanut yksittäisten laitosten konkursseihin ja järjestelmäongelmiin.
- (78) Jotta voitaisiin helpottaa laitosten hallinnointi- ja ohjauskäytäntöjen seuranta ja parantaa markkinakuria, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi julkistettava hallinnointi- ja ohjausjärjestelmänsä. Niiden ylinten hallintoelinten olisi hyväksyttävä ja julkistettava lausuma, jossa taataan yleisölle, että kyseiset järjestelmät ovat riittäviä ja tehokkaita.
- (78 a) ***Jotta otetaan huomioon sisämarkkinoilla toimivien rahoituslaitosten liiketoimintamallien moninaisuus, tiettyjä pitkän aikavälin rakenteellisia vaatimuksia kuten pysyvän varainhankinnan vaatimusta ja vähimmäisomavaraisuusastetta olisi tutkittava tarkasti, jotta voidaan edistää erilaisia hyviä pankkitoiminnan rakenteita, jotka ovat hyödyttäneet ja joiden pitäisi edelleen hyödyttää Euroopan taloutta.***
- (78 b) ***Kotitalouksille ja yrityksille tarkoitettujen rahoituspalvelujen jatkuva tarjoaminen edellyttää vakaata rahoitusrakennetta. Monissa jäsenvaltioissa pankkiperustaisten rahoitusjärjestelmien pitkäaikaisen rahoituksen virrat voivat yleisesti olla ominaispiirteiltään erilaisia kuin vastaavat rahoitusvirrat muilla kansainvälisillä markkinoilla. Lisäksi jäsenvaltioissa on voinut kehittyä erityisiä rahoitusrakenteita, jotka tarjoavat vakaata rahoitusta pitkän aikavälin investointeihin, muun muassa likviditeettiä kanavoivia hajautettuja pankkitoiminnan rakenteita tai erityisiä kiinnitysvakuudellisia arvopapereita, joilla käydään kauppaa korkean likviditeetin markkinoilla tai jotka ovat pitkän aikavälin sijoittajien suosima sijoituskohte. Näitä rakenteellisia tekijöitä olisi tarkasteltava huolellisesti. Tämän vuoksi on erittäin tärkeää, että heti kun epävakaan rahoituksen rajoituksia koskevat Baselin komitean ehdotukset saadaan valmiiksi, EPV ja EJRK arvioivat tässä asetuksessa edellytetyn raportoinnin pohjalta, millä tavoin pysyvän varainhankinnan vaatimus olisi suunniteltava, kun otetaan täysin huomioon rahoitusrakenteiden moninaisuus Euroopan pankkimarkkinoilla, ja tämä tapahtuu ennen kuin käyttöön olisi otettava 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen erityisiä säännöksiä, joiden mukaisesti laitoksilta edellytetään vakaata rahoitusta. Kun likvidejä varoja ja epävakaan rahoituksen rajoituksia koskevat Baselin komitean ehdotukset saadaan valmiiksi,***

komission olisi ehdotettava lainsäädäntöä, jossa määritellään erityiset säännökset, vuoden kuluessa kunkin erityissuosituksen antamisesta.

- (78 c) *Eriytetty vähimmäisomavaraisuusaste on olennainen väline, jolla turvataan rahoitusvakaus unionissa. Kansainvälisten sopimusten mukaisesti se olisi aluksi otettava käyttöön lisäkeinona, jota sovellettaisiin yksittäisiin laitoksiin valvontaviranomaisten harkinnan perusteella. Laitoksia koskevat raportointivelvoitteet mahdollistaisivat asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin, jotta sitovaan toimenpiteeseen voitaisiin siirtyä vuonna 2018. Vähimmäisomavaraisuusaste olisi eriytettävä sellaisten laitosten osalta, joiden liiketoimintamalli perustuu vähäriskisiin toimintoihin ja alhaisiin voittomarginaaleihin ja jotka voivat olla vakaita suhteellisesti korkeammalla velkaantuneisuusasteella edellyttäen, että ne voivat luottaa vakaisiin rahoitusrakenteisiin. Toisaalta jotkin laitokset voivat käyttää liiketoimintamallia, joka perustuu riskialttiimpiin toimintoihin, joilla on korkeampi tuotto, ja näiden laitosten olisi toimittava ainoastaan alhaisemmalla velkaantuneisuusasteella erityisesti silloin, kun kyse on suurista kansainvälisistä pankeista, joiden toiminta on epävakaan tukkurahoituksen varassa. Lisäksi voi olla tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön vähimmäisomavaraisuusasteiden vaihteluväli.*
- (79) Jotta voitaisiin varmistaa, että omien varojen määrä ja arvonokaisut, joita sovelletaan omien varojen määritelmään unionissa sekä tässä asetuksessa vahvistettuun omien varojen määritelmään, lähentyvät vähitellen siirtymäkauden aikana, tässä asetuksessa asetettujen omien varojen vaatimusten käyttöönoton olisi oltava asteittaista. On ensisijaisen tärkeää varmistaa, että asteittainen käyttöönotto sopii yhteen niiden parannusten kanssa, joita jäsenvaltiot ovat tehneet vaadittuihin omien varojen määriin ja käyttämäänsä omien varojen määritelmään. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi siirtymäkauden aikana päätettävä määritettyjä ala- ja ylärajoja noudattaen, kuinka nopeasti tässä asetuksessa edellytetty omien varojen määrä ja arvonokaisut olisi otettava käyttöön.
- (80) Jotta voitaisiin sujuvoittaa siirtymistä jäsenvaltioissa nykyään sovelletuista erilaisista arvonokaisuisista tässä asetuksessa vahvistettuihin arvonokaisuihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava siirtymäkauden aikana vaatia edelleen, että laitokset tekevät rajoitetussa määrin omiin varoihin arvonokaisuja, jotka poikkeavat tästä asetuksesta.
- (81) Sen varmistamiseksi, että laitoksilla on riittävästi aikaa mukautua uusiin vaadittuihin omien varojen määriin ja uuteen omien varojen määritelmään, tietyt pääomainstrumentit, jotka eivät vastaa tässä asetuksessa vahvistettua omien varojen määritelmää, olisi poistettava asteittain käytöstä 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana. Lisäksi tietyt valtioiden tuki-instrumentit olisi hyväksyttävä kokonaan omiin varoihin määräajaksi.
- (82) Julkistamisvaatimukset olisi otettava asteittain käyttöön, jotta säännöt, joissa laitosten edellytetään antavan markkinatoimijoille tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofiilista, yhtenäistyisivät vähitellen.
- (83) Jotta voitaisiin ottaa huomioon markkinakehitys ja tämä asetuksen soveltamisesta saatu kokemus, komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomukset ja tarvittaessa säädösehdotukset, joissa käsitellään omien varojen

vaatimusten mahdollisia vaikutuksia suhdannekiertoon, omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät katettuihin joukkolainoihin, sekä suuria asiakasriskejä, maksuvalmiusvaatimuksia, velkaantumista, siirrettyyn luottoriskiin liittyviä vastuita, vastapuoliriskiä ja alkuperäisen riskin menetelmää, vähittäisvastuita, hyväksyttävien omien varojen määritelmää ja tämän asetuksen soveltamistasoa.

- (83 a) *Luottolaitoksia koskevien oikeudellisten puitteiden ensisijaisena tehtävänä olisi oltava reaalityaloudelle elintärkeiden palvelujen toiminnan varmistaminen ja moraalien heikkenemisen vaaran rajoittaminen. Vähittäis- ja investointipankkitoiminnan rakenteellinen erottaminen pankkiryhmän sisällä olisi keskeinen väline, jolla tuetaan tätä tavoitetta. Tämän asetuksen millään säännöksellä ei saisi siksi estää ryhtymästä toimenpiteisiin, joilla tällainen erottaminen toteutetaan. Komissiota olisi vaadittava analysoimaan tällaisen erottamisen toteuttamisvaihtoehtoja unionissa ja laatimaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, johon sisältyy lainsäädäntöehdotuksia.*
- (83 b) *Tämä [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ...päivänä ...kuuta ... annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o .../2012 direktiivin ohella on unionin luottolaitosten valvontaa koskevien uusien oikeudellisten puitteiden keskeinen osa, mutta sitä olisi täydennettävä luottolaitosten kriisien hallintaa ja ratkaisemista koskevilla puitteilla. Komission olisi siksi tehtävä lainsäädäntöehdotus, jolla tällaiset puitteet saatetaan unionissa voimaan viipymättä.*
- (84) Tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten täsmentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä tähän asetukseen tehtävistä teknisistä mukautuksista, joilla selvennetään määritelmiä tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tai joilla otetaan huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla yhtenäistetään terminologiaa ja puitemääritelmiä asiaa koskevien myöhempien säädösten kanssa; joilla mukautetaan omia varoja koskevia asetuksen säännöksiä vastaamaan tilinpäätösstandardien tai unionin lainsäädännön kehitystä tai valvontakäytäntöjen lähentymistä; joilla laajennetaan vastuuryhmiä koskevaa luetteloa, jotta standardimenetelmässä ja sisäisten luottoluokitusten menetelmässä voitaisiin ottaa huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla mukautetaan tiettyjä näiden vastuuryhmien kannalta olennaisia määriä inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi; joilla mukautetaan taseen ulkopuolisten erien luetteloa ja luokittelua sekä mukautetaan erityissäännöksiä ja teknisiä vaatimuksia, jotka koskevat vastapuoliriskin käsittelyä, standardimenetelmää ja sisäisten luottoluokitusten menetelmää, luottoriskin vähentämistä, arvopaperistamista, operatiivista riskiä, markkinariskiä, maksuvalmiutta, pääomapuskuria, velkaantumista ja julkistamista, jotta voitaisiin ottaa huomioon finanssimarkkinoiden, tilinpäätösstandardien tai unionin lainsäädännön kehitys taikka valvontakäytäntöjen ja riskienmittauksen lähentyminen sekä direktiivin 2004/39/EY soveltamisalaan liittyvien erilaisten kysymysten uudelleentarkastelun tulokset.
- (85) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä, joissa säädetään tämän asetuksen mukaisen omien varojen määrän tai riskipainojen tilapäisestä pienentämisestä erityisolosuhteiden ottamiseksi huomioon; joilla selvennetään tiettyjen riskien rajaamista tässä asetuksessa annettujen suurien asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamisalan ulkopuolelle; joilla täsmennetään

määrät, joita käytetään laskettaessa kaupankäyntivarastoon liittyviä omien varojen vaatimuksia, jotta voidaan ottaa huomioon talouskehitys ja finanssialan kehitys; joilla mukautetaan sellaisten sijoituspalveluyritysten luokkia, joilla on oikeus tiettyihin vaadittuja omien varojen määriä koskeviin poikkeuksiin, jotta voidaan ottaa huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla selvennetään vaatimusta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksillä on oltava omia varoja yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleismenoista, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen soveltaminen; joilla määritetään omien varojen osatekijät, joista olisi tehtävä vähennyksiä, jotka koskevat laitoksen omistussuusia asianomaisten yhteisöjen instrumenteista; joilla otetaan käyttöön uusia siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat vakuutusmatemaattisten voittojen ja tappioiden käsittelyä mitattaessa laitosten etuus pohjaisia eläkevelkoja; joilla lisätään väliaikaisesti omien varojen määrää ja joilla täsmennetään maksuvalmiusvaatimuksia.

- (86) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.
- (87) ***EJRK:n ja EPV:n suosituksen perusteella*** komissiolle olisi **siirrettävä valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä ja vastauksena EJRK:n suosituksiin muutoksia riskipainotuksiin, maksuvalmiusvaatimuksia ja velkaantumistasetta koskevia vaatimuksia tai muita toimenpiteitä vakavaraisuuden varmistamiseksi, jotta voidaan reagoida makrotason vakauteen kohdistuvia riskejä aiheuttavaan markkinakehitykseen. EPV:n olisi myös yhdessä EJRK:n kanssa annettava ohjeita, jotta valvontaviranomaiset voivat puuttua makrotason vakauteen yksittäisen jäsenvaltion tasolla, tarkistettava kaikkia tällaisia toimenpiteitä ja tarvittaessa annettava komissiolle neuvoja, jos toteutetut toimenpiteet eivät ole perusteltuja. Komissio voi vaatia toimenpiteiden kumoamista, jos ne eivät ole perusteltuja. Kun makrotason riskit uhkaavat rahoitusvakautta kansallisella tasolla, kansallisilla viranomaisilla olisi oltava samalla tavoin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vastaavat valtuudet asettaa tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, joista tehdään EJRK:n välittömästi osallistuessa Euroopan tason jälkiarviointi. Komissiolle on myös oltava mahdollisuus määrätä jäsenvaltio kumoamaan kyseiset toimenpiteet, jos arvio osoittaa, että ei ole olemassa riskejä, joiden perusteella toimenpiteet ovat oikeutettuja.**
- (88) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava yhdenmukaistaminen, yhtenäiset edellytykset sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien asianmukainen suoja koko unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja. ***EPV:n olisi varmistettava tehokkaat hallinto- ja raportointiprosessit teknisiä sääntelystandardeja laatiessaan.***
- (89) Komission olisi hyväksyttävä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka koskevat osuuskuntia, ***säästöpankkeja*** tai vastaavia laitoksia, tiettyjä omien varojen instrumentteja,

arvonoikaisuja, omista varoista tehtäviä vähennyksiä, toissijaisten omien varojen instrumentteja, vähemmistön osuuksia, pankkitoiminnan lisäpalveluja, luottoriskioikaisuun käsittelyä, maksulaininlyönnin todennäköisyyttä, tappio-osuutta, hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, omaisuuserien riskipainotuksen menetelmiä, valvontakäytäntöjen lähentymistä, maksuvalmiutta sekä omia varoja koskevia siirtymäjärjestelyjä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla. ***EPV:n ja komission olisi varmistettava, että kaikki kyseiset laitokset voivat soveltaa näitä standardeja ja vaatimuksia oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.***

- (89 a)** *Joidenkin tässä asetuksessa tarkoitettujen delegoitujen säädösten kuten maksuvalmiusvaatimuksen täytäntöönpanolla voi olla potentiaalisesti merkittävä vaikutus valvottuihin laitoksiin ja reaalityönteeseen. Lisäksi näiden delegoitujen säädösten olennaisia osatekijöitä kehitetään edelleen kansainvälisellä tasolla. Maksuvalmiusvaatimusten osalta niihin sisältyy tärkeitä näkökohtia kuten tämän puskurin käyttömekanismit, sisään- ja ulosvirtausten likviditeetin kalibrointi sekä likvidien varojen poolin komponentit, jotka olisi määriteltävä tavalla, jolla varmistetaan hyväksytyjen varojen laaja valikoima, sillä hajauttamalla olisi varmistettava maksuvalmius useissa stressiskenaarioissa. Komission olisi varmistettava, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedotetaan aina asianmukaisesti tärkeistä kansainvälisen tason tapahtumista ja ajankohtaisista komission näkökannoista jo ennen delegoitujen säädösten julkaisemista.*
- (90) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksin SEUT-sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti. EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotka koskevat konsolidointia, yhteisiä päätöksiä, raportointia, julkistamista, kiinteistövakuudellisia saamisita, riskienarviointia, omaisuuserien riskipainotuksen menetelmiä, riskipainoja ja tiettyjen vastuiden määrittelyä, optioiden ja warranttien käsittelyä, oman pääoman ehtoisia instrumentteja koskevia positioita ja ulkomaanvaluuttoja, sisäisten mallien käyttöä, velkaantumista ja taseen ulkopuolisia eräitä.
- (90 a)** *Oikeusvarmuuden korkean tason varmistamiseksi EPV:n olisi pantava toimeen kuulemisia, jotka liittyvät tässä asetuksessa ja erityisesti 24 artiklan 3 kohdassa, 26 artiklan 3 kohdassa, 49 artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa, 379 artiklan 8 kohdan b alakohdassa, 403 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa, 404 artiklan 4 kohdassa, 408 artiklan 3 kohdassa, 409 artiklan 3 kohdassa, 411 artiklan 3 kohdassa, 417 artiklan 3 kohdassa, 461 artiklan 4 kohdassa ja 465 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien luonnoksiin, mahdollisimman pian [ja joka tapauksessa heti tämän asetuksen tultua voimaan]. EPV:n ja komission olisi myös alettava laatia tässä asetuksessa tarkoitettuja, maksuvalmiusvaatimuksia ja velkaantumista koskevia kertomuksiaan mahdollisimman pian.*
- (91) Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission

täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti,

- (91 b) *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 345 artiklassa määrätään, että perussopimuksilla ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin, eikä tämän asetuksen säännöksillä suosita eikä syrjitä sen soveltamisalaan kuuluvia omistusoikeuden muotoja.*
- (91 c) *Katetuilla joukkolainoilla on ollut rahoitusvälineiden joukossa kasvava rooli rahoituskriisin seurauksena. Tätä joukkolainaa liikkeeseen laskeva rahoituslaitos käyttää tiettyä osuutta varoistaan näiden välineiden kattamiseksi. Sen seurauksena maksukyvyttömyystapauksessa varat, jotka liittyvät edellä mainitulla tavalla katettuihin joukkolainoihin, eivät ole käytettävissä laitoksen vastuiden kattamiseen. Tämä seikka on erityisen tärkeä rahoituslaitokselle, joka toisaalta laskee suuressa määrin liikkeeseen katettuja joukkolainoja ja toisaalta ottaa vastaan talletuksia. Kohdatessaan maksukykyyn liittyviä ongelmia tällaiset laitokset käyttävät huomattavan osan todennäköisesti arvokkaimmista varoistaan katettujen joukkolainojensa suojaksi. Tällaisten rajoitusten vuoksi jää vähemmän varoja muiden vastuiden kuten näiden laitosten talletusten kattamiseen. Tavallisesti ulkoiset talletusten vakuusjärjestelmät otetaan käyttöön vaikeuksissa olevan pankin talletusten kattamiseksi. Samalla tavalla talletusten vakuusjärjestelmien rooli muodostaa erityisesti katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeville rahoituslaitoksille kannustimen käyttää parhaita varoja näiden rahoitusvälineiden kattamiseen ja vastuisiin liittyvän riskin siirtämiseen talletusten muodossa näihin järjestelmiin. Tällaisten toimien välttämiseksi on tarpeen sisällyttää vakavaraisuusdirektiiviin rakenne, jolla vähennetään halukkuutta laskea liikkeeseen runsaasti katettuja joukkolainoja erityisesti laitoksissa, jotka ottavat myös vastaan talletuksia. Tämän vuoksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahoituslaitosten, jotka sekä laskevat liikkeeseen joukkolainoja että ottavat vastaan talletuksia, olisi luotava sisäinen rahasto talletuksille. Tämän pääomapuskurin on heijasteltava riittävästi rahoituslaitoksen liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen suhdetta, joka ylittää tämän asetuksen 124 artiklan 5 a kohdassa vahvistetut kynnyksarvot.*

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA
YLEISET SÄÄNNÖKSET

I osasto
Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla
Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka kaikkien direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] nojalla valvottavien laitosten on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

- (a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin ja operatiivisen riskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

- (b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;
- (c) 444 artiklassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen tultua voimaan maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- (d) a–c alakohtaan ja velkaantumiseen liittyvät ilmoittamisvaatimukset;
- (e) julkistamisvaatimukset.

Tässä asetuksessa vahvistetaan myös yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat a–c kohtaan liittyviä raportointi- ja julkistamisvaatimuksia sekä velkaantumista.

Keskusvastapuoliin sovelletaan 299 artiklaa.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla ***foikeudesta harjoittaa luottolaitostointia sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta*** .. päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin **█** mukaisesti.

Tämä asetus ei koske erityisesti jäsenvaltion sisäiselle tai jäsenvaltioiden väliselle rahoitusjärjestelmälle aiheutuvaa järjestelmäriskiä, jota koskevia toimenpiteitä voidaan määrätä direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisesti.

2 artikla

EPV:n valvontavaltuudet ja sovitteluvaltuudet

Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava mainitussa direktiivissä säädetyt menettelyt.

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklaa, joka koskee kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista rajat ylittävissä tilanteissa ja jossa määritetään sitovaan sovitteluun liittyvät valtuudet, sovelletaan kaikkiin tämän asetuksen asiaankuuluviin säännöksiin.

Kun otetaan huomioon tästä asetuksesta aiheutuva EPV:n toimivaltuuksien ja tehtävien väistämätön laajentuminen, EPV toimittaa viipymättä vuotuisia ja monivuotisia talousarvioita koskevan tarkistetun esityksen.

Mikään tässä asetuksessa ei estä EJRK:aa käyttämästä valtuuksiaan finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010¹ 16 ja 17 artiklan nojalla tai jäsenvaltiota noudattamasta velvoitteitaan.

---

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

Kun tässä asetuksessa säädetään toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuudesta käyttää harkintavaltaa ja myöntää vapautuksia tai poikkeuksia, niissä on otettava huomioon heijastusvaikutukset ja kaikki sovellettavat kansainväliset vaatimukset, kun harkitaan tällaisten määräysten soveltamista järjestelmän kannalta tärkeisiin laitoksiin.

3 artikla

Laitosten soveltamat tiukemmat vaatimukset

Tämä asetus ei estä laitoksia pitämästä hallussaan omia varoja ja niiden komponentteja, jotka täyttävät tiukemmat vaatimukset kuin tässä asetuksessa edellytetään, tai soveltamasta tiukempia toimenpiteitä kuin tässä asetuksessa edellytetään. ***Se ei myöskään estä toimivaltaisia viranomaisia asettamasta omia varoja koskevia tiukempia vaatimuksia niiden lainkäyttövallan alaisuuteen rekisteröidyltä laitoksilta, jos laitokset täyttävät [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/.../EU 126 artiklassa tarkoitetut vaatimukset.***

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- (1) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;
- (2) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan viranomaisia tai elimiä, jotka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja joille annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä kyseisessä jäsenvaltiossa toimivan valvontajärjestelmän osana;
- (3) 'finanssilaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa;
- (4) 'laitoksella' tarkoitetaan luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä;
- (5) 'konsolidointiryhmän valvojalla' tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka vastaa EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten konsolidoidusta valvonnasta sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan holdingyhtiöiden tai EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan sekaholdingyhtiöiden määräysvallassa olevien laitosten konsolidoidusta valvonnasta;
- (6) 'kolmansien maiden tunnustetuilla sijoituspalveluyrityksillä' tarkoitetaan yrityksiä, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
  - a) yritykset kuuluisivat sijoituspalveluyrityksen määritelmän piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin;
  - b) yrityksillä on toimilupa kolmannessa maassa;

- c) yrityksiin sovelletaan ja niiden on noudatettava vakavaraisuussääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä asetuksessa tai direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] vahvistettuja sääntöjä;

Tässä asetuksessa kolmansien maiden tunnustettujen sijoituspalveluyritysten vastuuta ja tunnustettujen selvitysyhteisöjen ja pörssien vastuuta kohdellaan laitosten vastuina, ellei toisin säädetä.

- (7) 'paikallisella yrityksellä' tarkoitetaan yritystä, joka käy kauppaa omaan lukuunsa futuuri-, optio- tai muilla johdannaismarkkinoilla ja käteismarkkinoilla ainoana tarkoituksenaan positoiden suojaaminen johdannaismarkkinoilla tai joka käy kauppaa toisten kyseisillä markkinoilla toimivien jäsenten lukuun ja jonka samojen markkinoiden selvitysosapuolet ovat taanneet, kyseisten markkinoiden selvitysosapuolten ollessa vastuussa tällaisen yrityksen tekemien sopimusten täytäntöönpanosta;
- (8) 'sijoituspalveluyrityksillä' tarkoitetaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä laitoksia, joita koskevat mainitussa direktiivissä asetetut vaatimukset, lukuun ottamatta kuitenkin
- a) luottolaitoksia;
- b) paikallisia yrityksiä;
- c) yrityksiä, joiden toimilupa koskee ainoastaan
- i) sijoitusneuvontaa;*
- ii) salkunhoitopalvelun tarjontaa siten, että niillä ei ole hallussaan asiakkaitensa varoja tai arvopapereita, ja joilla ei sen vuoksi saa koskaan olla velkaa asiakkailleen; tai*
- iii) sijoittajien toimeksiantojen vastaanottamista ja välittämistä siten, että niillä ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita, ja joilla ei sen vuoksi saa koskaan olla velkaa asiakkailleen;*
- (9) 'yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' tarkoitetaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, joka on määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, tai siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys), joka on määritelty siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 1 artiklassa, ***mukaan lukien kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa, joihin kohdistetaan EU:n tai sellaisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla vakavaraisuusvalvontaa, jonka soveltamat vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia;***

- (10) 'toimiluvalla' tarkoitetaan viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla annetaan lupa liiketoiminnan harjoittamiseen;
- (11) 'konsolidoidulla asemalla' tarkoitetaan asemaa, joka saadaan tulokseksi soveltamalla tämän asetuksen vaatimuksia II osaston 2 luvun mukaisesti yhteen laitokseen siten kuin kyseinen laitos muodostaisi yhdessä yhden tai useamman yhteisön kanssa yhden ainoan laitoksen;
- (12) ilmaisulla 'konsolidoinnin perusteella' tarkoitetaan ilmaisua 'konsolidoidun aseman perusteella';
- (13) 'arvostamisella markkinahintaan' tarkoitetaan positioiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, kuten pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;
- (14) 'malliin perustuvalla arvostamisella' tarkoitetaan arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta markkinatietoihin perustuvaa laskentaa;
- (14 a) 'arvostamisella rahoituksen mukaan' tarkoitetaan varojen jakamista suunnitellun sijoitusjakson mukaisiin ryhmiin maturiteetiltaan vastaavaa rahoitusta vastaan siten, että arvon laskemiseen käytetään käyvän markkinahinnan sijasta sijoitusjakson aikaista keskihintaa;**
- (15) 'riippumattomalla hintojen varmentamisella' tarkoitetaan menettelyä, jolla todennetaan säännöllisesti markkinahintojen tai malliin perustuvan arvostamisen syöttötietojen paikkansapitävyys ja riippumattomuus;
- (16) 'sivukonttorilla' tarkoitetaan liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;
- I**
- (18) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitokselle on myönnetty toimilupa;
- (19) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluja;
- (20) 'määräysvallalla' tarkoitetaan perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY¹ 1 artiklassa kuvattua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta tai samankaltaista luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta;
- (21) 'määräosuudella' tarkoitetaan suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeudesta tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti kyseisen yrityksen johtamiseen;

---

¹ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- (22) 'julkisyhteisöillä ja julkisoikeudellisilla laitoksilla' tarkoitetaan yleishyödyllisiä hallintoelimiä, jotka vastaavat toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle ja paikallisviranomaisille, tai viranomaisia, jotka hoitavat samoja tehtäviä kuin alue- ja paikallisviranomaiset, tai keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisten omistamia yleishyödyllisiä yrityksiä, joilla on täsmälliset takuujärjestelyt, ja niihin voivat kuulua myös julkisesti valvotut lainmukaiset itsehallintoelimet;
- (22 a) ***'julkisen sektorin pankilla' tarkoitetaan luottolaitosta, jonka jäsenvaltion keskushallitus, aluehallitus tai paikalliset viranomaiset ovat perustaneet ja jonka ne omistavat ja jonka liiketoimintamallina on ensisijaisesti rahoituksen antaminen paikalliselle julkiselle sektorille, alueelliselle julkiselle sektorille ja yleishyödyllisten taloudellisten palvelujen tarjoajille;***
- (23) 'hyväksyttävillä omilla varoilla' tarkoitetaan toisen osan IV osastoa ja ***neljättä*** osaa sovellettaessa seuraavien varojen summaa:
- a) rajoituksettomat ensisijaiset omat varat;
  - b) rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat;
  - c) toissijaiset omat varat, joiden määrä on enintään 25 prosenttia omista varoista;
- (24) 'operatiivisella riskillä' tarkoitetaan riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan luettuna oikeudellinen riski;
- (25) 'keskuspankeilla' tarkoitetaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenenä olevia kansallisia keskuspankkeja sekä Euroopan keskuspankkia, jollei toisin mainita;
- (26) 'laimentumisriskillä' tarkoitetaan sitä riskiä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;
- (27) 'maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä' tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden aikana;
- (28) 'tappiolla' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa taloudellista tappiota, mukaan luettuina olennaiset diskonttausvaikutukset, sekä olennaisia suorja ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään instrumentista;
- (29) 'tappio-osuudella (LGD)' tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvan vastuun aiheuttaman tappion suhdetta odotettavissa olevaan vastuun määrään hetkellä, jolloin vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi;
- (30) 'luottovasta-arvokertoimella' tarkoitetaan laskentahetkellä nostamattomasta luottolimiitistä nostettavan ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän suhdetta laskentahetkellä nostamattomaan luottolimiitin määrään; sovittu limiitti määrää luottolimiitin määrän, paitsi jos ei-sovittu limiitti on sitä korkeampi;
- (31) 'odotetulla tappiolla (EL)' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa sen määrän, joka odotetaan menetettäväksi laimentumisen tai vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän välistä suhdetta;

- (32) 'luottoriskin vähentämisellä' tarkoitetaan laitoksen soveltamaa tekniikkaa, jota soveltamalla laitos vähentää vastuusta tai vastuista sille aiheutuvaa luottoriskiä;
- (33) 'vastikkeellisella luottosuojalla' tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – vastapuolen maksukyvyttömyyden tai muiden vastapuoleen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan laitokselle olevan vastuun ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;
- (34) 'takauksen luonteisella luottosuojalla' tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen yrityksen sitoumukseen maksaa määrä luotonsaajan maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;
- (35) 'takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat 'takaisinostosopimuksella' tai 'takaisinmyyntisopimuksella' tarkoitetun sopimuksen soveltamisalaan;
- (36) 'käteiseen verrattavalla instrumentilla' tarkoitetaan talletustodistusta, joukkovelkakirjoja, katetut joukkolainat mukaan luettuina, tai muuta laitoksen liikkeeseenlaskemaa etuoikeudeltaan parempaa instrumenttia, josta laitos on jo saanut täyden maksun ja joka laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen instrumentin nimellisarvon mukaisesti;
- (37) 'arvopaperistamisella' tarkoitetaan transaktiota tai järjestelmää, jolla vastuuseen tai määritettyyn vastuujoukkoon liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jolla on kummatkin seuraavat ominaisuudet:
- a) transaktion tai järjestelmän maksut riippuvat vastuun tai määritetyn vastuujoukon suorituskyvystä;
  - b) etuoikeusluokkien järjestys määrittää tappioiden jakautumisen transaktion tai järjestelmän voimassaoloaikana;
- (38) 'etuoikeusluokalla' tarkoitetaan sopimusperusteisesti muodostettua, yhteen tai useampaan vastuuseen liittyvää luottoriskisegmenttiä, kun positioon segmentissä liittyy suurempi tai pienempi luottotappioriski kuin samansuuruiseen positioon kussakin muussa segmentissä, lukuun ottamatta luottosuojaa, jonka kolmas osapuoli tarjoaa suoraan position haltijoille kyseisessä segmentissä tai muissa segmenteissä;
- (39) 'arvopaperistamispositiolla' tarkoitetaan arvopaperistettua saamista;
- (40) 'uudelleenarvopaperistamisella' tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvä riski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jossa vähintään yksi suojattavista eristä on arvopaperistamispositio;
- (41) 'uudelleenarvopaperistamispositiolla' tarkoitetaan uudelleenarvopaperistamisesta syntyvää omaisuuserää;

- (42) 'alullepanijalla' tarkoitetaan seuraavia:
- a) yksikköä, joka on osallistunut joko itse tai suoraan tai välillisesti siihen etuyhteydessä olevien yksiköiden kautta alkuperäiseen sopimukseen, jonka perusteella velallisen tai mahdollisen velallisen sellaiset velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet, joihin liittyvä saaminen arvopaperistetaan, ovat syntyneet;
  - b) yksikköä, joka hankkii kolmannen osapuolen saamiset taseeseensa ja arvopaperistaa ne;
- (43) 'järjestäjällä' tarkoitetaan sellaista muuta laitosta kuin alullepanevaa laitosta, joka järjestää omaisuusvakuudellisen yritystodistusohjelman tai muun arvopaperistamisjärjestelmän, jonka kautta kolmansilta yksiköiltä hankitaan saamisia, ja hoitaa sitä;
- (44) 'erillisellä takauksella' tarkoitetaan sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan luettuina takaukset, joissa heikompia etuoikeusluokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, sekä muut luottosuojan muodot;
- (45) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyhtiöllä (SSPE)' tarkoitetaan sellaista trustia tai muuntyyppistä yhteisöä kuin laitosta, joka on perustettu arvopaperistamisen tai arvopaperistamisten toteuttamiseksi, jonka toiminta on rajattu tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämiin tehtäviin, jonka rakenteen tarkoituksena on erottaa SSPE:n velvoitteet alullepanevan laitoksen velvoitteista ja johon liittyvän etuyhteyden haltijoilla on rajoitukseton oikeus antaa vakuudeksi tai luovuttaa kyseiset etuyhteydet;
- (46) 'keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmällä' tarkoitetaan seuraavia:
- a) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka muodostavat kokonaisuuden riskin osalta, jollei toisin osoiteta, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden, paitsi jos sovelletaan c alakohdan mukaista kohtelua, **lukuun ottamatta tapausta, jossa luottoa myöntävä laitos on ryhmän emoyritys, jolloin jokaisen tytäryrityksen ja jokaisen tytäryritysten ryhmän katsotaan olevan erillinen keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmä, joka muodostaa kokonaisuuden riskin osalta, edellyttäen että vastaavien tytäryritysten ja tytäryrityksryhmien välillä ei ole oikeudellista tai taloudellista suhdetta**;
  - b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia;
  - c) jos keskushallinnolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa yhteisössä ja tältä keskushallinnolta olevien saamisten riskipaino on 109 artiklan mukaan laskettuna 0 prosenttia ja jos kyseinen keskushallinto on nimenomaisesti taannut

kaikki tällaisten yhteisöjen velvoitteet, kyseinen määräysvalta ei luo keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää keskushallinnon ja kyseisten yhteisöjen välillä. Sama pätee aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin, jos aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta olevien saamisten riskipaino on 110 artiklan mukaan laskettuna 0 prosenttia ja jos aluehallinnot tai paikallisviranomaiset ovat nimenomaisesti taanneet kaikki tällaisten yhteisöjen velvoitteet;

- (47) 'virallisesti hyväksytyillä pörseillä' tarkoitetaan pörssejä, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- a) ne ovat EAMV:n direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainittuja markkinoita;
  - b) niillä on selvitysjärjestelmä, jonka nojalla liitteessä IV luetelluilla sopimuksilla on sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan;
- (48) 'lisäeläke-etuuksilla' tarkoitetaan ylimääräisiä eläke-etuuksia, jotka laitos myöntää vapaaehtoisesti työntekijälle osana kyseisen työntekijän muuttuvaa palkitsemista ja joihin eivät sisälly kertyneet etuudet, jotka työntekijä saa yrityksen yleisen eläkejärjestelmän ehtojen mukaan;
- (49) 'omistusyhteydellä' tarkoitetaan yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY¹ 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;
- (50) 'vastuulla' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää;
- (51) 'kiinnitysluottoarvolla' tarkoitetaan sitä kiinteän omaisuuden arvoa, joka on määritetty arvioimalla huolellisesti kyseisen omaisuuden myöhempää myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit paikalliset markkinaolosuhteet, omaisuuden senhetkinen käyttö ja asianmukaiset vaihtoehdot käytötavat;
- (51 a) ***'asuinkiinteistöllä' tarkoitetaan asuntoa, jota käyttää tai vuokraa asunnon omistaja, tai asunto-osuuskunnan osuuksia, jotka antavat osuuksien omistajalle täyden, rajoittamattoman ja yksinomaisen oikeuden käyttää yhtä tiettyä asuntoa asunto-osuuskunnan omistamassa kiinteistössä.***

Tässä asetuksessa kaikki viittaukset kiinteistöihin tai asuinkiinteistöihin tai liikekiinteistöihin tai tällaisen omaisuuden kiinnityksiin sisältävät osakkeet suomalaisessa asunto-osakeyhtiössä, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia vastaavan välillisen omistusosuuden kiinteistössä muodostavat osakkeet edellyttäen, että tällaisesta

¹ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

välillisestä omistusosuudesta on säädetty jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ja että vakuudeksi pantattuna se antaa vastaavan suojan velkojalle.

Asumisoikeus ruotsalaisten asunto-osuuskuntien asunnossa liittyy asuinkiinteistöön;

- (52) 'markkina-arvolla' tarkoitetaan rahamäärää, jolla omaisuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä asianmukaisen markkinoinnin jälkeen osapuolten toimiessa asiantuntevasti;
- (53) 'sovellettavalla tilinpäätössäännöstöllä' tarkoitetaan tilinpäätössääntöjä, joita sovelletaan laitokseen kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002¹ ja pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY² mukaisesti;
- (54) 'yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella' tarkoitetaan yksi vuosi ennen päivämäärää T alkaneen ajanjakson aikana tapahtuneiden maksukyvyttömyystapausten ja kyseiseen luokkaan tai joukkoon yksi vuosi ennen kyseistä päivämäärää luokiteltujen velallisten määrän välistä suhdetta;
- (55) 'spekulatiivisella kiinteän omaisuuden rahoituksella' tarkoitetaan lainoja, joilla rahoitetaan kiinteän omaisuuden hankintaa, kunnostamista tai rakentamista voitolla tapahtuvaa jälleenmyyntiä varten;
- (55 a) ***'ulkomaankaupan rahoituksella' tarkoitetaan rahoitusta, joka liittyy tavaroiden ja palvelujen vaihtoon lyhyen maturiteetin (yleensä alle vuoden pituisten) kiinteiden rahoitustuotteiden avulla ilman automaattista rollover-riskiä, ja tällainen rahoitus on yleensä sitomatonta ja edellyttää kunkin nostopyynnön suhteen tyydyttävää liiketoimintaa tukevaa dokumentointia, joka mahdollistaa rahoituksesta kieltäytymisen luottokelpoisuutta tai liiketoimintaa tukevaa dokumentointia koskevien epäilyjen herätessä; ulkomaankaupan rahoitusvastuiden takaisinmaksu on yleensä lainanottajasta riippumatonta; varat tulevat sen sijaan viejiltä saaduista käteisvaroista tai vastaavien tavaroiden myyntituotoista;***
- (56) 'takaisinostosopimuksella' ja 'takaisinmyyntisopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä tai taattuja oikeuksia, jotka liittyvät
- a) arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen ja jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva tunnustettu pörssi on taannut, edellyttäen, että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle vastapuolelle ja että laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet takaisin;

¹ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

² EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

- b) niiden sijasta samalla tavoin yksilöityihin arvopapereihin tai hyödykkeisiin, jotka laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan takaisin sovittuun hintaan ajankohtana, jonka myyjä on määrännyt tai määrää myöhemmin; tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja takaisinmyyntisopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana;

(56 a) 'yksinkertaisella takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan yksittäisten tai vastaavien varojen takaisinostoa vastakohtana varoista koostuvalle korille;

(57) 'rahoitusinstrumentilla' tarkoitetaan

- a) sopimusta, joka synnyttää yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin;
- b) mitä tahansa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa mainittua rahoitusinstrumenttia;
- c) johdannaissopimusta;
- d) ensisijaista rahoitusinstrumenttia;
- e) käteisinstrumenttia;

Edellä a–c alakohdassa tarkoitettut instrumentit ovat rahoitusinstrumentteja vain, jos niiden arvo johdetaan niiden kohde-etuutena olevan rahoitusinstrumentin tai muun kohde-etuutena olevan erän hinnasta tai kohde-etuutena olevasta korosta tai indeksistä;

(58) 'perustamispääomalla' tarkoitetaan omien varojen määrää ja tyypejä, jotka vahvistetaan luottolaitosten osalta direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 12 artiklassa ja sijoituspalveluyritysten osalta kyseisen direktiivin IV osastossa;

(59) 'kaupankäyntitarkoituksessa otetuilla positioilla' tarkoitetaan seuraavia positioita:

- a) omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä, asiakaskaupankäyntiä ja markkinatakausta varten otetut positiot;
- b) lyhytaikaista kauppaa varten otetut positiot;
- c) positiot, joilla pyritään lyhyellä aikavälillä hyötymään tosiasiallisista tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista tai muista hinnan tai koron vaihteluista;

(60) 'emoyrityksellä' tarkoitetaan

- a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;
- b) direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun II jaksoa ja 4 lukua sekä VIII osastoa ja tämän asetuksen V osaa sovellettaessa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritystä ja kaikkia yrityksiä, joilla on tosiasiaa määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen;

- (61) 'tytäryrityksellä' tarkoitetaan
- a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä;
  - b) direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja kaikkia yrityksiä, joihin emoyrityksellä on tosiasiaa määräävä vaikutusvalta.

Jokaisen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan kuuluvan emoyritykseen, joka on näiden tytäryritysten johdossa;

- (62) 'kaupankäyntivarastolla' tarkoitetaan kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusinstrumenteissa ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitarkoituksessa;
- (63) 'finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssilaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti laitoksia tai finanssilaitoksia, ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos, ja joka ei ole direktiivin 2002/87/EY¹ 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu finanssialan sekaholdingyhtiö;
- (64) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' tarkoitetaan laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai finanssilaitos tai jolla on omistusyhteys tällaiseen laitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (65) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (66) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssialan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (67) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyrityksenä toimivaa finanssialan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (68) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssialan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.)

- (69) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyrityksenä toimivaa finanssialan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (70) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 15 kohdassa;
- (71) 'monialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin finanssialan holdingyhtiö, laitos tai finanssialan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos;
- (72) 'läheisillä sidoksilla' tarkoitetaan tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on jokin seuraavista sidossuhteista:
- a) omistusyhteys, kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;
  - b) määräysvalta;
  - c) molemmat tai kaikki ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan kolmanteen henkilöön;
- (73) 'keskusvastapuolella' tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka on yksillä tai useammilla finanssimarkkinoilla käytävän kaupan vastapuolten välissä ja toimii jokaiseen myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä;
- (74) 'maksulaiminlyöntirahastolla' tarkoitetaan keskusvastapuolen perustamaa rahastoa, jonka tarkoituksena on jakaa keskinäisesti tappiot, joita keskusvastapuolelle aiheutuu yhden tai useamman selvitysosapuolensa maksulaiminlyönnistä tai maksukyvyttömyydestä, kun kyseisten selvitysosapuolten asettamat marginaalit ja maksulaiminlyöntirahastoon maksamat osuudet eivät riitä kyseisten tappioiden kattamiseen;
- (75) 'kaupankäyntivastuulla' tarkoitetaan keskusvastapuolen haltuun talletetuista omaisuuseristä aiheutuvien vastuiden, markkinahintaan arvostettujen keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden ja mahdollisten tulevien keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden summaa;
- (76) 'vakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1 kohdassa;
- (77) 'sekavakuutushallintayhtiöllä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan g alakohdassa;
- (78) 'jälleenvakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 kohdassa;
- (79) 'kolmannen maan vakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 3 kohdassa;

- (80) 'kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 6 kohdassa;
- (81) 'säännellyllä markkinalla' tarkoitetaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainittua markkinaa;
- (82) 'ylimmällä hallintoelimellä' tarkoitetaan laitosta johtavaa elintä, joka hoitaa valvontaja johtotoimintoja ja jolla on lopullinen päätöksentekovalta sekä toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleiset linjaukset. Ylimpään hallintoelimeen on kuuluttava laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt;
- (83) 'valvontatoimintoon hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä' tarkoitetaan ylintä hallintoelintä, joka valvontatoimintoon hoitamalla valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa;
- (84) 'toimivalla johdolla' tarkoitetaan johtoryhmän jäseniä, jotka vastaavat laitoksen päivittäisestä johtamisesta ja ovat tili- ja vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle;
- (85) 'finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin säännelty yhteisö ja joka yhdessä tytäryritystensä kanssa, joista vähintään yksi on sellainen säännelty yhteisö, jonka pääkonttori on unionissa, ja muiden yritysten kanssa muodostaa finanssiryhmittymän;
- (86) 'velkaantumisella' tarkoitetaan laitoksen varojen, taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja sellaisten ehdollisten velvoitteiden suhteellista suuruutta laitoksen omiin varoihin verrattuna, jotka velvoittavat maksamaan tai luovuttamaan tai asettamaan vakuuksia, mukaan luettuina saadusta rahoituksesta, tehdyistä sitoumuksista, johdannaisista tai takaisinostosopimuksista johtuvat velvoitteet, mutta lukuun ottamatta velvoitteita, jotka voidaan panna täytäntöön ainoastaan laitoksen likvidaatian aikana.
- (86 a) *'kansainvälisellä kehityspankilla' tarkoitetaan järjestöä, joka antaa rahoitustukea ja ammatillisia neuvoja taloudellista tai sosiaalista kehitystoimintaa varten vastaanottajamaissa ja jonka jäsenistö koostuu yksinomaan tai pääasiassa itsenäisistä valtioista.***

II osasto

Vaatimusten soveltamistaso

1 luku

Vaatimusten erillinen soveltaminen

5 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jokaisen laitoksen on noudatettava toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
2. Jokaisen laitoksen, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä emoyritys, ja jokaisen laitoksen, jota

ei ole sisällytetty 17 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 84 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

3. Jokaisen laitoksen, joka ei ole emoyritys eikä tytäryritys, ja jokaisen laitoksen, jota ei ole sisällytetty 17 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
4. Jokaisen laitoksen, joka ei ole sijoituspalveluyritys ja joka ei ole saanut lupaa tarjota direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja, on noudatettava 401 ja 403 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
5. Jokaisen laitoksen on noudatettava seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

5 a. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan suhteellisella tavalla ottaen huomioon laitoksen liiketoimintamallista ja toiminnasta aiheutuvien riskien luonne, koko ja monimutkaisuus.*

Komission on varmistettava, että delegoiduissa ja täytäntöönpanosäädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate, jotta varmistetaan tämän asetuksen oikeasuhteinen soveltaminen. Siksi EPV:n on varmistettava, että kaikki tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit on muotoiltu niin, että suhteellisuusperiaate otetaan huomioon ja sitä noudatetaan.

6 artikla

Poikkeus vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta

1. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 5 artiklan 1 kohtaa laitoksen tytäryritykseen, kun sekä tytäryritys että laitos ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa ja tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:
  - a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
  - b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä hoidetaan vakaasti, ja on esittänyt toimivaltaisen viranomaisen luvalla ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
  - c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
  - d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa, kun emoyritys on laitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, edellyttäen, että emoyritykseen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin laitoksiin ja varsinkin 10 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.
3. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 5 artiklan 1 kohtaa emoyrityksenä toimivaan laitokseen siinä jäsenvaltiossa, jossa laitos on saanut toimiluvan, jossa sen toimintaa valvotaan ja jossa se on sisällytetty konsolidoituun valvontaan, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
  - b) emoyritys kuuluu jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä.

Toimivaltaisen viranomaisen, joka soveltaa tämän kohdan säännöksiä, on ilmoitettava siitä kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

7 artikla

Poikkeus maksuvalmiusvaatimusten erillisestä soveltamisesta

1. ***Toimivaltaiset viranomaiset voivat*** kokonaan tai osittain ***vapauttaa*** emoyrityksenä ***toimivan laitoksen*** ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä Euroopan unionissa 401 artiklan soveltamisesta ***sekä emoyrityksenä toimivan laitoksen ja sen tytäryritysten sivukonttorit Euroopan unionissa maksuvalmiusvalvonnasta ja valvoa*** niitä erityisenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
  - (a) emoyrityksenä toimiva laitos noudattaa 401 ja 403 artiklassa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai, jos alaryhmään ei kuulu EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta, alakonsolidointiryhmän tasolla;
  - (b) emoyrityksenä toimiva laitos seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten ***ja sivukonttoreiden*** kassatilanteita ***ja varmistaa riittävän likviditeettitason kaikille laitoksille;***
  - (c) laitokset ovat tehneet ***toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät*** sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää erilliset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä;
  - (d) c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;

(d a) emoyrityksenä toimiva laitos varmistaa varojen lisäyksen, jos yksi vapautuksen alaisista laitoksista kärsii tilapäisestä likviditeetin puutteesta;

(d b) on olemassa riittäviä ennakkosopimuksia, jotka koskevat asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten ja keskuspankkien välisiä voimassa olevia vastuita ja oikeuksia.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kaikista oikeudellisista esteistä, jotka voivat tehdä ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisen mahdottomaksi, ja esittää 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia näiden esteiden poistamiseksi.

2. Jos kaikille erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat samassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 1 kohtaa.

Jos erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat *tai erityisen maksuvalmiusalaryhmän sivukonttoreita toimii* useissa jäsenvaltioissa, 1 kohtaa saa soveltaa vasta 19 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen ja vain niihin laitoksiin *ja sivukonttoreihin*, joiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat seuraavista seikoista:

- a) *tarkistetaan, ovatko organisaatio ja likviditeettiriskin* ■ *käsittely [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/.../EU 84 artiklan ehtojen mukaisia yksittäisellä tasolla ja alaryhmän tasolla;*
- b) *maksuvalmiusalaryhmässä* säilytettävien likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus;
- c) *määritetään* likvidien varojen vähimmäismäärät, joita 401 artiklan soveltamisesta vapautettujen laitosten *tai sivukonttoreiden* on säilytettävä;
- d) *harkitaan tarvetta* käyttää tiukempia parametreja kuin kuudennen osan III osastossa säädetään. *Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa 1 ja 4 kohtaa sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 108 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos laitokset täyttävät kaikki 108 artiklan 7 kohdassa säädetty edellytykset. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi laitos vapautetuksi 401 artiklan soveltamisesta kaikkien erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.*
- d a) tarkistetaan, jaetaanko valvontaviranomaisten välillä tietoja täydellisesti ja rajoituksetta ja ymmärretäänkö tällaisen vapauttamisen vaikutukset täysimääräisesti.*

Toimivaltaiset viranomaiset voivat ■ soveltaa 1 kohtaa *myös* sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 108 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos laitokset täyttävät kaikki *kyseisessä* kohdassa säädetty edellytykset, *ja muihin laitoksiin, joita sitoo toisiinsa 108 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu suhde, jos ne täyttävät kaikki kyseisessä kohdassa säädetty edellytykset.* Siinä tapauksessa

toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi laitos vapautetuksi 401 artiklan soveltamisesta, *jos vapautus on annettu myös 403 artiklan soveltamisesta*, kaikkien erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.

3. Jos vapautus on myönnetty 1 kohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös olla soveltamatta 403 artiklaa.

3 a. *Jos vapautus on myönnetty 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/.../EU 84 artiklaa tai osia siitä, yhden maksuvalmiusryhmän tasolla ja vapauttaa saman direktiivin 84 artiklan tai sen osan soveltamisesta kertaperusteisesti.*

8 artikla

Erillinen konsolidointimenetelmä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että emoyrityksenä toimiva laitos sisällyttää 5 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksensa laskemiseen tytäryrityksensä, jotka täyttävät 6 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetty edellytykset ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 134 artiklan 3 kohdan soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käsittely voidaan sallia vain sellaisissa tapauksissa, joissa emoyrityksenä toimiva laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille aukottomasti olosuhteet ja järjestelyt, myös oikeudelliset järjestelyt, joiden perusteella ei ole olemassa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä sille, että tytäryritys siirtää nopeasti omia varoja tai maksaa eräpäivänä velkoja takaisin emoyritykselle, eikä tällaisia esteitä ole myöskään ennakoitavissa.
3. Jos toimivaltainen viranomainen käyttää 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa, sen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista ja järjestelyistä. Jos tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot myös kyseisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Pysyvästi keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa ■ toisen, kolmannen ja neljännen osan sekä kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan *vaatimusten soveltamisesta [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/.../EU 21 artiklan mukaisesti.*

■

2 luku
Varovaisuusperiaatteen mukainen konsolidointi

1 jakso
Vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

10 artikla
Yleinen käsittely

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita 16 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.
2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita 16 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa on useampi kuin yksi laitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan siihen laitokseen, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklan mukaisesti.

3. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava 401 ja 403 artiklassa säädettyjä velvoitteita kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen, finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen tarjoamiseen.

11 artikla

Finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, jolla on sekä luottolaitos että sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään

Jos finanssialan holdingyhtiöllä tai finanssialan sekaholdingyhtiöllä on vähintään yksi luottolaitos ja yksi sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään, kyseiseen luottolaitokseen on sovellettava vaatimuksia, joita sovelletaan kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

12 artikla
Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita konsolidoidun asemansa perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten merkittävien tytäryritysten on ilmoitettava 424, 425, 435 ja 436 artiklassa tarkoitetut tiedot erillisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan holdingyhtiöiden tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien finanssialan sekaholdingyhtiöiden merkittävien tytäryritysten on ilmoitettava liitteessä 424, 425, 435 ja 436 artiklassa tarkoitetut tiedot erillisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa oleviin laitoksiin ainoastaan siinä määrin kuin niitä koskevat tiedot eivät sisälly kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella ilmoittamiin vastaaviin tietoihin.
4. Sovellettaessa 9 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava kahdeksannen osan vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 16 artiklan 1 kohtaa, ja siihen kuuluvat laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

13 artikla

Viidennen osan vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on täytettävä viidennessä osassa säädetyt velvoitteet konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelmät, prosessit ja mekanismit, jotka näissä säännöksissä vaaditaan, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja että kaikki valvonnan kannalta relevantit tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, prosessit ja mekanismit, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen.
2. Soveltaessaan 87 artiklaa konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla laitosten on sovellettava 396 artiklan mukaista ylimääräistä riskipainoa, jos 394 tai 395 artiklan vaatimuksia rikotaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön tasolla, yhteisö on sisällytetty 16 artiklan mukaiseen konsolidointiin ja rikkominen on olennaista suhteessa ryhmän kokonaisriskiprofiiliin.
3. Viidennestä osasta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat niitä tytäryrityksiä, joihin ei itseensä sovelleta tätä asetusta, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevat laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että viidennen osan soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.

14 artikla

Sijoituspalveluyritysryhmiä koskeva poikkeus omien varojen vaatimusten soveltamisesta konsolidoinnin perusteella

1. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka harjoittavat ryhmien konsolidoitua valvontaa, voivat tapauskohtaisesti olla soveltamatta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) jokainen tällaiseen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys käyttää 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrän vaihtoehtoista laskentatapaa;
  - b) kaikki tällaisen ryhmän sijoituspalveluyritykset kuuluvat 90 artiklan 1 kohdassa ja 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin;
  - c) jokainen tällaiseen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys täyttää 90 artiklassa asetetut vaatimukset erillisenä yrityksenä ja vähentää samalla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristään kaikki sellaisten sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavat ehdolliset velat, jotka kuuluisivat muuten konsolidoinnin piiriin;
  - d) jokaisella finanssialan holdingyhtiöllä, joka on jonkin tällaiseen ryhmään kuuluvan sijoituspalveluyrityksen jäsenvaltiossa toimiva emoyritys, on hallussaan vähintään yhtä paljon pääomaa kuin seuraavien summa:
    - i) 24 artiklan 1 kohdassa, 48 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut erät;
    - ii) 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa, 53 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan c ja d artiklassa tarkoitettujen, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvissa sijoituspalveluyrityksissä, finanssilaitoksissa, omaisuudenhoitoyhtiöissä ja avustavia palveluja tuottavissa yrityksissä olevien omistusosuuksien, kyseisiltä yrityksiltä olevien etuoikeusasemaltaan huonompien saamisten ja kyseisiin yrityksiin liittyvien instrumenttien täysimääräisen kirjanpitoarvon summa; ja
    - iii) muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä;
  - e) ryhmään ei kuulu luottolaitoksia.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jokaisella EU:ssa toimivalla sijoituspalveluyrityksellä on oltava järjestelmät, joilla seurataan ja valvotaan kaikkien ryhmään kuuluvien finanssialan holdingyhtiöiden, sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten pääoma- ja rahoituslähteitä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tätä poikkeusta myös silloin, kun finanssialan holdingyhtiöllä on pienempi määrä omia varoja kuin 1 artiklan d

alakohdan mukaisesti laskettu määrä, mutta niiden määrä ei ole kuitenkaan pienempi kuin erillisille, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluville sijoituspalveluyrityksille, finanssilaitoksille, omaisuudenhoitoyhtiöille ja avustavia palveluja tuottaville yrityksille asetettujen omien varoja koskevien vaatimusten sekä muutoin konsolidointiin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä. Sovellettaessa tätä kohtaa kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten omien varojen vaatimuksilla tarkoitetaan nimellistä omien varojen vaatimusta.

15 artikla

Niiden sijoituspalveluyritysten valvonta, joihin ei sovelleta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella

Jos sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, jolle on myönnetty 14 artiklassa säädetty poikkeus, näiden yritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille riskeistä, jotka voivat vaarantaa niiden taloudellisen tilanteen, mukaan luettuina kyseisten yritysten omien varojen, sisäisen pääoman ja rahoituksen koostumukseen ja alkuperään liittyvät riskit.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät 14 artiklan mukaisesti sovelta konsolidoidun valvonnan velvoitetta, niiden on toteutettava muut asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen riskejä ja erityisesti suuria asiakasriskejä koko ryhmässä, myös niissä yrityksissä, jotka eivät ole sijoittautuneet mihinkään jäsenvaltioon.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät 14 artiklan mukaisesti sovelta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, kahdeksannen osan vaatimuksia on sovellettava erillisiin yrityksiin.

2 jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

16 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

1. Laitoksen, jonka edellytetään noudattavan 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja finanssilaitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä tai tapauksen mukaan saman emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä. Tämän artiklan 2–8 kohtaa ei sovelleta silloin, kun 401 ja 403 artiklaa sovelletaan laitoksen konsolidoidun aseman perusteella.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tapauskohtaisesti sallia suhteellisen konsolidoinnin, joka tehdään sen osuuden mukaisesti, jonka emoyritys omistaa tytäryrityksen pääomasta. Suhteellinen konsolidointi voidaan sallia vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) emoyrityksen vastuu rajoittuu osuuteen, jonka se omistaa tytäryrityksen pääomasta, ottaen huomioon muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vastuu;
  - b) muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vakavaraisuus on tyydyttävä;

- c) muiden osakkeenomistajien ja jäsenten vastuu on vahvistettu selkeällä ja oikeudellisesti sitovalla tavalla.
3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa suhteessa, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.
4. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava niiden luotto- tai finanssilaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, kun kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden omistamaan pääomaosuuteen.
5. Kun on kyse omistusyhteyksistä tai muista kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:
- a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai finanssilaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja
- b) kun kaksi tai useampi laitos tai finanssilaitos on yhteisen johdon alaisia siten, että tämä ei perustu sopimukseen tai yhtiöjärjestykseen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 83/349/ETY 12 artiklassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sitä. Menetelmä ei kuitenkaan merkitse asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

7. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava tämän artiklan 2–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

8. Jos direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklassa edellytetään konsolidoitua valvontaa, avustavia palveluja tarjoavat yritykset ja direktiivissä 2002/87/EY määritellyt omaisuudenhoidoyhtiöt on sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin tässä artiklassa säädetään.

3 jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisala

17 artikla

Yhteisöt, jotka jätetään varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle

1. Laitosta, finanssilaitosta tai avustavia palveluja tuottavaa yritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, ei tarvitse sisällyttää konsolidointiin, jos yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärä on vähemmän kuin pienempi kahdesta seuraavasta määrästä:
  - a) 10 miljoonaa euroa;
  - b) 1 prosentti emoyrityksen tai sen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä, jolla on omistusyhteys.
2. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklan mukaisesta konsolidoidusta valvonnasta, voivat seuraavissa tapauksissa päättää olla sisällyttämättä konsolidointiin sellaista laitosta, finanssilaitosta tai avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys:
  - a) kun yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarvittavien tietojen siirtämiselle;
  - b) kun yrityksellä on ainoastaan vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta;
  - c) kun konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten mielestä yrityksen konsolidoitu taloudellinen asema olisi luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukainen tai harhaanjohtava.
3. Jos 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa useampi yritys täyttää mainituissa säännöksissä asetetut perusteet, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin, jos niiden yhteinen merkitys ei ole mainittujen tavoitteiden kannalta vähäinen.

18 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevat yhteiset päätökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä **█** päättääkseen haetun luvan myöntämisestä sekä määritettävä mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät tämän asetuksen 138 artiklan 1 kohdassa, 146 artiklan 9 kohdassa, 301 artiklan 2 kohdassa, 277 artiklassa tai 352 artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen.

█

Hakemukset on toimitettava ainoastaan konsolidointiryhmän valvojalle.

Jäljempänä 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa hakemuksessa on oltava kuvaus menetelmästä, joilla operatiivinen riskipääoma jaetaan ryhmän eri yhtiöiden kesken.

Hakemuksesta on käytävä ilmi, otetaanko hajautusvaikutukset huomioon riskien mittaajärjestelmässä ja millä tavoin ne otetaan huomioon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään yhteinen päätös viimeistään kuuden kuukauden kuluessa ■ 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta hakemuksesta.

■

Yhteinen päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja 1 kohdassa tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös hakijalle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa ■ päivänä, jona konsolidointiryhmän valvoja vastaanottaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun täydellisen hakemuksen. Konsolidointiryhmän valvojan on viipymättä toimitettava täydellinen hakemus muille asianomaisille viranomaisille;

■

4. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma 1 kohdan a ■ alakohtaa koskeva päätöksensä. Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat näkemykset ja varaukset.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle finanssialan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle finanssialan sekaholdingyhtiölle sekä muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

5. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kehittyntä mittaamismenetelmää tai 138 artiklassa tarkoitettua sisäisen luottoluokituksen menetelmää yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät edellisessä tapauksessa 310 ja 311 artiklassa asetetut ehdot ja jälkimmäisessä tapauksessa kolmannen osan 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen

ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja menetelmien kanssa.

6. Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut päätökset sitovat toimivaltaisia viranomaisia asianomaisissa jäsenvaltioissa.

19 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten soveltamistasoa koskeva yhteiset päätökset

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön pyynnöstä pyrittävä kaikin tavoin tekemään yhteinen päätös *siitä, täyttyvätkö* 7 artiklan *1 kohdan a–d b alakohdan ehdot*.

Yhteinen päätös on tehtävä *yhdeksän* kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on toimittanut kertomuksen, jossa erityiset maksuvalmiusalaryhmät määritetään 7 artiklassa säädettyjen perusteiden pohjalta. Jos asiasta ei päästä *yhdeksän* kuukauden kuluessa yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa toisen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

Yhteisessä päätöksessä voidaan myös asettaa rajoituksia likvidien varojen sijainnille ja omistukselle sekä edellyttää, että 401 artiklan soveltamisesta vapautettujen luottolaitosten on säilytettävä vähimmäismäärät likvidejä varoja.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja päätöksessä on esitettävä siihen johtaneet syyt. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös ja sen perusteet maksuvalmiusalaryhmän emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty *yhdeksän* kuukauden määräajan kuluessa, kunkin erillisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Kaikki toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin *yhdeksän* kuukauden määräajan kuluessa saattaa kysymyksen 7 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytysten täyttymisestä EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Jos jokin toimivaltainen viranomainen on toiminut näin ennen *yhdeksän* kuukauden määräajan päättymistä, kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava EPV:n päätöstä. Päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä. EPV:n tehtyä päätöksensä toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä omat päätöksensä 7 artiklan 1 kohdan a–d edellytyksistä EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja edellisessä alakohdassa tarkoitettu päätös ovat sitovia asetuksen (EY) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat myös *yhdeksän* kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä siitä, täytyvätkö 7 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan edellytykset. Tällöin EPV voi toimia neuvoo-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti. . Siinä tapauksessa kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoo-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin erillisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.
4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tässä artiklassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 7 artiklan soveltamisen osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten standardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

Tytäryrityksinä toimivien laitosten on sovellettava kolmannen osan 84 artiklassa ja viidennessä osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä tai finanssialan sekaholdingyhtiöllä on laitos, finanssilaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoidtoyhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

21 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Sovellettaessa konsolidoitua valvontaa tämän luvun mukaisesti ilmaisuilla 'sijoituspalveluyritys', 'luottolaitos', 'finanssilaitos' ja 'laitos' tarkoitetaan myös kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat 16 artiklan määritelmien mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

TOINEN OSA OMAT VARAT

I osasto Omia varoja koskevat määritelmät

22 artikla Määritelmät

- (1) 'Kertyneillä muun laajan tuloksen erillä' tarkoitetaan samaa kuin kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa (IAS) 1, sellaisena kuin sitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla;
- (2) 'omilla lisävaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY 89 artiklassa tarkoitettua omaa lisävarallisuutta;
- (3) 'sovellettavalla tilinpäätösstandardilla' tarkoitetaan laitokseen direktiivin 86/635/ETY tai asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavaa tilinpäätösstandardia;
- (4) 'omilla perusvaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY 88 artiklassa tarkoitettua omaa perusvarallisuutta;
- (5) 'luokkaan 1 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- (6) 'luokkaan 1 sijoitettavilla omilla lisävaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kyseisten erien sisällyttämistä rajoitetaan mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä;
- (7) 'luokkaan 2 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 2 mainitun direktiivin 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- (8) 'luokkaan 3 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 3 mainitun direktiivin 94 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- (9) 'laskennallisilla verosaamisilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (10) 'tulevista veronalaisista voitoista riippuvilla laskennallisilla verosaamisilla' tarkoitetaan laskennallisia verosaamia, joiden tuleva arvo voidaan realisoida vain, jos laitos tuottaa verotettavaa tuloa tulevaisuudessa;
- (11) 'laskennallisilla verovelvoilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (12) 'etuuspohjaisen eläkerahaston varoilla' tarkoitetaan tapauksen mukaan etuuspohjaisen eläkerahaston tai -järjestelyn varoja, jotka lasketaan sen jälkeen, kun niistä on vähennetty samaan rahastoon tai järjestelyyn liittyvät velvoitteet;
- (13) 'voitonjaolla' tarkoitetaan osinkojen tai korkojen maksamista missä tahansa muodossa;
- (14) 'finanssialan yrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 kohdan b ja d alakohdassa;

- (15) 'yleisten pankkiriskien rahastoilla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 86/635/ETY 38 artiklassa;
- (16) 'liikearvolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (17) 'välillisellä omistusosuudella' tarkoitetaan laitoksen kolmanteen osapuoleen tekemää sijoitusta, johon sisältyy relevantin yhteisön liikkeeseen laskemaan pääomainstrumenttiin liittyvä vastuu, kun sijoitus on tehty kyseiseen pääomainstrumenttiin liittyvän vastuun saamiseksi tai instrumenttiin liittyvän vastuun saamiseksi muilla keinoin ja kun instrumentin menettäessään arvoaan vastuuseen liittyvä arvonmenetys ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisen instrumentin suorasta omistusosuudesta;
- (18) 'aineettomilla hyödykkeillä' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (19) 'sekavakuutushallintayhtiöllä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan g alakohdassa;
- (20) 'liiketoimintaa harjoittavalla yhteisöllä' tarkoitetaan *toimivaa* yhteisöä, joka on perustettu tuottamaan omaa voittoa;
- (21) 'muilla pääomainstrumenteilla' tarkoitetaan relevanttien yhteisöjen liikkeeseenlaskemia muita pääomainstrumentteja, joita ei katsota rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi tai luokkaan 1 sijoitettaviksi omiksi varoiksi, luokkaan 1 sijoitettaviksi omiksi lisävaroiksi, luokkaan 2 sijoitettaviksi omiksi varoiksi tai luokkaan 3 sijoitettaviksi omiksi varoiksi;
- (22) 'muilla rahastoilla' tarkoitetaan sovellettavassa tilinpäätösstandardissa tarkoitettuja rahastoja, jotka on esitettävä kyseisen sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti, lukuun ottamatta kuitenkaan mahdollisia määriä, jotka on jo sisällytetty kertyneisiin muun laajan tuloksen eriin tai kertyneisiin voittovaroihin;
- (23) 'omilla varoilla' tarkoitetaan ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen summaa;
- (24) 'omien varojen instrumenteilla' tarkoitetaan laitoksen liikkeeseenlaskemia pääomainstrumentteja, jotka katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi;
- (25) 'voitolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (26) 'keskinäisellä ristiinomistuksella' tarkoitetaan laitoksen omistusosuutta relevanttien yhteisöjen liikkeeseenlaskemista omien varojen instrumenteista tai muista pääomainstrumenteista, kun kyseisillä yhteisöillä on myös kyseisen laitoksen liikkeeseenlaskemia omien varojen instrumentteja;
- (27) 'relevantilla yhteisöllä' tarkoitetaan
- a) toista laitosta;

- b) finanssilaitosta;
  - c) vakuutusyrittäjä,
  - d) kolmannen maan vakuutusyrittäjä;
  - e) jälleenvakuutusyrittäjä;
  - f) kolmannen maan jälleenvakuutusyrittäjä;
  - g) finanssialan yrittäjä;
  - h) sekavakuutusyrittäjä;
  - i) yrittäjä, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- (28) 'kertyneillä voittovaroilla' tarkoitetaan edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntyneitä voittoja ja tappioita sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti;
- (29) 'ylikurssirahastolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (30) 'väliaikaisilla eroilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa.
- (30 a) 'vastatakausjärjestelmällä' tarkoitetaan seuraavaa:**
- a) laitokset kuuluvat samaan 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;**
  - b) laitokset ovat konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY¹ 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti täysin konsolidoituja, ja ne on sisällytetty sen laitoksen konsolidoituun valvontaan, joka on ensimmäisen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettu jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja johon sovelletaan omien varojen vaatimusta;**
  - c) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, saaneet toimiluvan samalta toimivaltaiselta viranomaiselta ja ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia;**
  - d) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset kuuluvat sellaiseen sopimukselliseen tai lainmukaiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja maksukykyyn konkurssin välttämiseksi;**
  - e) on otettu käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan taloudellisten resurssien pikainen toimittaminen pääomana ja maksuvalmiutena, jos sitä edellytetään d alakohdassa tarkoitettujen sopimuksellisen tai lainmukaisen suojajärjestelmän mukaisesti;**

---

¹ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- f) toimivaltainen viranomainen valvoo c ja d alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien riittävyttä säännöllisesti;*
- g) tytäryrityksen vapaaehtoiseen eroamiseen suojajärjestelmästä liittyvä irtisanomisaika on vähintään 10 vuotta;*
- h) toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet kieltää tytäryrityksen vapaaehtoinen eroaminen suojajärjestelmästä.*

II osasto
Omien varojen osatekijät

1 luku
Ensisijaiset omat varat

23 artikla
Ensisijaiset omat varat

Laitoksen ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen ja rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen summasta.

2 luku
Rajoituksettomat ensisijaiset omat varat

1 jakso
Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät ja instrumentit

24 artikla
Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät

1. Laitosten rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:

- (a) pääomainstrumentit, jos 26 artiklassa ***tai 27 artiklassa*** säädetyt edellytykset täyttyvät;
- (b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;
- (c) kertyneet voittovarot;
- (d) kertyneet muun laajan tuloksen erät;
- (e) muut rahastot;
- (f) yleisten pankkiriskien rahastot.

2. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa laitos voi ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvalla sisällyttää kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin ennen kuin kyseinen laitos on muodollisella päätöksellä vahvistanut tilikauden lopullisen voiton tai tappion. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitoksesta riippumattomat henkilöt, jotka vastaavat sen tilintarkastuksesta, ovat tarkistaneet voitot;
- b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että voitoista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot.

Laitoksen kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneiden voittojen tarkistamisen on annettava riittävä varmuus siitä, että voitot on arvioitu sovellettavassa tilinpäätösstandardissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä ilmaisulla 'ennakoitavissa oleva' tarkoitetaan määritettäessä sitä, ovatko kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot vähennetty.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. EPV *arvioi ja sen jälkeen* laatii luettelon siitä, millaiset pääomainstrumentit katsotaan *tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti* rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi kussakin jäsenvaltiossa, sekä ylläpitää kyseistä luetteloa ja julkistaa sen. EPV laatii ja julkistaa luettelon viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

25 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin sisältyvät sijoitusrahastojen, osuuskuntien, *säästöpankkien* tai vastaavien laitosten pääomainstrumentit

1. Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin sisältyvät kaikki laitoksen lakisääteisten ehtojensa mukaisesti liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) laitos on
    - i) sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä määritellyn tyyppinen laitos, ja toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä tätä osaa sovellettaessa sijoitusrahastona, osuuskuntana, *säästöpankkina* tai vastaavana laitoksena; *tai*
    - ii) *laitos on kokonaan edellä i alakohdassa tarkoitettujen laitoksen omistuksessa ja sillä on toimivaltaisten viranomaisten lupa soveltaa tämän artiklan säännöksiä edellyttäen, että 100 prosenttia laitoksen liikkeessä olevista osakkeista on suoraan tai epäsuorasti edellä i alakohdassa tarkoitettujen laitoksen hallussa;*
  - b) *26 artiklassa säädetty edellytykset* ja 27 artiklassa säädetty *muuttamista koskevat* edellytykset täyttyvät;

- c) instrumentilla ei ole ominaisuuksia, jotka voisivat heikentää laitoksen toiminnan jatkuvuutta markkinoiden stressikausien aikana.
2. EPV laatii *teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jotta voidaan edistää EU:ssa sellaisen vankan ja monipuolisen pankkialan kehitystä, jolla on monia erilaisia vastuurakenteita, ja siinä* määritetään ■ edellytykset, joilla toimivaltaiset viranomaiset voivat tätä osaa sovellettaessa hyväksyä kansallisessa lainsäädännössä tunnustetun yritystyyppin sijoitusrahastoksi, osuuskunnaksi tai vastaavaksi laitokseksi.

■

EPV toimittaa *tämän teknisen sääntelystandardin luonnoksen* komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta **2016**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

26 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit

1. Pääomainstrumentit katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen laitoksen omistajien ennakkoluvalla tai, jos se on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua, laitoksen ylimmän hallintoelimen ennakkoluvalla;
  - b) instrumentit ovat tosiasiallisesti maksettuja, eikä laitos ole rahoittanut suoraan tai välillisesti niiden ostoa;
  - c) instrumentit täyttävät luokituksestaan kaikki seuraavat edellytykset:
    - i) ne katsotaan direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitetuksi pääomaksi;
    - ii) ne luokitellaan sovellettavassa tilinpäätösstandardissa tarkoitetuksi omaksi pääomaksi;
    - iii) ne luokitellaan tarvittaessa kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla omaksi pääomaksi taseen mukaisen maksukyvyttömyyden määrittämiseksi;
  - d) instrumentit esitetään selkeästi ja erikseen laitoksen tilinpäätöksen taseessa;
  - e) instrumentit ovat eräpäivättömiä;
  - f) instrumenttien pääomamäärää ei voida vähentää tai maksaa takaisin, jollei ole kyse
    - i) laitoksen likvidaatiosta *tai kriisinratkaisuviranomaisen hallintaan joutumisesta*;

- ii) instrumenttien harkinnanvaraisista takaisinostoista tai muista harkinnanvaraisista pääoman vähentämiskeinoista, jolloin laitoksen on täytynyt saada toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkolupa 72 artiklan mukaisesti;
- g) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumenttien pääomamäärää mahdollisesti tai tosiasiallisesti vähennetään tai että se mahdollisesti tai tosiasiallisesti maksetaan takaisin muussa tapauksessa kuin laitoksen likvidaatiossa ***tai kriisinvratkaisuviranomaisen hallintaan joutumisen johdosta***, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin ennen instrumenttien liikkeeseenlaskua tai sen yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta niitä takaisin;
- h) instrumentit täyttävät voitonjaon osalta kaikki seuraavat edellytykset:
  - i) ***voitonjaon maksamisjärjestykseen liittyvää*** etuoikeutettua voitonjakoa ei suoriteta, mikä koskee myös muita rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, ja instrumentteja koskevissa ehdoissa ei määrätä etuoikeuksista voitonjakoon;
  - ii) instrumenttien haltijoille suoritettava voitonjako voidaan maksaa ainoastaan jakokelpoisista eristä;
  - iii) instrumentteja koskevissa ehdoissa ei aseteta ylärajaa tai muita rajoituksia voitonjaon enimmäismäärälle, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja, ***eikä tavallisille osakkeille tai 25 artiklassa tarkoitetuille instrumenteille maksetun osingon kerrannainen ole etuoikeutettua voitonjakoa, yläraja tai muu rajoitus voitonjaon enimmäismäärälle; osinkojen kerrannaiset, jotka johtavat pääomaan kohdistuvaan suhteettoman suureen vaikutukseen, eivät kuitenkaan ole sallittuja***;
  - iv) voitonjaon määrä ei millään tavoin perustu hintaan, jolla instrumentit on ostettu liikkeeseenlaskun yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;
  - v) instrumentteja koskevissa ehdoissa laitosta ei velvoiteta suorittamaan voitonjakoa instrumenttien haltijoille eikä laitokselle aseteta muutenkaan tällaista velvoitetta;
  - vi) voitonjaon maksamatta jättämistä ei pidetä laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä;
- i) instrumenteilla katetaan ensimmäinen ja suhteellisesti suurin osa tappioista niiden syntyessä, kun otetaan huomioon kaikki laitoksen liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, ja kullakin instrumentilla katetaan tappioita samassa määrin kuin kaikilla muilla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteilla;

- j) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä kaikkien muiden vaateiden jälkeen;
- k) instrumenttien omistajilla on laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus, joka suhteutetaan likvidaation yhteydessä kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen tällaisten liikkeeseenlaskettujen instrumenttien määrään ja joka ei ole kiinteämääräinen tai jolle ei ole asetettu ylärajaa, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;
- l) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
  - i) laitos tai sen tytäryritykset;
  - ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
  - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
  - iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
  - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
  - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
- m) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan j alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän lukuun ottamatta instrumenttia, jolla on sama etuoikeusasema kuin 463 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla pääomalla, kun kyseessä ovat instrumentit, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 20 päivää heinäkuuta 2011 ja jotka sisältyvät rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin tämän asetuksen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa säädetyt edellytykset on täytettävä myös siinä tapauksessa, että rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän arvoa alennetaan pysyvästi.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
  - a) pääomainstrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;
  - b) "jakokelpoisten erien" merkitys, jotta voidaan määrittää laitoksen omien varojen instrumenttien haltijoille jaettavissa oleva summa.

b a) se, aiheuttavatko useat voitonjaot rajoituksettomien ensisijaisiin omiin varoihin kohdistuvan liian suuren vaikutuksen ja milloin näin tapahtuu;

b b) etuoikeutetun voitonjaon merkitys;

b c) ilmauksen "tappioiden ensimmäisen ja suhteellisesti suurimman osan kattaminen niiden syntyessä" määritelmä ja vaikutukset;

b d) ylärajan tai muiden rajoitusten vaikutus jakokelpoisten erien enimmäistasoon;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

27 artikla

Sijoitusrahastojen, osuuskuntien, **säästöpankkien** ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit

1. Sijoitusrahastojen, osuuskuntien, **säästöpankkien** ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos **tällä artiklalla muutetut** 26 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.
2. Pääomainstrumenttien lunastamisen osalta on täytettävä seuraavat edellytykset:
  - a) laitoksen on voitava kieltäytyä instrumenttien lunastamisesta, paitsi jos kieltäytyminen ei ole mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan;
  - b) jos laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta instrumentteja, instrumentteja koskevissa säännöksissä on annettava laitokselle mahdollisuus rajoittaa niiden lunastamista;
  - c) kieltäytymistä instrumenttien lunastamisesta tai tapauksen mukaan niiden lunastamisen rajoittamista ei saa pitää laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä.
3. Pääomainstrumentteihin liittyvän voitonjaon enimmäismäärälle saa asettaa ylärajan tai rajoituksen vain, jos se asetetaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen mukaisesti.
4. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä instrumenttien nimellisarvoon rajoittuvat oikeudet laitoksen rahastoihin, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien haltijoita.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa säädetty ehto ei vaikuta sijoitusrahaston, osuuskunnan tai vastaavan laitoksen mahdollisuuteen lukea ensisijaisiin omiin varoihin pääomainstrumentteja, jotka eivät anna niiden haltijoille äänioikeutta ja jotka täyttävät molemmat seuraavista ehdoista:

- a) ***äänioikeudettomien instrumenttien haltijoiden oikeudet laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystilän yhteydessä vastaavat näiden***

äänioikeudettomien instrumenttien osuutta kaikista rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista;

- b) instrumentit katsotaan muutoin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin kuuluviksi instrumenteiksi.*
5. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä laitoksen varoihin kohdistuvan oikeuden, joka on kiinteämääräinen tai jolle on asetettu yläraja, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien haltijoita.
- 5 a. *Sen estämättä, mitä säädetään 26 artiklan 1 kohdan h alakohdassa, keskuslaitokset, jotka hoitavat 9 artiklassa tarkoitettujen keskuslaitokseen kuuluvien luottolaitosten verkon tarvittavia keskeisiä toimia, voivat jakaa seuraavassa c alakohdassa tarkoitetuista ensisijaisiin omiin varoihin liittyvistä instrumenteista enemmän voittoa kuin a alakohdassa tarkoitetuista ensisijaisiin omiin varoihin liittyvistä instrumenteista, jos seuraavat ehdot täyttyvät:*
- a) keskuslaitosten sääntöjen mukaan ensisijaisiin omiin varoihin liittyviä välineitä, jotka antavat etuoikeuksia äänestyksessä, voidaan laskea liikkeeseen sen varmistamiseksi, että liitännäisyriyksillä säilyy määräävä vaikutusvalta niiden keskuslaitoksessa;*
- b) a alakohdassa tarkoitetuilla instrumenteilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla;*
- c) mihinkään muuhun laitoksen liikkeeseen laskemaan rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin liittyvään instrumenttiin nähden ei sovelleta etuuskohtelua.*
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään sellaisten lunastamista koskevien rajoitusten luonne, joita tarvitaan, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta omien varojen instrumentteja.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

28 artikla

Sen seuraukset, että rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 26 artiklassa ja soveltuvin osin 27 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyviä ylikurssirahastoja ei katsota enää rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi.

28 a artikla

Viranomaisten kriisitilanteissa käyttämät pääomainstrumentit

Kriisitilanteissa ja jos sen katsotaan olevan finanssimarkkinoiden vakauden kannalta tarpeellista, jäsenvaltiot voivat päättää tehdä pääomasijoituksia yksittäiseen luottolaitokseen tai niiden ryhmään. Kriisitilanteen erityiset taloudelliset ja poliittiset olosuhteet huomioon ottaen voi olla tarpeen käyttää pääomainstrumentteja tällaiseen tehtävään vain, jotta voitaisiin täyttää suurimmalta tai olennaiselta osin kaikki 26 ja 27 artiklan ehdot ja ainakin 26 artiklan a–e kohdan ehdot, ja että instrumenttien pitää voida kattaa tappioita sopivalla tavalla. Tätä sovelletaan, kun instrumentit lasketaan liikkeeseen 20 päivänä heinäkuuta 2011–31 päivänä heinäkuuta 2016 ja kun pääomasijoitus täyttää valtioneuvoston säännöt.

EPV katsoo asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä ja yhteistyössä tämän kanssa, että nämä pääomainstrumentit vastaavat tässä asetuksessa tarkoitettuja rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja.

2 jakso

Omiin varoihin sovellettavat suodattimet

29 artikla

Arvopaperistetut omaisuuserät

1. Laitoksen on jätettävä pois kaikista omien varojen osatekijöistä kaikki sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaiset laitoksen oman pääoman lisäykset, jotka johtuvat arvopaperistetuista omaisuuseristä, mukaan luettuina seuraavat:
  - a) sellaiseen vastaiseen marginaalituloon liittyvä lisäys, joka tuottaa laitokselle myyntivoittoa;
  - b) jos laitos on ollut arvopaperistamisen alullepanijana, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen tulojen aktivoinnista saadut nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen turvan arvopaperistetuille omaisuuserille.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdan a alakohdassa mainittu myyntivoiton käsite.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

30 artikla

Rahavirtojen suojaukset ja omien velkojen arvomuutokset

Laitokset eivät saa sisällyttää omien varojen osatekijöihin seuraavia eritä:

- a) käyvän arvon rahastoon sisältyvät erot, jotka liittyvät sellaisten rahoitusinstrumenttien rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin, joita ei ole arvostettu käypään arvoon, ennakoidut rahavirrat mukaan luettuina;
  - b) käypään arvoon arvostettuihin laitoksen velkoihin liittyvät voitot tai tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottoluokituksen muutoksesta.
- b a) *realisoimattomat voitot tai tappiot omaisuuseristä, jotka ovat saamia alueen A valtioilta ja jotka arvostetaan käypään arvoon.***

Ennen myyntikelpoisten luokan poistamiseksi suoritettavaa IFRS-tarkistusta EPV laatii teknisiä standardeja, joissa määritetään b a kohdan soveltamisen ehdot.

EPV kehittää teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään b a kohdan soveltamisen ehdot.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

31 artikla

Muut arvonoikaisut

1. Laitosten on sovellettava 100 artiklan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettuihin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojensa määrää ja vähennettävä rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista mahdollisten muiden tarvittavien arvonoikaisujen määrä.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joilla sovelletaan 100 artiklan vaatimuksia 1 kohtaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

32 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

Laitokset eivät saa tehdä oikaisuja poistaakseen omista varoistaan käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja tai tappioita, jotka liittyvät niiden varoihin ja velkoihin, jollei ole kyse 30 artiklassa tarkoitetuista eristä.

3 jakso

Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä sekä poikkeukset ja vaihtoehdot

1 alajakso

Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

33 artikla

Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

1. Laitosten on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä
  - a) kuluvan tilikauden tappiot;
  - b) aineettomat hyödykkeet;
  - c) laskennalliset verosaamiset, **joita riippuvat tulevista veronalaisista voitoista tai joiden muuttamista rahaksi ei voida pitää varmana**;
  - d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää, negatiiviset määrät, jotka saadaan laskemalla 154 ja 155 artiklan mukaan laskettujen odotettujen tappioiden yhteismäärä;
  - e) laitoksen etuuspohjaisen eläkerahaston varat **ja nettoeläkevastuiden mukautukset**;
  - f) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos on tosiasiallisesti tai ehdollisesti velvollinen ostamaan olemassa olevan sopimusveloitteen mukaisesti;
  - g) omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun näillä yhteisöillä on laitoksen kanssa keskinäinen ristiinomistus, jolla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;
  - h) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
  - i) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä yhteisöissä;
  - j) niiden erien määrä, jotka on 53 artiklan mukaan vähennettävä rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä, jotka ylittävät laitoksen rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat;

- k) vastuuerä, joka liittyy seuraaviin eriin, joihin voidaan soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa, jos laitos 1 250 prosentin riskinpainon soveltamisen sijasta vähentää kyseisen vastuuerän rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista:
  - i) finanssialan ulkopuoliset määräsuudet;
  - ii) arvopaperistamispositiot 238 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 239 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 253 artiklan mukaisesti;
  - iii) vaillinaiset siirrot 369 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- l) laskentahetkellä odotettavissa olevat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) 1 kohdan a, c, e ja l alakohdassa tarkoitettujen vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt;
- b) finanssilaitosten, kolmansien maiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti jäävien yritysten pääomainstrumenttityypit, jotka on vähennettävä seuraavista omien varojen osatekijöistä:
  - i) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät;
  - ii) rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät;
  - iii) toissijaisten omien varojen erät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

34 artikla

Aineettomien hyödykkeiden vähentäminen

Laitosten on määritettävä vähennettävät aineettomat hyödykkeet seuraavasti:

- a) vähennettävää määrää on pienennettävä sellaisten aineettomiin hyödykkeisiin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrällä, jotka mitätöityisivät, jos aineettomien hyödykkeiden arvo alenisi tai nämä hyödykkeet kirjattaisiin pois taseesta sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti;
- b) vähennettävään määrään on sisällyttävä liikearvo, joka sisältyy laitoksen huomattavien sijoitusten arvon määrittämiseen.

35 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten vähentäminen

1. Laitosten on määritettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä, joka vähennetään tämän artiklan mukaisesti.
2. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä on laskettava vähentämättä siitä näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrää, paitsi jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrästä voidaan vähentää näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ***yhteisöllä on laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus kuitata kauden verotettavaan tuloon perustuvat verosaamiset ja -velat keskenään; ja***
- b) ***laskennalliset verosaamiset ja niihin liittyvät laskennalliset verovelat liittyvät saman veroviranomaisen samalta verovelvolliselta yhteisöltä perimiin tuloveroihin:***

Yhteisöllä on tarvittaessa laillinen oikeus kuitata kauden verotettavaan tuloon perustuva verosaaminen ja -velka keskenään silloin, kun ne liittyvät saman veroviranomaisen perimiin tuloveroihin ja kun veroviranomainen sallii yhteisön suorittaa tai vastaanottaa yhden nettomääräisen maksun.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovellettaessa käytettävät laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laitoksen laskennalliset verovelat eivät saa sisältää laskennallisia verovelkoja, jotka pienentävät vähennettävää aineettomien hyödykkeiden tai etuusperusteisen eläkerahaston varojen määrää.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat on jaettava seuraavien kesken:
  - a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, joita ei vähennetä 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
  - b) kaikki muut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset.

Laitosten on jaettava laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat sellaisten tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten osuuksien mukaisesti, joita a ja b alakohdassa tarkoitettujen erät edustavat.

36 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomat laskennalliset verosaamiset

1. Laitoksen on sovellettava tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

2. Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat **vain** seuraavat:
- a) laitoksen kuluvalta kaudelta maksamat liialliset verot;
  - b) laitoksen kuluvan kauden verotukselliset tappiot, jotka tasataan taaksepäin aiempiin vuosiin ja joiden seurauksena syntyy keskushallintoon, aluehallintoon tai paikalliseen veroviranomaiseen kohdistuva vaade tai joltakin näistä oleva saaminen;
  - c) väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, **kun kaikki seuraavista ehdoista täyttyvät:**
    - i) *ne korvataan automaattisesti, pakollisesti ja viipymättä verohyvityksellä, jos laitos ilmoittaa tappiosta, kun laitoksen vuotuiset tilinpäätösasiakirjat hyväksytään virallisesti, tai selvitystilän tai maksukyvyttömyysmenettelyn yhteydessä;*
    - ii) *laitos voi sovellettavan kansallisen verolainsäädännön mukaisesti kuitata edellä i alakohdassa tarkoitetun verohyvityksen laitoksen tai minkä tahansa muun sellaisen yrityksen verovelalla, joka kuuluu verotuksellisesti laitoksen kanssa samaan konsolidoituun ryhmään mainitussa lainsäädännössä, tai muun sellaisen yrityksen verovelalla, johon kohdistetaan konsolidoitua valvontaa ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;*

jos edellä ii alakohdassa tarkoitettujen verohyvitysten summa ylittää samassa alakohdassa tarkoitetun verovelan, ylimäärä korvataan viipymättä laitoksen sijoittautumisjäsenvaltion keskushallintoon kohdistuvalla suoralla vaateella.

Laskennalliset verosaamiset eivät saa perustua tuleviin veronalaisiin tuloihin, kun on todennäköistä, että verotettavia tuloja tulee saataville samaan veroviranomaiseen ja samaan verovelvolliseen yhteisöön liittyvän verotettavan väliaikaisen eron käännteistämisen seurauksena (laskennalliset verovelat).

37 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta saatavien negatiivisten määrien vähentäminen

Edellä olevan 33 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettävää määrää ei saa pienentää tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrän lisäyksellä tai muiden ylimääräisten verovaikutusten perusteella, joita voi esiintyä, jos varaukset nousevat samalle tasolle kuin II osaston 3 luvun 3 jaksossa tarkoitetut odotetut tappiot.

38 artikla

Etuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen

1. Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan e alakohtaa etuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää, joka on vähennettävä, on pienennettävä seuraavilla määrillä:

- a) kaikkien sellaisten varoihin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrä, jotka voivat mitätöityä, jos varojen arvo alenee tai varat kirjataan pois taseesta sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti;
  - b) niiden etuus pohjaisessa eläkerahastossa olevien varojen määrä, joita laitos voi käyttää rajoituksettomasti, jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan. Varoille, joilla vähennettävää määrää pienennetään, on tarvittaessa annettava riskipaino kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joilla toimivaltainen viranomainen antaa laitoksen pienentää etuus pohjaisen eläkerahaston varojen määrää 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. **EPV laatii myös teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen antaa laitoksen pienentää määritettyjen nettoeläkevastuiden määrää 2 a kohdan mukaisesti.**

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 a. Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan e alakohtaa

- a) **ilmoitettu nettoeläkevastuu tai nettoeläkevarat on mukautettava väliaikaisesti eroihin järjestelmän varojen toteutuneissa tuloksissa ja diskonttoron vaihtelun aiheuttamiin eläkevastuiden muutoksiin. Nämä muutokset olisi kohdennettava työntekijöiden keskimääräisen jäljellä olevan työssäoloajan mukaisesti;**
- b) **toimivaltaisen viranomaisen annettua ennakkoluvan etuus pohjaisten eläkevastuiden määrää voidaan mukauttaa.**

39 artikla

Omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan f alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien

muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin, omiin rajoituksettomien omien varojen instrumentteihin;

- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksi- ja arvopapereista olevista omistussuosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

40 artikla

Huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä

Laitoksella on vähentämisen kannalta huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) laitos omistaa yli 10 prosenttia relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemista rajoituksettomien ensisijaisista omien varojen instrumenteista;
- b) laitoksella on läheiset sidokset relevanttiin yhteisöön, ja se omistaa relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemia rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja;
- c) laitos omistaa relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemia rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, ja relevantti yhteisö ei sisälly konsolidointiin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla, mutta se sisältyy samaan tilinpäätösten konsolidointiin kuin kyseinen laitos sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisen taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

41 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomatonta, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 33 artiklan 1 kohdan g, h ja i alakohdassa tarkoitettujen vähennykset seuraavasti:

- a) omistussuosudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja muista pääomainstrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;
- b) luokkaan 1 sijoitettavia omaan varallisuuteen kuuluvia vakuutuseriä on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistussuosuuksina rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista.

42 artikla

Relevanttien yhteisöjen omien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) ne voivat laskea kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistusosuudet relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;
- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä, relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista olevia välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

43 artikla

Omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan h alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettua laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:
  - a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
    - i) 29–32 artikla;
    - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohdassa tarkoitettut vähennykset, lukuun ottamatta kuitenkaan määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;
    - iii) 41 ja 42 artikla;
  - b) relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
  - a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

- b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.
4. Edellä 33 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava **100 prosentin riskipainoa tai** kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.
5. Laitosten on määritettävä omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien riskipainotettava osuus jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:
- a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;
  - b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

44 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä

Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan i alakohtaa sovellettavasta määrästä, joka on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä, on jätettävä pois merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää, ja kyseinen määrä on määritettävä 41 ja 42 artiklan ja 2 alajakson mukaisesti.

2 alajakso

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä tehtäviä vähennyksiä koskevat poikkeukset ja vaihtoehdot

45 artikla

Kynnysarvoihin perustuvat poikkeukset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Tehdessään 33 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdassa edellytetyjä vähennyksiä laitokset eivät saa vähentää a ja b alakohdassa lueteltuja eriä, jotka ovat yhteensä enintään 15 prosenttia rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista:
- a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja jotka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
    - i) 29–32 artikla;

- ii) 33 artiklan 1 kohdan a–h ja j–l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
- b) kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, suorat ja välilliset omistusosuudet, jotka laitoksella on relevantin yhteisön rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja jotka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
  - i) 29–32 artikla;
  - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–h ja j–l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

1 a. Sen estämättä, mitä säädetään edellä 1 kohdassa, ja ottaen huomioon nykyisen 3 jakson säännös laitosten on vähennettävä sellaisten vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten ja vakuutusholdingyhtiöiden rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin liittyvien instrumenttien omistusosuuksia, joihin laitos on sijoittanut merkittävästi tai muulla tavoin, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) *tällaisten yritysten osakkeet eivät ole kaupankäynnin kohteena unionin säännellyillä markkinoilla;*
- b) *tällaiset yhteisöt eivät toimi noudattaen alhaisen rahoitusriskin vakuutusyritysmallia;*
- c) *laitoksella on yli 20 prosenttia kyseisen yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta.*

Sen estämättä, mitä edellä säädetään, jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on edelleen valta katsoa tällaiset yhteisöt relevanteiksi, mikäli ne katsovat, että laitoksen käyttöön ottamien riskinvalvonta- ja rahoitusanalyysimenettelyjen taso ei ole riittävä yritykseen liittyvien sijoitusten valvomiseksi.

2. Eriin, joita ei vähennetä 1 ja 1 a kohdan mukaisesti, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa ja tarvittaessa kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

46 artikla

Vähennysvaatimus konsolidointia, **108 artiklan 7 kohtaa tai lisävalvontaa** sovellettaessa

1. ***Jos omat varat lasketaan muuten kuin konsolidoinnin perusteella tai ne lasketaan osittain konsolidoidulla perusteella tai konsolidoidulla perusteella ja toimivaltaiset viranomaiset vaativat laitoksia noudattamaan direktiivin 2002/87/EY liitteen I menetelmää 1 tai 2, ei vaadita omien varojen instrumenttien omistusosuuksia koskevaa vähennystä relevantissa yhteisössä, jossa emoyrityksellä tai emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä tai emoyrityksenä toimivalla finanssialan sekaholdingyhtiöllä on merkittäviä sijoituksia, jos a–e alakohdan ehdot täyttyvät:***

- a) *relevantti yhteisö on vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö;*
- b) *vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö kuuluu direktiivin 2002/87/EY mukaisen saman täydentävän valvonnan alaisuuteen kuin emoyritys, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva finanssialan sekaholdingyhtiö;*
- c) *jos laitos soveltaa menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi), se on saanut toimivaltaisten viranomaisten ennakkoluvan;*
- d) *toimivaltaiset viranomaiset katsovat ennen c alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä ja jatkuvalta pohjalta, että 1 kohdan mukaisen konsolidoinnin piiriin kuuluvia laitosten yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan taso on riittävä;*
- e) *emoyrityksenä toimiva yhteisö on jokin seuraavista:*
  - i) *emoyrityksenä toimiva luottolaitos;*
  - ii) *emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö;*
  - iii) *emoyrityksenä toimiva finanssialan sekaholdingyhtiö;*
  - iv) *laitos;*
  - v) *jonkin sellaisen i–iv alakohdassa tarkoitetun laitoksen tytäryhtiö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisen konsolidoinnin piiriin.*

Valittua menetelmää *sovelletaan* johdonmukaisesti eri aikoina.

I

1 a. *Rajoittamatta tämän jakson säännösten soveltamista laitokset eivät saa vähentää sellaisten vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten ja vakuutusholdingyhtiöiden rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin liittyvien instrumenttien omistusosuuksia, joihin laitos on sijoittanut merkittävästi tai muulla tavoin, kun seuraavat ehdot täyttyvät:*

- a) *tällaisten yritysten osakkeet ovat kaupankäynnin kohteena unionin säännellyillä markkinoilla;*
- b) *yritykset toimivat perinteisen vakuutusyrittymallin mukaisesti;*
- c) *laitoksella on enintään 15 prosenttia yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;*
- d) *toimivaltainen viranomainen on suorittamansa arvion jälkeen tyytyväinen niiden riskinvalvonta- ja rahoitusanalyysimenetelmien tasoon, jotka laitos on ottanut käyttöön erityisesti yritykseen liittyvien sijoitusten valvomiseksi.*

Sellaisten kohteiden suhteen, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, vaihtoehtona sille, että laitos vähentää omistusosuudet, jotka sillä on niiden vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten ja vakuutusholdingyhtiöiden rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, joissa sillä on huomattava sijoitus, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksen soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteeseen I sisältyviä menetelmiä 1, 2 tai 3. Laitoksen on sovellettava valittua menetelmää johdonmukaisesti eri aikoina.

Laitos voi soveltaa menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvalla. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ennakkoluvan vain, jos se on vakuuttunut konsolidoitavien yhteisöjen yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan tasosta.

2. Jos omia varoja ei lasketa konsolidoinnin perusteella, laitokset, jotka ovat konsolidoidun valvonnan kohteina ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, eivät saa vähentää 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdissa tarkoitettuja omistusosuuksia, jotka niillä on konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvissa relevanteissa yhteisöissä. *Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että vähittäisliiketoimintaa harjoittavat laitokset vähentävät omistusosuudet.*
3. *Jos omia varoja ei lasketa konsolidoinnin perusteella tai ne lasketaan osittain konsolidoidulla perusteella, toimivaltaiset viranomaiset voivat seuraavissa tapauksissa sallia, että laitokset eivät vähennä 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa tarkoitettuja omistuksia:*

■

- a) *jos omistukset, joista ei tehdä 1, 2 tai 3 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan oman pääoman ehtoiksi sijoituksiksi ja niille annetaan 100 prosentin riskipaino tai ne painotetaan [oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta] ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/.../EU kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti.*
- b) 25 artiklassa tarkoitettulla laitoksella on omistusosuus toisessa tällaisessa laitoksessa, sen keskusluottolaitoksessa tai alueellisessa luottolaitoksessa, ja seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - i) kun omistusosuus on keskusluottolaitoksessa tai alueellisessa luottolaitoksessa, **joko** laitos, jolla se on, on liittynyt osaksi keskusluottolaitoksen tai alueellisen luottolaitoksen ryhmää lain tai yhtiön perustamiskirjan **tai sopimuksen** perusteella ja ■ suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä **tai ryhmä takaa laitoksen likviditeetin ja maksukyvyn 108 artiklan 7 kohdan mukaisesti**;
  - ii) laitokset kuuluvat samaan 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;
  - iii) toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun luvan;

- iv) 108 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- v) laitos laatii 108 artiklan 7 kohdan e alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun *tai kootun* taseen ja *osoittaa asianmukaisella tavalla, että omiin varoihin laskettaviksi kelpaavilla osilla ei ole moninkertaista hyväksikäyttöä eikä omia varoja synny epäasianmukaisella tavalla laitokseen liittyvän suojajärjestelmän jäsenten välillä, ja se välittää nämä tiedot* toimivaltaisille viranomaisille vähintään yhtä usein kuin **108 artiklan 7 kohdassa säädetään**;
- c) alueellisella luottolaitoksella on omistusosuus keskusluottolaitoksessaan tai muussa alueellisessa luottolaitoksessa, ja b alakohdan i–v alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat sekakomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan soveltamiseksi direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa II osassa ja 228 artiklan 1 kohdassa lueteltujen laskentamenetelmien soveltamisedellytykset 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähentämistä koskevia vaihtoehtoja varten.
- EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyt menettelyn mukaisesti.

3 luku

Rajoituksettomat ensisijaiset omat varat

47 artikla

Rajoituksettomat ensisijaiset omat varat

Laitoksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä sen jälkeen, kun on sovellettu 29–32 artiklassa edellytetyt oikaisuja, 33 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 45, 46 ja 74 artiklassa säädetyt poikkeuksia ja vaihtoehtoja.

3 luku

Rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat

1 jakso

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät ja instrumentit

48 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:

- a) pääomainstrumentit, jos 49 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

- b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

49 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentit

1. Päämainstrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) instrumentit on laskettu liikkeeseen, ja ne ovat tosiasiallisesti maksettuja;
  - b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja:
    - i) laitos tai sen tytäryritykset;
    - ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;
  - c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
  - d) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden yhteydessä toissijaisten omien varojen instrumenttien jälkeen;
  - e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
    - i) laitos tai sen tytäryritykset;
    - ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
    - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
    - iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
    - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
    - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
  - f) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä;
  - g) instrumentit ovat eräpäivättömiä, eikä niitä koskevissa säännöksissä ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;
  - h) kun instrumentteja koskevat säännökset sisältävät yhden tai useamman osto-option, osto-optio perustuu yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaan;
  - i) instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa vain, jos 72 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä;

- j) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumentit mahdollisesti tai tosiasiallisesti ostetaan takaisin tai lunastetaan, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin;
- k) laitos ei mainitse nimenomaisesti tai implisiittisesti, että toimivaltainen viranomaisen suostuisi instrumenttien takaisinostoa tai lunastusta koskevaan pyyntöön;
- l) instrumentteihin liittyvä voitonjako täyttää seuraavat edellytykset:
  - i) se maksetaan jakokelpoisista eristä;
  - ii) instrumentteihin liittyvän voitonjaon määrää ei muuteta laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön luottoluokituksen perusteella;
  - iii) instrumentteja koskevissa säännöksissä annetaan laitokselle täysi harkintavalta peruuttaa instrumentteihin liittyvä voitonjako milloin tahansa rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta, ja laitos saa käyttää näitä peruutettuja maksuja rajoituksetta velvoitteidensa täyttämiseen niiden erääntyessä;
  - iv) voitonjaon peruuttamista ei pidetä laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä;
  - v) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;
- m) instrumentit eivät vaikuta sen määrittämiseen, että laitoksen velat ovat suurempia kuin sen varat, kun tällaisella määrittelyllä testataan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksukyvyttömyyttä;
- n) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumenttien pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan *pysyvästi tai väliaikaisesti* tai instrumentit muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa *ja ennen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaisessa oikeuskäytännössä määritellyn valtiontuen myöntämistä kyseiselle laitokselle*;
- o) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole sellaisia ominaisuuksia, jotka voisivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;
- p) kun laitos tai liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, tai emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai monialan holdingyhtiö ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen, tulot ovat välittömästi ja rajoituksetta seuraavien saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset:
  - i) laitos;
  - ii) liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;

- iii) emoyrityksenä toimiva laitos;
- iv) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö;
- v) monialan holdingyhtiö.

p a) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän kirjanpitoarvo joko alennetaan pysyvästi noltaan tai muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi toimivaltaisen viranomaisen 51 a artiklan 1 kohdan mukaisella päätöksellä EPV:n laatiman ja valvoman kriteerien luettelon perusteella.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän huolimatta siitä, että instrumentin etuoikeusasema on sama tai parempi kuin 463 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettujen pääomainstrumenttien, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 20 päivää heinäkuuta 2011 ja jotka sisältyvät toissijaisiin omiin varoihin tämän asetuksen mukaisesti.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään p a alakohdassa tarkoitettu laukaiseva tekijä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) menettelyt ja ajoitus, joita noudatetaan, kun
- b) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne; ***rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän kirjanpitoarvon korottamisen luonne pääomamäärän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen seurauksena;***
- c) pääomamäärän kirjanpitoarvon alentamisen luonne;
  - i) vahvistetaan, että laukaiseva tapahtuma on toteutunut;
  - ii) instrumentin ***rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen*** pääomamäärän kirjanpitoarvoa ***korotetaan pääomamäärän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen seurauksena;***
- d) instrumenttien ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;
- e) erillisyhtiöiden käyttö omien varojen instrumenttien välilliseen liikkeeseenlaskuun.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

50 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon peruuttamista koskevat rajoitukset sekä ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen

Sovellettaessa 49 artiklan 1 kohdan l alakohdan v alakohtaa ja o alakohtaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskeviin säännöksiin ei saa sisällyttää

- a) vaatimusta, jonka mukaan instrumentteihin liittyvä voitonjako on suoritettava, jos voitonjako suoritetaan laitoksen liikkeeseenlaskemasta instrumentista, jonka etuoikeusasema on sama tai huonompi kuin rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentti, mukaan luettuna rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentti;
- b) vaatimusta, jonka mukaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon maksaminen on peruttava, jos kyseisiin rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvää voitonjakoa ei suoriteta;
- c) velvollisuutta korvata koron- tai osingonmaksu muussa muodossa olevalla maksulla. Laitokselle ei saa asettaa tällaista velvollisuutta muullakaan tavoin.

51 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvon alentaminen tai kyseisten instrumenttien muuntaminen

Sovellettaessa 49 artiklan 1 kohdan n alakohtaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) laukaiseva tapahtuma toteutuu, kun 87 artiklan a alakohdassa tarkoitettu laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuus on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:
  - i) 5,125 %;
  - ii) 5,125:tä prosenttia suurempi prosenttimäärä, jonka laitos on vahvistanut ja täsmentänyt instrumenttia koskevissa säännöksissä;
- b) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumentit muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa, kyseissä säännöksissä on määritettävä jompikumpi seuraavista:
  - i) muuntokerroin ja sallitun muunnettavan määrän yläraja;

- ii) ylä- ja alaraja instrumenttien muuntamiselle rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi;
- c) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan laukaisevan tapahtuman toteutuessa, arvon alentamisessa on pienennettävä kaikkia seuraavia:
- i) instrumentin haltijan vaadetta laitoksen likvidaatiassa;
  - ii) määrää, joka on maksettava, jos instrumentti ostetaan takaisin;
  - iii) instrumenttiin liittyvää voitonjakoa.

51 a artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvon alentaminen tai kyseisten instrumenttien muuntaminen toimivaltaisen viranomaisen päätöksellä

1. ***Asetuksen 49 artiklan 1 kohdan q alakohdassa tarkoitettu alentaminen tai muuntaminen toteutetaan, kun***
  - a) ***toimivaltainen viranomainen päättää, että ilman rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvon alentamista tai kyseisten instrumenttien muuntamista laitos ei ole enää kannattava;***
  - b) ***jäsenvaltio on tehnyt päätöksen myöntää omia varoja tai vastaavaa tukea laitokselle tai laitoksen emoyritykselle ja toimivaltainen viranomainen on määrittänyt, että ilman tällaista tukea laitos ei ole enää kannattava; tai***
  - c) ***rajoituksenalaiset ensisijaiset omien varojen instrumentit tunnustetaan laitoksen tai sen emoyrityksen omien varojen vaatimusten täyttymiseksi konsolidoinnin perusteella, kun konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on määrittänyt, että ellei kyseisten instrumenttien kirjanpitoarvoa alenneta tai muunneta, konsolidoitu yritysryhmä ei ole enää kannattava.***
2. ***Edellä olevan 1 kohdan mukaisen määrittämisen perusteella rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän arvo alennetaan pysyvästi nolnaan tai muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi.***
3. ***Rajoituksenalaisia omiin varoihin kuuluvia instrumentteja liikkeeseenlaskevalla laitoksella on aina tarvittava ennakkolupa laskea liikkeeseen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, joiksi rajoituksenalaiset ensisijaiset omien varojen instrumentit muunnetaan 1 kohdan mukaisen määrittämisen perusteella.***
4. ***Rajoituksenalaisia omiin varoihin kuuluvia instrumentteja liikkeeseenlaskeva laitos varmistaa, ettei rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien muuntamiselle rajoituksettomiksi ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi ole menettelyllisiä esteitä perustamisasiakirjan tai yhtiöjärjestyksen nojalla.***

5. ***Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien ehdoissa on edellytettävä, että kirjanpitoarvoa on alennettava tai kyseiset instrumentit on muunnettava ennen minkään jäsenvaltion omien varojen tai vastaavan tuen myöntämistä.***

52 artikla

Sen seuraukset, että rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 49 artiklassa 1 artiklassa säädetty edellytykset eivät enää täyty rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyvää ylikurssirahastojen osaa ei katsota enää rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriksi.

2 jakso

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

53 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

Laitosten on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

- a) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
- b) omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinoitekoisesti laitoksen omia varoja;
- c) 57 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria ja välillisiä omistusosuuksia relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
- d) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkin merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;
- e) niiden erien määrä, jotka on 63 artiklan mukaan vähennettävä toissijaisten omien varojen eristä, jotka ylittävät laitoksen toissijaiset omat varat;
- f) laskentahetkellä odotettavissa olevat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

54 artikla

Omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 53 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista pitkien bruttopositioden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omista rajoituksenalaisista ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin omiin rajoituksenalaisten omien varojen instrumentteihin;
- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka ovat saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

55 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 53 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) omistusosuudet rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioden perusteella;
- b) luokkaan 1 sijoitettavia omia lisävaroja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista.

56 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 53 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) niiden on laskettava kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistusosuudet relevanttien yhteisöjen päämainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;

- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä, relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista olevia välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

57 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 53 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:
  - a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
    - i) 29–32 artikla;
    - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohtaa, lukuun ottamatta kuitenkaan tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
    - iii) 41 ja 42 artikla;
  - b) relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määräästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä rajoituksenalaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
  - a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;
  - b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

3 jakso

Rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat

58 artikla
Rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat

Laitoksen rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä 53 artiklassa tarkoitettujen erien vähentämisen ja 74 artiklan soveltamisen jälkeen.

4 luku
Toissijaiset omat varat

1 jakso
Toissijaisten omien varojen erät ja instrumentit

59 artikla
Toissijaisten omien varojen erät

Toissijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:

- a) pääomainstrumentit, jos 60 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.
- b a) *direktiivin 86/635/ETY 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut arvonoikausit;***
- c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät II osaston 2 luvun mukaisesti, yleiset luottoriskioikausit, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 1,25 prosenttia kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä;
- d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät II osaston 3 luvun mukaisesti, 154 ja 155 artiklan mukaisesti lasketut positiiviset määrät, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä.

60 artikla
Toissijaisten omien varojen instrumentit

Pääomainstrumentit katsotaan toissijaisten omien varojen instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) instrumentit on laskettu liikkeeseen, ja ne ovat tosiasiallisesti maksettuja;
- b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja:
  - i) laitos tai sen tytäryritykset;
  - ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;

- d) instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kokonaan muiden velkojien vaateita huonommassa asemassa;
  - e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
    - i) laitos tai sen tytäryritykset;
    - ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
    - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
    - iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
    - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
    - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
  - f) instrumentteihin ei kohdistu järjestelyjä, jotka parantaisivat instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa;
  - g) instrumenttien alkuperäinen juoksuaika on vähintään viisi vuotta;
  - h) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;
  - i) jos instrumentteihin sisältyy yksi tai useampi osto-optio, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;
  - j) instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa vain, jos 72 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä;
  - k) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumentit mahdollisesti tai tosiasiallisesti ostetaan takaisin tai lunastetaan muutoin kuin erääntymispäivänä, eikä laitos esitä tällaista mainintaa tai ehdotusta muulla tavoin;
  - l) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä;
  - m) instrumentteihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön luottoluokituksen perusteella;
  - n) kun laitos tai liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, tai emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai monialan holdingyhtiö ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen, tulot ovat välittömästi ja rajoituksetta seuraavien saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset:
- n a) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että toissijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän kirjanpitoarvo joko alennetaan pysyvästi nolnaan tai**

muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi toimivaltaisen viranomaisen 60 a artiklan 1 kohdan mukaisella päätöksellä EPV:n laatiman ja valvoman kriteerien luettelon perusteella.

- i) laitos;
- ii) liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
- iii) emoyrityksenä toimiva laitos;
- iv) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö;
- v) monialan holdingyhtiö.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

61 artikla

Toissijaisten omien varojen instrumenttien poisto

Se, missä määrin toissijaisten omien varojen instrumentit katsotaan toissijaisten omien varojen eriksi instrumenttien juoksuajan viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitettulla määrällä seuraavasti:

- a) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen nimellisarvo niiden sopimuksenmukaisen juoksuajan viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden kalenteripäivien lukumäärällä;
- b) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen sopimuksenmukaisesta juoksuajasta jäljellä olevien kalenteripäivien lukumäärä.

62 artikla

Sen seuraukset, että toissijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 60 artiklassa 2 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty toissijaisten omien varojen instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää toissijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyvää ylikurssirahaston osaa ei katsota enää toissijaisten omien varojen eriksi.

2 jakso

Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

63 artikla

Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

Toissijaisten omien varojen eristä on vähennettävä seuraavat:

- a) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet omista toissijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat toissijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
- b) omistusosuudet relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;
- c) 67 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria ja välillisiä omistusosuuksia relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
- d) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkin merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

64 artikla

Omista toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 63 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettosition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin toissijaisten omien varojen instrumentteihin;
- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa toissijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

65 artikla

Relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 63 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) omistusosuudet toissijaisten omien varojen instrumenteista, etuoikeudeltaan huonommat lainat mukaan luettuina, on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;
- b) omistusosuuksia luokkaan 2 sijoitettavista omaan varallisuuteen kuuluvista vakuutuseristä ja luokkaan 3 sijoitettavista omaan varallisuuteen kuuluvista vakuutuseristä on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina toissijaisten omien varojen instrumenteista.

66 artikla

Relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 63 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) ne voivat laskea kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistusosuudet relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;
- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä, pääomainstrumenteista olevia välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, ottamalla huomioon suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

67 artikla

Toissijaisten omien varojen instrumenttien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 63 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:
  - a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
    - i) 29–32 artikla;
    - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohta, lukuun ottamatta kuitenkaan määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;
    - iii) 41 ja 42 artiklaa;

- b) relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä toissijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:
- a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien kokonaismäärä;
- b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

3 jakso
Toissijaiset omat varat

68 artikla
Toissijaiset omat varat

Laitoksen toissijaiset omat varat koostuvat toissijaisten omien varojen eristä 63 artiklassa tarkoitettujen vähennysten ja 74 artiklan soveltamisen jälkeen.

5 luku
Omat varat

69 artikla
Omat varat

Laitoksen omat varat koostuvat sen ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen summasta.

6 luku
Yleiset vaatimukset

70 artikla
Omistusosuus säänneltyjen yhteisöjen pääomainstrumenteista, joita ei katsota lakisääteiseksi pääomaksi

Laitokset eivät saa vähentää mistään omien varojen osatekijöistä 137 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitetun säännellyn finanssialan yhteisön omistusosuuksia, joita ei katsota kyseisen yhteisön lakisääteiseksi pääomaksi. Laitosten on tarvittaessa sovellettava tällaisiin omistusosuuksiin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

71 artikla

Välilliset omistusosuudet, jotka ovat syntyneet indeksi-instrumenteista olevista omistusosuuksista

1. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvalla varovaista arviota suojattavasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin.
2. Toimivaltainen viranomainen saa antaa luvan vain, jos laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa suojattavaa vastuutaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
  - a) minkä asteista varovaisuutta on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettussa arvioissa, joita käytetään vaihtoehtona suojattavan vastuun laskemiselle;
  - b) mitä ilmaisulla "toiminnallisesti raskasta" tarkoitetaan 2 kohtaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

72 artikla

Omien varojen vähentämisen edellytykset

Laitoksen on pyydettävä toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkolupaa seuraaviin toimiin:

- a) laitoksen liikkeeseenlaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien vähentäminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;
- b) rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien tai toissijaisten omien varojen instrumenttien takaisinoston tai lunastuksen toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista erääntymispäivää.

73 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa vähentää, ostaa takaisin tai lunastaa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten

ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentteja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täytyy:

- a) laitos korvaa ennen 13 artiklassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 72 artiklassa tarkoitetut instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuottokapasiteetin kannalta kestäville ehdoilla;
- b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ylittävät kyseisen toimen jälkeen 87 artiklan 1 kohdan vaatimukset marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen pitää huomattavana ja asianmukaisena, ja toimivaltainen viranomainen katsoo laitoksen taloudellisen tilanteen olevan muutoin vakaa;

b a) toimivaltainen viranomainen voi myöntää milloin tahansa luvan eräpäivätyjen tai eräpäiväämättömien instrumenttien varhaiseen lunastukseen, jos näiden instrumenttien verotuskohtelussa tai sääntelyyn pohjautuvassa luokituksessa tapahtuu muutos, joka ei ollut ennakoitavissa liikkeeseenlaskupäivänä.

2. Jos laitos toteuttaa 72 artiklan a kohdassa tarkoitetun toimen ja 25 artiklassa tarkoitettujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomainen voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksistä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään
  - a) ilmaisun "laitoksen tuottokapasiteetin kannalta kestävä" merkitys;
  - b) 2 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset perusteet rajoittaa lunastamista;
  - c) menettely- ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa 72 artiklassa mainittu toimi, mukaan luettuna hakemuksen käsittelyn määräaika.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

74 artikla

Väliaikainen poikkeus omista varoista tehtävistä vähennyksistä

1. Jos laitoksella on tilapäisesti hallussaan relevantin yhteisön osakkeita, jotka katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi, ja toimivaltainen viranomainen arvioi, että osakkeita pidetään hallussa taloudellista auttamistoimea varten, jonka

tavoitteena on kyseisen yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen, toimivaltainen viranomainen voi tilapäisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, jossa täsmennetään tilapäisyyden käsitettä 1 kohdan soveltamiseksi ja määritetään edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että osakkeita pidetään tilapäisesti hallussa taloudellista auttamistoimea varten, jonka tavoitteena on relevantin yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

75 artikla

Omien varojen laadun jatkuva valvonta

1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseenlaskemien omien varojen instrumenttien laatua ja, jos instrumenttien laadun olennaisesta heikkenemisestä on huomattavaa näyttöä, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.
2. Ilmoitukseen on sisällyttävä
  - a) yksityiskohtainen selvitys havaitun heikkenemisen luonteesta ja laajuudesta;
  - b) EPV tarpeellisina pitämiä komission toimia koskeva tekninen neuvonta.
3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa huomattavista muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen määritelmään seuraavien seikkojen vuoksi:
  - a) markkinastandardien ja -käytäntöjen relevantit muutokset;
  - b) relevanttien oikeudellisten normien ja tilinpäätösstandardien muutokset;
  - c) niiden EPV:n menetelmien huomattavat muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.
4. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 teknistä neuvontaa siitä, miten käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja voidaan käsitellä muulla tavoin kuin sisällyttämällä ne rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin ilman oikaisua. Tällaisissa suosituksissa on otettava huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien ja pankkeihin sovellettavia vakavaraisuusstandardeja koskevien kansainvälisten sopimusten relevantit muutokset.

III osasto

Vähemmistön osuudet ja tytäryritysten liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentit

76 artikla

Vähemmistön osuudet, jotka voidaan sisällyttää konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin

1. Vähemmistön osuuksiin kuuluvat tytäryrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:
    - i) laitos;
    - ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
  - b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
  - c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit.
2. Vähemmistön osuuksia, jotka emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö, monialan holdingyhtiö tai niiden tytäryritykset rahoittavat suoraan tai välillisesti erillisyyhtiön kautta tai muulla tavoin, ei katsota konsolidoituiksi rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi.

77 artikla

Ehdot täyttävät rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat, ensisijaiset omat varat, toissijaiset omat varat ja ehdot täyttävät omat varat

Ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, ensisijaisiin omiin varoihin, toissijaisiin omiin varoihin ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistön osuuksien, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen, ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:
  - i) laitos;
  - ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
- c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset instrumentit.

78 artikla

Ehdot täyttävät erillisyhtiön liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat ja toissijaiset omat varat

1. Erillisyhtiön liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään, tapauksen mukaan, ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, ensisijaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin tai ehdot täyttäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) erillisyhtiö, joka laskee instrumentit liikkeeseen, kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
  - b) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin vain, jos 49 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
  - c) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttäviin toissijaisiin omiin varoihin vain, jos 60 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
  - d) erillisyhtiön ainoa omaisuuserä on sen kyseisen tytäryrityksen omissa varoissa oleva sijoitus, joka muodoltaan täyttää tapauksen mukaan 49 artiklan 1 kohdassa tai 60 artiklassa säädetty relevantit edellytykset;

d a) jos erillisyhtiö on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle, se toimittaa julkisesti saatavissa olevia tietoja lainkäyttöalueesta, jolle se on sijoittautunut, tilinpäätöksensä sekä maksettujen verojen määrän.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että erillisyhtiön varat ovat tällaisen yhtiön varoiksi minimaaliset ja merkityksettömät, se voi tehdä poikkeuksen d alakohdassa säädetystä edellytyksestä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan d alakohdassa mainittuja käsitteitä "minimaalinen" ja "merkityksetön".

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

79 artikla

Vähemmistön osuudet, jotka sisällytetään konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä tytäryrityksen sellaisten vähemmistön osuuksien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, vähentämällä kyseisen yrityksen vähemmistön osuuksista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla prosenttiosuudella:

- a) tytäryrityksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joista vähennetään pienempi seuraavista määrä:
- i) tytäryrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa ***sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kaikkia paikallisia valvontasäännöksiä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;***
  - ii) konsolidoinnin perusteella vaadittu tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, laitoksen laskeman direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 72 artiklan mukaisen sisäisen pääoman*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa ***sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kaikkia paikallisia valvontasäännöksiä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;***
- ii a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu laskeminen toteutetaan kunkin 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen kohdalla osittain konsolidoidulla perusteella.***

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen vähemmistöosuuksia ei sisällytetä konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin.

- b) tytäryrityksen vähemmistön osuudet, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

Jos luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyritys on muu kuin operatiivinen holdingyhtiö, jolla on vähemmistön määräysvalta sen konsolidoituihin riskipainotettuihin varoihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos ne katsovat tämän olevan tarkoituksenmukaista, päättää vapauttaa tällaisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tämän artiklan säännösten soveltamisesta edellytyksin, jotka ne määrittelevät.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 108 artiklan 7 kohdassa säädetyn edellytyksin sallia sen, että laitokset eivät vähennä vastatakausjärjestelmän vähemmistön osuuksista tulosta, joka saadaan kertomalla ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettulla prosenttiosuudella.

Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa 6 artiklan mukaisesti vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta, vähemmistöosuudet, jotka

sisältyvät konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, olisi laskettava ottamatta huomioon yksittäistä vapautusta.

80 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen instrumenttien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen ensisijaisista omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla prosentiosuudella:

- a) ***tytäryrityksen ensisijaiset omat varat, joista vähennetään*** pienempi seuraavista:
- i) tytäryrityksen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa ***sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kaikkia paikallisia valvontasäännöksiä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;***
  - ii) konsolidoinnin perusteella vaadittu tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa ***sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kaikkia paikallisia valvontasäännöksiä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;***
- b) ehdot täyttävät tytäryrityksen ensisijaiset omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ensisijaisten omien varojen instrumenteista, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa 6 artiklan mukaisesti vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta, ehdot täyttävät ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, olisi laskettava ottamatta huomioon yksittäistä vapautusta.

81 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien ensisijaisten omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin. ***Vähemmistöosuus jäsenvaltion ensisijaisessa luottolaitoksessa olisi tunnustettava täysimääräisesti edellyttäen, että sääntöjen mukaiset vaatimukset ylittävä ylimääräinen rahoitus on täysin siirtokelpoinen koko ryhmässä. Jäljelle jäävät vähemmistöosuudet, jotka sisällytetään konsolidoituihin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, lasketaan vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen ensisijaisista omista varoista, jotka sisältyvät***

konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, kyseisen yrityksen vähemmistön osuudet, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin.

Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa 6 artiklan mukaisesti vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta, ehdot täyttävät ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, olisi laskettava ottamatta huomioon yksittäistä vapautusta.

82 artikla

Ehdot täyttävät omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla prosenttiosuudella:

- a) ***tytäryrityksen omat varat, joista vähennetään*** pienempi seuraavista:
- i) tytäryrityksen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, laitoksen laskeman direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 72 artiklassa tarkoitetun sisäisen pääoman*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa ***sekä EU:n ulkopuolisten valtioiden kaikkia paikallisia valvontasäännöksiä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;***
  - ii) tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen omien varojen määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava 87 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, ***direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, laitoksen laskeman direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 72 artiklassa tarkoitetun sisäisen pääoman*** ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
- b) ehdot täyttävät yrityksen omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista tytäryrityksen omien varojen instrumenteista, jotka sisältyvät rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen eriin, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa 6 artiklan mukaisesti vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta, ehdot täyttävät ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, olisi laskettava ottamatta huomioon yksittäistä vapautusta.

83 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituihin toissijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin toissijaisiin omiin varoihin. ***Vähemmistöosuus jäsenvaltion ensisijaisessa luottolaitoksessa olisi tunnustettava täysimääräisesti edellyttäen, että sääntöjen mukaiset vaatimukset ylittävä ylimääräinen rahoitus on täysin siirtokelpoinen koko ryhmässä. Jäljelle jäävät toissijaiset omat varat on määritettävä*** vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, ehdot täyttävät kyseisen yrityksen ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin.

Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa 6 artiklan mukaisesti vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta, ehdot täyttävät ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, olisi laskettava ottamatta huomioon yksittäistä vapautusta.

83 a artikla

Konsolidoituja omia varoja koskevien järjestelyjen seuranta

Edellä olevien 80–83 artiklan mukaiset konsolidoituja omia varoja koskevat järjestelyt voivat johtaa konfliktiin vastaanottavan jäsenvaltion sääntelyviranomaisten, jotka kannustavat pääoman liikkeeseenlaskuun paikallisten tytäryritysten kautta, ja kotijäsenvaltion sääntelyviranomaisten, jotka rajoittavat ryhmätasolla myönnetyn pääomalainan määrää, välillä. Näitä eturistiriitoja olisi tasapainotettava. EPV:n on valvottava järjestelyjä ja vaikutusta Euroopan pankkeihin ja annettava teknisiä sääntelystandardeja yhdenmukaisen lähestymistavan turvaamiseksi EU:ssa.

IV osasto

Finanssialan ulkopuoliset määräosuudet

84 artikla

Finanssialan ulkopuolisten määräosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen

1. Määräosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista ja joka on yrityksessä, joka ei kuulu seuraaviin, sovelletaan 3 kohdan säännöksiä:
  - a) relevantti yhteisö;
  - b) yritys, joka ei ole relevantti yhteisö ja jonka harjoittamaa toimintaa toimivaltainen viranomainen pitää
    - i) pankkitoiminnan suorana jatkeena tai
    - ii) pankkitoimintaan liittyvänä toimintana,
    - iii) esinevuokraus- ja myyntilaskurahoitustoimintana, sijoitusrahastojen hoitona, tietojenkäsittelypalvelujen hoitona tai muina vastaavina liiketoimina.
2. Niiden määräosuuksien kokonaismäärään, jotka laitoksella on muissa kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa yrityksissä ja jotka ovat yli 60 prosenttia sen hyväksyttävistä omista varoista, sovelletaan 3 kohdan säännöksiä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava a ja b alakohdan vaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin laitosten määräosuuksiin:
- (a) laitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa
    - i) sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen määräosuuksien määrään, jotka ovat yli 15 prosenttia hyväksyttävistä omista varoista;
    - ii) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen määräosuuksien kokonaismäärään, jotka ovat yli 60 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista;
  - (b) toimivaltaisten viranomaisten on kiellettävä laitoksia pitämästä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määräosuuksia, joiden määrä ylittää mainituissa kohdissa säädetty prosentiosuudet hyväksyttävistä omista varoista.

85 artikla
Vaihtoehto 1 250 prosentin soveltamiselle

Laitokset voivat sen sijaan, että ne soveltavat 84 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetyt rajat ylittäviin määriin 1 250 prosentin riskipainoa, vähentää kyseiset määrät rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

86 artikla
Poikkeukset

1. Muita kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja yritysten osakkeita ei saa ottaa huomioon laskettaessa 84 artiklassa määritettyjä hyväksyttävien omien varojen rajoja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
  - a) osakkeet ovat väliaikaisessa omistuksessa taloudellisen tervehdyttämisen tai auttamistoimien aikana;
  - b) osakkeiden hallussapito on merkintäsitoumuksia koskeva positio, jota pidetään enintään viisi työpäivää;
  - c) osakkeet ovat laitoksen omissa nimissä toisten lukuun.
2. Osakkeita, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdan mukaista arvonsa säilyttävää käyttöomaisuutta, ei saa sisällyttää 84 artiklassa määritettyyn laskelmaan.

KOLMAS OSA
OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

I osasto
Yleiset vaatimukset, arvostaminen ja ilmoittaminen

1 luku
Vaadittu omien varojen määrä

1 jakso
Laitoksia koskevat omien varojen vaatimukset

87 artikla
Omien varojen vaatimukset

1. Jollei 88 ja 89 artiklasta muuta johdu, laitosten on aina täytettävä seuraavat omien varojen vaatimukset:
  - (a) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuus 4,5 prosenttia;
  - (b) ensisijaisten omien varojen osuus 6 prosenttia;
  - (c) kokonaispääomaosuus 8 prosenttia.
2. Laitosten on laskettava vakavaraisuussuhteensa seuraavasti:
  - a) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuudeksi lasketaan laitoksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;
  - b) ensisijaisten omien varojen osuudeksi lasketaan laitoksen ensisijaiset omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;
  - c) kokonaispääoman osuudeksi lasketaan laitoksen omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä.
3. Kokonaisriskin määrä on laskettava a–f kohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 4 kohdan säännökset on otettu huomioon, seuraavasti:
  - a) kolmannen osaston II osan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, lukuun ottamatta laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;
  - b) tapauksen mukaan kolmannen tai neljännen osan IV osaston mukaisesti määritetyt laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:
    - i) positioriski;
    - ii) suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 384–390 artiklassa määritetyt rajat, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset rajat;
  - c) tapauksen mukaan kolmannen osan IV tai V osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:
    - i) valuuttariski;
    - ii) selvitysrisiki;
    - iii) hyödykeriski;

- d) VI osaston mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset muiden sellaisten pörssin ulkopuolisten (OTC-)johdannaissopimusten kuin luottojohdannaissopimusten vastuun arvonoikaisuriskille, joiden katsotaan pienentävän riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää luottoriskille;
  - e) kolmannen osan III osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset operatiivisen riskin osalta;
  - f) kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetty riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvälle vastapuoliriskille seuraavien transaktio- ja sopimustyyppien osalta:
    - i) pörssin ulkopuoliset (OTC-)johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset;
    - ii) takaisinostosopimuksiin sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät sopimukset;
    - iii) kaupankäyntivarastoon luettavaan arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantotransaktiot (*margin lending transactions*);
    - iv) pitkän selvitysajan transaktiot.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen kokonaisriskin määrän laskennassa on sovellettava seuraavia säännöksiä:
- a) kyseisen kohdan c–e alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;
  - b) laitosten on kerrottava kyseisen kohdan b–e alakohdan mukaiset omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5;
- b a) pk-yrityksille (sellaisina kuin ne on määritelty II osaston 3 luvun II alajakson 148 artiklan 4 kohdassa) myönnettyistä lainoista aiheutuvan luottoriskin riskipainotetut vastuut on laskettava II osaston mukaisesti ja sen jälkeen kerrottava kertoimella 0,7619 (pk-yritysten tukipilarin soveltaminen) huolimatta siitä, että laitos käyttää II osaston kolmannen osan 2 tai 3 luvussa asetettua menetelmää.***

- 4 a. Jos vastuuta tai pääomavaatimusta sovelletaan vuorovaikutteisista pääomavaatimuksista johtuen useammin kuin kerran, toimivaltainen viranomaisen voi luopua tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten soveltamisesta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tällaisesta toiminnasta EPV:lle mahdollisimman pian. EPV valvoo tätä käytäntöä ja antaa tarvittaessa omasta aloitteestaan suuntaviivat, joilla varmistetaan yhtenäisyys unionin tasolla.***

88 artikla

Perustamispääoman vaatimus toiminnan jatkuvuutta koskevilla tilanteilla

- 1. Laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sen toimiluvan myöntämisen aikaan vaaditun perustamispääoman määrä.

2. Laitokset, jotka olivat olemassa jo 1 päivänä tammikuuta 1993 ja joiden omien varojen määrä ei täytä perustamispääoman vaatimusta, voivat jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa kyseisten laitosten omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivän joulukuuta 1989 jälkeen ***paitsi, jos supistumisen syynä on, että tietyt direktiivin 2006/48/EY mukaisesti omiksi varoiksi määriteltävät omien varojen instrumentit eivät tämän asetuksen mukaisesti ole omia varoja tai että on olemassa uusia vähennyssääntöjä.***
3. Jos määräysvalta 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan laitokseen siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se oli aikaisemmin, kyseisen laitoksen omien varojen määrän on vastattava vähintään vaaditun perustamispääoman määrää.
4. Jos kaksi tai useampia 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaa laitosta sulautuu, sulautumisen tuloksena syntyvän laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sulautuneiden laitosten omien varojen kokonaismäärä sulautumisen aikaan jaksolla, jolla perustamispääoman vaatimusta ei ole täytetty.
5. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi varmistaa laitoksen vakavaraisuuden huolehtimalla siitä, että 1 kohdassa säädetty vaatimus täyttyy, 2–4 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

89 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. Laitokset voivat korvata 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimuksen kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa osalta kyseisen kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla omien varojen vaatimuksella edellyttäen, että niiden tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta täyttää seuraavat edellytykset:
  - a) sen määrä on yleensä alle 5 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja alle 15 miljoonaa euroa;
  - b) sen määrä on aina enintään 6 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja enintään 20 miljoonaa euroa.
2. Laskettaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien loppusummaa vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet on arvostettava niiden markkinahintaan tai nimellisarvoon, osakkeet markkinahintaan ja johdannais sopimukset niiden kohde-etuutena olevien rahoitusvälineiden nimellis- tai markkina-arvoon. Lyhyet ja pitkät positiot on laskettava yhteen niiden etumerkistä riippumatta.
3. Jos laitos ei täytä 1 kohdan b alakohdassa olevaa edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen määrittää laatimansa arvioinnin jälkeen, että 1 kohdan a alakohdan vaatimus ei täyty ja ilmoittaa siitä laitokselle, kyseisen laitoksen on lopettava 1 kohdan soveltaminen seuraavasta tilinpäätöspäivästä.

2 jakso

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

90 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

1. Sovellettaessa 87 artiklan 2 kohtaa sijoituspalveluyritysten, joiden toimilupa ei kata direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A jakson 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalveluiden tarjoamista, on käytettävä 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on laskettava kokonaisriskin määrä suurempana seuraavista:
  - a) 87 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohdassa tarkoitettujen erien yhteismääränä 87 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;
  - b) 12,5 kerrottuna 92 artiklan mukaisella määrällä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun II jakson 1 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

91 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 29 artiklan mukainen perustamis pääoma

1. Sovellettaessa 87 artiklan 3 kohtaa seuraavien sijoituspalveluyritysryhmien, joilla on direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 29 artiklan mukainen perustamis pääoma, on käytettävä 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa:
  - a) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa vain asiakkaan toimeksiannon toteuttamiseksi tai suorittamiseksi tai päästäkseen arvopaperien selvitys- ja toimitusjärjestelmään tai virallisesti hyväksytyyn pörssiin toimiessaan asiamiehenä tai toteuttaessaan asiakkaan toimeksiantoa;
  - b) sijoituspalveluyritykset, joilla ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita;
  - c) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa vain omaan lukuunsa;
  - d) sijoituspalveluyritykset, joilla ei ole ulkopuolisia asiakkaita;
  - e) sijoituspalveluyritykset, joiden transaktioiden toteuttaminen ja selvitys on selvitysyhteisön vastuulla ja sen takaamaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavien yhteismääränä:
  - a) 87 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohta 87 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;

- b) 92 artiklassa tarkoitettu määrä kerrottuna kertoimella 12,5.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun 2 jakson 1 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

92 artikla

Kiinteisiin yleiskustannuksiin perustuvat omat varat

1. Edellä olevien 90 ja 91 artiklan mukaisesti sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksistaan.
2. Jos sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnassa on tapahtunut edellisen vuoden jälkeen muutos, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olennaiseksi, toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa 1 kohdassa säädettyä vaatimusta.
3. Jos sijoituspalveluyritys ei ole harjoittanut liiketoimintaa yhteen vuoteen alkaen toimintansa aloituspäivästä, sillä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa liiketoimintasuunnitelmansa mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jollei toimivaltainen viranomainen vaadi liiketoimintasuunnitelman mukauttamista.

93 artikla

Sijoituspalveluyritysten omat varat konsolidoinnin perusteella

1. Siinä tapauksessa, että 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 87 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:
  - a) käyttäen 90 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;
  - b) omat varat lasketaan emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.
2. Siinä tapauksessa, että 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 87 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:
  - a) sen on käytettävä 91 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;
  - b) omat varat lasketaan emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

2 luku

Laskenta- ja ilmoittamisvaatimukset

94 artikla
Arvostus

Omaisuserät ja taseen ulkopuoliset erät on arvostettava sen tilinpitojärjestelmän mukaisesti, jota laitoksen on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitokset arvostavat varat ja taseen ulkopuoliset erät kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, sellaisena kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla.

95 artikla

Omien varojen vaatimuksista annettavat ilmoitukset **ja rahoitustiedot**

1. Laitosten on annettava vähintään neljännesvuosittain ilmoitus 87 artiklassa säädettyistä velvoitteista.

Ilmoitukseen on sisällytettävä **myös** sen tilinpitosäännösten mukaisesti laaditut rahoitustiedot, jota laitokseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla, siltä osin kuin ■

- a) EPV pitää tätä tietoa tarpeellisena, jotta laitoksen toiminnan riskiprofilista saadaan kattava käsitys;**
- b) EPV pitää tätä tietoa yhteistyössä EJRK:n kanssa tarpeellisena makrotason vakauden valvonnan kannalta asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.**

Laitosten on annettava vähintään kahdesti vuodessa ilmoitus 87 artiklassa säädettyistä velvoitteista.

Laitosten on ilmoitettava laskelmien tulokset ja kaikki toimivaltaisten viranomaisten vaatimat yksittäiset tiedot **hyvissä ajoin**.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset ilmoitusten määritelmien, luokituskriteerien, yhtenäisen muodon, jaksojen ja määräpäivien sekä unionissa annettavissa ilmoituksissa sovellettavien tietotekniikkaratkaisujen määrittämiseksi. Rahoitustietojen osalta teknistä täytäntöönpanostandardia sovelletaan vain laitoksiin, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 4 artiklaa. Ilmoitusten muotojen ja toistumistiheyden on oltava oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. EPV kuulee EJRK:ta 1 a kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin liittyvien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laadinnasta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

95 a artikla
Lisäraportointivaatimukset

Laitosten on ilmoitettava ainakin kokonaismäärinä takaisinostosopimusten, arvopaperien lainaksiantamisen ja kaikenkertyyppisten kiinnitys- tai takaisinperintäjärjestelyjen taso.

Tällaiset tiedot olisi ilmoitettava kaupparekisteriin tai arvopaperikeskukseen, jotta muiden muassa EPV:n, EAMV:n, toimivaltaisten viranomaisten, järjestelmäriskikomitean, asianomaisten keskuspankkien ja EKPJ:n on mahdollista käyttää niitä.

Rekisteröimättömillä takaisinperintäjärjestelyillä ei saa olla oikeusvaikutusta selvitysmenettelyissä.

96 artikla

Erityiset ilmoittamisveloitteet

1. Laitosten on ilmoitettava seuraavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille:
  - a) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla;
  - b) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat kokonaistappiot;
  - c) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla;
  - d) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat kokonaistappiot.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–d alakohdassa määritetyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.
3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
  - a) 1 kohdassa tarkoitettujen erien **yhtenäinen määritelmä sekä** yhtenäiset muodot, jaksot ja ilmoitusten määräpäivät, **jotta varmistetaan ilmoitettujen tappioiden johdonmukaisuus ja vertailukelpoisuus**
  - b) 2 kohdassa tarkoitettujen koostettujen tietojen yhtenäiset muodot, jaksot ja julkaisemisen määräpäivät.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 luku
Kaupankäyntivarasto

97 artikla
Kaupankäyntivarastoa koskevat vaatimukset

1. Kaupankäyntivaraston positioihin ei joko saa liittyä niiden jälkimarkkinakelpoisuutta koskevia rajoituksia tai niiden on oltava suojattavissa.
2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 98 artiklan mukaisesti.
3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivaraston hallinta- ja valvontajärjestelmiä 99 ja 100 artiklan mukaisesti.
4. Laitokset voivat sisällyttää sisäisiä suojauksia positioriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan edellyttäen, että ne on otettu kaupankäyntitarkoituksessa ja 98–101 artiklan vaatimukset täyttyvät.

98 artikla
Kaupankäyntivaraston hoito

Hallinnoidessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positioyhdistelmiään laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

- (a) laitoksella on oltava positiota ja/tai rahoitusvälinettä tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu sijoitusjakso;
- (b) laitoksella on oltava positioiden aktiivista hallinnointia varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat. Toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:
  - i) mitkä positiot voidaan ottaa kussakin kaupankäyntiyksikössä;
  - ii) positioille asetetaan limiitit ja limiittejä seurataan riittävästi;
  - iii) kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt voivat itsenäisesti ottaa ja hallinnoida positioita edellyttäen, että hyväksytyjä limiittejä ja strategioita noudatetaan;
  - iv) positioista annetaan ilmoituksia toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia;
  - v) positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi;

v a) aktiivinen petostentorjuntastrategia;

- (c) laitoksella on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan, mukaan lukien liikevaihdon ja sellaisten positioiden seuranta, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty.

99 artikla

Kaupankäyntivarastoon lukeminen

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon laitosten omien varojen vaatimusten laskemiseksi T1 artiklan vaatimusten ja 4 artiklassa olevan kaupankäyntivaraston määritelmän mukaisesti ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytäntö. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toiminta- ja menettelytapojen noudattamisesta, ja ne on alistettava säännöllisesti sisäiseen tarkastukseen
2. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat:
  - a) toiminta, jonka laitos katsoo kaupankäynniksi ja jonka se katsoo muodostavan osan kaupankäyntivarastosta sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;
  - b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;
  - c) markkina-arvolla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi
    - i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit,
    - ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat,
    - iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;
  - d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään arvostuksia positioista, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;
  - e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset rajoitukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;
  - f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioiden aktiivista riskinhallintaa kaupankäyntitoimissaan;
  - g) missä määrin laitos voi siirtää riskejä tai positioita rekisteröimällä ne kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten siirtojen ehdot.

100 artikla

Varovaista arvostamista koskevat vaatimukset

1. Kaikkiin kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon kaupankäyntivaraston positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä kaupankäyntivaraston positioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.
2. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä järjestelmiä ja valvontatoimia, jotka ovat riittävät varovaisten ja luotettavien arvostusarvioiden tuottamiseksi. Kyseisten järjestelmien ja valvontatoimien on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:
  - a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten, mukaan lukien arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeä määrittely, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arviointi, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohta, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt;
  - b) ilmoituskanavat arvostusmenettelystä vastuussa olevaa osastoa varten ovat selkeät ja front office -toiminnoista riippumattomat.

Laitosten on kehitettävä EPV:n viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013 antamien teknisten standardien mukaisesti rahoituksen mukaan tapahtuvaa arvostamista koskeva menetelmä, kuten tämän asetuksen määritelmässä on täsmennetty. Aluksi tämä menetelmä täydentää laitosten käyttämiä markkinahintaan arvostamisen, mallin avulla arvostamisen ja kirjanpitoarvon menetelmiä ja siitä raportoidaan niiden ohella, mutta vuoteen 2015 ulottuvan kokeilujakson jälkeen EPV arvioi sen tehokkuutta ja käyttöä ja antaa komissiolle suosituksen siitä, olisiko tämän menetelmän käytön korvattava joitakin muita arvostusmenetelmiä tai olisiko sillä ainakin oltava niiden kanssa tasavertainen lakisäätöinen asema.

Ilmoituskanavan päätepineenä on oltava ylimmän hallintoelimen jäsen.

3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot uudelleen vähintään päivittäin.
4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan arvostettava positioensa aina markkinahintaan, myös silloin, kun ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua.
5. Arvostaessaan markkinahintaan laitoksen on käytettävä osto- ja myyntitarjouksesta varovaisemmin arvostettua tarjousta, ellei laitos ole merkittävä markkinatakaaja kyseisen rahoitusvälineen tai hyödykkeen alalla ja voi sulkea position osto- ja myyntitarjouksen keskihintaan.
6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positioensa ja salkkunsa mallin avulla, myös laskeissaan kaupankäyntivaraston positioiden omien varojen vaatimuksia.
7. Laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia arvostaessaan mallin avulla:

- a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;
- b) laitosten on hankittava mallissa syöttötietoina käytettävät markkinatiedot mahdollisuuksien mukaan samoista lähteistä kuin markkinahinnat ja arvioitava säännöllisesti kunkin position arvostuksessa syöttötietoina käytettävien markkinatietojen ja mallin parametrien asianmukaisuutta;
- c) laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti tiettyjen rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden arvostamiseksi hyväksytyjä menetelmiä, kun niitä on saatavilla;
- d) mallien, jotka laitos on itse kehittänyt, on perustuttava asianmukaisiin oletuksiin, jotka soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat arvioineet kriittisesti;
- e) laitoksilla on oltava virallinen menettely malliin tehtävien muutosten valvontaa varten ja mallista on säilytettävä suojattu kopio, jota käytetään säännöllisesti arvostustulosten tarkistamiseen;
- f) riskienhallinnassa on tunnettava käytettävien mallien heikkoudet sekä tiedettävä, miten ne voidaan parhaiten ottaa huomioon arvostustuloksissa;
- g) laitokset on tarkastettava säännöllisesti sen määrittämiseksi, miten tarkkoja niiden tuottamat tulokset ovat, ja myös sen arvioimiseksi, ovatko oletukset edelleen asianmukaisia, tuloslaskelman analysoimiseksi suhteessa riskitekijöihin ja todellisten päätöshintojen ja mallilla tuotettujen tulosten vertailemiseksi.

Sovellettaessa d alakohtaa kaupankäyntiyksikkö ei saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.

- 8. Laitosten on suoritettava päivittäisen markkinahintaan arvostamisen tai mallin avulla arvostamisen lisäksi riippumaton hintojen varmentaminen. Markkinahintojen ja mallin syöttötietojen varmentajana on oltava kaupankäyntivarastosta hyötyvistä henkilöistä tai yksiköistä riippumaton henkilö tai yksikkö, joka suorittaa varmennuksen vähintään kuukausittain tai useammin, jos markkina- tai kaupankäyntitoiminnan luonne sitä edellyttää. Jos riippumattomia hintatietolähteitä ei ole käytettävissä tai jos hintatietolähteet ovat subjektiivisia, voidaan tarvita varovaisuustoimenpiteitä kuten arvonokaisuja.
- 9. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonokaisujen tekemiseksi.
- 10. Laitosten on otettava virallisesti huomioon seuraavat arvonokaisut: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, sopimusten enneaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.
- 11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon; vähemmän likvidejä positioita voi syntyä erityisesti

markkinoihin tai laitokseen liittyvien tilanteiden seurauksena, kuten keskittyneiden positioiden ja/tai sellaisten positioiden seurauksena, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty. Laitosten on tarvittaessa tehtävä kyseisenkaltaisia oikaisuja muiden tilinpäätösraportoinnin position arvioon mahdollisesti edellyttämien muutosten lisäksi ja suunniteltava oikaisu siten, että niissä otetaan huomioon position epälikvidiys. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näitä tekijöitä ovat seuraavat:

- a) aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi;
  - b) osto- ja myyntitarjousten erojen volatiliteetti ja keskiarvo;
  - c) hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatiliteetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi markkinoiden stressikausien aikana;
  - d) markkinakeskittymät;
  - e) positioiden vanhentuminen;
  - f) se, missä määrin arvostaminen perustuu arvostamiseen mallin avulla;
  - g) muiden malliriskien vaikutukset.
12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostamista käyttäessään harkittava arvon oikaisujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta.
13. Monimutkaisten tuotteiden osalta, mukaan lukien arvopaperistamisvastuut ja n:n tappion luottojohdannaiset, laitosten on nimenomaisesti arvioitava arvon oikaisujen tarvetta ottaakseen huomioon malliriskin, joka liittyy mahdollisesti epäasianmukaisen arvostusmenetelmän käyttöön, ja malliriskin, joka liittyy piilevien (ja mahdollisesti epäasianmukaisten) luokittelumuuttujien käyttöön arvostusmallissa.

100 a artikla

Erityiset maksuvalmiusvaatimukset

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa määrättävä täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitokseen tai konsolidoituun yritysryhmään (vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti) tai maksuvalmiusalaryhmään (vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaisesti) kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi. Niiden on otettava tässä tarkoituksessa huomioon seuraavat seikat:

- a) ***laitoksen erityinen liiketoimintamalli;***
- b) ***tässä 2 jaksossa ja erityisesti 84 artiklassa tarkoitetut laitosten järjestelmät, prosessit ja mekanismit;***

- c) *jäljempänä olevan 3 jakson vaatimusten mukaisesti suoritettun tarkastuksen ja arvioinnin tulokset;*
- d) *järjestelmän kannalta merkittävä maksuvalmiusriski, joka vaarantaa tietyn jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden luotettavuuden.*

101 artikla
Sisäiset suojaukset

1. Sisäisen suojauksen on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:
- a) sen ensisijaisena tarkoituksena ei saa olla omien varojen vaatimusten välttäminen tai supistaminen;
  - b) se on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä;
  - c) siihen on sovellettava markkinaehtoja;
  - d) sisäisen suojauksen aiheuttamaa markkinariskiä on hallinnoitava kaupankäyntivarastossa dynaamisesti sallittujen limiittien puitteissa;
  - e) sitä on seurattava tarkkaan.

Seuranta on varmistettava riittävin menettelyin.

2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia sovelletaan rajoittamatta kaupankäyntivarastoon kuulumattomaan suojattuun positioon sovellettavia vaatimuksia.
3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista sisäisen suojauksen avulla, kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvää vastuuta ei saa katsoa suojatuksi riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, jollei laitos osta hyväksytyltä kolmannelta luottosuojan tarjoajalta luottojohdannaista, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kirjattua takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset. Jos tällainen kolmannen tarjoama suoja on ostettu ja hyväksytty suojaukseksi kaupankäyntivarastoon kuulumattomalle vastuulle laskettaessa omien varojen vaatimuksia, kaupankäyntivarastoon ei sisällytetä sisäistä eikä ulkoista luottojohdannaissuojausta laskettaessa omien varojen vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 293 artiklan i alakohdan soveltamista.

II osasto
Luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 luku
Yleiset periaatteet

102 artikla
Luottoriskiin sovellettavat menetelmät

Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen 87 artiklan 3 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa joko 2 luvussa tarkoitettua standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 138 artiklan nojalla sallivat, 3 luvussa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää).

103 artikla

Luottoriskin vähentämismenetelmän käyttö standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun nojalla standardimenetelmää tai 3 luvun nojalla IRB-menetelmää käyttämättä 146 artiklan nojalla omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, laitos voi käyttää 4 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä laskiessaan 87 artiklan 3 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää tai tarvittaessa odotetun tappion yhteismäärää 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 59 artiklan c alakohdassa tarkoitettussa laskennassa.
2. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 146 artiklan nojalla omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, laitos voi käyttää 3 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä.

104 artikla

Arvopaperistettujen vastuiden käsittely standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Kun laitos käyttää 2 luvussa kuvailtua standardimenetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistettujen vastuut on luokiteltava 107 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistamisposition osalta 240, 241 ja 246–253 artiklan mukaisesti. Standardimenetelmää käyttävät laitokset voivat käyttää myös sisäistä arviointimenetelmää, kun se on sallittu 254 artiklan 3 kohdan nojalla.
2. Kun laitos käyttää 3 luvussa kuvailtua IRB-menetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistettujen vastuut on luokiteltava 142 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 240, 241 ja 254–261 artiklan mukaisesti.

Kun IRB-menetelmää sovelletaan vain osaan arvopaperistamisen perustana olevista arvopaperistetuista vastuista lukuun ottamatta sisäistä arviointimenetelmää, laitoksen on käytettävä menetelmää, joka vastaa valtaosaa kyseisen arvopaperistamisen perustan muodostavista arvopaperistetuista vastuista.

105 artikla

Luottoriskioikaisun käsittely

1. Standardimenetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 59 artiklan c alakohdan mukaisesti.
2. IRB-menetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 155 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tätä artiklaa sekä 2 ja 3 lukua yleisten pankkiriskien rahastot on jätettävä yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen ulkopuolelle.

3. IRB-menetelmää käyttävien laitosten, jotka soveltavat standardimenetelmää osaan vastuistaan konsolidoidusti tai yksittäistapauksissa, on määritettävä 143 ja 145 artiklan mukaisesti se osa yleisestä luottoriskioikaisusta, joka on luokiteltava standardimenetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, ja se osa, joka on luokiteltava IRB-menetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, seuraavasti:
  - a) kun konsolidointiin kuuluva laitos soveltaa yksinomaan IRB-menetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 2 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;
  - b) kun konsolidointiin kuuluva laitos soveltaa yksinomaan standardimenetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 1 kohdan a alakohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;
  - c) luottoriskioikaisun loppuosa on luokiteltava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän määräsuhteen perusteella standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erityisten luottoriskioikaisujen ja yleisten luottoriskioikaisujen laskenta sovellettavan tilinpäätössäännösten nojalla seuraavien seikkojen osalta:
  - a) 106 ja 122 artiklassa tarkoitettu standardimenetelmän mukainen vastuuarvo;
  - b) 162–164 artiklassa tarkoitettu IRB-menetelmän mukainen vastuuarvo;
  - c) 155 artiklassa tarkoitettujen odotettujen tappioiden yhteismäärien käsittely;
  - d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa käytettävä vastuuarvo 241 ja 261 artiklassa tarkoitetun arvopaperistamisposition osalta;
  - e) maksukyvyttömyyden määrittäminen 174 artiklan nojalla;
  - f) 428 artiklassa tarkoitettua erityistä ja yleistä luottoriskioikaisua koskevat tiedot.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 luku
Standardimenetelmä

1 jakso
Yleiset periaatteet

106 artikla
Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen. Liitteessä I olevassa luettelossa mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erityisten luottoriskioikaisujen vähentämisen jälkeen jäljelle jäävästä nimellisarvosta:
  - a) 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski;
  - b) 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski;
  - c) 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski;
  - d) 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät on jaettava riskiluokkiin liitteen I mukaisesti.

Kun laitos soveltaa 218 artiklan mukaisesti rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, takaisinostosopimuksen taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 218–220 artiklassa kuvatulla tavalla.

2. Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti, ja uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset on otettava huomioon sovellettaessa kyseisiä menetelmiä 6 luvun mukaisesti. Takaisinostosopimuksen, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 4 luvun mukaisesti.
3. Kun vastuuseen liittyy vastikkeellinen luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

107 artikla
Vastuuryhmät

Jokainen saaminen on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

- (a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta tai keskuspankeilta;
- (b) saamiset tai ehdolliset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta;
- (c) saamiset tai ehdolliset saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;
- (d) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta;
- (e) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta;
- (f) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;

- (g) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
- (h) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
- (i) kiinteistövakuudelliset saamiset tai ehdolliset kiinteistövakuudelliset saamiset;
- (j) laiminlyödyt vastuut;
- (k) katetut joukkolainat;
- (l) arvopaperistamispositiot;
- (m) saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on saatavissa lyhyen aikavälin luottoluokitus;
- (n) osuudet tai osakkeet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU);
- (o) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;
- (p) muut erät.

108 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettäviä vastuita. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määrittellä viittaamalla luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen 130 artiklan määritelmän mukaisesti tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti.
2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuarvo on kerrottava 2 jakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.
3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.
4. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava arvopaperistettujen vastuiden osalta 5 luvun mukaisesti.
5. Vastuisiin, joiden laskennasta ei säädetä 2 jaksossa, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
6. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai luokkaan 2 sijoitettavien omien varojen muotoisiin velkoihin, laitos voi päättää toimivaltaisten viranomaisten luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet hyväksyä kyseinen vaihtoehtoinen menetelmä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastapuoli on laitos, finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, finanssilaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;
- b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin laitos;
- c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin laitokseen;
- d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin laitos.
- e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Kun laitos *saa luvan* tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen *voidaan soveltaa* 0 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai luokkaan 2 sijoitettavien omien varojen muotoisiin velkoihin, laitokset voivat päättää toimivaltaisten viranomaisten luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan *kaikkia* vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun laitos ja vastapuoli kuuluvat sellaiseen sopimukselliseen tai lainmukaiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja maksukyvyn konkurssin välttämiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet hyväksyä kyseinen vaihtoehtoinen menetelmä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) edellä 6 kohdan a, d ja e alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät;
  - b) järjestelyt takaavat, että laitosten suojajärjestelmä voi myöntää tarvittaessa tukeaan saatavilla olevista sitoumuksista;
  - c) laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän yksittäisen osapuolen riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet; kyseisillä järjestelmillä valvotaan laiminlyötyjä vastuita 174 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
  - d) laitosten suojajärjestelmä laatii oman riskiarviointinsa ja välittää tästä tiedon järjestelmän yksittäisille osapuolille;
  - e) laitosten suojajärjestelmän osapuolet laativat ja julkaisevat vähintään kerran vuodessa toimintakertomuksen, joka sisältää kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan, tai selvityksen, joka sisältää yhdistetyn kokonaistaseen, yhdistetyn kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan;

- f) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän;
- g) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö, jäljempänä 'pääoman moninkertainen hyväksikäyttö', sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä;
- h) laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen;
- i) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät d alakohdassa tarkoitetun järjestelmän ja valvovat sitä säännöllisesti.

Kun laitos päättää tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

- 8. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuulle, jotka liittyvät laitoksen ennalta maksettuun rahoitusosuuteen keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastossa ja kaupankäyntivastuisiin keskusvastapuolen kanssa, on määritettävä tapauksen mukaan 296–300 artiklan mukaisesti.

109 artikla

Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

- 1. Saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei 2–5 kohdassa määritettyjä käsittelytapoja voida soveltaa.
- 2. Valtioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 1						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

- 3. Saamisiin Euroopan keskuspankilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
- 4. Saamisiin jäsenvaltioilta, *alueviranomaisilta* ja keskuspankeilta jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava nollariskipainoa.

Tulevassa säädösehdotuksessaan komissio soveltaa 0 prosentin riskipainoa euroalueen yhteisiin velkasitoumuksiin (nk. eurobondit), jotka lasketaan liikkeeseen siten, että niillä on euroalueen jäsenvaltioiden jossakin muodossa antama yhteisvastuullinen takaus.

- 4 a. ***Laitoksella ei saa olla suhteettomia määriä minkään tietyn maan valtionvelkaa kaikki olosuhteet huomioon ottaen. EPV valvoo saamisten tarkoituksenmukaista tasoa ja asettaa sitä koskevat suuntaviivat.***
5. Kun kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joiden soveltamat valvonta- ja sääntelyjärjestelyt vastaavat vähintään unionissa sovellettavia järjestelyjä, antavat omalta valtioltaan ja keskuspankiltaan oleville saamisille, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, riskipainon joka on 1 ja 2 kohdan mukaista riskipainoa alhaisempi, laitokset voivat riskipainottaa kyseiset saamiset samalla tavalla.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

110 artikla

Saamiset alue- tai paikallisviranomaisilta

1. Saamiset alue- tai paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta, jollei niitä käsitellä kuten saamisia valtioilta 2 tai 4 kohdan nojalla. Jäljempänä 115 artiklan 2 kohdassa ja 114 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.
2. Saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia valtiolta siinä maassa, missä ne toimivat, jos saamiset eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä.

EPV ylläpitää julkisesti saatavilla olevaa tietokantaa kaikista tällaisista paikallis- ja alueviranomaisista, joilta saamisia on käsiteltävä kuten saamisia valtioilta.

-
3. Saamisia seurakunnilta ja oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta, jos kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on lainsäädäntöön perustuva oikeus veronkantoon. Edellä olevaa 2 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta. Tässä tapauksessa 145 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa soveltaa standardimenettelyä ei suljeta pois.
  4. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan eivätkä saamiset eivät eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan alue- tai paikallisviranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä, laitokset voivat

määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä alue- ja paikallisviranomaisilta.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsiteltävän soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

5. Muihin kuin sellaisiin 2–4 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat kyseisen alue- ja paikallisviranomaisen kotivaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu kyseisen valtion valuutassa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

111 artikla

Saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

1. Saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2						
Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Saamisiin sellaisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

2. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on käsiteltävä 115 artiklan mukaisesti. Jäljempänä 114 artiklan 2 kohdassa ja 115 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta kyseisiin yhteisöihin ja laitoksiin.
3. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.
4. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan käsitellä kuten saamisia valtiolta ***tai alue- tai paikallisviranomaisilta, joiden*** lainkäyttöalueelle ne ovat sijoittautuneet, jos saamisiin liittyvä riski on yhtä suuri valtion ***tai alue- tai paikallisviranomaisten*** antaman asianmukaisen takauksen vuoksi.

5. Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

112 artikla

Saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

1. Muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja saamia kansainvälisiltä kehityspankeilta on käsiteltävä samalla tavalla kuin saamia laitoksilta. Jäljempänä 115 artiklan 2 kohdassa ja 115 artiklan 4 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

Keski-Amerikan rahoitusyhtiö, Mustanmeren kaupp- ja kehityspankki ja Keski-Amerikan alueellinen kehityspankki katsotaan kansainvälisiksi kehityspankeiksi.

2. Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä kehityspankeilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:
- a) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki,
  - b) Kansainvälinen rahoitusyhtiö,
  - c) Latinalaisen Amerikan kehityspankki,
  - d) Aasian kehityspankki,
  - e) Afrikan kehityspankki,
  - f) Euroopan neuvoston kehityspankki,
  - g) Pohjoismaiden investointipankki,
  - h) Karibian alueen kehityspankki,
  - i) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki,
  - j) Euroopan investointipankki,
  - k) Euroopan investointirahasto,
  - l) Monenkeskinen investointitakuulaitos,
  - m) Rokotusohjelmien rahoittamiseksi perustettu kansainvälinen rahoitusväline,
  - n) Islamilainen kehityspankki.

2. Euroopan investointirahaston pääoman merkittyyttä mutta maksamattomaan osaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

113 artikla
Saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä organisaatioilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

- (a) Euroopan unioni,
(b) Kansainvälinen valuuttarahasto,
(c) Kansainvälinen järjestelypankki,
(d) Euroopan rahoitusvakausväline,
(d a) Euroopan vakautusmekanismi;
(e) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen finanssilaitos, jonka tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia.

114 artikla
Saamiset laitoksilta

1. ***Kun kyseessä ovat saamiset laitoksilta, riskipainotuksen määrittämiseen sovelletaan jompaakumpaa 115 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 116 artiklan mukaisista kahdesta menetelmästä.***
2. ***Rajoittamatta 16 artiklan muiden säännösten soveltamista, saamiset luottolaitosten valvonnasta ja toimilupien myöntämisestä vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneilta ja niiden valvomilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat luottolaitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta.***
3. ***Luokittelemattomalta laitokselta oleviin saamisiin ei saa soveltaa alempaa riskipainoa kuin saamisiin valtiolta, jossa laitos sijaitsee.***

■

115 artikla
Saamiset luokitelluilta laitoksilta

1. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan yli kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 3 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 3						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6

Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta:

Taulukko 4						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

- 2 a. *Pienten ja keskisuurten yritysten toiminnan edistämiseen tarkoitettujen pankkien vastuisiin, jotka on toteutettu julkisten ohjelmien tai kyseisen pankin yhtiöjärjestyksen nojalla, sovelletaan 116 artiklan mukaista riskipainoa.*

115 a artikla

Valtion riskipainoon perustuva menetelmä

1. *Saamisiin laitoksilta on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 3 mukaisesti:*

Taulukko 3						
<i>Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Saamisen riskipaino</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>150 %</i>

2. *Saamisiin laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, ei sovelleta yli 100 prosentin riskipainoa.*
3. *Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.*

116 a artikla

Luottoluokitukseen perustuva menetelmä

1. *Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan yli kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.*

<i>Taulukko 4</i>						
<i>Luottoluokka</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Riskipaino</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>150 %</i>

2. *Saamisiin laitoksilta, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa.*
3. *Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitokselta, josta on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 5 mukaista riskipainoa sen mukaan kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat jakaneet hyväksytyjen luokituslaitosten luottoluokitukset kuuteen luokkaan luoton laadun arviointiasteikolla.*

<i>Taulukko 5</i>						
<i>Luottoluokka</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Riskipaino</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>150 %</i>

4. *Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.*

116 b artikla

Vaikutus lyhytaikaisiin luottoluokituksiin

1. *Jos 116 artiklan menetelmää sovelletaan saamisiin laitoksilta, määritettyjen lyhytaikaisten luottoluokitusten vuorovaikutus on seuraavanlainen.*
2. *Jos lyhytaikaista riskiluokitusta ei ole, kaikkiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta sovelletaan 116 artiklan 3 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.*
3. *Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on vastaava tai edullisempi kuin 116 artiklan 3 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaista luottoluokitusta sovelletaan ainoastaan kyseiseen saamiseen. Muihin lyhytaikaisiin saamisiin on sovellettava 116 artiklan 3 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.*
4. *Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on epäedullisempi kuin 116 artiklan 3 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua ei sovelleta, vaan kaikille lyhytaikaisille saamisille, joita ei ole luokiteltu, on annettava sama riskipaino, jota käytetään kyseisessä lyhytaikaisessa luottoluokituksessa.*

116 c artikla

Velallisen kansallisessa valuutassa olevat lyhytaikaiset saamiset

1. *Sellaisiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja jotka on rahoitettu kotimaan valuutassa, voidaan toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan soveltaa kummankin 115 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 116 artiklassa kuvatun menetelmän mukaista riskipainoa, joka on yhtä luokkaa epäedullisempi kuin etuoikeuskohtelun mukainen riskipaino, jota sovelletaan saamisiin kyseiseltä valtiolta.*
2. *Saamisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja jotka ovat velallisen kotimaan valuutan määräisiä ja jotka on rahoitettu velallisen kotimaan valuutassa, on sovellettava vähintään 20 prosentin riskipainoa.*

116 d artikla

Säänneltyihin pääomainstrumentteihin tehtävät sijoitukset

Laitosten liikkeeseen laskemiin oman pääoman ehtoihin instrumentteihin tai säänneltyihin pääomainstrumentteihin tehtäviin sijoituksiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, ellei niitä ole vähennetty omista varoista.

116 e artikla

EKP:n edellyttämät vähimmäisvarannot

1. *Jos saaminen laitokselta on EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin luottolaitokselta edellyttämien vähimmäisvarantojen muodossa, jäsenvaltio voi sallia sellaisen riskipainon soveltamisen, jota sovellettaisiin saamisiin kyseisen jäsenvaltion keskuspankilta edellyttäen, että*
  - a) *varannot pidetään sen mukaisesti, mitä säädetään vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 tai sen myöhemmin korvaavassa asetuksessa, tai kyseistä asetusta kaikin merkityksellisin tavoin vastaavien kansallisten vaatimusten mukaisesti, ja*
  - b) *laitoksen, jossa varantoja pidetään, joutuessa konkurssiin tai maksukyvyttömäksi varannot maksetaan kokonaisuudessaan takaisin luottolaitokselle hyvissä ajoin eivätkä ne ole käytettävissä laitoksen muiden vastuiden kattamiseen.*

117 artikla

Saamiset yrityksiltä

1. *Saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.*

Taulukko 6						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Saamisiin, joista ei ole käytettävissä kyseistä luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa tai kyseisen valtion riskipainoa sen mukaan, kumpi on korkeampi, *paitsi pk-yritysten kohdalla, joiden yhteydessä voidaan soveltaa alennettua luokitusta, kuten on määritelty muualla tässä lainsäädäntöpaketissa ja kuten EPV:n syyskuussa 2012 antamiin suosituksiin oletetaan sisältyvän.*

118 artikla
Vähittäissaamiset

Saamisiin, jotka ovat seuraavien kriteerien mukaisia, on sovellettava 75 prosentin riskipainoa:

- a) vastuun on liityttävä joko luonnolliseen henkilöön tai henkilöihin **■** ;
- b) vastuun on oltava yksi monista ominaispiirteiltään samantyyppisistä vastuista siten, että tämäntyyppisen antolainaus toimintaan liittyvät riskit vähenevät tuntuvasti;
- c) määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat yhteensä velkaa laitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien laiminlyödyt vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, ei saa laitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla yli **2 miljoonaa euroa**. Laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi;
- c a) saaminen on toteutettu asianmukaista huolellisuutta noudattaen ja perustuen asiakaskohtaisiin tietoihin, jotka on saatu asiakassuhteessa ja joita ei ole saatavilla markkinoilta ostettavien tavanomaisten luottotietojen ja tietokantojen kautta.*

Poiketen siitä, mitä a alakohdassa säädetään, saamiseen pieneltä tai keskisuurelta yritykseltä sekä luonnolliselta henkilöltä, joka sijoittaa sen liiketoimintaan, joka täyttää b–c a alakohdassa tarkoitettut kriteerit, on sovellettava 75 prosentin riskipainoa * 0,7619.

Arvopapereita ei saa hyväksyä vähittäissaamisten ryhmään.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.

119 artikla
Kiinteistövakuudelliset saamiset

1. Saamiseen tai osaan saamisesta, jolla on täysimääräinen kiinteistövakuus, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos 120 ja 121 artiklan mukaiset edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta sitä osaa saamisesta, joka on luokiteltu toiseen vastuuryhmään. *Jos laina ylittää vakuuden arvon, saamiseen sovelletaan riskipainoa, joka on suhteellisesti korkeampi kuin 100 prosenttia.*

Se osa saamisesta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen kiinteistövakuus, ei saa olla suurempi kuin markkina-arvon kiinnitetty määrä tai niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sääätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluottoarvo.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on edellä olevan 96 artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella arvioitava säännöllisin väliajoin ja

vähintään kerran vuodessa, ovatko 120 artiklassa tarkoitettuihin asuinkiinteistövakuudellisiin saamisiin sovellettava 35 prosentin riskipaino ja 121 artiklassa tarkoitettuihin, niiden alueella sijaitseviin liikekiinteistövakuudellisiin saamisiin sovellettava 50 prosentin riskipaino asianmukaiset kiinteistövakuudellisiin saamisiin liittyvistä laiminlyönneistä saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät, ja kyseiset viranomaiset voivat tarvittaessa vahvistaa 120 artiklan 2 kohdassa ja 121 artiklan 2 kohdassa säädettyä korkeamman riskipainon tai kyseisissä kohdissa säädettyjä tiukempia kriteereitä rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien perusteella. EVP koordinoi toimivaltaisten viranomaisten laatimia arviointeja.

2 a. *Kun toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat korkeamman riskipainon tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava 6 kuukauden siirtymäkausi ennen kuin uutta riskipainoa aletaan soveltaa.*

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EVP:tä riskipainoihin tehtäviin oikaisuihin ja sovellettuihin kriteereihin liittyvissä kysymyksissä. EVP julkaisee riskipainot ja kriteerit, jotka toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat 120, 121 ja 195 artiklassa tarkoitetuille saamisille.

EVP laatii teknisiä sääntelystandardeja vahvistaakseen edellytykset, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon määrittäessään tiukempia riskipainoja tai tiukempia kriteereitä.

EVP toimittaa kyseiset tekniset standardiluonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

EPV voi omasta aloitteestaan tai EJRK:n pyynnöstä antaa maksulaiminlyönneistä saatujen kokemusten ja jäsenvaltion asuin- ja liikekiinteistömarkkinoiden kehityksen perusteellisen arvioinnin pohjalta varoituksia asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja kehottaa ottamaan käyttöön tiukempia riskipainoja tai tiukempia vaatimuksia.

Jos mitään toimia ei toteuteta, EPV julkistaa nämä varoitukset.

EPV voi omasta aloitteestaan tai EJRK:n pyynnöstä myös pyytää neuvostoa tekemään päätöksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa EPV voi tehdä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen tiukempien riskipainojen tai tiukempien vaatimusten täytäntöönpanosta kriisitilanteesta kärsivillä markkinoilla.

3. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava riskipainoja ja kriteereitä, jotka toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet alueellaan sijaitseville liike- ja asuinkiinteistövakuudellisille saamisille.

120 artikla

Saamiset, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin pääätä 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti, saamia, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:
  - a) saamisiin tai saamisten osiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistöön ja jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antamia, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;
  - I**
  - c) sellaisia asuinkiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin saamisiin vuokralleottajalle, joissa laitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen saamisella on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.
2. Laitokset voivat katsoa, että saamisella tai sen osalla on 1 kohdan mukainen täysi vakuus vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrityksen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
  - b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen **tuotossa tai arvossa tapahtuneista muutoksista** vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta. Laitosten on määritettävä kyseisille muille lähteille lainojen ja tulojen **enimmäissuhteet ottaen huomioon velallisen varat** ja saatava tarkoituksenmukaiset todisteet asianomaisen tuloista **ja varoista** myöntäessään lainan; **Laitoksilla on oltava valmiina lainojen ja arvon sekä velan ja tulojen suhteita koskevat vaatimukset, joihin lainojen ja tulojen suhteita voidaan verrata.**
  - c) jäljempänä 203 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 224 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;
  - d) se osa lainasta, johon sovelletaan 35 prosentin riskipainoa, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, saa olla enintään 80 prosenttia, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, kyseisen omaisuuden markkina-arvosta tai 80 prosenttia kyseisen omaisuuden kiinnitysluoton arvosta, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista.
3. Laitokset voivat poiketa **1 kohdasta ja** 2 kohdan b alakohdasta sellaisten saamisten osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteita, jotka

osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia rajoja:

- a) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jollei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla, ovat enintään 0,3 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;
  - b) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
4. Jos toinen 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin seuraavista vuosista.

121 artikla

Saamiset, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päättää 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti, saamia, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:
  - a) saamisiin tai mihin tahansa osaan saamisesta, joiden täytenä vakuutena on toimisto- tai muu liikekiinteistö, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa;
  -
  - c) sellaisiin toimisto- tai muita liikekiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin saamisiin, joissa laitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen saamisella on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus. ***Jäsenvaltiossa, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat määritelleet tämän riskipainon asianmukaiseksi 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jossa liikehuoneistojen kiinteistöleasing on säänneltyä ja valvottua, tämä riskipaino määritellään soveltamatta jäljempänä olevaa 2 kohdan d alakohtaa.***
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan seuraavien edellytysten täytyessä:
  - a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrittämisen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
  - b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan ennemminkin velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei saa riippua olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta;

- c) jäljempänä 203 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 224 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;
- d) jollei 119 artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, siihen osaan lainasta, joka on enintään 50 prosenttia omaisuuden markkina-arvosta tai 60 prosenttia kyseisen omaisuuden kiinnitysluoton arvosta, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista.
3. Laitokset voivat poiketa **1 kohdasta ja 2 kohdan b alakohdasta** niiden saamisten osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva **asuinkiinteistö**, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen **antaa hyväksyntänsä ja** on julkaissut todisteita, jotka osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuinkiinteistöjen markkinat, joilla **pitkäaikaisten keskiarvojen mukaisten** tappioiden **odotetaan olevan** niin alhaiset, etteivät seuraavat raja-arvot ylity **hyvistä ja huonoista vuosista koostuvan edustavan otoksen aikana**:
- a) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta (jollei toisin määritetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla), ovat enintään 0,3 prosenttia liikekiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä **hyvistä ja huonoista vuosista koostuvan edustavan otoksen aikana**;
- b) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia liikekiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä **hyvistä ja huonoista vuosista koostuvan edustavan otoksen aikana**.
4. Jos toinen 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin seuraavista vuosista.

121 a artikla

Saamiset, joiden täytenä vakuutena on infrastruktuuri

Saamisia, joiden täytenä vakuutena on liikenteen, energian tai viestinnän alan keskeinen infrastruktuurihanke Euroopan unionin alueella, kohdellaan seuraavasti, ellei toimivaltainen viranomainen toisin päättä:

- a) **jos saaminen on maturiteetiltaan vähintään 5 vuotta ja jos laitos investoi yhdessä Euroopan investointipankin kanssa, saamiseen voidaan soveltaa riskipainoa, joka on 50 prosenttia vähemmän kuin tämän asetuksen mukainen riskipaino muussa tapauksessa olisi;**
- b) **jos saaminen on maturiteetiltaan vähintään 5 vuotta, saamiseen voidaan soveltaa riskipainoa, joka on 75 prosenttia vähemmän kuin tämän asetuksen mukainen riskipaino muussa tapauksessa olisi.**

122 artikla
Laiminlyödyt vastuut

1. Sellaisen erän vakuudettomaan osaan, jonka osalta on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti, on sovellettava seuraavia riskipainoja:
  - a) 150 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi;
  - b) 100 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta ei ole vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi.
2. Määritettäessä erääntyneen saamisen vakuudellista osaa sallittuja vakuuksia ja takauksia ovat ne, joita saa käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun nojalla.
3. Saamisiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 120 artiklan mukaisesti ja joista on vähennetty arvonoiikaisut, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti.
4. Saamisiin, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö 121 artiklan mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti.

123 artikla

Erityisen suuren riskin sisältävät erät

1. Laitosten on tarvittaessa sovellettava 150 prosentin riskipainoa saamisiin, mukaan lukien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden tai osuuksien muodossa oleviin saamisiin, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.
2. Erityisen suuria riskejä sisältäviksi saamisiksi on katsottava seuraavat sijoitukset:
  - a) sijoitukset venture capital -yrityksiin, ***paitsi jos ne kuuluvat pk-yrityksille myönnettävän poikkeuksen tai vaihtoehdoisen riskipainon piiriin;***
  - b) direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen – vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi] 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaiset vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, ***ellei laitos sovelle 127 artiklan 2 kohdan mukaista luottoriskin arviointimenettelyä tai 127 artiklan 4 kohdan mukaista läpäisyperiaatetta tai 5 artiklan mukaista keskimääräisen riskipainon lähestymistapaa, jos 127 artiklan 3 kohdan mukaiset vaatimukset täytetään;***
  - c) spekulatiivinen kiinteän omaisuuden rahoitus.
3. Arvioidessaan, sisältävätkö muut kuin 2 kohdassa tarkoitettut saamiset erityisen suuria riskejä, laitosten on otettava huomioon seuraavat riskiominaisuudet:
  - a) tappioriski on suuri velallisen maksukyvyttömyyden vuoksi;
  - b) on mahdotonta arvioida asianmukaisesti, kuuluuko saaminen a alakohdan soveltamisalaan.

EPV antaa ohjeita, joissa määritetään, minkätyyppiset saamiset sisältävät erityisen suuren riskin ja missä olosuhteissa ne sisältävät erityisen suuren riskin.

Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

124 artikla
Katetut joukkolainat

1. Jotta katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa 3 kohdan mukaista etuuskohtelua, niillä on tarkoitettava siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan määritelmän mukaisia joukkovelkakirjalainoja, jonka vakuutena on jokin seuraavista hyväksytyistä omaisuuseristä:
  - a) saamiset unionin valtioilta, keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset;
  - b) saamiset kolmansilta mailta, EU:n ulkopuolisten maiden keskuspankeilta, kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1, sekä saamiset EU:n ulkopuolisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka on riskipainotettu saamisiksi laitoksilta tai valtioilta ja keskuspankeilta 110 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 111 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti ja jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1, ja tämän alakohdan mukaiset saamiset, jotka sijoittuvat vähintään tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 2, edellyttäen, että tällaiset saamiset ovat enintään 20 prosenttia liikkeeseenlaskevien luottolaitosten liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;
  - c) saamiset laitoksilta, jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1. Tällaisen saamisen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia liikkeeseenlaskevan laitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta kiinteistövakuudellisten lainojen velallisilta tai velallisten selvitystilasta katettujen joukkolainojen haltijoille ja näiden maksujen hallinnasta, ei sisällytetä 15 prosentin raja-arvoon. Saamisia laitoksilta, joiden maturiteetti on enintään 100 päivää, ei sisällytetä luottoluokkaan 1 mutta kyseisten laitosten on sijoitettava vähintään tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 2.

Kuultuaan EPV:tä toimivaltaiset viranomaiset voivat olla osittain soveltamatta c alakohtaa ja hyväksyä sen, että luottoluokkaan 2 sijoittuvan saamisen kokonaismäärä liikkeeseenlaskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä on enintään 10 prosenttia, edellyttäen, että kyseisissä jäsenvaltioissa voidaan todeta mittavia potentiaalisia keskittymisongelmia, jotka johtuvat c alakohdassa tarkoitetun luottoluokkaa 1 koskevan vaatimuksen soveltamisesta;

- d) luotot, joiden vakuutena on asuinkiinteistö ■ enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 10 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta.

Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövakuudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

- d a) asuntolainat, jotka ovat 197 artiklassa tarkoitetun, tässä luvussa määritellyn vähintään luottoluokkaan 2 kuuluvan hyväksyttävän luottosuojan tarjoajan täysin takaamia, ja joiden katettuja joukkolainoja koskeva yläraja on d alakohdassa määritellyn 80 prosentin rajan mukainen ja joiden lainojen ja tulojen suhde on enintään 35 prosenttia lainaa myönnettäessä. Lainojen ja tulojen suhde edustaa sellaista osuutta velallisen bruttotuloista, että se kattaa lainan takaisinmaksun korkoineen. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava luottosuojan tarjoajaa, jonka on perustettava keskinäinen vakuusrahasto tai vastaava suoja säännellyille vakuutusyhtiöille luottoriskitappioiden kattamiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat sen kalibrointia säännöllisesti. Sekä luottolaitos että luottosuojan tarjoaja arvioivat velallisen luottokelpoisuuden.*

- e) luotot, joiden vakuutena on liikekiinteistö ■ enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat liikekiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4

kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitettulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on enintään 10 prosenttia jäljellä olevan liikkeeseenlaskun nimellismäärästä. Liikekiinteistövuokadelliset luotot voidaan hyväksyä, kun luototusaste on yli 60 prosenttia mutta enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin katetun joukkolainan jäljellä oleva nimellismäärä, ja joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateet täyttävät luvussa 4 asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövuokadellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

- e a) Ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai 124 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin ei sovelleta 10 prosentin rajoitusta, edellyttäen että*
- i) arvopaperistettujen asuin- tai liikekiinteistöihin liittyvien saamisten alullepanija on saman konsolidoidun yritysryhmän jäsen, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa oleva yhteisö, johon myös katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa (saman ryhmän jäsenyys tai sidossuhde määritetään silloin, kun etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet asetetaan katettujen joukkolainojen vakuudeksi);*
  - ii) saman konsolidoidun yritysryhmän jäsenellä, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa olevalla yhteisöllä, johon myös katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa, säilyy näiden etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tukena oleva suuririskisin etuoikeusluokka;*
- f) luotot, joiden vakuutena on alus, edellyttäen että alukseen kohdistuvien kiinnitysten määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn aluksen arvosta.

Edellä a–f alakohdassa tarkoitettut tilanteet kattavat myös vakuudet, jotka on lain nojalla käytettävä yksinomaan velkakirjanhaltijoiden suojaamiseen tappioilta.

2. Laitosten on täytettävä katettujen joukkolainojen vakuutena olevan kiinteän omaisuuden osalta 203 artiklassa säädetyt vaatimukset ja noudatettava 224 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä.

3. Katettuihin joukkolainoihin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6a mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta ***edellyttäen, että sijoittajien saataville annetaan jatkuvasti ja vähintään neljännesvuosittain ajantasaista tietoa salkusta.***

Taulukko 6a						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Katettuihin joukkolainoihin, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava riskipainoa, joka määräytyy liikkeeseen laskevan laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavan riskipainon mukaan. Edellä mainittujen riskipainojen suhde on seuraava:
- jos saamisiin laitokselta sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;
  - jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;
  - jos saamisiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa;
  - jos saamisiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
5. Ennen 31 päivää joulukuuta 2007 liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin ei sovelleta 1 ja 2 kohdan vaatimuksia. Niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua 3 kohdan nojalla niiden erääntymiseen saakka.

- 5 a. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista ja epäilysten välttämiseksi suosituimmuuskohtelun piiriin ei oteta sellaisia katettuja joukkolainoja, joiden kohde-etuuksiin kuuluu muita arvopaperistamisia tai katettuja joukkolainoja vakuutena ("uudelleenpakointi").***

125 artikla
Arvopaperistamispositiot

Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on määritettävä 5 luvun mukaisesti.

126 artikla
Saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

Saamisiin laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus, on sovellettava taulukon 7 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 7						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

127 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osakkeiden muodossa olevat saamiset

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin saamisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei laitos sovelle 2 kohdan mukaista luottoriskin arviointimenetelmää tai 4 kohdan mukaista läpäisyperiaatetta (look-through approach) taikka 5 kohdan mukaista keskimääräisen riskipainon menetelmää, kun 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.
2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osakkeiden muodossa oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 8 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 8						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Laitokset voivat määrittää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen sovellettavan riskipainon, jos seuraavat hyväksyttävyyuskriteerit täyttyvät:
  - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, joka on jäsenvaltion valvonnan alainen tai kolmannelta maasta tulevan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan tapauksessa seuraavien edellytysten täytyessä:
    - i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, jonka katsotaan olevan unionin lainsäädännön mukaisen valvonnan alainen,
    - ii) toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on varmistettu riittävän hyvin;
  - b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:
    - i) omaisuuseräluokat, joihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys saa sijoittaa,
    - ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;
  - c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen liiketoiminnasta raportoidaan toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään vuosittain, jotta voidaan laatia arviointi

sen varoista, veloista, tuloista ja liiketoiminnan sisällöstä raportointikauden aikana.

Sovellettaessa a alakohdasta komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastelumenettelyjen mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat Euroopan unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

4. Jos luottolaitoksella on tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista, se voi käyttää mainittuja vastuita määrittääkseen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksille riskipainon näiden tiedossa olevien sijoitusten keskiarvona 78–83 artiklassa määritettyjen menettelyjen mukaisesti. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattava vastuu on toisessa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden muodossa oleva vastuu, joka täyttää 3 kohdan mukaiset kriteerit, se voi käyttää kyseisen toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavia vastuita.
5. Jos laitoksella ei ole käytettävissä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista, se voi laskea yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan osuuden tai osakkeen muodossa olevien saamistensa keskimääräisen riskipainon tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti olettaen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa vastuuryhmiin, joihin liittyy korkeimmat omien varojen vaatimukset, ja jatkaa tämän jälkeen sijoittamista alemman pääomavaateen vastuuryhmiin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan.

Laitokset voivat antaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen riskipainon laskennan ja ilmoittamisen 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti seuraavien kolmansien tehtäväksi:

- a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;
- b) a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö edellyttäen, että kyseinen omaisuudenhoitoyhtiö täyttää kaikki 3 kohdan a alakohdassa säädetty kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laskelmien paikkansapitävyys.

128 artikla Oman pääoman ehtoiset sijoitukset

1. Seuraavat vastuut on katsottava oman pääoman ehtoiksi sijoituksiksi:

- a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;
  - b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuuta.
2. Oman pääoman ehtoiisiin sijoituksiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei niitä vaadita vähennettäväksi toisen osan mukaisesti, 250 prosentin riskipainoa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai 1 250 prosentin riskipainoa 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti taikka niitä on käsiteltävä korkean riskin sisältävinä erinä 123 artiklan mukaisesti.
  3. Laitosten liikkeeseen laskemiin oman pääoman ehtoiisiin instrumentteihin tai säännelyihin pääomainstrumentteihin tehtävät sijoitukset on katsottava oman pääoman ehtoisiksi sijoituksiksi, jollei niitä vähennetä omista varoista tai jollei niihin sovelleta 250 prosentin riskipainoa 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla taikka jollei niitä käsitellä korkean riskin sisältävinä erinä 123 artiklan mukaisesti.

129 artikla
Muut erät

1. Direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuihin aineellisiin hyödykkeisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
2. Ennakkomaksuihin ja siirtosaamisiin, joiden osalta laitos ei pysty määrittelemään vastapuolta direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Käteiseen rahaan ja vastaaviin eriin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
4. Kultasaamisten takaamiin omissa holveissa säilytettyihin tai allokoituihin kultaharkkoihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
5. Erien myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset on riskipainotettava transaktioiden vastapuolten sijaan kyseisten erien mukaan.
6. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s vastuisiin liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, ja jos hyväksytty luottoluokituslaitos on laatinut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, on sovellettava 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut) siten, että niiden yhteissumma on enintään 1 250 prosenttia, joka kerrotaan luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlasketuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä.

7. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismäärillä tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan mukaan lukien mahdollinen edullinen osto-optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa. Muuta osapuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-omaisuuden jäännösarvoa vastaava maksu, ja kyseinen maksuvelvoite täyttää 197 artiklan mukaiset edellytykset, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 208–210 artiklassa säädettyt muiden vakuustyyppien tunnistamisen vähimmäisvaatimukset, jolloin kyseinen maksuvelvoite voidaan ottaa 4 luvun nojalla huomioon takauksen luonteisena luottosuojana. Nämä saamiset on luokiteltava asianmukaiseen vastuuryhmään 107 artiklan mukaisesti. Kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavasti: $1/t \times 100 \% \times$ vastuuarvo, missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 jakso

Luottoriskiluokituksen hyväksyminen ja kuvaus (mapping)

1 alajakso

Luottoluokituslaitosten hyväksyminen

130 artikla

Luottoluokituslaitokset

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseen tämän luvun mukaisesti vain silloin, kun hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut tai vahvistanut sen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.
2. Hyväksytyt luottoluokituslaitokset ovat kaikki luottoluokituslaitokset, jotka on rekisteröity tai sertifioitu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti, ja luottoluokituksia antavat keskuspankit, jotka on vapautettu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisesta.
3. EPV julkaisee luettelon hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

2 alajakso

Luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

131 artikla

Luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen kaikkien hyväksytyjen luottoluokituslaitosten osalta, mitä 2 jaksossa säädettyä luottoluokkaa hyväksytyjen luottoluokituslaitosten luottoluokitukset vastaavat (kuvaus eli mapping). Määrittäminen on tehtävä objektiivisesti ja johdonmukaisesti.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä ja toimittaa tarvittaessa tarkistettut teknisten standardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Määrittäessään luottoluokitusten kuvausta EVP noudattaa seuraavia vaatimuksia:
  - a) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV ottaa huomioon kvantitatiiviset tekijät kuten tietyn luottoluokituksen saaneiden erien pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen.. EPV kysyy hiljattain perustetuilta ja lyhyen aikaa maksukyvyttömyystietoja keränneiltä luottoluokituslaitoksilta, kuinka suureksi ne arvioivat tietyn luottoluokituksen saaneisiin eriin liittyvän pitkän aikavälin maksukyvyttömyysriskin;
  - b) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV ottaa huomioon kvalitatiiviset tekijät, kuten luottoluokituslaitoksen luokitusten piiriin kuuluvan liikkeeseenlaskijoiden ryhmän, luottoluokituslaitoksen antamien luokitusten kattavuuden, kunkin luottoluokituksen tarkoituksen ja luottoluokituslaitoksen määritelmän maksukyvyttömyydestä;
  - c) EPV vertaa yksittäisen luottoluokituslaitoksen kuhunkin luokitukseen liittyvää maksukyvyttömyysastetta vertailuarvoon, joka perustuu muiden luottoluokituslaitosten toteamaan maksukyvyttömyysasteeseen, joka on laskettu liikkeeseenlaskijoiden otannasta, jonka katsotaan sisältävän vastaavan suuruisen luottoriskin;
  - d) jos yksittäisen luottoluokituslaitoksen antamassa luokituksessa todettu maksukyvyttömyysaste on olennaisesti ja järjestelmällisesti viitearvoa korkeampi, EPV antaa kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukselle korkeamman luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla;
  - e) jos EPV on korottanut luottoluokituslaitoksen tiettyä luokitusta koskevaa riskipainoa ja kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen liittyvä maksukyvyttömyysaste ei ole enää olennaisesti ja järjestelmällisesti vertailuarvoa suurempi, EPV päättää palauttaa luottoluokituslaitoksen luokituksen alkuperäisen luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut määrälliset tekijät, b alakohdassa tarkoitettut kvalitatiiviset tekijät ja c alakohdassa tarkoitettun viitearvon.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 alajakso
Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

132 artikla

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Sovellettaessa 109 artiklaa laitokset voivat käyttää vientitakuulaitosten antamia luottoluokituksia, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
  - a) luokitus on OECD-konsensus sopimukseen (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits) sitoutuneiden vientitakuulaitosten antama yksimielinen luokitus;
  - b) vientitakuulaitos julkistaa luottoluokituksensa, soveltaa OECD:ssä sovittua menettelyä ja luottoluokitus on yhteydessä yhteen kahdeksasta minimitaluumaksutasosta, jotka on vahvistettu OECD:ssä sovitussa menettelyssä.
2. Vastuisiin, joilla on vientitakuulaitoksen antama luokitus, jota voidaan käyttää riskipainon määrittämiseen, on sovellettava taulukon 9 mukaista riskipainoa.

Taulukko 9								
Minimitakuumaksutaso	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskipaino	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä ohjeet vientitakuulaitoksista, joita laitokset voivat käyttää 1 kohdan mukaisesti.

4 jakso

Luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö riskipainojen määrittämisessä

133 artikla

Yleiset vaatimukset

Laitos voi nimittää yhden tai useamman hyväksytyt luottoluokituslaitoksen, jota käytetään määrittäessä omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavia riskipainoja.

Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti. Käyttäessään luottoluokitusta laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) laitoksen, joka päättää käyttää hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia tietyn erien ryhmän osalta, on sovellettava kyseisiä luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin kyseiseen ryhmään kuuluviin vastuisiin;
- b) laitoksen, joka päättää käyttää hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, on sovellettava niitä jatkuvasti ja johdonmukaisesti;
- c) laitos saa käyttää ainoastaan sellaisia luottoluokituslaitosten luottoluokituksia, joissa otetaan huomioon laitoksen saamisen muodostava pääoma ja korot kokonaisuudessaan;

- d) jos luokitetusta erästä on käytettävissä ainoastaan yksi valitun luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä kyseisen erän riskipainoa;
- e) jos käytettävissä on kaksi valittujen luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta ja kyseisissä luokituksissa sovelletaan luokiteltuun erään eri riskipainoa, on käytettävä suurempaa riskipainoa;
- f) jos käytettävissä on enemmän kuin kaksi valittujen luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta, luokiteltuun erään on sovellettava kahta pienimmän riskipainon antavaa luokitusta. Jos kyseiset kaksi pienintä riskipainoa poikkeavat toisistaan, sovelletaan niistä suurempaa. Jos kaksi pienintä riskipainoa ovat samat, on sovellettava kyseistä riskipainoa.

Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviisti laitosten luottoluokitusmenettelyjä ja varmistettava, että laitokset eivät sovi sopimusmääräyksistä, joiden seurauksena ne joutuvat automaattisesti myymään varojaan, jos ulkopuolinen luottoluokituslaitos pudottaa niiden luottoluokitusta.

134 artikla

Liikkeeseenlaskija ja liikkeeseenlaskusta annettu luottoluokitus

1. Jos erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä kuuluu, on käytettävissä luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä erään sovellettavaa riskipainoa.
2. Jos tiettyyn erään suoraan sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, mutta käytettävissä on luokitus erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä ei kuulu, tai jos liikkeeseenlaskijasta on käytettävissä yleinen luottoluokitus, on käytettävä kyseistä luokitusta jommassakummassa seuraavista tapauksista:
  - a) se tuottaa suuremman riskipainon kuin sovellettaisiin muussa tapauksessa ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan muihin etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin;
  - b) se tuottaa pienemmän riskipainon ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai parempi joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin.

Vastuuta on käsiteltävä kaikissa muissa tapauksissa luokittelemattomana.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä 124 artiklan soveltamista.
4. Yritysryhmään kuuluvista liikkeeseenlaskijoista annettuja luottoluokituksia ei saa soveltaa toiseen samaan yritysryhmään kuuluvaan liikkeeseenlaskijaan.

135 artikla

Lyhyen ja pitkän aikavälin luottoluokitukset

1. Lyhyen aikavälin luottoluokituksia saa soveltaa ainoastaan lyhytaikaisiin omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat saamisia laitoksilta ja yrityksiltä.
2. Lyhyen aikavälin luottoluokitusta on sovellettava ainoastaan siihen erään, jota lyhyen aikavälin luottoluokitus koskee, eikä sitä saa käyttää muiden erien riskipainojen määrittämiseen, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
  - a) jos lyhytaikaiseen luokiteltuun sopimukseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, kaikkiin kyseiseltä vastapuolelta oleviin lyhytaikaisiin ja pitkäaikaisiin luokittamattomiin vakuudettomiin vastuisiin on myös sovellettava 150 prosentin riskipainoa;
  - b) jos luokiteltuun lyhytaikaiseen sopimukseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, kaikkiin luokittamattomiin lyhytaikaisiin vastuisiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa.

136 artikla

Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määrittäessä riskipainoa kyseisen vastapuolen ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

Kun vastuu syntyy laitoksen osallistuessa sellaisen kansainvälisen kehityspankin liikkeeseen laskemaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, riskipainojen määrityksessä voidaan käyttää vastapuolen kotimaan valuutan määräisestä erästä annettua luottoluokitusta.

3 luku

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä)

1 jakso

Toimivaltaisilta viranomaisilta saatu lupa käyttää IRB-menetelmää

137 artikla

IRB 0 Määritelmät

1. Tässä luvussa tarkoitetaan
  - (1) 'luottoluokittelulla' menetelmiä, prosesseja, valvontaa, tietojen keruuta ja tietotekniikkajärjestelmiä, joilla tuetaan luottoriskin arviointia, vastuiden luokittamista luokkiin tai ryhmiin sekä tietyn tyyppiselle vastuulle kehitettyjen maksukyvyttömyys- ja tappioestimaattien määrittelyä;
  - (2) 'vastuutyypillä' yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää, jonka tietyn tyyppiset sopimukset muodostavat ja joka voi rajoittua yhteen yksikköön tai yhteen ryhmän sisäiseen yksikköjen alaryhmään edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yksiköissä;

- (3) 'liiketoimintayksiköllä' mitä tahansa erillisiä organisaatioita tai oikeushenkilöitä, liiketoiminta-alueita taikka maantieteellisiä sijaintipaikkoja;
- (4) 'säännellyllä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa seuraavista:
- a) seuraavia yhteisöjä, mukaan lukien kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa, joihin kohdistetaan EU:n tai sellaisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla vakavaraisuusvalvontaa, jonka soveltamat vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia:
- i) luottolaitos,
  - ii) sijoituspalveluyritys,
  - iii) vakuutusyritys,
  - iv) finanssialan holdingyhtiö,
  - v) monialan holdingyhtiö,
  - v a) finanssilaitos,**
  - v b) finanssialan sekaholdingyhtiö,**
  - v c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys,**
  - v d) keskusvastapuoli, joka täyttää 295 artiklan 2 kohdassa vahvistetut edellytykset;**
- b) mitä tahansa muuta yhteisöä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- i) se harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto täyttää] liitteessä I tai direktiivin 2004/39/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista,
  - ii) se on säännellyn finanssialan yhteisön tytäryritys,
  - iii) se kuuluu ryhmän tasolla konsolidoidusti harjoitettavan vakavaraisuusvalvonnan piiriin;
- c) mikä tahansa a alakohdan i–v alakohdassa tai b alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, joka ei kuulu vähintään unionin vaatimuksia vastaavien vakavaraisuus- ja sääntelyvaatimusten piiriin mutta joka kuuluu ryhmään, joka kuuluu kyseisten järjestelyjen piiriin konsolidoidusti;
- (5) 'suurella säännellyllä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa säänneltyä finanssialan yhteisöä, jonka omaisuuserien kokonaisarvo yksittäisen yrityksen tasolla tai ryhmän konsolidoidulla tasolla vastaa vähintään 70 miljardin kynnysarvoa, jolloin emoyrityksen ja konsolidoitujen tytäryritysten tuoreinta tarkastettua tilinpäätöstä käytetään omaisuuserän koon määrittämiseen;

- (6) 'säätelämättömällä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa muuta yhteisöä, joka ei ole säännelty yhteisö mutta harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto täyttää] liitteessä I tai direktiivin 2004/39/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista,
  - (7) 'vastapuoliluokalla' velallisten luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa, johon velalliset luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat estimaatit;
  - (8) 'sopimustyyppin riskiluokalla' sopimustyyppien luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa johon vastuut luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan omat tappio-osuusestimaatit;
  - (9) 'hallinnoijalla' yhteisöä, joka hallinnoi päivittäin ostettujen saamisten ryhmää tai kohde-etuutena olevia luottovastuita.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kolmansien maiden lainsäädännössä säädettyjen vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

138 artikla

Lupa IRB-menetelmän käyttöön

1. Jos tässä luvussa säädetty edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitoksille lupa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based Approach), jäljempänä 'IRB-menetelmä'.
2. Kullakin luokitusjärjestelmällä on oltava lupa IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omat tappio-osuusestimaatit (loss given defaults), jäljempänä 'LGD-estimaatit', ja luottovasta-arvokerroinestimaatit, sisäisen mallin menetelmien käyttöön oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta sekä tappio-osuuksien ja luottovasta-arvokerroimien arvioinnissa käytettävän menetelmän käyttöön.
3. Laitosten on hankittava toimivaltaisilta viranomaisilta lupa seuraaviin:
  - a) muutosten tekemiseen sen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettavan luokitusjärjestelmän tai sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan, jota laitos on saanut luvan käyttää;
  - b) olennaisten muutosten tekemiseen siihen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettavaan luokitusjärjestelmään tai sisäisten mallien menetelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.

Kaikkien sitä vastuutyyppejä edustavien vastuiden, jota varten luokitusjärjestelmä kehitettiin, on kuuluttava luokitusjärjestelmän soveltamisalaan.

4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin ja sisäisten mallien menetelmiin.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan laitosten on arvioitava oman pääoman ehtoihin sijoituksiin 1 kohdassa tarkoitetun IRB-menetelmän mukaisesti sovellettaviin luokitusjärjestelmiin tai sisäisten mallien menetelmiin tehtävien, lisälupaa tai ilmoittamista edellyttävien muutosten olennaisuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

139 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten arviointi IRB-menetelmän käyttöä koskevasta hakemuksesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä 138 artiklan nojalla laitokselle lupa käyttää IRB-menetelmää, mukaan lukien omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaatit, vain siinä tapauksessa, että kyseinen toimivaltainen viranomainen toteaa, että tässä luvussa, erityisesti 6 jaksossa, säädetyt vaatimukset täyttyvät, että järjestelmät, joita laitos käyttää luottoriskien hallintaan ja luokitteluun, ovat vakaat ja niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja erityisesti, että laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) laitoksen luokitusjärjestelmät mahdollistavat tarkoituksenmukaisen arvioinnin laatimisen vastapuolten ja transaktioiden ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun sekä täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;
  - b) omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys laitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, pääoman sisäisen kohdentamisen sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) kannalta;
  - c) laitoksella on luottoriskien valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;
  - d) laitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja hallintamenettelyjä;
  - e) laitos dokumentoi luokitusjärjestelmänsä ja niiden toimintaperiaatteet sekä validoi luokitusjärjestelmänsä;

- f) laitos on validoinut luokitusjärjestelmänsä asianmukaisen jakson aikana ennen kuin se on saanut luvan kyseisen luokitusjärjestelmän tai sisäisten mallien menetelmän soveltamiseen oman pääoman ehtoiisiin sijoituksiin, se on arvioinut kyseisen jakson aikana sitä, soveltuvatko kyseiset omien varojen ehtoiisiin sijoituksiin sovellettavat luokitusjärjestelmät ja sisäisten mallien menetelmät sisällytettäväksi luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, ja se on tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset omien varojen ehtoiisiin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin ja sisäisten mallien menetelmiin;
- g) laitos on laskenut IRB-menetelmän mukaisesti riskiparametrien estimaatteihin perustuvat omien varojen vaatimukset ja pystyy antamaan 95 artiklan vaatimusten mukaiset ilmoitukset;

g a) laitoksen, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää, on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle vuosittain riskipainoja koskevat laskelmat, joissa on käytetty yrityksen tavanomaisen arvopaperisalkun sisäistä mallia.

IRB-menetelmän, mukaan lukien omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaatit, käyttöä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös silloin, kun laitos on ottanut käyttöön kolmannelta ostetun luokitusjärjestelmän tai luokitusjärjestelmässä käytetyn mallin.

- 2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään prosessit, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

- 2 a. ***Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä laitoksilta vähintään vuosittain IRB-menetelmän vertailua tavanomaista arvopaperisalkkua käyttämällä. EPV:en on kehitettävä yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa teknisiä sääntelystandardeja, joilla määritellään tavanomainen arvopaperisalkku ja vertailu. EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.***

Komissiolle siirretään valta hyväksyä tämän kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

140 artikla

Aiemmat kokemukset IRB-menetelmien käytöstä

- 1. Laitoksen, joka hakee lupaa käyttää IRB-menetelmää, on täytynyt käyttää kyseisten IRB-menetelmän vastuuryhmien osalta luokitusjärjestelmiä, jotka olivat pääosin 6 jaksossa säädettyjen sisäistä riskienmittausta ja riskien hallintaa koskevien vaatimusten mukaiset, vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöä koskevan luvan saamista.

2. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan laitoksen on osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että se on laatinut omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka noudatti pääosin 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia, jotka on asetettu omien estimaattien käytölle näistä parametreista, vähintään kolmen vuoden ajan ennen omien LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttöä koskevan luvan saamista.
3. Kun laitos laajentaa IRB-menetelmän käyttöä alkuperäisen luvan saamisen jälkeen, sillä on oltava riittävästi kokemusta, jotta se voi täyttää 4 ja 5 kohdassa säädettyt lisävastuiden kattamista koskevat vaatimukset. Jos luokitusjärjestelmien käyttö laajennetaan vastuisiin, jotka poikkeavat merkittävästi järjestelmän nykyisestä soveltamisalasta, mikä aiheuttaa sen, että nykyisen kokemuksen ei voida kohtuudella katsoa riittävän kyseisten vaatimusten täyttämiseen lisävastuiden osalta, 4 ja 5 kohdan vaatimuksia on sovellettava erikseen lisävastuisiin.

141 artikla

Toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos tämän luvun mukaiset vaatimukset eivät enää täyty

Jos laitos ei enää täytä tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jompikumpi seuraavista:

- a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen;
- b) osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että vaatimusten täyttämättä jättämisen vaikutus on vähäinen.

142 artikla

Menetelmät, joita käytetään saamisten jakamisessa vastuuryhmiin

1. Laitoksen on käytettävä saamisten jakamisessa eri vastuuryhmiin asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.
2. Jokainen saaminen on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:
  - a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;
  - b) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;
  - c) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
  - d) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
  - e) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;
  - f) arvopaperistamispositiot;
  - g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.
3. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan a alakohdassa säädettyyn ryhmään:

- a) sellaiset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään valtiovastuina 110 artiklan nojalla;
  - b) sellaiset saamiset 112 artiklassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta ja saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 113 artiklan nojalla.
4. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn ryhmään:
- a) sellaiset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, joita ei käsitellä valtiovastuina 110 artiklan nojalla;
  - b) sellaiset saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään laitostavastuina 110 artiklan nojalla; ja
  - c) sellaiset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta 0 prosentin riskipainoa 112 artiklan nojalla.
5. Jotta saamiset voidaan luokitella 2 kohdan d alakohdassa säädettyihin vähittäissaamisiin, niiden on täytettävä seuraavat kriteerit:
- a) niiden on oltava yhdeltä seuraavista:
    - i) luonnolliselta henkilöltä tai henkilöiltä;
    - ii) ***mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY vaatimukset täyttävältä*** pieneltä tai keskisuurelta yritykseltä edellyttäen jälkimmäisessä tapauksessa, että mahdolliset eräänntyneet vastuut sisältävä määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmä on yhteensä velkaa laitokselle sekä emoyrityksille ja niiden tytäryrityksille, lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, saa olla enintään ***viisi miljoonaa*** euroa ja laitoksen edellytetään toteuttaneen kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;
  - b) laitos käsittelee riskienhallinnassaan kyseisiä saamisia samalla tavoin pitkällä aikavälillä;
  - c) niitä ei hallinnoida aivan yhtä yksilöidysti kuin yrityssaamisia;
  - d) kunkin saamisen kanssa samalla tavoin hallinnoituja saamisia on suuri määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen saamisten lisäksi vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo on luokiteltava kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.

Edellä a alakohdan ii alakohdassa pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, joka täyttää mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY vaatimukset.

6. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään:
  - a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;
  - b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuuta.
7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu 2 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yritysraamien ryhmään.
8. Edellä 2 kohdan c alakohdassa säädettyssä yritysraamien ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä seuraavanlaiset vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:
  - a) vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta tai hallinnointia varten;
  - b) lainaajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;
  - c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.
9. Leasing-omaisuuden jäännösarvo on sisällytettävä 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos se sisältyy jo 162 artiklan 4 kohdassa säädettyyn leasing-vastuuseen.

143 artikla

Edellytykset IRB-menetelmän soveltamiselle eri vastuuryhmiin ja liiketoimintayksiköihin

1. Laitosten ja mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten on sovellettava IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiin, elleivät ne ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa standardimenetelmän pysyvään käyttöön 145 artiklan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain 142 artiklassa tarkoitetuissa eri vastuuryhmissä saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai yritys-, luottolaitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainojen laskemiseen sovellettavien omien LGD- tai luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttämiseksi.

Edellä 142 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vähittäissaamien osalta käyttöönotto voidaan toteuttaa vaiheittain niissä vastuiden alaryhmissä, joihin sovelletaan 145 artiklan kohdan mukaisia korrelaatiokaavoja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä jakso, jonka aikana laitosta ja mahdollista emoyritystä ja sen tytäryrityksiä on vaadittava soveltamaan IRB-

menetelmää kaikkiin vastuisiin. Kyseisen jakson on oltava sellainen, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo asianmukaiseksi laitosten, mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten luonteen ja laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.

3. Laitosten on otettava IRB-menetelmä käyttöön toimivaltaisten viranomaisten määrittämien edellytysten mukaan. Toimivaltaisen viranomaisen on suunniteltava kyseiset edellytykset siten, että niillä varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten soveltamiseksi sellaisiin vastuuryhmiin tai liiketoimintayksikköihin, joihin ei sovelleta vielä IRB-menetelmää, tai käytettäessä omia LGD- ja luottovastavokerroinestimaatteja.
4. Laitosten, jotka ovat alkaneet käyttää IRB-menetelmää vasta 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen, on voitava pystyä laskemaan omien varojen vaatimukset standardimenetelmän perusteella kaikkien vastuidensa osalta käyttöönottojaksen aikana, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat niille katsovansa, että IRB-menetelmän käyttöönotto saadaan päätökseen kohtuullisella varmuudella.
5. Laitoksella, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää minkä tahansa vastuuryhmän osalta, on oltava lupa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuluokkaan, jollei kyseisellä laitoksella ole lupaa soveltaa standardimenetelmää oman pääoman ehtoihin sijoituksiin 145 artiklan nojalla.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ehdot, jotka ne edellyttävät laitosten täyttävän ottaessaan IRB-menetelmän käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

144 artikla

Edellytykset siirtymiselle vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

1. Laitos, joka käyttää IRB-menetelmää, ei saa lopettaa sen käyttöä ja käyttää sen sijaan standardimenetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, elleivät seuraavat edellytykset täyty:
  - a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että standardimenetelmän käyttöä ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monitahoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti;
  - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.

2. Laitokset, jotka ovat saaneet 146 artiklan 9 kohdan nojalla luvan käyttää omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, eivät saa siirtyä käyttämään 146 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia, elleivät seuraavat edellytykset täyty:
- a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että 146 artiklan 8 kohdassa säädettyjen LGD-arvojen ja luottovasta-arvokertoimien käyttöä ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monitahoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti.
  - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.
3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti määrittämien IRB-menetelmän soveltamista koskevien edellytysten täyttämistä ja 145 artiklassa tarkoitettua lupaa pysyvään osittaiseen käyttöön.

145 artikla

Edellytykset pysyvälle osittaiselle käytölle

1. Jos laitokset ovat saaneet ennakkoluvan toimivaltaisilta viranomaisilta, laitokset, joilla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettavissa olevien tappioiden laskennassa yhden tai useamman vastuuryhmän osalta, voivat soveltaa standardimenetelmää seuraaviin vastuisiin:
- a) edellä 142 artiklan a alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;
  - b) edellä 142 artiklan b alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;
  - c) vastuut merkitykseltään vähäisissä liiketoimintayksiköissä sekä vastuuryhmät, jotka ovat merkitykseltään vähäisiä kokonsa ja riskiprofiilinsa vuoksi;
  - d) saamiset jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallishallinnolta ja hallintoelimiltä edellyttäen, että
    - i) riski, joka liittyy saamisiin keskushallinnolta ja kyseisiin muihin saamisiin, on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi, ja
    - ii) saamisiin keskushallinnolta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 109 artiklan 4 kohdan nojalla;
  - e) laitoksen vastuut vastapuolelle, joka on sen emoyritys, tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoidtoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan

asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde;

- f) vastuut 108 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien laitosten välillä;
- g) oman pääoman ehtoiset sijoitukset yhteisöihin, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 2 luvun mukaisesti, mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa;
- h) oman pääoman ehtoiset sijoitukset, jotka on tehty osana lakisääteisiä ohjelmia, joilla pyritään edistämään tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa, jotka tuovat merkittäviä avustuksia sijoitusten tekemiseen laitoksiin ja joihin liittyy jossain muodossa valtion valvontaa ja pääomasijoituksia koskevia rajoituksia, jos kyseisten vastuiden yhteenlaskettu määrä voidaan jättää IRB-menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle vain 10 prosentin osuuteen omista varoista;
- i) 115 artiklan 9 kohdassa määritetyt vastuut, jotka täyttävät kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset;
- j) 210 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut valtion takuut ja valtion jälleenvakuuttamat takuut.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava lupa standardimenetelmän soveltamiseen g ja h alakohdissa tarkoitettuihin vastuisiin, joiden käsittelyyn tällä tavalla muut jäsenvaltiot ovat antaneet luvan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana ollut keskimäärin yli 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia laitoksen omista varoista.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään a, b ja c alakohdan soveltamisedellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyt menettelyt mukaisesti.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana ollut keskimäärin yli 10 prosenttia laitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia laitoksen omista varoista.

2 jakso
Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 alajakso
Käsittely vastuutyypeittäin

146 artikla
Käsittely vastuuryhmittäin

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvälle luottoriskille, jotka kuuluvat johonkin 142 artiklan 2 kohdan a–e ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava 2 alajakson mukaisesti, ellei vastuuta vähennetä omista varoista ja jollei kyseisiä vastuuta vähennetä rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista, rajoituksenalaisista ensisijaisista omista varoista tai luokkaan 2 kuuluvista omista varoista.
2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvälle laimentumisriskille on laskettava 153 artiklan mukaisesti. Jos laitoksella on täysimääräinen takautumisoikeus ostettujen saamisten laiminlyöntiriskin ja laimentumisriskin osalta ostettujen saamisten myyjän suhteen, 147 artiklan ja 154 artiklan 1–4 kohdan säännöksiä ostetuista saamisista ei sovelleta ja vastuuta käsitellään vakuudellisena vastuuna.
3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisten parametrien perusteella. Kyseisiä parametreja ovat maksukyvyttömyyden todennäköisyys, jäljempänä 'PD', LGD, maturiteetti, jäljempänä 'M', ja vastuuarvo. PD:tä ja LGD:tä voidaan tarkastella erikseen tai 4 jakson mukaisesti.
4. Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 142 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään kuuluvien vastuiden luottoriskille 142 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos ne ovat saaneet ennakkoluvan toimivaltaisilta viranomaisilta. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa 150 artiklan 4 kohdassa säädetyn sisäisten mallien menetelmän käyttöön edellyttäen, että laitos täyttää 4 alajaksossa ja 6 jaksossa säädetyt vaatimukset.
5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskille voidaan laskea liitteessä 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
6. Luottolaitosten on muodostettava 142 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 138 artiklan 6 jakson mukaisesti.
7. Laitosten on muodostettava 142 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattinsa 138 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.
8. Laitosten on käytettävä 142 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta 157 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja 162 artiklan 8 kohdan a–d alakohdassa säädettyjä luottovasta-arvokertoimia,

elleivät ne ole saaneet lupaa omien LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttöön kyseisien vastuuryhmien osalta 9 kohdan mukaisesti.

9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 142 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan vain 138 artiklan mukaisesti.
10. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistetuille vastuille ja 142 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluville vastuille on laskettava 5 luvun mukaisesti.

147 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden muodossa olevat saamiset täyttävät 127 artiklan 3 kohdassa säädetyt kriteerit ja laitoksella on tiedot kaikista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista tai osasta niitä, laitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja ennakoitun tappion määrää tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattava vastuu on toisessa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva toinen vastuu, ensimmäisen laitoksen on otettava huomioon myös toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavat vastuut.

2. Jos laitos ei täytä edellytyksiä tässä luvussa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:
  - a) Laitosten on sovellettava 142 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 150 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksinkertaisen riskipainon menetelmää.
  - b) Laitosten on sovellettava kaikkiin muihin 1 kohdassa tarkoitettuihin suojattaviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää seuraavin edellytyksin:
    - i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai luottoluokkaa, joka antaa tietyille vastuuryhmälle korkeimman riskipainon, riskipaino on kerrottava kertoimella 2, mutta se ei saa olla korkeampi kuin 1 250 prosenttia;
    - ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino on kerrottava kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärän on oltava 5 prosenttia.

Jos laitos ei a alakohdassa sovellettaessa pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia. Jos kyseiset vastuut yhdessä laitoksella tässä

vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, 145 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

3. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat saamiset eivät täytä 127 artiklan 3 kohdassa säädettyjä kriteereitä eikä laitoksella ole tietoja kaikista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista tai niistä suojattavista vastuista, jotka ovat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta, laitoksen on otettava kyseiset suojattavat vastuut huomioon ja laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja ennakoitun tappion määrä 150 artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaisen riskipainon menetelmän mukaisesti.

Jos laitos ei pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuuta kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuuta. Sen on luokiteltava muut kuin oman pääoman ehtoiset sijoitukset toiseen vastuuryhmään.

4. Edellä 4 kohdassa kuvailun menetelmän vaihtoehtona laitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa keskimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän, joka perustuu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti, seuraavien osalta:
  - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;
  - b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö täyttää kaikki 127 kohdan a alakohdassa säädetty kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

■

2 alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen luottoriskille

148 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen saamisille yrityksiltä, laitoksilta, **valtioiden keskus-, alue- ja paikallishallinnolta** ja keskuspankeilta

1. Rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen erityiskäsittelytapojen soveltamista, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka koskee saamisia yrityksiltä, laitoksilta, **valtioiden keskus-, alue- ja paikallishallinnolta** ja keskuspankeilta, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = RP · vastuuarvo

jossa riskipaino (RP) määritellään seuraavasti:

- i) jos $PD = 0$, RP:n on oltava 0;
- ii) jos $PD = 1$, ts. laiminlyötyjen vastuiden osalta
  - a) jos laitokset soveltavat 157 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja, RP:n on oltava 0;
  - b) jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaatteja, RP:n on oltava

$$RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$$

jossa parhaan kyvyn mukaan tehty arvio (Expected Loss Best Estimate), jäljempänä 'ELBE', on laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

- iii) jos $PD \in]0\%;100\%[$, ts. minkä tahansa muun kuin i tai ii alakohdassa tarkoitetun arvon osalta

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

jossa

$N(x)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x);

$G(Z)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x , kun $N(x) = z$);

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Kun on kyse saamisista suurilta säännellyiltä finanssialan yhteisöiltä ja sääntelemättömiltä finanssialan yhteisöiltä, 1 kohdan iii alakohdan mukainen korrelaatiokerroin kerrotaan kertoimella 1,25 seuraavasti:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää kullekin sellaiselle saamiselle, joka täyttää 198 ja 212 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan mukauttaa seuraavan kaavan mukaan:

$$\text{Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä} = RP \cdot \text{vastuuarvo} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

jossa

PD_{pp} = luottosuojan tarjoajan maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD).

Riskipaino (RP) lasketaan soveltamalla 3 kohdassa tarkoitettua sopivaa riskipainokaavaa suojattuun vastuuseen, vastapuolen PD-lukua ja luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-lukua. Maturiteettikerroin (b) lasketaan soveltamalla luottosuojan tarjoajan tai vastapuolen PD-lukua riippuen siitä, kumpi on alhaisempi.

4. Laitokset voivat soveltaa 1 kohdan iii alakohdan mukaista korrelaatiokaavaa laskiessaan yritysastuiden riskipainoja niiltä yrityksiltä oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on alle **70 miljoonaa euroa**. Tässä kaavassa S on vuotuinen kokonaisliikevaihto miljoonina euroina, kun 5 miljoonaa euroa $\leq S \leq 70$ miljoonaa euroa. Alle 5 miljoonan euron liikevaihto merkitään kaavaan 5 miljoonan euron liikevaihdoksi. Ostettujen saamisten osalta vuotuinen kokonaisliikevaihto on ryhmän sisältämällä yksittäisillä vastuilla painotettu keskiarvo.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Laitosten on käytettävä konsolidoidun yritysryhmän vuotuisen kokonaisliikevaihdon sijaan taseen loppusummaa, jos vuotuinen kokonaisliikevaihto ei anna riittävää kuvaa yrityksen koosta ja taseen loppusumma on tarkoituksenmukaisempi indikaattori.

5. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden osalta laitos ei pysty osoittamaan, että 6 osassa esitetyt maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät, laitoksen on sovellettava riskipainoja taulukon 1 mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1					
Jäljellä oleva maturiteetti	Alaryhmä 1	Alaryhmä 2	Alaryhmä 3	Alaryhmä 4	Alaryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %

Vähintään 2,5 vuotta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Määrittäessään riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille laitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät: taloudellinen asema, poliittinen ja oikeudellinen ympäristö, transaktion ja/tai omaisuuserän ominaispiirteet sekä järjestäjän ja kehittäjän asema mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien synnyttämät tulovirrat ja turvallisuuspaketti.

6. Ostettujen yrityssaamistensa osalta laitosten on noudatettava 180 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten osalta, jotka täyttävät lisäksi 149 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset, ja jos laitoksen olisi käytännössä liian hankala soveltaa 6 jaksossa kyseisenkaltaisille saamisille säädettyjä yrityssaamisten riskinmääritysstandardeja, voidaan käyttää 6 jaksossa säädettyjä vähittäisvastuiden riskinmääritysstandardeja.
7. Ostettuja yrityssaamisia, hyvitetäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.
8. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s saamiseen liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen voimassaolon loppumiseen, ja jos hyväksyty luottoluokituslaitos on antanut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, sovelletaan 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksyty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut), kun 12,5:llä kerrottu odotettujen tappioiden yhteismäärä ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ylitä 12,5:llä kerrotun luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellismäärää. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä. Positioihin korissa, jolle laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmällä, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen edellytykset, joiden mukaan laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

149 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäissaamisille

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäissaamisille lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\text{Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä} = RP \cdot \text{vastuuarvo}$$

jossa riskipaino RP määritellään seuraavasti:

i) jos $PD = 0$, RP:n on oltava 0;

ii) jos $PD = 1$, ts. laiminlyötyjen vastuiden osalta RP:n on oltava

$$RP = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$$

;

jolloin EL_{BE} on laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

iii) jos $PD \in]0\%;100\%[$, ts. minkä tahansa muun kuin i tai ii alakohdassa tarkoitetun arvon osalta

$$RP = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

jossa

$N(x)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x);

$G(Z)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x , kun $N(x) = z$);

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}}\right)$$

iii a) pienten ja keskisuurten yritysten tapauksessa riskipaino RW määritellään seuraavasti:

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

*0,7619

2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin sellaiselle 142 artiklan 5 kohdassa määritellylle saamiselle pieneltä ja keskiuurelta yritykseltä, joka täyttää 198 ja 212 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan laskea 148 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Kiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.
4. Jäljempänä a–e alakohdassa määriteltyjen hyväksyttävien uusiutuvien vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Vastuut katsotaan uusiutuviksi vähittäisvastuiksi, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) saamiset ovat yksityishenkilöiltä;
- b) saamiset ovat uusiutuvia, vakuudettomia sekä välittömästi ja ehdoitta laitoksen peruutettavissa siinä määrin kuin varoja ei ole nostettu. Tässä yhteydessä uusiutuviksi saamisiksi katsotaan ne saamiset, joiden määrä vaihtelee asiakkaan nostojen ja takaisinmaksujen mukaan laitoksen määrittämän limiitin puitteissa. Nostamattomia lainoja voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön ja muiden säännösten asettamia rajoja noudattaen;
- c) yhden henkilön uusiutuvat vähittäisvastuut saavat olla enintään 100 000 euroa;
- d) tämän kohdan mukaisen korrelaatiokaavan soveltaminen rajoittuu salkkuihin, joiden tappio-osuuden volatilitteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräiseen tappio-osuuteen verrattuna erityisesti alhaisilla PD-arvoilla;
- e) vastuun määrittely uusiutuvaksi vähittäisvastuiksi ei ole ristiriidassa osa-salkun sisältämän riskin kanssa.

Edellä b alakohdasta poiketen vakuudettomuutta koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua sellaisten palkkatiliin liittyvien luottojärjestelyjen osalta, joista on olemassa vakuus. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin perittyjä määriä ei oteta huomioon LGD-estimaatissa.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava uusiutuvien vähittäisvastuiden muodostamien osa-salkkujen tappio-osuuksien suhteellista volatilitteettia sekä uudistettavien vähittäisvastuiden koko salkkua ja niiden on myös jaettava eri jäsenvaltioissa tietoja uusiutuvien vähittäissaamisten tappio-osuuksien ominaispiirteistä.

5. Jotta ostettuja saamia voidaan pitää vähittäisvastuina, niiden on täytettävä 180 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat edellytykset:
  - a) laitos on ostanut saamiset ulkopuoliselta kolmannelta eikä sen vastuisiin kyseiseltä velalliselta sisälly vastuita, joiden alullepanija laitos itse on suoraan tai välillisesti;

- b) myyjän ja velallisen on määritettävä ostettavat saamiset markkinaperusteisesti. Sallittuja eivät ole yritysten väliset myyntisaamiset eivätkä keskenään kauppaa käyvien yritysten väliset saamiset, jotka liittyvät vastatileihin;
  - c) ostajana toimivalla laitoksella on oikeus saada kaikki ostettujen saamisten tuotot tai suhteellinen osuus tuotoista;
  - d) ostettujen saamisten muodostaman salkun on oltava riittävän hajautettu.
6. Ostettuja saamisia, hyvittäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden taikka molempien suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.
7. Ostettujen vähittäissaamisten sammioihin, joiden osalta ostajana toimivat luottolaitokset eivät pysty erottamaan kiinteistövakuudellisia vastuuta ja ehdot täyttäviä uusiutuvia vähittäisvastuita muista vähittäisvastuista, on sovellettava riskipainofunktiota, joka tuottaa kyseisille vastuulle korkeimmat omien varojen vaatimukset.

150 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä oman pääoman ehtoisille sijoituksille

1. Laitosten on määritettävä 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen eri menetelmien mukaan riskipainotettujen vastuueriensä yhteismäärä oman pääoman ehtoisille sijoituksille, lukuun ottamatta toisen osan mukaisesti vähennettyjä sijoituksia tai sijoituksia, joihin sovelletaan 250 prosentin riskipainoa 45 artiklan mukaisesti, ja sovellettava kyseisiä menetelmiä eri salkkuihin, jos laitos itse käyttää sisäisesti eri menetelmiä. Jos laitos käyttää eri menetelmiä, valinta on tehtävä johdonmukaisesti eikä se saa määräytyä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön perustuvien näkökohtien perusteella.

Laitokset voivat käsitellä avustavia palveluja tuottaviin yrityksiin tehtäviä oman pääoman ehtoisia sijoituksia muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien tapaan.

2. Käytettäessä yksinkertaisen riskipainon menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

Riskipaino (RP) = 190 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksille.

Riskipaino (RP) = 290 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille.

Riskipaino (RP) = 370 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille sijoituksille.

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä = RP * vastuarvo.

Lyhyillä käteispositioilla ja kaupankäyntivarastoon kuulumattomilla johdannaisinstrumenteilla voidaan nettouttaa samojen yksittäisten osakkeiden pitkiä positioita edellyttäen, että kyseisten välineiden nimenomaisena tehtävänä on suojata

nimettyjä oman pääoman ehtoisia sijoituksia vielä vähintään vuoden ajan. Muita lyhyitä positioita on käsiteltävä kuten pitkiä positioita, ja sovellettavaa riskipainoa on sovellettava kunkin position absoluuttiseen arvoon. Positioihin, joilla on maturiteettiero, on sovellettava 158 artiklan 5 kohdassa säädettyä yritysvastuiden menetelmää.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan IV luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Käytettäessä PD-/LGD-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan 148 artiklan 1 kohdassa olevan kaavan mukaisesti. Jos laitoksilla ei ole käytettävissä riittävästi tietoja 174 artiklassa annetun maksukyvyttömyyden määritelmän käyttöä varten, riskipainoihin on sovellettava korotuskerrointa 1,5.

Yksittäisen vastuun tasolla kertoimella 12,5 kerrotun odotetun tappion määrän ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän summa ei saa ylittää kertoimella 12,5 kerrottua vastuuarvoa.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan IV luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti. Suojauksen tarjoajaan kohdistuvalle vastuulle on annettava LGD-arvoksi 90 prosenttia. Hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksiin liittyvien vastuuden osalta voidaan käyttää 65 prosentin LGD-arvoa. Näissä tapauksissa M on viisi vuotta.

4. Käytettäessä sisäisten mallien menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laitoksen tekemistä oman pääoman ehtoisista sijoituksista aiheutuva potentiaalinen tappio, joka on määritetty käyttäen markkinariskin sisäisiä malleja sekä laskemalla pitkän aikavälin aineistosta neljännesvuosittaisten tuottojen ja soveltuvan riskittömän tuoton erotuksen 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli kerrottuna kertoimella 12,5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei saa olla osakesalkun tasolla pienempi kuin seuraavien yhteismäärä:

- a) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka vaaditaan PD-/LGD-menetelmän mukaan; ja
- b) vastaava odotettujen tappioiden yhteismäärä kerrottuna kertoimella 12,5.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettut määrät on laskettava 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjen PD-arvojen ja 161 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vastaavien LGD-arvojen perusteella.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan.

151 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä oman pääoman ehtoisille sijoituksille

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuulle, jotka liittyvät laitoksen ennalta maksettuun rahoitusosuuteen keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastossa ja kaupankäyntivastuisiin keskusvastapuolen kanssa, on määritettävä tapauksen mukaan 296–300 artiklan mukaisesti.

152 artikla
Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuserille

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuserille on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä}}{\text{vastuuarvo}} = 100\%$$

lukuun ottamatta seuraavia:

- a) käteinen raha ja vastaavat erät sekä kultasaamisten takaamat omissa holveissa säilytetyt tai allokoitut kultaharkot, jolloin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa;
- b) kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, jolloin se lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{vastuuarvo}$$

jossa t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 alajakso
Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen ostettujen saamisten laimentumisriskille

153 artikla
Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettujen saamisten laimentumisriskille

1. Laitosten on laskettava ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 148 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti.
2. Laitosten on määritettävä riskiparametrit PD ja LGD 4 jakson mukaisesti.
3. Laitosten on määritettävä vastuuarvo 5 jakson mukaisesti.
4. Sovellettaessa tätä artiklaa maturiteetin arvo on yksi vuosi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava laitos ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää koskevien vaatimusten soveltamisesta, jos laitos on osoittanut toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiseen laitokseen liittyvä laimentumisriski on vähäinen.

154 artikla
Vastuutyypin mukainen kohtelu

1. Laskettaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää kuhunkin vastuuseen on käytettävä samaa PD-, LGD- ja vastuuarvoa kuin laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 146 artiklan mukaisesti. Kun kyse on sellaisista laiminlyödyistä vastuista, joista laitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, odotettu tappio (EL) on laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta (EL_{BE}).
2. Kun kyse on arvopaperistetuista vastuista, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava 5 luvun mukaisesti.
3. Kun kyse on 142 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään "muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät" kuuluvista vastuista, odotettujen tappioiden yhteismäärän on oltava nolla.
4. Kun kyse on 147 artiklassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen osuuksien tai osakkeiden muodossa olevista vastuista, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava tässä artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.
5. Kun kyse on yrityssaamisista ja saamisista laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta sekä vähittäissaamisista, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\text{Odotettu tappio (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Odotettujen tappioiden yhteismäärä} = EL \cdot \text{vastuuarvo}$$

Jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, laiminlyötyjen vastuiden (PD = 1) EL-arvon on oltava EL_{BE}, eli laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta.

Edellä olevan 148 artiklan 3 kohdan mukaisesti käsiteltävien vastuiden EL-arvo on 0.

6. EL-arvot sellaisille erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden riskipainoja laskettaessa laitokset soveltavat 148 artiklan 6 kohdan mukaisia menetelmiä, on määritettävä taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2					
Jäljellä oleva maturiteetti	Alaryhmä 1	Alaryhmä 2	Alaryhmä 3	Alaryhmä 4	Alaryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Vähintään 2,5 vuotta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan yksinkertaisen riskipainon menetelmää noudattaen, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{Odotettujen tappioiden yhteismäärä} = EL \cdot \text{vastuuarvo}$$

EL-arvot ovat seuraavat:

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksille

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille

Odotettu tappio (EL) = 2,4 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille sijoituksille.

8. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan PD/LGD-menetelmää noudattaen, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\text{Odotettu tappio (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Odotettujen tappioiden yhteismäärä} = EL \cdot \text{vastuuarvo}$$

9. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan sisäisten mallien menetelmän mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärän on oltava nolla prosenttia.

10. Odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava ostettujen saamisten laimentumisriskille seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\text{Odotettu tappio (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Odotettujen tappioiden yhteismäärä} = EL \cdot \text{vastuuarvo}$$

11. Kun laitos laskee OTC-johdannaisista johtuvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän luvun mukaisesti, se voi vähentää tietyille nettoutusryhmälle lasketusta odotettujen tappioiden yhteismäärästä kyseiseen nettoutusryhmään liittyvän vastuun arvonolennuksien määrän, jonka laitos on jo kirjannut tapahtuneeksi arvonalennukseksi. Tuloksena oleva odotettujen tappioiden yhteismäärä ei saa olla pienempi kuin nolla.

155 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän käsittely

Laitosten on vähennettävä 154 artiklan 2, 3 ja 7 kohdan mukaisesti laskettu odotettujen tappioiden yhteismäärä näihin vastuisiin liittyvien **arvonoikaisujen ja varausten summasta**.

Maksukyvyttömyyden yhteydessä ostetuista, tase-eriin sisältyvistä saamisista saatuja alennuksia on käsiteltävä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti samalla tavalla kuin *arvonoikaisuja*. Laiminlyötyihin vastuisiin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muista vastuista aiheutuvaa odotettua tappiota. Kyseiseen laskelmaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvää odotettujen tappioiden yhteismäärää eikä kyseisiin vastuisiin kohdistuvia yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja.

4 jakso

PD, LGD ja maturiteetti

1 alajakso

Yrityssaamiset ja saamiset laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta

156 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

1. Yritykseltä tai laitokselta olevaan saamiseen liittyvän maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) on oltava vähintään 0,03 prosenttia.
2. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten, joiden osalta laitos ei pysty arvioimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia, PD-luvut on määritettävä seuraavien menetelmien mukaisesti:
  - a) ostettujen yrityssaamisten PD-luku on laitoksen EL-estimaatti jaettuna kyseisten saamisten LGD-luvulla;
  - b) ostettuja yrityssaamisia koskevien etuoikeudeltaan huonompien vaateiden PD-luku on laitoksen EL-estimaatti;
  - c) laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrityssaamisiin 138 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia.
3. Maksukyvyttömiä vasta-puolten PD-luku on 100 prosenttia.
4. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun säännösten mukaisesti. Ostettujen saamisten myyjä on 197 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi oikeutettu laimentumisriskin soveltamiseen, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
  - a) yrityksellä on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - b) kun kyseessä ovat laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, yrityksellä ei ole hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta sen PD-luku vastaa laitoksen sisäisen luokituksen mukaan hyväksytyjen luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, joiden EPV

katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

5. Omia LGD-estimaattejaan käyttävät laitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-lukujaan 157 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
6. Ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatti. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrityssaamisiin 138 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun säännösten mukaisesti. Ostettujen saamisten myyjä on 197 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi oikeutettu laimentumisriskin soveltamiseen, jos 4 kohdassa asetetut ehdot täyttyvät.
7. Poiketen siitä, mitä 197 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetään, yritykset, jotka täyttävät 4 kohdassa asetetut ehdot, täyttävät kelpoisuusvaatimukset.

Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrityssaamisten laimentumisriskiin 138 artiklan nojalla, voi hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-lukuja 157 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

157 artikla Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on käytettävä seuraavia LGD-arvoja 146 artiklan 8 kohdan mukaisesti:
  - a) ylimmän etuoikeusluokan saamiset, joilla ei ole hyväksyttävää vakuutta: 45 %;
  - b) etuoikeudeltaan huonommat saamiset, joilla ei ole hyväksyttävää vakuutta: 75 %;
  - c) laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan LGD-estimaatissa 4 luvun mukaisesti;
  - d) 124 artiklassa määritettyihin katettuihin joukkovelkakirjalainoihin voidaan soveltaa LGD-arvoa, joka on 11,25 prosenttia;
  - e) ostetut ylimmän etuoikeusluokan yrityssaamiset, joiden osalta laitoksen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia: 45 %;
  - f) ostetut etuoikeudeltaan huonommat yrityssaamiset, joiden osalta laitos ei kykene määrittämään PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia: 100 %;
  - g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 75 %.
2. Jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrityssaamisiin 138 artiklan nojalla ja se pystyy jakamaan ostettujen

yrittäjäsaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää laimentumis- ja maksukyvyttömyysriskin osalta tämän jakamisen tuloksena saatavaa LGD-estimaattia ostettuihin yrittäjäsaamisiin.

3. Jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrittäjäsaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta 138 artiklan nojalla, takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD- tai LGD-lukua 6 jaksossa määritettyjen vaatimusten mukaisesti ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. Laitos ei saa soveltaa taattuuihin saamisiin mukautettua PD- tai LGD-estimaattia, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaajaan kohdistuva välitön vastuu.
4. Edellä 148 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten tapauksessa luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaja ja vastapuoli ovat molemmat maksukyvyttömiä suojatun transaktion voimassaoloaikana.

158 artikla
Maturiteetti

1. Laitosten, jotka eivät ole saaneet lupaa käyttää omia LGD-lukujaan ja luottovastavertaisuuksiinsa yrittäjäsaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, on sovellettava takaisinostosopimuksista tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta aiheutuviin vastuisiin 0,5 vuoden maturiteettiarvoa (M) ja kaikkiin muihin vastuisiin 2,5 vuoden M-arvoa.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaihtoehtoisesti osana 138 artiklassa tarkoitettua lupaa päätettävä, onko laitoksen sovellettava M-arvoa kuhunkin vastuuseen 2 kohdan mukaisesti.

2. Laitosten, jotka ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovastavertaisuuksiinsa yrittäjäsaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta 138 artiklan nojalla, on laskettava kullekin vastuulle M-arvo a–e alakohdassa ja 3–5 kohdassa määritetyllä tavalla. M-arvo voi olla enintään viisi vuotta:

- a) M-arvo lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti instrumentille, jonka kassavirta on ennalta tiedossa:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

jossa CF_t kuvaa rahavirtoja (pääoma, korot ja palkkiot), jotka vastapuolen on sopimusperusteisesti maksettava hetkellä t;

- b) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien johdannaisten M-arvo on vastuun jäljellä olevan maturiteetin painotettu keskiarvo siten, että M-arvo on vähintään yksi vuosi, ja maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin vastuun nimellisarvoa;
- c) liitteessä II luetelluista kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellisista johdannaissopimuksista ja kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliseen limiittiluotonantoon (margin lending) liittyvistä transaktioista, jotka kuuluvat päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, aiheutuviin vastuisiin sovellettava M-arvo on sellaisten transaktioiden jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 10 päivää;
- d) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien takaisinostosopimusten taikka arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen M-arvo on sellaisten transaktioiden jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 5 päivää. Maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin transaktion nimellisarvoa;
- e) kun kyse on laitoksesta, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta 138 artiklan nojalla luvan soveltaa omia PD-estimaattejaan ostettuihin yrityssaamisiin, nostettujen määrien M-arvo on ostettuihin saamisiin liittyvien vastuiden maturiteettien painotettu keskiarvo, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää. Tätä samaa M-arvoa on sovellettava myös sitoviin saamisten ostosopimukseen (committed purchase facility) kuuluviin nostamattomiin määriin, edellyttäen että järjestely sisältää tehokkaat kovenantit, ennenaikaisen kuoletuksen laukaisijat tai muut ominaisuudet, jotka suojaavat ostavaa laitosta sellaisten tulevien saamisten laadun merkittävältä heikkenemiseltä, jotka sen on ostettava järjestelyn voimassaoloaikana. Mikäli tällaista tehokasta suojaa ei ole, nostamattomien määrien M-arvo lasketaan seuraavien tekijöiden summana: pisin ostosopimuksen piiriin kuuluvien potentiaalisten saamisten maturiteeteista ja ostosopimuksen jäljellä oleva maturiteetti, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää;
- f) muille kuin tässä kohdassa mainituille välineille, tai kun laitos ei pysty laskemaan M-arvoa a alakohdassa määritetyllä tavalla, M-arvo on jäljellä oleva enimmäisaika (vuosia), jonka vastapuoli voi käyttää sopimusvelvoitteidensa täysimääräiseen täyttämiseen, siten että M-arvo on vähintään yksi vuosi;
- g) Kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä 6 luvun 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää, M-arvo on laskettava käyttämällä seuraavassa esitettyä kaavaa, kun kyse on vastuista, joihin ne soveltavat kyseistä menetelmää ja joilla nettoutusryhmän sisältämän maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen maturiteetti on pidempi kuin yksi vuosi:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{Efektiivinen} EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k \text{Efektiivinen} EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

jossa

s_{t_k} = osoitinmuuttuja, jonka arvo tulevana ajanjaksona t_k on 0, jos $t_k > 1$ vuosi, ja 1, jos $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k ;

$\text{Efektiivinen} EE_{t_k}$
= efektiivinen odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k ;

df_{t_k} = riskitön diskonttaustekijä tulevaisuuden ajanjaksolle t_k ;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$

- h) laitos, joka laskee vastuun yksipuolisen arvonokaisun käyttämällä sisäistä mallia, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisellä mallilla estimoitua luoton efektiivistä duraatiota M-arvona.

Nettoutusryhmiin, joissa kaikkien sopimusten alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden, sovelletaan a alakohdassa olevaa kaavaa 2 kohdan mukaisesti;

- i) kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä 6 luvun 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää ja joilla on lupa käyttää sisäistä mallia kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvän riskin määrittämiseksi kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti, M-arvon on oltava 1 kaavassa, joka esitetään 148 artiklan 1 kohdassa, edellyttäen että laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sen 373 artiklassa sovellettava kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvän riskin määrittämiseen käytettävään sisäiseen malliin sisältyy luottoluokitusten siirtymistä johtuvat vaikutukset;
- j) sovellettaessa 148 artiklan 3 kohtaa M-arvo on luottoriskiltä suojautumisen efektiivinen maturiteetti, mutta vähintään 1 vuosi.

3. Jos dokumentointi edellyttää päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältää säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai jos nettoarvoa ei tilitetä, M-arvo on vähintään yksi päivä seuraaville:

- a) liitteessä II luetellut kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliset johdannaisopimukset;

- b) kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellinen limiittiluotonanto (margin lending);
- c) takaisinostosopimukseen tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät transaktiot.

Lisäksi hyväksyttävien lyhytaikaisten saamisten, jotka eivät ole osa laitoksen vastapuolelle myöntämää jatkuvaa rahoitusta, M-arvo on vähintään yksi päivä. Hyväksyttäviin lyhytaikaisiin saamisiin sisältyvät

- a) sellaiset saatavat laitoksilta, jotka johtuvat valuutanvaihtoon liittyvistä velvoitteista;
- b) itsestään kuittaantuvat lyhytaikaiset ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät transaktiot, **joita liittyvät tavaroiden tai palveluiden vaihtoon ja** joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään yksi vuosi **ja jotka määritellään seuraavasti:**
  - i) **avatut tai vahvistetut remburssit ja niihin liittyvät sitoumukset ja rahoitus;**
  - ii) **kuljetusta edeltävä rahoitus ja kuljetuksen jälkeiset tunnusteet ja/tai rahoitus;**
  - iii) **kauppalainat;**
  - iv) **suoritustakuut, tarjoustakaukset ja muut takuut, mukaan lukien valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luonteeltaan luoton korvaavia;**
- c) sellaisista arvopaperien ostojen ja myyntien selvityksistä aiheutuvat vastuut, joissa tavanomainen toimitusaika on kaksi pankkipäivää;
- d) vastuut, jotka aiheutuvat sähköisesti siirrettävistä käteissuorituksista ja sähköisten maksutapahtumien selvityksestä sekä etukäteen maksetuista kustannuksista, mukaan luettuina sellaisista epäonnistuneista transaktioista aiheutuvat tilinylitykset, jotka eivät ylitä sovittua vähäistä kiinteää pankkipäivien määrää.

4. Kun kyse on saamisista unioniin sijoittautuneilta yrityksiltä, joiden konsolidoitu liikevaihto ja konsolidoidun taseen loppusumma on alle 500 miljoonaa euroa, laitokset voivat päättää määrittää johdonmukaisesti M-arvon 1 kohdan mukaisesti sen sijaan, että ne soveltaisivat 2 kohtaa. Laitokset voivat korvata 500 miljoonan euron kokonaisliikevaihdon 1 000 miljoonan euron kokonaisliikevaihdolla, kun kyse on sellaisista yrityksistä, jotka ensisijaisesti omistavat ja antavat vuokralle asuinkiinteistöjä ilman keinottelutarkoitusta.

5. Maturiteettieroja on käsiteltävä 4 luvussa säädetyllä tavalla.

2 alajakso
Vähittäissaamiset

159 artikla
Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

1. Vastuun maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) on oltava vähintään 0,03 prosenttia.
2. Vastapuolten, tai sen ollessa sallittua ainoastaan vastapuolten laiminlyömiä vastuiden PD-luvun on oltava 100 prosenttia.
3. Ostettujen saamisten laimentumisriskin PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatit. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisten viranomaisten luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia.
4. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD-lukuja 160 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Ostettujen saamisten myyjä on 197 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi oikeutettu laimentumisriskin soveltamiseen, jos 156 artiklan 4 kohdassa asetetut ehdot täyttyvät.

160 artikla
Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on tuotettava tappio-osuuksia kuvaavat estimaattinsa (LGD-estimaatit), jotka täyttävät 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 138 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin LGD-arvo on 75 prosenttia. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omaa LGD-estimaattiaan.
2. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD- ja LGD-estimaatteja 179 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet yksittäistä vastuuta tai vastuuryhmää koskevan luvan. Laitos ei saa soveltaa taattuihin saamisiin mukautettua PD- tai LGD-estimaattia, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaajaan kohdistuva välitön vastuu.
3. Sovellettaessa 149 artiklan 2 kohtaa luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaja ja vastapuoli ovat molemmat maksukyvyttömiä suojatun transaktion voimassaoloaikana.

Toimivaltaisten viranomaisten on edellä olevan 96 artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella arvioitava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran vuodessa, onko asuinkiinteistövuokausasiin saamisiin ja niiden alueella sijaitseviin liikekiinteistövuokausasiin saamisiin sovellettava keskimääräinen riskipainotettu LGD-luku asianmukainen kiinteistövuokausasiin saamisiin liittyvistä laiminlyönneistä saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät, ja toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa määrittellä keskimääräisen riskipainotetun LGD-luvun vähimmäistason, joka perustuu rahoitusvakautta koskeviin näkökohtiin. EVP

koordinoi toimivaltaisten viranomaisten laatimia arviointeja. Viranomaisten seuraaman arviointiprosessin on oltava yleisesti saatavilla. Kaikki tulokset ja arvioinnissa käytetyt tiedot on kerättävä yhteen ja julkistettava samaan aikaan keskimääräisen riskipainotetun LGD-luvun vähimmäistason kanssa.

3 alajakso

Oman pääoman ehtoiset sijoitukset, joihin sovelletaan PD/LGD-menetelmää

161 artikla

Oman pääoman ehtoiset sijoitukset, joihin sovelletaan PD/LDG-menetelmää

1. PD-luvut on määritettävä yrityssaamisiin sovellettavien menetelmien mukaisesti.

Seuraavia PD-lukujen vähimmäisarvoja on sovellettava:

- a) 0,09 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille, kun sijoitus on osa pitkäaikaista asiakassuhdetta;
  - b) 0,09 prosenttia muille kuin pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille, kun sijoituksen tuotto perustuu säännöllisiin, jaksottaisiin kassavirtoihin, jotka eivät johdu myyntivoitoista;
  - c) 0,40 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille mukaan luettuina muut 150 artiklan 2 kohdassa määritetyt lyhyet positiot;
  - d) 1,25 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille mukaan luettuina muut 150 artiklan 2 kohdassa määritetyt lyhyet positiot.
2. Riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin liittyviin vastuisiin voidaan soveltaa 65 prosentin LGD-lukua. Kaikkiin muihin tällaisiin vastuisiin on sovellettava 90 prosentin LGD-lukua. Kaikkien vastuiden M-arvo on viisi vuotta.
  3. Kaikkien vastuiden M-arvo on viisi vuotta.

5 jakso

Vastuuarvo

162 artikla

Yrityssaamiset ja saamiset laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta sekä vähittäissaamiset

1. Jollei muuta säädetä, taseeseen sisältyvien vastuiden vastuuarvon on oltava kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon mahdollisia tehtyjä luottoriskioikaisuja.

Tätä sääntöä on sovellettava myös omaisuuseriin, joiden ostohinta poikkeaa velkamäärästä.

Kun kyse on ostetuista omaisuuseristä, velkamäärän ja omaisuuserää ostettaessa laitoksen taseeseen kirjatun kirjanpitoarvon, joka on jäljellä erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen, erotus on merkittävä alennukseksi, jos

- velkamäärä on suurempi, ja preemioksi jos velkamäärä on pienempi kuin taseeseen kirjattu määrä.
2. Kun laitokset käyttävät takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden **lainaksiantamiseen tai -ottamiseen** liittyvissä transaktioissa päänettösopimuksia, vastuuarvo on laskettava 4 luvun säännösten mukaisesti.
  3. Kun lainoihin ja talletuksiin sovelletaan tase-erien nettouttamista, laitosten on laskettava vastuuarvo 4 luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.
  4. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismääriin sisältyvät leasing-kauden maksut, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan, mukaan luettuna mahdollinen edullinen osto-optio (eli optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa). Jos muuta sopimuspuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-vuokratun omaisuuserän jäännösarvoon liittyvä maksu ja tämä maksuvelvoite täyttää 197 artiklan ehdot, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 208 artiklan mukaiset muiden vakuustyyppien tunnistamisen vaatimukset, maksuvelvoite voidaan ottaa huomioon takauksen luonteisena luottosuojana 4 luvun mukaisesti.
  5. Liitteessä II luetelluille omaisuuserille vastuuarvo on määritettävä soveltaen 6 luvussa esitettyjä menetelmiä, ja mahdollisesti tehtyjä luottoriskioikaisuja ei saa ottaa huomioon.
  6. Ostettujen saamisten riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa vastuuarvo on 1 kohdan mukainen arvo, josta on vähennetty laimentumisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ennen luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamista.
  7. Kun vastuu muodostuu takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon yhteydessä myydyistä, vakuudeksi asetuista tai lainatuista arvopapereista tai hyödykkeistä, vastuuarvo on 94 artiklan mukaisesti määritetty arvopaperien tai hyödykkeiden arvo. Kun sovelletaan 218 artiklassa esitettyä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, vastuuarvoa on korotettava kyseisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin edellä mainitun artiklan mukaisesti soveltuvalla volatilititeettikorjauksella. Takaisinostosopimusten, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 215 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
  8. Seuraavien omaisuuserien vastuuarvo on laskettava kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä luottovasta-arvokertoimella (CF). Laitosten on käytettävä seuraavia luottovasta-arvokertoimia 146 artiklan 8 kohdan mukaisesti:
    - a) limiitillisiin luottosopimuksiin, jotka laitos voi peruuttaa ehdoitta milloin tahansa ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat peruuntua automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, on sovellettava 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa. Voidakseen soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa laitosten on tarkkailtava aktiivisesti vastapuolen taloudellista

asemaa, ja laitosten on pystyttävä sisäisten valvontajärjestelmiensä avulla välittömästi havaitsemaan vastapuolen luottokelpoisuuden heikentyminen. Nostamattomia limiittillisiä luottosopimuksia voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muun asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti;

- b) kun kyse on tavaroiden ja hyödykkeiden tuontiin ja vientiin liittyvistä lyhytaikaisista rembursseista, on sovellettava 20 prosentin luottovasta-arvokerrointa sekä liikkeeseen laskevaan että varmistavaan laitokseen;
  - c) kun kyse on sellaisista uusiutuvien ostettujen saamisten nostamattomista ostositoumuksista, jotka laitos voi peruuttaa milloin vain ehdoitta ja ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat peruuntua automaattisesti, on sovellettava 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa. Voidakseen soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa laitosten on tarkkailtava aktiivisesti vastapuolen taloudellista asemaa, ja laitosten on pystyttävä sisäisten valvontajärjestelmiensä avulla välittömästi havaitsemaan vastapuolen luottokelpoisuuden heikentyminen;
  - d) muihin limiittillisiin luottosopimuksiin, velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyihin (NIF) ja jatkuviin luoton merkintäjärjestelyihin (RUF) on sovellettava 75 prosentin luottovasta-arvokerrointa;
  - e) laitokset, jotka täyttävät 6 jaksossa määritetyt luottovasta-arvokerrointen omien estimaattien käytön vaatimukset, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla soveltaa omia luottovasta-arvoestimaattejaan eri tuotetyyppeihin, jotka mainitaan a–d alakohdassa.
9. Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta.
10. Kun kyse on kaikista muista kuin 1–8 kohdassa mainituista taseen ulkopuolisista eristä, vastuuarvon on oltava seuraava prosenttiosuus erän arvosta:
- a) 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski;
  - b) 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski;
  - c) 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski;
  - d) 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Tätä kohtaa sovellettaessa taseen ulkopuoliset erät on luokiteltava liitteen I mukaisiin riskiluokkiin.

163 artikla Oman pääoman ehtoiset sijoitukset

1. Oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuarvo on vastuun kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen.

2. Taseen ulkopuolisten oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuarvo on vastuun nimellisarvo, joka jää jäljelle, kun nimellisarvosta on vähennetty tämän vastuun erityiset luottoriskioikaisut.

164 artikla

Muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät

Muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien erien vastuuarvo on vastuun kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen.

6 jakso

IRB-menetelmää koskevat vaatimukset

1 alajakso

Luokitusjärjestelmät

165 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kun laitos soveltaa useita luokitusjärjestelmiä, vastapuolen tai transaktion luokitusjärjestelmän valinta on dokumentoitava ja valinta on tehtävä asianmukaisesti ja riskiä vastaavasti.
2. Luokituskriteerejä ja -prosesseja on tarkasteltava säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukaisuus suhteessa nykyiseen salkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin.
3. Jos laitos käyttää riskiparametrien suoria estimaatteja, niitä voidaan pitää jatkuvaan luokitusasteikkoon sisältyvinä luokkina.

166 artikla

Luottoluokitusjärjestelmien rakenne

1. Yrityssaamisia ja saamisia laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta koskevan luottoluokitusjärjestelmän rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:
  - a) luokitusjärjestelmässä on otettava huomioon vastapuolen ja transaktioriskin ominaispiirteet;
  - b) luokitusjärjestelmään on sisällyttävä vastapuolten luokitusasteikko, jonka perusteella määritetään yksinomaan vastapuolen maksukyvyttömyyden riskiä. Vastapuolten luokitusasteikossa on oltava vähintään seitsemän luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksunsa laiminlyöneille vastapuolille;
  - c) laitoksen on dokumentoitava vastapuoliluokkien väliset suhteet käyttäen perusteina kunkin luokan sisältämää maksukyvyttömyysriskiä ja kyseisen riskin suuruuden määrittämisessä sovellettuja kriteereitä;
  - d) laitoksilla, joiden salkut ovat keskittyneet tietyille markkinasegmentille ja maksukyvyttömyysriskin alueelle, on oltava riittävästi vastapuoliluokkia mainitulla alueella, jotta vältetään vastapuolten liian suuri keskittyminen tiettyyn

luokkaan. Merkittävä keskittyminen yhteen luokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että vastapuoliluokka kattaa riittävän kapean PD-lukujen alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastapuolten maksukyvyttömyysriski mahtuu kyseiselle alueelle;

- e) jotta omien LGD-estimaattien käyttö sallitaan omien varojen vaatimusten laskennassa, luokitusjärjestelmään on sisällyttävä erillinen sopimustyyppien luokitusasteikko, joka yksinomaan ilmaisee transaktion LGD-lukuun liittyvät ominaispiirteet. Riskiluokan määritelmään on sisällyttävä sekä kuvaus siitä, kuinka vastuut on luokiteltu, että kuvaus kriteereistä, joilla eri luokkien sisältämä riski on määritelty;
  - f) merkittävä keskittyminen yhteen sopimustyyppin riskiluokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että riskiluokka kattaa riittävän kapean LGD-lukujen alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastuuden riski sijoittuu kyseiselle alueelle.
2. Laitosten, jotka käyttävät 148 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuuden riskipainoja, ei tarvitse laatia vastapuolten luokitusasteikkoa, jonka perusteella määritellään yksinomaan vastapuolten maksukyvyttömyyden riski kyseisten vastuuden osalta. Kyseisillä laitoksilla on oltava näitä vastuuta varten vähintään neljä luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksunsa laiminlyöneille vastapuolille.
3. Vähittäisvastuuden luottoluokitusjärjestelmän rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:
- a) luokitusjärjestelmästä on käytävä ilmi sekä vastapuoleen että transaktioon sisältyvä riski ja kaikki vastapuolen ja transaktion asian kannalta merkitykselliset ominaispiirteet;
  - b) riskin eri tasot on luokiteltava siten, että tietyssä luokassa tai ryhmässä on lukumääräisesti riittävästi vastuuta sen varmistamiseksi, että tappioiden ominaispiirteet voidaan kvantifioida ja validoida tarkoituksenmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Vastuut ja vastapuolet on jaettava luokkiin tai ryhmiin siten, että vältetään liiallista keskittymistä;
  - c) luokittamalla vastuut luokkiin ja ryhmiin on voitava eritellä riskit tarkoituksenmukaisella tavalla, toistensa kanssa riittävän homogeeniset vastuut on voitava jakaa omaksi ryhmäkseen ja tappioiden ominaispiirteet on voitava arvioida tarkasti ja johdonmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Ostettujen saamisten luokituksen on vastattava myyjän luotonmyöntökäytänteitä ja sen asiakkaiden heterogeenisuutta.
4. Laitosten on otettava huomioon seuraavat riskitekijät jakaessaan vastuuta luokkiin tai ryhmiin:
- a) vastapuolen riskiominaisuudet;

- b) transaktioriskin ominaispiirteet, mukaan luettuna tuotteen ja/tai vakuuden tyyppi. Laitosten on selvitettävä erikseen tapaukset, joissa sama vakuus liittyy useaan vastuuseen;
- c) erääntyneisyys, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että erääntyneisyys ei ole kyseisen vastuun osalta merkittävä riskitekijä.

167 artikla

Luokittelu luokkiin tai ryhmiin

1. Laitoksella on oltava täsmälliset määritelmät, prosessit ja kriteerit, joilla vastuut jaetaan luokkiin tai ryhmiin luottoluokitusjärjestelmässä ja jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:
  - a) luokkien ja ryhmien määritelmien ja kriteerien on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta ne, joiden vastuulla luokitus on, pystyvät johdonmukaisesti sijoittamaan samanlaisen riskiprofiilin omaavat vastapuolet ja sopimukset samaan luokkaan tai ryhmään. Luokituksen on tapahduttava johdonmukaisesti eri toimialoilla, yksiköissä ja maantieteellisen sijainnin mukaan;
  - b) luokitusprosessia koskevan dokumentaation on oltava sellainen, että kolmannet osapuolet saavat riittävän kuvan vastuiden luokituksesta luokkiin ja ryhmiin, voivat itse luokitella vastuita luokkiin ja ryhmiin sekä pystyvät arvioimaan luokituksen asianmukaisuutta;
  - c) kriteerien on myös oltava johdonmukaisia laitoksen sisäisten luotonantostandardien ja ongelmallisten vastapuolten ja sopimusten käsittelyssä sovellettavien käytänteiden kanssa.
2. Laitoksen on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, kun vastapuolia ja sopimuksia jaetaan luokkiin tai ryhmiin. Tietojen on oltava ajantasaisia, ja laitoksen on pystyttävä niiden avulla ennustamaan vastuun tulevaa kehitystä. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on, sitä varovaisempi sen on oltava jakaessaan vastuita vastapuolten tai sopimustyyppien luokkiin tai ryhmiin. Jos laitos käyttää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta ensisijaisena perusteena sisäisessä luottoluokituksessa, sen on otettava huomioon myös muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.

168 artikla

Vastuiden luokitus

1. Yrityssaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta liittyvien vastuiden luokitus on tehtävä seuraavien kriteerien mukaisesti:
  - a) luoton myöntämisprosessissa jokainen vastapuoli on sijoitettava johonkin vastapuoliluokkaan;
  - b) laitosten, jotka ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan 138 artiklan nojalla, on osana luoton myöntämisprosessia sijoitettava jokainen vastuu myös johonkin sopimustyyppin riskiluokkaan;

- c) laitosten, jotka käyttävät 148 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityisrahoitusvastuiden riskipainoja, on sijoitettava kaikki kyseiset vastuut johonkin luokkaan 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  - d) laitoksen on luokiteltava erikseen jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta sillä on saamia. Laitoksella on oltava asianmukaiset käytänteet toimiessaan vastapuolina olevien yksittäisten asiakkaiden ja toisiinsa yhteydessä olevien asiakkaiden muodostamien ryhmien kanssa;
  - e) samaan vastapuoleen kohdistuvat erilliset vastuut on sijoitettava samaan vastapuoliluokkaan riippumatta yksittäisten transaktioiden luonteesta esiintyvistä eroista. Kuitenkin kun samaan vastapuoleen liittyvät erilliset vastuut voidaan poikkeuksellisesti sijoittaa useisiin luokkiin, on sovellettava seuraavaa:
    - i) maariski, joka riippuu siitä, ovatko vastuut kotimaan- vai ulkomaanvaluutan määräisiä;
    - ii) vastuuseen liittyvien takausten käsittely voi johtaa vastapuoliluokittelun mukauttamiseen;
    - iii) kuluttajansuojaa tai pankkisalaisuutta koskevassa lainsäädännössä tai jossain muussa lainsäädännössä kielletään asiakastietojen vaihto.
2. Kun kyse on vähittäisvastuista, jokainen vastuu on sijoitettava johonkin luokkaan tai ryhmään osana luoton myöntämisprosessia.
3. Laitosten on luokkiin tai ryhmiin jakamisen yhteydessä dokumentoitava tilanteet, joissa asiantuntija-arviot saattavat syrjäyttää luokitusprosessin panokset tai tuotokset, ja ilmoitettava henkilöt, jotka ovat vastuussa kyseisten poikkeusten hyväksymisestä. Laitosten on dokumentoitava nämä poikkeustapaukset ja merkittävä muistiin vastuulliset henkilöt. Laitosten on analysoitava niiden vastuiden kehitystä, joiden luokitus on perustunut luokitusprosessin sijaan asiantuntija-arvioon. Laitoksen on analysoitava asiantuntija-arvioin luokiteltuja vastuita myös erikseen jokaisen asiasta vastanneen henkilön osalta.

169 artikla Luokitusprosessin asianmukaisuus

1. Kun kyse on yrityssaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta liittyvistä vastuista, luokitusprosessin on täytettävä seuraavat asianmukaisuutta koskevat vaatimukset:
- a) luokitusprosessin ja sen tuottamien luokitusten säännöllisen tarkastelun suorittajan tai hyväksyjän on oltava riippumaton taho, joka ei saa välitöntä hyötyä luotonantoa koskevista päätöksistä;
  - b) laitosten on päivitettävä luokitukset vähintään kerran vuodessa. Korkean riskin vastapuolia ja ongelmallisia vastuita on tarkasteltava useammin. Laitosten on muutettava luokitusta, jos ne saavat käyttöönsä vastapuolta tai vastuuta koskevaa uutta oleellista tietoa;

- c) Laitoksella on oltava toimiva prosessi, jolla hankitaan ja päivitetään merkityksellisiä tietoja, jotka koskevat vastapuolen ominaispiirteitä, jotka vaikuttavat PD-lukuihin, sekä tietoja, jotka koskevat transaktion ominaispiirteitä ja vaikuttavat LGD-lukuihin tai luottovasta-arvokertoimiin.
2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitoksen on tarpeen mukaan joko päivitettävä vähintään kerran vuodessa vastapuolten ja sopimustyyppien riskiluokat tai tarkasteltava kunkin nimetyn riskiryhmän tappioiden ominaispiirteitä ja eräänntyneisyyttä. Laitoksen on myös selvitettävä vähintään kerran vuodessa kuhunkin ryhmään kuuluvien yksittäisten vastuiden tila tarkastelemalla riittävän edustavaa otosta, millä varmistetaan, että vastuut on jatkuvasti luokiteltu oikeaan ryhmään.
3. EPV laatii tekniset sääntelystandardit, joilla määritellään kriteerit, joiden mukaisesti laitosten on varmistettava luokitusprosessin asianmukaisuus ja riskien säännöllinen ja riippumaton arviointi.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

170 artikla Mallien käyttö

Jos laitos käyttää tilastollisia malleja ja muita mekaanisia menetelmiä luokitellessaan vastapuoliin tai sopimustyyppeihin liittyviä vastuuta luokkiin tai ryhmiin, seuraavien vaatimusten on täytyttävä:

- a) mallin on tuotettava hyviä ennusteita, eivätkä omien varojen vaatimukset saa vääristyä mallin käytön vuoksi. Malliin syötettävien muuttujien on muodostettava asianmukainen ja tehokas perusta tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla merkittäviä vinoutumia;
- b) laitoksella on oltava prosessi, jolla voidaan tarkastaa malliin syötettävät tiedot ja muun muassa arvioida tietojen täsmällisyyttä, kattavuutta ja asianmukaisuutta;
- c) mallin laadinnassa käytettävien tietojen on oltava edustava otos laitoksen todellisista vastapuolista tai vastuista;
- d) laitoksen on validoitava malli säännöllisesti ja samalla seurattava mallin toimivuutta ja vakautta, tarkasteltava mallin teknistä erittelyä ja vertailtava tarkastelumallin tuottamia tuotoksia ja todellisiin toteutumisiin;
- e) laitoksen on täydennettävä tilastollista mallia asiantuntija-arvioilla ja -valvonnalla voidakseen tarkastella malliin perustuvia luottoluokituksia ja varmistaa mallien asianmukaisen käytön. Tarkastelumenettelyillä on pyrittävä löytämään mallin heikkouksien aiheuttamia virheitä ja lieventämään niiden vaikutuksia. Asiantuntija-arvioissa on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, jotka

eivät sisälly malliin. Laitoksen on dokumentoitava, kuinka asiantuntija-arviot ja mallin tuottamat tulokset yhdistetään.

171 artikla

Luottoluokitusjärjestelmien dokumentointi

1. Laitoksen on dokumentoitava luottoluokitusjärjestelmänsä rakenne ja toiminnalliset yksityiskohdat. Dokumentaatiosta on käytävä ilmi tässä jaksossa säädettyjen vaatimusten noudattaminen, ja siinä on käsiteltävä muun muassa salkun hajauttamista, luokituskriteereitä, vastapuolia ja vastuita luokittelevien tahojen vastuualueita, luokitusperusteiden tarkastelun tiheyttä sekä johdon suorittamaa luottoluokitusprosessin valvontaa.
2. Laitoksen on dokumentoitava luokituskriteerien valinnassa käytetyt perusteet ja valintaa tukenut analyysi. Laitoksen on dokumentoitava kaikki riskiluokitusprosessissa tapahtuneet merkittävät muutokset; dokumentaatiosta on käytävä ilmi muutokset, jotka on tehty riskiluokitusprosessiin toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman viimeisimmän arvioinnin jälkeen. Dokumentaatio on laadittava myös luottoluokitusjärjestelmän organisoinnista mukaan luettuina luokitusprosessin kulku ja sisäinen valvontarakente.
3. Laitoksen on dokumentoitava myös sisäisesti käytettävät "maksukyvyttömyyden" ja "tappion" määritelmät ja varmistettava, että ne vastaavat tässä asetuksessa käytettäviä määritelmiä.
4. Jos laitos käyttää luokitusprosessissa tilastollisia malleja, sen on dokumentoitava mallien sisältämät menetelmät. Tässä dokumentaatioissa on
  - a) annettava yksityiskohtaiset tiedot luokkien tai ryhmien estimaattien määrittämisessä sovelletuista teorioista, oletuksista ja matemaattisesta ja empiirisestä perustasta, yksittäisistä vastapuolista, vastuista (tai niiden ryhmistä) sekä mallin estimoinnissa käytetyistä tietolähteistä;
  - b) esitettävä mallin validoinnissa sovellettava perusteellinen tilastollinen prosessi (mukaan luettuna mallin testaaminen kehittämisajan ulkopuolisella (out-of-time) ja kehittämisaineiston ulkopuolisella (out-of-sample) aineistolla);
  - c) annettava tiedot olosuhteista, joiden vallitessa malli ei tuota asianmukaisia tuloksia.
5. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tämän artiklan vaatimukset täyttyvät silloin, kun laitos on ostanut luokitusjärjestelmän tai luokitusjärjestelmässä käytettävän mallin kolmannelta osapuolelta, joka liikesalaisuuteen vedoten kieltää laitokselta pääsyn tai asettaa rajoituksia laitoksen pääsulle kyseisessä luokitusjärjestelmässä tai mallissa käytettäviin menetelmiin liittyviin tietoihin tai tällaisen järjestelmän tai mallin kehittämisessä käytettyihin tietoihin.

172 artikla

Tietojen kerääminen ja säilyttäminen

1. Laitosten on kerättävä ja säilytettävä sisäisiä luokituksiaan koskevat tiedot kahdeksannen osan vaatimusten mukaisesti.
2. Kun kyse on yrityssaamisista ja saamisista laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, laitosten on kerättävä ja säilytettävä
  - a) täydelliset tiedot vastapuolia ja hyväksytyjä takaajia koskevista luokituksista mukaan luettuina nykyistä edeltäneet luokitukset;
  - b) ajankohdat, joina luokitukset tehtiin;
  - c) keskeiset tiedot ja menetelmät, joiden perusteella luokitus tehtiin;
  - d) luokituksesta vastanneen henkilön nimi;
  - e) tiedot vastapuolista ja vastuista, joihin liittyy laiminlyöntejä;
  - f) kyseisten laiminlyöntien ajankohdat ja olosuhteet;
  - g) tiedot riskiluokkiin ja luokituksen siirtymään liittyvistä PD-luvuista ja toteutuneista maksukyvyttömyysasteista.
3. Laitosten, jotka eivät käytä omia LGD- ja CF-estimaattejaan, on kerättävä ja säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-lukujen vertailua 157 artiklan 1 kohdan mukaisiin arvoihin, sekä toteutuneiden luottovasta-arvokerrointen vertailua 162 artiklan 8 kohdassa esitettyihin arvoihin.
4. Laitosten, jotka soveltavat omia LGD- ja CF-estimaattejaan, on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:
  - a) täydelliset tiedot kutakin luokitusasteikkoa koskevista sopimustyyppien luokituksista sekä LGD- ja CF-estimaateista, mukaan luettuina nykyistä tilannetta edeltäneet tiedot;
  - b) ajankohdat, jona luokitukset tehtiin ja estimaatit laskettiin;
  - c) sopimustyyppien luokituksessa sekä LGD- ja CF-estimaattien laskennassa käytetyt keskeiset tiedot ja menetelmät;
  - d) sen henkilön nimi, joka suoritti sopimustyyppien luokituksen, ja sen henkilön nimi, joka laati LGD- ja CF-estimaatit;
  - e) tiedot kutakin laiminlyötyä vastuuta koskevista estimoiduista ja toteutuneista LGD-luvuista ja luottovasta-arvokertoimista;
  - f) tiedot vastuun LGD-luvusta ennen takauksen tai luottojohdannaisen vaikutuksen arviointia ja sen jälkeen niiden laitosten osalta, jotka mittaavat takausten tai luottojohdannaisen luottoriskiä lieventäviä vaikutuksia LGD-luvun kautta;
  - g) tiedot kunkin laiminlyödyn vastuun aiheuttaman tappion osatekijöistä.
5. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitosten on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:

- a) tiedot, joita käytetään sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin;
- b) tiedot vastuiden ryhmä- tai luokkakohtaisista PD-, LGD- ja CF-estimaateista;
- c) tiedot vastapuolista ja vastuista, joihin liittyy laiminlyöntejä;
- d) kun kyse on laiminlyödyistä vastuista, tiedot luokista tai ryhmistä, joihin vastuu oli sijoitettu laiminlyöntiä edeltäneen vuoden aikana, sekä LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen toteumat;
- e) tiedot uusiutuvien vähittäisvastuiden tappio-osuuksista.

173 artikla

Vakavaraisuuden arvioinnissa käytettävät stressitestit

1. Laitoksella on oltava asianmukaiset stressitestimenetelmät vakavaraisuuden arviointia varten. Stressiteillä on havaittava sellaiset mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.
2. Laitoksen on tehtävä säännöllisesti luottoriskin stressitesti, jolla arvioidaan tiettyjen erityisolosuhteiden vaikutusta luottoriskin omien varojen kokonaismäärää koskeviin vaatimuksiin. Laitoksen on valittava käytettävä testi viranomaisten valvonnassa. Testin on oltava tarkoituksenmukainen, ja siinä on otettava huomioon vakavia mutta mahdollisia taloudellisia taantumia koskevien skenaarioiden vaikutukset. Laitoksen on arvioitava luottoluokkien siirtymiä stressitestin skenaarioissa. Valtaosa laitoksen kokonaisvastuista on sisällyttävä stressitestien kohteena oleviin salkkuihin.
3. Laitosten, jotka soveltavat 148 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua käsittelyä, on tarkasteltava osana toteuttamaansa stressitestausta luottosuojan tarjoajien luottoluokituksen heikkenemisen vaikutusta, erityisesti kun kyse on sellaisista luottosuojan tarjoajista, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyysskriteereitä.
4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritellään yksityiskohtaisemmin 2 kohdassa tarkoitettujen vakavien mutta mahdollisten taantumaskenaarioiden merkitys.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 alajakso

Riskien kvantifiointi

174 artikla

Vastapuolen maksukyvyttömyys

1. Laitosten on luokituksessa käytettäviin luokkiin ja ryhmiin liittyviä riskiparametreja kvantifioidessaan sovellettava seuraavaa lähestymistapaa määrittäessään, milloin

vastapuoli on maksukyvytön. Tätä lukua sovellettaessa yksittäinen vastapuoli katsotaan maksukyvyttömäksi, kun toinen seuraavista tilanteista on syntynyt:

- a) laitoksen arvion mukaan on todennäköistä, ettei vastapuoli maksa luottovelvoitteitaan täysimääräisesti laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryrityksille ilman, että laitos turvautuu toimiin kuten vakuuden realisointiin;
- b) vastapuolen merkittävän luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryritykselle on ollut yli 90 päivää erääntyneenä.

Asuinkiinteistövakuudellisten saamisten ja pk-yrityksiä koskevien liikekiinteistövakuudellisten saamisten (luotonanto tai leasingtoiminta) tapauksessa sekä julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia koskevien saamisten tapauksessa laitoksen on määritettävä erääntymispäivien jälkeisten päivien lukumäärä 90 päivän ja 180 päivän välillä.

Kun kyse on tilinylityksistä, erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan heti, kun vastapuoli on ylittänyt sovitun limiitin, sovittu limiitti on alennettu nostettua määrää alhaisemmaksi tai vastapuoli on nostanut varoja ilman lupaa, ja määrä on huomattava.

Kun kyse on vähittäisvastuista, sopimuksen tasolla ilmenevä maksukyvyttömyys voidaan myös ottaa huomioon 2 kohtaa sovellettaessa.

Sovitulla limiitillä tarkoitetaan mitä tahansa laitoksen määrittämää limiittiä, josta se on ilmoittanut vastapuolelle.

Kun kyse on luottokorteista, erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan päivänä, jona vähimmäissumma on maksettava.

Kaikissa tapauksissa erääntyneen vastuun on ylitettävä toimivaltaisen viranomaisen määrittelemä kynnyisarvo. Tämän kynnyisarvon on ilmaistava toimivaltaisen viranomaisen kohtuullisena pitämää riskin tasoa.

Laitoksilla on oltava dokumentoidut toimintatavat erääntyneiden päivien laskemiseksi, erityisesti kun kyse on järjestelyjen uudelleenerääntymisestä ja pidennysten myöntämisestä, muutoksista ja lykkäyksistä, uusimisista ja olemassa olevien tilien nettouttamisesta. Näitä toimintatapoja on sovellettava johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä, ja niiden on oltava laitoksen sisäisten riskienhallintaprosessien ja päätöksentekoprosessien mukaiset.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa osoituksena epävarmasta takaisinmaksusta on pidettävä seuraavia seikkoja:

- a) laitos lakkaa kerryttämästä luottovastuulle korkoa;
- b) laitos tekee merkittävän luottoriskioikaisun vastuun syntymisen jälkeen havaitun merkittävän luoton laadun heikkenemisen jälkeen;
- c) laitos myy luottovelvoitteen merkittäväällä taloudellisella tappiolla;

- d) laitos suostuu vastapuolen ahdingosta johtuvaan luottovelvoitteen uudelleenjärjestelyyn, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten palkkioiden merkittävän anteeksiannon tai lykkäyksen vuoksi. Kun kyse on PD/LGD-menetelmällä arvioituista oman pääoman ehtoista vastuista, tämä sisältää vastapuolen ahdinkoon perustuvan kyseisen oman pääoman uudelleenjärjestelyn;
  - e) laitos on hakenut vastapuolen konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn joko laitokselle itselleen, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle olevasta vastapuolen luottovelvoitteesta;
  - f) vastapuoli on hakeutunut tai asetettu konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn, joka johtaa siihen, että luottovastuun takaisinmaksu laitokselle, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle viivästyy tai peruuntuu.
3. Laitosten, jotka käyttävät ulkopuolisia tietoja, jotka eivät ole yhdenmukaisia 1 kohdassa tarkoitettun maksukyvyttömyyden määrittämisen kanssa, on tehtävä asianmukaiset mukautukset, jotta tiedot saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää.
4. Jos laitos katsoo, että aiemmin laiminlyötyyn vastuuseen ei voida soveltaa maksukyvyttömyyden laukaisijaa, laitoksen on luokiteltava kyseinen vastapuoli tai sopimustyyppi johonkin laiminlyömyttömien vastuiden luokkaan. Jos maksukyvyttömyys laukeaa määritelmän mukaisesti myöhemmässä vaiheessa, tapausta pidettäisiin jälleen maksun laiminlyöntinä.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään kriteerit, joiden mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on asetettava 1 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6. EPV antaa ohjeita tämän artiklan soveltamisesta. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

175 artikla

Estimaatteja koskevat yleiset vaatimukset

1. Laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja, joita sovelletaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa:
- a) laitoksen omia riskiparametrien (PD, LGD, CF ja EL) estimaatteja laadittaessa on käytettävä kaikkia merkityksellisiä tietoja ja menetelmiä. Estimaatit eivät saa perustua pelkkiin asiantuntija-arvioihin vaan myös aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen ja empiirisen aineiston analysointiin. Estimaattien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen, ja niiden on

pohjauttava riskiparametrien keskeisiin tekijöihin. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on käytettävissään, sitä varovaisempi estimaatin on oltava;

- b) laitoksen on pystyttävä selvittämään, missä määrin kukin riskiparametriestimaatteihin vaikuttava tekijä selittää toteutuneita maksukyvyttömyystapausten osuuksia, tappio-osuuksia ja luottovastavertokertoimia sekä EL-estimaatteja käytettäessä, tappioita. Laitoksen estimaattien on perustuttava pitkän aikavälin havaintoihin;
- c) On otettava huomioon kaikki muutokset luotonantokäytänteissä tai saatavien perinnässä sovellettavissa prosesseissa tarkasteluajanjaksoina, joita tarkoitetaan 176 artiklan 1 kohdan h ja j alakohdassa, 176 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, 177 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 178 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 178 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa. Laitoksen estimaateissa on otettava huomioon teknisen kehityksen vaikutukset sekä uudet tiedot ja muu informaatio sitä mukaa kuin ne ovat saatavilla. Laitosten on tarkasteltava estimaattejaan, kun uusia tietoja on saatavilla ja vähintään kerran vuodessa;
- d) estimaattien laadinnassa käytetyn vastuiden otoksen, tietojen keräämisen aikaan voimassa olleiden luotonantostandardien sekä muiden asian kannalta merkityksellisten piirteiden on vastattava laitoksen vastuita ja standardeja. Tietojen taustalla olevien taloudellisten olosuhteiden tai markkinaolosuhteiden on vastattava senhetkistä ja lähitulevaisuudessa vallitsevaa toimintaympäristöä. Otokseen kuuluvien vastuiden lukumäärän ja kvantifioinnissa käytetyn ajanjakson on oltava riittävän kattava, jotta laitos voi luottaa estimaattiansa tarkkuuteen ja perusteellisuuteen;
- e) kun kyse on ostetuista saamisista, estimaatteihin on sisällyttävä kaikki merkitykselliset tiedot, jotka ostavalla laitoksella on käytettävissään saamisista mukaan luettuina tiedot myyjän, ostavan laitoksen tai ulkoisten tahojen tarjoamista muista samankaltaisista ryhmistä. Ostavan laitoksen on arvioitava kaikki myyjän toimittamat tiedot, joita käytetään;
- f) laitoksen on lisättävä estimaatteihinsa varovaisuusmarginaali, jolla varaudutaan odotettavissa oleviin estimointivirheisiin. Jos laitos tai toimivaltainen viranomais ei pidä menetelmiä ja tietoja riittävinä, mistä syystä on odotettavissa suurempia estimointivirheitä, varovaisuusmarginaalin on oltava suurempi.

Jos laitokset käyttävät erilaisia estimaatteja riskipainojen laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua. Jos laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisilleen, että ennen 1 päivää tammikuuta 2007 kerättyihin tietoihin on tehty asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää, josta säädetään 174 artiklassa, tai tappion määritelmää, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille mahdollisuuden joustaa jossain määrin tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa.

- 2. Kun laitos käyttää tietoja, jotka on kerätty useista laitoksista, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) muiden ryhmään kuuluvien laitosten luokitusjärjestelmien ja -kriteerien on vastattava sen omia järjestelmiä ja kriteerejä;
- b) ryhmän koostumuksen on vastattava riittävän hyvin salkkua, johon ryhmästä kerättyä tietoa sovelletaan;
- c) laitoksen on käytettävä ryhmistä kerättyä tietoa johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä estimaateissaan;
- d) laitoksen on oltava vastuussa luokitusjärjestelmiensä asianmukaisuudesta;
- e) laitoksen henkilöstöllä on oltava riittävän hyvä kokonaiskuva luokitusjärjestelmiensä toiminnasta, mukaan luettuna kyky valvoa luokitusprosessia tehokkaasti ja toteuttaa sitä koskevia tarkastuksia.

176 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Kvantifioidessaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa sovellettavia riskiparametreja laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimointia, kun kyse on yrityssaamisista ja saamisista laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta:
  - a) laitosten on määritettävä vastapuoliluokkien PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja. PD-estimaateissa, jotka koskevat erittäin velkaantuneita vastapuolia tai vastapuolia, joiden omaisuuseristä suurin osa on kaupankäynnin kohteena, on käytävä ilmi omaisuuserien kehitys stressinalaisiin volatiliteetteihin perustuvien ajanjaksojen perusteella;
  - b) kun kyse on ostetuista yrityssaamisista, laitokset voivat estimoida odotetun tappion (jäljempänä 'EL') vastapuoliluokille käyttäen vuosittaisen toteutuneen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja;
  - c) jos laitos määrittää ostettujen yrityssaamisten pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit EL-estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 177 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn LGD:n käsitteen kanssa;
  - d) laitosten on käytettävä PD-estimaattien määrittämisessä ainoastaan sellaisia tekniikoita, jotka perustuvat asianmukaiseen analyysiin. Laitosten on otettava huomioon asiantuntija-arvioiden merkitys, kun yhdistetään eri tekniikoilla saatuja tuloksia ja tehdään eri tekniikoiden ja tietojen vajavaisuuden edellyttämiä mukautuksia;
  - e) mikäli laitos käyttää PD-estimaattien määrittelyssä tietoja sisäisistä maksukyvyttömyyshavainnoistaan, estimaateissa on huomioitava luotonantostandardit sekä tiedot tuottaneen luokitusjärjestelmän ja nykyisen luokitusjärjestelmän väliset erot. Jos luotonantostandardit tai luokitusjärjestelmät

ovat muuttuneet, laitoksen on sisällytettävä PD-estimaattiinsa suurempi varovaisuusmarginaali;

- f) mikäli laitos kuvaa sisäiset luokkansa luottoluokituslaitoksen tai vastaavan organisaation käyttämälle asteikolle ja yhdistää ulkopuolisen organisaation luokille havaitun maksukyvyttömyysasteen omiin luokkiinsa, laitoksen on verrattava sisäisiä luokituskriteereitään ulkopuolisen organisaation käyttämiin luokituskriteereihin sekä verrattava yhteisten vastapuolten sisäisiä ja ulkoisia luokituksia. Edellä mainitusta kuvailevasta lähestymistavasta ja analyysien taustalla olevista tiedoista on poistettava vääristymät ja epä johdonmukaisuudet. Kvantifioinnissa käytettävien tietojen taustalla olevissa ulkopuolisen organisaation kriteereissä on keskityttävä ainoastaan maksukyvyttömyysriskiin eikä transaktion ominaispiirteisiin. Laitoksen analyysiin on sisällytettävä käytettyjen maksukyvyttömyyden määritelmien vertailu, sanotun kuitenkin rajoittamatta 174 artiklan vaatimusten soveltamista. Laitoksen on dokumentoitava luokkien kuvauksen perusteet;
- g) mikäli laitos käyttää tilastollisia maksukyvyttömyyden ennustusmalleja, se voi määrittää PD-estimaatit tietyssä luokassa olevien yksittäisten vastapuolten maksukyvyttömyystodennäköisyyden estimaattien keskiarvona. Laitoksen on noudatettava 28 artiklassa määritettyjä standardeja, jos se käyttää maksukyvyttömyyden ennustusmalleja;
- h) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien edellä mainittujen yhdistelmää, ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajanjakson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Tämä kohta koskee myös PD/LGD-menetelmän soveltamista oman pääoman ehtoihin sijoituksiin. Laitosten, jotka eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta 138 artiklan nojalla lupaa käyttää omia LGD- tai CF-estimaattejaan, voivat IRB-menetelmää soveltaessaan käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellisiä tietoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) laitosten on määritettävä vastapuoliluokille tai -ryhmille PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja;
- b) PD-estimaatit voidaan määrittää myös toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten LGD-estimaattien perusteella;
- c) tappioiden ominaispiirteitä arvioitaessa laitosten on pidettävä ensisijaisina tietolähteinä sisäisiä tietoja, joita käytetään vastuiden luokittelussa ryhmiin ja luokkiin. Laitokset voivat käyttää kvantifioinnissa ulkoisia tietoja (mukaan luettuina yhdistetyt tiedot) tai tilastollisia malleja, edellyttäen että seuraavien välillä on selkeä yhteys:

- i) prosessi, jota laitos soveltaa luokitellessaan vastuuta luokkiin tai ryhmiin, ja ulkoisen tietolähteen soveltama prosessi;
  - ii) laitoksen sisäinen riskiprofiili ja ulkoisten tietojen koostumus;
- d) jos laitos määrittää vähittäisvastuiden pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit kokonaistappioiden estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 177 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritetyn LGD:n käsitteen kanssa;
- e) riippumatta siitä, käyttääkö laitos tappioiden ominaispiirteiden estimoinnissa ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä tai näiden kolmen yhdistelmää, ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajanjakson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä tätä pidempää ajanjaksoa. Laitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos tuoremmat tiedot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Laitokset voivat IRB-menetelmää soveltaessaan käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellisiä tietoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta;
- f) laitosten on tunnistettava riskiparametrien odotetut muutokset luottovastuiden voimassaolon aikana (ajallinen riippuvuus) ja analysoitava niitä.

Ostettuihin vähittäissaamisiin laitokset voivat soveltaa ulkoisia ja sisäisiä viitetietoja. Laitosten on käytettävä vertailukohteina kaikkia merkityksellisiä tietolähteitä.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 1 kohdan h alakohdassa ja 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut luvat;
- b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava menetelmiä, joita laitos käyttää PD-estimaattien määrittämiseksi 138 artiklan nojalla.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

177 artikla
Laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on noudatettava seuraavia laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja, joita sovelletaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa:
  - a) laitosten on estimoitava LGD-parametrit sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin näiden keskimääräisten toteutuneiden LGD-parametrien perusteella käyttäen kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyystapauksia (maksukyvyttömyyden painotettu keskiarvo);
  - b) laitosten on käytettävä LGD-estimaatteja, jotka soveltuvat käytettäviksi talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Mikäli luokitusjärjestelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samoja toteutuneita LGD-lukuja samalla tasolla luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;
  - c) laitosten on harkittava, onko vastapuoleen liittyvä riski riippuvuussuhteessa vakuuteen tai vakuuden asettajaan liittyvään riskiin. Tapauksiin, joissa riippuvuussuhde on vahva, on suhtauduttava varovaisuudella;
  - d) jos suojattava omaisuus ja vakuus ovat eri valuutan määräisiä, niihin on suhtauduttava varovaisuudella laitoksen laatiessa LGD-estimaattia;
  - e) mikäli vakuudet otetaan LGD-estimaateissa huomioon, estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vakuuden arvioituun markkina-arvoon. LGD-estimaatteja laadittaessa on otettava huomioon se, että laitokset eivät mahdollisesti saa vakuutta pikaisesti hallintaansa tai pysty realisoimaan sitä nopeasti;
  - f) mikäli LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden olemassaolo, laitosten on määritettävä vakuuksien hallinnalle, oikeusvarmuudelle ja riskienhallinnalle sisäisiä vaatimuksia, jotka vastaavat yleisesti 4 luvun 3 jaksossa asetettuja vaatimuksia;
  - g) mikäli laitokset ottavat huomioon vakuudet määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa 6 luvun 5 tai 6 jakson mukaisesti, määriä, jotka odotetaan saatavan tällaisen vakuuden käyttöön ottamisesta, ei saa ottaa huomioon LGD-estimaateissa;
  - h) kun kyse on vastapuolten laiminlyömistä vastuista, laitosten on parhaan kykynsä mukaan arvioitava kunkin vastuun tuottama odotettu tappio ja näiden yhteismäärä ottaen huomioon vallitsevat taloudelliset olosuhteet, vastuun tilan ja mahdollisuuden uusiin odottamattomiin tappioihin perintäkaudella;
  - i) mikäli maksamattomat myöhässä olevat palkkiot on kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;
  - j) kun kyse on yrityssaamisista ja saamisista laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin, ja kyseistä aikarajaa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella täytäntöönpanosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on

jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat
  - a) määrittää LGD-estimaatit toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten PD-estimaattien perusteella;
  - b) ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan;
  - c) soveltaa ostettuihin vähittäissaamisiin ulkoisia ja sisäisiä viitetietoja LGD-estimaattien määrittämiseksi.

Kun kyse on vähittäisvastuista, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin. Laitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos tuoremmat tiedot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Laitokset voivat IRB-menetelmää soveltaessaan käyttää toimivaltaiten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellisiä tietoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
  - a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;
  - b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen käyttää IRB-menetelmää soveltaessaan 2 kohdan nojalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

178 artikla

Laitoksen omia CF-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on noudatettava seuraavia laitoksen omia CF-estimaatteja koskevia erityisvaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja, joita sovelletaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa:
  - a) laitosten on estimoitava luottovasta-arvokertoimet sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin näiden keskimääräisten realisoituneiden luottovasta-arvokerrointen perusteella käyttäen kaikista tietolähteissä havaituista maksukyvyttömyystapauksista johdettua maksukyvyttömyystapauksilla painotettua keskiarvoa;

- b) laitosten on käytettävä CF-estimaatteja, jotka soveltuvat käytettäväksi talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Mikäli luokitusjärjestelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samoja toteutuneita CF-lukuja samalla tasolla luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;
  - c) laitosten CF-estimaateissa on otettava huomioon vastapuolen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden laukeamiseen saakka ja sen jälkeen. CF-estimaattiin on sisällytettävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen arvon välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio;
  - d) laitosten on CF-estimaatteja määrittäessään otettava huomioon vastapuolten valvontaa ja maksujen prosessointia koskevat menettelynsä ja strategiansa. Laitosten on myös harkittava, kuinka kykeneviä ja halukkaita ne ovat estämään lisänostot, kun tapahtuu kovenanttien rikkomisia tai muita teknisiä laiminlyöntejä, jotka eivät vielä merkitse maksun laiminlyömistä;
  - e) laitoksilla on oltava asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sopimuksiin liittyviä määriä, sitoumuksen alaisten luottojärjestelyjen maksamattomia määriä suhteessa limiitteihin sekä vastapuolien ja luokkien maksamattomien määrien muutoksia. Laitoksen on pystyttävä seuraamaan maksamattomia määriä päivittäin;
  - f) jos laitokset käyttävät erilaisia CF-estimaatteja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua.
2. Kun kyse on yrityssaamisista ja saamisista laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, CF-estimaattien on perustuttava vähintään yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin, ja kyseistä aikarajaa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella täytäntöönpanosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset tiedot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.
3. Kun kyse on vähittäissaatavista, laitokset voivat ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan.
- Kun kyse on vähittäisvastuista, CF-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin tietoihin. Laitos voi antaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen vaatimuksille pienemmän painoarvon, jos tuoreemmat tiedot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Laitokset voivat IRB-menetelmää soveltaessaan käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellisiä tietoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;
- b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen käyttää IRB-menetelmää ensimmäistä kertaa soveltaessaan merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

179 artikla

Laitoksen omia LGD-estimaatteja hyödyntäviin yrityssaamisiin ja saamisiin laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta sekä vähittäisvastuisiin liittyvien takausten ja luottojohdannaisten vaikutusten arviointia koskevat vaatimukset

1. Hyväksyttäviin takaajiin ja takauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:
  - a) laitoksilla on oltava selvästi määritellyt kriteerit takaajista, jotka ne hyväksyvät laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;
  - b) hyväksyttäviin takaajiin on sovellettava vastapuolten tapaan 167, 168 ja 169 artiklan mukaisia sääntöjä;
  - c) takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään takausta, takauksen on oltava voimassa, kunnes kaikki velvoitteet on täytetty täysimääräisesti (takauksen määrän ja tarkoituksen puitteissa) ja takauksen on oltava takaajan osalta lainmukaisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä lainkäyttöalueella, jossa tuomio voidaan panna täytäntöön ja takaajalla on varallisuutta, joka voidaan ulosmitata. Ehdolliset takaukset, joihin sisältyy ehtoja, joiden mukaan takaaja saattaa vapautua velvoitteistaan, voidaan hyväksyä toimivaltaisten viranomaisten luvalla. Luokituskriteereissä on otettava asianmukaisesti huomioon riskin mahdollinen vähäisempi väheneminen.
2. Laitoksella on oltava selvästi määritellyt kriteerit, joilla mukautetaan luokkia, ryhmiä tai LGD-estimaatteja sekä vähittäissaamisten ja hyväksyttävien ostettujen saamisten osalta vastuiden luokitusta riskiluokkiin tai -ryhmiin, jotta takausten vaikutus riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan voidaan ottaa huomioon. Näiden kriteerien on oltava 167–169 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kriteerien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen. Niillä on pystyttävä arvioimaan takaajan kykyä ja halukkuutta täyttää takaukseen liittyvät velvoitteet, takaajan suorittamien maksujen todennäköistä ajankohtaa, takaajan velvoitteidentäyttökyvyn yhteyttä vastapuolen takaisinmaksukykyyn sekä sitä, missä määrin vastapuoleen kohdistuu jäännösriskiä.
3. Takauksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös yhteen riskikohteeseen perustuviin luottojohdannaisiin (single name -luottojohdannaisiin). Mikäli suojattava omaisuus ja luottojohdannaisen referenssiomaisuus tai omaisuuserä,

jota käytetään määritettäessä, onko maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma sattunut, poikkeavat toisistaan, on sovellettava 211 artiklan 2 kohdan mukaisia vaatimuksia. Kun kyse on vähittäisvastuista ja hyväksyttävistä ostetuista saamisista, tämän kohdan säännöksiä on sovellettava luokiteltaessa vastuita riskiluokkiin tai -ryhmiin.

Kriteereissä on käsiteltävä luottojohdannaisen maksujärjestelyä ja arvioitava varovasti vaikutusta, joka sillä on perittäviin määriin ja perimisajankohtaan. Laitoksen on arvioitava, missä määrin muuntyyppisiä jäännösriskejä esiintyy.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia ei sovelleta takauksiin, joiden myöntäjinä ovat laitokset, valtiot tai keskuspankit taikka yritykset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyt vaatimukset, jos laitos on saanut 145 artiklan nojalla luvan soveltaa standardimenetelmää kyseisiltä yhteisöiltä oleviin vastuisiin. Tässä tapauksessa on sovellettava 4 luvun mukaisia vaatimuksia.
5. Kun kyse on vähittäistakauksista, 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin sekä määritettäessä PD-estimaattia.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset *antavat* luvan ehdollisten takausten hyväksymiseen.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

180 artikla

Ostettuja saamia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on kvantifioidessaan riskiparametreja, joita sovelletaan ostettujen saatavien luokkiin tai ryhmiin luokituksessa, varmistettava, että 2–6 kohdassa asetettuja vaatimuksia noudatetaan.
2. Sopimuksen rakenteella on varmistettava, että laitoksella on kaikissa ennakoitavissa olosuhteissa todellinen omistusoikeus ja määräysvalta kaikkiin saamisista saataviin rahasuorituksiin. Kun vastapuoli suorittaa maksuja suoraan myyjälle tai hallinnoijalle, laitoksen on säännöllisesti todennettava, että maksut vältetään täysimääräisinä ja sopimuksen ehtojen mukaisesti. Laitoksella on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että saamisten ja käteissuoritusten omistusoikeus on suojattu konkurssimenettelyjen aiheuttamilta lykkäyksiltä tai asioiden riitauttamiselta, jotka saattaisivat olennaisesti lykkätä lainanantajan mahdollisuuksia muuttaa saamia rahaksi, ulosmitata niitä tai saada käteisvaroja haltuunsa.
3. Laitoksen on valvottava sekä ostettujen saamisten laatua että myyjän ja hallinnoijan taloudellista asemaa. Sovelletaan seuraavaa:

- a) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten laadun ja myyjän sekä hallinnoijan taloudellisen aseman välistä korrelaatiota; sillä on oltava sisäiset käytänteet ja menettelyt, jotka tarjoavat asianmukaisen suojan näiden epävarmuustekijöiden varalta, mukaan luettuna sisäisen riskiluokituksen laatiminen kullekin myyjälle ja hallinnoijalle;
  - b) laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla määritetään myyjän ja hallinnoijan hyväksyttävyyttä. Laitoksen tai sen asiamiehen on säännöllisesti tarkastettava myyjien ja hallinnoijien toimintaa todentaakseen niiden tuottamien raporttien täsmällisyyden, havaitakseen petokset tai operatiiviset heikkoudet sekä todentaakseen myyjän luottokäytänteiden sekä hallinnoijan perintäkäytänteiden ja -menettelyjen laadun. Tarkastelun aikana tehdyt havainnot on dokumentoitava;
  - c) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten ryhmien ominaispiirteitä (mukaan lukien over-advances-erät), myyjän aiempia maksurästejä, luottotappioita ja luottotappiovarauksia, maksuehtoja ja mahdollisia vastatilejä;
  - d) laitoksella on oltava tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla seurataan kokonaisuutena yhden vasta-puolen aiheuttamia keskittymiä ostettujen saamisten ryhmien sisällä ja niiden välillä;
  - e) laitoksen on varmistettava, että se saa hallinnoijalta oikea-aikaisesti riittävän yksityiskohtaiset raportit saamisten vanhentumisesta ja laimentumisesta, jotta varmistetaan, että pystytään noudattamaan laitoksen soveltamia ostettuja saamisia koskevia hyväksymiskriteereitä (ml. "advancing policies") ja valvomaan tehokkaasti laimentumista ja myyjän myyntiehtoja ja vahvistamaan ne.
4. Laitoksella on oltava järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla havaitaan varhaisessa vaiheessa myyjän taloudellisen aseman ja ostettujen saamisten laadun heikentyminen, ja paneudutaan ongelmiin ennakoivasti. Laitoksella on erityisesti oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet, menettelyt ja tietojärjestelmät, joilla seurataan kovenanttien rikkomista sekä selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan oikeusprosessien käynnistämässä ja ongelmallisten ostettujen saamisten käsittelyssä.
  5. Laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla hallitaan ostettuja saamisia, luottoja ja käteisvaroja. Sisäisillä asiakirjoihin perustuvilla käytänteillä on määriteltävä ostettujen saamisten ohjelman kaikki oleelliset osat (ml. "advancing rates"), hyväksyttävät vakuudet, tarvittavat asiakirjat, keskittymäraajat ja käteissuoritusten käsittelyssä sovellettavat menetelmät. Näissä käytänteissä on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, mukaan luettuina myyjän ja hallinnoijan taloudellinen asema, riskikeskittymät sekä ostettujen saamisten laadussa ja myyjän asiakaskunnassa ajan mittaan tapahtuvat muutokset; sisäisillä järjestelmillä on varmistettava, että varat maksetaan ainoastaan yksilöityjä vakuuksia ja asiakirjoja vastaan.
  6. Laitoksella on oltava tehokkaat sisäiset prosessit, joilla arvioidaan kaikkien sisäisten käytänteiden ja menettelyjen noudattamista. Prosessiin on sisällyttävä laitoksen saamisten osto-ohjelman kaikkien kriittisten vaiheiden säännölliset tarkastukset; seuraavien tehtävien eriyttämisen todentaminen: 1) myyjän ja hallinnoijan sekä

vastapuolen arviointi ja 2) myyjän ja hallinnoijan arviointi sekä myyjän ja hallinnoijan paikan päällä tapahtuva tarkastus; back-office-toimintojen arviointi keskittyen erityisesti ammattitaitoon, kokemukseen, henkilökunnan määrään ja toimintaa tukeviin automatisoituihin järjestelmiin.

3 alajakso
Sisäisten estimaattien validointi

181 artikla
Sisäisten estimaattien validointi

Laitosten on validoitava sisäiset estimaattinsa seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) laitoksilla on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan luokitusjärjestelmien, prosessien sekä kaikkien merkityksellisten riskiparametrien estimoinnin tarkkuus ja johdonmukaisuus. Laitosten on pystyttävä sisäisen validointiprosessin avulla arvioimaan luokituksessa ja riskin estimoinnissa sovellettavien sisäisten järjestelmien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti;
- b) laitosten on verrattava säännöllisesti kunkin luokan PD-estimaattia toteutuneisiin maksukyvyttömyystapausten osuuksiin; mikäli toteutuneiden maksukyvyttömyystapausten osuus on luokan mukaisen vaihteluvälin ulkopuolella, laitosten on selvitettävä yksityiskohtaisesti poikkeaman syyt. Omia LGD- ja CF-estimaatteja käyttävien laitosten on toteutettava vastaava analyysi myös näiden estimaattien osalta. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa tietoaineistoa. Laitosten on dokumentoitava menetelmät ja tietoaineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on toteutettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain;
- c) laitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja vertailuja asianmukaisiin ulkoisiin tietoaineistoihin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan tietoaineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Laitosten luottoluokitusjärjestelmien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon;
- d) kvantitatiivisessa validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietoaineiston on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä sekä tietolähteitä ja ajanjaksoja koskevat muutokset on dokumentoitava;
- e) laitoksilla on oltava kattava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa toteutuneet PD- ja LGD-arvot, luottovasta-arvokertoimet ja (kun EL-lukua käytetään) kokonaistappiot poikkeavat odotuksista niin paljon, että on syytä epäillä estimaattien paikkansapitävyyttä. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelut ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu vastapuolten maksukyvyttömyydessä. Mikäli toteutuneet arvot ovat jatkuvasti ennustettuja arvoja suuremmat, laitosten on tarkistettava estimaatteja ylöspäin, jotta ne vastaavat paremmin laitosten kokemuksia maksukyvyttömyydestä ja luottotappioista.

Laitokset veloitetaan ajamaan normisalkku malliensa kautta sekä tuottamaan ja ilmoittamaan neljännesvuosittain laina/tappiovarannon taso, riskiarvo, stressitestin tulokset ja riskipainotettu varallisuusarvo.

Euroopan pankkiviranomainen laatii normisalkun kesäkuuhun 2013 mennessä ja julkaisee yksityiskohtaiset tiedot verkkosivuillaan. EPV voi päivittää salkkua varoissa ja malleissa tapahtuvan kehityksen mukaan ja kansainvälisiin vertailuanalyyseihin tehtävän vertailun perusteella.

4 alajakso

Oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevat vaatimukset sisäistä mallia sovellettaessa

182 artikla

Omien varojen vaatimus ja riskin kvantifiointi

Laitosten on noudatettava omien varojen vaatimusten laskennassa seuraavia vaatimuksia:

- a) potentiaalisen tappion estimaatin on oltava realistinen suhteessa markkinoiden epäsuotuisaan kehitykseen, joka voi vaikuttaa laitoksen omistusosuuksien pitkän aikavälin riskiprofiiliin. Tuottojakaumaa laadittaessa käytettävät tiedot on kerättävä mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta, ja niiden on kuvattava tarkoituksenmukaisesti laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten riskiprofiilia. Käytettävien tietojen on oltava sellaisia, että niiden perusteella voidaan laatia varovaisia, tilastollisesti luotettavia ja realistisia tappioestimaatteja, jotka eivät perustu pelkästään harkintaan tai subjektiivisiin arvioihin. Tappioestimaatin on tuotettava varovainen arvio potentiaalisista tappioista toimialan tai markkinoiden suhdannekierron ajalta. Laitoksen on yhdistettävä käytettävissä olevien tietojen empiirinen analyysi useisiin tekijöihin perustuviin mukautuksiin, jotta malli tuottaa riittävän realistisia ja varovaisia tuotoksia. Kun laitos laatii potentiaalisia neljännesvuosittaisia tappioita estimoivia markkinariskin sisäisiä malleja (Value-at-Risk, VaR), se voi käyttää neljännesvuosittaisia tietoja tai muuntaa lyhyemmältä ajanjaksolta kerättyjä tietoja neljännesvuosittaisiksi käyttämällä analyttisesti asianmukaisia menetelmiä, joita tuetaan empiirisellä aineistolla sekä pitkälle kehitetyllä ja dokumentoidulla prosessilla ja analyysillä. Kyseistä menetelmää on sovellettava pitkällä aikavälillä varovaisesti ja johdonmukaisesti. Jos asian kannalta merkityksellisiä tietoja on rajoitetusti käytettävissä, laitoksen on käytettävä asianmukaista varovaisuusmarginaalia;
- b) käytetyillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kaikkia oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuottoihin sisältyviä olennaisia riskejä, mukaan luettuina yleinen markkinariski ja laitoksen osakesalkkuun sisältyvät erityiset riskit. Sisäisten mallien on kuvattava riittävän hyvin aiempia hintojen muutoksia ja potentiaalisten keskittymien suuruutta ja niissä tapahtuvia muutoksia; malleissa on myös otettava realistisesti huomioon epäsuotuisat markkinaympäristöt. Estimoinnissa käytettäviin tietoihin sisältyvien riskien on vastattava hyvin laitoksen oman pääoman ehtoisia sijoituksia tai oltava vähintään vertailukelpoinen niiden kanssa;
- c) sisäisen mallin on oltava tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen osakesalkun monimutkaisuuteen ja riskiprofiiliin. Jos laitoksella on huomattavia omistusosuuksia, jotka ovat arvonsa suhteen hyvin ei-lineaarisia, sisäisillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyviä riskejä;

- d) yksittäisten positioiden kuvaaminen niiden arvoa jäljittelevien muuttujien, markkinaindeksien ja riskitekijöiden avulla on tapahduttava uskottavasti sekä asiantuntevaan näkemykseen ja vankkaan käsitteistöön perustuen;
- e) laitosten on osoitettava empiirisillä analyyseilla riskitekijöiden asianmukaisuus, mukaan luettuna niiden kyky kattaa sekä yleiset että erityiset riskit;
- f) oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuoton volatiliteettia koskevissa arvioissa on käytettävä merkityksellisiä saatavilla olevia tilastotietoja, muuta informaatiota ja menetelmiä. Myös riippumattoman tahon tarkastamia sisäisiä tietoja tai ulkoisista lähteistä saatavia tietoja (ml. yhdistetyt tietolähteet) on käytettävä;
- g) laitoksen on sovellettava tiukkaa ja kattavaa stressitestien ohjelmaa.

183 artikla Riskienhallintaprosessi ja valvonta

Kehittäessään ja soveltaessaan omien varojen vaatimuksiin liittyviä sisäisiä malleja laitosten on laadittava käytänteet, menettelyt ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan mallin ja mallintamisprosessin asianmukaisuus. Näihin käytänteisiin, menettelyihin ja valvontajärjestelyihin on sisällyttävä seuraavat osatekijät:

- a) sisäinen malli on sisällytettävä kokonaisuudessaan laitoksen johdon tietojärjestelmiin sekä muuhun kuin kaupankäyntivarastoon liittyvän osakesalkun hoitoon. Sisäiset mallit on integroitava kokonaisuudessaan laitoksen riskienhallintainfrastruktuuriin erityisesti, jos niitä käytetään seuraavissa: osakesalkun suorituskyvyn arviointi (mukaan luettuna riskimukautettu suorituskyky), taloudellisen pääoman kohdentaminen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sekä pääoman yleisen riittävyyden ja sijoitusten hallintaprosessin arviointi;
- b) vakiintuneet johtamisjärjestelmät, menettelyt ja valvontatoiminnot, joilla varmistetaan sisäisen mallintamisprosessin kaikkien osien säännöllinen ja riippumaton tarkastelu, mukaan luettuina malliin tehtävien tarkistusten hyväksyminen sekä malliin syötettävän tiedon ja tulosten tarkastelu (esimerkiksi riskilaskelmien välitön todentaminen). Näissä tarkasteluissa on arvioitava mallin panosten ja sen tulosten asianmukaisuutta, tarkkuutta ja täsmällisyyttä, ja niiden aikana on keskityttävä havaitsemaan potentiaalisia virheitä, jotka liittyvät tiedossa oleviin heikkouksiin, ja rajoittamaan niiden vaikutuksia; lisäksi on pyrittävä havaitsemaan malliin sisältyvät toistaiseksi tuntemattomat heikkoudet. Näiden tarkastelujen toteuttajan on oltava joko sisäinen riippumaton yksikkö tai riippumaton ulkoinen taho;
- c) asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sijoituksiin liittyviä raja-arvoja ja oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sisältyviä riskejä;
- d) mallin suunnittelusta ja soveltamisesta vastaavien yksiköiden on oltava toiminnallisesti riippumattomia yksittäisten sijoitusten hoidosta vastuussa olevista yksiköistä;
- e) kaikkien mallintamisprosessiin osallistuvien tahojen on oltava riittävän ammattitaitoisia. Laitoksen johdon on osoitettava mallintamistoimintoon riittävästi ammattitaitoisia resursseja.

184 artikla
Validointi ja dokumentointi

Laitoksilla on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuutta ja johdonmukaisuutta. Kaikki sisäisten mallien, mallintamisprosessin ja validoinnin keskeiset osat on dokumentoitava.

Laitosten sisäisten mallien ja mallintamisprosessien validoinnissa ja dokumentoinnissa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) laitosten on arvioitava sisäisen validointiprosessin avulla sisäisten mallien ja prosessien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti;
- b) kvantitatiivisessa validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietoaaineiston on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä sekä tietolähteitä ja ajanjaksoja koskevat muutokset on dokumentoitava;
- c) laitosten on säännöllisesti verrattava oman pääoman ehtoisten sijoitusten todellisia tuottoja (jotka on laskettu toteutuneista ja toteutumattomista voitoista ja tappioista) mallin tuottamiin estimaatteihin. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa tietoaaineistoa. Laitosten on dokumentoitava menetelmät ja tietoaaineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on toteutettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain;
- d) laitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja tehtävä vertailuja ulkoisiin tietolähteisiin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan tietoaaineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Laitosten käyttämien mallien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon;
- e) laitoksilla on oltava luotettava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa oman pääoman ehtoisten sijoitusten todellisten tuottojen vertailu mallien tuottamiin estimaatteihin kyseenalaistaa estimaattien tai mallien luotettavuuden. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelu ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuotoissa. Kaikista sisäisiin malleihin niiden tarkastelun perusteella tehdyistä mukautuksista on laadittava asiakirjat, ja mukautusten on oltava laitoksen mallien tarkasteluun soveltaman ohjeistuksen mukaisia;
- f) sisäiset mallit ja mallintamisprosessit on dokumentoitava, mukaan luettuina mallintamiseen osallistuvien tahojen vastuualueet sekä mallien hyväksymis- ja tarkasteluprosessi.

5 alajakso
Sisäinen hallinnointi ja valvonta

185 artikla
Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä

1. Laitoksen ylimmän hallintoelimen tai sen asiaa käsittelevän valiokunnan sekä toimivan johdon on hyväksyttävä luottoluokitus- ja estimointiprosessin kaikki keskeiset osat. Edellä mainituilla tahoilla on oltava yleinen käsitys laitoksen

luottoluokitusjärjestelmistä sekä perinpohjainen kuva niihin liittyvistä johdon raporteista.

2. Toimivan johdon on noudatettava seuraavia vaatimuksia:
  - a) sen on ilmoitettava ylimmälle hallintoelimelle tai sen asiaa käsittelevälle valiokunnalle vakiintuneisiin käytänteisiin tehtävistä olennaisista muutoksista tai niistä poikkeamisesta, jos tällä on merkittävä vaikutus laitoksen luottoluokitusjärjestelmien toimintaan;
  - b) sillä on oltava hyvä käsitys luottoluokitusjärjestelmien rakenteesta ja toiminnasta;
  - c) sen on jatkuvasti varmistettava, että luottoluokitusjärjestelmät toimivat asianmukaisesti.

Toimivan johdon on saatava luottoriskin valvontayksiköiltä jatkuvasti tietoja luokitusprosessin toiminnasta, eri osa-alueiden kehitystarpeista sekä edistymisestä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa.

3. Sisäiseen luottoluokitukseen perustuva analyysi laitoksen luottoriskiprofiilista muodostaa keskeisen osan johdon raportoinnista näille tahoille. Raporteista on käytävä ilmi ainakin luottoluokkien riskiprofiilit, siirtymät luokkien välillä, luottoluokkien keskeisten riskiparametrien estimaatit sekä toteutuneiden maksukyvyttömyysasteiden ja, siltä osin kuin käytetään omia estimaatteja, toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien vertailu odotusarvoihin ja stressitestien tuloksiin. Raportoinnin tiheys riippuu siitä, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja millainen tietojen vastaanottajien asiantuntemuksen taso on.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin ylintä hallintoelintä, sen asiaa käsittelevää valiokuntaa ja toimivaa johtoa koskevat vaatimukset, joista säädetään tässä artikkelissa.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

186 artikla Luottoriskin valvonta

1. Luottoriskin valvontayksikön on oltava riippumaton niistä henkilöistä ja liikkeenjohdon elimistä, jotka ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta; yksikön on raportoitava suoraan toimivalle johdolle. Yksikkö on vastuussa luottoluokitusjärjestelmien suunnittelusta tai valinnasta, täytäntöönpanosta, valvonnasta ja suorituskyvystä. Sen on säännöllisesti tuotettava ja analysoitava raporteja luokitusjärjestelmien tuottamista tuloksista.

2. Luottoriskin valvontayksikön tai -yksiköiden vastuualueisiin kuuluvat seuraavat tehtävät:
  - a) riskiluokkien ja -ryhmien testaus ja seuranta;
  - b) laitoksen luokitusjärjestelmiä koskevien tiivistelmäraporttien tuottaminen ja analysointi;
  - c) niiden menettelyjen täytäntöönpano, joilla todennetaan, että riskiluokan ja -ryhmän määritelmiä sovelletaan johdonmukaisesti eri yksiköissä ja maantieteellisillä alueilla;
  - d) luokitusprosessia koskevien muutosten tarkastelu ja dokumentointi, mukaan luettuina muutosten syyt;
  - e) luokituskriteerien tarkastelu sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti. Luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävät muutokset on dokumentoitava ja dokumentaatio on säilytettävä;
  - f) aktiivinen osallistuminen luokitusprosessissa käytettävien mallien suunnitteluun, valintaan, täytäntöönpanoon ja validointiin;
  - g) luokitusprosessissa käytettävien mallien valvonta;
  - h) luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuva tarkastelu ja niihin tehtävät muutokset.
3. Laitokset, jotka käyttävät 175 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhdistettyjä tietoja, voivat ulkoistaa seuraavat tehtävät:
  - a) riskiluokkien ja -ryhmien testauksessa ja seurannassa tarvittavien tietojen tuottaminen;
  - b) laitoksen luokitusjärjestelmiä koskevien tiivistelmäraporttien tuottaminen;
  - c) niiden tietojen tuottaminen, joita tarvitaan luokituskriteerien tarkastelussa sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti;
  - d) asiakirjojen laatiminen luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävistä muutoksista;
  - e) niiden tietojen tuottaminen, jotka ovat merkityksellisiä luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuvassa tarkastelussa ja niihin tehtävissä muutoksissa.
4. Laitosten, jotka soveltavat 3 kohtaa, on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat käyttöönsä kaikki ulkopuolista tahoa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa vaatimusten noudattamista; toimivaltaisille viranomaisille on annettava myös mahdollisuus tehdä paikalla tapahtuvia tarkastuksia samassa laajuudessa kuin laitoksen osalta.

187 artikla
Sisäinen tarkastus

Sisäisestä tarkastuksesta vastaavien tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa laitoksen luottoluokitusjärjestelmiä ja niiden toimintaa, mukaan luettuina luottotoiminnot sekä PD-, LGD- ja EL-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien estimointi. Tarkastelussa on arvioitava myös kaikkien vaatimusten noudattamista.

4 luku
Luottoriskien vähentäminen

1 jakso
Määritelmät ja yleiset vaatimukset

188 artikla
Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- (1) 'luottoa myöntävällä laitoksella' laitosta, jolla on kyseinen vastuu;
- (2) 'vakuudellisella luotonannolla' transaktiota, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle ei anneta oikeutta vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;
- (3) 'pääomamarkkinalähtöisellä transaktiolla' transaktiota, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle annetaan oikeus vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;
- (4) 'kohde-etuutena olevalla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä, jonka osuuksiin tai osakkeisiin toinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys on sijoittanut.

189 artikla
Riskienvähentämismenetelmien vaikutuksen hyväksymistä koskevat periaatteet

1. Mikään vastuu, johon laitos soveltaa riskien vähentämistekniikkaa, ei saa johtaa korkeampaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään tai odotettujen tappioiden yhteismäärään kuin muuten samanlainen vastuu, johon laitos ei sovelleta riskien vähentämistekniikkaa.
2. Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään on jo sisällytetty luottosuoja tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti, laitokset eivät saa sisällyttää tätä luottosuoja tämän luvun mukaisiin laskelmiin.
3. Kun 2 ja 3 jakson säännösten edellytykset täyttyvät, laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaista laskutapaa ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaista laskutapaa 4, 5 ja 6 jakson säännösten mukaisesti.

4. Laitosten on käsiteltävä arvopaperien takaisinostosopimusten tai lainaksiantamisen ja -ottamisen yhteydessä ostetut, lainatut tai vastaanotetut käteinen raha, arvopaperit tai hyödykkeet vakuuksina.
5. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen useampaa kuin yhtä luottoriskin vähentämismenetelmää, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:
  - a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;
  - b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.
6. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen yksittäisen suojan tarjoajan tarjoamaa luottosuojakokonaisuutta, jolla on eri maturiteetteja, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:
  - a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;
  - b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.

190 artikla

Riskienvähentämismenetelmien hyväksyttävyyttä koskevat periaatteet

1. Sellaisen tekniikan, jota luottoa myöntävä laitos käyttää tarjoamaan luottosuojaa yhdessä kyseisen luottoa myöntävän laitoksen toteuttamien toimenpiteiden, menettelyjen ja toimintalinjojen kanssa, on johdettava oikeudellisesti päteviin ja kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisiin luottosuojajärjestelyihin.
2. Luottoa myöntävän laitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen luottosuojajärjestelyn tehokkuuden ja hallitakseen siihen liittyvät riskit.
3. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa luottosuojana käytettäviä omaisuuseriä pidetään hyväksyttävinä erinä luottoriskin vähentämistarkoitukseen vain, jos molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:
  - a) omaisuuserien on sisällyttävä 193–196 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin omaisuuseriin;
  - b) omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä, ja niiden arvon on oltava pitkällä aikavälillä riittävän vakaa, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien

yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste.

4. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus realisoida tai ottaa haltuunsa kohtuullisessa ajassa luottosuojan tarjoavat omaisuuserät vastapuolen tai vakuuden haltijana toimivan säilytisyhteisön maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa — tai muussa transaktiodokumentaatioissa mainitussa luottotilanteessa. Luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvo ei saa olla liikaa riippuvainen vastapuolen luottokelpoisuudesta.
5. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojan tarjoajaa pidetään hyväksyttävänä luottosuojan tarjoajana vain, jos kaikki seuraavista vaatimuksista täyttyvät:
  - a) luottosuojan tarjoajan on sisällyttävä 2 jaksossa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojan tarjoajiin;
  - b) luottosuojan tarjoajan on oltava riittävän luotettava;
  - c) luottosuojasopimuksen on täytettävä kaikki 6 kohdassa säädetyt ehdot.
6. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojasopimusta pidetään hyväksyttävänä luottosuojasopimuksena vain, jos molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:
  - a) luottosuojasopimuksen on sisällyttävä 197–199 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojasopimuksiin;
  - b) luottosuojasopimuksen on oltava asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, jotta se tarjoaa asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste.
7. Luottosuojan on täytettävä 3 jaksossa asetetut vaatimukset.
8. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sillä on asianmukaiset riskienhallintaprosessit, joilla hallitaan riskejä, joita laitokseen voi kohdistua luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamisen vuoksi.
9. Sen lisäksi, että riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tarvittaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää laskettaessa luottoriskin vähentäminen otetaan huomioon, laitosten on jatkettava täysipainoisesti suojattavan vastuun arviointia ja pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että tätä vaatimusta on noudatettu. Takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen tapauksessa suojattavan vastuun on katsottava — ainoastaan tätä kohtaa sovellettaessa — muodostuvan vastuun nettomäärästä.
10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) 3 kohdan soveltamiseksi se, mikä katsotaan riittävän likvideiksi omaisuuseriksi, ja se, milloin omaisuuserien arvojen voidaan katsoa olevan riittävän vakaat;
- b) 4 kohdan soveltamiseksi se, minkä luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvon katsotaan olevan liikaa riippuvainen vastapuolen luottokelpoisuudesta;
- c) 5 kohdan b alakohdan soveltamiseksi se, milloin luottosuojan tarjoajan katsotaan olevan riittävän luotettava.

EPV laatii komissiolle toimitettavat teknisten sääntelystandardien luonnokset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 jakso

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämisen muodot

1 alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

191 artikla

Tase-erien nettoutus

Laitos voi soveltaa hyväksyttävänä luottoriskin vähentämisen muotona tase-erien nettoutusta laitoksen itsensä ja sen vastapuolen välisiin keskinäisten saamisiin.

Hyväksyttäviä ovat ainoastaan laitoksen ja sen vastapuolen väliset vastavuoroiset käteissaldot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 192 artiklan soveltamista. Laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tapauksen mukaan odotettujen tappioiden yhteismäärää ainoastaan, kun kyse on sellaisista luotoista ja talletuksista, jotka ne ovat itse saaneet ja joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta koskevaa sopimusta.

192 artikla

Päänettoutussopimukset, joilla suojataan takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita

Rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää 218 artiklan mukaisesti soveltavat laitokset voivat ottaa huomioon vastapuolen kanssa tehtäviä takaisinostosopimuksia, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita suojaavien kahdenvälisten nettoutussopimusten vaikutukset. Kyseisten sopimusten tai transaktioiden nojalla asetettujen vakuuksien ja lainattujen arvopaperien tai hyödykkeiden on oltava vakuuksille 193 ja 194 artiklassa asetettujen hyväksyttävyyksivaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 293 artiklan soveltamista.

193 artikla

Kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävä vakuus

1. Laitokset voivat käyttää seuraavia omaisuuseriä kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävinä vakuuksina:
  - a) luottoa myöntävään laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat vastaavat rahoitusinstrumentit;
  - b) valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista 2 luvun soveltamista varten hyväksytty luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 4 valtioilta ja keskuspankeilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - c) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitoksilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - d) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitoksilta olevien saamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - e) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut lyhytaikaisen luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 lyhytaikaisten saamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - f) pääindeksiin sisältyvät osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat;
  - g) kulta;
  - h) arvopaperistamispositiot, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita ja joista hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut ulkoisen luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 arvopaperistamisvastuiden riskipainotuksesta annettujen 5 luvun 2 jakson 3 alajaksoon sisältyvän lähestymistavan sääntöjen mukaisesti.
2. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa "valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin" kuuluvat
  - a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
  - b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään saamisina valtioilta 111 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;
  - d) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 113 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.
3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa "laitosten liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin" kuuluvat
- a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka eivät kuulu niihin arvopapereihin, joihin liittyviä vastuita pidetään 110 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
  - b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään 111 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
  - c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.
4. Laitos voi käyttää hyväksyttävänä vakuutena sellaisia muiden laitosten liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta, jos kyseiset arvopaperit täyttävät seuraavat vaatimukset:
- a) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;
  - b) ne katsotaan etuoikeusasemaltaan parhaimmassa asemassa oleviksi veloiksi;
  - c) kaikilla muilla liikkeeseenlaskijalaitoksen samaan etuoikeusasemaan kuuluvilla liikkeeseenlaskuilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitoksilta olevien tai lyhytaikaisten saamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
  - d) luottoa myöntävällä laitoksella ei ole tietoja, joiden perusteella liikkeeseenlaskulle tulisi antaa c alakohdan mukaista alempi luottoluokitus;
  - e) rahoitusinstrumentilla on tähän tarkoitukseen riittävä markkinalikviditeetti.
5. Laitokset voivat käyttää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena, kun molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:
- a) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;
  - b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ainoastaan rahoitusinstrumentteihin, jotka ovat 1 ja 2 kohdan mukaan hyväksyttäviä.

Kun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin tai osakkeisiin, ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös tällaiseen kohde-etuutena olevaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää johdannaisinstrumentteja sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

6. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tai sen kohde-etuutena olevien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusinstrumentteihin, joita pidetään hyväksyttävänä 1 ja 4 kohdan mukaisesti, laitokset voivat 5 kohtaa sovellettaessa käyttää tällaisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia tai osakkeita kyseisen yrityksen hallussa olevien hyväksyttävien omaisuuserien arvon suuruisena vakuutena sillä edellytyksellä, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tai sen kohde-etuutena olevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritykset ovat sijoittaneet valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin omaisuuseriin.

Jos hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

- a) laitosten on laskettava hyväksymättömien omaisuuserien kokonaisarvo;
- b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseinen määrä hyväksyttävien omaisuuserien kokonaisarvosta.
7. Jos 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista arvopapereista on annettu kaksi hyväksytyä luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä alemmaa. Jos arvopaperista on annettu enemmän kuin kaksi hyväksytyä luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, laitosten on käytettävä niistä alhaisempaa.
8. EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään vaatimukset 1 kohdan f alakohdassa, 194 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 219 artiklan 1 ja 4 kohdassa ja 293 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun pääindeksin yksilöimiseksi.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

10. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään
- a) pääindeksit, jotka on yksilöity 8 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti;

- b) virallisesti hyväksytyt pörssit, joita tarkoitetaan 4 kohdan a alakohdassa, 194 artiklan 1 kohdassa, 219 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 293 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, 389 artiklan 2 kohdan k alakohdassa, 404 artiklan 3 kohdan d alakohdassa, 415 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja liitteessä IV olevan 3 osan 17 kohdassa.

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

194 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Kun laitos soveltaa 218 artiklassa säädettyä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, laitos voi käyttää 193 artiklassa lueteltujen vakuuksien lisäksi hyväksyttävinä vakuuksina seuraavia omaisuuseriä:
  - a) osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat, jotka eivät sisälly pääindeksiin, mutta joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyssä pörssissä;
  - b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuudet tai osakkeet, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
    - i) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;
    - ii) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ainoastaan rahoitusinstrumentteihin, jotka voidaan hyväksyä 193 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja tämän alakohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin tai osakkeisiin, tämän kohdan a ja b alakohdan säännökset koskevat myös tällaista kohde-etuutena olevaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää johdannaisinstrumentteja sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

2. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tai sen kohde-etuutena olevien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusinstrumentteihin, joita pidetään hyväksyttävinä 193 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja 1 kohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin, laitokset voivat käyttää tällaisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia tai osakkeita kyseisen yrityksen hallussa olevien hyväksyttävien omaisuuserien arvon suuruisena vakuutena sillä edellytyksellä, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tai sen kohde-etuutena olevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritykset ovat

sijoittaneet valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin omaisuuseriin.

Jos hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

- a) laitosten on laskettava hyväksymättömien omaisuuserien kokonaisarvo;
- b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseinen määrä hyväksyttävien omaisuuserien kokonaisarvosta.

195 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, voivat käyttää 193 ja 194 artiklassa säädettyjen vakuuksien lisäksi myös seuraavia vakuusmuotoja:
  - a) kiinteistövuokraus 2–6 kohdan mukaisesti;
  - b) saatavat 7 kohdan mukaisesti;
  - c) muut reaalivakuudet 8–10 kohdan mukaisesti;
  - d) leasing-toiminta 9 kohdan mukaisesti.
2. Jollei 119 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena asuinkiinteistöä, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistöä eli toimisto- ja muita liiketiloja, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) vakuutena olevan kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti vastapuolen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrittämisen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
  - b) velallisen riski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla; näin ollen velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta kassavirrasta.
4. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä liikekiinteistövuokrautena vuonna 1991 annetun Suomen asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jos 2 kohdan vaatimukset täyttyvät.
5. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on vastuista, joiden vakuutena on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jonka

toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia raja-arvoja:

- a) asuinkiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jollei 119 artiklan 2 kohdassa muuta säädetä, eivät ylitä 0,3:a prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;
  - b) asuinkiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
6. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta liikekiinteistöstä, jonka toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistömarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia raja-arvoja:
- a) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, eivät ylitä 0,3:a prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;
  - b) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
- Jos jompikumpi ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan vaatimuksista ei täyty tietynä vuonna, laitokset eivät saa käyttää kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä ennen kuin molemmat vaatimukset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.
7. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävä vakuutena saamista, joka liittyy liiketapahtumaan tai -tapahtumiin, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi. Hyväksyttäviin saamisiin eivät kuulu saamiset, jotka liittyvät arvopaperistamiseen, sub-participation-eriin, luottojohdannaisiin tai saamisiin sidosityhteisöiltä.
8. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitokselle mahdollisuus käyttää hyväksyttävänä vakuutena muuntyyppisiä reaalivakuuksia kuin 2–6 kohdassa tarkoitettuja, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
- a) kyseisillä vakuutena olevilla omaisuuserillä on oltava likvidit markkinat, joilla todistetusti käydään *varojen tyyppin kannalta asianmukaista* säännöllistä kauppaa ja joilla omaisuuserä voidaan myydä nopeasti ja taloudellisesti tehokkaalla tavalla. Laitosten on arvioitava tämän vaatimuksen täyttymistä säännöllisesti ja aina, kun tietojen perusteella markkinoilla on tapahtunut merkittäviä muutoksia;
  - b) vakuutena olevalle omaisuuserälle on oltava julkisesti saatavilla olevat realistiset markkinahinnat. Laitokset voivat pitää markkinahintoja realistisina, jos ne ovat

peräisin luotettavista tietolähteistä kuten julkisista indekseistä ja ne ilmaisevat normaaleissa olosuhteissa käytävän kaupan hintatason. Laitokset voivat pitää markkinahintoja julkisesti saatavina, jos tällaiset hinnat ovat julkaistuja ja saatavilla helposti ja säännöllisesti ilman kohtuutonta hallinnollista tai taloudellista rasitusta;

- c) laitoksen on analysoitava markkinahinnat sekä arvioitava vakuuden realisointiin tarvittava aika ja siitä aiheutuvat kustannukset sekä vakuuden realisoinnista saatava tuotto;
- d) laitoksen on osoitettava, että vakuuden realisoinnista saatava tuotto ei ole alle 70 prosenttia vakuuden arvosta yli 10 prosentissa kyseisentyypisen vakuuden realisointitapauksista. Jos markkinahintoihin liittyy huomattava volatiliiteetti, laitosten on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että ne ovat noudattaneet riittävää varovaisuutta määrittäessään vakuuden arvon.

Laitosten on dokumentoitava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa ja 205 artiklassa säädettyjen vaatimusten täytyminen.

Sen jälkeen, kun 10 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit ovat tulleet voimaan, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava laitosten käyttää ainoastaan kyseisiin standardeihin sisältyvien tyyppien mukaisia muita reaali- vakuuksia.

- 9. Jollei 225 artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu ja kun 206 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät, vastuita, jotka liittyvät sopimukseen, joiden nojalla laitos vuokraa omaisuutta kolmannelle, voidaan käsitellä samalla tavalla kuin luottoja, joiden vakuutena on samantyyppistä omaisuutta kuin kyseinen vuokrattava omaisuus.
- 10. EPV laatii 8 kohdan a ja b alakohdan kriteerien perusteella teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään **milloin reaali- vakuuden tyyppi täyttää** kyseisissä alakohdissa tarkoitettujen vaatimukset. **Tässä otetaan huomioon reaali- vakuuden erityisasema leasing- vastuissa.**

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

196 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena seuraavia muun vastikkeellisen luottosuojan tyyppisiä:

- a) kolmanteen laitokseen tehty käteistalletukset tai sen hallussa olevat vastaavat rahoitusinstrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle;
- b) luottoa myöntävälle laitokselle pantatut henkivakuutukset;

- c) kolmannen laitoksen liikkeeseen laskemat rahoitusinstrumentit, jotka kyseinen laitos ostaa takaisin pyynnöstä.

2 alajakso
Takauksen luonteinen luottosuoja

197 artikla

Hyväksyttävät luottosuojan tarjoajat mitä tahansa menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina

- a) valtioita ja keskuspankkeja;
- b) alue- ja paikallisviranomaisia;
- c) kansainvälisiä kehityspankkeja;
- d) kansainvälisiä organisaatioita, joiden vastuisiin sovelletaan 112 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;
- e) julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia, joilta tulevia saatavia käsitellään 111 artiklan mukaisesti;
- f) laitoksia **ja keskinäisiä vakuusjärjestelmiä / luottotakuulaitoksia**;
- g) muita yrityksiä, mukaan luettuina laitoksen emo-, tytär- ja omistusyhteisyrietykset, jos toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:
  - i) kyseisillä muilla yrityksillä on hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus ■ ;
  - ii) kun kyseessä ovat laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, kyseisillä muilla yrityksillä ei ole hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta **ja niillä on sisäinen luokitus**.

2. Jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, takaajalla on voidakseen toimia hyväksyttävänä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajana oltava sisäinen luokitus, jonka laitos on antanut 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti.

Laitokset voivat käyttää hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina muita laitosten valvonnasta ja toimilupien myöntämisestä vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneita ja niiden valvomia finanssilaitoksia, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat ensiksi mainittuihin laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia.

Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava tällaisista muista hyväksyttävistä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajista tai niiden yksilöimiseksi sovellettavista peruskriteereistä luettelo sekä kuvaus sovellettavista vakavaraisuusvaatimuksista; toimivaltaisten viranomaisten on ylläpidettävä luetteloa ja toimitettava se muille

toimivaltaisille viranomaisille direktiivin [julkaisutoimisto lisää] 112 artiklan mukaisesti;

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmaistava asiaankuuluvat keskinäiset vakuusjärjestelmät / luottotakuulaitokset Euroopan pankkiviranomaiselle 2 kohdan mukaisesti.

- 2 a. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina muita laitosten valvonnasta ja toimilupien myöntämisestä vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneita ja niiden valvomia finanssilaitoksia, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat ensiksi mainittuihin laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia.***

198 artikla

Luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyys 148 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun käsittelyyn IRB-menetelmää sovellettaessa

Laitos voi käyttää laitoksia, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja vientiluottolaitoksia hyväksyttävänä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina, joihin voidaan soveltaa 148 artiklan 4 kohdan mukaista käsittelyä, kun ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

- a) niillä on oltava riittävä kokemus takauksen luonteisen luottosuojan tarjoamisesta;
- b) niihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä vastaavaa sääntelyä tai niillä on luottosuojan tarjoamisajankohtana ollut hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV on määrittänyt vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
- c) niillä on luottosuojan tarjoamisajankohtana tai koska tahansa sen jälkeen ollut sisäinen luokitus, jossa niiden PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 2 tai sitä ylemmissä luottoluokissa yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;
- d) niillä on sisäinen luokitus, jossa PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 3 tai sitä ylemmissä luottoluokissa yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

Tätä artiklaa sovellettaessa vientiluottolaitosten tarjoamalla luottosuojalla ei saa olla valtion nimenomaista vastatakausta.

3 alajakso

Luottojohdannaisten tyypit

199 artikla

Luottojohdannaisten hyväksyttävyys

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä luottosuojana seuraavan tyyppisiä luottojohdannaisten ja rahoitusinstrumentteja, jotka voivat koostua kyseisistä luottojohdannaisten tai jotka ovat taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia:
  - a) luottoriskinvaihtosopimukset;

- b) tuottojenvaihtosopimukset;
- c) luottoriskin vaihtolainat niiden käteisrahoituksen osalta.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei pidetä hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojauksen luottojohdannaista käyttäen kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä tätä lukua sovellettaessa.

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojauksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja 2 alajaksossa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.

3 jakso Vaatimukset

1 alajakso Vastikkeellinen luottosuoja

200 artikla

Tase-erien nettoutussopimuksia koskevat vaatimukset (lukuun ottamatta päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita)

Muita tase-erien nettoutussopimuksia kuin päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) kyseisten sopimusten on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi tai joutuessa konkurssiin;
- b) laitosten on pystyttävä milloin tahansa määrittämään, mitkä varat ja velat ovat kyseisten sopimusten kohteena;
- c) laitosten on seurattava ja valvottava jatkuvasti luottosuojan lopettamiseen liittyviä riskejä;
- d) laitosten on seurattava ja valvottava kyseisiä vastuita nettoperusteisesti ja jatkuvasti.

201 artikla

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita koskevat vaatimukset

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun kyseisten sopimusten nojalla annettu vakuus täyttää 202 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset ja kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) niiden on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi tai joutuessa konkurssiin;
- b) niiden on annettava saajaosapuolelle oikeus päättää oikea-aikaisesti kaikki sopimuksenmukaiset transaktiot, jos vastapuoli laiminlyö maksunsa, tulee maksukyvyttömäksi tai joutuu konkurssiin;
- c) niiden on annettava mahdollisuus nettouttaa sopimuksen mukaisesti keskeytetyistä transaktioista aiheutuneet voitot ja tappiot siten, että osapuoli on toiselle osapuolelle velkaa yhden nettosumman.

202 artikla

Rahoitusvakuuksia koskevat vaatimukset

1. Sovellettaessa mitä tahansa menetelmää rahoitusvakuuksia ja kultaa voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun kaikki 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.
2. Vastapuolen luottokelpoisuudella ja vakuuden arvolla ei saa olla merkittävää positiivista korrelaatiota.

Vastapuolen tai siihen yhteydessä olevan konserniyhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita ei saa pitää hyväksyttävänä vakuutena. Tästä huolimatta 124 artiklan säännösten mukaisia vastapuolen itse liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun ne on asetettu takaisinostosopimusten vakuudeksi, edellyttäen että ne täyttävät ensimmäisessä alakohdassa asetetun vaatimuksen.

3. Laitosten on täytettävä kaikki sopimukseen ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimet, joilla varmistetaan vakuussopimusten täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitosten vakuutta koskeviin intresseihin.

Laitosten on toteuttava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitosten on toteutettava edellä mainittu tarkastelu uudestaan, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

4. Laitosten on täytettävä seuraavat operatiiviset vaatimukset:
  - a) niiden on dokumentoitava vakuusjärjestelyt asianmukaisesti, ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen rahaksi muuttamiseen;

- b) niiden on sovellettava tehokkaita menettelyjä ja prosesseja, joilla hallitaan vakuuden käytöstä syntyviä riskejä, mukaan luettuina epäonnistuneen tai heikentyneen luottosuojan aiheuttamat riskit, arvostusriskit, luottosuojan päättämistä aiheuttavat riskit sekä vakuuden käytöstä aiheutuva keskittymäriski ja vaikutukset laitoksen yleiseen riskiprofiiliin;
  - c) niillä on oltava hyväksytyjen vakuuksien tyyppisiä ja määriä koskevat dokumentoidut käytänteet ja menettelyt;
  - d) niiden on laskettava vakuuden markkina-arvo ja tehtävä tarvittaessa uudelleenarvostus vähintään kuuden kuukauden välein tai aina, kun ne epäilevät, että vakuuden markkina-arvo on vähentynyt merkittävästi.
  - e) jos vakuus on kolmannen hallussa, niiden on varmistettava asianmukaisesti, että kyseinen kolmas taho pitää vakuuden erillään omista omaisuuseristään;
  - f) niiden on varmistettava, että ne suuntaavat riittävät resurssit huolehtimaan OTC-johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliin liittyvien vakuusvajesopimusten asianmukaisesta toiminnasta, jota mitataan laitosten ulkopuolisille tahoille osoittamien pyyntöjen oikea-aikaisuudella ja tarkkuudella ja saapuneiden pyyntöjen vastausajalla;
  - g) niillä on oltava vakuudenhallintakäytänteet, joilla huolehditaan seuraavien seikkojen valvonnasta, seurannasta ja raportoinnista:
    - i) vakuusvajesopimuksista laitoksille aiheutuvat riskit;
    - ii) tietyn tyyppisistä vakuutena käytetyistä omaisuuseristä johtuva keskittymäriski;
    - iii) vakuuksien uudelleenkäyttö, mukaan luettuina vastapuolilta saatujen vakuuksien uudelleenkäytöstä mahdollisesti aiheutuvat likviditeettivaikkeudet;
    - iv) vastapuolille asetettuihin vakuuksiin liittyvistä oikeuksista luopuminen.
5. Edellä 1–4 kohdassa asetettujen vaatimusten lisäksi luottosuojan jäljellä olevan maturiteetin on oltava vähintään yhtä pitkä kuin vastuun jäljellä oleva juoksuaika, jotta rahoitusvakuutta voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää sovellettaessa.

203 artikla

Kiinteistövakuuksia koskevat vaatimukset

1. Kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena vain, jos kaikki 2–5 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.
2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täyttyttävä:
  - a) kiinnityksen on oltava täytäntöönpanokelpoinen luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, ja se on rekisteröitävä asianmukaisesti aikarajoja noudattaen;

- b) kaikkien pantiksi antamista koskevien oikeudellisten vaatimusten on täyttyvä;
  - c) luottosuojasta tehdyn sopimuksen ja sen perustana olevan oikeusprosessin on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida suojan arvo kohtuullisessa ajassa.
3. Seuraavien kiinteistön arvon seuranta ja arvioimista koskevien vaatimusten on täyttyvä:

- a) laitosten on seurattava kiinteistön arvon kehitystä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa liikekiinteistöjen tapauksessa ja kerran kolmessa vuodessa asuinkiinteistöjen tapauksessa. Laitosten on harjoitettava seuranta useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat huomattavasti;
- b) kiinteistön arvo on arvioitava uudelleen, jos laitosten käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että kiinteistön arvo on saattanut alentua huomattavasti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; uudelleenarvioinnin on tapahduttava sellaisen arvioijan toimesta, jolla on arvon arvioimisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja joka on riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin. Niiden lainojen tapauksessa, jotka ylittävät kolme miljoonaa euroa tai viisi prosenttia laitoksen omista varoista, arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo vähintään joka kolmas vuosi.

Laitokset voivat käyttää tilastollisia menetelmiä kiinteistön arvon seurannassa ja arvon uudelleenarvioimista edellyttävien kiinteistöjen havaitsemiseksi.

4. Laitosten on dokumentoitava selkeästi hyväksymiensä asuin- ja liikekiinteistöjen tyypit ja luotonmyöntämiskäytäntensä.
5. Laitoksilla on oltava menettelyt, joilla seurataan, että luottosuojaksi valittu kiinteistö on asianmukaisesti vakuutettu.

204 artikla

Saamia koskevat vaatimukset

1. Saamia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki 2 ja 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.
2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täyttyvä:
- a) oikeudellisten järjestelyjen, joilla vakuus asetetaan luottoa myöntävälle laitokselle, on oltava vankkoja ja tehokkaita ja niillä on varmistettava, että kyseisellä laitoksella on selvät oikeudet tuottoihin;
  - b) laitosten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että kaikki vakuuksien täytäntöönpanokelpoisuutta koskevat paikalliset vaatimukset täyttyvät. Luottoa myöntävillä laitoksilla on oltava etuoikeus vakuuteen, vaikkakin säännösten mukaisten etuoikeutettujen velkojien vaateet saattavat mennä etuoikeutettujen saamisten edelle;
  - c) laitosten on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

- d) laitosten on dokumentoitava asianmukaisesti vakuusjärjestelynsä ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen perintään;
- e) laitoksilla on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että lainsäädännössä asetettuja velallisen maksun laiminlyönnin toteamista ja vakuuden oikea-aikaista perintää koskevia ehtoja noudatetaan;
- f) jos velallinen joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai laiminlyö velvoitteensa, laitoksilla on oltava lainmukainen oikeus myydä tai siirtää saamiset muille tahoille ilman niiden vastapuolten hyväksyntää, joilta saaminen on.

3. Seuraavien riskienhallintaa koskevien vaatimusten on täytyttävä:

- a) laitoksella on oltava vakaa prosessi, jolla määritetään saamisiin liittyvä luottoriski. Tällaiseen prosessiin on sisällyttävä analyysit velallisen liiketoiminnasta ja toimialasta sekä asiakkaista, joiden kanssa velallinen harjoittaa liiketoimintaa. Jos laitos tukeutuu velalliselta saatuihin tietoihin määrittääkseen tämän asiakkaisiin liittyvän luottoriskin, laitoksen on tarkasteltava velallisen luottokäytänteitä uudelleen todetakseen, että ne ovat vakaita ja luotettavia;
- b) vastuun määrän ja saamisten arvon erotus on määritettävä ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät, mukaan luettuina perintäkulut, yksittäisen velallisen pantiksi antamiin saamisryhmiin sisältyvät keskittymät sekä laitoksella olevien vastuiden kokonaismäärään sisältyvä potentiaalinen keskittymäriski, joka ylittää laitoksen yleisillä menetelmillä hallitun kokonaisriskin. Laitoksen on jatkuvasti sovellettava saamisten luonteen edellyttämää seurantaprosessia. Laitoksen on myös säännöllisesti tarkasteltava lainakovenanttien, ympäristön tilaan liittyvien rajoitusten ja muiden lainsäädännöllisten vaatimusten noudattamista;
- c) velallisen panttaamien saamisten on oltava hajautettuja, eikä niiden ja velallisen välillä saa olla tarpeettoman suurta riippuvuussuhdetta. Huomattavan positiivisen korrelaation toteutuessa laitoksen on otettava huomioon asiaan liittyvät riskit määrittäessään marginaaleja koko vakuusryhmälle;
- d) laitos ei saa käyttää hyväksyttävänä luottosuojana saamisia velalliseen sidoksissa olevilta tahoilta, tytäryritykset ja työntekijät mukaan luettuina;
- e) laitoksella on oltava dokumentoitu prosessi, jolla saamisten perintä varmistetaan vaikeissa olosuhteissa. Laitoksilla on oltava vaadittavat perintäjärjestelyt, vaikka se yleensä jättäisi perinnän velallisen tehtäväksi.

205 artikla

Muita reaalivakuuksia koskevat vaatimukset

Muuta reaalivakuutta kuin kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena IRB-menetelmää sovellettaessa, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) vakuussopimuksen, jolla reaalivakuus annetaan laitokselle, on oltava kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida vakuuden arvo kohtuullisessa ajassa;
- b) 204 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja etuoikeutettuja vaateita lukuun ottamatta vain vakuuteen liittyviä ensisijaisia pantteja tai kiinnityksiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, ja laitoksella on oltava etuoikeus vakuuden realisoinnista saatavaan tuottoon suhteessa kaikkiin muihin luotonantajiin;
- c) laitosten on seurattava vakuuden arvon kehitystä säännöllisesti tai vähintään kerran vuodessa. Laitosten on harjoitettava seurantaa useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat huomattavasti;
- d) luottosopimukseen on sisällyttävä yksityiskohtainen kuvaus vakuudesta sekä yksityiskohtainen erittely vakuuden arvon uudelleenarvioinnin toteutustavasta ja tiheydestä;
- e) laitosten on osana sisäisiä luottokäytänteitään ja -menettelyjään selkeästi dokumentoitava hyväksymiensä reaalivakuuksien tyypit sekä käytänteet ja menettelyt, joita ne soveltavat, jotta kunkin vakuustyyppin määrä on asianmukainen suhteessa vastuumäärään; dokumentaatio on oltava käytettävissä tarkastamista varten;
- f) transaktiorakenteeseen liittyvistä laitoksen luottokäytännöistä on käytävä ilmi asianmukaiset vakuusvaatimukset suhteessa vastuumäärään, kyky muuttaa vakuus nopeasti rahaksi, kyky määrittää objektiivinen hinta tai markkina-arvo, tieto siitä, kuinka usein arvotiedot ovat käytettävissä (mukaan luettuna asiantuntijan arvio) ja vakuuden arvoon liittyvä volatilitieteetti tai volatilitieteen likiarvo;
- g) sekä alkuperäisessä vakuuden arvon arvioimisessa että uudelleenarvioimisessa on otettava täysimääräisesti huomioon vakuuden arvon heikentyminen tai vakuuden vanhentuminen. Laitosten on vakuuden arvon arvioimisessa ja uudelleenarvioimisessa kiinnitettävä erityistä huomiota ajan kulumisen vaikutuksiin, kun kyse on vakuuksista, joiden arvo on selvästi aikasidonnainen;
- h) laitoksilla on oltava oikeus tarkastaa vakuus paikan päällä. Niillä on myös oltava käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan niiden oikeuteen tarkastaa vakuus paikan päällä;
- i) Luottosuojaksi valitun vakuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu, ja laitoksilla on oltava menettelyt tämän seuraamiseksi.

206 artikla

Vakuudellisiksi katsottavia leasing-vastuita koskevat vaatimukset

Laitokset voivat käsitellä leasing-transaktioista johtuvia vastuita vakuudellisina vuokratun omaisuustyypin mukaisesti, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) tapauksen mukaan 203 tai 205 artiklassa asetettujen vaatimusten on täyttyttävä, jotta leasing-sopimuksen kohteena olevaa omaisuustyyppiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena;

- b) vuokralleantajalla on oltava tehokkaat riskienhallintamenettelyt, jotka koskevat vuokratun omaisuuden käyttötarkoitusta, ikää sekä suunniteltua käyttöaikaa, mukaan luettuna vakuuksien arvon asianmukainen seuranta;
- c) vuokralleantajalla on oltava laillinen omistusoikeus ja kyky käyttää oikea-aikaisesti omistajalle kuuluvia oikeuksiaan;
- d) jos eroa ei ole vielä todennettu LGD-tason laskennassa, hyvittämättömän määrän arvon ja vakuuksien markkina-arvon välinen ero ei saa olla niin suuri, että vuokratun omaisuuden luottoriskiä vähentävä vaikutus tulee liioitellun suureksi.

207 artikla

Muuta vastikkeellista luottosuojaa koskevat vaatimukset

1. Jotta kolmanteen laitokseen tehtyihin käteistalletuksiin tai sen hallussa oleviin vastaaviin rahoitusinstrumentteihin voidaan soveltaa 227 artiklan 1 kohdan mukaista käsittelyä, kaikkien seuraavien vaatimusten on täyttyvä:
  - a) luotonottajan vaateen kolmatta laitosta kohtaan on oltava virallisesti pantattu tai luovutettu luottoa myöntävälle laitokselle, ja tällaisen pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoinen;
  - b) kyseiselle kolmannelle laitokselle on oltava ilmoitettu panttauksesta tai luovutuksesta;
  - c) kolmas laitos voi ilmoituksen perusteella suorittaa maksuja ainoastaan luottoa myöntävälle laitokselle tai sen antamalla ennakkoluvalla muille tahoille;
  - d) pantin tai luovutuksen on oltava varaukseton ja peruuttamaton.
2. Luottoa myöntävälle laitokselle pantattuja henkivakuutuksia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) henkivakuutuksen on oltava virallisesti pantattu tai siirretty luoton myöntävälle laitokselle;
  - b) henkivakuutuksen myöntäneelle yhtiölle on oltava ilmoitettu panttauksesta tai siirrosta, eikä se voi suorittaa sopimuksen mukaisia maksuja ilman luottoa myöntävän laitoksen ennakkolupaa;
  - c) luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus irtisanoa vakuutus ja saada itselleen takaisinostoarvo velallisen laiminlyödessä maksunsa;
  - d) luottoa myöntävälle laitokselle on ilmoitettava, jos vakuutuksenottaja laiminlyö vakuutusmaksunsa;
  - e) luottosuojan on katettava luoton koko maturiteetti. Jos tämä ei ole mahdollista, koska vakuutussuhde päättyy jo ennen luottosuhteen loppumista, laitoksen on varmistettava, että vakuutussopimuksesta peräisin oleva rahamäärä toimii vakuutena laitokselle luottosopimuksen päättymiseen asti;

- f) pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;
- g) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on ilmoitettava takaisinostoarvo, jota ei voida vähentää;
- h) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on maksettava takaisinostoarvo kohtuullisessa ajassa pyydettyä;
- i) takaisinostoarvon maksamista ei voida pyytää ilman laitoksen ennakkolupaa;
- j) henkivakuutuksen myöntäneeseen yhtiöön on sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/138/EY tai sitä valvoo kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä.

2 alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja ja luottoriskin vaihtolainat

208 artikla

Takauksia ja luottojohdannaisia koskevat yhteiset vaatimukset

1. Jollei 209 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankittua luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) luottosuojan on oltava välitön;
  - b) luottosuojan laajuuden on oltava selvästi määritelty;
  - c) luottosuojasopimukseen ei saa sisältyä ehtoja, joiden täyttämiseen luotonantaja ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka
    - i) antavat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden peruuttaa luottosuoja;
    - ii) nostavat suojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun luottoluokka heikentyy;
    - iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvoitteesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa alkuperäisen vastapuolen laiminlyötyä maksut tai leasing-sopimuksen voimassaolon päätyttyä vakuudellisen jäännösarvon hyväksymiseksi 129 artiklan 7 kohdan ja 162 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
    - iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan maturiteettia;
  - d) luottosuojan on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että sillä on järjestelmät, joilla hallitaan potentiaalisia riskikeskittymiä, jotka johtuvat laitoksen käyttämistä takauksista ja luottojohdannaisista. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, millainen vuorovaikutus sen luottojohdannaisien ja takausten käyttöä koskevalla strategialla on laitoksen yleisen riskiprofiilin hallinnan kanssa.
3. Laitosten on täytettävä kaikki sopimukseen ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava toimet, joilla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitosten luottosuojaa koskeviin intresseihin.

Laitosten on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitosten on toistettava tällainen tarkastelu, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

209 artikla

Valtioiden ja muun julkisen sektorin vastatakaukset

1. Laitokset voivat käsitellä 2 kohdassa mainittua vastuuta kyseisessä kohdassa lueteltujen yhteisöjen myöntämällä takauksella suojattuna vastuuna, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) vastatakauksen on katettava kaikki saamiseen sisältyvät luottoriskin osatekijät;
  - b) sekä alkuperäisen takauksen että vastatakauksen on täytettävä takauksille 208 artiklassa ja 210 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset, paitsi että vastatakauksen ei tarvitse olla suora;
  - c) suojan on oltava kattava, eivätkä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot saa viitata siihen, että vastatakauksen tarjoama suoja ei kattavuudeltaan vastaisi kyseisen yhteisön myöntämää suoraa takausta.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettua käsittelyä on sovellettava sellaisella takauksella suojattuihin vastuisiin, jolle on otettu vastatakaus joltakin seuraavista yhteisöistä:
  - a) keskushallinto tai keskuspankki;
  - b) alue- tai paikallisviranomainen;
  - c) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saamisia käsitellään 111 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta;
  - d) kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen järjestö, johon sovelletaan 2 luvun mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa;
  - e) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saatavia käsitellään 111 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
3. Laitosten on sovellettava 1 kohdassa vahvistettua käsittelyä myös vastuisiin, joille 2 kohdassa luetellut yhteisöt eivät ole antaneet vastatakausta, jos vastuun

vastatakauksella on puolestaan yhden 1 kohdassa luetellun yhteisön suora takaus ja kyseisessä kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

210 artikla

Takauksia koskevat lisävaatimukset

1. Takauksia pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 208 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) vastapuolen maksukyvyttömyys- tai maksuhaluttomuustilanteessa luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät eräänntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin, ja takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luottoa myöntävän laitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja 208 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimukset on täytettävä 24 kuukauden kuluessa;
  - b) takauksen on oltava selvästi dokumentoitu velvoite, jonka takaaja on ottanut vastuulleen;
  - c) toisen seuraavista vaatimuksista on täytyttävä:
    - i) takauksen on katettava kaikki maksut, jotka vastapuolen odotetaan suorittavan saamiseen liittyen;
    - ii) jos tiettyntyyppiset maksut on rajattu takauksen ulkopuolelle, luottoa myöntävän laitoksen on mukautettava takauksen arvoa vastaamaan rajoitettua takausta.
2. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnettyistä takauksista tai takauksista, jotka 209 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöiden antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten on katsottava täyttyneen, jos toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:
  - a) luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka täyttää molemmat seuraavista vaatimuksista:
    - i) sen on perustuttava realistiseen arvioon kokonaistappiosta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä ja jotka koituvat todennäköisesti luottoa myöntävän laitoksen tappioksi;
    - ii) sen on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen;
  - b) luottoa myöntävä laitos voi osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa kyseisen kohtelun.

211 artikla
Luottojohdannaisia koskevat lisävaatimukset

1. Luottojohdannaista pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 208 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) luottojohdannaisen ehdoissa maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin on kuuluttava
    - i) suojattavaan omaisuuteen liittyvien ehtojen, jotka ovat voimassa maksun laiminlyönnin tapahtuessa, mukaisten maksujen laiminlyöminen, mukaan luettuna maksuajan pidennys, joka vastaa suojattavalle omaisuudelle myönnettyä maksuajan pidennystä tai on sitä lyhyempi;
    - ii) vastapuolen konkurssi, selvitystila tai kyvyttömyys maksaa velkansa tai vastapuolen maksusuorituksen laiminlyönti tai kirjallinen ilmoitus sen yleisestä kyvyttömyydestä maksaa velkansa eräpäivinä, ja vastaavat tapahtumat;
    - iii) suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestely, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, joka johtaa luottotappioon;
  - b) jos luottojohdannaisen ehdoissa sallitaan käteismaksu
    - i) laitoksilla on oltava tehokas arviointiprosessi, jolla tappion määrä voidaan arvioida luotettavasti;
    - ii) ehdoissa on määritettävä selvästi ajanjakso, jonka aikana suojattavan omaisuuden arvo voidaan määrittää maksuvelvoitteen laukaisevan tapahtuman jälkeen;
  - c) jos käteismaksun edellytyksenä on, että luottosuojan ostajalla on oikeus ja mahdollisuus siirtää suojattava omaisuus luottosuojan tarjoajalle, alkuperäisen velvoitteen ehdoissa on määrättävä, että kyseistä siirtoa ei saa kieltää kohtuuttomin perustein;
  - d) ne tahot, jotka ovat vastuussa maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteamisesta, on nimettävä selvästi;
  - e) maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteaminen ei saa olla ainoastaan luottosuojan tarjoajan vastuulla;
  - f) luottosuojan ostajalla on oltava oikeus ja mahdollisuus ilmoittaa luottosuojan tarjoajalle maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisesta.

jos maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin ei sisälly a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestelyä, se voi tästä huolimatta olla hyväksyttävä luottosuoja, jos suojan arvoa alennetaan 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Luottojohdannaisen ehtojen mukainen suojattava omaisuus ja referenssiomaisuus (eli käteismaksun arvoa määritettäessä käytettävä omaisuus) tai suojattava omaisuus ja maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittäessä käytettävä omaisuus voivat erota toisistaan ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
- a) referenssiomaisuus tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittäessä käytettävä omaisuus on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin suojattava omaisuus;
  - b) suojattavalla omaisuudella ja referenssiomaisuudella tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrittäessä käytettävällä omaisuudella on oltava sama vastapuoli, ja on sovellettava lainsäädännön mukaan täytäntöönpanokelpoisia ristikkäisiä maksukyvyttömyysperusteita tai ristikkäisiä erääntymisperusteita.

212 artikla

Vaatimukset, joiden on täytettävä 148 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua käsittelyä varten

1. Jotta takaukseen tai luottojohdannaiseen perustuva luottosuoja voitaisiin käsitellä 148 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) suojattavan omaisuuden on oltava jokin seuraavista vastuista:
    - i) 142 artiklassa määritelty yrityssaaminen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä lukuun ottamatta;
    - ii) sellainen saaminen alue- tai paikallisviranomaiselta taikka julkisyhteisöltä tai julkisoikeudelliselta laitokselta, jota ei käsitellä 142 artiklassa tarkoitettuna saamisena valtiolta tai keskuspankilta;
    - iii) 142 artiklan 5 kohdan mukaisesti vähittäissaamiseksi luokiteltu saaminen pieneltä tai keskisuurelta yritykseltä;
  - b) kohde-etuuden vastapuolet (underlying obligors) eivät saa olla saman konsernin jäseniä kuin luottosuojan tarjoaja;
  - c) vastuu on suojattava jollakin seuraavista rahoitusinstrumenteista:
    - i) takauksen luonteiset yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset tai yhteen riskikohteeseen perustuvat takaukset (single-name);
    - ii) korimuotoiset ensimmäisen tappion sijoitustuotteet (first-to-default - tuotteet);
    - iii) korimuotoiset n:nen tappion sijoitustuotteet (nth-to-default -tuotteet);
  - d) luottosuojan on täytettävä 208, 210 ja 211 artiklassa esitetyt vaatimukset;
  - e) vastuulle ennen 148 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua käsittelyn soveltamista osoitettua riskipainoa ei vielä ole otettu huomioon luottosuojassa;

- f) laitoksella on oikeus odottaa saavansa maksu luottosuojan tarjoajalta ilman, että sen on ryhdyttävä oikeustoimiin velvoittaakseen vastapuolen suorittamaan maksun. Laitoksen on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että luottosuojan tarjoaja on valmis maksamaan nopeasti maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman ilmetessä;
  - g) ostetun luottosuojan on katettava kaikki suojattuun vastuuseen liittyvät luottotappiot, jotka johtuvat sopimuksessa määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien ilmenemisestä;
  - h) jos fyysinen selvitys on hyväksytty luottosuojan maksujärjestelyssä, lainan, joukkovelkakirjalainan tai ehdollisten velkojen fyysistä selvittämistä on koskettava oikeusvarmuus;
  - i) jos laitos aikoo selvittää fyysisesti muun veloitteen kuin suojattavan vastuun, sen on varmistettava, että fyysisesti selvitettävä velvoite on riittävän likvidi, jotta laitos voisi ostaa sen fyysisesti selvitettäväksi sopimuksen mukaan;
  - j) sekä luottosuojan tarjoajan että laitoksen on vahvistettava luottosuojajärjestelyjä koskevat ehdot oikeudellisesti kirjallisella sopimuksella;
  - k) laitoksilla on menetelmä, jolla havaitaan luottosuojan tarjoajan ja vastapuolen luottokelpoisuuden liian suuri keskinäinen riippuvuus, joka johtuu siitä, että niiden suorituskyky riippuu järjestelmäriskitekijää pitemmälle menevistä yhteisistä tekijöistä;
  - l) kun kyseessä on suojaus laimentumisriskiä vastaan, ostettujen saamisten myyjä ei saa kuulua samaan konserniin kuin luottosuojan tarjoaja.
2. Laitosten on 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa sovellettava 148 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua käsittelyä sellaisiin koriin kuuluviin varoihin, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on alhaisin.
3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa saatu luottosuoja voidaan hyväksyä tämän kehyksen mukaiseen käsittelyyn ainoastaan silloin, kun hyväksyttävä (n-1):en luottotappiosuoja on myös saatu tai kun (n-1) osa koriin kuuluvista varoista on jo johtanut luottotappioihin. Tällaisessa tapauksessa käsittelyä sovelletaan sellaisiin koriin sisältyviin varoihin, joiden riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on alhaisin.

4 jakso

Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen

1 alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

213 artikla

Luottoriskin vaihtolainat

Sijoituksia luottoa myöntävän laitoksen liikkeeseen laskemiin luottoriskin vaihtolainoihin voidaan käsitellä kuten käteisvakuuksia, kun vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia lasketaan

tämän alajakson mukaisesti, edellyttäen että luottoriskin vaihtolainaan sisältyvää luottoriskinvaihtosopimusta voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana.

214 artikla Tase-erien nettoutus

Luottoa myöntävään laitokseen tehtyjä talletuksia ja sen myöntämiä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on käsiteltävä kuten käteisvakuuksia, kun kyseisten samana valuuttana olevien talletusten ja lainojen vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia lasketaan.

215 artikla Valvojan antaman vakioarvon leikkauksen tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmän käyttö päänettoutussopimuksissa

1. Kun laitokset laskevat vastuun täysin mukautettua arvoa (E*) vastuille, joihin sovelletaan hyväksyttävien päänettoutussopimusten alaisia takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita, laitosten on laskettava tehtävät volatiliteettikorjaukset joko soveltamalla valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, kuten rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän tapauksessa 218–221 artiklassa säädetään.

Omat arvonleikkaukset -menetelmää sovellettaessa on noudatettava samoja ehtoja ja vaatimuksia kuin rahoitusvakuuksia koskevassa kattavassa lähestymistavassa.

2. E*-arvoa laskettaessa on seuraavien vaatimusten täytyttävä:
  - a) laitosten on laskettava kunkin arvopaperiryhmän tai hyödyketyypin nettopositio vähentämällä i alakohdan mukainen määrä ii alakohdan mukaisesta määrästä:
    - i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;
    - ii) sopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;
  - b) laitosten on laskettava nettopositio kunkin valuutan (päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa lukuun ottamatta) mukaisesti vähentämällä i alakohdan mukainen määrä ii alakohdan mukaisesta määrästä:
    - i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty sopimuksen mukaisesti lainaksiannetun tai siirretyn kyseisen valuutan määrä;
    - ii) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty sopimuksen mukaisesti lainaksiotetun tai vastaanotetun kyseisen valuutan määrä;

- c) laitosten on sovellettava tiettyyn arvopaperiryhmään tai käteispositioon soveltuva volatiliteettikorjausta kyseisen ryhmän arvopaperien positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon;
- d) laitosten on sovellettava valuutariskin (fx) volatiliteettikorjausta kunkin valuutan (lukuun ottamatta päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa) positiiviseen tai negatiiviseen nettopositioon.

3. Laitosten on laskettava E^* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

jossa

E_i = kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun i vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti tai kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti;

C_i = lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen kunkin ryhmän arvopaperien arvo tai samantyyppisten hyödykkeiden arvo kunkin vastuun i osalta;

E_j^{sec} = tietyn arvopaperien ryhmän j (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

E_k^{fx} = tietyn valuutan k (lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa) 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

H_j^{sec} = tietyn arvopaperien ryhmän j edellyttämä volatiliteettikorjaus;

H_k^{fx} = valuutan k volatiliteettikorjaus.

- 4. Laitosten on päänettoutussopimusten kattamien takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden tai muiden pääomamarkkinapohjaisten transaktioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi käytettävä 108 artiklan mukaisessa standardimenetelmän mukaisessa laskennassa ja 3 luvun mukaisesti IRB-menetelmän mukaisessa laskennassa 3 kohdan mukaisesti laskettua E^* -arvoa vastuuarvona sellaiselle vastapuolelta olevalle vastuulle, joka liittyy päänettoutussopimuksen alaisiin transaktioihin.
- 5. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa 'arvopaperien ryhmällä' tarkoitetaan saman yhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita, joilla on sama liikkeeseenlaskuajankohta, sama maturiteetti ja joihin sovelletaan samoja ehtoja ja realisointiaikoja kuin 219 ja 220 artiklassa.

216 artikla

Sisäisten mallien menetelmän käyttö päänettoutussopimuksissa

1. Sen sijaan, että sovelletaan valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää laskettaessa täysin mukautettua vastuuarvoa (E*), joka saadaan sovellettaessa hyväksyttävän päänettoutussopimuksen alaisia takaisinostosopimuksia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä transaktioita tai muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita (lukuun ottamatta johdannaissopimuksia), laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisten mallien menetelmää, jossa otetaan huomioon päänettoutussopimukseen kuuluvien arvopaperipositioiden väliset korrelaatiovaikutukset sekä rahoitusvälineiden likvidiys.
2. Laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisiä mallejaan myös vakuudellisen limiittiluotonannon tapauksessa, jos kyseiset transaktiot on katettu kahdenvälisellä päänettoutussopimuksella, joka liitteessä 6 luvun 7 jaksossa asetetut vaatimukset.
3. Laitos voi päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen standardimenetelmää vai IRB-menetelmää. Jos laitos päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 215 artiklassa säädettyjä valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.

Laitokset, jotka ovat saaneet luvan käyttää sisäisen riskienhallinnan mallia IV osaston, 5 luvun mukaisesti, voivat soveltaa sisäisten mallien menetelmää. Jos laitos ei ole saanut tällaista lupaa, se voi yhä hakea toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa soveltaa sisäisten mallien menetelmää tämän artiklan soveltamiseksi.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitokselle luvan soveltaa sisäisten mallien menetelmää ainoastaan, jos ne katsovat, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä, jota sovelletaan päänettoutussopimuksen alaisiin transaktioihin sisältyviin riskeihin, on rakenteeltaan asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti ja siinä on seuraavat laadulliset ominaisuudet:
  - a) transaktioiden potentiaalisen hintavolatiliteetin laskennassa käytetty sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella vastuisiin sisältyvistä riskeistä ilmoitetaan laitoksen toimivalle johdolle;
  - b) laitoksella on riskienvalvontayksikkö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
    - i) sen on oltava riippumaton kaupankäyntiyksiköistä ja raportoitava suoraan toimivalle johdolle;
    - ii) sen on vastattava laitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta;
    - iii) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallin tuloksia ja positioiden limiitteihin liittyviä asianmukaisia toimenpiteitä;

- c) johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä otettuja positioita että kokonaisriskiä;
  - d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja riskienhallintayksikössä;
  - e) laitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimintaa koskevia, dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita noudatetaan;
  - f) voidaan osoittaa, että laitoksen malleilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit tekemällä vähintään yhden vuoden ajalta toteumatestejä mallin tuotoilla;
  - g) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen stressitestiohjelman, ja toimiva johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä;
  - h) laitos tekee osana tavanomaista sisäistä tarkastustaan riippumattoman riskienmittausjärjestelmän tarkastuksen. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiyksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa;
  - i) laitos tarkastaa riskienhallintajärjestelmänsä vähintään kerran vuodessa;
  - j) sisäinen malli täyttää 286 artiklan 8 ja 9 kohdassa ja 288 artiklassa asetetut vaatimukset.
5. Sisäiseen riskienarviointimalliin on sisällyttävä riittävästi riskitekijöitä, jotta kaikki oleelliset hintariskit voidaan ottaa huomioon.

Laitokset voivat käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokkien sisällä ja riskiluokkien välillä, jos niiden käyttämä korrelaatioiden mittaumenetelmä on asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti.

6. Sisäisten mallien menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E^* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potentiaalinen arvonnmuutos} \right\}$$

jossa

E_i = kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun i vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti tai kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti;

C_i = kuhunkin vastuuseen i sisältyvä lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien tai lainaksiotetun tai vastaanotetun käteisen rahan arvo.

Kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien määriä sisäisten mallien avulla, niiden on käytettävä mallin tuotosta edelliseltä kaupankäyntipäivältä.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettua potentiaalista arvonmuutosta koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:
- a) se on tehtävä vähintään kerran päivässä;
  - b) sen on perustuttava 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;
  - c) sen on perustuttava viiden päivän realisointiaikaan lukuun ottamatta muita kuin arvopaperien takaisinostosopimuksia tai arvopaperien lainaksiantamista tai -ottamista koskevia transaktioita, jolloin on sovellettava 10 päivän realisointiaikaa;
  - d) sen on perustuttava vähintään yhden vuoden pituiseen toteutuneeseen havaintojaksoon lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi havaintojakso on aiheellinen hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;
  - e) laskennassa käytettävät tiedot on päivitettävä kolmen kuukauden välein.

Kun laitoksella on takaisinostosopimus, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvä transaktio tai limiittiluotonantoon liittyvä tai samankaltainen transaktio tai nettoutusryhmä, joka täyttää 279 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien ja 279 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

8. Laitosten on päänettoutussopimusten kattamien takaisinostosopimusten tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden tai muiden pääomamarkkinapohjaisten transaktioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi käytettävä 108 artiklan mukaisessa standardimenetelmän mukaisessa laskennassa ja 3 luvun mukaisesti IRB-menetelmän mukaisessa laskennassa 6 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona sellaiselle vastapuolelta olevalle vastuulle, joka liittyy päänettoutussopimuksen alaisiin transaktioihin.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
- a) **määritelmät merkitykseltään vähäiselle salkulle** 3 kohtaa sovellettaessa;
  - a a) arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille luvan käyttää IRB-menetelmää;**
  - b) kriteerit sen määrittämiseksi, onko sisäinen malli luotettava ja **sovelletaanko sitä** 4 ja 5 kohdan **ja päänettoutussopimusten mukaisesti**.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2015**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

217 artikla

Rahoitusvakuuksia koskeva yksinkertainen menetelmä

1. Laitokset voivat soveltaa rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää ainoastaan silloin, kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti. Laitos ei saa soveltaa sekä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, lukuun ottamatta 143 artiklan 1 kohdan ja 145 artiklan 1 kohdan tarkoituksia. Laitokset eivät saa soveltaa tätä poikkeusta valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten aikaan saamiseksi *eivätkä* käyttääkseen sääntelyn katvealueita hyväksi.
2. Soveltaessaan rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää, laitosten on annettava hyväksyttävän rahoitusvakuuden arvoksi sen markkina-arvo, joka on määritetty 202 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti.
3. Laitosten on annettava vastuuarvojen niille osille, joilla on hyväksytty markkina-arvoon arvostettu vakuus, riskipaino, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti, jos luottoa myöntävällä laitoksella olisi vakuusinstrumenttiin kohdistuva välitön vastuu. Tässä tarkoituksessa liitteessä I mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 106 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta.

Vakuudellisen osan riskipainon on oltava vähintään 20 prosenttia lukuun ottamatta 46 kohdassa mainittuja tapauksia. Laitosten on sovellettava vastuuarvon muulle osalle riskipainoa, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti vastapuolelta olevaan vakuudettomaan vastuuseen.
4. Laitosten on annettava 222 artiklan kriteerit täyttävistä takaisinostosopimuksista tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvistä transaktioista johtuvan vastuun vakuudelliselle osuudelle riskipainoksi 0 prosenttia. Jos transaktion vastapuoli ei ole keskeinen markkinatoimija, laitosten on sovellettava 10 prosentin riskipainoa.
5. Kun kyse on liitteessä II lueteltujen johdannaisinstrumenttien 6 luvun mukaisesti määritettävistä vastuuarvoista, laitosten on sovellettava 0 prosentin riskipainoa vastuiden vakuudelliseen osaan, edellyttäen että johdannaisinstrumentit arvostetaan päivittäin markkinahintaan ja vakuutena on käteistä rahaa tai muita käteiseen verrattavia instrumentteja *eivätkä* vastuu ja vakuus ole eri valuutan määrisiä.

Laitosten on annettava 10 prosentin riskipaino sellaisiin kyseisiin transaktioihin liittyvien vastuuarvojen vakuudelliselle osalle, joiden vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino.
6. Kun kyse on muista kuin 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista transaktioista, laitokset voivat antaa 0 prosentin riskipainon, kun vastuu ja vakuus ovat saman valuutan määrisiä ja toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

- a) vakuutena on käteistalletus tai muu käteiseen verrattava instrumentti;
  - b) vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille voidaan 109 artiklan mukaisesti antaa 0 prosentin riskipaino, ja vakuuden markkina-arvoa on alennettu 20 prosenttia.
7. Sovellettaessa 5 ja 6 kohtaa valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin katsotaan kuuluvan
- a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 110 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;
  - b) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa;
  - c) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 113 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

218 artikla

Rahoitusvakuuksia koskeva kattava menetelmä

1. Kun laitokset arvostavat rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaisesti, niiden on tehtävä vakuuden markkina-arvoon volatiliteettikorjauksia jäljempänä olevien 219–222 artiklan mukaisesti, jotta hintavolatiliteetin vaikutukset voidaan ottaa huomioon.

Kun vakuus on eri valuutan määräinen kuin suojattava omaisuus, laitosten on lisättävä vakuuden arvoon 219–222 artiklan mukaisesti tehtävään volatiliteettikorjaukseen valuutan volatiliteetin edellyttämä mukautus.

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaispimukset, jotka kuuluvat 6 luvun mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien nettoutussopimusten piiriin, laitosten on tehtävä valuutan volatiliteetin edellyttämä volatiliteettikorjaus, kun vakuuden valuutta ja selvitysvaluutta poikkeavat toisistaan. Myös silloin, kun nettoutussopimuksen piiriin kuuluvissa transaktioissa käytetään useita valuuttoja, laitosten on tehtävä ainoastaan yksi volatiliteettikorjaus.

2. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (C_{VA}) seuraavasti:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

jossa

C = vastuun arvo;

H_C = vakuuteen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 219 ja 222 artiklan mukaisesti.

H_{fx} = valuuttaeron vuoksi tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 219 ja 222 artiklan mukaisesti.

Laitosten on käytettävä tässä kohdan laskukaavaa laskiessaan vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa kaikille transaktioille lukuun ottamatta hyväksytyyn päänettoutussopimuksen alaisia transaktioita, jolloin sovelletaan 215 ja 216 artiklan mukaisia säännöksiä.

3. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (E_{VA}) seuraavasti:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

jossa

E = tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti määritetty vastuuarvo tilanteessa, jossa vastuu olisi vakuudeton;

H_E = vastuuseen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 219 ja 222 artiklan mukaisesti.

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, laitosten on laskettava E_{VA} seuraavasti:

$$E_{VA} = E .$$

4. Laskettaessa edellä 3 kohdassa tarkoitettu E on sovellettava seuraavaa:

- a) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, liitteessä I mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 106 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;
- b) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, niiden on laskettava 162 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen erien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

5. Laitosten on laskettava vastuun täysin mukautettu arvo, jossa otetaan huomioon sekä vakuuden volatiliteetti että vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset, seuraavasti:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

jossa

C_{VAM} = C_{VA} , johon on tehty maturiteettien mahdollisten erojen edellyttämä korjaus 5 jakson säännösten mukaisesti;

E^* = on täysin mukautettu vastuuarvo.

6. Laitokset voivat laskea volatiliteettikorjaukset joko soveltamalla 219 artiklassa tarkoitettua valvojan antaman vakioarvon leikkausta tai 220 artiklassa tarkoitettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.

Laitos voi päättää soveltaa valvojan antaman vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen standardimenetelmää vai IRB-menetelmää.

Jos luottolaitos soveltaa omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin rahoitusinstrumenttien tyypeihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa valvojan antaman vakioarvon leikkausta.

7. Kun vastuu koostuu useista hyväksyttävistä omaisuuseristä, laitosten on laskettava volatiliteettikorjaus seuraavasti:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

jossa

a_i = hyväksyttävän omaisuuserän i osuus vastuun kokonaisarvosta;

H_i = volatiliteettikorjaus, jota sovelletaan hyväksyttävään omaisuuserään i .

219 artikla

Valvojan määrittämä volatiliteettikorjaus rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Volatiliteettikorjaukset, joita laitosten on sovellettava, kun ne soveltavat valvojan antamaa vakioarvon leikkausta, (oletuksena päivittäinen arvonmääritys) esitetään tämän kohdan taulukoissa 1–4.

VOLATILITEETTIKORJAUKSET

Taulukko 1										
Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti	193 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			193 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamisoluihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 193 artiklan 1 kohdan h alakohdassa esitetyt vaatimukset		
		20 päivän realsointiaika (%)	10 päivän realsointiaika (%)	5 päivän realsointiaika (%)	20 päivän realsointiaika (%)	10 päivän realsointiaika (%)	5 päivän realsointiaika (%)	20 päivän realsointiaika (%)	10 päivän realsointiaika (%)	5 päivän realsointiaika (%)
1	≤ 1 vuosi	0.707	0.5	0.354	1.414	1	0.707	2.829	2	1.414
	>1 ≤ 5 vuotta	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657
	> 5 vuotta	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657	22.628	16	11.313
2-3	≤ 1 vuosi	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828
	>1 ≤ 5 vuotta	4.243	3	2.121	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485
	> 5 vuotta	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485	33.942	24	16.970
4	≤ 1 vuosi	21.213	15	10.607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
	>1 ≤ 5 vuotta	21.213	15	10.607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

	> 5 vuotta	21.213	15	10.607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

Taulukko 2						
Luottoluokka, johon lyhytaikaisen vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	193 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatilitteettikorjaukset			193 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatilitteettikorjaukset		
	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1	0.707	0.5	0.354	1.414	1	0.707
2-3	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414

Taulukko 3			
Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut			
	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
Pääindeksiin sisältyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	21.213	15	10.607
Muut virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	35.355	25	17.678
Käteinen raha	0	0	0
Kulta	21.213	15	10.607

Taulukko 4		
Valuuttaeroista johtuvat volatilitteettikorjaukset		
20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11.314	8	5.657

2. Laskettaessa volatilitteettikorjauksia 1 kohdan mukaisesti on noudatettava seuraavia vaatimuksia:
- a) vakuudellisen luotonannon tapauksessa realisointiajan on oltava 20 pankkipäivää;

- b) takaisinostosopimusten (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden tapauksessa realisointiajan on oltava viisi pankkipäivää;
- c) muiden pääomamarkkinalähtöisten transaktioiden tapauksessa realisointiajan on oltava 10 pankkipäivää.

Jos laitoksella on transaktio tai nettoutusryhmä, joka täyttää 279 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien mukaisesti.

- 3. Edellä olevan 1 kohdan taulukoissa 1–4 ja 4, 5 ja 6 kohdassa luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, on luottoluokka, jota EPV on 2 luvun mukaisesti todennut luottoluokituksen vastaavan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luottoluokan, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, määrittämiseen sovelletaan myös 193 artiklan 7 kohtaa.

- 4. Hyväksymättömille arvopapereille tai hyödykkeille, jotka on lainattu tai myyty takaisinostosopimuksen tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden yhteydessä, tehdään sama volatiliteettikorjaus kuin pääindeksin ulkopuolisille osakkeille, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi virallisesti hyväksytyssä pörssissä.
- 5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hyväksyttäviin osuuksiin tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa painotettuja keskimääräisiä volatiliteettikorjauksia, jotka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahasto on sijoittanut ottaen huomioon 2 kohdassa säädetty transaktion realisointiaika.

Jos omaisuuserät, joihin rahasto on sijoittanut, eivät ole laitoksen tiedossa, tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa suurinta volatiliteettikorjausta, joka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahastolla on oikeus sijoittaa.

- 6. Laitosten liikkeeseen laskemiin luokittelemattomiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin, jotka täyttävät 193 artiklan 4 kohdassa asetetut hyväksyttävyyssvaatimukset, tehdään samat volatiliteettikorjaukset kuin laitosten ja yritysten liikkeeseen laskemiin arvopapereihin, joille on annettu luottoluokkaa 2 tai 3 vastaava ulkoinen luottoluokitus.

220 artikla

Omat volatiliteettikorjausten estimaatit rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

- 1. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille, jotka noudattavat 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia, lupa soveltaa omia volatiliteettiestimaattejaan laskettaessa vakuuksiin ja vastuisiin tehtäviä volatiliteettikorjauksia. Laitokset, jotka ovat saaneet luvan soveltaa omia volatiliteettiestimaattejaan, saavat soveltaa muita menetelmiä ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

Kun kyseessä ovat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa sijoitusluokkaa (*investment grade*) tai on sitä parempi, luottolaitokset voivat laskea jokaiselle arvopaperiluokalle oman volatiliteettiestimaatin.

Kun kyseessä ovat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka on heikompi kuin sijoitusluokka, ja muut hyväksyttävät vakuudet, laitosten on laskettava volatiliteettikorjaukset on laskettava kullekin yksittäiselle omaisuuserälle erikseen.

Laitosten, jotka käyttävät omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, on arvioitava vakuuden volatiliteetti tai valuuttaero ottamatta huomioon vakuudettomien vastuiden, vakuuksien tai valuuttojen välistä korrelaatiota.

Luokkia määritettäessä laitosten on otettava huomioon arvopaperin liikkeeseenlaskijan tyyppi, arvopaperien ulkoinen luottoluokitus, niiden jäljellä oleva maturiteetti sekä niiden muunnettu duraatio. Volatiliteettiestimaattien on vastattava arvopapereita, jotka laitos on sisällyttänyt kuhunkin luokkaan.

2. Volatiliteettikorjauksia laskettaessa on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:
- a) laitosten on perustettava laskenta 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;
  - b) laitosten on sovellettava laskennassa seuraavia realisointiaikoja:
    - i) 20 pankkipäivää vakuudellisen luotonannon tapauksessa;
    - ii) viisi pankkipäivää takaisinostosopimusten (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden tapauksessa;
    - iii) 10 pankkipäivää muiden pääomamarkkinalähtöisten transaktioiden tapauksessa;
  - c) laitokset voivat käyttää volatiliteettikorjauksessa lukuja, jotka on laskettu lyhyempiin tai pidempiin realisointiaikoihin perustuen kuin mitä b alakohdassa on säädetty kyseessä oleville sopimustyypeille, skaalaamalla säädettyä volatiliteettikorjausta ylöspäin tai alaspäin seuraavan ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

jossa

T_M = todellinen realisointiaika;

H_M = realisointiaikaan T_M perustuva volatiliteettikorjaus;

H_N = realisointiaikaan T_N perustuva volatiliteettikorjaus;

- d) laitosten on otettava huomioon laadultaan heikompien omaisuuserien vähäisempi likvidiys. Niiden on tarkistettava realisointiaikaa ylöspäin, jos vakuuden likvidiyydestä on epävarmuutta. Niiden on myös ilmoitettava, jos potentiaalinen volatiliteetti on aiemmissa tiedoissa arvioitu liian alhaiseksi. Näihin tapauksiin on sovellettava stressiskenaariota;
  - e) Laitosten on käytettävä volatiliteettikorjauksia laskettaessa havaintojaksoa, jonka pituus on vähintään yksi vuosi. Laitoksilla, jotka käyttävät havaintojakson määrittelyssä painotusjärjestelmää tai muita menetelmiä, toteutuneen havaintojakson pituuden on oltava vähintään yksi vuosi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös edellyttää, että laitokset laskevat volatiliteettikorjauksensa lyhyemmältä havaintokaudelta, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tämän olevan perusteltua hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;
  - f) laitosten on päivitettävä tietonsa ja laskettava volatiliteettikorjaukset vähintään kolmen kuukauden välein. Niiden on arvioitava tietonsa uudelleen myös silloin, kun markkinahinnat muuttuvat merkittävästi.
3. Volatiliteettikorjausten estimoinnissa on noudatettava kaikkia seuraavia laadullisia vaatimuksia:
- a) laitoksen on käytettävä volatiliteettiestimaatteja päivittäisessä riskienhallintaprosessissa, mukaan luettuna sen sisäiset vastuulimiitit;
  - b) jos laitoksen päivittäisessä riskienhallintaprosessissaan käyttämä realisointiaika on pidempi kuin kyseiselle transaktiotyypille tässä jaksossa säädetty realisointiaika, laitoksen on korotettava volatiliteettikorjauksiaan 2 kohdassa vahvistetun ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti;
  - c) laitoksella on oltava vakiintuneet menettelyt, joilla seurataan dokumentoitujen käytänteiden ja valvontatoimien noudattamista; käytänteillä ja valvontatoimilla hallitaan järjestelmää, jolla estimoidaan volatiliteettikorjauksia ja integroidaan estimaatit laitoksen riskienhallintaprosessiin;
  - d) laitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti tehtävä volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmän riippumaton tarkastelu. Volatiliteettikorjausten estimoinnissa ja estimaattien integroinnissa laitoksen riskienhallintaprosessiin käytettävän kokonaisjärjestelmän tarkastelu on tehtävä vähintään kerran vuodessa. Tarkasteluun on sisällyttävä ainakin seuraavat toimet:
    - i) volatiliteettikorjausten estimaattien integrointi päivittäiseen riskienhallintaan;
    - ii) volatiliteettikorjausten estimointiprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;
    - iii) volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmässä käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden, luotettavuuden ja riippumattomuuden varmistaminen;

- iv) volatiliteettioletusten paikkansapitävyys ja tarkoituksenmukaisuus.

221 artikla

Volatiliteettikorjausten korottaminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

Laitoksen on sovellettava 219 artiklassa säädettyjä volatiliteettikorjauksia, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin. Jos laitos käyttää 220 artiklan mukaisesti omia volatiliteettikorjausten estimaatteja, ne on ensisijaisesti laskettava päivittäisten arvonmääritysten perusteella. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, laitosten on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Laitosten on laskettava korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava volatiliteettikorjaus;

H_M = volatiliteettikorjaus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen transaktiotyyppin realisointiaika.

222 artikla

Nollan prosentin volatiliteettikorjauksen soveltamista koskevat vaatimukset rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Kun laitos soveltaa takaisinostosopimuksissa sekä arvopaperien lainaksiantamisessa tai -ottamisessa valvojan antamaa vakioarvon leikkausta 219 artiklan mukaisesti tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää 220 artiklan mukaisesti ja 2 kohdan a–h alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, se voi soveltaa 219–221 artiklan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta 0 prosentin volatiliteettikorjausta. Laitokset, jotka käyttävät 216 artiklassa säädettyä sisäisten mallien menetelmää, eivät saa soveltaa tässä artiklassa säädettyä käsittelyä.
2. Laitokset voivat soveltaa 0 prosentin volatiliteettikorjausta, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) sekä vastuun että vakuuden on oltava 193 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käteistä rahaa tai valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, ja niille voidaan antaa 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;
  - b) sekä vastuun että vakuuden on oltava saman valuutan määräisiä;
  - c) transaktion maturiteetti ei saa olla yhtä päivää pidempi tai sitten sekä vastuun että vakuuden markkina-arvon määrityksen tai nettoarvon tilityksen on tapahduttava päivittäin;

- d) vastapuolen laiminlyömiä nettoarvon tilitystä edeltäneen viimeisimmän markkina-arvon määrittämisen ja vakuuden rahaksi muuttamisen välinen aika ei saa ylittää neljää pankkipäivää;
  - e) transaktio on selvitettävä kyseiselle transaktiotyypille hyväksytyssä selvitysjärjestelmässä;
  - f) sopimukseen tai transaktioon kuuluvan dokumentaation on oltava kyseisellä arvopaperityypillä toteutettavissa takaisinostosopimuksissa tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvissä transaktioissa käytettävä vakionuotoinen markkinadokumentaatio;
  - g) transaktioon on sovellettava dokumentaatiota, jossa todetaan, että vastapuolen laiminlyödessä veloitteensa tilittää käteinen raha, arvopaperit tai nettoarvo tai muu vastike transaktio voidaan purkaa välittömästi;
  - h) toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä vastapuolta keskeisenä markkinatoimijana.
3. Edellä 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuilla keskeisillä markkinatoimijoilla tarkoitetaan seuraavia yhteisöjä:
- a) 193 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitut yhteisöt, joille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;
  - b) laitokset;
  - c) muut finanssialan yritykset (mukaan luettuina vakuutusyritykset), joilta oleville vastuulle annetaan standardimenetelmän mukaisesti 20 prosentin riskipaino, tai jos kyse on laitoksista, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksilla ei ole hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta joiden PD-arvo vastaa sisäisen luokituksen mukaan hyväksytyjen luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, ja jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 2 yrityssaamisten riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien säännösten mukaisesti;
  - d) säännellyt yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joihin sovelletaan pääomaa tai velkaantumista koskevia vaatimuksia;
  - e) säännellyt eläkerahastot;
  - f) hyväksytyt selvitysorganisaatiot.

223 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä 218 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona 108 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin. Kun kyseessä ovat liitteessä I luetellut taseen ulkopuoliset erät, laitosten on käytettävä

E^* -arvoa arvona, johon sovelletaan 106 artiklan 1 kohdassa eriteltyjä prosenttimääriä, jotta vastuuarvo saadaan laskettua.

2. IRB-menetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä efektiivistä LGD-arvoa (LGD^* -arvoa) LGD-arvona 3 luvussa säädettyihin tarkoituksiin. Laitosten on laskettava LGD^* seuraavasti:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

jossa

LGD = tappio-osuus, jota sovellettaisiin vastuuseen 3 luvun mukaisesti, jos vastuulla ei olisi vakuutta;

E = 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastuuarvo;

E^* = 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu täysin mukautettu vastuuarvo.

224 artikla

Muita hyväksyttäviä vakuuksia koskevat arvostusperiaatteet IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Riippumattoman arvioijan on arvostettava kiinteistövuokaus markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. Laitoksen on vaadittava riippumatonta arvioijaa dokumentoimaan markkina-arvo avoimella ja selkeällä tavalla.

Niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinteistön kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, riippumaton arvioija voi arvostaa kiinteistön sen vakuudelliseen arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. Riippumaton arvioija ei saa ottaa huomioon spekulatiivisia tekijöitä arvioidessaan kiinnitysluottoarvoa, ja sen on dokumentoitava kyseinen arvo avoimella ja selkeällä tavalla.

Vakuuden arvon on oltava tapauksesta riippuen markkina-arvo tai kiinnitysluottoarvo, jota on tarpeen mukaan pienennetty 203 artiklan 3 kohdassa edellytetyn kiinteistön arvon seurannan johdosta ja kiinteistöön kohdistuvien mahdollisten etuoikeutettujen vaateiden huomioon ottamiseksi.

2. Saamisten arvon on oltava niiden rahallinen määrä.
3. Laitosten on arvostettava muu reaaliarvo kuin kiinteistö markkina-arvoonsa eli hintaan, jolla omaisuus voitaisiin myydä arvostuspäivänä myyjän ja myyjästä riippumattoman ostajan välisellä vapaaehtoisella sopimuksella.

225 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen muille hyväksyttäville vastuulle IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Laitosten on käytettävä tämän ja 2 kohdan mukaisesti laskettua LGD^* -arvoa LGD-arvona 3 luvun tarkoituksia varten.

Jos vakuuden arvo suhteessa vastuuarvoon jää alle taulukossa 5 vahvistetun vastuulta vaaditun vakuudellisuuden vähimmäistason (C*), LGD*-arvon on oltava LGD-arvo, joka on vahvistettu 3 luvussa vastapuolelta oleville vakuudettomille vastuille. Tässä tarkoituksessa laitosten on laskettava 162 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen omaisuuserien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa tai prosenttimäärää kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

Jos vakuuden arvo suhteessa vastuuarvoon ylittää toisen, taulukossa 5 vahvistetun korkeamman raja-arvon C**, LGD*-arvon on oltava taulukossa 5 vahvistettu arvo.

Jos vakuudellisuuden C** vaadittua tasoa ei saavuteta koko vastuun osalta, laitosten on pidettävä vastuuta kaksiosaisena: toisella osalla on vaadittu vakuuden taso C** ja toisella se, mikä jää jäljelle.

2. Tämän kohdan taulukossa 5 esitetään vastuiden vakuudellisiin osiin sovellettavat LGD*-arvot ja vaaditut vakuudellisuuden tasot.

Taulukko 5				
Vastuiden vakuudellisten osien LGD:n vähimmäistaso				
	Ylimmän etuoikeusluokan vaateiden ja ehdollisten vaateiden LGD*	Etuoikeudeltaan huonompien vaateiden ja ehdollisten vaateiden LGD*	Vastuulta vaadittu vakuudellisuuden vähimmäistaso (C*)	Täyden LGD-hyväksynnän edellyttämä vakuudellisuuden vähimmäistaso (C**)
Saamiset	35 %	65 %	0 %	125 %
Asuinkiinteistö/ liikekiinteistö	35 %	65 %	30 %	140 %
Muu vakuus	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Vaihtoehtona 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulle käsittelylle ja jollei 119 artiklan 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu ja kun kaikki 195 artiklan 6 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 50 prosentin riskipainoa vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on 120 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 121 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyin rajoituksin jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö.

226 artikla

Riskipainotettujen vastuuserien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen eri vakuuksista muodostuvan ryhmän tapauksessa

1. Laitoksen on laskettava 2 ja 3 kohdan mukaisesti LGD*-arvo, jota sen on käytettävä LGD-arvona 3 luvun tarkoituksia varten, kun molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:

- a) laitoksen on sovellettava IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi;
  - b) saamisen vakuutena on oltava sekä rahoitusvakuus että muu hyväksyttävä vakuus.
2. Laitosten on jaettava volatiliteettikorjattu vastuuarvo (eli arvo, joka saadaan, kun volatiliteettikorjausta sovelletaan 218 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla) osiin, jotta tuloksena on tapauksen mukaan osa, jonka vakuutena on hyväksyttävä rahoitusvakuus, osa, jonka vakuutena on saamisia, osa, jonka vakuutena on liike- tai asuinkiinteistövakuus, osa, jonka vakuutena on muu hyväksyttävä vakuus ja osa, joka on vakuudeton.
3. Laitosten on laskettava vastuun jokaisen 2 kohdan mukaisesti saadun osan LGD*-arvo erikseen tämän luvun asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

227 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

1. Jos 207 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, kolmansiin laitoksiin tehtyjä talletuksia voidaan käsitellä kuten kolmannen laitoksen antamaa takausta.
2. Jos 207 artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitosten on käsiteltävä vastuun osaa, jonka vakuutena on luottoa myöntävälle laitokselle pantattujen henkivakuutusten nykyhetken takaisinostoarvo, seuraavasti:
  - a) jos vastuuseen sovelletaan standardimenetelmää, se on riskipainotettava soveltamalla 3 kohdassa säädettyjä riskipainoja;
  - b) jos vastuuseen sovelletaan IRB-menetelmää muttei laitoksen omia LDG-estimaatteja, siihen on sovellettava 40 prosentin LGD-arvoa.Valuuttaeron tapauksessa laitosten on alennettava nykyhetken takaisinostoarvoa 228 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jolloin luottosuojan arvo on henkivakuutuksen nykyhetken takaisinostoarvo.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettavan riskipainon perusteella:
  - a) 20 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 20 prosentin riskipainoa;
  - b) 35 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa;
  - c) 70 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 100 prosentin riskipainoa;

- d) 150 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.
4. Laitokset voivat käsitellä pyynnöstä takaisin ostettuja instrumentteja, jotka voidaan hyväksyä 196 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, kuten liikkeeseen laskevan laitoksen antamaa takausta. Hyväksyttävän luottosuojan arvon on oltava seuraava:
- a) jos instrumentin takaisinostohinta on sen nimellisarvo, suojan arvon on oltava kyseinen määrä;
- b) jos instrumentin takaisinostohinta on sen markkinahinta, suojan arvon on oltava instrumentin arvo, joka arvostetaan samalla tavalla kuin 193 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit.

2 alajakso
Takauksen luonteinen luottosuoja

228 artikla
Arvostus

1. Laskettaessa takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia tämän alajakson mukaisesti takauksen luonteisen luottosuojan (G) arvo on määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan velallisen maksukyvyttömyyden tai maksulaiminlyönnin seurauksena tai muiden erikseen määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien sattuessa.
2. Kun kyseessä on luottojohdannainen, jonka ehdoissa ei pidetä maksuvelvollisuuden laukaisevana tapahtumana suojattavaan omaisuuteen liittyvää uudelleenjärjestelyä, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, sovelletaan seuraavaa:
- a) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, ei ole vastuuarvoa korkeampi, laitosten on alennettava 1 kohdan mukaisesti laskettua luottosuojan arvoa 40 prosenttia;
- b) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, on vastuuarvoa korkeampi, luottosuojan arvo on enintään 60 prosenttia vastuuarvosta.
3. Jos takauksen luonteinen luottosuoja on eri valuutassa kuin vastuu, laitosten on alennettava luottosuojan arvoa soveltamalla volatilitteettikorjausta seuraavasti:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

jossa

G^* = luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta;

G = luottosuojan nimellismäärä;

H_{fx} = luottosuojan ja suojattavan omaisuuden mahdollisten valuuttaerojen vuoksi tehty, 4 kohdan mukaisesti määritetty volatilitteettikorjaus.

Jos valuuttaeroa ei ole, H_{fx} on nolla.

4. Laitosten on perustettava valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatilitteettikorjaukset 10 pankkipäivän realisointiaikaan siten, että oletuksena on päivittäinen arvonmääritys, ja ne voivat laskea ne soveltamalla 219 artiklassa vahvistettua valvojan antaman vakioarvon leikkauksen menetelmää tai 220 artiklassa vahvistettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää. Laitosten on korotettava volatilitteettikorjauksia 221 artiklan mukaisesti.

229 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen osittaisen suojan ja etuoikeusluokkiin jakamisen tapauksessa

Jos laitos siirtää osan lainaan sisältyvästä riskistä yhteen tai useampaan etuoikeusluokkaan, on sovellettava 5 luvun säännöksiä. Laitokset voivat katsoa maksujen kynnyсарvojen, joita pienempiä maksuja ei suoriteta luottotappion toteutuessa, vastaavan suuririskisintä osaa ja johtavan siihen, että riski katsotaan siirretyksi etuoikeusluokkiin.

230 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisesti

1. Sovellettaessa 108 artiklan 3 kohtaa laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä seuraavalla kaavalla:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 106 artiklan mukainen vastuuarvo; tässä tapauksessa liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 106 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

G_A = 228 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottoriskinsuojan arvo (G^*), jota on mukautettu 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään;

g = suojan tarjoajaan liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

2. Jos suojattu määrä (G_A) on pienempi kuin vastuu (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.
3. Laitokset voivat laajentaa 109 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn valtioiden ja keskuspankkien takaamiin vastuisiin tai niiden osiin, kun takaus on velallisen kotimaan valuutan määräinen ja saaminen on rahoitettu kyseisellä valuutalla.

231 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen IRB-menetelmän mukaisesti

1. Vastuuarvon (E) suojatun osan (joka perustuu luottosuojan (GA,) korjattuun arvoon) PD-luku voi 3 luvun 3 jaksoa sovellettaessa olla suojan tarjoajan PD tai velallisen ja suojan tarjoajan PD-lukujen välissä oleva luku, jos täydelle korvattavuudelle ei katsota olevan perusteita. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LGD-lukuna, jota laitosten on sovellettava 3 luvun 3 jaksoa sovellettaessa, voidaan pitää ylimmän etuoikeusluokan saamisen LGD-lukua.
2. Vastuuarvon (E) suojaamattoman osan PD on velallisen PD ja LGD on suojattavan vastuun LGD.
3. GA on 228 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu G*:n arvo, jota on mukautettu 5 jaksossa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta. E on 3 luvun 4 jakson mukainen vastuuarvo. Tässä tarkoituksessa laitosten on laskettava 162 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen erien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovastavokertoimien tai prosenttimääriä kyseisissä kohdissa mainittujen luottovastavokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

5 jakso

Maturiteettierot

232 artikla

Maturiteettiero

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismääriä laskettaessa maturiteettieroja syntyy, kun luottosuojan jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun. Jos suojan jäljellä oleva maturiteetti on alle kolme kuukautta ja suojan maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun maturiteetti, kyseistä suojaa ei hyväksytä luottosuojaksi.
2. Jos maturiteettieroja on, luottosuojaa ei hyväksytä, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
  - a) suojan alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden pituinen;
  - b) vastuu on lyhytaikainen saaminen, johon on toimivaltaisten viranomaisten mukaan sovellettava yhden vuoden alarajan sijaan yhden päivän alarajaa 158 artiklan 3 kohdan mukaisen maturiteetti-arvon osalta.

233 artikla

Luottosuojan maturiteetti

1. Vastuun todelliseksi maturiteetiksi katsotaan pisin mahdollinen jäljellä oleva aika, jonka kuluessa vastapuolen on täytettävä velvoitteensa, kuitenkin enintään viisi vuotta. Jollei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luottosuojan maturiteetiksi katsotaan aikaisin mahdollinen ajankohta, jona suoja voi päättyä tai jona se voidaan päättää.

2. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan myyjän harkinnan mukaan, laitosten on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana mahdollisena ajankohtana, jona kyseinen optio voidaan toteuttaa. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan ostajan harkinnan mukaan käyttämällä optiota ja suojan alullepanoa koskeviin ehtoihin sisältyy laitoksen näkökulmasta positiivinen kannustin sopimuksen voimassaolon päättämiseksi ennen alkuperäisen maturiteetin päättymistä, laitoksen on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana ajankohtana, jona optio voidaan toteuttaa; muussa tapauksessa laitos voi katsoa, ettei optio vaikuta suojan maturiteettiin.
3. Jos luottojohdannaisen ehtoissa ei ole estetty sen voimassaolon päättämistä ennen sellaisen maksuajan pidennyksen päättymistä, joka on maksukyvyttömyyden toteamisen ehto alkuperäistä velvoitetta koskevan laiminlyönnin tapahduttua, laitosten on lyhennettävä suojan maturiteettia maksuajan pidennystä vastaavalla ajalla.

234 artikla Suojan arvostaminen

1. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksia koskevan yksinkertaisen menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset ja jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista, vakuutta ei hyväksytä vastikkeelliseksi luottosuojaksi.
2. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon vakuuden tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

C_{VA} = vakuuden volatilititeettikorjattu arvo, kuten 218 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, tai vastuun määrä, riippuen siitä kumpi on alempi;

t = luottosuojan 233 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T :n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 233 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t^* = 0.25.

Laitosten on käytettävä C_{VAM} :ia C_{VA} :na, jota on mukautettu maturiteettierojen varalta, 218 artiklan 5 kohdan mukaisessa kaavassa, jolla lasketaan täysin mukautettu vastuuarvo (E^*).

3. Kun kyseessä ovat takauksen luonteisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon luottosuojan tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

G^* = suojan määrä, jota on mukautettu valuuttaerojen varalta;

G_A = G^* , jota on mukautettu maturiteettierojen varalta;

t = luottosuojan 233 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T :n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 233 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t^* = 0.25.

Laitosten on käytettävä G_A :ta suojan arvona sovellettaessa 228–231 artiklaa.

6 jakso

Saamisten koriin sovellettavat luottoriskin vähentämismenetelmät

235 artikla

Ensimmäisen tappion luottojohdannaissopimukset (first-to-default-luottojohdannaissopimukset)

Jos laitos on hankkinut useille vastuulle luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen vastuiden joukossa esiintyvä maksun laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen laiminlyönti johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi ottaa luottosuojan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentatavassa, joka tuottaisi luottosuojan puuttuessa alhaisimman seuraavista kahdesta määrästä tämän luvun mukaisesti; näin voidaan toimia ainoastaan silloin, jos vastuuarvo on yhtä suuri tai pienempi kuin luottosuojan arvo:

- a) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä standardimenetelmän mukaisesti;
- b) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä IRB-menetelmän mukaisesti lisättynä määrällä, joka on odotettu tappio kerrottuna 12,5:llä.

236 artikla

N:n tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset (nth-to-default - luottojohdannaissopimukset)

Jos n :s laiminlyönti vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostava laitos voi hyväksyä luottosuojan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemista varten ainoastaan siinä tapauksessa, että suojaus on tehty myös laiminlyöntheihin 1:stä $n-1$:een tai kun $n-1$ -laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Tällaisissa tapauksissa laitos voi ottaa luottosuojan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentatavassa, joka tuottaisi luottosuojan puuttuessa n :nneksi alhaisimman 235 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuista kahdesta määrästä.

Kaikkien korissa olevien saamisten on täytettävä 199 artiklan 2 kohdassa ja 211 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt vaatimukset.

5 luku
Arvopaperistaminen

1 jakso
Määritelmät

237 artikla
Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) 'hintaerolla' perittäviä rahoituskuluja ja muita arvopaperistetuista saamisista saatuja palkkioita, joista on vähennetty kulut ja muut kustannukset;
- 2) 'alullepanijan takaisinlunastusmenettelyllä' sopimusvelvoitetta, jonka mukaan jäljellä olevien vastuiden määrän alittaessa määrätyn tason alullepanija voi ostaa arvopaperistamispositiot takaisin tai kuolettaa ne ennen kuin kaikki suojattavat vastuut on maksettu takaisin;
- 3) 'likviditeettisopimuksella' arvopaperistamispositiota, joka syntyy sellaisella sopimuksella, jolla hankitaan oikea-aikaiset rahavirrat sijoittajille varmistavaa rahoitusta;
- 4) 'KIRB:lla' kahdeksaa prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, joka laskettaisiin 3 luvun mukaisesti arvopaperistetuille saamisille, jos niitä ei olisi arvopaperistettu, lisättyinä kyseisen luvun mukaisesti lasketulla kyseisiin saamisiin liittyvillä odotetuilla tappioilla;
- 5) 'luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla' menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 256 artiklan mukaisesti;
- 6) 'valvontaviranomaisen kehittämällä arviointimallilla' menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 257 artiklan mukaisesti;
- 7) 'luokittelemattomalla positiolla' arvopaperistamispositiota, jolla ei ole 4 jaksossa määritetyn hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta;
- 8) 'luokitellulla positiolla' arvopaperistamispositiota, jolla on 4 jaksossa määritetyn hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;
- 9) 'lyhyiden rahoitusinstrumenttien arvopaperistamisella (ABCP-ohjelma)' arvopaperistamisohjelmaa, jonka kautta liikkeeseen lasketut arvopaperit ovat pääasiallisesti arvopapereita, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi;
- 10) 'perinteisellä arvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa arvopaperistettavat saamiset siirretään taloudellisesti. Tämä toteutetaan siirtämällä arvopaperistettujen saamisten omistusoikeus alullepanevalta laitokselta tai osittaisen omistusyhteyden

kautta (ns. sub-participation-järjestely). Liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle laitokselle;

- 11) 'synteettisellä arvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa riskin siirto tapahtuu käyttämällä luottojohdannaisia tai takauksia ja arvopaperistettavat saamiset säilyvät alullepanevan laitoksen saamisina;
- 12) 'uusiutuvalla saamisella' saamista, jonka määrä saa sovittuun limiittiin asti vaihdella asiakkaiden nostojen ja takaisinmaksujen mukaan;
- 13) 'ennenaikaisen kuoletuksen ehdolla' uusiutuvien saamisten arvopaperistamisessa olevaa sopimuslauseketta, jossa edellytetään, että sijoittajan positioita lunastetaan tietyissä tilanteissa ennen kuin liikkeeseenlaskettujen arvopapereiden alkuperäinen maturiteetti päättyy;
- 14) 'suuririskisimmällä etuoikeusluokalla' arvopaperistamisen heikointa etuoikeusluokkaa, joka kantaa ensimmäisenä tappion arvopaperistetuissa saamisissa ja suojaa näin ollen riskiltään toiseksi suurinta etuoikeusluokkaa tai tapauksen mukaan parempia etuoikeusluokkia.

2 jakso

Merkittävän riskinsiirron tunnustaminen

238 artikla

Perinteinen arvopaperistaminen

1. Perinteisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi jättää arvopaperistetut saamiset huomiotta laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:
  - a) arvopaperistettuihin saamisiin liittyvä merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille;
  - b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot rajoituksettomista ensisijaista omista varoista 33 artiklan I kohdan k alakohdan mukaisesti.
2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi seuraavissa tapauksissa:
  - a) alullepanevan laitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä;
  - b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistamispositioita ja alullepanija voi osoittaa, että sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvo, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista saamisista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva laitos pitää

hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvosta, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa.

Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltainen viranomaisena voi päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa välivaiheen arvopaperistamispositioilla tarkoitetaan arvopaperistamispositioita, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat etuoikeusasemaltaan heikompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva positio kyseisessä arvopaperistamisessa ja etuoikeusasemaltaan heikompia kuin mikä tahansa muu sellainen arvopaperistamispositio kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle on osoitettu jompikumpi seuraavista 4 jakson mukaisesti:
  - a) 3 jakson 3 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1;
  - b) 3 jakson 4 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1 tai 2.
4. Vaihtoehtona 2 ja 3 kohdalle toimivaltaisten viranomaisten on annettava alullepaneville laitoksille lupa katsoa, että merkittävä luottoriski on siirretty, jos alullepaneva laitos voi osoittaa kaikissa arvopaperistamisissa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille.

Lupa annetaan ainoastaan, jos laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

  - a) laitoksella on käytössä tarkoituksenmukaisen riskiherkät toimintatavat ja menetelmät arvioidakseen riskinsiirtoa;
  - b) laitos on myös hyväksynyt luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.
5. Sen lisäksi, että 1–4 kohdassa vahvistetut vaatimukset tapauksen mukaan täyttyvät, kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyvä:
  - a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;
  - b) arvopaperistetut saamiset ovat järjestelyn myötä alullepanevan laitoksen ja sen velkojien ulottumattomissa myös konkurssin ja konkurssihallinnon aikana. Tästä on saatava pätevä oikeudellinen neuvonantajan lausunto;
  - c) liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle laitokselle;

- d) alullepanevalle laitokselle ei jää välitöntä tai välillistä määräysvaltaa siirrettyihin vastuisiin. Alullepanijalla katsotaan olevan välitön määräysvalta siirrettyihin vastuisiin, jos sillä on oikeus ostaa aiemmin siirretyt vastuut takaisin siirronsaajalta ja realisoida ne, tai jos se on velvoitettu ottamaan siirretyn riskin uudestaan vastuulleen. Vaikka alullepaneva laitos pitäisi itsellään vastuisiin liittyviä hallinnointioikeuksia tai velvoitteita, tämä ei merkitse, että sillä on välillinen määräysvalta vastuisiin;
- e) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat täyttävät seuraavat edellytykset:
- i) niihin ei sisälly lausekkeitä, joissa muuten kuin ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen osalta edellytetään, että alullepanevan laitoksen on parannettava arvopaperistettuja positioita muun muassa suojattavia luottovastuita muuttamalla tai maksamalla sijoittajille korkeampaa tuottoa arvopaperistettävien saamisten laadun heikkenemisen perusteella tai muulla tavalla;
  - ii) niihin ei sisälly lausekkeitä, joissa määrätään arvopaperistettävien positioiden haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu suojattavaan vastuuryhmään kuuluvien luottojen laadun heikkenemiseen;
  - iii) niissä tehdään tapauksen mukaan selväksi, että jos alullepanija tai järjestäjä ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita yli sopimusvelvoitteensa, tämä on tehtävä riippumattomin ehdoin;
- f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä seuraavien edellytysten on myös täytyttävä:
- i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;
  - ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen saamisten alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;
  - iii) menettelyä ei ole strukturoitu tavoitteena välttää tappioiden kohdentamista erillisiin takauspositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin erillisen takauksen antamiseksi.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetuista erityistapauksista, joissa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, ja miten laitokset soveltavat 4 kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja **kehittää havaittuja parhaita käytäntöjä noudattaen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia** asetuksen (EU) N:o 1093/2010 **15 artiklan** mukaisesti **■** .

239 artikla
Synteettinen arvopaperistaminen

1. Synteettisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistetuille saamisille 244 artiklan mukaisesti, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:
  - a) merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille joko vastikkeellisen luottosuojan tai takauksen luonteisen luottosuojan muodossa;
  - b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot rajoituksettomista ensisijaista omista varoista 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.
2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
  - a) alullepanevan laitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä;
  - b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistamispositioita ja alullepanija voi osoittaa, että sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvo, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista saamisista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva laitos pitää hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvosta, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa;
  - c) jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltainen viranomainen voi päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa välivaiheen arvopaperistamispositioilla tarkoitetaan arvopaperistamispositioita, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat etuoikeusasemaltaan heikompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva positio kyseisessä arvopaperistamisessa ja etuoikeusasemaltaan heikompia kuin mikä tahansa muu sellainen arvopaperistamispositio kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle on osoitettu jompikumpi seuraavista 4 jakson mukaisesti:
  - a) 3 jakson 3 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1;
  - b) 3 jakson 4 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1 tai 2.
4. Vaihtoehtona 2 ja 3 kohdalle toimivaltaisten viranomaisten on annettava alullepaneville laitoksille lupa katsoa, että merkittävä luottoriski on siirretty, jos

alullepaneva laitos voi osoittaa kaikissa arvopaperistamisissa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille.

Lupa annetaan ainoastaan, jos laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) laitoksella on käytössä tarkoituksenmukaisen riskiherkät toimintatavat ja menetelmät arvioidakseen riskinsiirtoa;
- b) laitos on myös hyväksynyt luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.

5. Sen lisäksi, että 1–4 kohdassa vahvistetut vaatimukset tapauksen mukaan täyttyvät, siirron on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;
- b) luottosuoja, jonka puitteissa luottoriski siirretään, noudattaa 242 artiklan 2 kohtaa;
- c) luottoriskin siirrossa käytettäviin instrumentteihin ei saa liittyä ehtoja,
  - i) joissa asetetaan huomattavia kynnysarvoja, joiden alittuessa luottosuojan ei katsota astuvan voimaan maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman sattua;
  - ii) joiden mukaan suojan voimassaolo voidaan päättää suojattuihin vastuisiin sisältyvien luottojen laadun heikkenemisen vuoksi;
  - iii) joissa edellytetään alullepanevan laitoksen parantavan arvopaperistettävien positioiden laatua (pois lukien ennaikaista kuoletusta koskevat ehdot);
  - iv) joissa korotetaan laitokselle luottosuojasta aiheutuvia kustannuksia tai määrätään arvopaperistettävien positioiden haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu suojattavaan vastuuryhmään kuuluvien luottojen laadun heikkenemiseen;
- d) pätevä oikeudellinen neuvonantaja on vahvistanut luottosuojan olevan täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;
- e) arvopaperistamisesta laadituissa asiakirjoissa tehdään tapauksen mukaan selväksi, että jos alullepanija tai järjestäjä ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita yli sopimusvelvoitteensa, tämä on tehtävä riippumattomin ehdoin;
- f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyttävä:
  - i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;

- ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen saamisten alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;
  - iii) menettelyä ei ole strukturoitu tavoitteena välttää tappioiden kohdentamista erillisiin takauspositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin erillisen takauksen antamiseksi.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetuista erityistapauksista, joissa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, ja miten laitokset soveltavat 4 kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.

3 jakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 alajakso

Periaatteet

240 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Kun alullepaneva laitos on siirtänyt arvopaperistettuihin saamisiin liittyvän merkittävän luottoriskin 2 jakson mukaisesti, kyseinen laitos voi
  - a) perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa olla sisällyttämättä arvopaperistettuja saamia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärään;
  - b) synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen saamisten osalta 244 ja 245 artiklan mukaisesti.
2. Kun alullepaneva laitos on päättänyt soveltaa 1 kohtaa, sen on laskettava tässä luvussa kuvailtu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistamisessa.

Jos alullepaneva laitos ei ole siirtänyt merkittävää luottoriskiä tai on päättänyt olla soveltamatta 1 kohtaa, sen ei tarvitse laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on kyseisessä arvopaperistamisessa, mutta sen on edelleen sisällytettävä arvopaperistetut saamiset riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.
3. Kun vastuut liittyvät arvopaperistamisen eri etuoikeusluokkiin, kuhunkin etuoikeusluokkaan liittyvä vastuu katsotaan erilliseksi arvopaperistamispositioksi. Arvopaperistamispositioille luottosuoja tarjoavilla on katsottava olevan positioita arvopaperistamisessa. Arvopaperistamispositioiden on sisällettävä vastuut, jotka liittyvät arvopaperistettuihin korkosopimuksiin tai valuuttajohdannaisiin.

4. Jollei arvopaperistamispositiota vähennetä rajoituksettomista ensisijaista omista varoista 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on sisällytettävä laitoksen kaikkien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään sovellettaessa 87 artiklan 3 kohtaa.
5. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava soveltamalla asianmukaista kokonaisriskipainoa 241 artiklan mukaisesti laskettuun positioiden vastuuarvoon.
6. Kokonaisriskipaino on määriteltävä tässä luvussa vahvistetun riskipainon ja 396 artiklan mukaisen mahdollisen muun riskipainon summana.

241 artikla
Vastuuarvo

1. Vastuuarvo on laskettava seuraavasti:
  - a) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 alajakson mukaisesti, taseeseen sisältyvän arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen;
  - b) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 4 alajakson mukaisesti, taseeseen sisältyvän arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon mahdollisia tehtyjä luottoriskioikaisuja;
  - c) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 alajakson mukaisesti, taseen ulkopuolisen arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position nimellisarvo, josta on vähennetty kyseisen arvopaperistamisposition mahdollinen erityinen luottoriskioikaisu ja joka on kerrottu tässä luvussa kuvatulla luottovasta-arvokertoimella. Jollei toisin mainita, tämä kerroin on 100;
  - d) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 4 alajakson mukaisesti, taseen ulkopuolisen arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position nimellisarvo kerrottuna tässä luvussa kuvatulla luottovasta-arvokertoimella. Jollei toisin mainita, tämä kerroin on 100;
  - e) liitteessä II mainitun johdannaissopimuksen vastapuoliriskin vastuuarvo on määritettävä 6 luvun mukaisesti.
2. Jos laitoksella on kaksi tai useampia päällekkäisiä arvopaperistamispositioita, sen on päällekkäisyyden osalta sisällytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään vain ne positiot tai positioiden osat, jotka tuottavat suuremman riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän. Laitos voi myös ottaa huomioon kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin liittyvää erityisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita koskevien omien varojen vaatimusten välisen päällekkäisyyden edellyttäen, että laitos pystyy laskemaan ja vertaamaan kyseisiä positioita koskevat omien varojen vaatimukset. Tässä kohdassa 'päällekkäisyydellä' tarkoitetaan sitä, että positioihin kohdistuu kokonaan tai osittain sama riski, joten päällekkäisyyden osalta on kyse samasta vastuusta.

3. Jos 263 artiklan c alakohtaa sovelletaan ABCP-ohjelmiin kuuluviin positioihin, laitos voi käyttää likviditeettisopimukselle annettua riskipainoa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ABCP-ohjelmalle edellyttäen, että 100 prosenttia ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketuista ABCP-instrumenteista katetaan kyseisellä tai muulla likviditeettisopimuksella ja kaikki nämä likviditeettisopimukset ovat etuoikeusasemaltaan samoja kuin ABCP-instrumentti, siten että ne muodostavat päällekkäiset positiot.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten se soveltaa tätä käsittelytapaa.

242 artikla

Arvopaperistamispositioiden luottoriskin vähentämisen hyväksyminen

1. Laitos voi hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan, joka on saatu arvopaperistamispositiolle 4 luvun mukaisesti, edellyttäen että tässä luvussa ja 4 luvussa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

Vastikkeellinen luottosuoja voidaan hyväksyä vain sen rahoitusvakuuden osalta, joka voidaan hyväksyä laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 2 luvun mukaisesti, kuten 4 luvussa säädetään, ja hyväksymisen ehtona on 4 luvussa säädettyjen asianmukaisten vaatimusten täyttyminen.
2. Hyväksytty takauksen luonteinen luottosuoja ja sen tarjoajat rajataan 4 luvun mukaiseen luottosuojaan, ja hyväksymisessä on noudatettava 4 luvussa säädettyjä asianmukaisia vaatimuksia.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 197 artiklassa luetelluilla hyväksyttävillä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajilla on oltava hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka on 131 artiklan mukaisesti määritelty vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 ja joka vastasi vähintään luottoluokkaa 2, kun luottosuoja ensimmäisen kerran hyväksyttiin. Laitokset, joilla on lupa soveltaa IRB-menetelmää luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen, voivat arvioida ensimmäisen virkkeen mukaista hyväksyttävyyttä siltä perustalta, että suojan tarjoajan PD-luku vastaa kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin luottoluokkiin liittyvää PD-lukua.
4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt hyväksytään suojan tarjoajiksi, jos niillä on omaisuuseriä, jotka hyväksytään rahoitusvakuuksiksi ja joihin ei kohdistu oikeuksia tai ehdollisia oikeuksia, jotka olisivat etuoikeutetussa asemassa tai tasavertaisia verrattuna takauksen luonteisen luottosuojan saavan laitoksen ehdollisiin oikeuksiin, ja jos kaikki 4 luvun mukaiset rahoitusvakuuksien hyväksymistä koskevat vaatimukset täyttyvät. Kyseisissä tapauksissa GA (luottosuojan arvo, johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) rajoittuu kyseisten omaisuuserien volatilititeettikorjattuun markkina-arvoon ja g (suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden riskipaino, kuten standardimenetelmässä täsmennetään) määritetään painotetuksi keskimääräiseksi riskipainoksi, jota sovellettaisiin kyseisiin omaisuuseriin rahoitusvakuutena standardimenetelmän mukaisesti.

243 artikla
Ylimääräinen tuki

1. Järjestävä laitos tai sellainen alullepaneva laitos, joka on soveltanut arvopaperistamisen osalta 240 artiklan 1 ja 2 kohtaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tai myynyt rahoitusinstrumentteja kaupankäyntivarastostaan siten, että sitä ei enää vaadita pitämään omia varoja kyseisten rahoitusinstrumenttien riskiä varten, ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea vähentääkseen todellisia tai mahdollisia tappioita sijoittajille. Transaktion ei katsota tarjoavan tukea, jos se tehdään riippumattomin ehdoin ja se otetaan huomioon arvioitaessa merkittävää riskinsiirtoa. Kaikista tällaisista transaktioista on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille riippumatta siitä, tarjoavatko ne tukea, ja ne edellyttävät laitoksen soveltaman luottojen tarkastus- ja hyväksymismenettelyn läpikäymistä. Kun laitos tekee arvion tarkastaakseen, ettei transaktiota ole strukturoitu tarjoamaan tukea, sen on riittävällä tavalla otettava huomioon vähintään seuraavat:
  - a) takaisinoston hinta;
  - b) laitoksen pääoma- ja maksuvalmiuspositio ennen takaisinostoa ja sen jälkeen;
  - c) arvopaperistettujen saamisten kehittyminen;
  - d) arvopaperistamispositioiden kehittyminen.
2. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, mitä pidetään riippumattomina ehtoina ja milloin transaktiota ei ole strukturoitu tarjoamaan tukea.
3. Jos alullepaneva laitos tai järjestävä laitos ei noudata 1 kohtaa arvopaperistamisen osalta, sillä on vähintään oltava omia varoja kaikkia arvopaperistettuja saamisia vastaan siten kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

2 alajakso

Alullepanevien laitosten laskemat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät saamisille, jotka ovat arvopaperistettu synteettisen arvopaperistamisen kautta

244 artikla
Yleinen käsittely

Kun lasketaan arvopaperistettuihin saamiin sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 239 artiklassa vahvistettujen edellytysten täytyessä, synteettisen arvopaperistamisen alullepanevan laitoksen on – jollei 245 artiklan säännöksistä muuta johdu – sovellettava tässä jaksossa vahvistettuja asiaan liittyviä laskentamenetelmiä 2 luvun mukaisten menetelmien sijaan. Laitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärä on **kyseisten vastuiden osalta 25 prosenttia odotettujen tappioiden määrästä, jos vastuita ei ole siirretty.**

Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan arvopaperistamiseen sisältyvään määritettyyn vastuuryhmään kokonaisuudessaan. Jollei 245 artiklasta muuta johdu, alullepanevan laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä

arvopaperistamisen kaikkien etuoikeusluokkien osalta tämän jakson säännösten mukaisesti mukaan lukien ne määrät, joiden osalta laitos käyttää 242 artiklan mukaisia riskien vähentämistekniikoita, jolloin kyseiseen positioon sovellettavaa riskipainoa voidaan mukauttaa 4 luvun mukaisesti, jollei tässä luvussa vahvistetuista vaatimuksista muuta johdu.

245 artikla

Maturiteettierojen käsittely synteettisessä arvopaperistamisessa

Kun lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 244 artiklan mukaisesti, maturiteettierot luottosuojan, johon jako etuoikeusluokkiin perustuu, ja arvopaperistettujen saamisten välillä on otettava huomioon seuraavasti:

- a) arvopaperistettujen saamisten maturiteetti on pisin yksittäisen saamisen maturiteetti tai enintään viisi vuotta. Luottosuojan maturiteetti on määritettävä 4 luvun mukaisesti;
- b) alullepanevan laitoksen on jätettävä huomiotta mahdolliset maturiteettierot, kun lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää etuoikeusluokille, joiden riskipainoksi on tämän jakson mukaisesti määritetty 1 250 prosenttia. Kaikkien muiden etuoikeusluokkien osalta on sovellettava 4 luvun maturiteettierokäsittelyä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

jossa

RW^* = 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;

RW_{Ass} = riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin tasasuhteessa saamisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu;

RW_{SP} = 244 artiklan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin jos maturiteettieroa ei olisi;

T = vuosina ilmaistu suojattavien vastuiden maturiteetti;

t = vuosina ilmaistu luottosuojan maturiteetti;

t^* = 0.25.

3 alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisesti

246 artikla

Riskipainot

Jollei 247 artiklasta muuta johdu, laitoksen on laskettava luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistamispositioihin sisältyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä soveltamalla vastuarvoon asianomaista riskipainoa.

Asianomainen riskipaino on taulukossa 1 vahvistettu riskipaino, johon liittyvä position luottoluokitus on tehty 4 jakson mukaisesti.

Taulukko 1					
Luottoluokka	1	2	3	4 (Muut kuin lyhytaikaiset luottoluokitukset) Kaikki muut luottoluokat	Arvopaperistamispositiot
Arvopaperistamispositiot	20%	50%	100%	350%	1250%
Uudelleenarvopaperistamispositiot	40%	100%	225%	650%	1250%

Jollei 247–250 artiklasta muuta johdu, luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

247 artikla

Alullepanevat ja järjestävät laitokset

Alullepanevalla laitoksella tai järjestävällä laitoksella yksittäisessä arvopaperistamisessa olevien arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan rajoittaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka laskentahetkellä laskettaisiin arvopaperistettujen saamisten osalta, jos saamisia ei olisi arvopaperistettu, ja olettaen, että 150 prosentin riskipainoa sovelletaan seuraaviin:

- a) kaikki laskentahetkellä laiminlyötynä olevat erät;
- b) kaikki arvopaperistettujen saamisten erät, joihin liittyy 123 artiklan mukainen erityisen suuri riski.

248 artikla

Luokittelemattomien positioiden käsittely

1. Luokittelemattoman arvopaperistamisposition riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi laitos voi soveltaa 2 kohdassa tarkoitetulla keskittymäsuhteella painotettua keskimääräistä riskipainoa, jota vastuuta hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettuihin saamisiin 2 luvun mukaisesti. Tässä tarkoituksessa laitoksen on oltava arvopaperistettujen saamisten muodostaman ryhmän koostumuksesta jatkuvasti selvillä.
2. Keskittymäsuhde on kaikkien etuoikeusluokkien nimellismäärien summa jaettuna niiden etuoikeusluokkien nimellismäärien summalla, jotka ovat etuoikeusasemaltaan samoja tai heikompia kuin etuoikeusluokka, johon positiot sijoittuvat, mukaan lukien kyseinen etuoikeusluokka. Tuloksena saatava riskipaino saa olla enintään 1 250 prosenttia eikä se saa olla alhaisempi kuin luokiteltuihin etuoikeusasemaltaan parempiin luokkiin sovellettavat riskipainot. Jos laitos ei pysty määrittämään riskipainoja, joita sovellettaisiin arvopaperistettuihin saamisiin 2 luvun mukaisesti, sen on sovellettava positioihin 1 250 prosentin riskipainoa.

249 artikla

Riskiltään toiseksi suurimpaan tai parempaan etuoikeusluokkaan kuuluvien arvopaperistamispositioiden käsittely ABCP-ohjelmassa

Jollei 250 artiklan mukaisten luokittelemattomia likviditeettisopimuksia koskevien säännösten nojalla voida soveltaa edullisempaa käsittelyä, laitos voi soveltaa seuraavat edellytykset täyttäviin arvopaperistamispositioihin riskipainoa, joka on 100 prosenttia tai suurin niistä riskipainoista, joita vastuuta hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettuihin saamisiin 2 luvun mukaisesti, sen mukaan, kumpi niistä on suurempi:

- a) arvopaperistamisposition on oltava etuoikeusluokassa, joka on arvopaperistamisessa taloudellisesta näkökulmasta riskiltään toiseksi suuremmassa tai paremmassa positiossa; suuririskisimmän etuoikeusluokan on tarjottava tarkoituksenmukainen erillinen takaus riskiltään toiseksi suurimmalle etuoikeusluokalle;
- b) arvopaperistamisposition on oltava laadultaan sijoitusluokkaa (investment grade) vastaava tai parempi;
- c) arvopaperistamisposition oltava sellaisen laitoksen hallussa, jolla ei ole positioita suuririskisimmässä etuoikeusluokassa.

250 artikla

Luokittelemattomien likviditeettisopimusten käsittely

1. Laitokset voivat soveltaa 50 prosentin luottovasta-arvokerrointa luokittelemattoman likviditeettisopimuksen nimellismäärään likviditeettisopimuksen vastuuarvon määrittelemiseksi, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) likviditeettisopimuksesta laadittavissa asiakirjoissa on selvästi nimettävä ja rajattava olosuhteet, joissa sopimusta voidaan soveltaa;
  - b) sopimusta ei saa käyttää tarkoituksena tarjota luottotukea kattamalla tappioita, jotka ovat jo syntyneet sopimuksen soveltamishetkellä, jottei erityisesti tarjottaisi likviditeettiä vastuulle, jotka on jo laiminlyöty sopimuksen soveltamishetkeen mennessä, tai hankittaisi omaisuuseriä käypää arvoa kalliimmalla hinnalla;
  - c) sopimusta ei saa käyttää pysyvän tai säännöllisen rahoituksen tarjoamiseen arvopaperistamiselle;
  - d) sopimuksen mukaisesti nostettujen summien takaisinmaksu saa olla heikommassa etuoikeusasemassa ainoastaan niihin sijoittajien vaateisiin nähden, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaisopimuksiin, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin; takaisinmaksuun ei saa soveltaa lykkäystä eikä vaateesta luopumista;
  - e) sopimusta ei saa käyttää sen jälkeen, kun kaikki mahdolliset likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavat erilliset takaukset on käytetty;
  - f) sopimuksen on sisällettävä määräys, joka johtaa sopimuksen mukaisesti nostettavan määrän automaattiseen vähentämiseen laiminlyötyjä saamia vastaavalla määrällä, kun kyseessä on 3 luvussa tarkoitettu laiminlyönti;

arvopaperistettujen saamisten ryhmän koostuessa luokitelluista rahoitusinstrumenteista sopimukseen on myös sisällyttävä määräys, joka johtaa sopimuksen purkamiseen ryhmän keskimääräisen laadun alittaessa sijoitusluokan.

Sovellettavan riskipainon on oltava suurin riskipaino, jota saamia hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettaviin saamisiin 2 luvun mukaisesti.

2. Likviditeettisopimusten vastuuarvoa määritettäessä 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa voidaan soveltaa sellaisen likviditeettisopimuksen, joka voidaan 1 kohdan edellytysten täytyessä purkaa ehdoitta, nimellismäärään, jos sopimukseen liittyvien nostojen takaisinmaksu on paremmassa etuoikeusasemassa kuin muut arvopaperistetuista saamisista saataviin rahavirtoihin perustuvat vaateet.

251 artikla

Uusiutuvien saamisten, joihin liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät omien varojen vaatimukset

1. Jos ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvia uusiutuvia saamia arvopaperistetaan, alullepanevan laitoksen on laskettava tämän artiklan mukaisesti ylimääräinen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sen riskin varalta, että luottoriskin taso, jolle se on alttiina, voi nousta ennenaikaisen kuoletuksen tapauksessa.
2. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä alullepanijan ja sijoittajan osuuksien vastuuarvojen summasta.

Arvopaperistamisjärjestelyissä, joissa arvopaperistettaviin saamisiin kuuluu uusiutuvia ja ei-uusiutuvia saamia, alullepanevan laitoksen on sovellettava 3–6 kohdassa vahvistettua käsittelyä suojattavan vastuuryhmän siihen osaan, johon sisältyy uusiutuvia saamia.

Alullepanijan osuuden vastuuarvo on arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrin ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde järjestelyyn myydyin koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, joka ei ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistamispositioita. Alullepanijan osuudella ei saa olla heikompi etuoikeusasema kuin sijoittajan osuudella. Sijoittajan osuuden vastuuarvo on nostettujen määrien muodostaman ryhmän jäljellä olevaa vastuuarvo.

Alullepanijan osuuden vastuuarvoon liittyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava suhteellisena osuutena arvopaperistetuista saamisista, joita on käsiteltävä ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

3. Seuraaventyyppisten arvopaperistamisten alullepanijat on vapautettu 1 kohdan mukaisen ylimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennasta:
  - a) uusiutuvien saamisten arvopaperistaminen, kun sijoittajiin kohdistuu täysimääräisesti velallisten tulevien nostojen riski eikä suojattaviin sopimuksiin liittyvä riski palaudu alullepanevalle laitokselle vaikka ennenaikaisen kuoletuksen laukaiseva tapahtuma sattuisi;

- b) arvopaperistamiset, joissa ennaikaisen kuoletuksen laukaisevat tapahtumat eivät liity arvopaperistettujen omaisuuserien eivätkä alullepanevan laitoksen suorituskykyyn (esimerkiksi verolainsäädännön olennaiset muutokset).
4. Alullepanevan laitoksen, johon sovelletaan 1 kohdan mukaista ylimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaa, sijoittajan osuuteen kuuluvien positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja 1 kohdan mukaisesti laskettujen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän summa ei saa olla suurempi kuin suurempi seuraavista:
- a) sijoittajan osuuteen kuuluvien laitoksen positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;
- b) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jonka saamia hallussaan pitävä laitos laskisi arvopaperistettujen saamisten osalta olettaen, että niitä ei ole arvopaperistettu, sijoittajan osuutta vastaavan määrän osalta.

Edellä olevan 29 artiklan 1 kohdan mukaista mahdollisten ennakoitujen tulojen aktivoinnista saatavien nettovoittojen vähentämistä ei sisällytetä edellisen alakohdan mukaiseen enimmäismäärään.

5. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä saadaan kertomalla sijoittajien osuuden vastuarvo 6–9 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen luottovasta-arvokertoimen tuottamalla luvulla ja painotetulla keskimääräisellä riskipainolla, jota sovellettaisiin arvopaperistettuihin saamisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu.

Ennenaikaista kuoleusta koskevan ehdon katsotaan olevan hallittu, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) alullepanevalle laitoksella on asianmukainen omia varoja / likviditeettiä koskeva suunnitelma, jolla varmistetaan, että sillä on riittävästi omia varoja ja likviditeettiä ennaikaisen kuoletuksen varalta;
- b) alullepanijalle ja sijoittajille on määritetty koko sopimuksen voimassaoloajaksi suhteelliset osuudet koron ja pääoman maksuista, kuluista, tappioista ja perityistä määristä, jotka perustuvat jäljellä olevien saamisten määrään yhtenä tai useampana kuukauden jaksoon sisältyvänä viiteajankohtana;
- c) kuoletusajan katsotaan olevan riittävä 90 prosentille ennaikaisen kuoletusajan alussa jäljellä olevasta kokonaisvelasta (alullepanijan ja sijoittajien osuus), jotta kyseinen osuus velasta olisi voitu maksaa tai todeta laiminlyödyksi;
- d) takaisinmaksuja ei suoriteta nopeammin kuin ne suoritettaisiin tasakuoletuksin c alakohdassa mainittuna aikana.
6. Kun arvopaperistamiseen sovelletaan vähittäisvastuiden ennaikaista kuoleusta koskevia ehtoja ja ne ovat sitoumuksettomia ja ehdoista peruutettavissa olevia ilman etukäteisilmoitusta ja kun ennaikaisen kuoletuksen laukaisee tietylle tasolle laskenut hintaero, laitosten on verrattava kolmen kuukauden keskimääräistä hintaeroa hintaeroihin, jotka laukaisevat hälytyksen.

Niissä tapauksissa, joissa arvopaperistamisessa ei edellytetä hintaeron hälytyksen laukaisua, hälytysrajan on oltava 4,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin hintaeron tason, jolla ennaikainen kuoletus laukeaa.

Sovellettava luottovasta-arvokerroin määritetään kolmen kuukauden toteutuneen keskimääräisen hintaeron perusteella taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2		
	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan hallittua ennaikaisen kuoletuksen ehtoa	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan muuta kuin hallittua ennaikaisen kuoletuksen ehtoa
Kolmen kuukauden keskimääräinen hintaero	Luottovasta-arvokerroin	Luottovasta-arvokerroin
Tason A yläpuolella	0 %	0 %
Taso A	1 %	5 %
Taso B	2 %	15 %
Taso C	10 %	50 %
Taso D	20 %	100 %
Taso E	40 %	100 %

Jossa:

- a) 'taso A' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 133,33 prosenttia mutta vähintään 100 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;
  - b) 'taso B' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 100 prosenttia mutta vähintään 75 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;
  - c) 'taso C' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 75 prosenttia mutta vähintään 50 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;
  - d) 'taso D' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 50 prosenttia mutta vähintään 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;
  - e) 'taso E' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta.
7. Jos arvopaperistettavina ovat ennaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvat vähittäisvastuut, jotka ovat sitoumuksettomia ja ennalta ilmoittamatta ehdoilla peruutettavissa, ja kun ennaikaisen kuoletuksen perusteena on kvantitatiivinen arvo,

joka liittyy johonkin muuhun kuin kolmen kuukauden keskimääräiseen hintaeroon, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla soveltaa kyseisen luottovastavertokertoimen määrittämiseksi käsittelyä, joka vastaa 6 kohdassa kuvailtua menetelmää. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) tällainen käsittely on tarkoituksenmukaisempi, sillä yritys pystyy soveltamaan kvantitatiivista toimenpidettä, joka vastaa – suhteessa ennenaikaisen kuoletuksen perusteena olevaan kvantitatiiviseen arvoon – hintaeron hälytysrajaa;
  - b) tällainen käsittely johtaa sen riskin, että luottoriskin taso, jolle laitos on alttiina, voi nousta ennenaikaisen kuoletuksen tapauksessa, yhtä varovaiseen tasoon kuin 6 kohdan mukaisesti laskettuna.
8. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uusiutuvien saamisten hallittua ennenaikaisen kuoletuksen ehtoa, on sovellettava 90 prosentin luottovastavertokerrointa.
  9. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uusiutuvien saamisten muuta kuin hallittua ennenaikaisen kuoletuksen ehtoa, on sovellettava 100 prosentin luottovastavertokerrointa.

252 artikla

Luottoriskin vähentäminen, kun arvopaperistamispositioihin sovelletaan standardimenetelmää

Kun arvopaperistamispositioille on hankittu luottosuoja, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentatapaa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

253 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähentäminen

Jos arvopaperistamispositioihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, laitosten ei 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti tarvitse ottaa positioita huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää vaan ne voivat vähentää positioihin sisältyvän vastuuarvon omista varoistaan. Tässä tapauksessa vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja 252 artiklan mukaisella tavalla.

Jos alullepaneva laitos soveltaa tätä vaihtoehtoa, se voi vähentää 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti vähennetyin määrin kerrottuna 12,5:llä 247 artiklassa määritetystä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, joka laskentahetkellä laskettaisiin arvopaperistettujen saamisten osalta, jos niitä ei olisi arvopaperistettu.

4 alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen IRB-menetelmän mukaisesti

254 artikla

Menetelmien hierarkia

1. Laitosten on sovellettava menetelmiä seuraavan hierarkian mukaisesti:
  - a) luokiteltuihin positioihin tai positioihin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta, on sovellettava 256 artiklassa vahvistettua luottoluokitukseen

perustuvaa arviointimallia laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;

- b) luokittelemattoman position osalta laitos voi soveltaa 257 artiklassa vahvistettua valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia, jos se pystyy tuottamaan PD-estimaatteja, ja tapauksen mukaan käyttää vastuuarvoa ja LGD:tä parametreina valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa niiden vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat kyseisten parametrien estimointia sisäisten luottoluokitusten menetelmän ja 3 jakson mukaisesti. Muu kuin alullepaneva laitos voi soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia vasta saatuaan siihen toimivaltaisten viranomaisten luvan; lupa on myönnettävä, jos laitos täyttää edellisessä virkkeessä säädetyn edellytyksen;
  - c) vaihtoehtona b kohdalle ja ainoastaan ABCP-ohjelmiin kuuluvien luokittelemattomien positioiden osalta laitos voi soveltaa 4 kohdan mukaista sisäisen arvioinnin lähestymistapaa, jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt siihen luvan;
  - d) luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin on aina muulloin sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.
2. Käyttäessään johdettuja luottoluokituksia laitoksen on annettava luokittelemattomalle positiolle johdettu luottoluokitus, joka vastaa sellaisen luokitellun vertailuposition luottoluokitusta, joka on kyseiseen luokittelemattomaan arvopaperistamispositioon nähden kaikilta osin alhaisempaan etuoikeusluokkaan kuuluvista positioista korkeimmassa etuoikeusluokassa ja täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- a) vertailuposiitioiden on oltava kaikilta osin alhaisemmassa etuoikeusluokassa luokittelemattomaan arvopaperistamispositioon nähden;
  - b) vertailuposiitioiden maturiteetin on oltava yhtä pitkä tai pidempi kuin kyseisen luokittelemattoman position;
  - c) johdettuja luottoluokituksia on päivitettävä säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon arvopaperistettujen vertailuposiitioiden luottoluokituksissa tapahtuneet muutokset.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa soveltaa 4 kohdassa vahvistettua sisäisen arvioinnin lähestymistapaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketuissa lyhyissä arvopapereissa olevien positioiden on oltava luokiteltuja positioita;
  - b) sisäisen arvion positioon sisältyvien luottojen laadusta on vastattava yhden tai useamman hyväksytyt luottoluokituslaitoksen yleisesti saatavilla olevia luottoluokitusmenetelmiä, kun luokitellaan arvopapereita, joiden vakuutena on arvopaperistettavien kaltaisia saamisia;
  - c) luottoluokituslaitoksiin, joiden menetelmät on otettava b alakohdassa tarkoitettulla tavalla huomioon, on kuuluttava luottoluokituslaitokset, jotka ovat

antaneet ulkoisen luottoluokituksen ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketulle lyhyelle arvopaperille. Stressitekijöiden kaltaisten kvantitatiivisten tekijöiden, joita käytetään arvioitaessa positiolle kuuluvaa luottoluokkaa, on oltava vähintään yhtä varovaisia kuin niiden tekijöiden, joita sovelletaan kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitusmenetelmissä;

- d) laitoksen on sisäistä arviointimenetelmäänsä kehittäessään otettava huomioon ABCP-ohjelmaan kuuluvia lyhyitä arvopapereita luokittavien hyväksytyjen luottoluokituslaitosten julkistamat asiaankuuluvat luokitusmenetelmät. Laitoksen on laadittava näistä seikoista asiakirjat ja päivitettävä ne säännöllisesti g alakohdassa kuvatulla tavalla;
- e) laitoksen sisäisiin arviointimenetelmiin on sisällyttävä luottoluokkien määrittäminen. Kyseisten luottoluokkien on vastattava hyväksytyjen luottoluokituslaitosten määrittämiä luottoluokituksia. Tästä vastaavuudesta on laadittava selkeät asiakirjat;
- f) sisäisiä arviointimenetelmiä on käytettävä laitoksen sisäisissä riskienhallintaprosesseissa mukaan lukien sen päätöksentekoprosessit, johdolle tarkoitetun informaation tuottaminen sekä pääoman sisäiset kohdentamisprosessit;
- g) sisäisten tarkastajien tai ulkoisten tilintarkastajien, luottoluokituslaitoksen tai laitoksen sisäisen luottojentarkastus- tai riskienhallintatoiminnon on tarkasteltava säännöllisesti sisäistä arviointiprosessia sekä ABCP-ohjelmaan sisältyvien laitoksen vastuiden laadun sisäisen arvioinnin tasoa. Jos laitoksen sisäisen tarkastuksen, luottojentarkastuksen tai riskienhallinnan toiminnot suorittavat tarkastelun, kyseisten toimintojen on oltava riippumattomia ABCP-ohjelman liiketoiminta-alueesta ja asiakassuhteista;
- h) laitoksen on seurattava sisäisten luokitusensa suorituskykyä pidemmällä aikavälillä, jotta se voi arvioida sisäisten arviointimenetelmiensä käyttökelpoisuutta ja tehdä menetelmiin tarvittaessa korjauksia, jos vastuiden kehitys poikkeaa jatkuvasti sisäisten luokitusten mukaisesta tasosta;
- i) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä luotonmyöntämiskäytäntö luotto- ja sijoitussuuntaviivojen sekä -ohjeistuksen muodossa. ABCP-ohjelman hallinnoijan on omaisuuserien ostopäätöksiä tehtäessä tarkasteltava ostettavien omaisuuserien tyyppejä, likviditeettisopimuksista ja erillisten takausten tarjoamisesta syntyvien vastuiden tyyppejä ja rahallista arvoa, tappioiden jakautumista sekä siirrettävien omaisuuserien oikeudellista ja taloudellista eriyttämistä omaisuuserät myyvän yhteisön organisaatiosta. Omaisuuserien myyjän riskiprofiilista on tehtävä luottoanalyysi ja siihen on sisällyttävä analyysi aiemmasta ja tulevasta taloudellisesta tuloksesta, nykyisestä markkina-asemasta, kilpailukyvyn odotetusta tulevasta kehityksestä, velkaantuneisuudesta, rahavirroista, korkokatteesta sekä velkaluokituksesta. Lisäksi on tarkasteltava myyjän luotonmyöntämiskäytäntöä ja -ohjeistusta, velanhoitokykyä ja perintämenetelmiä;
- j) ABCP-ohjelman luotonmyöntämiskäytännössä ja -ohjeistuksessa on määritettävä omaisuuserien hyväksyttävyyden vähimmäiskriteerit, joissa erityisesti

- i) kielletään sellaisten omaisuuserin ostaminen, joihin liittyvät veloitteet on laiminlyöty tai maksut ovat merkittävästi myöhässä;
  - ii) estetään liialliset keskittymät yksittäisiin vastapuoliin tai maantieteellisiin alueisiin;
  - iii) rajoitetaan ostettavien omaisuuserien maturiteettia;
- k) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä perintäkäytänteet ja -menettelyt, joissa otetaan huomioon hallinnoijan operatiivinen toimintakyky ja luoton laatu. ABCP-ohjelmaa toteutettaessa myyjän ja hallinnoijan toimintaan liittyvää riskiä on vähennettävä erilaisilla menetelmillä, kuten luoton nykyiseen laatuun perustuvilla hälytysrajoilla, jotka estävät omaisuuserien sekoittamisen keskenään;
- l) arvioitaessa ABCP-ohjelmaan mahdollisesti ostettavien omaisuuserien muodostaman ryhmän potentiaalisia kokonaistappioita on otettava huomioon kaikki potentiaaliset riskit, kuten luotto- ja laimentumisriski. Jos myyjän tarjoama erillinen takaus on tarkoitettu ainoastaan luottoon liittyvien tappioiden kattamiseen, laimentumisriskille on muodostettava erillinen varaus, jos laimentumisriski on olennainen yksittäiselle vastuuryhmälle. Lisäksi kun määritetään vaadittavan erillisen takauksen tasoa, ohjelman puitteissa on arvioitava tietoja useammalta aiemmalta vuodelta mukaan lukien tappiot, maksulaiminlyönnit, laimentumiset sekä saamisten kiertonopeus;
- m) ABCP-ohjelmassa on liitettävä ostettaviin vastuisiin rakenteellisia tekijöitä (kuten 'wind-down triggers'), joilla lievennetään suojattavan salkun laadun potentiaalista heikentymistä.
3. Sisäisen arvioinnin lähestymistapaa sovellettaessa laitoksen on sijoitettava luokittelematon positio johonkin 3 kohdassa e alakohdassa tarkoitetuista luottoluokista. Positiolle annettavan, sisäiseen arviointiin perustuvan luottoluokituksen on oltava sama kuin kyseistä luottoluokkaa vastaavat luottoluokitukset, kuten 3 kohdan e alakohdassa säädetään. Jos kyseinen johdettu luottoluokitus on arvopaperistamisen alussa sijoitusluokan tasolla tai parempi, sen on katsottava vastaavan hyväksytyin luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää.
4. Sisäisen arvioinnin lähestymistavan käyttöön luvan saaneet laitokset saavat soveltaa muita menetelmiä ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitos on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle sen hyväksymällä tavalla, että laitoksella on hyvä syy toimia näin;
  - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.

255 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien suurin mahdollinen yhteismäärä

Alullepanevan laitoksen, järjestävän laitoksen tai muun laitoksen, joka pystyy laskemaan KIRB-arvon, arvopaperistetuista positioista laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä

voidaan rajoittaa määrään, joka tuottaisi 87 artiklan 3 kohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen, joka vastaa 8 prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, jonka laskelma tuottaisi, jos omaisuuseriä ei olisi arvopaperistettu ja ne kirjattaisiin laitoksen taseeseen, lisättyinä kyseisiin vastuisiin liittyvillä odotetuilla tappioilla.

256 artikla
Luottoluokitukseen perustuva arviointimalli

1. Sovellettaessa luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia laitoksen on laskettava luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistamispositioihin sisältyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä soveltamalla vastuuarvoon asianomaista riskipainoa ja kertomalla tulos 1,06:lla.

Asianomainen riskipaino on taulukossa 4 vahvistettu riskipaino, johon liittyvä position luottoluokitus on tehty 4 jakson mukaisesti.

Taulukko 4

Luottoluokka		Arvopaperistamispositiot			Uudelleenarvopaperistamispositiot	
Muut kuin lyhyen aikavälin luottoluokitukset	Lyhyen aikavälin luottoluokitukset	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
Kaikki muut ja luokittelemattomat		1250%				

Taulukossa 4 olevaan C-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia on sovellettava, kun arvopaperistamispositiot eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita ja kun arvopaperistettavia saamia on alle kuusi.

Muihin arvopaperistamispositioihin, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita, on sovellettava B-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa, jolloin on sovellettava A-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia.

Uudelleenarvopaperistamispositioihin on sovellettava E-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos uudelleenarvopaperistamispositiot ovat uudelleenarvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa eikä yksikään suojattavista vastuista sinällään kuulu uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin, jolloin on sovellettava D-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia.

Määritettäessä sitä, onko kyseessä ylin etuoikeusluokka, ei tarvitse ottaa huomioon määriä, jotka on maksettava korko- tai valuuttajohdannaissopimuksen perusteella, eikä määriä, jotka perustuvat palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin.

Kun lasketaan arvopaperistettavien vastuiden määrää, yhden vastapuolen useita vastuita käsitellään yhtenä vastuuna. Vastuiden määrä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kaikkien i :nteen velalliseen kohdistuvien vastuuarvojen summa. Jos suurimman vastuun C_1 osuus salkusta on tiedossa, laitos voi katsoa N :n olevan yhtä kuin $1/C_1$.

2. Arvopaperistamispositioihin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 259 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, jollei 242 artiklan soveltamisesta muuta johdu.

257 artikla

Valvontaviranomaisen kehittämä arviointimalli

1. Sovellettaessa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia arvopaperistamisposition riskipaino on laskettava seuraavasti (uudelleenarvopaperistamispositioiden riskipainon on kuitenkin oltava vähintään 20 prosenttia ja muiden arvopaperistamispositioiden vähintään 7 prosenttia):

$$12.5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

jossa

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{kun } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{kun } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

jossa

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N;$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h};$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N};$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau};$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1;$$

$$a = g \cdot c;$$

$$b = g \cdot (1-c);$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]);$$

$$K[x] = (1-h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a+1, b] \cdot c);$$

$$\tau = 1000;$$

$$\omega = 20;$$

Beta [x; a, b] = x:lle laskettu kumulatiivisen beetajakaumafunktion arvo parametreilla a ja b;

T = sen etuoikeusluokan tiheys (thickness), jossa positio on, lasketaan etuoikeusluokan nimellismäärän (a) suhteena arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan (b). Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten osalta käytetään nimellismäärän sijasta nykyisen jälleenhankinta-arvon ja mahdollisen tulevan luottoriskin summaa, joka lasketaan 6 luvun mukaisesti;

K_{IRBR} = KIRB-arvon (a) suhde arvopaperistettujen saamisten vastuuarvon summaan (b); ilmaistaan desimaalilukuna;

L = erillisen takauksen taso, laskettuna kaikkien niiden etuoikeusluokkien, jotka ovat position etuoikeusluokkaa heikommassa etuoikeusluokassa, nimellismäärän suhteena arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan. Aktivoituja tulevia

tuloja ei sisällytetä L:n arvoon. Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastapuolten maksettaviksi tulevat määrät, jotka kuuluvat etuoikeusluokkiin, jotka ovat etuoikeusasemaltaan heikompia kuin kyseinen etuoikeusluokka, voidaan arvostaa erillisen takauksen tasoa laskettaessa nykyiseen jälleenhankinta-arvoonsa ilman potentiaalista tulevaa luottoriskiä;

$N = 256$ artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden lukumäärä. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, laitoksen on tarkasteltava ryhmään kuuluvien arvopaperistettujen saamisten lukumäärää eikä niiden alkuperäisiin ryhmiin kuuluvien suojattavien saamisten lukumäärää, joista suojattavat arvopaperistetut saamiset ovat peräisin;

ELGD = vastuilla painotettu keskimääräinen tappio-osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

jossa

$LGD_i =$ i:n velallisen kaikkiin vastuisiin sisältyvä keskimääräinen tappio-osuus, kun tappio-osuus määritetään 3 luvun mukaisesti. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, arvopaperistettuihin positioihin sovelletaan 100 prosentin tappio-osuutta. Kun ostettujen saamisten maksukyvyttömyys- ja laimentumisriskiä käsitellään arvopaperistamisessa kokonaisuutena, LGD_i :n arvona on pidettävä luottoriskin LGD:n painotettua keskiarvoa sekä 75 prosenttia laimentumisriskin LGD:stä. Riskipainot ovat luottoriskin ja laimentumisriskin konsolidoimattomia omien varojen vaatimuksia.

2. Jos suurimman arvopaperistetun saamisen (C_1) nimellismäärä on enintään kolme prosenttia arvopaperistettujen saamisten nimellismäärän summasta, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa laitos voi määrittää LGD:n arvoksi 50 prosenttia ja N:n arvoksi joko

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

jossa

$C_m =$ suurimpien "m"-vastuiden nimellismäärien summan suhde arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan. Laitos voi määrittää "m":n tason.

Jos arvopaperistamisessa kaikki arvopaperistetut saamiset ovat olennaisesti vähittäisvastuita, laitokset voivat toimivaltaisen viranomaisen luvalla soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia käyttämällä yksinkertaistuksia $h = 0$

ja $v = 0$ edellyttäen, ettei vastuiden määrä ole pieni eivätkä vastuut ole hyvin keskittyneitä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle, miten laitokset soveltavat edellistä kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.
4. Arvopaperistamispositioihin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 259 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti, jollei 242 artiklan soveltamisesta muuta johdu.

258 artikla Likviditeettisopimukset

1. Määritettäessä luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin sisältyvää vastuuarvoa, kun kyseessä ovat likviditeettisopimukset, voidaan soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa 250 artiklan 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävään likviditeettisopimuksen nimellismäärään.
2. Jos laitoksen ei ole tarkoituksenmukaista laskea arvopaperistettujen saamisten riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ikään kuin saamia ei olisi arvopaperistettu, laitos voi poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti soveltaa 3 kohdassa vahvistettua menetelmää laskiessaan luokittelemattomien arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, kun kyseessä on likviditeettisopimus, joka täyttää 250 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ensimmäisen virkkeen soveltamisesta sekä esitettävä asian perustelut ja aiottu soveltamisaika.
3. Edellä 250 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävään likviditeettisopimukseen liittyviin arvopaperistamispositioihin voidaan soveltaa suurinta riskipainoa, jota sovellettaisiin 2 luvun mukaisesti johonkin arvopaperistetuista saamisista, jos niitä ei olisi arvopaperistettu. Position vastuuarvoa määritettäessä on sovellettava 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

259 artikla

Luottoriskin vähentäminen, kun arvopaperistamispositioihin sovelletaan IRB-menetelmää

1. Kun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla, vastuuarvoa tai arvopaperistamispositioiden, jotka on suojattu luottoriskiltä, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää voidaan muuttaa 4 luvun säännösten mukaisesti, siinä määrin kuin niitä sovelletaan 2 luvun mukaisesti riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa.
2. Täyden luottosuojan tapauksessa, jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
  - a) laitoksen on määritettävä position "efektiivinen riskipaino". Efektiivinen riskipaino lasketaan jakamalla positioon sisältyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä position vastuuarvolla ja kertomalla tulos sadalla;

- b) vastikkeellisen luottosuojan osalta arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan kertomalla position vastikkeellisen luottosuojan mukaisesti korjattu vastuuarvo (E^*), joka on laskettu 4 luvun mukaisesti noudattaen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennalle 2 luvussa vahvistettuja säännöksiä, ja kun arvopaperistamispositioiden arvo on E , efektiivisellä riskipainolla;
- c) takauksen luonteisen luottosuojan osalta arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan kertomalla GA (luottosuojan arvo, johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) luottosuojan tarjoajan riskipainolla; lukuun lisätään määrä, joka saadaan kertomalla efektiivisellä riskipainolla arvopaperistamispositioiden arvo, josta on vähennetty GA .
3. Osittaisen suojan tapauksessa, jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- a) jos luottoriskin vähentämisellä suojataan suhteellinen osuus arvopaperistamispositioiden suuririskisimmästä osasta tai osista, laitos voi soveltaa 2 kohtaa;
- b) muissa tapauksissa laitoksen on käsiteltävä arvopaperistamispositioita kahtena tai useampana positiona, joiden suojaamattoman osan katsotaan kuuluvan alempaan luottoluokkaan. Laskettaessa kyseisen position riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää on sovellettava 257 artiklan säännöksiä lukuun ottamatta seuraavia poikkeuksia: T oikaistaan e^* :n arvoksi vastikkeellista luottosuojaa sovellettaessa ja $T-g$:ksi takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa, ja e^* on E^* :n suhde suojattavan vastuuryhmän kokonaisnimellismäärään, ja E^* on arvopaperistamispositioiden korjattu vastuuarvo, joka on laskettu 4 luvun säännösten mukaisesti siten, kuin niitä sovelletaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 2 luvun mukaiseen laskentaan, kun arvopaperistamispositioiden arvo on E ja kun g on luottosuojan nimellismäärän (johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) suhde arvopaperistettujen saamisten vastuuarvojen summaan. Takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa luottosuojan tarjoajan riskipainoa on sovellettava position siihen osaan, joka ei kuulu T :n oikaistun arvon piiriin.
4. Jos takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet laitokselle luvan laskea suojan tarjoajaan kohdistuviin vertailukelpoiisiin välittömiin vastuisiin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden 230 artiklan mukainen riskipaino g on määriteltävä 3 luvussa täsmennetyllä tavalla.

260 artikla

Uusiutuvien saamisten, joihin liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät omien varojen vaatimukset

1. Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemisen lisäksi alullepanevan laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien

yhteismäärä 251 artiklassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti silloin, kun se myy uusiutuvia saamia arvopaperistamiseen, johon liittyy ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja.

2. Poiketen siitä, mitä 251 artiklassa säädetään, alullepanijan osuuden vastuuarvon on oltava seuraavien seikkojen summa:
  - a) arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde järjestelyyn myydyin koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, joka ei ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistamispositioita;
  - b) limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde kyseisten nostamattomien määrien kokonaisarvoon on sama kuin a alakohdassa mainitun vastuuarvon suhde arvopaperistettaviksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän vastuuarvoon.

Alullepanijan osuudella ei saa olla heikompi etuoikeusasema kuin sijoittajan osuudella.

Sijoittajan osuuden vastuuarvo on nostettujen määrien muodostaman ryhmän osan vastuuarvo, joka ei kuulu a alakohdan piiriin, lisätynä limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvolla, joka ei sisälly b alakohtaan.

3. Alullepanijan osuuden vastuuarvoon liittyvä 2 kohdan a alakohdan mukainen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava suhteellisena osuutena arvopaperistettuihin nostettuihin määriin sisältyvistä vastuista, joita on käsiteltävä ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, ja suhteellisena osuutena limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomiin määriin liittyvistä vastuista.

261 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähentäminen

1. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, johon sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, voidaan vähentää määrällä, joka on laitoksen arvopaperistettuihin saamiin mahdollisesti tekemien erityisten luottoriskioikaisujen määrä kerrottuna 12,5:llä. Jos erityiset luottoriskioikaisut otetaan edellä mainitulla tavalla huomioon, niitä ei saa ottaa huomioon 155 artiklassa säädetyissä laskelmissa.
2. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää voidaan vähentää laitoksen kyseisille positioille tekemien mahdollisten erityisten luottoriskioikaisujen 12,5:llä kerrotulla määrällä.
3. Kuten 33 artiklan 1 kohdan k alakohdassa säädetään, niiden arvopaperistamispositioiden osalta, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, laitosten ei tarvitse ottaa positioita huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, vaan ne voivat vähentää positioon sisältyvän vastuuarvon omista varoistaan seuraavien edellytysten mukaisesti:

- a) position vastuarvo voidaan johtaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä ottaen huomioon 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyt vähennykset;
  - b) vastuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytyt vastikkeellinen luottosuoja 242 ja 259 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti;
  - c) kun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa sovelletaan valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia ja L KIRBR, positiota voidaan käsitellä kahtena positiona, jolloin paremmassa etuoikeusasemassa olevan position L on KIRBR.
4. Jos laitos soveltaa 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa, se voi vähentää kyseisen kohdan mukaisesti vähennetyn määrän kerrottuna 12,5:llä 255 artiklassa määritetystä määrästä, johon sillä jossakin arvopaperistamisessa oleviin positiioihin liittyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan rajoittaa.

4 jakso
Ulkoiset luottoluokitukset

262 artikla
Luottoluokituslaitosten hyväksyminen

1. Laitokset voivat käyttää luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta arvopaperistamispositioiden riskipainon määrittämiseksi ainoastaan, jos luottoluokituksen on antanut hyväksytty luottoluokituslaitos tai sen on vahvistanut hyväksytty luottoluokituslaitos asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.
2. Hyväksytyt luottoluokituslaitokset ovat kaikki luottoluokituslaitokset, jotka on rekisteröity tai sertifioitu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti, ja luottoluokituksia antavat keskuspankit, jotka on vapautettu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisesta.
3. EPV julkaisee luettelon hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

263 artikla
Luottoluokituslaitosten luottoluokituksiin sovellettavat vaatimukset

Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti laitosten on käytettävä hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottoluokitukseen liittyvien maksutyyppeiden ja niiden maksutyyppeiden, joihin laitos on oikeutettu arvopaperistamispositiot määrittävän sopimuksen perusteella, välillä ei saa olla eroja;
- b) luottoluokituslaitoksen on täytynyt julkaista luokitusten perustana olevat luotonarvioinnit, menettelyt, menetelmät, oletukset ja tärkeimmät osatekijät. Luottoluokituslaitoksen on myös pitänyt julkaista tappio- ja kassavirta-analyysi ja luokitusten herkkyyden perustana olevien luokitusoletusten muutoksille, mukaan lukien omaisuuserien ryhmän kehitys. Tietoja, jotka ovat vain tiettyjen yhteisöjen saatavilla,

ei katsota julkaistuiksi. Luottoluokitukset on sisällytettävä luottoluokituslaitoksen siirtymämatriisiin;

- c) luottoluokitus ei saa kokonaan eikä osittain perustua laitoksen tarjoamaan takauksen luonteiseen omaan tukeen. Tällöin laskettaessa kyseisen position riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti laitoksen on katsottava, ettei kyseisellä positiolla ole luottoluokitusta.

Luottoluokituslaitoksen on oltava sitoutunut julkaisemaan selvitykset siitä, miten omaisuuserien ryhmän kehitys vaikuttaa tähän luottoluokitukseen.

264 artikla

Luottoluokitusten käyttö

1. Laitos voi valita yhden tai useamman hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen, jonka/joiden luottoluokituksia on käytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tämän luvun mukaisesti, jäljempänä 'valittu luottoluokituslaitos'.
2. Laitoksen on sovellettava luottoluokituksia johdonmukaisesti eikä valikoivasti kaikkiin arvopaperistamispositioihinsa seuraavien periaatteiden mukaisesti:
  - a) laitos ei saa soveltaa yhden luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia joissakin etuoikeusluokissa oleviin positioihinsa ja toisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia saman arvopaperistamisen muissa etuoikeusluokissa oleviin positioihin, joilla saattaa olla ensin mainitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;
  - b) jos positiosta on kahden valitun luottoluokituslaitoksen antamat luottoluokitukset, laitoksen on sovellettava niistä alhaisempaa;
  - c) jos positiosta on useamman kuin kahden valitun luottoluokituslaitoksen luokitus, on sovellettava niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, on käytettävä niistä alhaisinta.
3. Jos arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle tarjotaan suoraan 4 luvun mukaisesti hyväksytyä luottosuojaa ja valittu luottoluokituslaitos on ottanut suojan huomioon positiosta laaditussa luottoluokituksessa, voidaan käyttää kyseisen luottoluokituksen mukaista riskipainoa. Jos suojaa ei voida hyväksyä 4 luvun mukaisesti, myöskään luottoluokitusta ei voida hyväksyä. Jos luottosuojaa ei tarjota arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle vaan suoraan arvopaperistamispositiolle, luottoluokitusta ei voida hyväksyä.

265 artikla

Kuvaus eli mapping

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta kaikkien hyväksytyjen luottoluokituslaitosten osalta voidaan määrittää tässä luvussa vahvistettujen luottoluokkien vastaavuus hyväksytyjen luottoluokituslaitosten asianomaisten luottoluokitusten kanssa. Näiden määritysten on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia, ja ne on tehtävä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) EPV erittelee kunkin luottoluokituksen sisältämän riskin suhteellisen määrän;
- b) EPV harkitsee määrällisiä tekijöitä, kuten maksukyvyttömyystapausten ja/tai tappioiden määrää ja kunkin luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten aikaisempaa tuloskehitystä eri omaisuusluokissa;
- c) EPV harkitsee kvalitatiivisia tekijöitä, kuten luottoluokituslaitoksen arvioimien transaktioiden valikoimaa, luottoluokituslaitoksen menetelmiä ja sen luottoluokitusten tarkoituksenmukaisuutta, erityisesti onko perustana odotettu tappio vai ensimmäinen euro-tappio;
- d) EPV pyrkii varmistamaan, että arvopaperistamispositioihin, joihin sovelletaan hyväksytyjen luottoluokituslaitosten luottoluokitusten perusteella samaa riskipainoa, sisältyy samansuuruinen luottoriski. EPV myös tarpeen mukaan muuttaa määrittystään siitä, mitä luottoluokkaa tietty luottoluokitus vastaa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6 luku
Vastapuoliriski

1 jakso
Määritelmät

266 artikla
Vastuuarvon määrittäminen

1. Laitoksen on määritettävä liitteessä II lueteltujen johdannaissovimusten vastuuarvo tämän luvun mukaisesti.
2. Laitos voi määrittää takaisinostosopimusten, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvot tämän luvun mukaisesti sen sijaan, että se soveltaisi 4 lukua.

267 artikla
Määritelmät

Tässä luvussa ja VI osastossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

Yleiset termit

- (1) 'Vastapuoliriskillä (counterparty credit risk, CCR)' tarkoitetaan riskiä siitä, että transaktion vastapuoli saattaa tulla maksukyvyttömäksi ennen kuin transaktion kassavirrat on lopullisesti selvitetty.

Transaktiotyypit

- (2) 'Pitkän selvitysajan transaktioilla' tarkoitetaan transaktioita, joissa vastapuoli sitoutuu toimittamaan arvopaperin tai hyödykkeen tai suorittamaan ulkomaanvaluutan määräisen summan käteissuorituksen tai muiden rahoitusinstrumenttien tai hyödykkeiden vastikkeeksi tai päinvastoin selvitys- tai toimituspäivänä, jonka on sopimuksessa määritelty olevan myöhemmin kuin on markkinakäytäntö kyseiselle nimenomaiselle transaktiotyypille tai myöhemmin kuin viisi pankkipäivää siitä päivästä, jolloin laitos aloittaa transaktion, sen mukaan, kumpi näistä päivämääristä on aikaisempi.
- (3) 'Vakuudellisilla limiittiluotonannolla' tarkoitetaan transaktioita, joissa laitos myöntää luottoa liittyen arvopapereiden ostamiseen, myyntiin, hallussapitoon tai kaupankäyntiin niillä. Vakuudelliseen limiittiluotonantoon eivät kuulu muut lainat, joiden vakuutena on arvopaperivakuus.

Nettoutusryhmät, suojausryhmät ja niihin liittyvät termit

- (4) 'Nettoutusryhmällä' tarkoitetaan laitoksen ja yhden vastapuolen välisten transaktioiden muodostamaa ryhmää, joka kuuluu 7 jakson ja 4 luvun mukaisesti tunnustetun oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen.

Jokaista transaktiota, joka ei kuulu 7 jaksossa tunnustetun oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen, on käsiteltävä omana nettoutusryhmänään tätä lukua sovellettaessa.

Tämän luvun 6 jaksossa säädetyssä sisäisen mallin menetelmässä kaikkia samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nollaan odotettua vastapuoliriskiä (EE) koskevassa arvioissa.

- (5) 'Riskipositiolla' tarkoitetaan riskilukua, joka annetaan transaktiolle 5 jaksossa vahvistetun standardimenetelmän mukaisesti soveltaen ennalta määrättyä algoritmia.
- (6) 'Suojausryhmällä' tarkoitetaan riskipositioiden ryhmää, jonka muodostavat yhden nettoutusryhmän transaktiot, kun ainoastaan kyseisten riskipositioiden saldolla on merkitystä määritettäessä vastuuarvoa 5 jaksossa vahvistetun standardimenetelmän mukaisesti.
- (7) 'Vakuusvajesopimuksella (margin agreement)' tarkoitetaan sopimusta tai sopimuksen määräyksiä, joiden mukaan vastapuolen on annettava toiselle vastapuolelle vakuus, kun kyseisen toisen vastapuolen ensin mainittuun vastapuoleen kohdistuvat vastuut ylittävät määrätyn rajan.
- (8) 'Vakuusvajerajalla (margin threshold)' tarkoitetaan vastuun suurinta määrää, jonka ylittyessä sopimuspuolella on oikeus vaatia vakuutta.
- (9) 'Riskivakuusjaksolla (margin period of risk)' tarkoitetaan ajanjaksoa, joka alkaa viimeisimmästä maksukyvyttömän vastapuolen kanssa toteutettavien transaktioiden nettoutusryhmää kattavan vakuuden toimittamisesta ja päättyy siihen, että transaktiot suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen.

- (10) 'Sisäisen mallin menetelmän mukaisella efektiivisellä maturiteetilla nettoutusryhmälle, jonka maturiteetti on enemmän kuin yksi vuosi' tarkoitetaan nettoutusryhmään sisältyvien transaktioiden maturiteettiin sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontattua yhteismäärää jaettuna nettoutusryhmään vuoden kuluessa sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontatulla yhteismäärällä.

Efektiivinen maturiteetti voidaan mukauttaa vastaamaan rollover-riskiä korvaamalla odotettu vastapuoliriski efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä, kun ennustehorisontti on enintään vuosi.

- (11) 'Tuotteiden ristikkäisnettoutuksella (cross-product netting)' tarkoitetaan eri tuoteluokkiin kuuluvien transaktioiden sisällyttämistä samaan nettoutusryhmään tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien tässä luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- (12) 'Markkina-arvolla (current market value, CMV)' tarkoitetaan 5 jaksoa sovellettaessa samaan nettoutusryhmään kuuluvien transaktioiden muodostaman salkun nettomarkkina-arvoa, ja markkina-arvoa laskettaessa voidaan päätyä sekä positiivisiin että negatiivisiin markkina-arvoihin.

Jakaumat

- (13) 'Markkina-arvojen jakaumalla' tarkoitetaan ennustetta samaan nettoutusryhmään kuuluvien transaktioiden nettomarkkina-arvojen todennäköisyysjakaumasta jonakin tulevana ajankohtana (ennustehorisontti), kun otetaan huomioon kyseisten transaktioiden realisoituneet markkina-arvot ennustehetkeen saakka.
- (14) 'Vastapuoliriskin riskijakaumalla (distribution of exposures)' tarkoitetaan markkina-arvojen todennäköisyysjakauman ennustetta, joka määritetään antamalla negatiivisille nettomarkkina-arvoille arvoksi nolla.
- (15) 'Riskineutraalilla jakaumalla (risk-neutral distribution)' tarkoitetaan markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään laskennallisia markkina-arvoja, esimerkiksi laskennallisia volatiliteetteja.
- (16) 'Toteutuneella jakaumalla (actual distribution)' tarkoitetaan markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään aikaisempia tai realisoituneita arvoja, kuten aiempien hintojen tai korkojen muutosten perusteella laskettuja volatiliteetteja.

Riskin mittaaminen ja mukauttaminen

- (17) 'Nykyhetken vastapuoliriskillä (current exposure)' tarkoitetaan nollaa tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvän samaan nettoutusryhmään kuuluvan transaktion tai transaktiosalkun markkina-arvoa, joka menetettäisiin vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi olettaen, että transaktioiden arvosta ei saataisi perittyä mitään maksukyvyttömyys- tai selvitystilamenettelyssä.

- (18) 'Suurimmalla vastapuoliriskillä (peak exposure)' tarkoitetaan vastapuoliriskin riskijakauman suurinta prosenttipistettä jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän transaktion erääntymistä.
- (19) 'Odotetulla vastapuoliriskillä (expected exposure, EE)' tarkoitetaan vastapuoliriskin riskijakauman keskiarvoa jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmän maturiteetiltaan pisimmän transaktion erääntymistä.
- (20) 'Tietyn ajankohdan efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä (effective expected exposure at a specific date)', jäljempänä 'efektiivinen EE', tarkoitetaan suurinta odotettua vastapuoliriskiä, joka toteutuu kyseisenä ajankohtana tai juuri ennen sitä.
- (21) 'Odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (expected positive exposure, EPE)' tarkoitetaan odotettujen vastapuoliriskien pitkän aikavälin painotettua keskiarvoa, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä.

Omien varojen vaatimusta määritettäessä laitosten on laskettava keskiarvo ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta.

- (22) 'Efektiivisellä odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä', jäljempänä 'efektiivinen EPE', tarkoitetaan efektiivisen odotetun vastapuoliriskin painotettua keskiarvoa nettoutusryhmän ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä.

Vastapuoliriskit

- (23) 'Rollover-riskillä' tarkoitetaan määrää, jonka verran odotettu positiivinen vastapuoliriski aliarvostetaan, kun vastapuolen kanssa aiotaan tulevaisuudessa toteuttaa transaktioita jatkuvasti.
- Tulevien transaktioiden aiheuttamaa lisäriskiä ei oteta huomioon laskettaessa odotettua positiivista vastapuoliriskiä.
- (24) 'Vastapuolella' tarkoitetaan 7 jaksoa sovellettaessa kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka tekevät nettoutussopimuksen ja joilla on lainmukainen valta tehdä niin.
- (25) 'Tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevalla sopimuksella' tarkoitetaan laitoksen ja vastapuolen kahdenvälistä kirjallista sopimusta, jonka perusteella syntyy yksi, yhtenäinen oikeudellinen velvoite (perustuen katettujen transaktioiden nettoutukseen), joka kattaa kaikki sopimuksen kattamat vastapuolen kanssa solmitut pääsopimukset ja eri tuoteluokkiin kuuluvat transaktiot.

Tässä määritelmässä 'eri tuoteluokilla' tarkoitetaan

- a) takaisinostosopimuksia sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista;
  - b) vakuudellista limiittiluotonantoa;
  - c) liitteessä II lueteltuja sopimuksia.
- (26) 'Maksuvelvoitteella' tarkoitetaan maksua, josta on sovittu sellaisessa OTC-johdannaistransaktiossa, jolla on lineaarinen riskiprofiili ja jonka ehtoissa määrätään rahoitusinstrumentin toimittamisesta maksua vastaan.

Transaktioissa, joiden ehtoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta, nämä kaksi maksuvelvoitetta muodostuvat sopimuksessa sovitusta bruttomaksuista, mukaan lukien transaktion nimellismäärä.

2 jakso

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

268 artikla

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

1. Laitosten on määriteltävä liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvo yhdellä 3–6 jaksossa vahvistetuista menetelmistä tämän artiklan mukaisesti.

Jos laitoksen osalta ei hyväksytä 89 artiklan mukaista käsittelyä, se ei saa käyttää alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää. Määritettäessä liitteessä II olevassa 3 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvoja laitos ei saa käyttää alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää.

Laitosten ryhmä voi käyttää 3–6 jaksossa vahvistettuja menetelmiä yhdistelmänä jatkuvalta perustalta. Yksittäinen laitos saa käyttää käyvän arvon menetelmää ja alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää yhdistelmänä ainoastaan, jos toista menetelmistä käytetään 276 artiklan 6 kohdassa vahvistetuissa tapauksissa.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset antavat siihen luvan 277 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laitos voi määrittää seuraavien erien vastuuarvon käyttäen 6 jaksossa vahvistettua sisäisen mallin menetelmää:

- a) liitteessä II luetellut sopimukset;
- b) takaisinostosopimukset;
- c) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;
- d) vakuudellinen limiittiluotonanto;
- e) pitkän selvitysajan transaktiot.

3. Jos laitos ostaa luottojohdannaisten välityksellä suojan kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan, se voi laskea suojattuun vastuuseen liittyvän omien varojen vaatimuksen noudattaen jompaakumpaa seuraavista:

- a) 228–231 artikla;
- b) 148 artiklan 3 kohta tai 179 artikla, jos lupa on myönnetty 138 artiklan mukaisesti.

Kyseisissä luottojohdannaisissa vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla, paitsi jos laitos soveltaa 293 artiklan 2 kohdan h alakohdan ii alakohtaa.

- 4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, laskiessaan vastapuoliriskiin liittyvien omien varojen vaatimuksia laitos voi valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän asetuksen mukaisesti.
- 5. Kun laitos käsittelee jonkin laitoksen myymiä luottoriskinvaihtosopimuksia kyseisen laitoksen antamana luottosuojana ja niitä koskee kohde-etuuden luottoriskiin liittyvä omien varojen vaatimus koko nimellismäärän osalta, niiden kaupankäyntivaraston ulkopuolinen vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.
- 6. Kaikissa 3–6 jaksossa vahvistetuissa menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.

Kun laitos laskee OTC-johdannaisista johtuvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 2 luvun mukaisesti, liitteessä II lueteltujen johdannaisopimusten tietyille nettoutusryhmälle tämän luvun mukaisesti laskettu vastuuarvo on nolla tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvien kaikkien nettoutusryhmien vastuuarvojen summan ja kyseiseen vastapuoleen liittyvän sellaisen vastuuarvonoikaisun summan, jonka laitos tunnustaa tapahtuneeksi arvonalennukseksi, välinen erotus.

- 7. Laitosten on määriteltävä pitkän selvitysajan transaktioista aiheutuvien vastuiden vastuuarvot käyttäen mitä tahansa 3–6 jaksossa vahvistettua menetelmää riippumatta menetelmästä, jonka laitos on valinnut OTC-johdannaisille ja takaisinostosopimuksille, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle sekä vakuudelliselle limiittiluotonannolle. Laskiessaan omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät pitkän selvitysajan transaktioihin, laitos, joka käyttää 3 luvussa vahvistettua menetelmää, voi soveltaa riskipainoja 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti jatkuvasti ja tällaisten positioiden merkittävyystään riippumatta.
- 8. Tämän luvun 3 ja 4 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitoksen on otettava käyttöön yhdenmukaiset menetelmät nimellismäärän määrittämiseksi ja sen on varmistettava, että huomioon otettava nimellismäärä mittaa tarkoituksenmukaisella tavalla sopimukseen sisältyvää riskiä. Jos sopimus johtaa kassavirtojen moninkertaistumiseen, laitoksen on mukautettava nimellismäärää sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisen sopimuksen riskirakenteeseen.

3 jakso Käyvän arvon menetelmä

269 artikla
Käyvän arvon menetelmä

1. Määrittääkseen kaikkien niiden sopimusten nykyisen jälleenhankinta-arvon, joilla on positiivinen markkina-arvo, laitosten on arvostettava sopimukset markkina-arvoon.
2. Määrittääkseen potentiaalisen tulevan luottoriskin laitosten on kerrottava tapauksen mukaan nimellismäärät tai kohde-etuuden arvot taulukossa 1 esitetyillä prosenttimäärillä ja seuraavien periaatteiden mukaisesti:
  - a) sopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään taulukossa 1 esitetyistä viidestä luokasta, on käsiteltävä muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevinä sopimuksina;
  - b) sopimusten, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;
  - c) sopimuksissa, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva maturiteetti on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika. Sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät kyseiset vaatimukset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

Jäljellä oleva maturiteetti	Korko-sopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	0.5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Yli 5 vuotta	1.5 %	7.5 %	10 %	8 %	15 %

3. Muihin hyödykkeisiin kuin kultaan liittyvien, liitteessä II olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten osalta laitos voi soveltaa taulukossa 2 esitettyjä prosenttilukuja taulukossa 1 esitettyjen prosenttilukujen sijaan edellyttäen, että kyseinen laitos noudattaa 350 artiklassa vahvistettua laajennettua maturiteettipohjaista menetelmää näiden sopimusten osalta.

Taulukko 2				
Jäljellä oleva maturiteetti	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maataloushyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Vuosi tai vähemmän	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	5 %	4 %	5 %	6 %
Yli 5 vuotta	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Nykyisen jälleenhankinta-arvon ja mahdollisen tulevan luottoriskin summa on vastuuarvo.

4 jakso

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

270 artikla

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

1. Vastuuarvo on kunkin instrumentin nimellismäärä kerrottuna taulukossa 3 esitetyillä prosenteilla:

Taulukko 3		
Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,5 %	2 %
Yli vuoden ja enintään 2 vuotta	1 %	5 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	1 %	3 %

2. Laskeakseen korkosopimusten vastuuarvon laitos voi valita joko alkuperäisen tai jäljellä olevan maturiteetin.

5 jakso

Standardimenetelmä

271 artikla

Standardimenetelmä

1. Laitokset eivät voi käyttää standardimenetelmää muuta kuin OTC-johdannaisten ja pitkän selvitysajan transaktioiden vastuuarvon laskemiseksi.

2. Standardimenetelmää käyttäessään laitosten on laskettava vastuuarvo erikseen kullekin nettoutusryhmälle, ilman vakuuksia, seuraavasti:

$$Vastuuarvo = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_l \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right| \cdot CCRM_l \right\}$$

jossa

CMV = vastapuolen kanssa toteutettavien transaktioiden salkun muodostaman nettoutusryhmän markkina-arvo vakuudet mukaan laskettuina, jossa

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

jossa

CMV_i = transaktion i markkina-arvo;

CMC = nettoutusryhmälle osoitettujen vakuuksien markkina-arvo, jossa

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

jossa

CMC_l = vakuuden l markkina-arvo;

i = transaktioon sovellettava indeksi;

l = vakuuteen sovellettava indeksi;

j = suojausryhmän luokkaan sovellettava indeksi.

Tässä tarkoituksessa suojausryhmät edustavat riskitekijöitä, joita vastaan positiivisia ja negatiivisia riskipositioita voidaan kuitata, jotta saadaan nettoriskipositio, johon vastuuarvon laskeminen perustuu.

RPT_{ij} = transaktion i riskipositio suojausryhmän j osalta;

RPC_{ij} = vakuuden l riskipositio suojausryhmän j osalta;

CCRM_j = taulukossa 5 esitetty vastapuoliriskin (CCR) kerroin suojausryhmän j osalta;

β = 1.4.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaista laskentaa varten

- a) vastapuolelta saadun hyväksytyyn vakuuden merkki on positiivinen; vastapuolelle asetetun vakuuden merkki on negatiivinen;

- b) standardimenetelmässä voidaan käyttää ainoastaan vakuutta, joka on hyväksytty 193 artiklan 2 kohdan ja 232 artiklan mukaisesti;
- c) laitos voi jättää huomiotta sellaisten maksuvelvoitteiden korkoriskit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden pituinen;
- d) laitos voi käsitellä kahdesta maksuvelvoitteesta, jotka ovat saman valuutan määräisiä, koostuvat transaktiot yhtenä yhdistettynä transaktiona. Maksuvelvoitteiden käsittelyä sovelletaan yhdistettyyn transaktioon.

272 artikla

Transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili

1. Laitosten on sijoitettava transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili, riskipositioihin seuraavien säännösten mukaisesti:
  - a) transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa kohde-etuus muodostuu osakkeista (mukaan luettuina osakeindeksit), kullasta, muista jalometalleista tai muista hyödykkeistä, on sijoitettava osaketta (tai osakeindeksiä) tai hyödykettä vastaavaan riskipositioon sekä korkoriskipositioon maksuvelvoitteen osalta;
  - b) transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa suojattava instrumentti on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusinstrumentti, on sijoitettava kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin korkoriskipositioon sekä toiseen korkoriskipositioon maksuvelvoitteen osalta;
  - c) transaktiot, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta (mukaan luettuina valuuttatermiinisopimukset) on sijoitettava kummankin maksuvelvoitteen osalta korkoriskipositioon.

Jos a, b tai c alakohdassa mainitussa transaktiossa maksuvelvoite tai suojattava vieraan pääoman ehtoinen rahoitusinstrumentti on ulkomaanvaluutan määräinen, kyseinen vieraan pääoman ehtoinen maksuvelvoite tai suojattava rahoitusinstrumentti on myös sijoitettava riskipositioon kyseisen valuutan määräisenä.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa transaktiosta, jolla on lineaarinen riskiprofiili, aiheutuva riskipositio on suojattavan rahoitusinstrumentin tai hyödykkeen efektiivinen nimellisarvo (markkinahinta kerrottuna lukumäärällä), joka muunnetaan laitoksen kotivaluutaksi kertomalla se asianomaisella valuuttakurssilla, lukuun ottamatta vieraan pääoman ehtoisia rahoitusinstrumentteja.
3. Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusinstrumenttien ja maksuvelvoitteiden riskipositio on tulevien bruttomaksujen efektiivinen nimellisarvo (mukaan lukien nimellismäärä), joka muunnetaan laitoksen kotivaluutaksi ja kerrotaan tapauksen mukaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.
4. Luottoriskinvaihtosopimuksesta aiheutuva riskipositio on vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin nimellisarvo kerrottuna luottoriskinvaihtosopimuksen jäljellä olevalla maturiteetilla.

273 artikla

Transaktiot, joilla on epälineaarinen riskiprofiili

1. Kun kyseessä ovat transaktiot, joilla on epälineaarinen riskiprofiili, laitosten on määritettävä niiden riskipositiot seuraavien kohtien mukaisesti.
2. OTC-johdannaisesta (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili ja jonka suojattava instrumentti ei ole vieraan pääoman ehtoinen rahoitusinstrumentti, aiheutuva riskipositio on yhtä kuin 274 artiklan 1 kohdan mukainen transaktion suojattavan rahoitusinstrumentin efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo.
3. OTC-johdannaisen (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili ja jonka suojattava instrumentti on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusinstrumentti tai maksuvelvoite, riskipositio on yhtä kuin rahoitusinstrumentin tai maksuvelvoitteen efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo kerrottuna tapauksen mukaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.
4. Riskipositioden määrittämistä varten laitosten on käsiteltävä vakuuksia seuraavasti:
  - a) vastapuolelta saatua vakuutta on pidettävä määrittämispäivänä erääntyvän johdannaisopimuksen mukaisena vaateena vastapuolelle (pitkä positio);
  - b) vastapuolelle asetettua vakuutta on pidettävä vastapuolta koskevana, määrittämispäivänä erääntyvänä velvoitteena (lyhyt positio).

274 artikla

Riskipositioden laskenta

1. Laitoksen on määritettävä riskiposition koko ja merkisyys seuraavasti:
  - a) kun on kyse muusta kuin vieraan pääoman ehtoisestä rahoitusinstrumentista:
    - i) efektiivisenä nimellisarvona, kun kyseessä on transaktio, jolla on lineaarinen riskiprofiili;
    - ii) efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvona, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, kun kyseessä on transaktio, jolla on epälineaarinen riskiprofiili,

jossa

P_{ref} = suojattavan instrumentin hinta ilmaistuna viitevaluutassa;

V = rahoitusinstrumentin arvo (kun on kyse optiosta: option hinta);

p = suojattavan instrumentin hinta, ilmaistuna samassa valuutassa kuin V ;

  - b) kun on kyse vieraan pääoman ehtoisestä rahoitusinstrumentista tai transaktion maksuvelvoitteesta:

- i) muutetulla duraatiolla kerrottuna efektiivisenä nimellisarvona, kun kyseessä on transaktio, jolla on lineaarinen riskiprofiili;
- ii) muutetulla duraatiolla kerrottuna efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvona, $\frac{\partial V}{\partial r}$, kun kyseessä on transaktio, jolla on epälineaarinen riskiprofiili,

jossa

V = rahoitusinstrumentin arvo (kun on kyse optiosta: option hinta);

r = korkotaso.

Jos V on muun kuin viitevaluutan määräinen, johdannainen on muunnettava viitevaluuttaan kertomalla se asianmukaisella valuuttakurssilla.

2. Sovellettaessa 1 kohdassa esitettyjä kaavoja laitosten on ryhmiteltävä riskipositiot suojausryhmiksi. Kunkin suojausryhmän osalta on laskettava absoluuttinen arvo eli kaikkien riskipositioiden summa. Laskutoimituksen tuloksena saadaan nettoriskipositio, joka lasketaan 1 kohdan soveltamiseksi seuraavasti:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right|$$

275 artikla Korkoriskipositiot

1. Korkoriskiposition laskemiseksi laitosten on noudatettava seuraavia säännöksiä.
2. Kun korkoriskipositiot aiheutuvat seuraavista:

- a) vastapuolelta vakuutena saadut rahatalletukset;
- b) maksuvelvoitteet;
- c) suojattavat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusinstrumentit,

joihin kussakin tapauksessa sovelletaan enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta 325 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti, laitosten on sijoitettava nämä positiot yhteen kuudesta taulukossa 4 esitetystä suojausryhmästä kunkin valuutan osalta.

Taulukko 4		
	Valtion viitekorot	Muut kuin valtion viitekorot
Maturiteetti	1 ≤ 5 vuotta	1 ≤ 5 vuotta
	> 5 vuotta	> 5 vuotta

3. Suojattavista vieraan pääoman ehtoista rahoitusinstrumenteista tai maksuvelvoitteista, joiden osalta korko määräytyy yleisiä markkinakorkoja edustavan viitekoron perusteella, aiheutuvien korkoriskipositioiden jäljellä oleva maturiteetti on seuraavaan korontarkistukseen ulottuva ajanjakso. Kaikissa muissa tapauksissa maturiteetti on suojattavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin jäljellä oleva voimassaoloaika tai – maksuvelvoitteen osalta – transaktion jäljellä oleva voimassaoloaika.

276 artikla
Suojausryhmät

1. Laitosten on laadittava suojausryhmät 2–5 kohdan mukaisesti.
2. Kullekin luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin liikkeeseenlaskijalle on oltava yksi suojausryhmä.

Korimuotoisia n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimuksia on käsiteltävä seuraavasti:

- a) n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin riskipositio on yhtä kuin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin efektiivinen nimellisarvo kerrottuna n:nen tappion johdannaisen muutetulla duraatiolla suhteessa vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin luottoriskimarginaalin muutokseen;
- b) n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevalle kullekin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentille on oltava yksi suojausryhmä. Eri n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimusten riskipositioita ei saa sisällyttää samaan suojausryhmään;
- c) vastapuoliriskikerroin, jota sovelletaan kuhunkin suojausryhmään, joka on luotu yhdelle n:nen tappion johdannaisen vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentille, on seuraavanlainen:
- i) 0,3 prosenttia, kun vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1–3;
- ii) 0,6 prosenttia muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusinstrumenttien osalta.
3. Kun korkoriskipositiot aiheutuvat seuraavista:
- a) vastapuolelle vakuudeksi osoitetut rahatalletukset tapauksissa, joissa kyseisellä vastapuolella ei ole alhaisen erityisriskin lainavelvoitteita;
- b) suojattavat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusinstrumentit,
joihin 325 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti sovelletaan yli 1,60 prosentin

pääomavelvoitetta, kutakin liikkeeseenlaskijaa kohtaan on oltava yksi suojausryhmä.

Jos maksuvelvoite jäljittelee tällaista vieraan pääoman ehtoista rahoitusinstrumenttia, myös tällöin on oltava yksi suojausryhmä kutakin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusinstrumentin liikkeeseenlaskijaa kohti.

Laitos voi sijoittaa samaan suojausryhmään riskipositiot, jotka aiheutuvat tietyn liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoista rahoitusinstrumenteista tai saman liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoista referenssirahoitusinstrumenteista, joita maksuvelvoitteet jäljittelevät tai jotka ovat luottoriskinvaihtosopimusten kohde-etuuksia.

4. Muut kohde-etuuksina toimivat rahoitusinstrumentit kuin vieraan pääoman ehtoiset rahoitusinstrumentit sijoitetaan samoihin suojausryhmiin ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat identtisiä tai samankaltaisia rahoitusinstrumentteja. Muissa tapauksissa ne sijoitetaan eri suojausryhmiin.

Sovellettaessa tätä kohtaa laitosten on määritettävä, ovatko kohde-etuudet samankaltaisia, seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) osakkeiden osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne ovat saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseenlaskemia. Osakeindeksi on katsottava erilliseksi liikkeeseenlaskijaksi;
  - b) jalometallien osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne muodostuvat samasta metallista. Jalometalli-indeksi on katsottava erilliseksi jalometalliksi;
  - c) sähkövoiman osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos toimitusoikeudet ja -velvollisuudet viittaavat samaan huippukuorma-ajan tai pienen kuorman ajan toimitusaikaväliin 24 tunnin aikana;
  - d) hyödykkeiden osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne muodostuvat samasta hyödykkeestä. Hyödykeindeksi on katsottava erilliseksi indeksiksi.
5. Eri suojausryhmien luokille määritetään vastapuoliriskikertoimet, jäljempänä 'CCR-kertoimet', seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

Taulukko 5		
	Suojausryhmien luokat	CCR-kerroin
1.	Korot	0.2 %
2.	Luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena olevasta vieraan pääoman ehtoista referenssirahoitusinstrumentista aiheutuvien riskipositioden korot, kun referenssirahoitusinstrumenttiin sovelletaan IV osaston 2 luvussa esitetyn taulukon 1 mukaisesti enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0.3 %

3.	Vieraan pääoman ehtoisestä rahoitusinstrumentista tai vieraan pääoman ehtoisestä referenssirahoitusinstrumentista aiheutuvien riskipositioiden korot, kun mainittuihin instrumentteihin sovelletaan IV osaston 2 luvussa esitetyn taulukon 1 mukaisesti yli 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0.6 %
4.	Valuuttakurssit	2.5 %
5.	Sähkövoima	4 %
6.	Kulta	5 %
7.	Osakkeet	7 %
8.	Jalometallit (paitsi kulta)	8.5 %
9.	Muut hyödykkeet (paitsi jalometallit ja sähkövoima)	10 %
10.	OTC-johdannaisten kohde-etuudet, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin.	10 %

Taulukossa 5 (10 kohta) tarkoitetut OTC-johdannaisten kohde-etuudet sijoitetaan kunkin kohde-etuutena olevan rahoitusinstrumentin luokan osalta erillisiin suojausryhmiin.

6. Transaktioiden joukossa saattaa olla sellaisia, joilla on epälineaarinen riskiprofiili ja joiden osalta laitos ei pysty määrittämään delta-lukua tai – tapauksen mukaan suojattavana omaisuutena olevien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusinstrumenttien tai maksuvelvoitteiden osalta – muutettua duraatiota välinemallilla, jonka toimivaltainen viranomaisena on hyväksynyt markkinariskin omien varojen vaatimusten määrittämistä varten; näissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on joko määritettävä riskipositiot ja sovellettavat CCR-kertoimet varovaisesti tai vaadittava laitosta soveltamaan 3 jaksossa vahvistettua menetelmää. Nettoutusta ei hyväksytä, eli vastuuarvo on määritettävä ikään kuin olisi olemassa suojausryhmä, joka käsittää juuri kyseisen yksittäisen transaktion.
7. Laitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin transaktio sisällytetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 jaksossa asetetut vaatimukset.
8. Laitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskin vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää 4 luvussa asetetut oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

6 jakso

Sisäisen mallin menetelmä

277 artikla

Sisäisen mallin menetelmä

1. Edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet laitoksen täyttävän 2 kohdassa vahvistetun vaatimuksen, niiden on annettava laitokselle lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen vastuuarvon mille tahansa seuraavista transaktioista:

- a) 268 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiset transaktiot;
- b) 268 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan mukaiset transaktiot;
- c) 268 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan mukaiset transaktiot.

Jos laitoksella on lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen minkä tahansa edellisen alakohdan a, b tai c alakohdassa mainitun transaktion vastuuarvon, se voi myös soveltaa sisäisen mallin menetelmää 268 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisissa transaktioissa.

Sen estämättä, mitä 268 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, laitos voi halutessaan olla soveltamatta tätä menetelmää vastuusiin, joilla on suuruutensa ja riskinsä puolesta vähäinen merkitys. Tällöin laitoksen on sovellettava näihin vastuusiin jotakin 3, 4 tai 5 jaksossa vahvistetuista menetelmistä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää 1 kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa ainoastaan, jos laitos on osoittanut, että se noudattaa tässä jaksossa vahvistettuja vaatimuksia, ja toimivaltainen viranomainen on todentanut, että laitoksen vastapuoliriskin hallitsemiseksi ylläpitämät järjestelmät ovat moitteettomia ja asianmukaisesti toteutettuja.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa sisäisen mallin menetelmää rajoitetun ajan vaiheittain eri transaktiityyppeihin. Tämän vaiheittaisen soveltamiskauden aikana laitokset voivat soveltaa 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä niihin transaktiityyppeihin, joiden osalta ne eivät käytä sisäisen mallin menetelmää.

4. Laitoksen on sovellettava 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaistransaktioihin ja pitkän selvitysajan transaktioihin, joihin se ei ole saanut 1 kohdan mukaista lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää.

Näitä menetelmiä voidaan käyttää yhdistelmänä jatkuvalta perustalta ryhmän sisällä. Laitoksen sisällä näitä menetelmiä voidaan käyttää yhdistelmänä ainoastaan, jos yhtä menetelmistä käytetään 276 artiklan 6 kohdassa vahvistetuissa tapauksissa.

5. Jos laitokselle on 1 kohdan mukaisesti annettu lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää, se ei saa palata käyttämään 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, jollei toimivaltainen viranomainen anna tähän lupaa. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tällainen lupa, jos laitos esittää perustellun syyn.

6. Jos laitos ei enää täytä tässä jaksossa vahvistettuja vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jokin seuraavista:

- a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen;

- b) osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

278 artikla
Vastuuarvo

1. Jos laitoksella on 277 artiklan 1 kohdan mukainen lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää laskeakseen joidenkin tai kaikkien kyseisessä kohdassa mainittujen transaktioiden vastuuarvon, sen on laskettava kyseisten transaktioiden vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla.
- Laitoksen tässä tarkoituksessa käyttämällä mallilla on
- a) määriteltävä nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksille ennustejakauma, joka perustuu merkityksellisten markkinamuuttujien yhteismuutoksiin (esimerkiksi korkojen ja valuuttakurssien muutokset);
- b) laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo kunakin tulevana ajankohtana ottaen huomioon markkinamuuttujien yhteismuutokset.
2. Jotta mallilla voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset, vakuusarvon mallin on täytettävä sisäisen mallin menetelmän määrälliset, laadulliset ja tietoja koskevat vaatimukset tämän jakson mukaisesti, ja laitos voi sisällyttää nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksien ennustejakaumaan ainoastaan 193 artiklan 2 kohdassa ja 232 artiklassa määritetyt hyväksytyt rahoitusvakuudet.
3. Kun kyseessä ovat vastapuoliriskit, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää, vastapuoliriskiä koskeva omien varojen vaatimus on korkeampi seuraavista:
- a) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen nykyhetken markkinatietoja;
- b) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen yhtä yhdenmukaista stressikalibrointia kaikkien niiden vastapuoliriskien osalta, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää.
4. Lukuun ottamatta niitä vastapuolia, joilla katsotaan olevan wrong-way -erityisriski ja joihin sovelletaan 285 artiklan 4 ja 5 kohtaa, laitosten on laskettava vastuuarvo tulona, joka saadaan kertomalla alfa (α) efektiivisellä EPE:llä seuraavasti:

$$\text{Vastuuarvo} = \alpha \cdot \text{efektiivinen EPE}$$

jossa

$\alpha = 1,4$, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi suurempaa alfaa tai anna laitoksille lupaa käyttää omia estimaattejaan 9 kohdan mukaisesti.

Efektiivinen EPE lasketaan arvioimalla odotettu vastapuoliriski (EE_t) keskimääräisenä riskinä tulevana ajankohtana t, missä keskiarvo määritetään merkityksellisten markkinariskitekijöiden mahdollisista tulevista arvoista.

Mallissa EE on arvioitava useille tuleville ajankohdille (t₁, t₂, t₃...).

5. Efektiivinen EE on laskettava rekursiivisesti:

$$Efekt. \quad EE_{t_k} = \max\{Efekt. \quad EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k}\}$$

jossa

nykyhetki on t₀;

Efektiivinen EE_{t₀} on yhtä kuin nykyhetken vastapuoliriski.

6. Efektiivinen EPE on keskimääräinen efektiivinen EE tulevan riskin ensimmäisen voimassaolovuoden aikana. Jos kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, EPE on keskimääräinen EE siihen saakka, kun kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät. Efektiivinen EPE lasketaan efektiivisen EE:n painotettuna keskiarvona:

$$Efekt. \quad EPE = \sum_{k=1}^{\min\{\text{vuoden matur.}\}} Efekt. \quad EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

jossa painot $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ mahdollistavat tapaukset, joissa tuleva riski lasketaan ajankohtina, jotka eivät jakaannu tasaisesti ajan mittaan.

7. Laitosten on perustettava odotetun vastapuoliriskin tai suurimman vastapuoliriskin laskeminen vastapuoliriskien riskijakaumaan, jossa otetaan huomioon riskijakauman mahdollinen ei-normaalisuus.
8. Laitos voi käyttää sisäisellä mallilla laskettua jakaumalukua, joka on varovaisempi kuin 4 kohdassa esitetyn yhtälön mukainen luku, joka saadaan kertomalla alfa efektiivisellä EPE:llä, kaikkien vastapuolten osalta.
9. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät omia alfan estimaattejaan, joissa:
- alfa on kaikkien vastapuolten osalta vastapuoliriskin täydellisenä simulaationa lasketun taloudellisen pääoman (osoittaja) suhde EPE:hen perustuvaan taloudelliseen pääomaan (nimittäjä);
  - nimittäjässä olevaa EPE:tä käytetään laskennassa ikään kuin se olisi kiinteä lainamäärä.

Tämän kohdan mukaisissa estimaateissa alfan on oltava vähintään 1,2.

10. Estimoidessaan alfan 9 kohdan mukaisesti laitoksen on varmistettava, että osoittaja ja nimittäjä lasketaan johdonmukaisesti suhteessa mallintamismenetelmään, parametrien määritelmiin ja salkun koostumukseen. Alfa estimointiin sovellettavan lähestymistavan on perustuttava laitoksen sisäiseen taloudellisen pääoman menetelmään, se on dokumentoitava asianmukaisesti ja sen on oltava riippumattoman tahon validoima. Lisäksi laitoksen on tarkistettava alfan estimaattinsa vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos salkun koostumus vaihtelee ajan mittaan. Laitoksen on myös arvioitava malliriski.
11. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että sen sisäiset alfan estimaatit kuvaavat osoittajassa riittävän hyvin riippuvuuden olennaisia lähteitä sen jälkeen, kun transaktioiden tai transaktiosalkkujen markkina-arvoista on laskettu jakauma kaikkien vastapuolten osalta. Sisäisissä alfan estimaateissa on otettava huomioon salkkuihin sisältyvien vastuiden keskittyneisyys.
12. Valvoessaan 9 kohdan mukaisten estimaattien käyttöä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon alfan estimaattien merkittävä vaihtelu, jota aiheuttaa mahdollisista epätarkkuuksista osoittajassa käytetyissä malleissa, varsinkin jos esiintyy konveksisuutta.
13. Markkina- ja luottoriskin yhteismallintamisessa käytettyjen markkinariskitekijöiden volatiliteeteissa ja korrelaatioissa otetaan tarvittaessa huomioon luottoriskitekijä, jotta niissä ilmeni volatiliteetin tai korrelaation mahdollinen lisäys talouden laskusuhdanteessa.

279 artikla

Nettoutusryhmien vastuuarvo, jos nettoutusryhmiin sovelletaan vakuusvajesopimusta

1. Jos nettoutusryhmään sovelletaan vakuusvajesopimusta (margin agreement) ja ne arvostetaan päivittäin markkinahintaan, laitos voi käyttää yhtä seuraavista EPE-luvuista:
  - a) efektiivinen EPE ottamatta huomioon mahdollista vakuutta, joka on hallussa tai asetettu vakuusvaatimuksen vuoksi, lisättyä mahdollisella vakuudella, joka on asetettu vastapuolelle riippumatta päivittäisestä arvostus- ja vakuusmenettelystä tai nykyhetken vastapuoliriskistä;
  - b) korotus, joka kuvaa riskin potentiaalista kasvua riskivakuusjakson aikana lisättyä suuremmalla seuraavista:
    - i) nykyhetken vastapuoliriski mukaan lukien kaikki mahdolliset hallussa olevat tai asetetut vakuudet, paitsi vaaditut tai kiistanalaiset vakuudet;
    - ii) suurin nettoriski, mukaan lukien vakuusvajesopimuksen mukainen vakuus, joka ei laukaisisi vakuuden vaatimista. Tässä määrässä on näytävä kaikki vakuusvajesopimuksen mukaiset sovellettavat kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit;

- c) jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää mallin tuottamaa EE:n arvoa sellaisenaan 13 artiklan 5 kohtaan sisältyvässä laskelmassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisen luvan ainoastaan, jos ne todentavat, että sisäisessä mallissa otetaan asianmukaisesti huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa.

Sovellettaessa b alakohtaa laitosten on laskettava korotukset transaktioiden markkinahinnan odotettuna positiivisena muutoksena riskivakuusjakson aikana. Vakuusarvon muutokset on otettava huomioon käyttäen 4 luvun 3 jakson mukaista valvojan antamaa vakioarvon leikkausta tai rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaista omat arvoneleikkaustekijät -lähestymistapaa, mutta vakuusmaksuja ei oleteta tehtäväksi riskivakuusjakson aikana. Riskivakuusjaksoon sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistettuja vähimmäisaikoja.

2. Niiden transaktioiden, joiden nettoarvo tilitetään päivittäin ja jotka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, riskivakuusjakson on oltava vakuusarvoa vakuusvajesopimuksissa mallinnettaessa vähintään
- a) 5 pankkipäivää, kun kyseessä ovat nettoutusryhmät, jotka koostuvat ainoastaan takaisinostosopimuksista, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta ja vakuudellisesta limiittiluotonannosta;
- b) 10 pankkipäivää kaikkien muiden nettoutusryhmien osalta.

Edellä oleviin a ja b alakohtaan sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

- i) niissä nettoutusryhmissä, joissa transaktioiden määrä ylittää 5 000 transaktiota milloin tahansa vuosineljänneksellä, seuraavan neljänneksen riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää. Tätä poikkeusta ei sovelleta laitoksen kaupankäyntivastuisiin;
- ii) niissä nettoutusryhmissä, joissa vähintään yhteen transaktioon liittyy joko epälikvidi vakuus tai OTC-johdannainen, jota ei voida helposti korvata, riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää.

Laitoksen on määritettävä, onko vakuus epälikvidi tai ovatko OTC-johdannaiset sellaisia, ettei niitä ole helppo korvata stressikausien markkinaolosuhteissa, joille on ominaista sellaisten jatkuvasti aktiivisten markkinoiden puuttuminen, joilla vastapuoli saisi vähintään kahden päivän kuluessa useita hintatarjouksia, jotka eivät aiheuttaisi markkinamuutoksia tai joiden hinnassa ei näkyisi markkinoiden diskonttaus (jos kyseessä on vakuus) tai premio (jos kyseessä on OTC-johdannainen).

Laitoksen on harkittava, ovatko sen hallussa vakuutena olevat transaktiot tai arvopaperit keskittyneet johonkin tiettyyn vastapuoleen ja, jos kyseinen vastapuoli poistuisi markkinoilta äkillisesti, pystyisikö laitos korvaamaan kyseiset transaktiot tai arvopaperit.

3. Jos laitos on ollut juuri edeltäneiden kahden vuosineljänneksen aikana osallisena vähintään kahdessa vakuuksien muutospyyntöjä koskevassa kiistassa, jotka liittyvät tiettyyn nettoutusryhmään tai vastapuoleen, ja kiistat ovat kestäneet pidempään kuin

2 kohdan mukainen sovellettava riskivakuusjakso, laitoksen on seuraavan kahden vuosineljänneksen aikana käytettävä kyseisen nettoutusryhmän osalta riskivakuusjaksoa, joka on vähintään kaksi kertaa niin pitkä kuin 2 kohdassa täsmennetty jakso.

4. Kun nettoarvon tilitys tehdään N päivän välein, riskivakuusjakson on oltava vähintään sama kuin 2 kohdassa täsmennetty jakso (F) lisättynä N päivällä ja vähennettynä yhdellä päivällä. Eli:

$$\text{riskivakuusjakso} = F + N - 1$$

5. Jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksiin, laitoksen on mallinnettava vakuus, paitsi käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, yhdessä vastuun kanssa laskiessaan vastuuarvon OTC-johdannaisille ja arvopapereilla toteutettaville rahoitustoimille.
6. Jos laitos ei pysty mallistamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan OTC-johdannaisien ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, jollei laitos 4 luvun mukaisesti joko käytä volatilitteettikorjauksia, jotka täyttävät rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaiset vaatimukset omat arvonleikkaustekijät -menetelmällä, tai valvojan antamaa vakioarvon leikkausta.
7. Kun laitos käyttää sisäisen mallin menetelmää, sen on malleissaan jätettävä huomiotta vakuusarvon alenemisen vaikutukset, kun arvon aleneminen johtuu jostain vakuussopimuksen lausekkeesta, jossa vaaditaan vakuuden vastaanottamista, kun vastapuolen luottoluokitus heikkenee.

280 artikla

Vastapuoliriskin hallitseminen – toimintatavat, prosessit ja järjestelmät

1. Laitoksen on otettava käyttöön ja säilytettävä vastapuoliriskin hallintajärjestelmä, joka koostuu seuraavista:
  - a) toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla varmistetaan vastapuoliriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sitä koskeva sisäinen raportointi;
  - b) menettelyt sen varmistamiseksi, että kyseisiä toimintatapoja, prosesseja ja järjestelmiä noudatetaan.

Kyseisten toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava rakenteeltaan asianmukaisia, niitä on sovellettava kattavasti ja niiden on oltava dokumentoituja. Dokumentaation on sisällettävä selvitys vastapuoliriskin mittaamisessa käytettävistä empiirisistä menetelmistä.

2. Edellä 1 kohdassa edellytetyssä vastapuoliriskin hallintajärjestelmässä on katettava markkinariskit, likviditeettiriskit, oikeudelliset riskit ja toiminnalliset riskit, joiden katsotaan liittyvän vastapuoliriskiin. Hallintajärjestelmässä on erityisesti varmistettava, että laitos noudattaa seuraavia periaatteita:

- a) laitos ei harjoita liiketoimintaa vastapuolen kanssa arvioimatta tämän luottokelpoisuutta;
  - b) laitos ottaa asianmukaisesti huomioon selvitykseen liittyvän luottoriskin ja selvitystä edeltävän luottoriskin;
  - c) laitos hallitsee tällaisia riskejä niin kattavasti kuin käytännössä on mahdollista sekä vastapuolen (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) että yrityksen tasolla.
3. Sisäisen mallin menetelmää käyttävän laitoksen on varmistettava, että sen vastapuoliriskin hallintajärjestelmä kattaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla likviditeettiriskit kaikkien seuraavien osalta:
- a) mahdolliset sisään tulevat vakuuksien muutospyynnöt, jos tehdään vakuusmarginaalin tai muun vakuustyyppin (kuten alkumarginaalin tai itsenäisen marginaalin) vaihto epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa;
  - b) mahdolliset sisään tulevat pyynnöt vastapuolten asettamien ylimääräisten vakuuksien palauttamiseksi;
  - c) pyynnöt, jotka johtuvat sen oman ulkoisen luottoluokituksen heikkenemisestä.

Laitoksen on varmistettava, että vakuuksien uudelleenkäytön luonne ja horisontti vastaavat sen likviditeettitarpeita eivätkä vaaranna sen kykyä asettaa tai palauttaa vakuuksia oikeaan aikaan.

4. Laitoksen ■ on oltava tietoinen käytettyyn malliin liittyvistä rajoituksista ja sen perustana olevista oletuksista sekä siitä, miten nämä rajoitukset ja oletukset voivat vaikuttaa muodollisella prosessilla tuotettujen tietojen luotettavuuteen. **Laitoksen** on myös oltava tietoinen markkinaympäristöön liittyvistä epävarmuustekijöistä ja operatiivisista näkökohdista sekä siitä, miten nämä on otettu huomioon mallissa.
5. Jäljempänä olevan 281 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiset päivittäiset raportit laitoksen vastapuoliriskeistä on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten luottovaltuutettujen tai kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen yhteenlaskettua vastapuoliriskiä.
6. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti perustettua laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten luotto- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Luotto- ja kaupankäyntilimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta luottovaltuutetut, kaupankäyntiä hoitavat henkilöt ja toimiva johto ovat hyvin perillä. Laitoksen on sovellettava muodollista prosessia, jolla riskilimiittien ylittymisestä raportoidaan tarkoituksenmukaiselle johtotasolle.
7. Laitoksen vastapuoliriskin mittaukseen on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön päivittäinen ja päivän sisäinen mittaaminen. Laitoksen on mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Salkun ja vastapuolen tasolla laitoksen on laskettava suurin vastapuoliriski tai tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski ja seurattava

niitä valitsemallaan luottamusvälillä. Laitoksen on otettava huomioon suuret ja keskittyneet positiot, joihin kuuluvat muun muassa toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten muodostamien ryhmien tai yksittäisten toimialojen taikka markkinoiden positiot.

8. Laitoksella on oltava vakiintuneessa käytössä tarkka stressitestiohjelma. **Laitoksen** on arvioitava stressitestien tulokset säännöllisesti ja vähintään neljännesvuosittain, ja ne on otettava huomioon **laitoksen** vahvistamissa vastapuoliriskiä koskevissa menettelytavoissa ja limiiteissä. Jos stressitestit osoittavat erityistä herkkyyttä tietyille olosuhdeyhdistelmille, laitoksen on viipymättä toteuttava toimet kyseisten riskien asianmukaiseksi hallitsemiseksi.

281 artikla

Organisatoriset rakenteet vastapuoliriskin hallitsemiseksi

1. Laitoksen on perustettava ja säilytettävä
  - a) 2 kohdan mukainen luottoriskin valvontayksikkö;
  - b) 3 kohdan mukainen vakuuksien hallintayksikkö.
2. Luottoriskin hallintayksikön on vastattava laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta, mihin kuuluvat myös sisäisen mallin ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointi, ja sen on suoritettava seuraavat tehtävät ja täytettävä seuraavat vaatimukset:
  - a) sen on vastattava laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta;
  - b) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat laitoksen riskienmittausmallilla tuotettuja tuloksia. Tähän analyysiin on kuuluttava vastapuoliriskin vastuuarvojen ja kaupankäyntilimiittien mittareiden välisen suhteen arviointi;
  - c) sen on valvottava syöttötietojen kattavuutta sekä laadittava ja analysoitava raportteja laitoksen riskienmittausmallilla tuotetuista tiedoista, mihin kuuluu myös riskimittareiden sekä luotto- ja kaupankäyntilimiittien välisen suhteen arviointi;
  - d) sen on oltava riippumaton liiketoiminnallisista luotto- ja kaupankäyntiyksiköistä sekä muiden tahojen vaikutusvallasta;
  - e) sillä on oltava riittävä henkilöstö;
  - f) sen on raportoitava suoraan laitoksen toimivalle johdolle;
  - g) sen toiminta on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen luottoriskienhallintaprosessiin;
  - h) sen tuottamien tietojen on kuuluttava erottamattomana osana laitoksen luottoriskiprofiilin ja kokonaisriskiprofiilin suunnitteluun, seurantaan ja valvontaan.

3. Vakuuksien hallintayksikön on suoritettava seuraavat tehtävät ja toiminnot:
- a) laskettava ja esitettävä vakuuksien muutospyynnöt, hallinnoitava vakuuksien muutospyyntöjä koskevia kiistoja ja raportoitava itsenäisten määrien, alkumarginaalien ja vakuusmarginaalien taso tarkasti päivittäin;
  - b) valvottava vakuuksien muutospyyntöjen esittämiseksi käytettyjen tietojen kattavuutta ja varmistettava, että tiedot ovat johdonmukaiset ja ne sovitetaan säännöllisesti yhteen laitoksen kaikkiin merkityksellisiin tietolähteisiin;
  - c) seurattava vakuuksien uudelleenkäyttöä ja mahdollisia muutoksia laitoksen oikeuksissa, jotka kohdistuvat tai liittyvät sen asettamiin vakuuksiin;
  - d) raportoitava tarkoituksenmukaiselle johtotasolle vakuutena uudelleenkäytettyjen omaisuuserien tyypeistä ja tällaisen uudelleenkäytön ehdoista, mukaan lukien instrumentti sekä luoton laatu ja maturiteetti;
  - e) jäljitettävä keskittymät laitoksen hyväkymien vakuutena asetettujen omaisuuserien yksittäisiin tyypeihin;
  - f) raportoitava vakuushallintaa koskevat tiedot säännöllisesti, vähintään neljännesvuosittain, toimivalle johdolle, mukaan lukien tiedot vastaanotettujen ja asetettujen vakuuksien tyyppistä, koosta, vanhentumisesta ja vakuuksien muutospyyntöjä koskevien kiistojen syistä. Tässä sisäisessä raportoinnissa on myös kerrottava näihin lukuihin liittyvistä kehityssuuntauksista.
4. Toimivan johdon on osoitettava vakuuksien hallintayksikölle 1 kohdan b alakohdassa edellytetyt resurssit sen varmistamiseksi, että yksikön järjestelmät toimivat tarkoituksenmukaisella tasolla mitattuna sillä, miten oikea-aikaisia ja tarkkoja laitoksen esittämät vakuuksien muutospyynnöt ovat ja miten oikea-aikaisesti laitos vastaa vastapuoltensa esittämiin vakuuksien muutospyyntöihin. Toimivan johdon on varmistettava, että yksiköllä on riittävä henkilöstö niin, että se voi käsitellä pyynnöt ja kiistat oikea-aikaisesti myös vaikeissa markkinaolosuhteissa ja se pystyy rajoittamaan kaupan volyymeistä johtuvaa laajojen kiistojen määrää.

282 artikla

Vastapuoliriskin hallintajärjestelmän tarkastelu

Laitoksen on toteutettava säännöllisin väliajoin vastapuoliriskin hallintajärjestelmänsä riippumaton arviointi osana omaa sisäistä tarkastustaan. Kyseisessä tarkastelussa on katettava niin 281 artiklassa edellytetyn luottoriskin valvontayksikön kuin vakuuksien hallintayksikön toiminta, ja siinä on erityisesti käsiteltävä ainakin seuraavia seikkoja:

- a) 280 artiklassa edellytettyjä vastapuoliriskin hallintajärjestelmää ja -prosessia koskevan dokumentaation riittävyys;
- b) 281 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytetyn vastapuoliriskin valvontayksikön organisaatio;
- c) 281 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetyn vakuuksien hallintayksikön organisaatio;

- d) vastapuoliriskin mittaamisen liittäminen osaksi päivittäistä riskienhallintaa;
- e) front office- ja back office -henkilöstön käyttämien riskin hinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;
- f) vastapuoliriskin mittaamisprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;
- g) riskienmittausmallin kattamat vastapuoliriskit;
- h) johdon tietojärjestelmän kattavuus;
- i) vastapuoliriskiä koskevien tietojen tarkkuus ja aukottomuus;
- j) vakuus- ja nettoutussopimuksiin sisällytettyjen oikeudellisten käsitteiden ottaminen tarkasti huomioon vastuuarvon mittauksissa;
- k) sisäisten mallien perustana olevien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden sekä niiden riippumattomuuden todentaminen;
- l) volatilitteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja asianmukaisuus;
- m) arvostuslaskelmien ja riskin muuntolaskelmien tarkkuus;
- n) mallin tarkkuuden todentaminen usein suoritettavilla toteutumatesteillä, kuten 287 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetään;
- o) täyttävätkö vastapuoliriskin valvontayksikkö ja vakuuksien hallintayksikkö asianmukaiset sääntelyvaatimukset.

283 artikla
Käyttötesti

1. Laitosten on varmistettava, että efektiivisen EPE:n laskennassa käytettävä, sisäisellä mallilla tuotettu vastapuoliriskin riskijakauma on kiinteästi liitettyä laitoksen vastapuoliriskin päivittäiseen hallintaprosessiin ja että mallilla tuotetut tiedot otetaan huomioon laitoksen luottojen hyväksynnässä, vastapuoliriskin hallinnassa ja pääoman sisäisessä kohdentamisessa.
2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että se on vähintään yhden vuoden ajan ennen toimivaltaiten viranomaisten 277 artiklan mukaisesti sisäisen mallin käyttämiseksi antamaa lupaa laskenut EPE:n laskentaperusteena olevat vastapuoliriskin riskijakaumat käyttämällä sisäistä mallia, joka yleisesti ottaen vastaa tässä jaksossa asetettuja vähimmäisvaatimuksia.
3. Vastapuoliriskin riskijakauman tuottamisessa käytetyn sisäisen mallin on oltava osa 280 artiklassa edellytettyä vastapuoliriskin hallintajärjestelmää. Järjestelmään on kuuluttava limiittillisten luottosopimusten käytön (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) ja pääoman sisäisen kohdentamisen mittaaminen.
4. EPE:n lisäksi laitoksen on mitattava ja hallittava nykyhetken vastapuoliriskiä. Laitoksen on tarvittaessa mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia.

Käyttötestin vaatimus täyttyy, jos laitos käyttää muita EPE:n laskennassa käytetyllä mallilla tuotettuun vastapuoliriskin riskijakaumaan perustuvia vastapuoliriskin mittareita, kuten suurinta vastapuoliriskiä.

5. Laitoksen on pystyttävä estimoimaan odotettu vastapuoliriski (EE) tarvittaessa päivittäin, jollei se osoita toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että harvemmin suoritettava laskenta on sen vastapuoliriskin vuoksi perusteltua. Laitoksen on laskettava odotettu vastapuoliriski (EE) sellaisella aikahorisontilla, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon tulevien rahavirtojen aikarakenne ja sopimusten voimassaoloajan päättyminen, ja siten, että laskenta vastaa riskin merkittävyyttä ja koostumusta.
6. Vastapuoliriskiä on mitattava, seurattava ja valvottava kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien sopimusten koko voimassaoloajalta (ei siis vain yhden vuoden aikahorisontilta). Laitoksella on oltava menettelyt, joilla vastapuoliriskit voidaan tunnistaa ja joilla niitä voidaan valvoa silloin, kun riski kasvaa yhden vuoden aikahorisontin jälkeen. Riskin ennustettu kasvu on sisällytettävä laitoksen sisäiseen taloudellisen pääoman malliin.

284 artikla Stressitestit

1. Laitoksella on oltava käytössään vastapuoliriskin arviointia varten kattava stressitestiohjelma, jota käytetään muun muassa arvioitaessa vastapuoliriskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia ja joka täyttää 2–10 kohdassa vahvistetut vaatimukset.
2. Ohjelmalla on havaittava mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.
3. Ohjelman stressimittareita on verrattava riskilimiitteihin, ja laitoksen on otettava ne huomioon osana direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 79 artiklassa vahvistettua prosessia.
4. Ohjelmaan on sisällytettävä kattavasti transaktiot ja vastuiden yhteismäärät kaikkien vastapuoliriskien eri muotojen osalta tiettyjen vastapuolten tasolla riittävällä aikajanalla, jotta tavanomainen stressitestausta voidaan tehdä.
5. Ohjelmaan on sisällytettävä vähintään kerran kuussa tehtävät keskeisiin markkinariskitekijöihin (kuten korot, valuuttakurssit, osakkeet, luottoriskimarginaalit ja hyödykehinnat) liittyvien riskien stressitestaukset laitoksen kaikkien vastapuolten osalta, jotta voidaan tunnistaa liian suuret keskittymät erityisiin hintariskeihin ja laitos voi tarpeen mukaan vähentää niitä. Riskien stressitestausta – mukaan lukien yksittäisiin tekijöihin ja useisiin tekijöihin liittyvät riskit sekä olennaiset hintaan liittymättömät riskit – ja riskien ja luottokelpoisuuden yhteisstressaus on tehtävä kutakin vastapuolta, vastapuoliryhmiä ja laitosta kokonaisuudessaan arvioivilla vastapuoliriskin tasoilla.
6. Ohjelmassa on sovellettava vähintään neljännesvuosittaisia useihin tekijöihin perustuvia stressitestausskenaarioita ja arvioitava olennaisia hintaan liittymättömiä riskejä, mukaan lukien tuottokäyrään liittyvä riskit ja perusriskit. Useisiin tekijöihin

perustuvaan stressitestaukseen on sisällytettävä ainakin seuraavat skenaariot ja tapahtumat:

- a) on tapahtunut vakavia talouteen tai markkinoihin liittyviä tapahtumia;
  - b) laaja markkinalikviditeetti on vähentynyt tuntuvasti;
  - c) merkittävä rahoituksen välittäjä muuttaa parhaillaan positioitaan rahaksi.
7. Riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden vakavuuden on vastattava stressitestin tarkoitusta. Kun stressitilanteeseen liittyvää vakavaraisuutta arvioidaan, riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden on oltava riittävän vakavia kattamaan ennätyselliset äärimmäiset markkinaolosuhteet ja äärimmäiset mutta uskottavat stressikausien markkinaolosuhteet. Stressitesteissä on arvioitava tällaisten häiriöiden vaikutusta omiin varoihin, omien varojen vaatimuksiin ja tuloihin. Salkun päivittäistä seuranta, suojausta ja keskittymien hallintaa varten testausohjelmassa on myös otettava huomioon skenaariot, jotka ovat vähemmän vakavia mutta todennäköisempiä.
8. Ohjelmaan olisi sisällytettävä käänteiset stressitestit, joilla tarpeen mukaan yksilöidään äärimmäiset mutta uskottavat skenaariot, jotka voisivat johtaa merkittäviin kielteisiin tuloksiin. Käänteisissä stressitesteissä on otettava huomioon olennaisen epälineaarisuuden vaikutukset salkussa.
9. Ohjelman mukaisen stressitestauksen tuloksista on raportoitava säännöllisesti, ainakin neljännesvuosittain, toimivalle johdolle. Raporttien ja tulosten analysoinnin on katettava laajimmat vastapuolitason vaikutukset koko salkussa, olennaiset keskittymät salkun segmenteissä (samalla toimialalla tai alueella) ja merkitykselliset salkku- ja vastapuolikohtaiset kehityssuuntaukset.
10. Toimivan johdon on otettava johtava rooli stressitestien sisällyttämisessä riskienhallintajärjestelmään ja laitoksen riskikulttuuriin sekä varmistettava, että tulokset ovat mielekkäitä ja että niitä käytetään vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Merkittävien riskien stressitestauksen tuloksia on arvioitava ottaen huomioon ohjeet laitoksen riskinottohalusta ja ne on toimitettava toimivalle johdolle niistä keskustelemiseksi ja toimien toteuttamiseksi niiden johdosta, jos havaitaan liiallisia tai keskittyneitä riskejä.

285 artikla Wrong-way -riski

1. Tämän artiklan soveltamiseksi:
  - a) 'Wrong-way -yleisriskillä' tarkoitetaan riskiä, joka aiheutuu silloin, kun vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä on positiivinen korrelaatio yleisten markkinariskitekijöiden kanssa.
  - b) 'Wrong-way -erityisriskillä' tarkoitetaan riskiä, joka aiheutuu silloin, kun vastapuolen ja kohde-etuutena olevan OTC-johdannaisen tai arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen liikkeeseenlaskijan välillä on oikeudellinen yhteys.

2. Laitoksen on otettava asianmukaisella tavalla huomioon vastuut, joista aiheutuu merkittävä wrong-way -erityisriski tai wrong way -yleisriski.
3. Wrong-way -yleisriskin tunnistamiseksi laitoksen on suunniteltava stressitestausta ja skenaarioanalyysit *stressataukseen* riskitekijät, jotka ovat kielteisellä tavalla liitoksissa vastapuolen luottokelpoisuuteen. Tällaisessa testauksessa on käsiteltävä sitä mahdollisuutta, että vakavia häiriöitä voi aiheutua, jos riskitekijöiden väliset suhteet ovat muuttuneet. Laitoksen on seurattava wrong-way -yleisriskiä tuotteittain, alueittain, toimialoittain taikka luokittain, jotka ovat olennaisia yrityksen kannalta.
4. Laitoksella on oltava menettelyt wrong-way -erityisriskin tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi jokaisen oikeushenkilön osalta kaupan alkamisajankohdasta sen päättymisajankohtaan asti. Jos vastapuolen kanssa toteutettavassa transaktiossa on havaittu wrong-way -erityisriski, transaktiota on käsiteltävä 5 kohdan mukaisesti.
5. Jos wrong-way -erityisriski on havaittu, laitosten on laskettava vastapuoliriskiä koskeva omien varojen vaatimus seuraavien periaatteiden mukaisesti:
  - a) instrumentteja, joiden osalta on wrong-way -erityisriski, ei saa sisällyttää samaan nettoutusryhmään kuin muita vastapuolen kanssa tehtäviä transaktioita, vaan niitä on käsiteltävä erillisenä nettoutusryhmänä;
  - b) tällaisen erillisen nettoutusryhmän sisällä yhteen riskikohteeseen perustuvissa (single-name) luottoriskinvaihtosopimuksissa vastuuarvo on sama kuin arvon odotettu kokonaistappio suojattavien instrumenttien jäljellä olevassa käyvässä arvossa olettaen, että kohde-etuuden liikkeeseenlaskija on selvitystilassa;
  - c) jos laitos käyttää 3 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, LGD on 100 prosenttia tällaisissa luottoriskinvaihtosopimuksissa;
  - d) jos laitos käyttää 2 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, sovellettava riskipaino on vakuudettoman transaktion riskipaino;
  - e) kaikkien muiden transaktioiden osalta, joissa referenssinä on yksi riskikohde missä tahansa tällaisessa erillisessä nettoutusryhmässä, vastuuarvo on sama kuin transaktion arvo, kun oletuksena on alkuperäistä velvoitetta koskeva äkillinen laiminlyönti;
  - f) sikäli kuin IV osaston 5 luvun 4 jaksossa esitettyjen maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten osalta käytetään markkinariskiä koskevia olemassa olevia laskelmia, joihin jo sisältyy LGD-oletus, LGD on käytetyssä kaavassa 100 prosenttia.
6. Laitosten on esitettävä toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen asianmukaiselle komitealle säännöllisesti raportit niin wrong-way -erityisriskeistä kuin wrong-way -yleisriskeistä sekä siitä, mihin toimiin näiden riskien hallitsemiseksi on ryhdytty.

286 artikla
Mallintamisprosessin kattavuus

1. Laitoksen on varmistettava 278 artiklassa esitetyn mallintamisprosessin kattavuus toteuttamalla vähintään seuraavat toimenpiteet:
  - a) sisäisen mallin on ilmennettävä transaktion ehtoja ja määrittelyä oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti;
  - b) tällaisiin ehtoihin on kuuluttava muun muassa sopimusten nimellismäärät, maturiteetti, referenssiomaisuus sekä vakuus- ja nettoutusjärjestelyt;
  - c) ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin;
  - d) nettoutusjärjestelyjä varten on prosessi, jossa edellytetään oikeudellisen henkilöstön todentavan, että kyseiset järjestelyt ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia;
  - e) jonkin itsenäisen yksikön on kirjattava d alakohdassa edellytetty todentaminen c alakohdassa mainittuun tietokantaan;
  - f) transaktion ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen siirto EPE-malliin on otettava sisäisen tarkastuksen piiriin;
  - g) käytössä on oltava mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että EPE ilmentää transaktion ehtoja ja määrittelyjä oikein tai vähintään varovaisesti.
2. Nykyhetken markkinatietoja on käytettävä nykyhetken vastapuoliriskien laskemiseksi. Laitos voi kalibroida EPE-mallinsa käyttäen joko aiempia ajanjaksoja koskevia markkinatietoja tai laskennallisia markkinatietoja määrittääkseen perustana olevien stokastisten prosessien parametrit, kuten drift-parametrin, volatilitietin ja korrelaation. Jos laitos käyttää aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja, tällaisten tietojen on oltava peräisin ainakin kolmelta vuodelta. Tiedot on päivitettävä vähintään neljännesvuosittain ja useamminkin, jos se on tarpeen markkinaolosuhteiden ottamiseksi huomioon.

Laskeakseen efektiivisen EPE:n stressikalibraatiolla laitoksen on kalibroitava efektiivinen EPE käyttäen joko tietoja kolmen vuoden ajanjaksolta, johon sisältyy sen vastapuolten luottoriskimarginaaleihin kohdistuva stressikausi, tai laskennallisia markkinatietoja tällaiselta stressikaudelta.

Laitoksen on tässä tarkoituksessa sovellettava 3, 4 ja 5 kohdan vaatimuksia.
3. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla vähintään neljännesvuosittain, että tämän kohdan mukaisessa laskennassa käytetty stressikausi osuu yhteen sellaisen ajanjakson kanssa, jolla luottoriskinvaihtosopimusten marginaalit tai muut (kuten lainojen tai yrityslainojen) luottoriskimarginaalit kasvavat tarkasteltuna edustavaa valikoimaa sen vastapuolia, joiden kanssa se on käynyt kauppaa luottoriskimarginaaleista. Jos laitoksella ei ole riittäviä tietoja vastapuolta koskevista luottoriskimarginaaleista, sen on sijoitettava kyseinen vastapuoli tiettyyn luottoriskimarginaalitietoon alueen, sisäisen luokituksen ja liiketoiminnan tyyppin perusteella.

4. Kaikkien vastapuolten osalta EPE-mallissa on käytettävä joko aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja tai laskennallisia tietoja ja näihin tietoihin on sisällyttävä tiedot stressinalaiselta luottojaksolta, ja tietoja on käytettävä tavalla, joka on johdonmukainen sen menetelmän kanssa, jota käytetään EPE-mallin kalibroimiseksi nykyhetken tietoihin.
5. Arvioidakseen, miten tehokas sen stressikalibraatio on EPE:n kannalta, laitoksen on luotava useita normisalkkuja, jotka ovat herkkiä niille keskeisille riskitekijöille, joille laitos on alttiina. Näihin normisalkkuihin liittyvä vastuu on laskettava käyttäen a) stressimenetelmiä siten, että perustaksi otetaan markkina-arvot ja malliparametrit, jotka on kalibroitu stressikausien markkinaolosuhteisiin, ja b) stressikaudella aiheutunutta vastuuta siten, että sovelletaan tässä jaksossa vahvistettua menetelmää (stressikauden lopun markkina-arvo, volatilitetit ja korrelaatiot 3-vuotiselta stressikaudelta).

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta mukauttamaan stressikalibraatiota, jos kyseisten normisalkkujen vastuut poikkeavat huomattavasti toisistaan.
6. Laitoksen on validoitava malli validointimenettelyllä, josta on oltava selkeä selvitys laitoksen toiminta- ja menettelytavoissa. Validointimenettelyssä on
  - a) määriteltävä, minkä tyyppistä testausta tarvitaan mallin kattavuuden varmistamiseksi, ja yksilöitävä ne olosuhteet, joissa mallin perustana olevat oletukset ovat epäasianmukaisia ja jotka voivat sen vuoksi johtaa EPE:n aliarviointiin;
  - b) arvioitava mallin kattavuutta.
7. Laitoksen on seurattava asiaan liittyviä riskejä, ja sillä on oltava prosessit, joilla se mukauttaa EPE-estimointimenetelmiään, jos kyseisistä riskeistä tulee tuntuvia. Tämän kohdan täyttämiseksi laitoksen on
  - a) tunnistettava vastuut, joihin kohdistuu 285 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -erityisriski ja 285 artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -yleisriski, ja hallittava niitä;
  - b) säännöllisin väliajoin verrattava yhdeltä vuodelta laskettua asianomaista vastuumittaria vastuun koko voimassaoloajalta laskettuun samaiseen vastuumittariin silloin, kun vastuulla on yhden vuoden jälkeen nouseva riskiprofiili;
  - c) kun vastuun jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden, säännöllisin väliajoin verrattava jälleenhankinta-arvoa (nykyhetken vastapuoliriskiä) ja toteutunutta riskiprofiilia sekä kerättävä tietoja, jotka mahdollistavat kyseisen vertailun.
8. Laitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin transaktio sisällytetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 jaksossa asetetut vaatimukset.

9. Laitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskin vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää 4 luvussa asetetut oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.
10. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii tämän artiklan soveltamista koskevia ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

287 artikla

Riskienhallintajärjestelmää koskevat vaatimukset

1. Laitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
  - a) sen on täytettävä kolmannen osan IV osaston 5 luvussa vahvistetut laadulliset vaatimukset;
  - b) sillä on oltava säännöllinen toteutumatestien ohjelma, jossa verrataan mallilla luotuja riskimittareita toteutuneisiin riskimittareihin ja staattisiin positiioihin perustuvia hypoteettisia muutoksia toteutuneisiin mittareihin;
  - c) sen on tehtävä vastapuoliriskimallilleen ja sillä luoduille riskimittareille ensimmäinen validointi ja arvioitava niitä sen jälkeen jatkuvasti ja säännöllisesti. Validoinnin ja arvioinnin on oltava riippumattomia mallin kehittämisestä;
  - d) ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava riskien valvontaan ja varmistettava, että luottoriskien ja vastapuoliriskien valvontaan osoitetaan riittävät resurssit. Tältä osin päivittäiset raportit, jotka laatii 281 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti perustettu riippumaton luottoriskin valvontayksikkö, on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positiioita että laitoksen kokonaisriskiä;
  - e) sisäinen riskienmittausmalli on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin;
  - f) riskienmittausjärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten vastuu- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Tässä yhteydessä vastuulimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta kaupankäyntiä hoitavat henkilöt, luottotoiminta ja toimiva johto ovat hyvin perillä;
  - g) laitoksen on varmistettava, että sen riskienhallintajärjestelmä on asianmukaisesti dokumentoitu. Sen on erityisesti pidettävä yllä riskienmittausjärjestelmän toimintaa koskevia dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita ja menettelyjä sekä näiden toimintaperiaatteiden noudattamisen varmistavia järjestelyjä;
  - h) laitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti suoritettava riskienmittausjärjestelmän riippumaton tarkastelu. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa. Yleistä riskienhallintaprosessia on

tarkasteltava säännöllisin väliajoin (vähintään kerran vuodessa), ja siinä on erityisesti tarkasteltava vähintään kaikkia 282 artiklassa tarkoitettuja seikkoja;

- i) johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa, on säännöllisesti tarkasteltava vastapuoliriskimallien jatkuvaa validointia, mukaan lukien toteutumatestit, jotta voidaan päättää toimista, joihin on ryhdyttävä malleissa olevien heikkouksien poistamiseksi.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon, missä määrin laitos täyttää 1 kohdan vaatimukset määrittäessään alfan tasoa, kuten 278 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan. Ainoastaan ne laitokset, jotka täyttävät nämä vaatimukset täysin, voivat soveltaa vähimmäiskerrottua.
  3. Laitoksen on dokumentoitava vastapuoliriskimallinsa ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi ja malleilla luotujen riskimittareiden laskenta niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy luomaan uudelleen analyysin ja riskimittarit. Dokumentaatioissa on esitettävä, miten usein toteutumatestianalyysi ja muu mahdollinen jatkuva validointi toteutetaan, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta sekä käytetyt analyysit.
  4. Laitoksen on määriteltävä kriteerit, joilla arvioidaan sen vastapuoliriskimalleja ja malleja, joilla tehdään syötöt vastuiden laskentaan, ja ylläpidettävä kirjallisesti laadittuja periaatteita, joissa kuvataan prosessia, jolla tulokset, joita ei voida hyväksyä, voidaan yksilöidä ja saattaa vaatimusten mukaisiksi.
  5. Laitoksen on määriteltävä, miten edustavat vastapuolisalkut rakennetaan vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden validoimiseksi.
  6. Ennustejakaumia tuottavien vastapuoliriskimallien ja niiden riskimittareiden validoinnissa on otettava huomioon useampi kuin yksi ainoa ennustejakaumatilasto.

288 artikla

EPE-mallien validointivaatimukset

1. Osana vastapuoliriskimallinsa ja sen riskimittareiden ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointia laitoksen on varmistettava, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:
  - a) laitoksen on tehtävä toteutumatestit käyttäen aikaisempia tietoja markkinariskitekijöiden liikkeistä ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset antoivat 277 artiklan 1 kohdan mukaisen luvan. Toteutumatesteissa on otettava huomioon joukko erillisiä ennustehorisontteja vähintään yhteen vuoteen saakka, ja ennustehorisonteissa on oltava eri aloituspäivät ja niiden on katettava erilaisia markkinaolosuhteita;
  - b) jos laitos käyttää 278 artiklan 12 kohdan b alakohdassa vahvistettua lähestymistapaa, sen on säännöllisesti validoitava mallinsa testatakseen, ovatko toteutuneet nykyhetken vastapuoliriskit ennusteen mukaisia kaikilla vakuusjaksoilla yhden vuoden aikana. Jos joissakin nettoutusryhmän transaktioista maturiteetti on alle vuosi ja nettoutusryhmällä on ilman näitä

transaktioita korkeampi riskitekijäherkkyys, validoinnissa on otettava tämä huomioon;

- c) laitoksen on toteutumatestattava vastapuoliriskimallinsa suorituskyky, mallin asianomaiset riskimittarit ja markkinariskitekijöiden ennusteet. Huomioon otettavaan ennustehorisontteihin on vakuudellisten transaktioiden osalta sisällytettävä ne, jotka ilmentävät tyypillisiä vakuudellisen kaupankäynnin riskivakuusjaksoja;
- d) jos mallin validointi osoittaa, että efektiivinen EPE on aliarvioitu, laitoksen on toteutettava tarvittavat toimet korjatakseksi mallin epätarkkuuden;
- e) laitoksen on testattava hinnoittelumallit, joita käytetään laskettaessa vastapuoliriskiä tietyille skenaariolle markkinariskitekijöihin tulevaisuudessa kohdistuvista häiriöistä, osana mallin ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia. Optioiden hinnoittelumallien on selitettävä option arvon epälineaarisuutta suhteessa markkinariskitekijöihin;
- f) vastapuoliriskimallin on sisällettävä tarvittavat transaktiokohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla. Laitoksen on todennettava, että transaktiot kohdennetaan asianmukaisesti nettoutusryhmiin mallin sisällä;
- g) vastapuoliriskimallin on sisällettävä transaktiokohtaista tietoa, jotta sillä voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset. Sillä on otettava huomioon sekä vakuuksien nykyhetken määrä että vakuudet, jotka tulevaisuudessa siirretään vastapuolten välillä. Tällaisen mallin on selitettävä (yksipuolisten tai kahdenvälisten) vakuusvajesopimusten ominaispiirteitä, vakuuksien muutospyyntöjen esittämistä, riskivakuusjaksoa, vakuudettoman vastuun vähimmäismäärää, jonka laitos on valmis hyväksymään, ja siirron vähimmäismäärää. Tällaisella mallilla on arvioitava joko markkinahintaan arvostettu muutos asetetun vakuuden arvossa tai siinä on sovellettava 4 luvussa vahvistettuja sääntöjä;
- h) mallin validointiprosessiin on kuuluttava edustavien vastapuolten aiempiin tietoihin perustuva staattinen toteutumatestaus. Laitoksen on suoritettava kyseinen toteutumatestaus joukolle edustavia vastapuolten salkkuja (todellisia tai oletettuja) säännöllisin väliajoin. Edustavat salkut on valittava sen perusteella, miten herkkiä ne ovat laitokseen kohdistuville olennaisille riskitekijöille ja riskitekijöiden yhdistelmille;
- i) laitoksen on tehtävä toteutumatestejä, jotka on suunniteltu testaamaan vastapuoliriskimallin keskeisiä oletuksia ja asianomaisia riskimittareita, mukaan lukien maturiteettien, joilla on sama riskitekijä, välinen mallistettu suhde ja riskitekijöiden välinen mallistettu suhde;
- j) vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden suorituskyvylle on tehtävä tarkoituksenmukaiset toteutumatestit. Toteutumatestiohjelmalla on pystyttävä havaitsemaan EPE-mallin riskimittareiden huono suorituskyky;
- k) laitoksen on validoitava vastapuoliriskimallinsa ja kaikki riskimittarit aikahorisonteille, jotka ovat oikeassa suhteessa 277 artiklan mukaisen sisäisen

mallin menetelmää koskevan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvien kauppojen maturiteettiin;

- l) laitoksen on säännöllisesti testattava hinnoittelumallit, joita käytetään vastapuoleen liittyvien vastuiden laskemiseksi tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja vastaan, osana mallin jatkuvaa validointiprosessia;
  - m) vastapuoliriskimallin ja asianomaisten riskimittareiden jatkuvaan validointiin on sisällyttävä viimeaikaisen suorituskyvyn riittävyden arviointi;
  - n) laitoksen on arvioitava toistuvuutta, jolla vastapuoliriskimallin parametreja päivitetään, osana ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia;
  - o) vastapuoliriskimallien ensimmäisessä validoinnissa ja sen jälkeisessä jatkuvassa validoinnissa on arvioitava, onko vastuut laskettu vastapuolen tasolla ja nettoutusryhmissä tarkoituksenmukaisella tavalla.
2. Lukua, joka on varovaisempi kuin luku, jota käytetään laskemaan sääntelyn mukainen vastuuarvo kaikille vastapuolille, voidaan käyttää sen sijaan, että alfa kerrotaisiin efektiivisellä EPE:llä, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat ennakkosuostumuksen. Suhteellisen varovaisuuden tasoa arvioidaan, kun toimivaltaiset viranomaiset antavat ensimmäisen hyväksynnän, ja EPE-mallien säännöllisissä vakavaraisuuden kokonaisarvioissa. Laitoksen on validoitava luvun varovaisuus säännöllisesti. Mallin suorituskyvyn jatkuvaan arviointiin on sisällytettävä kaikki vastapuolet, joiden osalta malleja käytetään.
3. Jos toteutumatestauksessa käy ilmi, ettei malli ole riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava mallin käyttöluva tai ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan pikaisesti.

7 jakso
Sopimusnettoutus

289 artikla
Sopimusnettoutuksen hyväksyminen riskien alentajana

1. Laitokset voivat käsitellä riskien vähentämistä 292 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraaventyypisissä sopimusnettoutusta koskevissa sopimuksissa, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet nettoutussopimuksen 290 artiklan mukaisesti ja laitos täyttää 291 artiklassa vahvistetut edellytykset:
  - a) laitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritellään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan, ja syntyy yksi uusi, osapuolia laillisesti sitova sopimus, joka purkaa kaikki aiemmat sopimukset ja niiden mukaiset osapuolten väliset velvoitteet;
  - b) muut kahdenväliset nettoutussopimukset laitoksen ja sen vastapuolen välillä;

- c) tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset sellaisten laitosten osalta, jotka *ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää* 6 jaksossa vahvistettua menetelmää kyseisen menetelmän soveltamisalaan kuuluvissa transaktioissa. ***Tämä tapahtuu EPV:n valvonnassa.***

Ryhmän oikeudellisesti eri yksiköiden toteuttamien transaktioiden nettouttamista keskenään ei hyväksytä omien varojen vaatimusten laskemista varten.

290 artikla

Sopimusnettoutusta koskevien sopimusten hyväksyminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä sopimusnettoutusta koskeva sopimus ainoastaan, jos 2 kohdassa ja tapauksen mukaan 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
2. Laitoksen vastuuarvojen määrittämiseksi tämän osan mukaisesti käyttämien kaikkien sopimusnettoutusta koskevien sopimusten on täytettävä seuraavat edellytykset:
  - a) laitoksella on vastapuolensa kanssa sopimusnettoutusta koskeva sopimus, jonka perusteella syntyy yksi yhtenäinen, kaikki sopimuksen kattamat transaktiot kattava oikeudellinen velvoite siten, että jos vastapuoli ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan, laitoksella on oikeus saada tai velvoite maksaa kaikkien vastuun piiriin kuuluvien yksittäisten transaktioiden osalta ainoastaan se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät;
  - b) laitos on antanut toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella nettoutussopimuksen riittauttamistapauksessa laitoksen saatavat ja velvoitteet rajoittuvat a alakohdassa mainittuun nettosummaan. Oikeudellisessa lausunnossa todetaan, mitä lainsäädäntöä sovelletaan:
    - i) vastapuolen sääntömääräisen kotipaikan oikeusjärjestys;
    - ii) jos kyseessä on yrityksen tytäryritys, jonka sijaintipaikka on eri maassa kuin yrityksen kotipaikka, tytäryrityksen sijaintimaan oikeusjärjestys;
    - iii) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan nettoutussopimukseen sisältyviin yksittäisiin transaktioihin;
    - iv) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan sopimusnettoutuksen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin sopimuksiin;
  - c) kunkin vastapuolen luottoriskit kootaan yhteen ja näin saadaan yksi, yhtenäinen oikeudellinen riski kunkin vastapuolen kanssa toteutetuille transaktioille. Tämä kokonaisriski otetaan huomioon luottorajojen ja laitosten pääomavaatimusten yhteydessä;
  - d) sopimus ei saa sisältää määräystä, joka – jos vastapuoli syyllistyy laiminlyöntiin – antaa osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt laiminlyöntiin, mahdollisuuden

suorittaa vain osan maksuista tai olla maksamatta laiminlyövän osapuolen pesälle, vaikka laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja.

Toimivaltaisten viranomaisten on oltava vakuuttuneita siitä, että sopimusnettoutus on oikeudellisesti pätevä kunkin b alakohdassa tarkoitetun oikeusjärjestyksen lainsäädännön mukaan. Jos yksikin toimivaltaisista viranomaisista on tähän tyytymätön, sopimusnettoutusta ei hyväksytä riskin alentamisena kummankaan osapuolen osalta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta toisilleen.

3. Edellä b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot voidaan laatia viittaamalla sopimusnettoutuksen tyypeihin. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien sopimusten on täytettävä seuraavat lisävaatimukset:
  - a) 290 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun nettosumman on oltava se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisen pääsopimusten positiiviset ja negatiiviset sulkeutuvat arvot ja markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät ("tuotteiden ristikkäisnettoutuksen nettomäärä");
  - b) 290 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot koskevat koko tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta ja nettoutusopimuksen vaikutusta kaikkien sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisen pääsopimusten keskeisiin määräyksiin.

291 artikla

Laitosten velvoitteet

1. Laitoksen on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä varmistaakseen, että sen sopimusnettoutuksen oikeudellista pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta tarkastellaan, jos 290 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten lainkäyttöalueiden lainsäädännössä tapahtuu muutoksia.
2. Laitoksen on säilytettävä kaikki sen sopimusnettoutukseen liittyvä vaadittu dokumentaatio tiedostoissaan.
3. Laitoksen on otettava nettouttamisen vaikutukset huomioon mitatessaan kunkin vastapuolen kokonaisluottoriskiä, ja sen on hoidettava vastapuoliriskejään mittausten vaikutusten pohjalta.
4. Jos kyseessä ovat 289 artiklassa tarkoitetut ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset, laitoksen on ylläpidettävä 290 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia menettelyjä todentaakseen, että kaikista nettoutusryhmään sisällytettävistä transaktioista on 290 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu oikeudellinen lausunto.

Ottaen huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen laitoksen on edelleen täytettävä kahdenvälisen nettoutuksen hyväksyntää koskevat vaatimukset ja 4 luvussa tarkoitettujen riskien vähentämistekniikoiden hyväksyntää koskevat vaatimukset, niiltä osin kuin niitä voidaan soveltaa, jokaisen sisällytetyn yksittäisen kahdenvälisen pääsopimuksen ja transaktion osalta.

292 artikla

Sopimusnettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

1. Sopimusnettoutusta koskevia sopimuksia käsitellään seuraavalla tavalla:
  - a) jäljempänä 5 ja 6 jakson tarkoituksia varten suoritettava nettoutus tunnustetaan kyseisten jaksojen mukaisesti;
  - b) kun kyseessä on uudistamissopimus, sopimuksessa määritelty yksi yhdistetty nettosumma voidaan painottaa kyseisten bruttosummien sijasta.

Sovellettaessa 3 jaksoa laitokset voivat ottaa uudistamissopimuksen huomioon määrittäessään seuraavat:

- i) 269 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo;
- ii) 269 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot.

Sovellettaessa 4 jaksoa laitokset voivat määrittäessään 270 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua nimellismäärää ottaa huomioon uudistamissopimuksen laskeakseen nimellisen pääomamäärän. Tällaisissa tapauksissa laitosten on sovellettava taulukossa 3 esitettyjä prosenttimääriä.

- c) Muiden nettoutussopimusten osalta laitosten on sovellettava 3 jaksoa seuraavasti:
  - i) nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten 269 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo on laskettava ottamalla huomioon nettoutussopimuksesta johtuva tosiasiallinen otaksuttava nettojälleenhankinta-arvo; jos nettoutus johtaa nettomaksuvelvoitteen syntymiseen nettojälleenhankinta-arvoa laskevalle laitokselle, nykyinen jälleenhankinta-arvo merkitään nolaksi;
  - ii) kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten, 269 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulevaisuuden luottoriskien määrää on alennettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$PCE_{väh} = 0,4 \cdot PCE_{brutto} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{brutto}$$

jossa

PCE_{väh} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen;

PCE_{brutto} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja

jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla;

NGR = netto-bruttosuhde laskettuna kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankinta-arvon (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, bruttojälleenhankinta-arvon (nimittäjä) välisenä suhteena.

- Laitokset voivat käsitellä nettoutussopimukseen sisältyviä täysin yhdenmukaisia sopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja, laskiessaan edellä olevan kaavan mukaisesti tulevaisuuden mahdollisia luottoriskejä.

Sovellettaessa 270 artiklan 1 kohtaa laitokset voivat käsitellä täysin yhdenmukaisia nettoutussopimukseen sisältyviä sopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja; nimelliset pääomamäärät kerrotaan taulukossa 3 esitetyillä prosenttiluvuilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa täysin yhdenmukaiset sopimukset ovat valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellinen pääoma vastaa kassavirroja, jos kassavirrat erääntyvät samana arvopäivänä ja kokonaan samassa valuutassa.

- Kaikkiin muihin nettoutussopimukseen sisältyviin sopimukseen sovellettavia prosentteja voidaan alentaa taulukon 6 mukaisesti:

Taulukko 6		
Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakurssisopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,35 %	1,50 %
Enemmän kuin vuosi mutta enintään kaksi vuotta	0,75 %	3,75 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	0,75 %	2,25 %

- Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella laitokset voivat valita korkosopimuksille joko alkuperäisen tai jäljellä olevan maturiteetin.

8 jakso

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

293 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

- Tätä artiklaa sovellettaessa liitteeseen II sisältyy viite direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C jakson 8 kohdassa mainittuihin luottoriskin siirtoon tarkoitettuihin johdannaisopimuksiin.

2. Laskiessaan vastapuoliriskiä liittyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kaupankäyntivarastoon kuuluvissa eräissä laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) tuottojenvaihtosopimusten ja luottoriskinvaihtosopimusten 3 jaksossa vahvistetun menetelmän mukainen tulevaisuuden potentiaalinen luottoriski saadaan kertomalla instrumentin nimellisarvo seuraavilla prosenttiluvuilla:
  - i) kun referenssiomaisuutena on erä, joka katsottaisiin kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 5 prosenttia;
  - ii) kun referenssiomaisuutena on erä, jota ei katsottaisi kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 10 prosenttia.

Kun kyseessä on laitos, jolle luottoriskinvaihtosopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta pitkän position, tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin laskennassa prosenttiluku voi olla nolla, paitsi jos luottoriskinvaihtosopimus päätetään tilanteessa, jossa yhteisö, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta lyhyen position, tulee maksukyvyttömäksi, vaikka luottoriski ei suojattavan omaisuuden osalta toteutuisi.

Kun luottojohdannainen muodostuu useita omaisuuseriä sisältävästä n:nnen tappion korista, laitoksen on määritettävä, kumpaa edellä esitetystä prosenttiluvuista käytetään, ottamalla perusteeksi sen omaisuuserän, jonka luottoluokka on n:nneksi alhaisin ja joka katsottaisiin kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se luettaisiin laitoksen vastuisiin;

- b) laitokset eivät saa käyttää 217 artiklassa vahvistettua rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää rahoitusvakuuksien vaikutusten huomioon ottamiseksi;
- c) silloin, kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista takaisinostosopimuksista taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta, laitokset voivat katsoa hyväksyttäväksi vakuuksiksi kaikki sellaiset rahoitusinstrumentit ja hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;
- d) kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista pörssin ulkopuolisista OTC-johdannaissopimuksista aiheutuvista vastuista, laitokset voivat katsoa hyväksyttäväksi vakuuksiksi sellaiset hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;
- e) kun tällaisia rahoitusinstrumentteja tai hyödykkeitä, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, annetaan lainaksi, myydään tai toimitetaan taikka otetaan lainaksi, ostetaan tai vastaanotetaan vakuuksina tai muutoin tällaisissa transaktioissa ja laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista valvojan määrittämää volatilitteettikorjausta, laitosten on käsiteltävä kyseisiä instrumentteja ja

hyödykkeitä volatiliteettikorjausten laskemiseksi samalla tavoin kuin hyväksytyssä pörssissä noteerattuja pääindeksin ulkopuolisia osakkeita;

- f) kun laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista volatiliteettikorjaukseen perustuvaa omat arvonneikkaustekijät -lähestymistapaa sellaisten rahoitusinstrumenttien tai hyödykkeiden osalta, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, sen on laskettava volatiliteettikorjaus kullekin yksittäiselle erälle. Jos laitos soveltaa 4 luvussa määriteltyä sisäisten mallien menetelmää, se voi soveltaa kyseistä menetelmää myös kaupankäyntivarastoon;
- g) silloin, kun kyse on sellaisten päänettoutussopimusten hyväksymisestä, jotka kattavat takaisinostosopimuksia, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista tai -ottamista taikka muita pääomamarkkinalähtöisiä transaktioita, laitokset voivat hyväksyä kaupankäyntivarastoon sisältyvien positioiden nettouttaminen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden kanssa vain silloin, kun nettoutetut transaktiot täyttävät seuraavat edellytykset:
  - i) kaikki transaktiot arvostetaan päivittäin markkinahintaan;
  - ii) kaikki transaktioissa lainaksiotetut, ostetut tai vastaanotetut erät voidaan 4 luvun mukaisesti katsoa hyväksyttäväksi vakuuksiksi soveltamatta tämän kohdan c–f alakohtaa;
- h) kun kaupankäyntivarastoon sisältyvä luottojohdannainen muodostaa osan sisäistä suojausta ja luottoriskisuoja on hyväksytty tämän asetuksen 199 artiklan mukaisesti, laitosten on sovellettava jotakin seuraavista lähestymistavoista:
  - i) käsiteltävä sitä ikään kuin luottojohdannaisen synnyttämään positioon ei liittyisi vastapuoliriskiä;
  - ii) johdonmukaisesti sisällytettävä vastapuoliriskistä aiheutuvien omien varojen vaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottojohdannaiset, jotka muodostavat osan sisäistä suojausta tai jotka on hankittu suojaksi vastapuoliriskille, kun luottosuoja on hyväksytty 4 luvun mukaisesti.

9 jakso

Keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

294 artikla Määritelmät

Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- (1) "konkurssioikeudellisesti erillisellä" tarkoitetaan – suhteessa omaisuuseriin – että käytössä on tehokkaat järjestelyt, joilla varmistetaan, etteivät omaisuuserät ole keskusvastapuolen tai selvitysosapuolen velkojien saatavilla, jos kyseinen keskusvastapuoli tai selvitysosapuoli tulee maksukyvyttömäksi;
- (2) "keskusvastapuoleen liittyvällä transaktiolla" tarkoitetaan 295 artiklan 1 kohdassa lueteltua, asiakkaan ja selvitysosapuolen välistä sopimusta tai transaktiota, joka liittyy

suoraan 295 artiklan 1 kohdassa lueteltuun, selvitysosapuolen ja keskusvastapuolen väliseen sopimukseen tai transaktioon;

- (3) 'selvitysosapuolella' tarkoitetaan yritystä, joka osallistuu keskusvastapuoleen ja vastaa kyseisestä osallistumisesta johtuvien taloudellisten veloitteiden täyttämistä;
- (4) 'asiakkaalla' tarkoitetaan yritystä, jolla on selvitysosapuolen kanssa sellainen sopimussuhde, joka antaa kyseiselle yritykselle mahdollisuuden selvittää transaktionsa keskusvastapuolen kanssa;
- (5) 'ennakkoon rahastoidulla osuudella' tarkoitetaan osuutta, jonka laitos maksaa keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon.

295 artikla Aineellinen soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan seuraaviin sopimuksiin ja transaktioihin niin kauan kun niitä ei ole vielä selvitetty keskusvastapuolen kanssa:
  - a) liitteessä II luetellut sopimukset ja luottojohdannaiset;
  - b) takaisinostosopimukset;
  - c) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;
  - d) pitkän selvitysajan transaktiot;
  - e) vakuudellista limiittiluotonantoa;
2. Laitosten on sovellettava 297 ja 298 artiklassa täsmennettyä käsittelyä 1 kohdassa lueteltuihin, keskusvastapuolen kanssa vielä selvittämättömiin sopimuksiin ja transaktioihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) kyseinen keskusvastapuoli on joko saanut kotijäsenvaltiossaan luvan tarjota selvityspalveluja kansallinen lainsäädännön mukaisesti tai, jos kyseessä on kolmannen maan keskusvastapuoli tai keskusvastapuoli, joka tarjoaa palvelujaan jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan, se on saanut luvan tarjota selvityspalveluja kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
  - b) edellä a alakohdassa tarkoitetun keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen on julkaissut asiakirjan, jossa vahvistetaan, että kyseinen keskusvastapuoli täyttää kaikki keskusvastapuolia koskevat suositukset, jotka kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitea ja tekninen komitea ovat julkaisseet;
  - c) keskusvastapuoli ei ole hylännyt sopimuksia tai transaktioita.
3. Jos yksi tai useampi 2 kohdassa luetelluista edellytyksistä ei täyty, laitosten on sovellettava 300 artiklassa täsmennettyä käsittelyä.

296 artikla

Selvitysosapuolten ja asiakkaiden transaktioiden käsittely

1. Laitosten on seurattava keskusvastapuoliin liittyviä vastuutaan ja raportoitava säännöllisesti näitä vastuuta koskevat tiedot toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen tarkoituksenmukaiselle komitealle tai tarkoituksenmukaisille komiteoille.
2. Jos laitos toimii selvitysosapuolena joko omaa käyttöä varten tai rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, sen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 297–300 artiklan mukaisesti.
3. Jos laitos toimii selvitysosapuolena ja toimii tuossa ominaisuudessa rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, sen on laskettava asiakkaan kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvistä transaktioista aiheutuvat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun muiden jaksojen mukaisesti.
4. Jos laitos on selvitysosapuolen asiakas, sen on laskettava selvitysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvistä transaktioista aiheutuvat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun muiden jaksojen mukaisesti.
5. Vaihtoehtona 4 kohdassa täsmennetylle lähestymistavalle, jos laitos on asiakas, se voi laskea selvitysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvistä transaktioista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 297–300 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kumpikin seuraava edellytys täyttyy:
  - a) kyseisiin transaktioihin liittyvät laitoksen positiot ja omaisuuserät ovat erillään ja eroteltuna sekä selvitysosapuolen että keskusvastapuolen tasolla niin selvitysosapuolen kuin kyseisen selvitysosapuolen muiden asiakkaiden positioista ja omaisuuseristä ja tämän erottelun seurauksena kyseiset positiot ja omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä, jos selvitysosapuoli tai yksi tai useampi sen muista asiakkaista laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi;
  - b) kyseiseen laitokseen tai keskusvastapuoleen sovellettavilla tai niitä sitovilla lailla, asetuksilla, säännöillä ja sopimusjärjestelyillä varmistetaan, että jos selvitysosapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi, kyseisiin sopimuksiin ja transaktioihin liittyvät laitoksen positiot ja vastaavat vakuudet siirretään toiselle selvitysosapuolelle asianomaisen riskivakuusjakson aikana.
6. Jos selvitysosapuolena toimiva laitos ryhtyy sopimusjärjestelyyn toisen selvitysosapuolen asiakkaan kanssa varmistaakseen kyseiselle asiakkaalle 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien ja positioiden siirrettävyyden, kyseinen laitos voi asettaa kyseisen sopimusjärjestelyn luoman ehdollisen velvoitteen vastuuarvo nollassi.

297 artikla

Kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava 2 prosentin riskipainoa kaikkien keskusvastapuoliin liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvoihin, *paitsi jos laitos toimii ainoastaan asiakkaan ja keskusvastapuolen rahoituksen välittäjänä. Kun selvitysosapuoli toimii rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, asiakkaan kaupankäynnin keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuiden vastuuarvoihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa.*
  2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos keskusvastapuolelle tai selvitysosapuolelle vakuutena asetetut omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli, selvitysosapuoli tai yksi tai useampi selvitysosapuolen muista asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa kyseisiin omaisuuseriin liittyvän vastuuliriskin vastuuarvon nollassi.
  3. Laitoksen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuiden vastuuarvot tapauksen mukaan tämän luvun muiden jaksojen mukaisesti.
  4. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä keskusvastapuoleen liittyville kaupankäyntivastuille 108 artiklan 8 kohdan ja 151 artiklan soveltamiseksi keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvojen summana 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja kerrottuna 1 kohdan mukaisesti määritetyllä riskipainolla.
  5. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos laitos asettaa omaisuuseriä keskusvastapuolelle vakuutena, sen on sovellettava näihin omaisuuseriin riskipainoa, jota muuten sovelletaan 2, 3 ja 4 luvun mukaisesti vastuuarvoihin, jotka on laskettu 3 kohdan mukaisesti.
- 5 a. *Vastuun arvonoinnien ei selvitysjärjestelyissä pitäisi olla suuremmat kuin kahdenvälisissä järjestelyissä, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Jos tilanne on tällainen, toimivaltaisen viranomaisen on otettava käyttöön muutoksia vastuun arvonoinnien alentamiseksi.***

EPV laatii yhdessä EAMV:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään muutokset.

298 artikla

Maksulaiminlyöntirahastoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Laitoksilla, jotka toimivat selvitysosapuolina, on oltava omia varoja kattamaan ne vastuut, jotka aiheutuvat niiden keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon rahastoimista osuuksista. Niiden on laskettava kyseisiin vastuihin liittyvät omien varojen vaatimukset tässä artiklassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti.

Jos keskusvastapuolella ei ole erillistä maksulaiminlyöntirahastoa sellaisilla tuotteilla toteutettavia transaktioita varten, joihin liittyy selvitysriskkejä ainoastaan V osastossa vahvistetulla tavalla, ja 295 artiklan 1 kohdassa lueteltuja sopimuksia ja transaktioita varten, vaan se käyttää samaa maksulaiminlyöntirahastoa jakaakseen kaikkiin näihin transaktioihin ja sopimukseen liittyvät tappiot, laitosten on sovellettava tässä artiklassa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin niiden kyseiseen maksulaiminlyöntirahastoon rahastoimiin osuuksiin.

2. Laitoksen on laskettava omien varojen vaatimus (K_i), jotta se voi kattaa ennakkoon rahastoidusta osuudesta (DF_i) aiheutuvan vastuun, seuraavasti:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N-2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

jossa

β =keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama keskittymäkerroin;

N = keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama selvitysosapuolten määrä;

DF_{CM} = kaikkien keskusvastapuolen selvitysosapuolten ennakkoon rahastoimien osuuksien summa ($\sum_i DF_i$), jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

K_{CM} = kaikkien keskusvastapuolen selvitysosapuolten omien varojen vaatimusten summa, joka lasketaan 3 kohdassa täsmennetyllä sovellettavalla kaavalla ($\sum_i K_i$).

Jos keskusvastapuolella on käytössä selvitysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa selvitysosapuoliltaan saamasta alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, selvitysosapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena tämän kohdan mukaista laskentaa varten.

3. Laitosten on laskettava KCM seuraavasti:

- a) jos $KCCP \leq DFCCP$, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^* ;$$

- b) jos $DFCCP < KCCP \leq DF^*$, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP}) ;$$

- c) jos $DF^* < KCCP$, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

jossa

DF_{CCP} =keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit,

jotka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

K_{CCP} = keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

$DF =$ ennakkoon rahoitettujen osuuksien kokonaismäärä, jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i ;$$

$\overline{DF}_i =$ keskimääräinen ennakkoon rahoitettu osuus $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

$$\max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\}$$

$c_1 =$ pääomakerroin, joka on ;

$c_2 =$ pääomakerroin, joka on 100 prosenttia;

$\mu = 1.2.$

4. Selvitysosapuolina toimivien laitosten on laskettava omien varojen vaatimus (K_i^c) vastuulle, joka aiheutuu niiden sopimuksessa sitomista osuuksista (DF_i^c), seuraavasti:

- a) jos $DF^* \geq K_{CCP}$, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

jossa

$$\max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\}$$

$c_1 =$ pääomakerroin, joka on ;

$DF_{CM}^c =$ kaikkien sopimuksessa sidottujen osuuksien summa ($\sum_i DF_i^c$), jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

- b) jos $DF^* < K_{CCP}$, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max\{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät vastuille, jotka aiheutuvat laitoksen ennakkoon rahastoimasta osuudesta sovellettaessa 108 artiklan 8 kohtaa ja 151 artiklaa, on laskettava 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti määriteltynä omien varojen vaatimuksena (K_i) kerrottuna 12,5:llä.
6. 'Sopimuksessa sidotulla osuudella' tarkoitetaan keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon rahastoitavaa osuutta, joka laitoksen on sopimuksen perusteella maksettava erityisessä tilanteessa mutta joka ei ole ennakkoon rahastoitu osuus.
7. Jos keskusvastapuolella ei ole käytössä maksulaiminlyöntirahastoa eikä sillä ole selvitysosapuoltensa kanssa käytössä sitovaa sopimusjärjestelyä, joiden ansiosta se voi käyttää osaa selvitysosapuoliltaan saamasta alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, sovelletaan seuraavaa:

- a) laitosten on korvattava 2 kohdan mukainen omien varojen vaatimusta (K_i) koskeva laskentakaava seuraavalla kaavalla:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

jossa

IM_i = selvitysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

IM = keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama alkumarginaalin summa;

- b) jos DFCCP on nolla, laitosten on käytettävä $c1$:n arvona 1,6 prosenttia 3 kohdan mukaista laskentaa varten.
8. Jos KCCP on nolla, laitosten on käytettävä $c1$:n arvona 1,6 prosenttia 3 ja 4 kohdan mukaista laskentaa varten.

299 artikla

Keskusvastapuolen oletetun pääoman laskenta

1. Kun kyseessä ovat 295 artiklan 1 kohdassa luetellut sopimukset ja transaktiot, keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma, jota sen selvitysosapuolet tarvitsevat sovellettaessa tätä jaksoa, seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot vakavaraisuussuhde$$

jossa

$EBRM_i$ = vastuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella selvitysosapuoleen i osalta oleva vastuarvo, joka aiheutuu 295 artiklan 1 kohdassa

luetelluista sopimuksista ja transaktiosta, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen selvitysosapuolen asettamaa vakuutta;

$VM_i =$ selvitysosapuoleen i liittyvä vakuusmarginaali;

$IM_i =$ selvitysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

$DF_i =$ selvitysosapuolen i ennakkoon rahastoima osuus;

$RW =$ 20 prosentin riskipaino;

$vakavaraisuussuhde =$ 8%.

2. Edellä olevan 1 kohdassa edellytettyä laskentaa varten sovelletaan seuraavaa:

- a) keskusvastapuolen on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka sillä on selvitysosapuoltensa osalta 269 artiklassa täsmennetyn käyvän arvon menetelmän mukaan. Laskiessaan näitä arvoja keskusvastapuolen on vähennettävä vastuistaan selvitysosapuoltensa asettamat vakuudet, joita on tarkoituksenmukaisella tavalla vähennetty käyttämällä valvojan määrittämää volatiliteettikorjausta 219 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaisesti;
- b) jos selvitysosapuoli on oikeutettu samaan – muttei ole vielä saanut – keskusvastapuolelta vakuusmarginaalin, keskusvastapuolen on syötettävä VMi:tä vastaava määrä yhtälöön positiivisena lukuna. Vastaavasti, jos keskusvastapuoli on oikeutettu samaan – muttei ole vielä saanut – selvitysosapuolelta vakuusmarginaalin, keskusvastapuolen on syötettävä VMi:tä vastaava määrä yhtälöön negatiivisena lukuna;
- c) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyvä vastuu, sen on käsiteltävä tällaista vastuuta ikään kuin se olisi selvitysosapuoliin liittyvä vastuu ja sisällytettävä näiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai saadut ennakkoon rahastoidut osuudet KCCP:n laskentaan;
- d) jos keskusvastapuolen taloudellisia resursseja käytetään samanaikaisesti ja tasasuhteessa sen selvitysosapuolten ennakkoon rahastoimiin osuuksiin, keskusvastapuolen on lisättävä vastaavat määrät näitä resursseja DFCM:ään;
- e) jos keskusvastapuolella on käytössä selvitysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa selvitysosapuoliltaan saamasta alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa ja 4 kohdan b alakohdan mukaista ilmoitusta varten;
- f) keskusvastapuolen on korvattava 292 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa oleva kaava seuraavalla kaavalla:

$$PCE_{väh} = 0,3 \cdot PCE_{brutto} + 0,7 \cdot NGR \cdot PCE_{brutto} ;$$

- g) jos keskusvastapuoli ei pysty laskemaan NGR:n arvoa 292 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa määritellyllä tavalla, sen on toimittava seuraavasti:
- i) ilmoitettava niille selvitysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ettei se pysty laskemaan NGR:ää;
  - ii) se voi 3 kuukauden ajan käyttää NGR:n arvona 0,3:a laskeakseen f alakohdassa täsmennetyn PCEväh-arvon;
- h) jos keskusvastapuoli ei g alakohdan ii alakohdassa täsmennetyn ajanjakson päätyttyä edelleenkään pysty laskemaan NGR:n arvoa, sen on toimittava seuraavasti:
- i) lopetettava KCCP:n laskenta;
  - ii) ilmoitettava niille selvitysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, että se on lopettanut KCCP:n laskennan;
- i) laskeakseen optioiden ja swaptioiden tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin 269 artiklassa täsmennetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti keskusvastapuolen on kerrottava sopimuksen nimellismäärä option deltan absoluuttisella arvolla ($\partial V / \partial p$), kuten 274 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritetään;
- j) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osaa taloudellisista resursseistaan kattamaan tappionsa, jotka johtuvat yhden tai useamman sen selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä, sen jälkeen kun maksulaiminlyöntirahaston varat ovat loppuneet mutta ennen kuin se pyytää selvitysosapuoliltaan sopimuksessa sidottuja osuuksia, keskusvastapuolen on lisättävä näiden taloudellisten lisäresurssien määrä (DF_{CCP}^a) ennakkoon rahastoitujen osuuksien kokonaismäärään (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a.$$

3. Keskusvastapuolen on suoritettava 1 kohdassa edellytetty laskenta vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät niiltä keskusvastapuolen selvitysosapuolilta, jotka ovat laitoksia.
4. Keskusvastapuolen on ilmoitettava niille selvitysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, seuraavat tiedot:
- a) oletettu pääoma (KCCP);
  - b) joko ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa (DFCM) tai, jos keskusvastapuolella ei ole maksulaiminlyöntirahastoa eikä sillä on käytössä selvitysosapuoltensa kanssa sitovia sopimusjärjestelyjä, joiden ansiosta se voi käyttää osaa selvitysosapuoliltaan saamasta alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, sen selvitysosapuoliltaan saaman alkumarginaalin summa ($IM = \sum_i IM_i$);

- c) se ennakkoon rahastoitujen taloudellisten resurssien määrä, jonka sen – lainsäädännön nojalla tai selvitysosapuoltensa kanssa tekemiensä sopimusjärjestelyjen perusteella – edellytetään käyttävän kattamaan tappiot, jotka johtuvat yhden tai useamman sen selvitysosapuolen maksukyvyttömyydestä, ennen kuin se käyttää muiden selvitysosapuolten maksulaiminlyöntirahastoon rahastoimia osuuksia (DFCCP);
- d) keskimääräinen ennakkoon rahastoitu osuus ($\overline{DF}_i$);
- e) sen selvitysosapuolten kokonaismäärä (N);
- f) 5 kohdassa on määritelty keskittymäkerroin (β);
- g) kaikkien sopimuksessa sidottujen osuuksien summa (DF_{CM}^c).

Keskusvastapuolen on ilmoitettava tiedot niille selvitysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos näiden selvitysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

5. Keskusvastapuolen on laskettava keskittymäkerroin (β) seuraavalla kaavalla:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{väh,i}\}}{\sum_i PCE_{väh,i}}$$

jossa

$PCE_{väh,i}$ = keskusvastapuolen selvitysosapuolen i kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja transaktioiden mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä.

6. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen, jos ne ovat vastaanottaneet 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa ja h alakohdan ii alakohdassa sekä 4 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia.

EPV laatii **tiivissä yhteistyössä keskusvastapuolten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa** tekniset täytäntöönpanostandardit, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) 1 kohdassa täsmennettyjen laskelmien esittämisväli ja päivämäärät;
- b) 4 kohdassa täsmennettyjen ilmoitusten esittämisväli, päivämäärät ja yhtenäinen muoto;
- c) tilanteet, joissa selvitysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laskenta esitetään ja raportointi tehdään useammin kuin a ja b alakohdan perusteella on vahvistettu.

EPV laatii **tiivissä yhteistyössä keskusvastapuolten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa** teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

300 artikla

Omien varojen vaatimukset vastuille, jotka liittyvät vaatimuksia noudattamattomiin keskusvastapuoliin, ja vastuille, jotka liittyvät vaatimuksia noudattamattomiin transaktioihin

1. Jos 295 artiklan 3 kohdassa vahvistettu edellytys täyttyy, laitosten on toimittava seuraavasti:
  - a) niiden on sovellettava 2 luvun mukaista luottoriskin standardimenetelmää laskeakseen kaupankäyntivastuidensa vastuuarvot ja riskipainotetut määrät keskusvastapuolen kanssa tekemiensä sopimusten ja transaktioiden osalta;
  - b) niiden on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen vastuille, jotka aiheutuvat niiden ennakkoon rahastoimista ja sopimuksessa sidotuista osuuksista:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Jos ainoastaan 295 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys ei täyty, laitosten on sovellettava a alakohtaa suhteessa kaupankäyntivastuuihin, jotka liittyvät keskusvastapuolen hylkäämään sopimukseen tai transaktioon, ja 298 artiklassa täsmennettyä käsittelyä vastuuihin, jotka aiheutuvat sekä niiden ennakkoon rahastoimista että sopimuksessa sidotuista osuuksista.

2. Laitosten on laskettava omien varojen vaatimus vastuilleen, jotka liittyvät keskusvastapuoleen, 3 kohdan mukaisesti seuraavissa tilanteissa:
  - a) ne ovat vastaanottaneet keskusvastapuolelta 299 artiklan 2 kohdan h alakohdan ii alakohdassa edellytetyn ilmoituksen, että keskusvastapuoli ei enää laske KCCP:tä;
  - b) laitosten tietoon tulee – kyseisen keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai keskusvastapuolen itsensä tiedotettua asiasta julkisesti – ettei kyseinen keskusvastapuoli enää täytä 295 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettua edellytystä;
  - c) 295 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistettu edellytys ei enää täyty.
3. Kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdan a, b tai c alakohdassa esitetyn tilanteen syntymisestä tai aikaisemmin, jos laitoksen toimivaltainen viranomainen niin edellyttää, laitoksen on lakattava soveltamasta 297 ja 298 artiklaa laskiessaan omien varojen vaatimuksia kaupankäyntivastuille ja maksulaiminlyöntirahaston maksuosuuksille, ja sen on sen sijaan toimittava seuraavasti:
  - a) sen on laskettava omien varojen vaatimukset kyseiseen keskusvastapuoleen liittyville kaupankäyntivastuille 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

- b) sen on laskettava omien varojen vaatimukset vastuille, jotka aiheutuvat kyseiselle keskusvastapuolelle sekä ennakkoon rahastoiduista että sopimuksessa sidotuista osuuksista, 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

300 a artikla

Keskusvastapuolet, joilla on pankkitoimilupa

Keskusvastapuolten, joilla on OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä ... päivänä ... kuuta ... annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/xxxx] (Euroopan markkinarakenneasetus) mukainen pankkitoimilupa, on ilmoitettava, missä määrin ne käyttävät keskuspankin likviditeettiä osoittaakseen, että ne eivät ole maksukykynsä suhteen riippuvaisia keskuspankin likviditeetistä tai edullisesta rahoituksesta, joka merkitsisi vilpillistä kilpailua.

EPV tarkkailee yhdessä EAMV:n kanssa jäsenvaltioiden asettamien tämän asetuksen mukaisten lisävaatimusten soveltamista ja niiden vaikutuksia varmistaakseen erityisesti, että keskusvastapuolten saatavilla on riittävä määrä likviditeettiä, ja arvioidakseen mahdollisia tahattomia seurauksia ja vaikutusten leviämistä muihin jäsenvaltioihin tai sisämarkkinoiden vääristymistä.

III osasto

Operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 luku

Erilaisten lähestymistapojen käyttöä koskevat yleiset periaatteet

301 artikla

Lupa- ja ilmoitusmenettely

1. Jotta laitokset voivat käyttää standardimenetelmää, niiden on täytettävä direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 73 ja 83 artiklassa esitettyjen yleisten riskinhallintastandardien lisäksi 309 artiklassa asetetut ehdot. Laitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus ennen standardimenetelmän käyttöönottoa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille luvan käyttää vaihtoehtoista relevanttia indikaattoria vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoimintalueilla, jos 308 artiklan 2 kohdassa ja 309 artiklassa säädettyt ehdot täyttyvät.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille luvan käyttää niiden omiin operatiivisten riskien mittaamismenetelmiin perustuvia kehittyneitä menetelmiä, jos kaikki 310 ja 311 artiklassa esitetyt laadulliset ja määrälliset vaatimukset täyttyvät ja jos laitokset täyttävät yleiset riskinhallintastandardit, jotka esitetään direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 73 ja 83 artiklassa sekä kyseisen direktiivin VII osaston 3 luvun II jaksossa.

Laitosten on myös haettava toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa, jos ne haluavat tehdä olennaisia laajennuksia ja muutoksia kyseisiin kehittyneisiin mittaamismenetelmiin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan ainoastaan siinä tapauksessa, että laitokset yhä täyttäisivät ensimmäisessä alakohdassa määritetyt vaatimukset ja standardit kyseisten laajennusten ja muutosten jälkeen.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
- a) arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luottolaitoksille luvan käyttää kehittyneitä mittausten menetelmiä;
  - b) kehittyneitä mittausten menetelmiä koskevien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arviointiin sovellettavat edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

302 artikla

Siirtyminen takaisin vähemmän kehittyneen menetelmän käyttöön

1. Standardimenetelmään siirtyneet laitokset saavat soveltaa perusmenetelmää ainoastaan, jos ne täyttävät 3 kohdan edellytykset.
2. Kehittyneisiin mittausten menetelmiin siirtyneet laitokset saavat soveltaa standardimenetelmää tai perusmenetelmää ainoastaan, jos ne täyttävät 3 kohdan edellytykset.
3. Laitos saa soveltaa vähemmän kehittyntä menetelmää operatiivisen riskin mittaamiseen ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) laitos on osoittanut toimivaltaisille viranomaisille näiden hyväksymällä tavalla, että vähemmän kehittyneen menetelmän käyttöä ei ehdoteta laitoksen operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten vähentämiseksi, että vähemmän kehittyneen menetelmän käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monitahoisuuden vuoksi ja että käytöstä ei aiheudu olennaisia kielteisiä vaikutuksia laitoksen vakavaraisuuteen eikä laitoksen kykyyn hallita operatiivista riskiä tehokkaasti;
  - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.

303 artikla

Eri menetelmien yhdistelmät

1. Laitokset voivat soveltaa eri menetelmien yhdistelmää edellyttäen, että ne ovat saaneet siihen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kyseisen luvan, jos tapauksen mukaan 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.
2. Laitos voi seuraavin edellytyksin soveltaa kehittyntä menetelmää yhdessä joko perusmenetelmän tai standardimenetelmän kanssa:
  - a) laitoksen soveltama menetelmien yhdistelmä kattaa kaikki laitoksen operatiiviset riskit, ja toimivaltaisille viranomaisille on osoitettu, että laitoksen soveltamisissa

menetelmissä otetaan huomioon kaikki sisäisin perustein määritetyt toiminnot, maantieteelliset sijainnit, oikeudelliset rakenteet ja muut asian kannalta merkitykselliset jaottelut;

- b) jäljempänä 309 artiklassa asetetut ehdot ja 310 ja 311 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät standardimenetelmän ja kehittyneen menetelmän piiriin kuuluvien toimintojen osalta.
3. Kun laitos haluaa soveltaa kehittyntä menetelmää yhdessä joko perusmenetelmän tai standardimenetelmän kanssa, toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa luvan myöntämiseksi tapauksen mukaan seuraavat lisäehdot:
- a) kehittyneen menetelmän käyttöönottopäivänä huomattava osa laitoksen operatiivisista riskeistä on otettava siinä huomioon;
  - b) laitoksen on sitouduttava soveltamaan kehittyntä menetelmää keskeiseen osaan toiminnoistaan toimivaltaisille viranomaisille esitetyn ja niiden hyväksymän aikataulun puitteissa.
4. Laitos voi pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa soveltaa perusmenetelmän ja standardimenetelmän yhdistelmää ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, kuten hankittaessa uusia liiketoimintoja, jotka voivat vaatia siirtymäajan ennen kuin standardimenetelmää voidaan soveltaa.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää kyseisen luvan ainoastaan, jos laitos on sitoutunut soveltamaan standardimenetelmää kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle esitetyn ja sen hyväksymän aikataulun puitteissa.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
- a) ehdot, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava arvioidessaan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä;
  - b) ehdot, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava päättäessään 3 kohdassa tarkoitettujen lisäehtojen asettamisesta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 luku Perusmenetelmä

304 artikla Omien varojen vaatimus

Perusmenetelmää sovellettaessa operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus on 15 prosenttia 305 artiklassa määritellyn relevantin indikaattorin kolmen vuoden keskiarvosta.

Laitosten on laskettava relevantin indikaattorin kolmen vuoden keskiarvo 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, laitokset voivat käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

Jos jonkin havainnon osalta relevantti indikaattori on negatiivinen tai nolla, laitosten ei pidä ottaa kyseistä lukua huomioon kolmen vuoden keskiarvoa laskettaessa. Laitosten on laskettava kolmen vuoden keskiarvo jakamalla positiivisten lukujen summa positiivisten lukujen lukumäärällä.

305 artikla Relevantti indikaattori

1. Kun kyseessä on direktiivillä 86/635/ETY vahvistettuja tilinpäätösstandardeja soveltava laitos, kyseisen direktiivin 27 artiklassa säädettyjen laitosten tuloslaskelmaan kuuluvien erien perusteella relevantti indikaattori on tämän kohdan taulukossa 1 lueteltujen tekijöiden summa. Laitosten on sisällytettävä kukin tekijä summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna.

Taulukko 1
1 Korkotuotot ja muut vastaavat tuotot
2 Korkokulut ja muut vastaavat kulut
3 Tuotot osakkeista ja muista vaihtuva-/kiinteätuottoisista arvopapereista
4 Saadut palkkiot
5 Maksettavat palkkiot
6 Arvopaperi- ja valuuttatoiminnan nettovoitto tai -tappio
7 Muut varsinaisen toiminnan tuotot

Laitosten on mukautettava näitä tekijöitä, jotta seuraavat vaatimukset voidaan ottaa huomioon:

- a) Relevantin indikaattorin arvoa laskiessaan laitokset eivät saa vähentää varauksia *eivätkä* varsinaisen toiminnan kuluja. Laitosten on sisällytettävä toimintakustannuksiin maksut muiden kuin laitoksen emo- tai tytäryrityksen tai laitoksen emoyrityksen muun tytäryrityksen suorittamista ulkoistetuista palveluista. Laitokset voivat käyttää kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamia kuluja relevantin indikaattorin pienentämiseen silloin, kun kulut maksetaan yritykselle, joka kuuluu tämän asetuksen mukaisten sääntöjen tai vastaavien sääntöjen piiriin;
- b) Laitokset eivät saa ottaa seuraavia tekijöitä huomioon relevanttia indikaattoria laskettaessa:
  - i) muuhun kuin kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien myynnistä realisoituneet voitot ja tappiot;

- ii) satunnaiset tuotot;
  - iii) vakuutuksista saadut tuotot;
  - c) Jos kaupankäyntierien uudelleenarvostus kirjataan tuloslaskelmaan, laitokset voivat sisällyttää sen relevantin indikaattorin laskelmaan. Jos laitokset soveltavat direktiivin 86/635/ETY 36 artiklan 2 kohtaa, niiden on sisällytettävä tuloslaskelmaan kirjattu uudelleenarvostus laskelmaan.
2. Jos laitokset soveltavat muita kuin direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja, niiden on laskettava relevantin indikaattorin arvo niiden tietojen perusteella, jotka parhaiten vastaavat tässä artiklassa esitettyä määritelmää.
  3. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 2 kohdassa tarkoitetun relevantin indikaattorin laskennassa sovellettavat menetelmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2017**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 luku Standardimenetelmä

306 artikla Omien varojen vaatimus

1. Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on jaettava liiketoimintansa 4 kohdassa olevan taulukon 2 mukaisesti liiketoiminta-alueisiin ja 307 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.
2. Laitosten on laskettava operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus vuotuisten omien varojen vaatimusten summan kolmen vuoden keskiarvona ottaen huomioon kaikki 4 kohdassa olevassa taulukossa 2 tarkoitetut liiketoiminta-alueet. Kunkin liiketoiminta-alueen vuotuinen omien varojen vaatimus saadaan kertomalla tarkasteltavana olevaa liiketoiminta-aluetta vastaava relevantin indikaattorin osa kyseisessä taulukossa tarkoitetulla vastaavalla beta-kertoimella.
3. Laitokset voivat tietyinä vuonna kuitata minkä tahansa liiketoiminta-alueen relevantin indikaattorin negatiivisesta osuudesta johtuvat negatiiviset omien varojen vaatimukset rajoituksetta toisten liiketoiminta-alueiden positiivisilla omien varojen vaatimuksilla. Jos taas koostetut omien varojen vaatimukset ovat tietyinä vuonna negatiiviset kaikilla liiketoiminta-alueilla, laitosten on käytettävä kyseisen vuoden osoittajana nollaa.
4. Laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitetun summan kolmen vuoden keskiarvo 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, laitokset voivat käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

Taulukko 2		
Liiketoiminta-alue	Toiminnot	Prosenttiosuus (beta-kerroin)
Investointipankkitoiminta	Merkintäsitoumusten antaminen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteuttaminen kiinteän sitoumuksen pohjalta Merkintäsitoumukseen liittyvät palvelut Sijoitusneuvonta Yrityksille annettava neuvonta pääomarakenteesta, teollisuusstrategiasta sekä muista näihin liittyvistä kysymyksistä sekä yritysten sulautumisia ja yritysostoja koskeva neuvonta ja palvelut Sijoitustutkimus ja rahoitusanalyysi tai muuntyyppiset yleiset suositukset, jotka liittyvät kaupankäyntiin rahoitusvälineillä	18 %
Kaupankäyntitoiminta	Kaupankäynti omaan lukuun Välitystoiminta rahamarkkinoilla Yhtä tai useampaa rahoitusinstrumenttia koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lukuun Rahoitusinstrumenttien liikkeeseenlaskun toteuttaminen ilman kiinteää sitoumusta Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän ylläpito	18 %
Vähittäisvälitystoiminta (Luonnollisten henkilöiden tai pk-yritysten kanssa toteutetut liiketoimet, jotka täyttävät vähittäisvastuuluokalle 79 artiklassa asetetut vaatimukset)	Yhtä tai useampaa rahoitusinstrumenttia koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lukuun Rahoitusinstrumenttien liikkeeseenlaskun toteuttaminen ilman kiinteää sitoumusta	12 %

Yritysrahoitus	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	15 %
Vähittäispankkitoiminta (Luonnollisten henkilöiden tai pk-yritysten kanssa toteutetut liiketoimet, jotka täyttävät vähittäisvastuuluokalle 79 artiklassa asetetut vaatimukset)	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	12 %
Maksu- ja selvityspalvelut	Maksujen välityspalvelut Maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja hallinnointi	18 %
Säilytyspalvelut ja muu palvelutoiminta	Rahoitusinstrumenttien säilyttäminen ja hoito asiakkaiden lukuun, mukaan lukien säilytyspalvelut ja muut asiaan liittyvät palvelut kuten kassan ja vakuuksien hallinta	15 %
Omaisuudenhoito	Salkunhoito Yhteissijoitusyritysten hallinnointi Muu omaisuudenhoito	12 %

307 artikla

Liiketoiminta-alueiden kuvauksessa noudatettavat periaatteet

1. Laitosten on määritettävä ja dokumentoitava käytänteet ja kriteerit, joita on noudatettava laadittaessa kuvauksia liiketoiminta-alueiden ja toimintojen relevanteista indikaattoreista 306 artiklassa esitettyä standardimuotoista kehystä varten. Niiden on tarkistettava ja mukautettava kyseisiä käytänteitä ja kriteereitä tarpeen mukaan, kun liiketoiminnot ja riskit muuttuvat tai kun uusia syntyy.
2. Laitosten on noudatettava liiketoiminta-alueiden kuvausten laadinnassa seuraavia periaatteita:
  - a) Laitosten on sijoitettava kaikki toiminnot liiketoiminta-alueisiin tyhjentävällä ja poissulkevalla tavalla.
  - b) Laitosten on kohdennettava sellainen toiminto, jota ei voida luontevasti sijoittaa liiketoiminta-alueiden kehukseen, mutta joka on kehukseen kuuluvaa toimintoa

avustava toiminto, siihen liiketoiminta-alueeseen, jota se tukee. Jos avustava toiminto tukee yhtä tai useampaa liiketoiminta-aluetta, laitosten on käytettävä objektiivista kriteeriä.

- c) Jos toimintoa ei voida sijoittaa tiettyyn liiketoiminta-alueeseen, laitosten on käytettävä suurimman prosenttiluvun tuottavaa liiketoiminta-aluetta. Samaa liiketoiminta-aluetta sovelletaan kaikkiin avustaviin toimintoihin, jotka liittyvät kyseiseen toimintoon.
- d) Laitokset voivat käyttää sisäisiä hinnoittelumenetelmiä kohdentaessaan relevantteja indikaattoreita liiketoiminta-alueisiin. Liiketoiminta-alueella syntyneet kustannukset, jotka kuuluvat toiselle liiketoiminta-alueelle, voidaan kohdentaa kyseiselle liiketoiminta-alueelle.
- e) Sijoitettaessa toimintoja liiketoiminta-alueisiin operatiivisen riskipääoman näkökulmasta on noudatettava johdonmukaisuutta laitosten käyttämien luotto- ja markkinariskiluokkien kanssa.

■

- g) Laitosten on annettava toimintojen sijoittaminen liiketoiminta-alueisiin riippumattoman tahon tarkasteltavaksi.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tässä artikkelissa säädettyjen, liiketoiminta-alueiden kuvauksessa noudatettavien periaatteiden soveltamisedellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

308 artikla

Vaihtoehtoinen standardimenetelmä

1. Sovellettaessa vaihtoehtoista standardimenetelmää, vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla, laitosten on noudatettava seuraavia:
  - a) relevantti indikaattori on vakioitu tuloidikaattori, joka vastaa 0,035:llä kerrottua lainojen ja ennakkomaksujen nimellismäärää;
  - b) lainat ja ennakkomaksut muodostuvat vastaavien luottosalkkujen nostetuista kokonaismääristä. Yritysrahoituksessa laitosten on sisällytettävä lainojen ja ennakkomaksujen nimellismäärään myös muut kuin kaupankäyntivarastoon sisältyvät arvopaperit.
2. Laitoksen on täytettävä seuraavat edellytykset voidakseen käyttää vaihtoehtoista standardimenetelmää:

- a) vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnan osuuden laitoksen kokonaistuloista on oltava vähintään 90 prosenttia;
- b) huomattavaan osaan sen vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnasta on sisällyttävä luottoja, joihin liittyy suuri maksukyvyttömyyden todennäköisyys;
- c) vaihtoehtoinen standardimenetelmä tarjoaisi paremman perustan operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiselle.

309 artikla
Standardimenetelmää koskevat ehdot

Edellä 301 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut ehdot ovat seuraavat:

- a) Laitoksilla on oltava hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, jossa vastuualueet on jaettu selvästi. Niiden on tunnistettava operatiiviset riskit ja hankittava operatiivisiin riskeihin liittyviä relevantteja tietoja mukaan lukien tiedot merkittävistä tappioista. Riippumattoman tahon on tarkasteltava järjestelmää säännöllisesti.
- b) Operatiivisten riskien arviointijärjestelmä on integroitava tiiviisti laitoksen riskienhallintaprosesseihin. Järjestelmän tuottamien tietojen on oltava kiinteä osa prosessia, jolla tarkkaillaan ja valvotaan laitoksen operatiivista riskiprofilia.
- c) Laitosten on otettava käyttöön johdon raportointijärjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja laitoksen eri toiminnoille. Laitoksilla on oltava käytössä menettelyt, joilla voidaan toteuttaa johdon raporteista saatavien tietojen edellyttämät toimet.

4 luku
Kehittynyt menetelmä

1 jakso
Ehdot

310 artikla
Laadulliset vaatimukset

Edellä 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut laadulliset vaatimukset ovat seuraavat:

- a) laitoksen sisäinen operatiivisten riskien mittausjärjestelmä on integroitava tiiviisti sen päivittäin soveltamiin riskienhallintaprosesseihin;
- b) laitoksella on oltava riippumaton riskienhallintatoiminto operatiivisen riskin mittaamista varten;
- c) operatiivisista riskeistä ja luottotappioista on raportoitava laitoksessa säännöllisesti, ja laitoksella on oltava käytössä menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet;

- d) laitoksen riskienhallintajärjestelmä on dokumentoitava asianmukaisesti. Laitoksen on sovellettava käytänteitä, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen, ja laiminlyöntien käsittely;
- e) sisäisten tai ulkoisten tarkastajien on tarkasteltava laitoksen operatiivisten riskien hallintaprosesseja ja mittausjärjestelmiä säännöllisesti;
- f) laitoksen sisäisten validointiprosessien on toimittava moitteettomasti ja tehokkaasti;
- g) laitoksen riskienmittausjärjestelmään liittyvien tietovirtojen ja prosessien on oltava läpinäkyviä ja niihin on oltava pääsy.

311 artikla Määrälliset vaatimukset

1. Edellä 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut määrälliset vaatimukset sisältävät 2–6 kohdassa tarkoitettut vaatimukset, joiden aiheina ovat prosessi, sisäiset tiedot, ulkoiset tiedot, skenaarioanalyysi, liiketoimintaympäristö ja sisäiseen valvontaan liittyvät tekijät.
2. Prosessiin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:
  - a) Laitosten on laskettava omien varojen vaatimuksensa siten, että siihen sisältyy sekä odotettu tappio että odottamaton tappio, paitsi jos odotettu tappio on otettu riittävän hyvin huomioon niiden sisäisissä liiketoimintakäytänteissä. Operatiivista riskiä mitattaessa on otettava huomioon potentiaaliset vakavat tapahtumat (tail events) ja saavutettava vakausstandardi, joka vastaa 99,9 prosentin luottamusväliä yhden vuoden ajanjaksolla.
  - b) Laitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmään on sisällyttävä 3–6 kohdan mukaiset sisäiset tiedot, ulkoiset tiedot, skenaarioanalyysi sekä osat, joissa käsitellään liiketoimintaympäristöä ja sisäisiä valvontajärjestelmiä. Laitoksella on oltava käytössä hyvin dokumentoitu menetelmä, jolla painotetaan kyseisten neljän osan asema laitoksen koko operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä.
  - c) Laitoksen riskienmittausjärjestelmällä on kuvattava keskeisiä riskitekijöitä, jotka vaikuttavat tappiojakaumaestimaattien hännän muotoon.
  - d) Laitokset voivat hyväksyä operatiivisten riskien aiheuttamien tappioiden korrelaatiot yksittäisten operatiivisten riskiestimaattien kanssa ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden korrelaation mittaamisessa käyttämät menetelmät ovat vakaita, asianmukaisesti toteutettuja ja niissä otetaan huomioon korrelaatioestimaatteihin liittyvät epävarmuustekijät erityisesti stressikausina. Laitosten on validoitava korrelaatio-oletuksensa käyttämällä asianmukaisia määrällisiä ja laadullisia menetelmiä.
  - e) Laitoksen riskienmittausjärjestelmän on oltava johdonmukainen ja siinä on vältettävä tämän asetuksen muilla osa-alueilla hyväksytyjen riskien vähentämismenetelmien tai laadullisten arviointien kaksinkertainen laskenta.
3. Sisäisiin tietoihin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:

- a) Laitosten on käytettävä sisäisesti muodostettujen operatiivisen riskin arvojensa perustana vähintään viiden vuoden havaintojaksoa; laitos voi soveltaa kolmen vuoden havaintojaksoa silloin, kun se ottaa kehittyneen menetelmän käyttöön ensi kertaa.
- b) Laitosten on pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa 306 artiklassa määritettyihin liiketoiminta-alueisiin ja 313 artiklassa määritettyihin tappiotyyppeihin; niiden on annettava pyynnöstä kyseiset tiedot toimivaltaisille viranomaisille. Poikkeuksellisissa olosuhteissa laitos voi kohdentaa ylimääräisiin liiketoiminta-alueen "yhtiöeriin" sellaiset tappiot, jotka vaikuttavat koko laitoksen toimintaan. Laitosten on kohdistettava tappiot liiketoiminta-alueisiin ja tappiotyyppeihin objektiivisin, dokumentoiduin perustein. Laitosten on kirjattava sellaiset operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät luottoriskeihin ja jotka on aiemmin sisällytetty sisäisiin luottoriskien tietokantoihin, operatiivisen riskin tietokantoihin ja nimettävä ne erikseen. Näihin tappioihin ei saa soveltaa operatiivisen riskin mukaista omien varojen vaatimusta, jos laitokset käsittelevät niitä luottoriskeinä omien varojen vaatimusten laskennassa. Laitosten on sisällytettävä sellaiset operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät markkinariskeihin, operatiivista riskiä koskeviin omien varojen vaatimuksiin.
- c) Laitoksen sisäisten tappiotietojen on oltava kattavia ja niihin on sisällyttävä relevantteihin alajärjestelmiin ja maantieteellisiin alueisiin kuuluvat olennaiset toiminnot ja riskit. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan, että tiedoista pois jätetyillä toiminnoilla tai riskeillä ei ole yksinään eikä yhdistettynä olennaista vaikutusta riskiestimaattien kokonaisarvoihin. Laitoksen on määritettävä asianmukaiset raja-arvot sisäisten tappiotietojen keräämiselle.
- d) Tappioiden bruttomäärien lisäksi laitosten on kerättävä tietoja tappioiden ajankohdista, tappioiden takaisinperinnässä saavutetusta edistyksestä sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä.
- e) Laitoksilla on oltava käytössä erityiskriteereitä, joilla keskitettyyn toimintoon kuuluvasta tapahtumasta tai useampaan liiketoiminta-alueeseen kuuluvasta tapahtumasta, sekä ajan mittaan sattuvista niihin liittyvistä tapahtumista saadut tappiotiedot luokitellaan liiketoiminta-alueittain.
- f) Laitoksilla on oltava käytössä dokumentoidut prosessit, joilla arvioidaan aiempia ajanjaksoja koskevien tappiotietojen asianmukaisuus mukaan lukien asiantuntija-arvioiden, korotusten tai muiden mukautusten mahdollinen käyttö, käytön laajuus sekä kyseisistä päätöksistä vastuussa olevat henkilöt.

4. Ulkoisiin tietoihin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:

- a) laitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä on käytettävä asianmukaisia ulkoisia tietoja erityisesti silloin, kun on syytä olettaa että luottolaitos on alttiina harvinaisille mutta potentiaalisesti vakaville tappioille. Laitoksella on oltava järjestelmällinen prosessi, jolla määritetään tilanteet, joissa ulkoisia tietoja on käytettävä, sekä tietojen sisällyttämisessä mittausjärjestelmään käytettävät menetelmät;

- b) laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti ulkoisten tietojen käytön edellytyksiä ja sovellettavia käytänteitä, dokumentoitava ne ja annettava ne tietyin väliajoin riippumattoman tahon tarkasteltavaksi.
5. Laitoksen on käytettävä ulkoisten tietojen kanssa asiantuntija-arviosta tehtyä skenaarioanalyysia arvioidessaan vakavien tapahtumien aiheuttamia riskejä. Arvioiden asianmukaisuuden varmistamiseksi laitoksen on validoitava ne ja arvioitava ne uudelleen vertaamalla niitä toteutuneisiin luottotappioihin.
6. Liiketoimintaympäristön ja sisäiseen valvontaan liittyvien tekijöiden osalta sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- a) Laitoksen soveltamissa riskien arviointimenetelmissä on otettava huomioon keskeiset liiketoimintaympäristöön ja sisäiseen valvontaan liittyvät tekijät, jotka voivat muuttaa laitoksen operatiivista riskiprofiilia.
  - b) Kunkin valitun tekijän on oltava realistinen riskin aiheuttaja, ja laitoksen on tukeuduttava valinnassaan kokemukseen ja asianomaisia liiketoiminta-alueita koskevaan asiantuntija-arviioon.
  - c) Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille riskiestimaattien herkkyyden tekijöiden muuttumiseen ja eri tekijöiden suhteellinen painotus. Sen lisäksi, että laitoksen riskienmittauskehyksessä otetaan huomioon riskien hallinnan kehittymisen aiheuttama riskien muuttuminen, siinä on käsiteltävä riskien potentiaalinen lisääntyminen, joka johtuu toimintojen monimutkaistumisesta tai liiketoiminnan volyymin kasvusta.
  - d) Laitoksen on dokumentoitava riskienmittauskehyksensä, ja kehystä on tarkasteltava riippumattomasti sekä luottolaitoksen sisällä että toimivaltaisten viranomaisten toimesta. Laitoksen on tietyin väliajoin validoitava ja arvioitava uudelleen prosessit ja niiden tuottamat tulokset vertaamalla niitä toteutuneisiin luottotappioihin ja relevantteihin ulkoisiin tietoihin.
7. EPV laatii tekniset sääntelystandardit, joissa määritetään seuraavat seikat:

- b) edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut poikkeukset olosuhteet, joissa laitos voi kohdentaa tappiot ylimääräisiin liiketoiminta-alueen "yhtiöeriin".

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyn mukaisesti.

312 artikla

Vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien vaikutus

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos ottaa huomioon vakuutusten vaikutuksen 2–5 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti ja muiden

riskinsiirtomekanismien vaikutuksen, kun laitos voi osoittaa, että ne pienentävät riskiä huomattavasti.

2. Vakuutusten tarjoajalla on oltava toimilupa vakuutus- tai jälleenvakuutuspalvelujen tarjoamiseen ja vakuutuksen tarjoajan vahinkojen korvauskyvyille on saatu hyväksytyt luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitosvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.
3. Vakuutuksen ja luottolaitoksen vakuutusjärjestelmän on täytettävä kaikki seuraavat ehdot:
  - a) Vakuutus sopimuksen alkuperäisen voimassaoloajan on oltava vähintään yksi vuosi. Laitoksen on tehtävä vakuutus sopimukseen, joiden jäljellä oleva voimassaoloaika on alle vuosi, asianmukaiset arvonneikkaukset, joilla otetaan huomioon sopimuksen voimassaoloajan väheneminen; sopimuksille, joiden voimassaoloajasta on jäljellä enintään 90 päivää, on tehtävä 100 prosentin arvonneikkaus.
  - b) Vakuutus sopimuksen irtisanomisajan on oltava vähintään 90 päivää.
  - c) Vakuutus sopimus ei saa sisältää rajoituksia, jotka tulevat voimaan valvontatoimien nojalla tai jotka laitoksen tullessa maksukyvyttömäksi estävät laitoksen konkurssipesän hoitajaa tai selvitysmiestä perimästä laitokselle koituvia kuluja tai sen kärsimiä tappioita lukuun ottamatta tapahtumia, jotka toteutuvat laitoksen selvitystilän tai konkurssimenettelyn alkamisen jälkeen. Toimivaltaisten viranomaisten toimien nojalla määrätyt sakot ja muut rangaistusseuraamukset voidaan kuitenkin sulkea vakuutus sopimuksen ulkopuolelle.
  - d) Riskin vähentämistä koskevissa laskelmissa vakuutus turva on otettava huomioon tavalla, joka on läpinäkyvä ja johdonmukainen operatiivisen riskipääoman määrittämisessä käytettyjen tappioiden todellisen todennäköisyyden ja vaikutusten kanssa.
  - e) Vakuutuksen tarjoajan on oltava kolmas yhteisö. Omavakuutuksen (captives) tai sidosyriyten kautta toteutetuissa vakuutuksissa riskit on siirrettävä riippumattomalle kolmannelle yhteisölle, joka täyttää 2 kohdassa esitetyt kelpoisuusehdot.
  - f) Vakuutusten vaikutusten käsittelyssä sovellettavien periaatteiden on oltava asianmukaisia ja dokumentoituja.
4. Vakuutusten käsittelyssä sovellettavissa menetelmissä on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät ja tehtävä tarvittavat vähennykset tai arvonneikkaukset:
  - a) vakuutus sopimuksissa, joiden jäljellä oleva voimassaoloaika on alle vuosi:
    - i) vakuutus sopimuksen jäljellä oleva voimassaoloaika;
    - ii) vakuutuksen irtisanomisaika;

- b) vakuutuskorvausten maksamisen epävarmuus sekä erot vakuutussopimusten tarjoamassa turvassa.
5. Vakuutuksiin ja muihin riskinsiirtomekanismeihin perustuva omien varojen vaatimusten vähentäminen ei saa ylittää 20:tä prosenttia operatiivista riskiä koskevasta omien varojen vaatimuksesta ennen riskien vähentämismenetelmien huomioon ottamista.

313 artikla
Tappiotyyppien luokittelu

Edellä 311 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tappiotyypit ovat seuraavat:

Taulukko 3	
Tappiotyyppin luokka	Määritelmä
Työntekijän/henkilökunnan väärinkäytökset	Tappiot, jotka johtuvat petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta sekä säännösten, lainsäädännön tai yrityksen toimintaperiaatteiden kiertämisestä pois lukien "diversity/discrimination events", joihin liittyy vähintään yksi sisäinen taho
Ulkopuolisen tekemät rikokset	Tappiot, jotka johtuvat kolmannen petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta tai lainsäädännön kiertämisestä
Työoloihin liittyvät rikkomiset ja työmarkkinariidat	Tappiot, jotka johtuvat työoloihin, terveyteen tai turvallisuuteen liittyvien lakien tai sopimusten vastaisista teoista, henkilövahinkojen korvaamisesta tai diversity/discrimination events -tapioista
Menettelytavoista aiheutuvat tappiot	Tappiot, jotka johtuvat yksittäisiin asiakkaisiin kohdistuvien ammatillisten velvoitteiden tahallisesta tai tuottamuksellisesta laiminlyönnistä (mukaan lukien "fiduciary and suitability requirements") tai tuotteen suunnittelusta tai ominaispiirteistä
Omaisuusvahingot	Luonnonkatastrofien tai muiden tapahtumien aiheuttamasta omaisuuden menettämisestä tai vahingoittumisesta aiheutuvat vahingot
Tietojärjestelmäongelmat ja keskeytysvahingot	Tietojärjestelmäongelmista tai keskeytysvahingoista aiheutuvat tappiot
Tuotanto-, toimitus- ja prosessiongelmat	Tappiot, jotka aiheutuvat transaktioihin liittyvistä epäonnistuneista prosesseista tai prosessin hallinnasta tai ongelmista suhteissa kaupan vastapuoliin ja myyjiin

IV osasto
Markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 luku
Yleiset säännökset

314 artikla
Konsolidoitujen vaatimusten huomioon ottaminen

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, ainoastaan laskiessaan nettopositioita ja omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella laitokset voivat kuitata yhden laitoksen tai yrityksen positioita toisen laitoksen tai yrityksen positioilla.
2. Laitokset voivat soveltaa 1 kohtaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla; luvan myöntäminen edellyttää, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä;
  - b) säädännölliset, oikeudelliset ja/tai sopimukselliset puitteet, joissa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, ovat luonteeltaan sellaisia, että ne takaavat vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.
3. Kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta on vaatimuksena, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 2 kohdan mukaisten edellytysten lisäksi:
  - a) kyseisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai kolmannen maan tunnustettuja sijoituspalveluyrityksiä;
  - b) kyseiset yritykset täyttävät erillisenä laitoksena omien varojen vaatimukset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia;
  - c) kyseisessä kolmannessa maassa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.

2 luku
Positoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 jakso
Yleiset säännökset ja erityissäännöt

315 artikla
Positoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

Laitoksen positoriskiä koskeva omien varojen vaatimus saadaan laskemalla yhteen yleis- ja erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset laitoksen vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ja oman pääoman ehtoisia rahoitusinstrumentteja koskevien positioiden osalta. Kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamispositioita käsitellään oman pääoman ehtoisina rahoitusinstrumentteina.

316 artikla
Nettouttaminen

1. Se absoluuttisena arvona ilmaistu osuus, jolla laitoksen pitkät (lyhyet) positiot ylittävät sen lyhyet (pitkät) positiot samojen liikkeeseen laskettujen osakkeiden, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja vaihtovelkakirjojen sekä täysin toisiaan vastaavien rahoitustermiinien, optioiden, optiotodistusten ja katettujen optiotodistusten osalta, on kunkin välineen nettopositio. Johdannaissovimusten positiot on nettopositio

laskennassa käsiteltävä 317–319 artiklan säännösten mukaisesti. Laitoksen hallussa olevia, sen omia vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ei oteta lukuun laskettaessa 325 kohdassa tarkoitettua erityisriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta.

2. Vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista ei sallita, elleivät toimivaltaiset viranomaiset valitse lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, tai elleivät ne ole asettaneet omien varojen vaatimusta, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot. Tällaisista lähestymistavoista tai omien varojen vaatimuksista on ilmoitettava EPV:lle. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.
3. Kaikki nettopositiot riippumatta niiden etumerkistä on ennen niiden yhteenlaskemista muunnettava päivittäin laitoksen ilmoitusvaluutan määräisiksi vallitsevaan valuuttakurssiin.

317 artikla Korkofutuurit ja korkotermiinit

1. Korkofutuuereja, korkotermiinejä sekä vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osto- ja myyntitermiinisitoumuksia pidetään pitkien ja lyhyiden positioiden yhdistelmänä. Siten korkofutuurin pitkää positiota pidetään futuurisopimuksen toimituspäivänä erääntyvän lainan ja sellaisen sijoituksen yhdistelmänä, jonka erääntymispäivä on sama kuin kyseisen futuurin kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai fiktiivisen position erääntymispäivä. Vastaavasti myytyä korkotermiiniä pidetään pitkänä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin maksupäivä lisättyä sopimuksen voimassaoloajalla, ja lyhyenä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin maksupäivä. Sekä laina että sijoitus sisällytetään 325 artiklassa esitetystä taulukossa 1 olevaan ensimmäiseen luokkaan korkofutuuriin ja korkotermiinien erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiseksi. Vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen ostotermiinisitoumusta pidetään luovutuspäivänä erääntyvän lainan ja ostotermiinillä hankittavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen pitkän position käyvän arvon yhdistelmänä. Laina sisällytetään 325 artiklassa esitetyn taulukon 1 ensimmäiseen luokkaan erityisriskin laskentaa varten ja vieraan pääoma ehtoinen rahoitusväline kyseisen taulukon asianmukaiseen sarakkeeseen.
2. Tämän artiklan soveltamiseksi 'pitkällä positiolla' tarkoitetaan positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se saa tiettyinä aikoina tulevaisuudessa, ja 'lyhyellä positiolla' positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se suorittaa tiettyinä aikoina tulevaisuudessa.

318 artikla Optiot ja optiotodistukset

1. Optioita ja optiotodistuksia, jotka koskevat korkoja, vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, osakkeita, osakeindeksejä, futuuereja, vaihtosopimuksia ja valuuttoja, käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen arvoa kerrottuna deltalla. Näin lasketut positiot voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien täysin vastaavien arvopapereiden tai johdannaissopimusten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Deltana on

tarvittaessa käytettävä kyseisen pörssin tai toimivaltaisten viranomaisten laskemaa deltaa tai toimivaltaisten viranomaisten luvalla, jos toimivaltaisten viranomaisten laskemaa deltaa ei ole käytettävissä tai kun on kyse pörssin ulkopuolisista optioista, laitoksen itsensä asianmukaista mallia käyttäen laskemaa deltaa. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

2. Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä useita menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat 2 kohdassa tarkoitetut riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin ja optiotodistuksiin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

319 artikla Vaihtosopimukset

Vaihtosopimuksia käsitellään korkoriskin suhteen samalla tavoin kuin taseessa olevia rahoitusvälineitä. Sen vuoksi koronvaihtosopimusta, jonka perusteella laitokselle maksetaan vaihtuva korko ja laitos maksaa kiinteän koron, pidetään sellaisen vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen pitkänä positiona, jonka maturiteetti vastaa seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevaa jaksoa, ja sellaisen kiinteäkorkoisen rahoitusvälineen lyhyenä positiona, jonka maturiteetti on sama kuin itse vaihtosopimuksella.

320 artikla Johdannaissopimusten korkoriski

1. Laitokset, jotka arvostavat positiot päivittäin markkinahintaan ja hallitsevat 317–319 artiklan soveltamisalaan kuuluvien johdannaissopimusten korkoriskiä diskontatun kassavirran perusteella, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää herkkyysmalleja (sensitivity models) laskeakseen mainituissa artikloissa tarkoitetut positiot; laitokset voivat käyttää malleja myös niihin joukkovelkakirjalainoihin, joita lyhennetään erääntymiseen jäljellä olevan jakson aikana ja joiden pääomaa ei makseta yhdellä kertaa. Lupa myönnetään edellyttäen, että mallin avulla lasketut positiot ovat yhtä herkkiä korkovaihteluille kuin niitä vastaavat kassavirrat. Herkkyysarvioinnin perustaksi on otettava korkokäyrältä poimittuun otokseen sisältyvien korkojen toisistaan riippumattomat vaihtelut tuottokäyrällä, ja otoksessa on oltava vähintään yksi herkkyyspiste jokaiselle 328 artiklassa esitettyyn taulukkoon 2 sisältyvälle maturiteettiluokalle. Positiot on otettava huomioon laskettaessa yleisriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

2. Laitokset, jotka eivät käytä 1 kohdassa tarkoitettuja malleja, voivat pitää täysin nettoutuskelpoisina 317–319 artiklassa tarkoitettujen johdannaissopimusten kaikkia sellaisia positioita, jotka täyttävät vähintään seuraavat edellytykset:
- a) positioiden arvo on sama ja ne ovat samana valuuttana,
  - b) viitekorot (vaihtuvakorkoisten positioiden osalta) tai kuponkikorot (kiinteäkorkoisten positioiden osalta) ovat hyvin lähellä toisiaan,
  - c) seuraava korontarkistusajankohta tai kiinteäkorkoisten positioiden osalta jäljellä oleva maturiteetti noudattaa seuraavia aikarajoituksia:
    - i) alle kuukausi: sama päivä;
    - ii) kuukaudesta vuoteen: seitsemän päivää;
    - iii) yli vuosi: kolmekymmentä päivää.

321 artikla

Luottojohdannaiset

1. Laskettaessa luottoriskin ottajan (suojan myyjän) yleis- ja erityisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa, ellei toisin mainita. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, johon on lisätty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisten markkina-arvon muutos nettomääräisenä, nettomääräinen vähennys suojan ostajan näkökulmasta eli negatiivinen luku. Muita kuin tuottojenvaihtosopimuksia koskevia erityisriskin johdosta perittäviä maksuja laskettaessa sovelletaan luottojohdannaissopimuksen maturiteettia eikä omaisuuserän maturiteettia. Positiot määräytyvät seuraavasti:
- a) Tuottojenvaihtosopimus (total return swap) synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän yleisriskin osalta ja lyhyen position valtion joukkovelkakirjalainaan liittyvän yleisriskin osalta maturiteetin vastassa seuraavaa koronvahvistamista edeltävää jaksoa; valtion joukkovelkakirjalainaan sovellettava riskipainotus on II osaston 2 luvun mukaisesti nolla prosenttia. Lisäksi se synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän erityisriskin osalta.
  - b) Luottoriskinvaihtosopimus (credit default swap) ei synnytä positiota yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi laitoksen on kirjattava synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta, jollei johdannaisella ole ulkoisen tahon antamaa luottoluokitusta ja jollei se vastaa ehdot täyttävälle velkaerälle asetettuja edellytyksiä, jolloin kirjataan pitkä positio johdannaisten osalta. Jos tuote edellyttää palkkioiden tai korkojen maksamista, nämä kassavirrat on esitettävä valtion joukkovelkakirjalainoihin liittyvinä fiktiivisinä positioina.
  - c) Luottoriskin vaihtolaina (single name credit linked note) synnyttää korkoastetuotteena pitkän position itse lainaan liittyvän yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi luodaan synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Lisäksi luodaan uusi pitkä positio lainan

liikkeeseenlaskijaan liittyvän erityisriskin osalta. Jos luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta.

- d) Lainan liikkeeseenlaskijan erityisriskiä koskevan pitkän position ohella korimuotoinen luottoriskin vaihtolaina, joka suojaa referenssiomaisuuserien suhteellisilla painoilla, synnyttää position kunkin riskikohteen osalta, ja sopimuksen nimellinen kokonaisarvo jaetaan positioiden kesken sen mukaan, mikä on kunkin tiettyyn riskikohteeseen liittyvän vastuun osuus koko sopimuksen nimellisarvosta. Jos valittavana on useampi kuin yksi saman riskikohteen referenssiomaisuuserä, erityisriski määräytyy sen referenssiomaisuuserän mukaan, jonka riskipainotus on suurin.

Jos korimuotoisella luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta.

- e) Ensimmäisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän referenssiomaisuuserän osalta. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

Toisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän referenssiomaisuuserän osalta yhtä lukuun ottamatta (sitä, jonka erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus on pienin). Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

Kun n:n tappion luottojohdannaisella on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus, suojan myyjä laskee erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen käyttäen johdannaisen luokitusta ja soveltaa vastaavia arvopaperistamiseen liittyviä riskipainoja soveltuvin osin.

2. Luottoriskin myyjän (suojan ostajan) osalta positiot ovat suojan myyjän positioihin nähden käänteiset lukuun ottamatta luottoriskin vaihtolainaa (johon ei liity lyhyttä positiota liikkeeseenlaskijan osalta). Laskettaessa suojan ostajaa koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaisoppimuksen nimellisarvoa. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, josta on vähennetty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisen markkina-arvon muutos nettomääräisenä, nettomääräinen vähennys suojan ostajan näkökulmasta eli negatiivinen luku. Jos luottojohdannaiseen liittyy tiettyyn ajankohtaan sidottu osto-optio yhdistettynä korkoportaaseen, kyseinen ajankohta katsotaan suojan erääntymisajankohdaksi.

322 artikla

Lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit

Takaisinostosopimuksen perusteella arvopapereita tai niiden taattuja omistusoikeuksia luovuttavan osapuolen ja arvopaperilainauksen yhteydessä lainaksiantajan on otettava kyseiset arvopaperit huomioon laskiessaan omien varojen vaatimuksiaan tämän luvun mukaisesti edellyttäen, että kyseiset arvopaperit ovat kaupankäyntivaraston positioita.

2 jakso

Vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet

323 artikla

Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettopositiot

Nettopositiot on luokiteltava siinä valuutassa, jonka määräisiä ne ovat, ja omien varojen vaatimus on laskettava yleis- ja erityisriskin osalta erikseen jokaisessa valuutassa.

1 alajakso

Erityisriski

324 artikla

Nettopositiota koskevan omien varojen vaatimuksen rajaaminen

Laitos voi rajata vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettoposition osalta erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimuksen maksukyvyttömyysriskiin liittyvän tappion enimmäismäärän suuruiseksi. Lyhyiden positioiden osalta tämä raja voidaan laskea arvomuutoksena, joka johtuu rahoitusvälineestä tai tapauksen mukaan siitä, että arvopaperistamisen taustalla oleviin liikkeeseenlaskijoihin ei enää liity maksukyvyttömyysriskiä.

325 artikla

Muita kuin arvopaperistettuja vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 316 artiklan mukaisesti lasketut nettopositionsa välineissä, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita, taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan maturiteetin mukaan, ja kerrottava ne tämän jälkeen kyseisessä taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen tämän artiklan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

Taulukko 1	
Luokat	Erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipainotus olisi 0 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	0 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipainotus olisi 20	0,25 prosenttia (lopulliseen

prosenttia tai 50 prosenttia, kun luottoriskin ja 6 kohdassa määriteltyjen muiden hyväksytyjen erien osalta sovelletaan standardimenetelmää.	erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kuusi kuukautta) 1,00 prosenttia (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli kuusi kuukautta mutta enintään 24 kuukautta) 1,60 prosenttia (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli 24 kuukautta)
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipainotus olisi 100 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	8,00 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipainotus olisi 150 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	12,00 %

2. Jos laitos soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää siihen vastuuryhmään, johon vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija kuuluu, riskipainon määräytyminen 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla sovellettaessa luottoriskin standardimenetelmää edellyttää, että liikkeeseenlaskijalla on sisäinen luokitus ja että sen PD-luku on enintään yhtä suuri kuin asianomaisessa standardimenetelmän mukaisessa luottoluokassa.
3. Kun kyse on joukkovelkakirjalainoista, joiden riskipaino on 124 artiklan 3 kohdan mukaista kohtelua sovellettaessa 10 prosenttia, laitokset voivat laskea niitä koskevan erityisriskin osalta omien varojen vaatimukseksi puolet siitä erityisriskiä koskevasta omien varojen vaatimuksesta, jota sovelletaan taulukossa 1 olevaan toiseen luokkaan.
4. Muihin hyväksytyihin eriin kuuluvat
  - a) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka ovat luokiteltavissa luottoluokkaan, joka vastaa vähintään investment grade -luokkaa luottoriskin standardimenetelmän mukaista kartoitusmenetelmää käytettäessä;
  - b) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joilla maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD) ei liikkeeseenlaskijan vakavaraisuuden vuoksi ole suurempi kuin a alakohdassa tarkoitetuilla omaisuuserillä, kun luottoriski lasketaan sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti;
  - c) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joille ei ole saatavilla nimetyn ulkopuolisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
    - i) kyseinen laitos katsoo niiden olevan riittävän likvidejä,

- ii) laitos katsoo, että niiden luottoluokka vastaa vähintään edellä a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa, ja
- iii) ne on julkisesti noteerattu vähintään yksillä jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla tai kolmannen maan pörssissä edellyttäen, että kyseinen pörssi on asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä;
- d) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka on laskenut liikkeeseen laitos, johon sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä omien varojen vaatimuksia ja jotka kyseinen laitos katsoo riittävän likvideiksi ja joiden luottoluokka vastaa kyseisen laitoksen harkinnan mukaan vähintään a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa;
- e) sellaisten laitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vähintään vastaavaan luottoluokkaan kuin laitosvastuiden osalta sovelletun luottoriskin standardimenetelmän mukainen luottoluokka 2 tai sitä ylemmät luottoluokat ja joihin sovelletaan tätä asetusta ja direktiiviä [julkaisutoimisto lisää viitteen] vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä.

Edellä olevaa c tai d alakohtaa soveltavilla laitoksilla on oltava käytössä dokumentoidut menetelmät sen arvioimiseksi, täyttävätkö omaisuuserät kyseisissä alakohdissa säädetyt vaatimukset, ja niiden on ilmoitettava kyseiset menetelmät toimivaltaisille viranomaisille.

326 artikla

Arvopaperistamisvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on painotettava kaupankäyntivarastoon kuuluvien rahoitusvälineiden, jotka ovat arvopaperistamispositioita, osalta 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettavat nettopositionsa seuraavasti:
  - a) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta standardimenetelmän mukaisesti, omien varojen vaatimus on 8 prosenttia standardimenetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten 5 luvussa säädetään;
  - b) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti, omien varojen vaatimus on 8 prosenttia sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten 5 luvussa säädetään.
2. Laitos voi soveltaa 257 artiklassa vahvistettua valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia, jos se pystyy tuottamaan PD-estimaatteja, ja tapauksen mukaan käyttää vastuuarvoa ja LGD:tä parametreina valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa niiden vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat kyseisten parametrien estimointia sisäisten luottoluokitusten menetelmän ja 2 luvun 3 jakson mukaisesti.

Sellainen muu kuin alullepanijalaitos, joka voisi soveltaa kyseistä menetelmää samaan arvopaperistamispositioon kaupankäyntivarastonsa ulkopuolella, saa käyttää

menetelmää vain toimivaltaisten viranomaisten luvalla; lupa myönnetään, jos laitos täyttää edellisessä virkkeessä säädetyn edellytyksen.

Arviointimallissa käytettävät PD- ja LGD-estimaatit voidaan vaihtoehtoisesti määrittää myös sellaisen laitoksen soveltamasta IRC-menetelmästä johdettujen estimaattien perusteella, jolle on myönnetty lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoiisiin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin osalta. Viimeksi mainittua vaihtoehtoa voidaan käyttää vain toimivaltaisten viranomaisten luvalla; lupa myönnetään, jos kyseiset estimaatit täyttävät 3 jakson 2 luvussa määritetyn sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaiset määrälliset vaatimukset.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet PD- ja LGD-estimaattien käytöstä silloin, kun estimaatit perustuvat IRC-menetelmään.

3. Jos arvopaperistamispositioihin kohdistuu ylimääräinen riskipaino 396 artiklan mukaisesti, sovellettava vaatimus on 8 prosenttia riskipainotettujen erien yhteismäärästä.
  4. Laitoksen on laskettava yhteen tämän kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positioinsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.
  5. Edellä olevasta 4 kohdasta poiketen laitoksen on 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä siirtymäkautena laskettava erikseen yhteen painotetut pitkät nettopositioinsa sekä painotetut lyhyet nettopositioinsa. Näistä yhteenlasketuista määristä suurempi on erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus. Laitoksen on kuitenkin ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle neljännesvuosittain sekä painotettujen pitkien positioidensa summa että painotettujen lyhyiden positioidensa summa jaoteltuna kohde-etuustyypin mukaan.
- 5 a. *Jos arvopaperistetut vastuut sisältyvät kaupankäyntivarastoon, arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi jättää kyseiset arvopaperistetut vastuut tässä artiklassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten ulkopuolelle ainoastaan, jos 238 ja 239 artiklassa säädetyn merkittävän riskinsiirron edellytykset täyttyvät.***

327 artikla

Korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskeva omien varojen vaatimus

1. Korrelaatiokaupankäyntisalkku käsittää arvopaperistamispositiot ja niiden tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
  - a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta;
  - b) kaikki referenssivälineet ovat jompaakumpaa seuraavassa mainittua tyyppiä:
    - i) yhden kohteen välineet mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat;

- ii) näihin referenssiomaisuuseriin luettavat yleisesti kaupan kohteena olevat indeksit.

Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että hinta on järkevässä suhteessa viimeisimpään myyntihintaan, tai että senhetkiset vilpittömässä mielessä tehtyjen osto- tai myyntitarjousten noteeraukset voidaan määrittellä yhden päivän aikana ja selvittää kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

2. Positiot, jotka viittaavat johonkin seuraavista, eivät saa olla osa korrelaatiokaupankäyntisalkkua:
  - a) suojattava vastuu, joka voidaan luokitella laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin vastuuryhmiin 'vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset' tai 'kiinteistövakuudelliset saamiset tai ehdolliset kiinteistövakuudelliset saamiset' sovellettaessa luottoriskin standardimenetelmää;
  - b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava.
3. Laitos voi sisällyttää korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:nen tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tämän kaupankäyntisalkun muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuuksille on olemassa 1 kohdan viimeisen alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.
4. Laitoksen on määritettävä seuraavista kokonaismääristä suurempi erityisriskiä koskevaksi omien varojen vaatimukseksi korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta:
  - a) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin;
  - b) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.

2 alajakso
Yleisriski

328 artikla
Maturiteettipohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Yleisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikki positiot painotetaan niiden maturiteetin perusteella 2 kohdassa selostetulla tavalla, jotta voidaan laskea niiden kattamiseksi vaadittava omien varojen määrä. Tätä omien varojen vaatimusta vähennetään, jos painotetun position kanssa samassa maturiteettiluokassa on vastakkaismerkkinen painotettu positio. Vaatimusta vähennetään myös silloin, kun vastakkaismerkkiset painotetut positiot kuuluvat eri maturiteettiluokkiin, jolloin vähennyksen määrä riippuu sekä siitä, kuuluvatko kyseiset positiot samaan alueeseen, että siitä, mihin alueeseen ne kuuluvat.

2. Laitoksen on kohdistettava nettositionsa 4 kohdassa esitetyn taulukon 2 toisessa tai kolmannessa sarakkeessa lueteltuihin maturiteettiluokkiin. Sen on suoritettava kohdistaminen jäljellä olevan maturiteetin perusteella kiinteäkorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa ja seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevan maturiteetin perusteella vaihtuvakorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa. Laitoksen on myös erotettava ne vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joihin liittyy vähintään 3 prosentin kuponkikorko, niistä, joihin liittyy alle 3 prosentin kuponkikorko, ja merkittävä ne taulukon 2 toiseen tai kolmanteen sarakkeeseen. Kukin positio on tämän jälkeen kerrottava painotuksella, joka on määritelty kyseiselle maturiteettiluokalle taulukon 2 neljännessä sarakkeessa.
3. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava painotettujen pitkien positioiden summa ja painotettujen lyhyiden positioiden summa kussakin maturiteettiluokassa. Se osuus tietyn maturiteettiluokan painotetuista pitkistä positioista, jotka voidaan nettouttaa saman maturiteettiluokan painotettujen lyhyiden positioiden kanssa, muodostaa kyseisen luokan nettoutetun painotetun position, ja nettouttamatta jäänyt pitkä tai lyhyt positio kyseisen luokan nettouttamatta jääneen painotetun position. Tämän jälkeen lasketaan kunkin maturiteettiluokan nettoutettu painotettu kokonaispositio.
4. Laitoksen on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut pitkät kokonaispositiot kussakin taulukkoon 2 sisältyvässä alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän kokonaisposition laskemiseksi. Vastaavasti on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut lyhyet kokonaispositiot kussakin alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen kokonaisposition laskemiseksi. Se osuus tietyn alueen nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä positioista, joka voidaan nettouttaa saman alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen position kanssa, muodostaa kyseisen alueen nettoutetun painotetun position. Alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän tai lyhyen position se osa, jota ei voida edellä kuvatulla tavalla nettouttaa, muodostaa kyseisen alueen nettouttamatta jääneen painotetun position.

Taulukko 2				
Alue	Maturiteettiluokka			
	Vähintään 3 prosentin korkokuponki	Alle 3 prosentin korkokuponki		
yksi	$0 \leq 1$ kuukausi	$0 \leq 1$ kuukausi	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ kuukautta	$> 1 \leq 3$ kuukautta	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ kuukautta	$> 3 \leq 6$ kuukautta	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ kuukautta	$> 6 \leq 12$ kuukautta	0,70	1,00
kaksi	$> 1 \leq 2$ vuotta	$> 1,0 \leq 1,9$ vuotta	1,25	0,90

	> 2 ≤ 3 vuotta	> 1,9 ≤ 2,8 vuotta	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 vuotta	> 2,8 ≤ 3,6 vuotta	2,25	0,75
kolme	> 4 ≤ 5 vuotta	> 3,6 ≤ 4,3 vuotta	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 vuotta	> 4,3 ≤ 5,7 vuotta	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 vuotta	> 5,7 ≤ 7,3 vuotta	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 vuotta	> 7,3 ≤ 9,3 vuotta	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 vuotta	> 9,3 ≤ 10,6 vuotta	5,25	0,60
	> 20 vuotta	> 10,6 ≤ 12,0 vuotta	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 vuotta	8,00	0,60
		> 20 vuotta	12,50	0,60

5. Alueiden 1 ja 2 välinen nettoutettu painotettu positio saadaan laskemalla alueen 1 nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä tai lyhyestä positioista osuus, joka voidaan nettouttaa alueen 2 nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen tai pitkän position kanssa. Sama laskutoimitus suoritetaan alueeseen 2 sen nettouttamatta jääneestä painotetusta positioista jäljelle jääneen osuuden ja alueen 3 nettouttamatta jääneen painotetun position osalta alueiden 2 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.
6. Laitos voi vaihtaa 5 kohdassa esitetyn laskentajärjestyksen ja laskea alueiden 2 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position ennen alueiden 1 ja 2 välisen vastaavan position laskemista.
7. Seuraavaksi määritetään osuus, joka alueessa 1 jäljellä olevasta nettouttamatta jääneestä painotetusta positioista voidaan nettouttaa alueiden 2 ja 3 välisen nettouttamatta jääneen painotetun position kanssa alueiden 1 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.
8. Kolmesta 5, 6 ja 7 kohdassa esitetystä erillisestä laskutoimituksesta jäljelle jäävät positiot lasketaan yhteen.
9. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:
  - a) 10 prosenttia kaikkien maturiteettiluokkien nettoutettujen painotettujen positioiden summasta;
  - b) 40 prosenttia alueen 1 nettoutetusta painotetusta positioista;
  - c) 30 prosenttia alueen 2 nettoutetusta painotetusta positioista;

- d) 30 prosenttia alueen 3 nettoutetusta painotetusta positiosta;
- e) 40 prosenttia alueiden 1 ja 2 sekä alueiden 2 ja 3 välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;
- f) 150 prosenttia alueiden 1 ja 3 välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;
- g) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista painotetuista positiosta.

329 artikla
Duraatiopohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Laitokset voivat käyttää kaupankäynnin kohteena oleviin, vieraan pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiinsä liittyvää yleisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta laskiessaan duraatiopohjaista laskentamenetelmää 328 artiklassa kuvatun menetelmän sijasta edellyttäen, että ne käyttävät kyseistä menetelmää johdonmukaisesti.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettussa duraatiopohjaisessa menetelmässä laitos laskee jokaisen kiinteäkorkoisen, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella sen sisäisen koron, joka on kyseisen rahoitusvälineen viitteellinen diskonttokorko. Vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen tapauksessa laitoksen on otettava jokaisen rahoitusvälineen markkina-arvo ja laskettava sitten sen tuotto olettaen, että pääoma erääntyy maksettavaksi seuraavana korontarkistusajankohtana.
3. Laitoksen on sitten laskettava jokaisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen muunnettu duraatio seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$\text{muunnettu duraatio} = \frac{D}{1 + R}$$

jossa

D = duraatio laskettuna seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

jossa

R = sisäinen korko

C_t = kassavirta ajankohtana t

M = kokonaismaturiteetti.

Muunnetun duraation laskelmaan on tehtävä korjaus niiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta, joihin kohdistuu ennen eräpäivää tapahtuvan maksun riski. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten kyseisiä korjauksia sovelletaan.

4. Laitoksen on luokiteltava jokainen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline taulukon 3 asianmukaiseen alueeseen. Jokainen rahoitusväline on luokiteltava sen muunnetun duraation perusteella.

Taulukko 3		
Alue	Muunnettu duraatio (vuosina)	Arvioitu korko (muutos prosentteina)
yksi	$> 0 \leq 1,0$	1,0
kaksi	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
kolme	$> 3,6$	0,7

5. Laitoksen on laskettava tämän jälkeen jokaisen rahoitusvälineen osalta sen duraatiopainotettu positio kertomalla rahoitusvälineen markkina-arvo sen muunnetulla duraatiolla ja kyseistä muunnettua duraatiota vastaavalla arvioidulla koron muutoksella (katso taulukon 3 kolmas sarake).
6. Laitoksen on laskettava duraatiopainotetut pitkät ja lyhyet positioensa kussakin alueessa. Se osuus duraatiopainotetuista pitkistä positioista, joka voidaan kussakin alueessa nettouttaa duraatiopainotettujen lyhyiden positioiden kanssa, on alueen nettoutettu duraatiopainotettu positio.

Laitoksen on tämän jälkeen laskettava duraatiopainotetut nettouttamatta jääneet positiot kullekin alueelle. Sitten sen on sovellettava 328 artiklan 5–8 kohdassa säädettyä järjestelmää painotettuihin nettouttamattomiin sijoituksiin.

7. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:
- 2 prosenttia kullekin alueelle määritetystä nettoutetusta duraatiopainotetusta positioista;
  - 40 prosenttia alueiden 1 ja 2 sekä alueiden 2 ja 3 välisistä nettoutetuista duraatiopainotetuista positioista;
  - 150 prosenttia alueiden 1 ja 3 välisestä nettoutetusta duraatiopainotetusta positioista;
  - 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista duraatiopainotetuista positioista.

3 jakso
Osakkeet

330 artikla
Oman pääoman ehtoisten instrumenttien nettopositiot

1. Laitoksen on laskettava erikseen yhteen 316 artiklan mukaisesti kaikki sen pitkät nettositionsa ja kaikki lyhyet nettositionsa. Kyseisten kahden luvun absoluuttisten arvojen summa on laitoksen bruttokokonaispositio.
2. Laitoksen on laskettava erikseen kunkin markkinan osalta pitkien nettositionsensa ja lyhyiden nettositionsensa summien välinen erotus. Kyseisten erotusten absoluuttisten arvojen summa on laitoksen nettokokonaispositio.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään 2 kohdassa tarkoitettu termi 'markkina'.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä edellisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

331 artikla

Oman pääoman ehtoisten instrumenttien eritysriski

Laitoksen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 8 prosentilla erityisriskin kattamiseen liittyvän omia varoja koskevan vaatimuksensa laskemiseksi.

332 artikla

Oman pääoman ehtoisten instrumenttien yleisriski

Yleisriskin kattamiseen liittyvät omia varoja koskeva vaatimus on 8 prosenttia sen nettokokonaispositiosta.

333 artikla

Osakeindeksit

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa luetellaan osakeindeksit, joiden osalta voidaan soveltaa yhtä tai useampaa 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua käsittelytapaa.

EVP toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien voimaantuloa laitokset voivat jatkaa 3 ja 4 kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2013.
3. Osakeindeksifutuurit ja osakeindeksifutuureihin sekä osakeindekseihin liittyvien optioiden deltavasta-arvot, jäljempänä 'osakeindeksifutuurit', voidaan jakaa niihin kuuluvien osakkeiden positioihin. Näitä positioita voidaan käsitellä kyseisten kohde-etuutena olevien osakkeiden positioina ja ne voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien

osakkeiden vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän käsittelytavan käytöstä.

4. Jos osakeindeksifutuuria ei jaeta kohde-etuksiensa positioiksi, sitä käsitellään erillisenä osakkeena. Tällaisen yksittäisen osakkeen erityisriski voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon, jos osakeindeksifuturi on pörssissä kaupankäynnin kohteena ja se vastaa asianmukaisesti hajautettua indeksia.

4 jakso
Merkintäsitoumus

334 artikla
Nettopositioiden pienentäminen

1. Vieraan pääoman ja oman pääoman ehtoisia instrumentteja merkittäessä laitos voi soveltaa jäljempänä esitettyä menetelmää omia varoja koskevien vaatimustensa laskemiseksi. Laitoksen on ensin laskettava nettopositionsa vähentämällä positiot, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta. Toiseksi sen on pienennettävä nettopositiotaan taulukossa 4 esitetyillä kertoimilla ja tämän jälkeen laskettava omia varoja koskevat vaatimuksensa käyttämällä merkintäsitoumuksia koskevia pienennettyjä positiotaan.

Taulukko 4	
arkipäivä 0:	100 %
arkipäivä 1:	90 %
arkipäivät 2 ja 3:	75 %
arkipäivä 4:	50 %
arkipäivä 5:	25 %
arkipäivän 5 jälkeen:	0 %.

'Arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan käytöstä.

5 jakso
Luottojohdannaisilla suojattuihin positioihin liittyvät erityisriskin omia varoja koskevat vaatimukset

335 artikla
Vähennys luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

1. Luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta on myönnettävä vähennys 2–6 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.
2. Laitosten on käsiteltävä luottojohdannaisen synnyttämää positiota ja suojattua positiota, jolla on sama nimellismäärä tai soveltuvien osien nimellinen pääomamäärä, johdannaiseen perustuvina keskinäisinä velvoitteina.
3. Vähennys on myönnettävä täysimääräisenä silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja lähes samassa määrin. Näin on seuraavissa tapauksissa:
  - a) molemmat velvoitteet koostuvat täysin samanlaisista instrumenteista;
  - b) pitkä käteispositio on suojattu tuottojenvaihtosopimuksella (tai päinvastoin) ja referenssiomaisuus vastaa täysin suojattavaa omaisuutta (eli käteispositiota). Tuottojenvaihtosopimuksen maturiteetti voi poiketa suojattavan omaisuuden maturiteetista.

Edellä mainituissa tapauksissa position kumpaankaan osaan ei saa soveltaa erityisriskin omia varoja koskevaa vaatimusta.

4. Nettoutus on 80 prosenttia silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja kun kyseisten velvoitteiden välillä vallitsee täydellinen vastaavuus referenssiomaisuuden, sekä referenssiomaisuuden että luottojohdannaisen maturiteetin ja suojattavan omaisuuden valuutan osalta. Lisäksi luottojohdannaisopimuksen olennaiset ominaispiirteet eivät saa aiheuttaa sitä, että luottojohdannaisen hinnannuutokset poikkeavat olennaisesti käteisposition hinnannuutoksista. Siltä osin kuin riski siirtyy transaktion seurauksena, sovelletaan erityisriskiin 80 prosentin nettoutusta transaktion sen osan osalta, johon liittyvä omia varoja koskeva vaatimus on suurempi, jolloin toisen osan erityisriskin omia varoja koskevat vaatimukset ovat nolla.
5. Osittaista vähennystä sovelletaan seuraavissa tilanteissa, jos kyse ei ole 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tapauksista:
  - a) positio kuuluu 2 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, mutta referenssiomaisuus ja suojattava omaisuus eivät täysin vastaa toisiaan. Positiot täyttävät kuitenkin seuraavat edellytykset:
    - i) referenssiomaisuus on konkurssitilanteessa samassa tai huonommassa asemassa kuin suojattava omaisuus;
    - ii) suojattavan omaisuuden ja referenssiomaisuuden vastapuoli on sama ja niihin liittyy oikeudellisesti päteviä ristikkäisiä maksukyvyttömyys- tai erääntymisperusteita;
  - b) positio kuuluu 2 kohdan b alakohdan tai 3 kohdan soveltamisalaan, mutta luottoriskiltä suojaavan johdannaisen ja suojattavan omaisuuden valuutat tai maturiteetit poikkeavat toisistaan. (valuuttapoikkeamat on sisällytettävä valuuttakurssiriskin omia varoja koskevaan vaatimukseen);

- c) positio kuuluu 3 kohdan soveltamisalaan, mutta käteisposition omaisuus poikkeaa luottojohdannaisen referenssiomaisuudesta. Suojattava omaisuus luetaan kuitenkin luottojohdannaisista koskevassa asiakirja-aineistossa riskikohteen rahoitusvälineisiin (joilla sopimus voidaan fyysisesti selvittää).

Sen sijaan, että laskettaisiin yhteen transaktion kummankin osan erityisriskin omia varoja koskevat vaatimukset, osittaisen vähennyksen myöntämiseksi sovelletaan suurempaa kyseisistä vaatimuksista.

6. Kaikissa niissä tapauksissa, jotka eivät kuulu 3–5 kohdan soveltamisalaan, erityisriskin omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan erikseen positioiden molemmille osille.

336 artikla

Vähennys ensimmäisen tappion luottojohdannaisin ja n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

Kun kyseessä ovat ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaiset, 335 artiklan mukaisesti myönnettävää vähennystä varten sovelletaan seuraavaa kohtelua:

- a) jos laitos hankkii luottojohdannaiseen liittyville useille referenssiomaisuuserille luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen maksun laiminlyönti varojen joukossa laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi tässä 325 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti nettouttaa sellaiseen referenssiomaisuuserään liittyvän erityisriskin, johon sovelletaan alhaisinta erityisriskin prosenttimääräistä vaatimusta asianomaisten referenssiomaisuuserien joukossa;
- b) jos n:s maksun laiminlyönti vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostaja voi nettouttaa erityisriskin vain, jos suoja on hankittu myös laiminlyönneille 1:stä n-1:een tai kun n-1-laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Näissä tapauksissa on noudatettava ensimmäisen tappion luottojohdannaisille edellä määritettyä menetelmää, johon on tehty n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaisen edellyttämät muutokset.

6 jakso

Yhteissijoitusyritysten omia varoja koskevat vaatimukset

337 artikla

Yhteissijoitusyritysten omia varoja koskevat vaatimukset

1. Tämän kuitenkin rajoittamatta tämän jakson muiden säännösten soveltamista, yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihin sovellettava positioriskin (erityis- ja yleisriskin) omia varoja koskeva vaatimus on 32 prosenttia. Tämän kuitenkin rajoittamatta 342 artiklan tai 356 artiklan 6 kohdan ja sen rinnalla 342 artiklan säännösten soveltamista, käytettäessä mainituissa kohdissa esitettyä mukautettua kultamääräistä menetelmää yhteissijoitusyrityksissä oleviin positioihin positioriskin (erityis- ja yleisriskin) sekä valuuttakurssiriskin osalta sovellettava omia varoja koskeva vaatimus on 40 prosenttia.

2. Yhteissijoitusyritysten sijoitusten nettouttaminen laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa ei ole sallittua, ellei 339 artiklassa toisin mainita.

338 artikla

Yhteissijoitusyrityksiä koskevat yleisedellytykset

Yhteissijoitusyrityksiin voidaan soveltaa 339 artiklassa esitettyä menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yhteissijoitusyrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää kaikki seuraavat:
  - i) omaisuuslajit, joihin yhteissijoitusyrityksellä on valtuudet sijoittaa;
  - ii) sovellettaessa sijoitusrajoituksiin perustuvia enimmäisrajoja suhteelliset enimmäisosuudet ja niiden laskentamenetelmät;
  - iii) jos vipuvaikutuksen hyödyntäminen on sallittua, suurin sallittu vipuvaikutus;
  - iv) jos OTC-rahoitusjohdannais- tai takaisinostosopimusten tekeminen tai arvopapereiden lainaksi ottaminen tai antaminen on sallittua, kyseisestä liiketoiminnasta aiheutuvan vastapuoliriskin rajoittamiseksi vahvistetut periaatteet;
- b) yhteissijoitusyrityksen toiminnasta laaditaan puolivuotiskatsaukset ja vuosikertomukset, jotta sen varat ja velat sekä tulot ja liiketoiminnot voidaan arvioida tarkastelujaksolla;
- c) yhteissijoitusyritys tarjoaa osuudenhaltijoille päivittäin mahdollisuuden saada osuutensa tai osakkeensa lunastetuiksi yrityksen varoista käteistä vastaan;
- d) yhteissijoitusyritykseen tehdyt sijoitukset on erotettu salkunhoitajan varoista;
- e) sijoittava laitos suorittaa asianmukaisen yhteissijoitusyritystä koskevan riskinarvioinnin;
- f) yhteissijoitusyrityksiä johtaviin henkilöihin kohdistuu direktiivin tai vastaavan lainsäädännön mukainen valvonta.

339 artikla

Erityismenetelmät yhteissijoitusyrityksiä varten

1. Jos laitoksella on päivittäin käytössään tiedot yhteissijoitusyrityksen sijoituksista, se voi käyttää mainittujen sijoitusten positioita laskeakseen vastaaviin kyseisessä yhteissijoitusyrityksessä oleviin osuuksiin liittyvän positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omia varoja koskevan vaatimuksen; yhteissijoitusyrityksessä olevista osuuksista muodostuvia positioita käsitellään tässä menetelmässä yhteissijoitusyrityksen sijoitusten positioina. Yhteissijoitusyrityksen sijoitusten positioita voidaan nettouttaa laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa, kunhan laitoksella on hallussaan riittävästi osuuksia sijoituskohteita vastaan tapahtuvaa osuuksien lunastusta ja/tai luomista varten.

2. Laitokset voivat laskea yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihinsa liittyvän (yleisen ja erityisen) positioriskin omia varoja koskevat vaatimukset käyttämällä sellaisia oletettuja positioita, jotka ovat tarpeen a alakohdassa tarkoitettun ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakenteen ja arvonkehityksen seuraamiseksi, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:
- a) yhteissijoitusyrityksen sääntöjenmukaisena tehtävänä on seurata ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakennetta tai arvonkehitystä;
  - b) on selkeästi osoitettavissa, että yhteissijoitusyrityksessä olevan osuuden päivittäisten hinnannuutosten ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan korin päivittäisten hinnannuutosten välinen korrelaatio on vähintään kuuden kuukauden ajan ollut vähintään 0,9; 'korrelaatiolla' tarkoitetaan tässä korrelaatiokerrointa yhteissijoitusyrityksen päivittäisen tuoton ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan korin päivittäisen tuoton välillä.
3. Jos laitoksella ei ole päivittäin käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksen sijoituksista, se voi laskea positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omia varoja koskevat vaatimukset, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:
- a) oletetaan, että yhteissijoitusyritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti sellaisiin omaisuuslajeihin, joilla omia varoja koskeva vaatimus on suurin yleisriskin ja erityisriskin osalta erikseen, ja jatkaa sitten sijoitusten tekemistä alemman omia varoja koskevan vaatimuksen omaisuuslajeihin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan. Yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksien positiota käsitellään edellä mainitun oletuksen mukaisesti muodostetussa positiossa olevana omistuksena;
  - b) laskiessaan omia varoja koskevaa vaatimustaan erikseen erityisriskin ja yleisriskin osalta laitokset ottavat huomioon yhteissijoitusyrityksissä olevien osuuksiensa positioista vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollisen enimmäismäärän siten, että ne kasvattavat yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksiensa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan kyseisen yrityksen valtuuksien mukaan enintään kasvattaa;
  - c) jos tämän kohdan mukaisesti määritetty yleis- ja erityisriskin yhteenlaskettu omia varoja koskeva vaatimus on suurempi kuin 337 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus, se rajataan kyseisessä kohdassa säädetyn vaatimuksen suuruiseksi.
4. Laitokset voivat antaa toimeksi seuraavassa mainituille kolmansille osapuolille laskea ja ilmoittaa tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti yhteissijoitusyrityksissä olevien 1-4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien positioidensa positioriskiä liittyvät omia varoja koskevat vaatimukset:

- a) yhteissijoitusyrityksen tallettajalaitos edellyttäen, että yhteissijoitusyritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän tallettajalaitokseen;
- b) muiden yhteissijoitusyritysten osalta yhteissijoitusyrityksen rahoitusyhtiö edellyttäen, että rahoitusyhtiö täyttää 127 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

3 luku

Valuuttakurssiriskin omia varoja koskevat vaatimukset

340 artikla

Valuuttakurssiriskin kynnysarvo ja painotus

Jos 341 artiklassa esitetyn menetelmän mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa – mukaan lukien mahdolliset valuutta- ja kultapositionit, joiden osalta omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan sisäistä mallia käyttäen – on enemmän kuin 2 prosenttia sen kaikista omista varoista, laitoksen on laskettava valuuttakurssiriskin omia varoja koskeva vaatimus. Valuuttakurssiriskin omia varoja koskeva vaatimus lasketaan kertomalla laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa 8 prosentilla ilmoitusvaluutan määräisenä.

341 artikla

Kokonaisnettovaluuttapositioniin liittyvän riskiposition laskeminen

1. Laitoksen on ensin laskettava avoin nettopositionsa kussakin valuutassa (ilmoitusvaluutta mukaan luettuna) ja kullassa seuraavien erien (positiivisten ja negatiivisten) summana:
  - a) nettoavistapositionio (eli kaikki varat, joista on vähennetty kaikki velat, mukaan lukien kertyneet korot, kyseisenä valuuttana tai kullan osalta kultamääräinen nettoavistapositionio);
  - b) nettotermiinipositionio eli kaikki valuutta- ja kultatermiinisopimusten perusteella saatavat määrät, joista on vähennetty kyseisten sopimusten perusteella maksettavat määrät ja joihin sisältyvät valuutta- ja kultafutuurit ja valuuttavaihtosopimusten pääoma, jota ei ole sisällytetty avistapositionioon;
  - c) peruuttamattomat takuut ja vastaavat rahoitusvälineet, joita varmasti käytetään ja joiden perusteella tehtäviä suorituksia ei todennäköisesti saada takaisin;
  - d) kaikkien valuutta- ja kultaoptioiden nettodeltavasta-arvo tai deltaperusteinen nettoarvo;
  - e) muiden optioiden markkina-arvo.

Edellä e alakohdan soveltamiseksi deltana on soveltuvin osin käytettävä toimivaltaisten viranomaisten luvalla kyseisen pörssin deltaa, tai jos sitä ei ole käytettävissä tai kun on kyse pörssin ulkopuolisista (OTC-)optioista, laitoksen itsensä

asianmukaista mallia käyttäen laskemaa deltaa. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

Laitos voi sisällyttää mukaan ennakoitua nettotulot ja -menot, jotka eivät ole vielä kertyneet mutta jotka on jo täysin suojattu, jos tämä tehdään johdonmukaisesti.

Laitos voi jakaa korivaluuttojen nettopositiot koriin sisältyviin valuuttoihin voimassa olevien kiintiöiden perusteella.

2. Sellaiset positiot, joita laitos on ottanut voidakseen suojautua vakavaraisuussuhteeseensa haitallisesti vaikuttavilta valuuttakurssin vaikutuksilta 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla jättää ottamatta huomioon laskettaessa avoimia nettovaluuttapositioita. Tällaisten positioiden pitäisi olla luonteeltaan rakenteellisia tai sellaisia, ettei niillä käydä kauppaa ja vaaditaan erillinen toimivaltaisten viranomaisten suostumus, jos edellytyksiä niiden poislukemiseksi muutetaan. Samaa käsittelyä voidaan soveltaa edellä esitetyin edellytyksin laitoksen sellaisiin positioihin, jotka koskevat omien varojen laskennassa vähennettyjä eriä.
3. Laitos voi käyttää nykyarvoa laskettaessa kunkin valuutan ja kullan avointa nettopositiota edellyttäen, että laitos soveltaa tätä menetelmää johdonmukaisesti.
4. Kaikkien muiden valuuttojen paitsi ilmoitusvaluutan lyhyet ja pitkät nettopositiot sekä kullan lyhyt tai pitkä nettopositio muutetaan ilmoitusvaluutan määräisiksi käyttäen avistakurssia. Tämän jälkeen lasketaan erikseen yhteen lyhyet ja pitkät positiot, jotta saadaan lyhyiden nettopositioiden ja pitkien nettopositioiden kokonaismäärät. Näistä kokonaismääristä suurempi on laitoksen kokonaisnettovaluuttapositio.
5. Laitosten on otettava omia varoja koskevissa vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä edellisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

342 artikla

Yhteissijoitusyritysten valuuttakurssiriskit

1. Edellä 341 artiklan soveltamiseksi otetaan yhteissijoitusyritysten osalta huomioon yhteissijoitusyrityksen todelliset valuuttapositiot.

2. Laitokset voivat käyttää seuraavien kolmansien osapuolten raportoimia, yhteissijoitusyrityksessä olevia valuuttapositioneja koskevia tietoja:
  - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tallettajalaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän tallettajalaitokseen;
  - b) muiden yhteissijoitusyritysten osalta yhteissijoitusyrityksen rahoitusyhtiö edellyttäen, että rahoitusyhtiö täyttää 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

3. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksessä olevista valuuttapositioneista, on oletettava, että yhteissijoitusyritys on saavuttanut valtuuksiensa mukaisen valuuttamääräisten sijoitusten enimmäismäärän, ja laitosten on kaupankäyntivarastoon luettavien positionien osalta otettava valuuttakurssiriskin omia varoja koskevaa vaatimusta laskiessaan huomioon yhteissijoitusyrityksissä olevista positioistaan vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollinen enimmäismäärä. Tämä tehdään kasvattamalla yhteissijoitusyrityksessä olevaa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan yhteissijoitusyrityksen sijoitusvaltuuksien mukaan enintään kasvattaa. Edellä esitetyn oletuksen mukaisesti muodostettua yhteissijoitusyrityksen valuuttapositioneja käsitellään erillisenä valuuttana samaan tapaan kuin kultamääräisiä sijoituksia paitsi silloin, kun yhteissijoitusyrityksen sijoituksen suunta tunnetaan, jolloin pitkä kokonaispositio voidaan laskea yhteen avoimen pitkän kokonaisvaluuttaposition kanssa ja lyhyt kokonaispositio voidaan laskea yhteen avoimen lyhyen kokonaisvaluuttaposition kanssa. Tällaisia positioita ei saa nettouttaa ennen laskennan suorittamista.

343 artikla

Läheisesti keskenään korreloivat valuutat

1. Laitokset voivat täyttää lievemmit omia varoja koskevat vaatimukset keskenään läheisesti korreloivien valuuttojen positionien kattamiseksi. Kahden valuutan katsotaan korreloivan läheisesti keskenään ainoastaan, jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevien, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerättyjen tietojen perusteella laskettu todennäköisyys sille, että kyseisten valuuttojen samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista syntyy seuraavien kymmenen arkipäivän aikana tappio, joka on enintään 4 prosenttia kyseisen nettoutetun position (ilmoitusvaluuttaan arvostetusta) arvosta, on vähintään 99 prosenttia, jos käytetään kolmen vuoden tarkastelujaksoa, tai 95 prosenttia, jos käytetään viiden vuoden tarkastelujaksoa. Omia varoja koskeva vaatimus kahden läheisesti keskenään korreloivan valuutan nettoutetun position osalta on 4 prosenttia kerrottuna nettoutetun position arvolla.
2. Tämän luvun mukaisia vaatimuksia laskiessaan laitokset voivat jättää huomiotta sellaisten valuuttojen positiot, joita koskee valtioiden välinen sitova sopimus, jonka tarkoituksena on vähentää kyseisen valuutan vaihtelua suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin. Laitosten on laskettava näiden valuuttojen nettoutetut positiot ja sovellettava niihin omia varoja koskevaa vaatimusta, joka on vähintään puolet tällaisessa valtioiden välisessä sopimuksessa vahvistetusta kyseisten valuuttojen suurimmasta sallitusta kurssivaihtelusta.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät 1 kohdassa asetetut edellytykset.

EVP toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen nettoutettuihin positioihin liittyvä omia varoja koskeva vaatimus on 1,6 prosenttia kyseisten nettoutettujen positioiden arvosta.
5. Ainoastaan tässä artiklassa tarkoitettujen valuuttojen nettouttamatta jääneet positiot sisällytetään avoimeen kokonaisnettopositioon 341 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4 luku

Hyödykeriskin omia varoja koskevat vaatimukset

344 artikla

Menetelmän valinta hyödykeriskiä varten

Laitosten on laskettava hyödykeriskin omia varoja koskeva vaatimus jollakin 348, 349 tai 350 artiklassa esitetyllä menetelmällä, jollei 345–347 artiklan säännöksistä muuta johdu. ***Olisi erotettava toisistaan hyödykemarkkinariski, joka liittyy fyysisten hyödykkeiden kaupankäyntiä harjoittaville (mukaan luettuina tuottajat ja loppukäyttäjät) toteutettaviin tai heidän toteuttamiinsa suojaustoimenpiteisiin, ja rahoitushyödykejohdannaisilla käytävä kauppa, jossa laitoksen vastapuolen ydinliiketoimintaan ei kuulu kaupankäynti fyysisillä hyödykkeillä.***

345 artikla

Liitännäinen hyödykekauppa

1. Liitännäistä maataloushyödykekauppaa harjoittavat laitokset voivat määrittää omia varoja koskevat vaatimukset fyysisen hyödykevarastonsa osalta kunkin vuoden lopussa seuraavaksi vuodeksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) laitoksella on kaiken aikaa vuoden aikana hallussaan kyseistä riskiä varten omat varat, jotka eivät alita varovaista arviota kyseiseen riskiin liittyvästä keskimääräisestä omia varoja koskevasta vaatimuksesta seuraavaksi vuodeksi;
  - b) laitos tekee varovaisen arvion a alakohdan mukaisesti lasketun arvon ennakoidusta volatilitietistä ***ja ottaa siinä huomioon kriisivuosina tai vuosina, jolloin on syntynyt yllättäviä kriittisiä tilanteita, vallinneen korkeamman volatilitietin sekä noudattaa ennalta varautumisen periaatetta suhteessa mahdollisiin hyödykkeiden maailmanmarkkinahintojen huomattaviin pitkän aikavälin heilahteluihin;***
  - c) laitoksen keskimääräinen kyseiseen riskiin liittyvä omia varoja koskeva vaatimus ei ylitä 5:tä prosenttia sen omista varoista tai yhtä miljoonaa euroa ja, ottaen

huomioon b alakohdan mukaisesti arvioitu volatilititeetti, omia varoja koskevan vaatimuksen ennakoitu korkein taso ei ylitä 6,5:tä prosenttia sen omista varoista;

- d) laitos seuraa jatkuvasti, vastaavatko a ja b alakohdan mukaisesti tehdyt arviot edelleen todellisuutta.
2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne soveltavat 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa.

346 artikla Hyödykepositiot

1. Kaikki hyödykepositiot tai hyödykejohdannaispositiot ilmaistaan käyttäen hyödykkeiden vakiomittayksikköä. Kunkin hyödykkeen käteishinta ilmaistaan ilmoitusvaluuttana.
2. Kulta- tai kultajohdannaispositioista katsotaan aiheutuvan valuuttakurssiriski, ja niiden hyödykeriski lasketaan 3 luvun tai soveltuvin osin 5 luvun mukaisesti.

4. Yksittäisen hyödykkeen nettopositiolla tarkoitetaan 349 artiklan 1 kohdassa laitoksen sellaisten pitkien ja lyhyiden positioiden erotusta, jotka koskevat samaa hyödykettä ja samanlaisia hyödykkeisiin perustuvia futuureja, optioita ja optiotodistuksia. Johdannaisopimuksia käsitellään 347 artiklan mukaisesti kohde-etuutena olevan hyödykkeen positioina.

5. Hyödykeposition laskemiseksi seuraavia positiioita käsitellään saman hyödykkeen positioina:

- a) hyödykkeiden eri alaryhmien positiot, jos alaryhmät ovat toimitettaessa keskenään vaihtokelpoisia;
- b) samankaltaisten hyödykkeiden positiot, jos kyseiset hyödykkeet ovat toisensa läheisesti korvaavia ja jos hintojen muutosten väliseksi korrelaatioksi voidaan selvästi osoittaa vähintään 0,9 vähintään yhden vuoden ajalta.

347 artikla Eriyiset välineet

1. Hyödykefutuurit ja yksittäisten hyödykkeiden osto- ja myyntitermiinit otetaan laskennassa huomioon käyttäen hyödykkeen vakiomittayksikkönä ilmaistuja nimellismääriä ja erääntymispäivän mukaista maturiteettia.
2. Hyödykkeisiin perustuvia swap-sopimuksia, joiden nojalla toinen osapuoli maksaa kiinteää hintaa ja toinen käypää markkinahintaa, käsitellään sopimuksen nimellismäärän suuruisena positiosarjana, jossa soveltuvin osin kukin positio vastaa kutakin swap-sopimuksen maksua ja sijoittuu sen mukaisesti 348 artiklan 1 kohdan mukaisiin maturiteettiluokkiin. Positiot ovat pitkiä positiioita, jos laitos maksaa kiinteän hinnan ja saa vaihtuvan hinnan, ja lyhyitä positiioita, jos laitos saa kiinteän hinnan ja maksaa vaihtuvan hinnan. Hyödykkeisiin perustuvat swap-sopimukset, joissa

vaihto koskee eri hyödykkeitä, ilmoitetaan maturiteettipohjaisen menetelmän asianomaisessa taulukossa.

3. Hyödykkeitä tai hyödykejohdannaisia koskevia optioita ja optiotodistuksia käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuuden arvoa kerrottuna deltalla. Nämä positiot voidaan nettouttaa sellaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa, joissa kohde-etuutena on täysin samanlainen hyödyke tai hyödykejohdannainen. Deltana on soveltuvin osin käytettävä toimivaltaisten viranomaisten luvalla kyseisen pörssin deltaa, tai jos sitä ei ole käytettävissä tai kun on kyse pörssin ulkopuolisista (OTC-)optioista, laitoksen itsensä asianmukaista mallia käyttäen laskemaa deltaa. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

Laitosten on otettava omia varoja koskevissa vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Jos laitos on jokin seuraavista, sen on sisällytettävä asianomaiset hyödykkeet hyödykeriskin omia varoja koskevan vaatimuksen laskelmaan:
- a) takaisinostosopimuksen perusteella hyödykkeitä tai niiden omistusoikeutta koskevia taattuja oikeuksia luovuttava osapuoli;
  - b) hyödykkeiden lainaksi antamista koskevan sopimuksen mukainen hyödykkeiden lainaksiantaja.

348 artikla

Maturiteettipohjainen menetelmä

1. Laitoksen on käytettävä jokaisesta hyödykkeestä erillistä maturiteettitaulukkoa taulukon 1 mukaisesti. Kaikki yhtä hyödykettä koskevat positiot on jaoteltava asianmukaisesti maturiteettiluokkiin. Fyysiset varastot on merkittävä ensimmäiseen maturiteettiluokkaan nolasta enintään kuukauteen.

Taulukko 1	
Maturiteettiluokka	Perusriski-painotus
(1)	(%)
	(2)

$0 \leq 1$ kuukausi	1,50
$> 1 \leq 3$ kuukautta	1,50
$> 3 \leq 6$ kuukautta	1,50
$> 6 \leq 12$ kuukautta	1,50
$> 1 \leq 2$ vuotta	1,50
$> 2 \leq 3$ vuotta	1,50
> 3 vuotta	1,50

2. Positiot, jotka ovat saman hyödykkeen positioita, voidaan nettouttaa keskenään ja merkitä asianmukaisiin maturiteettiluokkiin nettomääräisinä seuraavien positioiden osalta:
- amana päivänä erääntyviä sopimuksia koskevat positiot;
  - kymmenen päivän sisällä toisistaan erääntyviä sopimuksia koskevat positiot, jos sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla on päivittäiset toimituspäivät.
3. Tämän jälkeen laitoksen on laskettava pitkien positioiden summa ja lyhyiden positioiden summa jokaisessa maturiteettiluokassa. Se pitkien positioiden osuus, joka voidaan kussakin maturiteettiluokassa nettouttaa lyhyiden positioiden kanssa, on kyseisen maturiteettiluokan nettoutettu positio. Jäljelle jäänyt pitkä tai lyhyt positio on kyseisen maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyt positio.
4. Se osuus maturiteettiluokan nettouttamatta jääneestä pitkästä positioista, joka voidaan nettouttaa jonkin taulukossa jäljempänä olevan maturiteettiluokan nettouttamatta jääneen lyhyen position kanssa, tai päinvastoin, on kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio. Nettouttamatta jääneen pitkän tai lyhyen position osuus, jota ei voida edellä esitetyllä tavalla nettouttaa, on nettouttamatta jäänyt positio.
5. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta asianmukaisen maturiteettitaulukon perusteella seuraavien erien summana:
- nettoutettujen pitkien ja lyhyiden positioiden summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 kullekin maturiteettiluokalle määrätyllä perusriskikertoimella ja hyödykkeen käteishinnalla;
  - kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio kultakin maturiteettiluokalta, johon on siirretty nettouttamatta jäänyt osuus positioista, kerrottuna 0,6 prosentilla (luokkien välinen kerroin) ja hyödykkeen käteishinnalla;
  - jäljelle jääneet nettouttamatta olevat positiot kerrottuna 15 prosentilla (avoimen position kerroin) ja hyödykkeen käteishinnalla.

6. Laitoksen omia varoja koskeva kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 5 kohdan mukaisesti laskettujen omia varoja koskevien vaatimusten summana.

349 artikla
Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta seuraavien erien summana:
- a) 15 prosenttia hyödykettä koskevasta pitkästä tai lyhyestä nettopositioista, kerrottuna hyödykkeen käteishinnalla;
  - b) 3 prosenttia hyödykettä koskevasta lyhyiden ja pitkien positioiden summana lasketusta bruttopositioista, kerrottuna hyödykkeen käteishinnalla.
2. Laitoksen omia varoja koskeva kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 1 kohdan mukaisesti laskettujen omia varoja koskevien vaatimusten summana.

350 artikla
Laajennettu maturiteettipohjainen menetelmä

Laitokset voivat käyttää seuraavassa taulukossa 2 esitettyjä perusriskin, luokkien välisen riskin ja avoimen position riskin minimipainotuksia 348 artiklassa esitettyjen sijasta edellyttäen, että

- a) laitokset käyvät huomattavaa hyödykekauppaa;
- b) laitoksilla on asianmukaisesti hajautettu kaupankäyntisalkku hyödykkeitä varten;
- c) laitokset eivät vielä voi käyttää sisäisiä malleja hyödykeriskin omia varoja koskevan vaatimuksensa laskemiseen.

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan käytöstä ja esitettävä samalla näyttö toimistaan, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön sisäinen malli hyödykeriskin omia varoja koskevan vaatimuksen laskemista varten.

Taulukko 2				
	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maataloushyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Perusriskipainotus (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Luokkien välisen riskin painotus (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Avoimen position riskin	8	10	12	15

painotus (%)				

5 luku

Sisäisten mallien käyttö omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi

1 jakso

Lupa sisäisten mallien käyttöön ja omia varoja koskevat vaatimukset

351 artikla

Erityisriski ja yleisriski

Kaupankäynnin kohteena olevan vieraan pääoman ehtoisen instrumentin tai oman pääoman ehtoisen instrumentin tai tällaista instrumenttia koskevan johdannaisen positionriski voidaan jakaa kahteen osatekijään tämän luvun soveltamiseksi. Ensimmäinen osatekijä on erityisriski, eli kyseisen instrumentin hinnanvaihteluriski, johon vaikuttavat instrumentin liikkeeseenlaskijaan tai, johdannaisen ollessa kyseessä, johdannaisen kohde-etuutena olevan instrumentin liikkeeseenlaskijaan liittyvät seikat. Toinen osatekijä on yleisriski, joka on kyseisen instrumentin hinnanmuutosriski, joka syntyy korkotason vaihteluista (kun kyseessä ovat kaupankäynnin kohteena olevat vieraan pääoman ehtoiset instrumentit tai niitä koskevat johdannaiset) tai osakemarkkinoiden yleisestä muutoksesta, joka ei johdu yksittäisten arvopapereiden ominaispiirteistä (kun kyseessä ovat osakkeet tai niitä koskevat johdannaiset).

352 artikla

Lupa sisäisten mallien käyttöön

1. Todettuaan, että laitos täyttää soveltuvien osin 2, 3 ja 4 jakson vaatimukset, toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille lupa laskea omia varoja koskevat vaatimuksensa yhden tai useamman seuraavassa mainitun riskiluokan osalta käyttäen sisäisiä mallejaan 2–4 luvussa esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä:
  - a) oman pääoman ehtoisten instrumenttien yleisriski;
  - b) oman pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriski;
  - c) vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien yleisriski;
  - d) vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriski;
  - e) valuuttariski;
  - f) hyödykeriski.
2. Niissä riskiluokissa, joissa laitokselle ei ole myönnetty 1 kohdassa tarkoitettua lupaa käyttää sisäisiä malleja, laitoksen on edelleen laskettava omia varoja koskevat vaatimukset soveltuvien osin 2, 3 ja 4 luvun mukaisesti. Sisäisten mallien käyttöön vaaditaan toimivaltaisten viranomaisten lupa kunkin riskiluokan osalta. Sisäisten mallien käytön olennaisiin muutoksiin, sisäisten mallien käytön laajentamiseen (erityisesti uusiin riskiluokkiin) ja stressitestatun todennäköisen tappioluvun ensimmäiseen laskemiseen 354 artiklan 2 kohdan mukaisesti vaaditaan erillinen lupa toimivaltaiselta viranomaiselta.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
- a) sisäisten mallien käytön laajennusten ja muutosten olennaisuuden arviointiin sovellettavat edellytykset;
  - b) arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille luvan käyttää sisäisiä malleja;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **1 päivänä joulukuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

353 artikla

Omia varoja koskevat vaatimukset käytettäessä sisäisiä malleja

1. Riskiluokissa, joissa laitokselle ei ole myönnetty lupaa käyttää sisäistä mallia, 2, 3 ja 4 luvun mukaisesti laskettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi kunkin sisäistä mallia käyttävän laitoksen on noudatettava omia varoja koskevaa vaatimusta, joka on ilmaistu a ja b alakohdan summana seuraavasti:
- a) suurin seuraavista arvoista:
    - i) jäljempänä 354 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku (VaRt-1);
    - ii) jäljempänä 354 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (VaRavg) kerrottuna kertoimella (mc) 355 artiklan mukaisesti;
  - b) suurin seuraavista arvoista:
    - i) jäljempänä 354 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu tuorein saatavilla oleva laitoksen stressitestattu todennäköinen tappioluku (sVaRt-1); ja
    - ii) [10 a] kohdassa määritetyllä tavalla ja tiheydellä laskettujen päivittäisten stressitestattujen todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (sVaRavg), kerrottuna kertoimella (ms) 355 artiklan mukaisesti.
2. Laitosten, jotka käyttävät sisäistä mallia omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseen vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriskin osalta, on täytettävä omia varoja koskeva lisävaatimus, joka on ilmaistu a ja b alakohdan summana seuraavasti:
- a) edellä 326 ja 327 artiklan mukaisesti laskettu omia varoja koskeva vaatimus kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistamispositioiden ja niiden tappion luottojohdannaisten erityisriskin osalta lukuun ottamatta niitä, jotka on sisällytetty omia varoja koskevaan vaatimukseen korrelaatiokaupankäyntisalkun

erityisriskin osalta 4 jakson mukaisesti, ja soveltuvin osin erityisriskin omia varoja koskeva vaatimus 2 luvun 6 jakson mukaisesti sellaisten yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuvien positioiden osalta, joiden osalta 339 artiklan 1 kohdan tai 339 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset eivät täyty;

- b) suurempi seuraavista:
    - i) jäljempänä 3 jakson mukaisesti laskettu laitoksen viimeisin maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kasvua kuvaava luku;
    - ii) kyseisen luvun keskiarvo 12 edellisen viikon ajalta.
3. Laitosten, joilla on 371 artiklan 1–3 kohdan vaatimusten mukainen korrelaatiokaupankäyntisalkku, on täytettävä omia varoja koskeva lisävaatimus, joka vastaa suurempaa seuraavista:
- a) jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu viimeisin korrelaatiokaupankäyntisalkun riskiä kuvaava luku;
  - b) kyseisen luvun keskiarvo 12 edellisen viikon ajalta;
  - c) kahdeksan prosenttia siitä omia varoja koskevasta vaatimuksesta, joka tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viimeisimmän riskiluvun laskemisen ajankohtana laskettaisiin 327 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikkien korrelaatiokaupankäyntisalkun sisäiseen malliin sisältyvien positioiden osalta.

2 jakso

Yleiset vaatimukset

354 artikla

Todennäköisen tappioluvun ja stressitestatun todennäköisen tappioluvun laskeminen

- 1. Edellä 353 artiklassa tarkoitettua todennäköistä tappiolukua koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:
  - a) todennäköinen tappioluku lasketaan päivittäin;
  - b) 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli;
  - c) kymmenen päivän pitoaika;
  - d) vähintään yhtä vuotta vastaava tarkastelujakso lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi tarkastelujakso on aiheellinen hintojen vaihtelun merkittävän lisääntymisen vuoksi;
  - e) tietojen päivittäminen vähintään kuukausittain.

Laitos voivat käyttää todennäköisiä tappiolukuja, jotka on laskettu kymmentä päivää lyhyempien pitoaikojen mukaan, skaalaamalla ne ylöspäin kymmeneen päivään käyttäen asianmukaista menetelmää, jota tarkistetaan säännöllisesti.

2. Laitoksen on lisäksi laskettava vähintään viikoittain nykyisen salkun 'stressitettavuus todennäköinen tappioluku' ensimmäisessä kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti siten, että markkinariskin sisäisen mallin tiedot on kalibroitu 12 kuukauden pituisen yhtäjaksoisen ajanjakson tietojen kanssa, jolloin esiintyi laitoksen salkun kannalta merkityksellisiä rahoitusmarkkinoiden ongelmia. Laitoksen on vähintään vuosittain tarkistettava kyseiset aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot ja ilmoitettava tarkistamisen tulos toimivaltaisille viranomaisille. EPV seuraa stressitetyn todennäköisen tappioluvun laskemisessa noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita kyseisistä käytänteistä.

355 artikla

Lakisääteinen toteutumatestaus ja kertoimet

1. Edellä 354 artiklassa tarkoitettujen laskelmien tulokset on kerrottava kertoimilla (mc) ja (ms).
2. Kertoimina (mc) ja (ms) on 3, johon on lisätty 0:n ja 1:n välillä oleva lisäkerroin taulukon 1 mukaisesti. Lisäkertoimen suuruus riippuu 250 viimeksi kuluneen pankkipäivän ajalta tehdyissä, yhden päivän todennäköisiä tappiolukuja koskevissa 354 artiklan 1 kohdan mukaisissa toteutumestestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärästä.

Taulukko 1	
Ylitysten lukumäärä	Lisäkerroin
alle 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 tai enemmän	1,00

3. Laitosten on laskettava päivittäiset ylitykset käyttämällä kaupankäyntisalkun oletettuun ja todelliseen arvonmuutokseen perustuvaa toteutumestestausta. Ylitys on kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää laitoksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän todennäköisen tappioluvun. Lisäkertoimen määrittämiseksi ylitysten lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain ja sen on oltava yhtä suuri kuin kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä suuremman määrä.

Kaupankäyntisalkun arvon oletettujen muutosten toteutumestestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon vertailuun, olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina.

Kaupankäyntisalkun arvon todellisten muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän todellisen päätösarvon vertailuun, poislukien maksut, välityspalkkiot ja nettokorkotulo.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa rajoittaa lisäkertoimen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä johtuvaan arvoon, jos todellisen arvonmuutoksen mukaisten ylitysten lukumäärä ei johdu sisäisen mallin puutteista.
5. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat jatkuvasti valvoa kertoimien asianmukaisuutta, laitosten on ilmoitettava viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimivaltaisille viranomaisille ylityksistä, jotka ne ovat havainneet toteutumatestiohjelmallaan.

356 artikla

Riskien mittaamista koskevat vaatimukset

1. Positionriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin ja korrelaatiokaupankäynnin sisäisen mallin on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
  - a) mallin on mitattava tarkasti kaikki olennaiset hintariskit;
  - b) mallin on katettava riittävä määrä riskitekijöitä riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla. ***Jos riskitekijä on sisällytetty laitoksen hinnoittelumalliin mutta ei riskienmittausmalliin, laitoksen on pystyttävä perustelevaan sen jättäminen pois riskienmittausmallista toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.*** Laitoksen on sisällytettävä malliinsa vähintään ne riskitekijät, jotka on sisällytetty sen hinnoittelumalliin. Riskienmittausmallissa on käsiteltävä optioiden ja muiden tuotteiden epälinearisuuksia, korrelaatoriskejä ja perusriskiä. Jos riskitekijöistä käytetään arvioita, niillä on pitänyt todistetusti pystyä hyväksyttävällä tarkkuudella määrittämään hallussa olevaan positioon liittyviä riskejä.
2. Positionriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
  - a) mallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kaikkien niiden valuuttojen korkoja, joissa laitoksella on koron muutoksille herkkiä, laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita. Laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksytyjä menetelmiä. Tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on jaettava vähintään kuuteen maturiteetti luokkaan korkojen volatilitteettivaihteluiden selville saamiseksi korkokäyrällä. Mallin on myös mitattava eri korkokäyrien epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski;
  - b) mallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä valuuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat. Yhteissijoitusyritysten osalta huomioon otetaan yhteissijoitusyrityksen todelliset valuuttapositiot. Laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen raportoimia, yhteissijoitusyrityksen valuuttapositioita koskevia tietoja silloin, kun kyseisen tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla. Jos laitoksella ei ole

käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksen valuuttapositioneista, tämä positio on luotava ja sitä olisi käsiteltävä 342 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- c) mallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kaikkia niitä osakemarkkinoita varten, joilla laitoksella on merkittäviä positioita;
  - d) mallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista hyödykettä varten, jossa laitoksella on merkittäviä positioita. Mallin on myös mitattava samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden hintojen muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski ja maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski. Siinä on myös otettava huomioon markkinoiden piirteet, erityisesti toimituspäivät ja kaupankäyntiin osallistuvien mahdollisuus sulkea positiot;
  - e) riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja/tai positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on laitoksen sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä saa käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatilitteettia.
3. Tämän luvun soveltamiseksi käyttämässään sisäisissä malleissa laitokset voivat käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokan sisällä ja riskiluokkien välillä vain, jos laitoksen käyttämä korrelaatioiden mittaumenetelmä on asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti.

357 artikla

Laadulliset vaatimukset

1. Tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin on oltava rakenteeltaan asianmukainen, sitä on sovellettava kattavasti ja sen on erityisesti täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:
- a) positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävä sisäinen malli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella ilmoitetaan vastuisiin sisältyvistä riskeistä ylimmälle johdolle;
  - b) laitoksella on kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan ylimmälle johdolle. Yksikkö vastaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin suunnittelusta ja toteutuksesta. Yksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan validoinnin. Yksikkö laatii ja analysoi päivittäin raportteja, jotka koskevat positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävällä sisäisellä mallilla tuotettuja tuloksia ja kaupankäyntilimiitteihin liittyviä aiheellisia toimenpiteitä;
  - c) laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

- d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä sisäisiä malleja kaupankäynnissä, riskienvalvonnassa, sisäisessä tarkastuksessa ja kauppohenkilöstön selvityksessä (back office), mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit;
  - e) laitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että sisäisten mallien yleistä toimivuutta koskevia dokumentoituja sisäisiä käytänteitä ja valvontamenettelyjä noudatetaan, mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit;
  - f) voidaan osoittaa, että tämän luvun soveltamiseksi käytettävällä sisäisellä mallilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit;
  - g) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen stressitestiohjelman, joka sisältää myös käänteiset stressitestit ja tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin, ja ylin johto tarkastelee näistä stressitesteistä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä. Tämän prosessin on katettava erityisesti markkinoiden epälikvidisyys markkinaolosuhteiden vaikeutuessa, keskittymäriski, yhdensuuntaiset markkinat, tapahtumariski ja äkillistä luottotappiota koskeva riski, tuotteiden epälineaarisuus, selkeät miinusoptiot (deep out of the money), positiot, jotka altistuvat hintaeroille ja muille riskeille, joita ei voida asianmukaisesti kattaa sisäisillä malleilla. Sovelletujen sokkien on kuvattava salkun luonnetta ja aikaa, joka saattaisi kulua riskeiltä suojautumiseen tai riskienhallintaan vaikeissa markkinaolosuhteissa;
  - h) laitoksen on osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan teetettävä riippumaton selvitys sisäisistä malleistaan, mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit.
2. Ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitetun selvityksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta. Laitoksen on vähintään kerran vuodessa toimitettava yleisen riskienhallintajärjestelmänsä tarkastus. Tarkastuksessa on käsiteltävä seuraavia asioita:
- a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;
  - b) riskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus;
  - c) laitoksessa noudatettu, kaupankäyntiä ja kauppohenkilöstön selvitystoimintaa (front ja back office) hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;
  - d) riskienmittausmallin kattamien riskien laajuus ja riskienmittausjärjestelmään tehtävien merkittävien muutosten validointi;
  - e) positioita koskevien tietojen täsmällisyys ja täydellisyys, volatilitetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien täsmällisyys;

- f) tapa, jolla laitoksessa varmistetaan sisäisessä mallissa käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuus, ajanmukaisuus ja luotettavuus sekä niiden riippumattomuus;
  - g) mallien tarkkuutta mittaavan toteutumatestauksen validointimenettely.
3. Sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä kyseisiä uusia tekniikoita ja menettelytapoja tämän luvun soveltamiseksi käyttämissään sisäisissä malleissa.

358 artikla
Sisäinen validointi

1. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat validoineet kaikki niiden tämän luvun soveltamiseksi käyttämät sisäiset mallit riittävällä tavalla, jotta voitaisiin varmistaa, että mallit ovat käsitteellisesti moitteettomia ja kattavat riittävällä tavalla kaikki merkittävät riskit. Validointi on suoritettava heti kun sisäinen malli on kehitetty ja aina kun siihen tehdään merkittäviä muutoksia. Validointi on lisäksi suoritettava säännöllisin väliajoin ja etenkin kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen malli enää sovellu tarkoitukseensa. Sitä mukaa kuin sisäisen validoinnin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä tätä kehitystä. Sisäisen mallin validointia ei saa rajoittaa toteutumatestaukseen, vaan sen on sisällettävä myös vähintään seuraavat osatekijät:
- a) testit, joilla osoitetaan, että sisäisen mallin perustana olevat oletukset ovat asianmukaisia eivätkä johda riskin ali- tai yliarviointiin;
  - b) lakisääteisten toteutumatestausohjelmien lisäksi laitosten on tehtävä omat sisäisen mallin validointitestit, mukaan lukien toteutumatestaus, salkkujensa riskien ja rakenteen perusteella;
  - c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä mallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, kuten suojaavan ja suojattavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvia merkittäviä riskejä (perusriski, basis risk) ja keskittymäriskiä.
2. Laitoksen on suoritettava kaupankäyntisalkun arvon sekä todellisen että oletetun muutoksen toteutumatestaus.

3 jakso
Erityisriskin mallintamista koskevat erityisvaatimukset

359 artikla
Erityisriskin mallintamista koskevat vaatimukset

Erityisriskin omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin ja korrelaatiokaupankäynnin sisäisen mallin on täytettävä seuraavat lisävaatimukset:

- a) se selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;
- b) se osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;

- c) se mittaa luotettavasti myös epäedullisten olosuhteiden vaikutusta;
- d) se on validoitu erityisriskin kattamistarkkuutta mittaavalla toteutumatestillä. Jos laitos suorittaa kyseisen toteutumatestin merkityksellisten osasalkkujen perusteella, nämä on valittava johdonmukaisella tavalla;
- e) se kattaa riskikohteeseen liittyvän, suojaavan ja suojaavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvan riskin (perusriski, basis risk) ja erityisesti reagoi herkästi huomattaviin ominaiseroihin samankaltaisten mutta ei samanlaisten positioiden välillä;
- f) se kattaa tapahtumariskin.

360 artikla

Erityisriskin malleja koskevat poikkeukset

1. Laitos voi halutessaan jättää sisäisellä mallilla lasketun erityisriskin omia varoja koskevan vaatimuksensa ulkopuolelle ne positiot, joiden osalta se täyttää erityisriskin omia varoja koskevan vaatimuksen 353 artiklan c alakohdan mukaisesti.
2. Laitoksen ei tarvitse kattaa vieraan pääoman ehtoihin instrumentteihin liittyvää maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sisäisellä mallilla, jos se kattaa nämä riskit 4 jakson mukaisilla vaatimuksilla.

4 jakso

maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin sisäinen malli

361 artikla

IRC-mallin käyttöä koskeva vaatimus

Laitoksella, joka käyttää sisäistä mallia omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseen vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriskin osalta, on oltava sisäinen maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymisriskiä (IRC) koskeva malli, jolla se pystyy kattamaan kaupankäyntivarastonsa positioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin, jotka kasvattavat riskejä, jotka voidaan kattaa todennäköiseen tappiolukuun perustuvalla laskennalla siten kuin 354 artiklan 1 kohdassa määritetään. Laitoksen on osoitettava, että sen sisäinen malli on vakausstandardeiltaan luottoriskiä sovellettavan sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB) mukainen olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti.

362 artikla

M48

Sisäisen IRC-mallin soveltamisala

Sisäisen IRC-mallin on katettava kaikki positiot, joihin sovelletaan erityiseen korkoriskiä liittyvää omia varoja koskevaa vaatimusta, mukaan lukien positiot, joihin sovelletaan 0 prosentin erityisriskipääomavaatimusta 325 artiklan mukaisesti, mutta ei arvopaperistamispositioita ja n:n luottojohdannaisia.

Laitos voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella johdonmukaisesti soveltaa kyseistä sisäistä mallia kaikkiin julkisesti noteeratuista oman pääoman ehtoisista instrumenteista

muodostuviin positioihin ja julkisesti noteerattuihin oman pääoman ehtoihin instrumentteihin perustuviin johdannaispositioihin. Suostumus on annettava, jos soveltaminen ei ole ristiriidassa riskien mittaamisessa ja hallinnassa sovellettujen laitoksen sisäisten menetelmien kanssa.

363 artikla Sisäisen IRC-mallin parametrit

1. Laitosten on käytettävä sisäistä mallia laskeakseen luvun, joka mittaa maksukyvyttömyydestä ja sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten siirtymästä johtuvat tappiot 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikahorisontin aikana. Laitosten on laskettava tämä luku vähintään viikoittain.
2. Korrelaatiota koskevia oletuksia on tuettava vankkaan käsitteistöön perustuvalla objektiivisten tietojen analyysillä. Sisäisessä mallissa on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät. Keskittymät, joita voi syntyä stressitilanteissa tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä, on myös otettava huomioon.
3. Sisäistä IRC-mallia sovellettaessa otetaan huomioon maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien välisen korrelaation vaikutukset. Sisäisessä mallissa ei saa ottaa huomioon yhtäältä maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien ja toisaalta muiden riskitekijöiden välisiä hajautusvaikutuksia.
4. Sisäisen mallin on perustuttava oletukseen, että riskin taso on vakaa yhden vuoden aikahorisontin ajan, jolloin kaupankäyntivarastoon kuuluvat yksittäiset positiot tai positioyhdistelmät, joissa on niiden likviditeettihorisontin aikana esiintynyt maksukyvyttömyystapauksia tai luottoluokan siirtymiä, uudelleentasapainotetaan likviditeettihorisontin lopussa alkuperäisen riskitason saavuttamiseksi. Laitos voi vaihtoehtoisesti käyttää oletusta yhden vuoden vakaasta positioista.
5. Likviditeettihorisontit on määritettävä sen mukaisesti, kuinka paljon aikaa tarvitaan position myymiseen tai kaikkien olennaisten hintariskien suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa, ottaen erityisesti huomioon position koko. Likviditeettihorisonttien on oltava johdonmukaisia sekä systeemisten että ominaiseroista johtuvien stressitilanteiden aikana sovellettujen todellisten käytänteiden ja saatujen kokemusten kanssa. Likviditeettihorisontti on määritettävä konservatiivisten oletusten mukaisesti, ja sen on oltava riittävän pitkä, jotta myynti tai suojaus ei sinänsä vaikuta olennaisesti hintaan, jolla myynti tai suojaus on tarkoitus toteuttaa.
6. Positiolle tai positioyhdistelmälle määritettävän asianmukaisen likviditeettihorisontin on oltava vähintään kolme kuukautta.
7. Asianmukaista likviditeettihorisonttia positiolle tai positioyhdistelmälle määritettäessä on otettava huomioon laitoksen sisäiset toimintapolitiikat, joita sovelletaan arvonoikaisuihin ja vaikeasti myytävissä olevien positioiden hallintaan. Kun laitos määrittää likviditeettihorisontteja positioyhdistelmille yksittäisten positioiden sijaan, positioyhdistelmien määrittämisperusteiden on mielekkäästi vastattava likviditeettieroja. Keskittyneiden positioiden likviditeettihorisonttien on oltava pidempiä, koska niiden rahaksi muuttuminen kestää kauemmin. Arvopaperistamisvaraston likviditeettihorisonttia määritettäessä on otettava huomioon

aika, joka tarvitaan omaisuuserien muodostamiseen, myymiseen ja arvopaperistamiseen tai olennaisten riskitekijöiden suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa.

364 artikla

Suojausten sisällyttäminen sisäiseen IRC-malliin

1. Suojaukset voidaan sisällyttää laitoksen sisäiseen malliin, jolla katetaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvu. Positiot voidaan nettouttaa, jos pitkät ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen. Pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu useita välineitä tai saman vastapuolen useita arvopapereita, sekä lyhyisiin ja pitkiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa liittyvät suojaus- tai hajautusvaikutukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet nettopositiot mallinnetaan selkeästi. Laitosten on otettava huomioon suojauksen maturiteetin ja likviditeettihorisontin välisenä aikana mahdollisesti toteutuvien olennaisten riskien vaikutukset sekä suojautumisstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset perusriskit jaoteltuina tuotteisiin, pääomarakenteen etuoikeusluokkiin, sisäisiin tai ulkoisiin luottoluokituksiin, maturiteettiin, aloitusvuoteen (vintage) ja muihin välineiden eroihin. Laitoksen on otettava suojaus huomioon ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tai muuta tapahtumaa.
2. Positioiden, jotka on suojattu dynaamisilla suojausstrategioilla, osalta suojauksen uudelleentasapainotus suojatun position likviditeettihorisontin puitteissa voidaan hyväksyä edellyttäen, että laitos
  - a) päättää mallintaa suojauksen uudelleentasapainotuksen johdonmukaisesti kaupankäyntivarastoon kuuluvassa asianmukaisessa positioyhdistelmässä;
  - b) osoittaa, että uudelleentasapainotuksen tulokset edistävät riskien mittaamista;
  - c) osoittaa, että suojausinstrumenttien markkinat ovat riittävän likvidit tällaista uudelleentasapainotusta varten myös vaikeassa markkinatilanteessa. Dynaamisista suojausstrategioista johtuvat jäännösriskit on otettava huomioon omia varoja koskevassa vaatimuksessa.

365 artikla

Sisäistä IRC-mallia koskevat erityiset vaatimukset

1. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvassa sisäisessä mallissa on otettava huomioon optioiden, strukturoitujen luottojohdannaisten ja muiden positioiden, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin, epälineaarinen vaikutus. Laitoksen on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.
2. Sisäisen mallin on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.
3. Laitoksen on osana tämän luvun soveltamiseksi käytettävistä sisäisistä malleistaan tehtävää riippumatonta selvitystä ja validointia erityisesti

- a) validoitava, että korrelaatioihin ja hintojen muutoksiin sovellettava mallintamiseen perustuva lähestymistapa soveltuu laitoksen salkulle, mukaan lukien sen systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset;
  - b) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen sisäisen mallin kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta. Nämä testit eivät saa rajoittaa ainoastaan menneisiin tapahtumiin;
  - c) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.
4. Sisäisen mallin on noudatettava laitoksen sisäisiä riskinhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.
  5. Laitoksen on laadittava sisäisistä malleistaan asiakirjat, jotta korrelaatiota ja muita mallintamiseen liittyviä oletuksia koskevat tiedot ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.
  6. Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatilitteettia.

366 artikla

IRC-menetelmät, jotka eivät täytä kaikkia vaatimuksia

Jos laitos soveltaa maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvaa sisäistä mallia, joka ei ole 363, 364 ja 365 artiklan kaikkien vaatimusten mukainen, mutta noudattaa laitoksen sisäisiä menetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä, laitoksen on pystyttävä osoittamaan, että sen soveltama sisäinen malli johtaa omia varoja koskevaan vaatimukseen, joka on vähintään yhtä suuri kuin mainittujen artiklojen kaikki vaatimukset täyttävät mallin tuottama omia varoja koskeva vaatimus. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain tarkistettava, että edellisen virkkeen säännöksiä on noudatettu. EPV seuraa sisäisten mallien, jotka eivät täytä kaikkia 363, 364 ja 365 artiklan vaatimuksia, käytössä noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita kyseisistä käytänteistä.

5 jakso

Korrelaatiokaupankäynnin sisäinen malli

367 artikla

Korrelaatiokaupankäynnin sisäistä mallia koskevat vaatimukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa, että 327 artiklan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen sijasta korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta lasketaan omia varoja koskeva vaatimus sisäistä mallia käyttäen, jos laitoksilla on lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoihin instrumentteihin liittyvän

erityisriskin osalta ja jos laitokset täyttävät 2–6 kohdan, 356 artiklan 1 kohdan sekä 357, 358 ja 359 artiklan vaatimukset.

2. Laitosten on käytettävä tätä sisäistä mallia laskeakseen luvun, joka mittaa riittävän hyvin kaikki hintariskit 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikahorisontin aikana olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti. Laitosten on laskettava tämä luku vähintään viikoittain.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun mallin on katettava riittävän hyvin seuraavat riskit:
  - a) useista tappioista syntyvä kumulatiivinen riski mukaan lukien tappioiden erilainen järjestys, etuoikeusluokkien tuotteissa;
  - b) luottoriskimarginaalin riski mukaan lukien gammavaikutukset ja ristikkäiset gammavaikutukset;
  - c) laskennallisten korrelaatioiden volatilititeetti mukaan lukien luottoriskimarginaalien ja korrelaatioiden välinen ristikkäisvaikutus;
  - d) hintojen erkanemisriski (basis risk), jossa mukana
    - i) indeksin ja sen vaihtolainojen erkanemisesta johtuva riski, ja
    - ii) indeksin implisiittisen korrelaation aiheuttama hintojen erkaneminen indeksin ja räätälöityjen salkkujen välillä;
  - e) palautusasteen volatilititeetti, sillä se liittyy perintäasteen taipumukseen vaikuttaa herkästi etuoikeusluokan hintoihin;
  - f) siltä osin kuin kokonaisriskilukuun sisältyvät dynaamisesta suojauksesta saatavat edut, suojausvajeen riski ja suojausten uudelleentasapainotuksen mahdolliset kustannukset;
  - g) muut korrelaatiokaupankäyntisalkkuun sisältyvien positioiden olennaiset hintariskit.
4. Laitoksen on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettussa mallissa riittävästi markkinatietoja sen varmistamiseksi, että se kattaa täysin kyseisten vastuiden ilmeiset riskit sisäisessä menetelmässään tässä artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisesti. Sen on voitava osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle toteutumatesteillä tai muilla asianmukaisilla tavoilla, että sen mallilla voidaan asianmukaisesti selittää näiden tuotteiden aiemmat hintojen muutokset.

Laitoksella on oltava käytössä asianmukaiset käytänteet ja menettelyt, jotta se voi erottaa ne positiot, jotka sillä on lupa sisällyttää omia varoja koskevaan vaatimukseen tämän artiklan mukaisesti, muista positioista, joiden osalta sillä ei ole tällaista lupaa.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun mallin kattamien positioiden salkun osalta laitoksen on sovellettava säännönmukaisesti erityisiä, ennalta määritettyjä stressiskenaarioita. Tällaisissa stressiskenaarioissa on tarkasteltava maksukyvyttömyysasteen, perintäasteen, luottoriskimarginaalien, perusriskin, korrelaatioiden ja muiden

relevanttien riskitekijöiden vaikutuksia korrelaatiokaupankäyntisalkkuun stressitilanteissa. Laitoksen on sovellettava tällaisia stressiskenaarioita vähintään viikoittain ja raportoitava tuloksista toimivaltaisille viranomaisille vähintään neljännesvuosittain, mukaan lukien vertailut laitoksen tämän kohdan mukaisen omia varoja koskevan vaatimuksen kanssa. Mahdolliset tapaukset, joissa stressitestin tulokset ylittävät olennaisesti omia varoja koskevan vaatimuksen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta, on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille.

6. Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatilitteettia.

V osasto
Selvitysrisikin omia varoja koskevat vaatimukset

368 artikla
Selvitys-/toimitusriski

Kun kyse on liiketoimista, joissa vieraan pääoman ehtoiset instrumentit, osakkeet, ulkomaanvaluutta ja hyödykkeet, lukuun ottamatta takaisinostosopimuksia sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista, ovat niiden sovitun toimituspäivän jälkeen selvittämättä, laitoksen on laskettava se hintaero, joka voi aiheuttaa sille tappiota.

Hinta lasketaan kyseisen vieraan pääoman ehtoisen instrumentin, osakkeen, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeen sovitun kauppahinnan ja sen käyvän markkina-arvon erotuksena, kun tämä erotus voi aiheuttaa tappion luottolaitokselle.

Laitoksen on kerrottava tämä hintaero seuraavan taulukon 1 sarakkeen A asianmukaisella tekijällä laitoksen omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi selvitysrisikin osalta.

Taulukko 1	
Arkipäivien lukumäärä vahvistetun toimituspäivän jälkeen	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 tai enemmän	100

369 artikla
Vaillinaiset siirrot

1. Laitoksella on oltava omia varoja taulukon 2 mukaisesti, jos

- a) se on maksanut arvopapereista, ulkomaanvaluutasta tai hyödykkeistä, ennen kuin se on saanut ne, tai jos se on toimittanut arvopapereita, ulkomaanvaluuttaa tai hyödykkeitä, ennen kuin se on saanut niistä maksun;
- b) rajatylittävien transaktioiden tapauksessa maksun tai toimituksen suorittamisesta on kulunut yksi tai useampi päivä.

Taulukko 2			
Vaillinaisten siirtojen käsittely			
Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3	Sarake 4
Transaktio-tyyppi	Ensimmäiseen sopimusperusteiseen maksu/toimitusvelvoitteeseen asti	Ensimmäisestä sopimusperusteisesta maksu/toimitusvelvoitteesta neljään päivään toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen	Viisi arkipäivää toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen transaktion päättymiseen asti
Vaillinainen siirto	Ei pääoma-vaatimusta	Käsitellään vastuuna	Käsitellään vastuuna, johon sovelletaan 1250 prosentin riskipainoa

2. Sovellettaessa riskipainoa selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat määrittää vastapuolen ulkoisen luokituksen perusteella sellaisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden, joiden osalta niillä ei ole muita rahoitustoimintaan liittyviä vastuita. Omia tappio-osuus (loss given defaults, LGD) -estimaatteja käyttävät laitokset voivat soveltaa 157 artiklan 1 kohdan LGD-lukua kaikkiin selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, jos ne soveltavat näitä kaikkiin näihin vastuisiin. Kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat vaihtoehtoisesti soveltaa kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja standardimenetelmän riskipainoja, jos ne soveltavat niitä kaikkiin kyseisiin vastuisiin, tai ne voivat soveltaa kaikkiin kyseisiin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa.

Jos selvittämättömistä kaupankäyntivastuista johtuvan positiivisen vastapuoliriskin määrä ei ole merkittävä, laitokset voivat soveltaa näihin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa, paitsi jos edellytetään taulukon 2 sarakkeen 4 mukaista 1 250 prosentin riskipainoa.

3. Vaihtoehtona sille, että selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin sovelletaan taulukon 2 sarakkeessa 4 tarkoitettua 1 250 prosentin riskipainoa 1 kohdan mukaisesti, laitokset voivat vähentää siirretyn erän arvon ja kyseisiin vastuisiin liittyvän positiivisen nykyhetken vastapuoliriskin rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

370 artikla
Vaatimuksista luopuminen

Koko selvitys- tai toimitusjärjestelmän laajuisen toimintahäiriön tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua 368 ja 369 kohdassa asetetuista omia varoja koskevista vaatimuksista, kunnes tilanne on korjaantunut. Tässä tapauksessa vastapuolen epäonnistumista kaupan selvittämisessä ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

VI osasto
Vastuun arvonoinnista omia varoja koskevat vaatimukset

371 artikla
Vastuun arvonoinnin määrittely

Tämän osaston ja III osaston 6 luvun soveltamiseksi 'vastuun arvonoinnilla' (credit valuation adjustment, CVA) tarkoitetaan vastapuolen kanssa tehtyjen kauppajen muodostaman salkun keskimääräiseen markkina-arvoon tehtävää oikaisua. Kyseinen oikaisu sisältää vastapuolen laitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvon, mutta ei sisällä laitoksen vastapuolelle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvoa.

372 artikla
Soveltamisala

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoinnista liittyvät omia varoja koskevat vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikkien OTC-johdannaissovimusten osalta kaikessa liiketoiminnassaan, lukuun ottamatta luottojohdannaissovimuksia, joiden katsotaan pienentävän luottoriskin riskipainotettujen saamisten määriä, **ja eläkejärjestelmiin liittyviä johdannaissovimuksia, jotka on vapautettu asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] (Euroopan markkinarakennasetus) 71 artiklan nojalla.**
2. Laitoksen on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen omien varojen laskelmaan arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, jos toimivaltainen viranomainen määrittää, että laitokselle kyseisistä rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoinnista on merkittävä.
3. Keskusvastapuolen kanssa toteutettavat transaktiot **ja Euroopan markkinarakennasetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] XX artiklassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa toteutettavat transaktiot, edellyttäen että nämä transaktiot vähentävät finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kaupallisen toiminnan tai varainhankinta- ja rahoitustoiminnan riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla,** jätetään vastuun arvonoinnista omia varoja koskevan vaatimuksen ulkopuolelle.
  - 3 a. **Ne laitoksen vastuut, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti, jätetään vastuun arvonoinnista omia varoja koskevan vaatimuksen ulkopuolelle.**

- 3 b. *Transaktiot OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä xxx päivänä annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/xxxx] (Euroopan markkinarakenneasetus) 2 artiklan 23 kohdassa tarkoitettujen niiden vastapuolten kanssa, joihin sovelletaan kyseisen asetuksen 71 artiklassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä, jätetään vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevan vaatimuksen ulkopuolelle, kunnes OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä xxx päivänä annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/xxxx] 71 artiklassa tarkoitettujen siirtymäsäännösten soveltaminen lakkaa.*

373 artikla

Laajennettu menetelmä

1. Laitoksen, jolla on lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriskin osalta 352 artiklan mukaisesti, on kaikkien sellaisten transaktioiden osalta, joihin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon määrittämisessä sillä on lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää 277 artiklan mukaisesti, määritettävä omia varoja koskevat vaatimuksensa mallintamalla vastapuolten luottoriskimarginaalien muutosten vaikutukset kyseisten transaktioiden kaikkien vastapuolien vastuuarvonokaisuriskin ottaen huomioon vastuun arvonokaisuriskin suojaukset, jotka voidaan hyväksyä 375 artiklan mukaisesti.

Laitoksen on käytettävä sisäistä malliaan määrittäessään omia varoja koskevat vaatimuksensa kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvän erityisriskin osalta ja sovellettava 99 prosentin luottamusväliä ja kymmentä päivää vastaavaa pitoaikaa. Sisäistä mallia on käytettävä siten, että se simuloi vastapuolten luottoriskimarginaalien muutoksia, mutta ei mallinna vastuun arvonokaisuriskin herkkyyttä muiden markkinatekijöiden muutoksille, kuten referenssiomaisuuden, hyödykkeen, valuutan tai johdannaissopimuksen koron arvonmuutoksille. ***Kun on kyse Euroopan markkinarakenneasetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] xx artiklassa tarkoitetuista finanssialan ulkopuolisista vastapuolista, luottoriskimarginaalien muutoksissa voidaan käyttää vastapuolen tai vastaavan vastapuolen luottojohdannaisen, joukkovelkakirjan tai lainan riskimarginaalia tai muuta toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittua asianmukaista menetelmää, jolla simuloidaan luottoriskimarginaalia.***

Vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan kunkin vastapuolen osalta seuraavan kaavan mukaisesti.

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(- \frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(- \frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

jossa

t_i = i:nneen uudelleenarvostuksen ajankohta, kun lähtöajankohta $t_0=0$;

t_T = pisin sopimuksenmukainen juoksuaika vastapuoleen liittyvissä nettoutusryhmissä;

s_i = vastapuolen vastuun arvonoikaisua laskettaessa käytettävä vastapuolen luottoriskimarginaali juoksuajalle t_i . Jos vastapuolen luottoriskinvaihtosopimusten hintaero (spread) on käytettävissä, laitoksen on käytettävä kyseistä hintaeroa. Jos tätä luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroa ei ole käytettävissä, laitoksen on käytettävä hintaerosta tehtyä arviota, joka on asianmukainen ottaen huomioon vastapuolen luokitus, toimiala ja alue;

LGD_{MKT} = vastapuolen maksukyvyttömyystapauksessa aiheutuva tappio, joka perustuu vastapuolen markkinainstrumentin hintaeroon, mikäli se on käytettävissä. Jos vastapuolen markkinainstrumenttia ei ole käytettävissä, tappio perustuu hintaerosta tehtävään arvioon, joka on asianmukainen ottaen huomioon vastapuolen luokitus, toimiala ja alue. Yhtälön ensimmäinen tekijä on likimääräinen arvio markkinoiden implikoimasta reunatodennäköisyydestä ajankohtien t_{i-1} ja t_i välillä toteutuvalla maksukyvyttömyydelle;

EE_i = vastapuolen odotettu riski (expected exposure, EE) uudelleenarvostuksen ajankohtana t_i 267 artiklan 19 kohdan mukaisesti, jolloin lasketaan yhteen kyseiseen vastapuoleen liittyvien eri nettoutusryhmien riskit ja kunkin nettoutusryhmän pisin maturiteetti määräytyy nettoutusryhmän pisimmän sopimuksenmukaisen juoksuajan mukaan. Vakuudellisen kaupankäynnin tapauksessa laitoksen on sovellettava 2 kohdassa tarkoitettua käsittelytapaa, jos laitos käyttää vakuudellisen kaupankäynnin osalta 279 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua EPE-mittaria;

D_i = maksukyvyttömyysriskitön diskonttaustekijä ajankohtana t_i , kun $D_0 = 1$.

2. Laskiessaan vastuun arvonoikaisuriskiin liittyviä omia varoja koskevia vaatimuksia vastapuolen osalta laitoksen on käytettävä (soveltuvin osin) seuraavia kaavoja aina, kun se syöttää sisäiseen malliinsa tietoja vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien erityisriskin osalta:

a) jos malli perustuu luottoriskimarginaalin herkkyyssparametreille erityisillä juoksuajoilla, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa ('Regulatory CS01') kunkin herkkyyssparametrin osalta:

$$Regulatory CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2};$$

b) jos mallissa käytetään luottoriskimarginaalin herkkyyssparametreja rinnakkaisten muutosten mallintamiseen luottoriskimarginaaleissa, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$Regulatory CS01_i = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2};$$

c) jos mallissa käytetään toisen asteen herkkyyssparametreja muutosten mallintamiseen luottoriskimarginaaleissa ('spread gamma'), gammat on laskettava 1 kohdassa esitetyllä kaavalla.

3. Laitoksen, joka käyttää 279 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti EPE-mittaria vakuudellisiin OTC-johdannaisiin, on vastuunarvonoikaisuriskin omia varoja koskevia vaatimuksia 1 kohdan mukaisesti määrittäessään
- a) omaksuttava vakaa EE-profiili;
  - b) määritettävä odotettu riski (EE), joka vastaa 279 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettua efektiivistä odotettua riskiä juoksuajalle, joka vastaa pitempää seuraavista:
    - i) puolet nettoutusryhmän pisimmästä juoksuajasta;
    - ii) kaikkien nettoutusryhmän transaktioiden nimellinen painotettu keskimääräinen juoksu aika.
4. Laitokset, joille toimivaltainen viranomainen on antanut 277 artiklan mukaisesti luvan käyttää sisäisen mallin menetelmää liiketoimintansa valtaosaan liittyvien vastuuarvojen laskemiseksi mutta joka käyttää II osaston 6 luvun 3 tai 4 jaksossa esitettyä menetelmää pienempien salkkujen osalta ja jolla on lupa käyttää markkinariskin sisäisen mallin menetelmää kaupankäynnin kohteena oleviin vieraan pääoman ehtoihin välineisiin liittyvän erityisriskin laskemiseksi 352 artiklan mukaisesti, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla laskea vastuun arvonoikaisuriskin omia varoja koskevat vaatimukset 1 kohdan mukaisesti sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien osalta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tämän luvan ainoastaan, jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 3 tai 4 jaksossa esitettyä menetelmää vain rajalliseen määrään pienempiä salkkuja.
- Edellisen alakohdan mukaisen laskelman tekemiseksi ja jos sisäisen mallin menetelmä ei anna tulokseksi odotettua riskiprofiilia (expected exposure profile, EE-profiili), laitoksen on
- a) omaksuttava vakaa EE-profiili;
  - b) määritettävä odotettu riski, joka vastaa II osaston 6 luvun 3 ja 5 jaksossa esitettyjen menetelmien tai sisäisen mallin menetelmän mukaisesti laskettua vastuuarvoa juoksuajalla, joka vastaa suurempaa seuraavista:
    - i) puolet nettoutusryhmän pisimmästä juoksuajasta;
    - ii) kaikkien nettoutusryhmän transaktioiden nimellinen painotettu keskimääräinen juoksu aika.
5. Laitoksen on määritettävä vastuun arvonoikaisuriskin omia varoja koskevat vaatimukset ei-stressitestatun ja stressitestatun todennäköisen tappioluvun summana, joka lasketaan seuraavasti:
- a) ei-stressitestatun todennäköisen tappioluvun osalta käytetään odotetulle riskille kalibroituja nykyisiä parametreja;
  - b) stressitestatun todennäköisen tappioluvun osalta käytetään vastapuolien tulevia EE-profiileja soveltaen 286 artiklan 2 kohdan mukaista stressikalibraatiota. Luottoriskimarginaalin parametreihin kohdistuvan stressiajanjakson on oltava

vakavin yhden vuoden kestoinen stressiajanjakso riskiparametreja varten käytetyllä kolmen vuoden stressiajanjaksolla;

- b a)** *näissä laskelmissa sovelletaan kerrointa 3, jota käytetään laskettaessa joukkovelkakirjan todennäköistä tappiolukua ja stressitettua todennäköistä tappiolukua. EPV seuraa johdonmukaisuuden vuoksi, onko käytetty valvontaa koskevaa harkintaa kerrointa 3 korkeamman kertoimen soveltamiseksi vastuun arvonokaisuriskiä koskevien vaatimusten määrittämisessä käytettävään todennäköiseen tappiolukuun ja stressitettuun todennäköiseen tappiolukuun. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka soveltavat korkeampaa kerrointa kuin 3, on perusteltava asia kirjallisesti EPV:lle;*
- b b)** *menetelmä, jolla määritetään, mitkä valtioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa toteutettavat transaktiot jätetään 372 artiklan 4 kohdan (uusi) sekä OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä ... päivänä ... kuuta ... annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/xxxx] (Euroopan markkinarakenneasetus) säännösten soveltamisalan ulkopuolelle;*
- b c)** *milloin valtioilta sekä alue- ja paikallisviranomaisilta olisi vaadittava voimassaolevia kahdenvälisiä luottotukisopimuksia, joihin sisältyy sellaisen laadukkaan vakuuden asettaminen, joka ei liity niiden omiin luottoihin.*

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin

- a) miten hintaerosta (spread) tehtävä arvio olisi määritettävä LGDMKT:n yksilöimiseksi 1 kohdan mukaista laskelmaa varten;
- b) niiden salkkujen lukumäärä ja koko, jotka täyttävän 4 kohdassa tarkoitetun pienempien salkkujen rajallista määrää koskevan kriteerin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

374 artikla Standardimenetelmä

1. Laitoksen, joka ei laske vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevia vaatimuksia vastapuoliensa osalta 373 artiklan mukaisesti, on laskettava salkulle vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskeva vaatimus kunkin vastapuolen osalta seuraavan kaavan mukaisesti ottaen huomioon vastuun arvonokaisujen suojaukset, jotka voidaan hyväksyä 375 artiklan mukaisesti:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedged} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedged} B_i)^2}$$

jossa

$h =$ yhden vuoden riskihorisontti (vuosina); $h = 1$;

$w_i =$ vastapuoleen 'i' sovellettava paino.

Vastapuolelle 'i' annetaan yksi taulukossa 1 esitetyistä seitsemästä painosta w_i hyväksytyin luottoluokituslaitoksen tekemän luottoluokituksen perusteella, **mutta jos vastapuoli on Euroopan markkinarakennasetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] xx artiklassa tarkoitettu finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, vastapuoleen 'i' sovellettava paino olisi otettava taulukosta 2.** Vastapuolen osalta, jolle ei ole saatavilla hyväksytyin luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta

- a) II osaston 3 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on liitettävä vastapuolen sisäinen luottoluokitus johonkin ulkoiseen luottoluokitukseen;
- b) II osaston 2 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on annettava kyseiselle vastapuolelle luottoluokka 3. **Sen estämättä, mitä edellä säädetään, laitoksen on annettava alue- ja paikallisviranomaisille sekä julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille luottoluokka 110 ja 111 artiklan perusteella;**

$EAD_i^{total} =$ Vastapuolen 'i' koko vastapuoliriskin vastuuarvo (laskettuna yhteen sen nettoutusryhmissä), mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat omia varoja koskevien vaatimuksen laskentaan kyseisen vastapuolen vastapuoliriskin osalta.

Laitoksille, jotka eivät käytä II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, riski diskontataan soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i} ;$$

$B_i =$ vastuun arvonokaisuriskin suojaukseen ostettujen yhteen riskikohteeseen keskittyvien (single-name) vastapuolta 'i' koskevien luottoriskinvaihtosopimusten nimellisarvo (tai kokonaisnimellisarvo, jos positioita on enemmän kuin yksi).

Nimellisarvo on diskontattava soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}} ;$$

$B_{ind} =$ vastuun arvonokaisuriskin suojaukseen ostetun yhden tai useamman indeksiin liittyvän luottoriskinvaihtosopimuksen täysi nimellisarvo.

Nimellisarvo on diskontattava soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}} ;$$

w_{ind} = indeksisuojauxsiin sovellettava paino.

Laitoksen on annettava indekseille yksi seitsemästä painosta w_i indeksin 'ind' keskimääräisen hinnan (spread) perusteella;

M_i = vastapuoleen i liittyvien transaktioiden efektiivinen maturiteetti.

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, M_i on laskettava 158 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.

Jos laitos ei käytä II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, M_i on 158 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen nimellinen painotettu juoksuaika.

M_i^{hedge} = suojausvälineen maturiteetti nimellisarvolla B_i (jos on kyse useammista positioista, lasketaan yhteen arvot M_i^{hedge} ja B_i);

M_{ind} = indeksiin liittyvän suojauxksen ind maturiteetti.

Jos indeksiin liittyvän suojauxksen positioita on enemmän kuin yksi, M_{ind} on nimellinen painotettu maturiteetti.

2. Jos vastapuoli sisältyy indeksiin, johon vastapuoliriskiltä suojauxtumiseen käytetty luottoriskinvaihtosopimus perustuu, laitos voi vähentää kyseiseen vastapuoleen liitetyn nimellismäärän sen referenssiomaisuuserän painoa vastaavasti indeksiin liitetyn luottoriskinvaihtosopimuksen nimellismäärästä ja käsitellä sitä yhteen riskikohteeseen keskittyvänä yksittäisen vastapuolen suojauxksena (B_i), jonka maturiteetti vastaa indeksin maturiteettia.

Taulukko 1	
Luottoluokka	Paino w_i
1	0.28%
2	0.32%
3	0.4%
4	0.8%
5	1.2%
6	4.0%

375 artikla
Hyväksyttävät suojauxkset

1. Suojauxkset ovat 'hyväksyttäviä suojauxksia' vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi 373 ja 374 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos

niitä käytetään vastuun arvonokaisuriskin vähentämiseksi ja hallinnoidaan tällaisina suojauksina ja jos ne ovat

- a) yhteen riskikohteeseen perustuvia (single-name) luottoriskinvaihtosopimuksia tai vastaavia suojausinstrumentteja, jotka suoraan liittyvät vastapuoleen;
- b) indeksiin perustuvia luottoriskinvaihtosopimuksia edellyttäen, että yksittäiseen vastapuoleen liittyvä perusriski ja indeksin perusriski otetaan **toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla** huomioon todennäköisessä tappioluvussa.

Edellä b alakohdan vaatimusta siitä, että yksittäiseen vastapuoleen liittyvä perusriski ja indeksin perusriski on otettava huomioon todennäköisessä tappioluvussa, sovelletaan myös tapauksiin, vastapuoleen liittyvästä hintaerosta käytetään arviota.

Laitoksen on käytettävä kaikkien sellaisten vastapuolten osalta, joiden osalta käytetään arviota, kohtuullista perusriskin aikasarjaa sellaisten vastaavien riskikohteiden edustavasta ryhmästä, joiden osalta hintaero on käytettävissä.

Jos vastapuoleen liittyvää perusriskiä ja indeksin perusriskiä ei oteta huomioon toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, **laitos ei sisällytä** todennäköiseen tappiolukuun ■ indeksiin liittyvien suojausten **nimellisarvoa**.

Edellä b alakohdassa tarkoitettuja suojauksia voidaan käyttää vain vastuun arvonokaisuriskin liittyvien omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseen 373 artiklan mukaisesti.

2. Laitos ei saa ottaa huomioon muuntyyppisiä vastapuoliriskin liittyviä suojauksia vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevien vaatimusten laskemisessa. Varsinkaan etuoikeusluokkiin jaettuja tai n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimuksia tai luottoriskin vaihtolainoja ei hyväksytä suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevia vaatimuksia.
3. Hyväksyttäviä suojauksia, jotka on sisällytetty vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevien vaatimusten laskentaan, ei saa sisällyttää erityisriskin omia varoja koskevien vaatimusten laskentaan IV osaston mukaisesti eikä käsitellä luottoriskin vähentämisenä muuten kuin samaan transaktiosalkkuun liittyvän vastapuoliriskin yhteydessä.

NELJÄS OSA SUURET ASIAKASRISKIT

I jakso
Suuria asiakasriskejä koskevat säännöt

376 artikla
Kohde

Laitosten on valvottava ja tarkastettava suuria asiakasriskejään tämän osan mukaisesti.

377 artikla
Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä osaa ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, jotka täyttävät 90 artiklan 1 kohdan tai 91 artiklan 1 kohdan mukaiset kriteerit.

378 artikla Määritelmä

Tässä osassa sovelletaan seuraavaa määritelmää:

'Vastuulla' tarkoitetaan sovellettaessa tätä osaa kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja varoja ja taseen ulkopuolisia eriä lukuun ottamatta riskipainoja tai riskiasteita.

379 artikla Vastuuarvon laskeminen

1. Liitteessä II tarkoitetuista eristä johtuvat vastuut on laskettava jonkin kolmannen osan II osaston 6 luvussa esitetyn menetelmän mukaisesti.
2. Laitosten, joilla on lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää 277 artiklan mukaisesti, voivat käyttää sisäisen mallin menetelmää takaisinostosopimusten, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja ottamista koskevien sopimusten, vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) ja pitkän selvitysajan transaktioiden vastuuarvon laskemiseksi.
3. Laitosten, jotka laskevat omia varoja koskevat vaatimukset kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa osalta kolmannen osan IV osaston 2 luvun 293 artiklan ja kolmannen osan V osaston ja soveltuvin osin kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti, on laskettava kaupankäyntivarastosta aiheutuvat asiakaskohtaiset vastuut laskemalla yhteen seuraavat erät:
  - a) määrä, kun se on positiivinen, jolla laitoksen pitkät positiot ylittävät sen lyhyet positiot kaikissa asianomaisen asiakkaan liikkeeseen laskemissa rahoitusvälineissä ja jota laskettaessa jokaisen erillisen rahoitusvälineen nettopositio lasketaan kolmannen osan IV osaston 2 luvussa esitettyjen menetelmien mukaisesti;
  - b) nettovastuu, kun kyse on vieraan pääoman ehtoisten tai oman pääoman ehtoisten välineiden merkintäsitoumuksesta;
  - c) 293 ja 368–370 artiklassa tarkoitetut vastuut, jotka liittyvät kyseisen asiakkaan kanssa tehtyihin liiketoimiin ja sopimuksiin ja jotka lasketaan mainituissa artikloissa esitettyjen, vastuuarvojen laskentamenetelmien mukaisesti.

Edellä olevan b alakohdan soveltamiseksi nettovastuu lasketaan vähentämällä siitä sellaisia merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joista on tehty merkitsijänä olevan kolmannen osapuolen kanssa virallinen sopimus, ja supistamalla tulosta 334 artiklassa esitettyjen kertoimien mukaisesti.

Edellä b alakohdan soveltamiseksi laitosten on perustettava järjestelmiä, joilla ne voivat valvoa ja hallinnoida merkintäsitoumusvastuitaan alkuperäisen sitoumuksen ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana ottaen huomioon kyseisillä markkinoilla esiintyvien riskien luonteen.

Edellä c alakohdan soveltamiseksi kolmannen osan II osaston 3 luku jätetään pois 293 artiklassa mainitusta viittauksesta.

4. Asiakaskohtaiset tai asiakaskokonaisuuskohtaiset kokonaisvastuut saadaan laskemalla yhteen vastuut, jotka aiheutuvat kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä.
5. Vastuut, jotka koskevat asiakaskokonaisuutta, määritetään laskemalla yhteen ryhmän asiakaskohtaiset vastuut.
6. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista:
  - a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti maksuselvittelyn aikana kahden arkipäivän kuluessa maksusta;
  - b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista maksutapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti selvitysjärjestelyjen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;
  - c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan luettuina maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden selvitys- ja säilytyspalveluista, rahoituksen myöhästyminen ja muut asiakkaan toiminnasta aiheutuvat vastuut, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään;
  - d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan luettuna maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja;
  - e) omista varoista 33, 53 ja 63 artiklan mukaisesti vähennetyt vastuut.
7. Kun kyseessä ovat 107 artiklan l ja n alakohdassa tarkoitetut vastuut ja vastuu johtuu suojattavasta omaisuuserästä ja kun kyseessä ovat 107 artiklan p alakohdassa tarkoitetut vastuut ja käytössä on järjestelmä ja vastuu johtuu alla olevista omaisuuseristä, laitoksen on asiakaskokonaisuuden olemassaolon määrittämiseksi arvioitava järjestelmää tai sen suojattavia vastuuta taikka molempia. Tässä tarkoituksessa laitoksen on arvioitava transaktiorakenteen taloudellinen sisältö ja rakenteelle ominaiset riskit. ***Jos laitos, jolla on saamia osuuksina tai osakkeina yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU), arvioi yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavia vastuuta, laitoksen vastuu ei sisällä saamia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä.***
8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
  - a) mihin 107 artiklan p alakohdassa tarkoitettuihin vastuihin tämän kohdan mukaista käsittelytapaa sovelletaan;
  - b) edellytykset ja menetelmät, joita käytetään määrittäessä asiakaskokonaisuuden olemassaolo kyseisten vastuiden osalta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

380 artikla

Laitoksen määritelmä suurien asiakasriskien yhteydessä

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän osan soveltamiseksi 'laitoksella' tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka täyttää 'laitoksen' määritelmän ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa.

381 artikla

Suuren asiakasriskin määritelmä

Luottolaitoksen vastuuta yhden asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta pidetään suurena asiakasriskinä, kun sen arvo on vähintään 10 prosenttia sen hyväksyttävistä omista varoista.

382 artikla

Valmiudet tunnistaa ja hallita suuria asiakasriskejä

Laitoksella on oltava järkevät hallinnolliset ja kirjanpitoimenetelmät ja asianmukaiset sisäiset valvontamenetelmät kaikkien suurten asiakasriskien ja niihin myöhemmin tehtyjen muutosten tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, valvomiseksi, ilmoittamiseksi ja merkitsemiseksi kirjanpitoon tämän asetuksen mukaisesti.

383 artikla

Tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

1. Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot kaikista suurista asiakasriskeistä, mukaan lukien 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit:
  - a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;
  - b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;
  - c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi;
  - d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

Jos laitokseen sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 lukua, toimivaltaisten viranomaisten käyttöön on annettava laitoksen 20 suurinta asiakasriskiä konsolidoidulla tasolla, lukuun ottamatta suuria asiakasriskejä, jotka on vapautettu 384 artikla 1 kohdan soveltamisesta.

1 a. *Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot sen kymmenestä suurimmasta konsolidoidulta pohjalta muodostuvasta asiakasriskistä, jotka liittyvät laitokseen, sekä kymmenestä suurimmasta konsolidoidulta pohjalta muodostuvasta asiakasriskistä, jotka liittyvät 137 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyyn sääntelemättömään finanssialan yhteisöön, mukaan luettuina 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit:*

- a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;*
- b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;*
- c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi;*
- d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen;*
- e) vastuun oletettu kesto ilmaistuna kuukausittain erääntyvänä määränä aina yhteen vuoteen asti, neljännesvuosittain erääntyvänä määränä aina kolmeen vuoteen asti ja sen jälkeen vuosittain erääntyvänä määränä.*

2. Ilmoitukset on tehtävä vähintään kahdesti vuodessa.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) edellä toisessa kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten yhtenäinen muoto, jonka on oltava oikeassa suhteessa laitosten toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen, ja sen käyttöä koskevat ohjeet;
- b) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamisväli ja päivämäärät;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin sovellettavat tietotekniset ratkaisut.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

384 artikla

Suurten asiakasriskien enimmäismäärät

1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 388–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, luottolaitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos asiakas on laitos tai jos asiakaskokonaisuuteen kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävistä omista

varoista tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin asiakaskokonaisuuden asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 388–392 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista.

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista, vastuuarvo – sen jälkeen kun huomioon on otettu 388–392 artiklan mukainen luottoriskin vähentämisen vaikutus – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa laitoksen hyväksyttäviin omiin varoihin nähden. Laitoksen on määriteltävä tämä yläraja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 79 artiklassa tarkoitettujen toimintalinjojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Kyseinen yläraja saa olla korkeintaan 100 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.

- 1 a. *Sen jälkeen kun huomioon on otettu 388–392 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, luottolaitoksen vastuiden kokonaisuusmäärä, joka liittyy 137 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettuihin sääntelemättömiin finanssialan yhteisöihin, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävistä omista varoista tai 150:tä miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä on suurempi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.***
2. Laitoksen on koko ajan noudatettava sovellettavaa 1 kohdassa säädettyä ylärajaa, jollei 385 artiklasta muuta johdu.
  3. Varoja, jotka ovat kolmansien maiden tunnustettuihin sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita, käsitellään noudattaen 1 kohdassa säädettyä menettelyä.
  4. Tässä artiklassa säädetyt rajat voidaan ylittää kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
    - a) kaupankäyntivaraston ulkopuolinen riski kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta ei ylitä 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu suhteessa hyväksyttäviin omiin varoihin, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;
    - b) laitos täyttää 386 ja 387 artiklan mukaisesti lasketun omia varoja koskevan lisävaatimuksen 1 kohdassa säädetty rajat ylittävältä osalta;
    - c) jos ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä vastuu ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista;
    - d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät yhteenlaskettuna ylitä 600:aa prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista.

Kussakin tapauksessa, jossa kyseinen raja ylitetään, laitoksen on viipymättä ilmoitettava ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan nimi toimivaltaisille viranomaisille.

385 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen

1. Jos vastuut poikkeuksellisesti ylittävät 384 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, laitoksen on ilmoitettava vastuiden määrä viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää luottolaitokselle määräajan, jossa luottolaitoksen on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Jos sovelletaan 384 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että luottolaitoksen 100 prosentin yläraja omaan varoihin nähden voi ylittyä.

2. Kun laitoksen ei tarvitse 6 artiklan 1 kohdan nojalla noudattaa erillisenä yrityksenä tai alakonsolidointiryhmän tasolla tässä osassa määrättyjä velvoitteita tai kun 8 artiklan säännöksiä sovelletaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan laitokseen, on toteutettava toimenpiteet riskien riittävän jakaantumisen varmentamiseksi ryhmässä.

386 artikla

Omia varoja koskevien lisävaatimusten laskeminen kaupankäyntivarastoon sisältyviä suuria asiakasriskejä varten

1. Edellä olevan 384 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ylitys lasketaan valitsemalla kaupankäyntivarastoon sisältyvistä kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvistä kokonaisvastuista ne erät, joihin on liitetty suurimmat kolmannen osan IV osaston 2 luvussa tarkoitettua erityisriskiä koskevat ja/tai 293 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa tarkoitettua vaatimukset ja joiden summa on yhtä suuri kuin 384 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ylitys.
2. Kun ylitys ei kestä kymmentä päivää pidempään, omia varoja koskeva lisävaatimus on näiden erien osalta 200 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista.
3. Kun ylityksestä on kulunut kymmenen päivää, 1 kohdassa tarkoitetuina perustein valitut erät on kohdennettava taulukon 1 ensimmäisen sarakkeen asianmukaiselle riville kolmannen osan IV osaston 2 luvussa olevien, erityisriskiä koskevien ja/tai 293 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa olevien vaatimusten mukaisessa alenevassa järjestyksessä. Omia varoja koskeva lisävaatimus on yhtä suuri kuin näihin eriin sovellettava kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisten erityisriskiä koskevien vaatimusten ja/tai 293 artiklan ja kolmannen osan V osaston mukaisten vaatimusten summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 esitetyllä kertoimella.

Taulukko 1	
Sarake 1: Rajojen ylitys (prosentteina hyväksyttävistä omista varoista)	Sarake 2: Kertoimet
Enintään 40 %	200 %

40 % – 60 %	300 %
60 % – 80 %	400 %
80 % – 100 %	500 %
100 % – 250 %	600 %
Yli 250 %.	900 %

387 artikla

Menettelyt omia varoja koskevan vaatimuksen kiertämisen estämiseksi

Laitokset eivät saa tietoisesti kiertää 387 artiklassa asetettuja omia varoja koskevia lisävaatimuksia, joita niiden on noudatettava 384 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta, kun nämä riskit jatkuvat pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän kuluessa ja luoda uusi riski.

Laitosten on ylläpidettävä järjestelmiä, joilla varmistetaan, että kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaikutusten aikaansaavista siirroista ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille viipymättä.

388 artikla

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämistekniikat

1. 'Takauksen' katsotaan 389–392 artiklassa sisältävän kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.
2. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, jos vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 389–392 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että kolmannen osan II osaston 4 luvussa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vaatimukset täytetään.
3. Jos laitos soveltaa 390 artiklan 2 kohtaa, vastikkeellisen luottosuojan hyväksyminen riippuu kolmannen osan II osaston 3 luvussa säädettyjen vaatimusten täyttämisestä. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitoksen ei pidä ottaa huomioon 195 artiklan 3–5 kohtaa, jollei tätä sallita 391 artiklan nojalla.

Laitosten on analysoitava mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden liikkeeseenlaskijoille, takauksen luonteisen luottosuojan ja 379 artiklan 7 kohdan mukaisesti omaisuususerän suojan tarjoajille mahdollisten keskittymien varalta ja toteutettava tarvittaessa toimia tai ilmoitettava merkittävistä löydöistä toimivaltaiselle viranomaiselle.

389 artikla

Vapautukset

1. Seuraavat vastuut vapautetaan 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:

- a) varat, jotka ovat sellaisia saamisia valtioilta tai keskuspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- b) varat, jotka ovat sellaisia saamisia kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- c) varat, jotka ovat valtioiden, **aluehallintojen**, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia silloin, kun takauksen antavan edellä mainitun tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- d) muut valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden tai kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten ottamat tai niiden takaamat vastuut silloin, kun riskin ottaneen tai taanneen tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- e) varat, jotka ovat sellaisia vastuita jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin vastuisiin sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- f) edellä 108 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin liittyvät vastuut, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla. Vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään vastuina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;
- g) varat ja muut vastuut, joiden vakuutena on käteistalletus luottoa myöntävässä laitoksessa tai laitoksessa, joka on emoyritys tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryritys;
- h) varat ja muut vastuut, joiden vakuutena ovat luottoa myöntävän laitoksen tai laitoksen emoyrityksen tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryrityksen antamat talletustodistuksia vastaavat arvopaperit ja jotka ovat talletetut jommankumman haltuun;
- i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä I tarkoitetuiksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, joiden riski on alhainen, edellyttäen, että asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 384 artiklan 1 kohdan mukaisen rajoituksen ylitystä;
- j) keskusvastapuoliin liittyvät kaupan vastuut ja keskusvastapuoliin liittyvät maksulaiminlyöntirahastoon maksettavat osuudet;

- j a) uudet varat, jotka ovat virallisesti hyväksytyihin pörsseihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuuta;*
- k) direktiivin 94/19/EY mukaisiin talletusten vakuusjärjestelmiin liittyvät, kyseisten järjestelmien rahoittamisesta aiheutuvat vastuut, jos järjestelmään osallistuvilla laitoksilla on lakisääteinen tai sopimuspohjainen velvollisuus osallistua järjestelmän rahoittamiseen;
- k a) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 liikkeeseen lasketut varat, jotka ovat saamisia valtioilta tai julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta tai jotka ovat näiden nimenomaisesti takaamia ja joihin sovelletaan nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut valtioiden tai julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten ottamat tai niiden takaamat vastuut, joihin sovelletaan nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, vapautetaan 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.*

Laitoksen liikkeeseenlaskeman luottoriskin vaihtolainan perusteella saatu käteinen sekä sellaiset vastapuolen lainat laitokselle ja talletukset laitoksessa, jotka sisältyvät kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyyn tase-erien nettoutussopimukseen, kuuluvat g alakohdan soveltamisalaan.

2. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta, kun kyse on seuraavista vastuista:
  - a) 124 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;
  - b) varat, jotka ovat sellaisia vastuuta jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin vastuisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
  - c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin ja sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, **direktiivin 2002/87/EY** tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään vastuina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 384 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;
  - d) varat, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, myös osakkuuksia tai muita omistusosuuksia, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;
  - e) varat, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, joiden toiminta ei perustu kilpailuun, jotka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla edistävät tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa

ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille muiden luottolaitosten välityksellä, *tai varat, jotka ovat saamia sellaisilta luottolaitoksilta ja sellaisiin luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, joiden toiminta ei perustu kilpailuun, jotka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla takaavat lainoja edistääkseen tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat tällaisiin taattuuihin lainoihin;*

- f) varat, jotka ovat saamia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuuta, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;
- g) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen muodossa;
- h) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;
- i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista taseen ulkopuolisista rembursseista, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja jotka ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, jotka ovat luottolaitoksia;
- j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen varojen laskennassa;

2 a. *Edellä 2 kohdassa tarkoitettut alue- tai paikallisviranomaisten takaukset on mitattava tilastollisesti ja luokiteltava neuvoston direktiivin 2011/85/EU 14 artiklan 3 kohdassa määritellyiksi ehdollisiksi sitoumuksiksi. Lisäksi nimenomaisen takauksen saajia koskeva rahallinen arvo on mitattava tilastollisesti. Asianomaisten pankkien on ilmoitettava vuosikertomuksessaan edellä mainittuihin luokkiin kuuluvat saadut takaukset.*

390 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytöstä aiheutuvan vaikutuksen laskeminen

1. Laskettaessa vastuiden arvoa 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitos voi käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla laskettua 'täysin mukautettua vastuuarvoa',

jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja maturiteettierot (E*).".

2. Laitos, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla hyväksyä rahoitusvakuuksien vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava edellisessä alakohdassa tarkoitettu lupa ainoastaan, jos laitos voi arvioida rahoitusvakuuksien vaikutukset vastuisiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista.

Laitoksen on sovellettava kyseisiä menettelyjä siten, että sen tuottamat estimaatit soveltuvat riittävän hyvin käytettäväksi 384 artiklan noudattamiseksi lasketun vastuuarvon alentamisessa.

Jos laitos saa käyttää omia estimaattejaan rahoitusvakuuksien vaikutuksista, sen on käytettävä niitä omia varoja koskevien vaatimusten laskennassa tämän asetuksen mukaisesti käytetyn menetelmän mukaisella tavalla.

Laitokset, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, voivat käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 392 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen.

3. Laitoksen, joka käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai jolle on annettu lupa käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, myös vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta.

Näissä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti luottolaitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Tehtävien stressitestien on oltava riittäviä ja soveltuvia tällaisten riskien arvioimiseen.

Jos säännöllinen stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin on sallittua käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai tapauksen mukaan 2 kohdassa kuvailtua menetelmää, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 384 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskitymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

- a) toimintalinjat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;

- b) toimintalinjat ja menettelyt sellaisen tilanteen varalta, jolloin vakuuden realisointiarvo on stressitestin mukaan matalampi kuin on otettu huomioon käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 2 kohdassa kuvailtua menetelmää;
- c) toimintalinjat ja menettelyt, jotka liittyvät luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta aiheutuvaan keskittymäriskiin ja varsinkin suuriin välillisiin luottoriskeihin (esim. vakuudeksi hyväksytyjen arvopapereiden ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvät riskit).

391 artikla

Kiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat vastuut

1. Sellaisten vastuuiden tai vastuuiden osien arvon laskemiseksi, joilla on asuinkiinteistövakuus, laitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen asuinkiinteistön arvosta, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vastuun vakuutena on kiinnitysvakuus asuinkiinteistöön ■ ;
- b) vastuu liittyy omaisuuden leasingvuokraukseen, joissa leasingtoiminnan harjoittajalla säilyy täysi omistusoikeus vuokrattuun asuinkiinteistöön, kunnes vuokralainen käyttää osto-oikeuttaan.

Kiinteistön arvo lasketaan laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan. Arviointi suoritetaan asuinkiinteistöjen osalta vähintään kerran kolmessa vuodessa.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan 203 artiklan ja 224 artiklan 1 kohdan vaatimuksia.

'Asuinkiinteistö' tarkoittaa omistajan käytössä olevaa tai vuokralle antamaa kiinteistöä.

2. Sellaisten vastuuiden tai vastuuiden osien arvon laskemiseksi, joiden vakuutena ovat liikekiinteistöt, laitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen liikekiinteistön arvosta ainoastaan, jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa liikekiinteistö sijaitsee, myöntävät seuraaville vastuulle 50 prosentin riskipainon samojen 121 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti:

- a) ■ vastuut, joiden vakuutena on toimisto- tai muihin liiketiloihin ■ vahvistetut kiinnitykset ■ ;
- b) vastuut, jotka liittyvät toimisto- tai muiden liiketilojen leasingsopimukseen.

Kiinteistön arvo lasketaan laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan.

Kun on kyse itsenäisten kiinnitysten myynnistä ja takaisinostosta, panttia sovelletaan vastuisiin, joiden vakuutena on kiinteistö, johon kohdistuu itsenäinen kiinnityspantti, ja jotka ovat voimassa itsenäisen kiinnityspantin ostopäivänä. Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan 203 artiklan ja 224 artiklan 1 kohdan vaatimuksia.

Liikekiinteistön on oltava täysin valmiiksi rakennettu, vuokrattu ja sen on tuotettava asianmukaista vuokratuloa.

392 artikla
Substituutiomenetelmä

1. Kun kolmas on taannut asiakkaaseen liittyvän vastuun tai kolmas on antanut vakuuden, jolla se on suojattu, laitos voi:
  - a) katsoa, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
  - b) katsoa, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Laitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista.

Tämän osan soveltamiseksi laitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 87 artiklan soveltamiseksi.

2. Kun laitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:
  - a) jos takaus on annettu vastuusta poikkeavan valuutan määräisenä, katettava vastuu on laskettava noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;
  - b) toisistaan poikkeavaa vastuun maturiteettia ja sen luottosuojan maturiteettia on käsiteltävä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;
  - c) osittainen kattaminen voidaan hyväksyä kolmannen osan II osaston 4 luvussa kuvaillun käsittelyn mukaisesti.

VIIDES OSA
SIIRRETTYYN LUOTTORISKIIN LIITTYVÄT VASTUUT

I osasto
Tämän osan yleiset säännökset

393 artikla
Soveltamisala

Tämän osan II ja III osastoa sovelletaan uusiin arvopaperistamisiin *ja tarvittaessa katettuihin joukkolainoihin*, jotka lasketaan liikkeeseen 1 päivänä tammikuuta 2011 tai myöhemmin. Tämän osan II ja III osastoa sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen olemassa oleviin arvopaperistamisiin *ja tarvittaessa katettuihin joukkolainoihin*, jos niihin lisätään uusia suojattavia vastuita tai vastuita korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen.

II osasto

Sijoittajalaitoksia koskevat vaatimukset

394 artikla

Liikkeeseenlaskijan säilyttämä osuus

1. Muu laitos kuin alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja voi ottaa vastuun arvopaperistettujen omaisuuserien luottoriskistä kaupankäyntivarastonsa puitteissa tai sen ulkopuolella ainoastaan, jos alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja on nimenomaisesti ilmoittanut laitokselle aikovansa säilyttää jatkuvasti merkittävän nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka on kuitenkin vähintään 5 prosenttia.

Vähintään 5 prosentin suuruisen merkittävän nettomääräisen taloudellisen osuuden säilyttämisenä pidetään ainoastaan jotakin seuraavista:

- a) vähintään viiden prosentin säilyttämistä kunkin myydyn tai sijoittajille siirretyn etuoikeusluokan nimellisarvosta;
- b) uusiutuvien saamisten arvopaperistamisen tapauksessa alullepanijan osuuden säilyttämistä niin, että se on vähintään viisi prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta;
- c) satunnaisvalinnalla valittujen vastuiden säilyttämistä niin, että ne vastaavat vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta siinä tapauksessa, että vastuut olisi muuten arvopaperistettu, edellyttäen, että mahdollisesti arvopaperistettujen vastuiden määrä on alun perin vähintään 100;
- d) suuririskisimmän etuoikeusluokan säilyttämistä sekä tarvittaessa muiden etuoikeusluokkien, joilla on sama tai huonompi riskiprofiili kuin sijoittajille siirretyillä tai myydyillä etuoikeusluokilla ja jotka eivät eräänny aikaisemmin kuin sijoittajille siirretyt tai mydyt etuoikeusluokat, säilyttämistä niin, että se vastaa kaikkiaan vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta.

Nettomääräinen taloudellinen osuus mitataan alussa ja se säilytetään jatkuvasti. Nettomääräiseen taloudelliseen osuuteen, mukaan lukien säilytetyt omaisuuserät, kertyneet korot tai vastuut, ei sovelleta minkäänlaista luottoriskin vähentämistekniikkaa, lyhyitä positioita eikä muita suojauksia eikä sitä saa myydä. Nettomääräinen taloudellinen osuus määritellään taseen ulkopuolisten erien nimellisarvoa käyttäen.

Säilyttämisvaatimuksia ei sovelleta mihinkään arvopaperistamiseen moninkertaisesti.

2. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, Euroopan unionissa toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritys arvopaperistaa alulle panevana tai

järjestävänä luottolaitoksena useista konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvista luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä tai muista rahoituslaitoksista peräisin olevia vastuita, 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi riittää siihen liittyvän Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tai Euroopan unionissa toimivan rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoitu asema.

Ensimmäistä alakohtaa kohtaa sovelletaan vain, kun arvopaperistetut vastuut luoneet luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset tai rahoituslaitokset ovat sitoutuneet noudattamaan 397 artiklan mukaisia vaatimuksia ja toimittavat oikea-aikaisesti alullepanevalle tai järjestävälle luottolaitokselle ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle tai rahoitusalan holdingyhtiölle 398 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tiedot.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos arvopaperistetut vastuut ovat saamia tai ehdollisia saamia seuraavilta tahoilta tai näiden tahojen kokonaan, ehdoitta ja peruuttamattomasti takaamia:

- a) keskushallinnot ja keskuspankit;
- b) jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaiset, julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;
- c) laitokset, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti korkeintaan 50 prosentin riskipainoa;
- d) kansainväliset kehityspankit.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta seuraaviin:

- a) selkeään, avoimeen ja helposti saatavaan indeksiin perustuvat tapahtumat, kun taustalla olevat referenssiomaisuuserät ovat vastaavat kuin ne, joista koostuu laajalti kaupan kohteena olevien erien indeksi, tai kun ne ovat muita vaihdantakelpoisia arvopapereita kuin arvopaperistettuja omaisuususeriä;
- b) syndikoidut lainat, ostetut saamiset tai luottoriskinvaihtosopimukset, jos näitä instrumentteja ei käytetä niputtamaan yhteen ja/tai suojaamaan arvopaperistettua omaisuususerää, joka kuuluu 1 kohdan soveltamisalaan.

b a) kun luotonsaaja on Euroopan markkinarakenneasetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] xx artiklassa tarkoitettu finanssialan ulkopuolinen yritys, 31 päivään joulukuuta 2017 saakka syndikoituja lainoja koskevat lainarypäsvaluudellisissa velkasitoumuksissa (CLO) olevat positiot, jos luotonsaaja on ottanut syndikoidun lainan ennen 30 päivää kesäkuuta 2008 tai jos syndikoidulla lainalla jälleenrahoitetaan lainarypäsvaluudellisessa velkasitoumuksessa olevaa lainaa ja luotonsaaja on ottanut alkuperäisen lainan ennen 30 päivää kesäkuuta 2008, tapauksissa, joissa lainarypäsvaluudellinen velkasitoumus ei kasvata luotonsaajaan kohdistuvaa vastuuta ja jälleenrahoitus ei mahdollista luotonsaajan kokonaisvelan kasvua jälleenrahoitusajankohtana.

395 artikla
Asianmukainen huolellisuus

1. Laitosten on ennen sijoituksia ja tarvittaessa niiden jälkeen pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen arvopaperistetun omaisuuseränsä osalta, että laitoksilla on kattava ja syvälinen käsitys seuraavista seikoista ja että laitokset ovat ottaneet näiden seikkojen osalta käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, analyysi- ja kirjaustarkoituksissa:
- a) alullepanijoiden tai järjestäjien 394 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot sen täsmentämiseksi, mikä on niiden jatkuvasti säilyttämä nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta;
  - b) yksittäisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvät riskien ominaispiirteet;
  - c) arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin liittyvät riskien ominaispiirteet;
  - d) alullepanijoiden tai järjestäjien aiempiin arvopaperistamisiin liittyvä maine ja tappiot arvopaperistettujen omaisuuserien perustana olevissa asianomaisissa vastuuryhmissä;
  - e) alullepanijoiden tai järjestäjien taikka niiden edustajien tai neuvonantajien lausunnot niiden asianmukaisesta huolellisuudesta arvopaperistettujen omaisuuserien yhteydessä ja tapauksen mukaan arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien laadusta;
  - f) tapauksen mukaan menetelmät ja käsitteet, joihin arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien arviointi perustuu, ja toimintatavat, jotka alullepanija tai järjestäjä on ottanut käyttöön varmistaakseen arvioijan riippumattomuuden;
  - g) kaikki arvopaperistamiseen liittyvät rakenteelliset tekijät, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa laitoksen arvopaperistetun omaisuuserän kehitykseen.

Laitosten on säännöllisesti toteutettava arvopaperistettuihin omaisuuseriinsä soveltuvia omia stressitestejään. Tässä tarkoituksessa laitokset voivat käyttää luottoluokituslaitoksen kehittämiä rahoitusmalleja edellyttäen, että laitokset voivat pyydettyä osoittaa, että ne ennen sijoituksia huolehtivat asianmukaisesti asiaan liittyvien oletusten validoimisesta ja mallien strukturoinnista ja ymmärtävät menetelmän, oletukset ja tulokset.

2. Muiden laitosten kuin alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen luotonantajan on otettava käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, jotta ne voivat jatkuvasti ja oikea-aikaisesti seurata arvopaperistettujen omaisuuseriensä perustana olevien vastuiden kehitystä. Tarpeen mukaan tähän on sisällyttävä vastuutyypit, niiden lainojen prosenttiosuus, jotka ovat olleet erääntyneinä yli 30, 60 ja 90 päivää, maksukyvyttömyysasteet, ennakkomaksuasteet, ulosmittauksessa olevat lainat,

vakuuden tyyppi ja hallinta, arvopaperistamisen kohteena olleiden vastuiden luottopisteytyksen tai muiden luottokelpoisuusmittareiden mukainen frekvenssijakauma, toimialoittainen tai maantieteellinen hajaantuneisuus, lainan ja vakuuden suhdetta koskeva frekvenssijakauma soveltaen luokkarajoja, jotka helpottavat riittävää herkkyysanalyysiä. Jos suojattavat vastuut itse ovat arvopaperistettuja omaisuuseriä, laitoksilla on oltava tässä alakohdassa mainittujen arvopaperistamisen etuoikeusluokkia koskevien tietojen, kuten liikkeeseenlaskijan nimen ja luottoluokan, lisäksi myös tiedot arvopaperistamisen etuoikeusluokkien suojattavien vastuuryhmien ominaispiirteistä ja kehityksestä.

Laitoksilla on oltava perinpohjainen ymmärrys kaikista arvopaperistamistransaktioiden rakenteellisista piirteistä, jotka voivat merkittävästi vaikuttaa niiden transaktioon liittyviin vastuisiin, kuten sopimusperustaisista pankkivekseleistä ja vekseleihin liittyvistä laukaisijoista, erillisistä takauksista, likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavista takauksista, markkina-arvolaukaisijoista ja sopimuskohtaisista maksukyvyttömyyden määritelmistä.

- 2 a. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan tarvittaessa myös katettuihin joukkolainoihin. Katettuja joukkolainoja alullepanevien laitosten on varmistettava, että sijoittajilla ja mahdollisilla sijoittajilla on kaikki tarvittavat tiedot tämän artiklan säännösten noudattamiseksi.**

396 artikla Ylimääräinen riskipaino

Jos laitos ei täytä 394 ja 395 artiklan vaatimuksia millään merkityksellisellä tavalla, mikä johtuu laitoksen tuottamuksellisesta menettelystä tai laiminlyönnistä, toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä suhteellinen ylimääräinen riskipaino, joka on vähintään 250 prosenttia siitä riskipainosta (joka rajataan 1250 prosentiksi), jota sovelletaan asianomaisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin 240 artiklan 6 kohdan tai 326 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ylimääräistä riskipainoa on nostettava vähitellen kunkin seuraavan asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisen seurauksena.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tiettyjä arvopaperistamisia koskevat 394 artiklan 3 kohdassa säädetty vapautukset alentamalla seuraamusta, jonka se muussa tapauksessa määräisi tämän artiklan nojalla sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan 394 artiklan 3 kohtaa.

III osasto Järjestäviä ja alullepanevia laitoksia koskevat vaatimukset

397 artikla Luotonmyöntämiskriteerit

Järjestävien ja alullepanevien laitosten on sovellettava arvopaperistettaviin vastuisiin samoja, direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 77 artiklan vaatimusten mukaisia vakuuttavasti perusteltuja ja hyvin määriteltyjä luotonmyöntämiskriteereitä kuin vastuisiin, jotka ne pitävät varastonsa ulkopuolella. Alullepanevien ja järjestävien laitosten on tässä tarkoituksessa sovellettava samoja prosesseja niin luottojen myöntämisessä kuin tapauksen mukaan luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa. Laitosten on myös sovellettava samoja analysointistandardeja kolmansilta osapuolilta ostettuihin

arvopaperistamisemissioiden omistusosuuksiin tai merkintäsitoumuksiin riippumatta siitä, säilytetäänkö näitä omistusosuuksia tai merkintäsitoumuksia niiden kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

Jos tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset eivät täyty, alullepaneva laitos ei saa soveltaa 240 artiklan 1 kohtaa, eikä sen sallita jättää arvopaperistettuja vastuuta pois tämän asetuksen mukaisten pääomavaatimusten laskennasta.

398 artikla

Tiedonantovelvollisuus sijoittajia kohtaan

Järjestävien ja alullepanevien laitosten on ilmoitettava sijoittajille, minkä tasoinen on niiden 394 artiklan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta. Järjestävien ja alullepanevien laitosten on varmistettava, että mahdollisten sijoittajien saatavilla on helposti kaikki olennaisen tärkeät tiedot yksittäisten suojattavien vastuiden luottoluokasta ja kehityksestä sekä arvopaperistettua vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuuksista sekä tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan tehdä kattavia ja asiantuntevia stressitestejä suojattavia vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuusarvoista. Tätä varten 'olennaisen tärkeät tiedot' määritetään arvopaperistamispäivänä ja tarvittaessa arvopaperistamisen luonteen mukaan sen jälkeen.

399 artikla

Yhtenäiset täytäntöönpanoehdot

1. EPV raportoi komissiolle vuosittain toimenpiteistä, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet varmistaakseen, että laitokset noudattavat II ja III osaston vaatimuksia.
2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia valvontakäytäntöjen lähentämisen helpottamiseksi 394–398 artiklan soveltamista varten, mukaan lukien toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevissa tapauksissa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

KUUDES OSA MAKSUVALMIUS

I osasto

Määritelmät ja maksuvalmiusvaatimus

400 artikla

Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan:

- 1) 'finanssialan asiakkaalla' asiakasta, jonka pääasiallisena liiketoimintana on yksi tai useampi direktiivin [julkaisu- ja toimisto lisää viitteen] liitteessä I luetelluista liiketoimista tai joka on joku seuraavista:
  - a) luottolaitos,
  - b) sijoituspalveluyritys,
  - c) arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö (SSPE);
  - d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys;
  - e) vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;
  - f) vakuutusyritys,
  - g) rahoitusalan holdingyhtiö tai monialan holdingyhtiö.

- 2) 'vähittäistalletuksella' velkaa luonnolliselle henkilölle tai pienelle tai keski-suurelle yritykselle, **jos tämä pieni tai keski-suuri yritys voidaan lukea luottoriskien peruslaskentatavalla tai sisäisten luottoluokitusten menetelmällä (IRB) vähittäisvastuuryhmään, tai yhtiölle, johon voidaan soveltaa 148 artiklan 4 kohdassa mainittua kohtelua.**

401 artikla
Maksuvalmiusvaatimus

1. Laitoksilla on oltava aina likvidejä varoja määrä, joka on arvoltaan yhtä suuri tai suurempi kuin likviditeetin ulosvirtaukset vähennettynä likviditeetin sisäänvirtauksilla stressitilanteissa, jotta voidaan varmistaa, että laitoksilla on maksuvalmiuspuskurit, jotka **vakavissa** stressitilanteissa riittävät vastaamaan likviditeetin sisään- ja ulosvirtausten mahdolliseen epätasapainoon **30 päivän ajanjaksolla**.
  2. Laitokset eivät saa huomioida likviditeetin sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja kahteen kertaan.
  3. Laitokset voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja täyttääkseen velvollisuutensa stressiolosuhteissa 402 artiklan mukaisesti.
  4. Jäljempänä olevan II osaston säännöksiä on sovellettava yksinomaan 403 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittämiseen.
- 4 a. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön maksuvalmiusvaatimuksia koskevia kansallisia säännöksiä ennen kuin unionissa määritetään ja otetaan käyttöön maksuvalmiusvaatimuksia koskevat sitovat vähimmäisvaatimukset.**

401 a artikla
Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. **Laitosten on aina erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein varmistettava, että pitkän aikavälin rahoitustarpeet täytetään asiaankuuluvasti, jotta ne voivat sekä**

normaali- että stressitilanteissa täyttää pitkän aikavälin rahoitusvelvoitteet asianmukaisesti niiden erääntyessä.

Täyttääkseen tämän vaatimuksen laitosten on varmistettava, että ne arvioivat huolellisesti niiden omaisuuserien määrän, jolle ei voida määrittää rahallista arvoa myymällä tai käyttämällä niitä vakuutena vakuudellisessa lainanotossa, pitkäaikaiselta pohjalta pitkittyneen, vuoden kestävän ominaiseroista johtuvan ja systeemisen markkinoiden stressitilanteen aikana ja pitävät pysyvän varainhankinnan määrän vähintään samansuuruisena ja sellaisena, että sen tosiasiallinen maturiteetti on huolellisen arvion mukaan enemmän kuin yksi vuosi samassa stressitilanteessa.

2. **Laitokset laativat varainhankintasuunnitelman, jossa määritetään tavanomaiset rahoitusjärjestelyt ja vararahoitusjärjestelyt, myös rahoitusvälineet, erääntymisajat ja rahoituslähteet, joiden avulla ne pystyvät tehokkaasti rahoittamaan 1 kohdassa kuvatut omaisuuserät.**
3. **Jäljempänä olevan III osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 403 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittämiseen.**

402 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen

Jos laitos ei täytä tai on odotettavissa, että se ei täytä, 401 artiklan 1 kohdassa **ja 401 a artiklan 1 kohdassa** asetettuja vaatimuksia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava ilman aiheetonta viivytystä **toimivaltaisille viranomaisille** suunnitelma, miten se aikoo saavuttaa 401 artiklan **ja 401 a artiklan 1 kohdan** vaatimukset pian uudelleen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisia lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella. Niiden on seurattava maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava nopeampaa vaatimusten noudattamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisia lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella **ja ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimutkaisuuden**. Niiden on seurattava kyseisessä artiklassa tarkoitetun, maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava maksuvalmiuden palauttamista nopeammin kuin suunnitelmassa on esitetty.

403 artikla

Raportointivelvollisuus ja raportoinnin muoto

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille **sen jäsenvaltion valuutan määräisinä, johon ne ovat sijoittautuneet**, II ja III osastossa tarkoitetut erät ja niiden osatekijät sekä **niiden** likvidien varojen koostumus 404 artiklan ■ mukaisesti. Osastossa II ■ esitetyn vaatimuksen osalta raportoinnin on oltava vähintään kuukausittaista ja osastossa III tarkoitettujen erien osalta vähintään neljännesvuosittaista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan harvempaan raportointiin tai pidempään viipeeseen raportoinnissa ainoastaan luottolaitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella. Niiden on seurattava kyseisessä artiklassa tarkoitetun maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava maksuvalmiuden palauttamista nopeammin kuin suunnitelmassa on esitetty.

2. Laitoksen on ilmoitettava **■** toimivaltaisille viranomaisille *1 kohdassa tarkoitettut erät* mainitun valuutan *määräisinä, kun sillä on:*
- a) *muun kuin 1 kohdassa tarkoitettun ilmoitusvaluutan määräinen kokonaisvelka, jonka arvo on vähintään 5 prosenttia laitoksen tai maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista, tai*
  - b) *direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 52 artiklassa määritelty merkittävä sivukonttori vastaanottavassa jäsenvaltiossa, joka käyttää eri valuuttaa kuin 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitusvaluutta.*

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) yhtenäiset raportoinnin muodot ja siihen liittyvät raportointitiheyttä, päivämääriä ja viipeitä koskevat ohjeet. Raportoinnin muodon ja tiheyden on oltava oikeassa suhteessa erilaisten laitosten toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen, ja niiden on katettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti vaadittu raportointi;
- b) maksuvalmiuden seurannan edellyttämä, laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen suhteutettu lisämetriikka, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kattavan kuvan likviditeettiriskiprofilista;
- c) raportoinnissa käytettävät tietotekniset sovellukset, jotka mahdollistavat suoran ja välittömän sähköisen pääsyn laitoksen raportointiin, jos direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] ja tässä asetuksessa sitä edellytetään.

EPV toimittaa kyseiset tekniset standardiluonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu teknisten täytäntöönpanostandardien luonnos asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja kansalliselle keskuspankille sekä EPV:lle suora ja välitön sähköinen pääsy yksittäiseen raportointiin tämän artiklan mukaisesti.
5. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka harjoittavat konsolidoitua valvontaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 107 artiklan mukaisesti, on pyynnöstä annettava suora ja välitön sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on tämän artiklan mukaisesti toimittanut, seuraaville viranomaisille:
- a) sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja kansallinen keskuspankki, jossa emoyrityksenä toimivan laitoksen tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten tytäryrityksillä on merkittäviä sivukonttoreita;

- b) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet luvan emoyrityksenä toimivan laitoksen tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten tytäryrityksille, ja saman jäsenvaltion kansallinen keskuspankki;
  - c) EBA;
  - d) ECB.
6. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat antaneet luvan laitokselle, joka on emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys, on annettava pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille, joiden on harjoitettava konsolidoitua valvontaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion keskuspankille, jossa laitos on saanut toimiluvan, ja EPV:lle suora ja välitön sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on 3 kohdassa tarkoitettua yhtenäistä muotoa noudattaen toimittanut.
- 6 a. *Unionissa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin, niiden tytäryrityksiin ja alakonsolidointiryhmiin, jotka kuuluvat samaan rajojen yli toimivaan ryhmään, on sovellettava yhtä ainoaa johdonmukaista raportointikehystä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille raportointien yhteydessä. Kunnes EPV on antanut 3 kohdassa tarkoitettua raportointia koskevat yhdenmukaistetut standardit, konsolidointiryhmän valvojan on emoyrityksenä toimivien laitosten tytäryritysten ja alaryhmien valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan toimitettava raportointikehys emoyrityksenä toimiville laitoksille ja muille toimivaltaisille viranomaisille.***

404 artikla

Likvidejä varoja koskeva raportointi

1. Laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi seuraavat, jos niitä ei ole 2 kohdassa suljettu pois ja jos likvidit varat täyttävät 3 kohdan edellytykset.
- a) käteinen ja talletukset keskuspankeissa siinä määrin kuin kyseiset talletukset voidaan nostaa stressikausina;
  - b) siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea;
  - c) siirtokelpoiset varat, jotka muodostuvat saamisista jäsenvaltion, ***sellaisen alueen, jolla on itsenäinen veronkanto-oikeus***, tai kolmannen maan keskushallinnolta tai jotka ovat jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinnon takaamia, jos laitoksella on kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksuvalmiusriski, jonka se kattaa kyseisillä likvideillä varoilla, ***tai jotka ovat keskuspankkien, keskushallinnon ulkopuolisten julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten, Kansainvälisen järjestelypankin, Kansainvälisen valuuttarahaston, Euroopan komission ja kansainvälisten kehityspankkien takaamia***;
  - d) siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea;

- d a) rahapolitiikan soveltamisalaan kuuluvat keskuspankkien takaamat luottojärjestelyt;*
- d b) valtion takaama pankkivelka;*
- d c) luottolaitosten talletukset, lakisääteiset tai sääntömääräiset vähimmäistalletukset ja muu saatavissa oleva keskusluottolaitoksen tai 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän jäsenenä olevien laitosten likvidi rahoitus, jos luottolaitos on lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella liittynyt osaksi jotakin ryhmää;*
- d d) siirtokelpoiset varat, joissa on kyse kotimaisissa valuutoissa liikkeeseen lasketusta velasta keskushallinnolta tai keskuspankeilta tai niiden takaamasta velasta, tai keskushallinnon tai keskuspankin takaamasta velasta valuutassa, jossa likviditeettiriski on otettu, siinä määrin kuin tällainen velka vastaa pankin toimintaan liittyviä likviditeettitarpeita kyseisessä kolmannessa maassa.*

Siihen asti, kunnes korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja luottoluokalle on annettu 481 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse määritettävä kussakin valuutassa siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Siihen asti, kunnes yhtenäinen määritelmä on annettu, toimivaltaiset viranomaiset voivat 481 artiklan 2 kohdassa luetellut kriteerit huomioon ottaen antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Jos tällaisia ohjeita ei ole, laitosten on käytettävä tähän tarkoitukseen läpinäkyviä ja objektiivisia kriteerejä, joista osa tai kaikki ovat 481 artiklan 2 kohdassa lueteltuja.

2. Likvideinä varoina ei pidetä seuraavia:

- a) varat, jotka ovat luottolaitoksen *tai arvopaperistamista varten perustetun erillisyhtiön* liikkeeseen laskemia, elleivät ne täytä jotakin seuraavista edellytyksistä:
  - i) ne ovat joukkolainoja, joihin voidaan soveltaa 124 artiklan 3 tai 4 kohdassa säädettyä käsittelyä *tai omaisuusvakuudellisia välineitä, joilla on EPV:n 481 artiklan kriteerien mukaisesti vahvistama korkein luottoluokka;*
  - ii) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä joukkolainoja, joita ei tarkoiteta i alakohdassa;
  - iii) luottolaitos on jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustama ja sen tukema, ja omaisuserä on kyseisen hallinnon takaama ja sitä käytetään rahoittamaan edistämislainoja, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja joilla edistetään kyseisen hallinnon asettamia yleisiä etua koskevia tavoitteita;
- a a) varat, jotka annetaan laitokselle vakuutena 188 artiklassa määritellyn vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten transaktioiden yhteydessä;*
- b) varat, jotka on laskenut liikkeeseen jokin seuraavista:

- i) sijoituspalveluyritys,
- ii) vakuutusyritys,
- iii) finanssialan holdingyhtiö,
- iv) monialan holdingyhtiö;
- v) mikä tahansa yhteisö, joka harjoittaa pääasiallisena liiketoimintanaan yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] liitteessä I luetelluista toiminnoista.

3. Laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi ainoastaan varat, jotka täyttävät **a alakohdassa säädetty edellytykset ja vähintään kaksi b, c, d ja e alakohdassa säädettyistä** edellytyksistä:

-a) ne ovat kiinnittämättömiä;

- a) niitä ei ole laskenut liikkeeseen laitos itse, sen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos taikka sen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön toinen tytäryritys;
- b) ne voidaan hyväksyä jäsenvaltiossa ■ keskuspankin ■ tai, jos likvidejä varoja pidetään hallussa kolmannen maan valuutan määräisten likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi, kyseisen kolmannen maan keskuspankin **normaalien likviditeettioperaatioiden** vakuudeksi;
- c) niiden hinta **on markkinaosapuolten yleisesti hyväksymä ja sitä voidaan helposti tarkkailla säännellyillä markkinoilla, tai niiden hinta** voidaan määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, eikä se riipu vahvoista oletuksista, kuten usein strukturoitujen tai eksoottisten tuotteiden ollessa kyseessä;
- d) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;
- e) niillä käydään kauppaa aktiivisen suoran myynnin **markkinoilla** tai **pelkkien** takaisinostosopimusten **avulla hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla**, joilla on runsaasti erilaisia markkinaosapuolia, kaupankäynti on vilkasta ja markkinat ovat laajat ja syvät. **Näitä perusteita olisi tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta.**

Edellä olevan c, d ja e alakohdan edellytyksiä ei sovelleta 1 kohdan d a alakohdassa tarkoitettuihin varoihin.

Edellä olevan b alakohdan edellytystä ei sovelleta, jos likvidejä varoja pidetään hallussa likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi valuutassa, jossa keskuspankkikelpoisuuden määritelmä on erittäin kapea. Jos on kyse kolmansien maiden **valuuttojen määräisistä likvideistä varoista**, tätä poikkeusta on sovellettava ainoastaan, jos kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset soveltavat samaa **tai vastaavaa** poikkeusta ■ .

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksen, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät 3 kohdan toisessa alakohdassa mainitut edellytykset.

EVP toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään **1 päivänä tammikuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Ennen kuin edellisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien tulevat voimaan laitokset voivat jatkaa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia voidaan käsitellä likvideinä varoina absoluuttiseen **500 miljoonan euron** määrään **kyseisten osakkeiden tai osuuksien 406 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua markkina-arvosta** edellyttäen, että 127 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa korko-, **luotto-** tai **valuuttariskiä** vähentäviä johdannaisia lukuun ottamatta ainoastaan **1 kohdassa määriteltyihin** likvideihin varoihin. **Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää (tai mahdollisesti käyttää) johdannaisinstrumentteja sallittujen sijoitusten riskien suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen hyväksyttävyyteen. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ei pidetä likvideinä varoina, jos kyseinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys läpikäynnin perusteella sijoittaa yli 25 prosenttia varoistaan varoihin, joita 404 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ei pidetä likvideinä varoina, tai jos 406 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolien arvosta säännöllisesti markkinahintaan sen osakkeita tai osuuksia ja toimivaltaisella viranomaisella ei ole varmuutta siitä, että laitoksella on toimiva sisäinen menetelmä tällaista 406 artiklan 3 kohdan johdantokappaleessa tarkoitettua arvostamista varten.**
6. Jos likvidien varojen erä lakkaa kuulumasta 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, laitos saa kuitenkin vielä 30 kalenteripäivän ajan lukea sen likvideihin varoihin. **Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaan likvidien varojen erään ei voida enää soveltaa 5 kohdassa tarkoitettua käsittelyä, se voidaan kuitenkin lukea likvideihin varoihin vielä 30 päivän ajan edellyttäen, että mainittujen varojen määrä on enintään 10 prosenttia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen varoista.**

405 artikla

Likvidejä varoja koskevat operatiiviset vaatimukset

Laitoksen on ilmoitettava likvideiksi varoiksi ainoastaan ne likvidit varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne ovat asianmukaisesti hajautettuja;
- b) vähintään **40 prosenttia** laitoksen ilmoittamista likvideistä varoista on 404 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuja varoja. Jos tällaiset varat erääntyvät maksettaviksi tai ne on vaadittaessa maksettava 30 kalenteripäivän kuluessa, niitä ei

voida lukea tähän **40 prosenttiin**, ellei varoille ole annettu sellaista vakuutta, joka muodostuu 404 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetuista varoista;

- c) ne ovat laillisesti ja käytännössä milloin tahansa seuraavien 30 päivän aikana helposti saatavilla ja realisoitavissa suoralla myynnillä tai **pelkin takaisinostosopimuksin hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla**, jotta velvollisuudet voidaan täyttää. Edellä 404 artiklan **1 kohdan c alakohdassa** tarkoitettujen likvidien varojen, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdeettavissa valuutoissa, katsotaan olevan saatavilla ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa **paitsi, jos laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että se on suojannut aiheutuvan valuuttariskin asianmukaisesti**;
- d) likvidit varat ovat maksuvalmiudenhallintatoiminnon hallinnassa;
- e) osa likvideistä varoista **lukuun ottamatta 404 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja varoja**, realisoidaan ajoittain ja vähintään kerran vuodessa suoralla myynnillä tai **pelkin takaisinostosopimuksin hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla** seuraavista syistä:
- i) **likviditeetin saannin** testaamiseksi,
  - ii) varojen realisointiprosessien tehokkuuden testaamiseksi,
  - iii) varojen käyttökelpoisuuden testaamiseksi,
  - iv) negatiivisten signaalien riskin minimoimiseksi stressikausina;
- f) varoihin liittyviltä hintariskeiltä voidaan suojautua, mutta likvideihin varoihin kohdistuu asianmukaisia sisäisiä järjestelyjä, joilla varmistetaan, **että ne ovat aina tarvittaessa treasury-toiminnon saatavilla**;
- g) likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty rajatut sisäänvirtaukset.

EPV voi muuttaa 405 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 406 artiklassa, 407 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 409 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 410, 411, 412 ja 413 artiklassa säädetyjä prosenttiosuuksia Baselin pankkivalvontakomitean julkaisemien suositusten mukaisesti.

406 artikla

Likvidien varojen arvostaminen

1. Likvidien varojen erän arvoksi on ilmoitettava sen markkina-arvo, jolle on tehty asianmukaiset arvonleikkaukset, joissa otetaan huomioon ainakin duraatio, luotto- ja likviditeettiriski ja tyypilliset repo-arvonleikkaukset markkinoiden yleisten stressikausien aikana. Kun kyseessä on 404 artiklan 1 kohdan d alakohta, arvonleikkausten on oltava vähintään 15 prosenttia. Jos laitos suojautuu varoihin liittyvältä hintariskiltä, sen on otettava huomioon rahavirta, joka syntyy suojauksen mahdollisesta nollautumisesta.

2. Edellä olevassa 404 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien arvoa on leikattava kohde-etuuksien perusteella seuraavasti:
- a) 0 prosenttia, kun kyseessä ovat 404 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut varat;
  - b) 5 prosenttia, kun kyseessä ovat 404 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettut varat;
  - c) 20 prosenttia, kun kyseessä ovat 404 artiklan **2 kohdan b alakohdassa** tarkoitettut varat.

Erien läpikäynnissä sovelletaan seuraavaa lähestymistapaa:

- a) jos laitos on tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuista, se voi käydä vastuut läpi määrittääkseen ne 404 artiklan 1 kohdan a–d kohtaan kuuluviksi;
  - b) jos laitos ei ole tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuista, sen on oletettava, että yritys sijoittaa valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti 404 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin varojen lajeihin alenevassa järjestyksessä, kunnes se saavuttaa sijoitusvaltuuksiensa mukaisen yhteenlasketun enimmäismäärän.
3. ***Laitosten on kehitettävä toimivat menetelmät ja prosessit yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten. Vain silloin, kun laitokset voivat toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittaa, että vastuu ei ole niin olennainen, että omien menetelmien kehittäminen olisi perusteltua, ne voivat laskettaessa ja ilmoitettaessa arvonleikkauksista, joita tehdään yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeille ja osuuksille 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menetelmiä noudattaen, tukeutua seuraaviin kolmansiin osapuoliin:***

- a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tallettajalaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän tallettajalaitokseen;
- b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö täyttää kaikki 127 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava tallettajalaitoksen tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahoitusyhtiön tekemien laskelmien oikeellisuus.

407 artikla

Valuutat, joissa likvidien varojen saatavuuteen liittyy rajoituksia

1. EPV arvioi, missä määrin 404 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut likvidit varat ovat laitoksen saatavilla valuutoissa, jotka ovat EU:n laitoksille merkityksellisiä.
2. Jos likvidejä varoja tarvitaan 401 artiklan vaatimuksen valossa perustellusti enemmän kuin kyseisiä likvidejä varoja on jossakin valuutassa saatavilla, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista poikkeuksista:
  - a) poiketen siitä, mitä 405 artiklan b alakohdassa säädetään, 404 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen varojen osuus laitoksen ilmoittamista likvideistä varoista voi olla pienempi kuin 60 prosenttia;
  - b) poiketen siitä, mitä 405 artiklan g alakohdassa säädetään, likvidien varojen jakautumisen eri valuuttoihin ei tarvitse vastata likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty rajatut sisäänvirtaukset.
  - c) vaaditut likvidit varat voidaan kolmansien maiden valuuttojen osalta korvata kyseisen kolmannen maan keskuspankin luottosopimuksilla, jotka on tehty peruuttamattomasti seuraaviksi 30 päiväksi ja jotka on nostettavasta määrästä riippumatta hinnoiteltu kohtuullisesti, edellyttäen, että kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset tekevät samoin ja kolmannessa maassa on käytössä vastaavat raportointivaatimukset.
3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti sovellettavat poikkeukset on suhteutettava käänteisesti varojen saatavillaoloon. Laitosten perusteltuja tarpeita on arvioitava ottaen huomioon, miten ne pystyvät moitteettomalla maksuvalmiuden hallinnalla vähentämään kyseisten likvidien varojen tarvetta ja minkä verran muilla markkinaosapuolilla on kyseisiä varoja.
4. ***Sen jälkeen kun likvidejä varoja koskevat kriteerit on määritelty 481 artiklan 2 kohdan mukaisesti***, EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksen, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät tässä artiklassa asetetut edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ***31 päivänä joulukuuta 2013***.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettut poikkeukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. EPV:n on annettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 neuvoja siitä, miten 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksien seurauksena hallussa pidettävien varojen arvoa leikataan asianmukaisesti.

408 artikla
Likviditeetin ulosvirtaukset

1. Ilmoitettavat likviditeetin ulosvirtaukset ovat seuraavien erien summa:
- a) jäljempänä olevassa 409 artiklassa tarkoitettujen vähittäistaluttusten nykymäärien prosenttiosuudet;
  - b) jäljempänä 410 artiklassa tarkoitettujen muiden sellaisten velkojen, jotka eräänntyvät tai voidaan vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi implisiittisesti olettaa, että laitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 päivän aikana, nykymäärien prosenttiosuudet;
  - c) jäljempänä 411 artiklassa tarkoitettut ylimääräiset ulosvirtaukset;
  - d) ■ jäljempänä 412 artiklassa tarkoitetuista käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän aikana nostettavissa olevan enimmäismäärän prosenttiosuus;
  - e) ylimääräiset ulosvirtaukset, jotka havaitaan 2 kohdan mukaisessa arvioinnissa.
2. Laitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymiä seuraavien 30 päivän aikana sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, jotka eivät kuulu 410–412 artiklan soveltamisalaan ja joita laitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä, **joita johtuvat mahdollisista taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja ehdollisten velvoitteiden kaltaisista sopimusjärjestelyistä, mukaan lukien muun muassa sitovat rahoitusjärjestelyt, käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille, kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä nostettu, luottokortit, tilinylitykset, suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät uusien vähittäistai tukkulainojen uusimiseen tai jatkamiseen, suunnitellut johdannaisiin liittyvät maksettavat ja kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joita tarkoitetaan 416 artiklassa [ja liitteessä I]**. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

Laitosten on kiinnitettävä tässä arvioinnissa erityistä huomiota siihen, että niiden maineelle voi aiheutua olennaista vahinkoa, jos ne eivät anna tällaisille tuotteille tai palveluille maksuvalmiustukea. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään vuosittain tuotteet ja palvelut, joiden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu todennäköisyys ja volyymi ovat merkittävät, ja toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ulosvirtaukset, jotka on otettava huomioon.

Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain ilmoitettava EPV:lle ne tuote- tai palvelutyyppit, joiden osalta ne ovat laitosten antamien ilmoitusten perusteella määrittäneet ulosvirtaukset. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava myös selostus menetelmästä, jota ulosvirtausten määrittämisessä on sovellettu.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja palvelujen käsittely ja määritetään ne tuotteet ja palvelut, joihin sitä sovelletaan, sekä asianmukaiset menetelmät niiden ulosvirtausten määrittämiseen, jotka on otettava huomioon.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

409 artikla

Vähittäistalletuksia koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on kerrottava direktiivin 94/19/EY mukaisen talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien vähittäistalletusten määrä vähintään **2,5 prosentilla**, jos **järjestelmä on täysin ennakkorahoitettu, tai 5 prosentilla, jos järjestelmä ei ole täten rahoitettu** ja jompikumpi seuraavista koskee talletusta:
  - a) talletus on osa vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, minkä vuoksi sen nostaminen on erittäin epätodennäköistä;
  - b) talletus on maksuliikennetilillä, mukaan lukien tilit, joille palkkoja säännöllisesti maksetaan.
2. Laitosten on kerrottava muut vähittäistalletukset, joita ei tarkoiteta 1 kohdassa, vähintään **7,5 prosentilla**.
3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää edellytykset 1 ja 2 kohdan soveltamiselle määritettäessä vähittäistalletuksia, joiden ulosvirtaukset ovat suuremmat kuin 1 tai 2 kohdassa esitetty, sekä kyseisten tuotteiden määritelmät ja ulosvirtaukset tämän osaston soveltamista varten. Näissä standardeissa otetaan huomioon, miten todennäköistä on, että kyseiset talletukset johtavat likviditeetin ulosvirtaukseen seuraavien 30 päivän aikana. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
4. **Sen estämättä, mitä 409 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään**, laitosten on kerrottava kolmansissa maissa vastaanottamansa vähittäistalletukset 1 ja 2 kohdassa säädettyä korkeammalla prosentilla, jos tällaisesta prosentista on säädetty vastaavissa kolmannen maan raportointivaatimuksissa.

5. Laitokset voivat jättää ulosvirtauslaskelman ulkopuolelle tietyt selvästi rajatut vähittäistalletusten luokat, kunhan laitos soveltaa kyseiseen talletusluokkaan joka tilanteessa tiukasti seuraavaa, ellei tallettajan tapauskohtaisesti perusteltavista vaikeista olosuhteista muuta johdu:
- a) tallettaja ei saa nostaa talletusta 30 päivään;
  - b) nostaessaan talletuksen 30 päivän kuluessa tallettajan on maksettava ennaikaisesta nostosta sakko, joka on olennaisesti suurempi kuin menetetty korko, jonka hän saisi jäljellä olevalta talletusajalta, jos hän ei nosta talletusta ennaikaisesti. Sen estämättä, mitä edellisessä virkkeessä säädetään, sakon ei tarvitse olla suurempi kuin korko siltä ajalta, joka on kulunut siitä, kun talletusajasta sovittiin.

410 artikla

Muita velkoja koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on kerrottava laitoksen omista toimintamenoista johtuvat velat 0 prosentilla.
2. Laitosten on kerrottava 188 artiklassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä transaktioista johtuvat **muut velat kuin velat tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomille finanssialan asiakkaille**, jos niiden vakuutena on varoja, joita pidetään 404 artiklan mukaisina likvideinä varoina:
  - a) 0 prosentilla 406 artiklan mukaiseen **vakuutena käytettävien** likvidien varojen arvoon asti, **kun otetaan huomioon 406 artiklassa määritelty likvideihin varoihin sovellettava arvonleikkaus, jos nämä varat ovat 188 artiklan 3 kohdan määritelmän mukaisia**;
  - b) 100 prosentilla jäljelle jäävän velan osalta.

■

4. Laitosten on kerrottava
  - a) talletuksista johtuvat velat, jotka on pidettävä voimassa, jotta tallettaja saa laitokselta **selvitys- ja säilytyspalveluja** tai käteisvarojen hoitopalveluja **tai muita vastaavia välityspalveluja**;
  - b) talletuksista johtuvat velat, jotka on pidettävä voimassa 108 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään kuuluvan yhteisen tehtävänjaon yhteydessä tai samassa laitosten suojajärjestelmässä jäsenenä olevan toisen yksikön lakiin tai laitoksen perustamiskirjaan perustuvana vähimmäistalletuksena;
    - b a) talletuksista johtuvat velat, jotka tallettajan on pidettävä voimassa, jotta tallettaja saa käteismaksujen selvityspalveluja ja keskusluottolaitoksen palveluja, kun luottolaitos on liittynyt osaksi ryhmää lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella;**

edellä olevan a alakohdan tapauksessa 5 prosentilla siinä määrin kuin direktiivin 94/19/EY mukainen talletussuojajärjestelmä tai *Euroopan unionin jäsenvaltion tai* kolmannen maan vastaava talletussuojajärjestelmä kattaa ne ja muutoin 25 prosentilla.

Edellä a alakohdassa tarkoitettut *selvitys- ja säilytyspalvelut* tai käteisvarojen hoitopalvelut *tai muut vastaavat välityspalvelut* kattavat tällaiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin ne suoritetaan **█** vakiintuneen suhteen yhteydessä **█**. *Edellä olevan a alakohdan mukaisten kirjeenvaihtajapankkipalveluiden operatiivisten tilien on sisällyttävä tähän. Vakiintuneella liiketoimintasuhteella tarkoitetaan tässä yhteydessä selvitys- ja säilytysuhteita tai käteisvarojen hoitosuhteita tai muita vastaavia välityssuhteita, joissa asiakas on riippuvainen siitä, että pankki suorittaa nämä palvelut riippumattomana kolmantena osapuolena olevana välittäjänä, jotta se voi huolehtia normaalista pankkitoiminnastaan seuraavien 30 päivän aikana. Näiden talletusten on oltava pankkiorganisaation tuottamien kohteena olevien palvelujen sivutuotteita, joita ei haeta tukkumarkkinoilta yksinomaan korkotulojen tarjoamiseksi. Tällaiset talletukset on hinnoiteltava alle markkina-arvon verrattuna samankestoisiin talletuksiin ja pidettävä erityisesti nimetyillä tileillä. Laitosten on käytettävä aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja määrittäessä kyseisiä asiakkaan voimassa pitämiä summia. Kunnes 'vakiintuneelle liiketoimintasuhteelle' on annettu yhtenäinen määritelmä, laitosten on määrittävä 'vakiintuneen liiketoimintasuhteen' kriteerit. Laitosten on noudatettava kaikkia toimivaltaisten viranomaisten antamia yleisiä ohjeita, jotka koskevat vakiintuneeseen liiketoimintasuhteeseen liittyvien talletusten määrittämistä.*

5. Laitosten on kerrottava muiden kuin finanssialan asiakkaiden talletuksista johtuvat velat 75 prosentilla siinä määrin kuin ne eivät kuulu 4 kohdan soveltamisalaan. *Suorittaessaan 409 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua arviointia EPV arvioi myös yritysten talletusten kalibroinnin.*
6. Laitosten on otettava liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat maksettavat ja saatavat huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta *ja vähentäen niistä suljetut suojaukset (siinä määrin kuin suojauksia ei ole jo laskettu mukaan likvidien varojen varantoon tai muihin sisään- ja ulosvirtauksiin sen periaatteen mukaisesti, että eriä ei voida laskea kahteen kertaan)* ja kerrottava ne 100 prosentilla, jos kyseessä on nettovelka. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 404 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.
7. Laitosten on kerrottava muut velat, jotka eivät kuulu 1–5 kohdan soveltamisalaan, 100 prosentilla.
8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tapauskohtaisesti luvan alemman prosenttiosuuden soveltamiseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) tallettaja on *jokin seuraavista:*
    - i) *se on* laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys;

- ii) se on direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä laitokseen;
  - iii) *laitos, joka kuuluu samaan 108 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään;*
  - iv) *edellä olevan 389 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen ryhmän keskuslaitos tai jäsen;*
- b) seuraavien 30 päivän aikana on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;
  - c) tallettaja soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta 413 artiklasta poiketen;
  - d) laitos ja tallettaja ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ■ .

Jos annetaan lupa tällaisen pienemmän ulosvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto päätöksestä ja syistä siihen. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava edellytyksiä tällaisiin pienempiin ulosvirtauksiin säännöllisesti uudelleen.

8 a. *Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä edellä olevaa 7 kohtaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin 411 artiklan säännöksiä.*

411 artikla

Ylimääräiset ulosvirtaukset

1. Vakuuksiin, jotka eivät ole 404 artiklan 1 kohdan a alakohtaa vastaavia varoja ja jotka laitos sijoittaa liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin, on sovellettava ylimääräistä ulosvirtausta, joka on 15 prosenttia 404 artiklan 1 kohdan d alakohtaa vastaavien varojen markkina-arvosta ja 20 prosenttia muiden varojen markkina-arvosta.
2. Jos toimivaltainen viranomaiskatsoo, että laitoksen 188 artiklassa määriteltyihin pääomamarkkinalähtöisiin transaktioihin tai liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin liittyvä kaupankäynti on olennaista suhteessa laitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, laitoksen on lisättävä ylimääräinen ulosvirtaus sellaisia ylimääräisiä ulosvirtaustarpeita varten, jotka johtuvat laitoksen tekemiin sopimuksiin perustuvasta laitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, kuten ulkoisen luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä. Tämän olennaisen heikkenemisen laajuutta on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ja ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Laitoksen on lisättävä ylimääräinen ulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, joita epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutus aiheuttaisi liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin liittyvälle laitoksen kaupankäynnille, jos nämä sopimukset ovat olennaisia.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään olennaisuuden käsitteen soveltamisen edellytykset ja tämän ylimääräisen ulosvirtauksen mittaamismenetelmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Laitoksen on lisättävä ylimääräinen ulosvirtaus, joka vastaa arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien ja 30 päivän aikajänteellä toimitettavien varojen markkina-arvoa, ellei laitos omista toimitettavia arvopapereita tai ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 päivän jälkeen, eivätkä arvopaperit ole osa laitoksen likvidejä varoja.

412 artikla

Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Laitoksen on ilmoitettava luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset. Ulosvirtaukset on määritettävä prosentteina nostettavissa olevasta enimmäismäärästä. Tämä nostettavissa oleva enimmäismäärä voidaan arvioida niin, että siitä vähennetään **kaikki 408 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrätty, kaupan rahoitusta koskeviin taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset ja** sellaisen vakuuden 406 artiklan mukainen arvo, joka on annettava, jos laitos voi käyttää vakuuden uudelleen ja jos vakuus on 404 artiklan mukaisten likvidien varojen muodossa. Annettava vakuus ei saa muodostua järjestelyn tai sopimuksen vastapuolen tai siihen sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemista varoista. Jos tarvittavat tiedot ovat laitoksen saatavilla, arvopaperistamista varten perustetuille erillisyyhtiöille (SSPE) tarjottavien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta nostettavissa olevaksi enimmäismääräksi on määritettävä enimmäismäärä, joka voitaisiin nostaa, kun otetaan huomioon SSPE:n omat seuraavien 30 päivän aikana erääntyvät velvoitteet.
2. Käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 5 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset voidaan lukea luottoriskien peruslaskentatavalla tai sisäisten luottoluokitusten menetelmällä (IRB) vähittäisvastuuryhmään.
3. Käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista **seuraavien 30 päivän kuluessa** nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 10 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset täyttävät seuraavat edellytykset:
  - a) niitä ei voida lukea luottoriskien peruslaskentatavalla tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään;
  - b) niitä on tarjottu asiakkaille, jotka eivät ole finanssialan asiakkaita;

- c) *niissä on nimenomaisesti estetty niiden käyttäminen korvaamaan* asiakkaan rahoitusta tilanteissa, joissa tämä ei pysty täyttämään rahoitustarpeitaan finanssimarkkinoilla.
4. Muista käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista *seuraavien 30 päivän kuluessa* nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 100 prosentilla. Tätä sovelletaan erityisesti seuraaviin:
- a) SSPE-yhtiöille myönnetyt likviditeettisopimukset;
- b) järjestelyt, joiden mukaan laitoksen on ostettava SSPE:ltä varoja tai vaihdettava sen kanssa niitä.
- 4 a. *Laitoksen on ilmoitettava ulosvirtaukset, jotka johtuvat muista satunnaisista rahoitusveloista, joihin kuuluvat muun muassa tunnusteet, nimisiirrot, takuut, merkintäsitoumussopimukset, valmiusmaksusitoumukset, remburssit, takuusitoumukset, korvausvastuut, käyttämättömät velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt, muut jatkuvat luottojärjestelyt ja muut peruutettavissa olevat luottojärjestelyt ja likviditeettisopimukset. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.*
5. Jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamat ja tukemat laitokset voivat 4 kohdasta poiketen soveltaa 2 ja 3 kohdan käsittelyä myös sellaisiin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, joita laitoksille myönnetään yksinomaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin vastuuryhmiin luettavien edistämislainojen suoraa tai epäsuoraa rahoittamista varten. Tällaisten edistämislainojen on oltava ainoastaan sellaisten henkilöiden saatavilla, jotka eivät ole finanssialan asiakkaita, ilman kilpailua ja tavoittelematta voittoa kyseisen keskus- tai aluehallinnon asettamien yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseksi. Varojen nostamisen on oltava mahdollista tällaisista järjestelyistä ainoastaan, kun on tehty edistämislainahakemus, ja ainoastaan haettuun määrään asti.
- 5 a. *EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 4 a (uusi) kohdassa tarkoitettujen satunnaisten rahoitusvelkojen käsittely ja määritetään ne tuotteet ja palvelut, joihin sitä sovelletaan, sekä asianmukaiset menetelmät niiden ulosvirtausten määrittämiseen, jotka on otettava huomioon.*

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Sirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

413 artikla
Sisäänvirtaukset

1. Laitosten on ilmoitettava rajatut likviditeetin sisäänvirtaukset. Likvidien varojen rajatut sisäänvirtaukset ovat likviditeetin sisäänvirtaukset rajattuna 75 prosenttiin likviditeetin ulosvirtauksista. Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle

likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka saadaan muihin laitoksiin tehdyistä talletuksista, joihin voidaan soveltaa 108 artiklan 6 kohdan tai 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja käsittelyjä. **Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle luotonottajilta ja joukkovelkakirjoihin sijoittajilta tulevista maksuista johtuvat likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka liittyvät sellaisilla joukkolainoilla rahoitettaviin kiinnitysluottoihin, joihin voidaan soveltaa 124 artiklan 3, 4 tai 5 kohdassa säädettyä tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kohtelua. Laitoksen voivat myös jättää rajauksen ulkopuolelle sisäänvirtaukset, joiden vastapuoli on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisessä laitokseen.**

2. Likviditeetin sisäänvirtaukset on laskettava seuraavilta 30 päivältä. Siihen on sisällytettävä ainoastaan sopimukseen perustuvat sisäänvirtaukset vastuista, jotka eivät ole eräntyneet ja joiden suhteen pankilla ei ole syytä odottaa, että sopimus jätettäisiin täyttämättä 30 päivän aikajänteellä. Sisäänvirtaus on otettava huomioon täysimääräisesti seuraavin poikkeuksin:
  - a) maksuista asiakkailta, jotka eivät ole finanssialan asiakkaita, on vähennettävä 50 prosenttia niiden arvosta tai kyseisten asiakkaiden kanssa rahoituksen laajentamiseksi tehdyistä sopimuksista siitä riippuen, kumpi on suurempi. **Tätä tarkoitusta varten otetaan huomioon varat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, mikäli sopimus sallii pankin vetäytyä siitä ja pyytää maksua 30 päivän kuluessa.** Tätä kohtaa ei sovelleta 188 artiklassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä transaktioista johtuviin maksuihin, jos niiden vakuutena on 404 artiklan mukaisia likvidejä varoja, **eikä 158 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä transaktioista johtuviin maksuihin, jotka otetaan täysimääräisesti huomioon sisäänvirtauksina;**
  - b) edellä 188 artiklassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä transaktioista johtuvia maksuja, jos niiden vakuutena on likvidejä varoja, ei oteta huomioon likvidien varojen arvonalennuksilla vähennettyyn arvoon asti, mutta loppuosa maksuista otetaan huomioon täysimääräisesti;
  - c) maksuja, joita velallinen laitos käsittelee 410 artiklan 4 kohdan mukaisesti, käyttämättömiä luottojärjestelyjä tai likviditeettisopimuksia ja muita saatuja sitoumuksia ei oteta huomioon;

c a) merkittäviin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten instrumenttien positioista johtuvista maksuista vähennetään EPV:n ja EAMV:n määrittämä prosenttiosuus, joka ilmentää kyseisiin positioihin sisältyvää riskiä. Tässä olisi otettava tarvittaessa huomioon omaisuuserän pitoaikaa koskeva arvio.
3. Liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat maksettavat ja saatavat on otettava huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta ja kerrottava 100 prosentilla, jos kyseessä on nettosaatava. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 404 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa 2 kohdan c alakohdasta poiketen luvan soveltaa tapauskohtaisesti suurempaa sisäänvirtausta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) ***edes stressitilanteessa ei ole esteitä varojen siirtämiselle lainanottajalta vastapuolelle;***
  - b) vastapuoli ***täyttää jonkin seuraavista kriteereistä:***
    - i) ***se on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys;***
    - ii) ***se on direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä laitokseen;***
    - iii) ***se on saman 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäsen ja vastaavaa tasaveroista ulosvirtausta sovelletaan vastapuoleen poiketen siitä, mitä 410 artiklassa säädetään;***
  - c) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, ellei sovelleta 18 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

Jos annetaan lupa tällaisen suuremman sisäänvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto päätöksestä ja syistä siihen. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava edellytyksiä tällaisiin suurempiin sisäänvirtauksiin säännöllisesti uudelleen.

5. Laitosten ei tarvitse ilmoittaa mitään muita 404 artiklan mukaisesti ilmoitettuja likvidejä varoja koskevia sisäänvirtauksia kuin sellaiset varoja koskevat maksut, jotka eivät näy varojen markkina-arvossa.
6. Laitosten ei tarvitse ilmoittaa uusien sitoumusten liikkeeseenlaskusta johtuvia sisäänvirtauksia.
7. Laitosten on otettava huomioon likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa.

413 a artikla

Maksuvalmiusvaatimusten ja Baselin pankkivalvontakomitean suositusten välinen yhtäpitävyys

EPV voi muuttaa 405 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 406 artiklassa, 407 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 409 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 410, 411, 412 ja 413 artiklassa säädettyjä prosentiosuuksia Baselin pankkivalvontakomitean julkaisemien suositusten mukaisesti.

-414 a artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

Laitosten on toteutettava järjestelyjä varmistaakseen, että niiden käytettävissä oleva rahoitus on suurempi kuin vaadittu pysyvä varainhankinta.

Sitten kun tämä on sitovana vähimmäisvaatimuksena otettu käyttöön 481 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, laitoksilla on oltava aina pysyvän varainhankinnan erää, joiden yhteismäärä on suurempi kuin pysyvää varainhankintaa edellyttävät erien määrä, jotta varmistetaan, että pitkäaikaiset omaisuuserät rahoitetaan ainakin vähimmäismäärällä pysyviä vastuita suhteessa niiden likviditeettiriskiänsä.

414 artikla

Pysyvän varainhankinnan erät

1. ***Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat erät sen jäsenvaltion valuutan määräisinä, johon ne ovat sijoittautuneet, jotta pysyvän varainhankinnan saatavuutta voidaan arvioida:***
  - a) omat varat:
    - i) ***ensisijaisten omien varojen instrumentit;***
    - ii) ***toissijaisten omien varojen instrumentit;***
    - iii) ***muut etuoikeutetut osakkeet ja pääomainstrumentit, jotka ylittävät toissijaisten omien varojen sallitun määrän ja joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;***
  - b) seuraavat velat, jotka eivät kuulu a alakohtaan:
    - i) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 409 artiklan 1 kohdan käsittelyä;
    - ii) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 409 artiklan 2 kohdan käsittelyä;
    - iii) talletukset, joihin voidaan soveltaa 410 artiklan 4 kohdan käsittelyä;
    - iv) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, joihin sovelletaan direktiivin 94/19/EY mukaista talletussuojaa tai kolmannen maan vastaavaa talletussuojaa 409 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
    - v) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, jotka kuuluvat 410 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltamisalaan;
    - vi) talletukset, jotka eivät kuulu i tai iii alakohtaan, jos ne eivät ole finanssialan asiakkaiden tekemiä;
    - vii) kaikki finanssialan asiakkailta saatu rahoitus;
    - viii) sekä vi alakohdan että vii alakohdan osalta erikseen 188 artiklassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä transaktioista peräisin oleva rahoitus,

- joiden vakuutena on 404 artiklassa tarkoitettuja likvidejä varoja;
- joiden vakuutena on mitä tahansa muita varoja;
- ix) liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joihin voidaan soveltaa 124 artiklassa tarkoitettua *tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa määriteltyä* käsittelyä;
- x) muut *sellaisista* liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, *joita eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan:*
  - *sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;*
  - *sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähemmän kuin yksi vuosi;*
- xi) muut velat;
  - xi a) sellaisten luottolaitosten talletukset, joiden ryhmään alueellinen tai keskusluottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan määräysten perusteella ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä.*

2. Kaikki erät on tilanteen mukaan esitettävä seuraaviin viiteen ryhmään jaoteltuina sen mukaan, onko niiden erääntymispäivään tai siihen päivään, jona ne voidaan sopimuksen mukaan vaatia maksettaviksi, jos viimeksi mainittu päivä on lähempänä:

- a) alle kolme kuukautta;
- b) kolmesta kuuteen kuukautta;
- c) kuudesta yhdeksään kuukautta;
- d) yhdeksästä kahteentoista kuukautta;
- e) yli kaksitoista kuukautta.

2 a. *Varovaista arviota käytettävissä olevasta pysyvästä varainhankinnasta edustava osuus 1 kohdan määristä on laskettava ja ilmoitettava seuraavasti:*

- a) *1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan x alakohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 100 prosentilla;*
- b) *1 kohdan b alakohdan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 95 prosentilla;*
- c) *1 kohdan b alakohdan ii ja iv alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 80 prosentilla;*
- d) *1 kohdan b alakohdan vi alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 40 prosentilla;*

- e) *muut kuin edellä tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut erät on kerrottava 0 prosentilla.*

415 artikla

Pysyvää varainhankintaa edellyttävät erät

1. Seuraavat erät on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille erikseen, jotta pysyvän varainhankinnan tarvetta voidaan arvioida:

- a) edellä 404 artiklassa tarkoitetut varat, lajeittain jaoteltuina;

a a) edellä 404 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut varat;

- b) arvopaperit ja rahamarkkinainstrumentit, jotka eivät kuulu a alakohtaan, **jaoteltuina seuraavasti:**

- **117 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 1 hyväksyttävät varat;**
- **117 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 2 hyväksyttävät varat;**
- **muut varat;**

- c) virallisesti hyväksytyssä pörssissä merkittävään indeksiin noteerattavat muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen osakkeet;

- d) osakkeet;

- e) kulta;

- f) muut jalometallit;

- g) uusiutumattomat lainat ja saatavat ■

i) **eriteltyinä ne, joissa velallisena on:**

- a) muita luonnollisia henkilöitä kuin elinkeinonharjoittajia tai yhtiökumppaneita **ja** pieniä ja keskisuuria yrityksiä, ■ ja kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on pienempi kuin 1 miljoona euroa;

- b) valtiot, keskuspankit sekä julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;

- c) **muuta kuin finanssialan asiakkaita, jotka eivät kuulu edellä tarkoitettuihin asiakkaisiin;**

- d) muut velalliset;

ii) **eriteltyinä ne, joilla on:**

- a) **vakuutena liikekiinteistö;**

- b) **vakuutena asuinkiinteistö;**

c) *edellä 124 artiklassa tarkoitettuun kohteluun hyväksyttävillä joukkovelkakirjoilla järjestetty täsmärahoitus (pass-through);*

g a) ja eriteltyinä ne, joilla on:

v) *vakuutena liikekiinteistö;*

vi) *vakuutena asuinkiinteistö;*

vii) *edellä 124 artiklassa tarkoitettuun tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa määriteltyyn kohteluun hyväksyttävillä joukkovelkakirjoilla järjestetty täsmärahoitus (pass-through);*

h) johdannaissaatavat;

i) muut varat;

j) liitteen I mukaan keskimääräisen tai keskimääräisen/alhaisen riskin sisältävät käyttämättömät luottojärjestelyt.

2. Kaikki erät on soveltuvin osin esitettävä 414 artiklan 2 kohdassa kuvattuihin viiteen ryhmään jaoteltuina.

2 a. Varovaista arviota edellytetystä pysyvästä varainhankinnasta edustava osuus 1 kohdan määrästä on laskettava ja ilmoitettava seuraavasti:

a) *1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 0 prosentilla;*

b) *1 kohdan aa alakohdan ja g alakohdan ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 5 prosentilla;*

c) *1 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät, joiden jäljellä olevat maturiteetti on vähintään yksi vuosi, on kerrottava 20 prosentilla;*

d) *1 kohdan b alakohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät, joiden jäljellä olevat maturiteetti on vähintään yksi vuosi, on kerrottava 50 prosentilla;*

e) *1 kohdan c ja e alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 50 prosentilla;*

f) *1 kohdan g alakohdan iii alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 50 prosentilla;*

g) *1 kohdan g alakohdan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle vuosi, on kerrottava 85 prosentilla;*

h) *1 kohdan j alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erät on kerrottava 10 prosentilla;*

- i) muut kuin edellä tämän kohdan a–h alakohdassa tarkoitetut ehdolliset velvoitteet on kerrottava toimivaltaisen viranomaisen määrittämällä prosentilla, jossa otetaan huomioon tällaisten velvoitteiden pysyvää varainhankintaa edellyttävä osuus;*
- j) muut kuin edellä tämän kohdan a–i alakohdassa tarkoitetut erät on kerrottava 100 prosentilla.*

SEITSEMÄS OSA
VELKAANTUNEISUUS

416 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskeminen

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 2–10 kohdassa esitettyjä menetelmiä noudattaen.
2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.

Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste kuukausittaisten vähimmäisomavaraisuusasteiden yksinkertaisena aritmeettisena keskiarvona vuosineljännekseltä.

3. Pääoman määrällä tarkoitetaan 2 kohdassa ensisijaisia omia varoja.
4. Vastuiden kokonaismäärä on kaikkien varojen vastuuarvojen ja niiden taseen ulkopuolisten erien summa, joita ei ole vähennetty määrittäessä 3 kohdassa tarkoitettua pääoman määrää.

Jos laitoksiin kuuluu relevantteja yhteisöjä, joissa niillä on sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisessa konsolidoinnissa huomattavia sijoituksia, jotka jäävät ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisen, varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle, niiden on vähennettävä vastuistaan määrä, joka saadaan kertomalla a alakohdassa määritelty määrä b alakohdassa määritellyllä kertoimella:

- a) sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaiseen konsolidointiin sisällytettävien, mutta ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisen, varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle jäävien relevanttien yhteisöjen kaikkien varojen vastuuarvojen summa;
- b) edellä olevissa 33 artiklan 1 kohdassa ja 53 artiklan d alakohdassa eriteltyjen ensisijaisista omista varoista tehtävien vähennysten summa jaettuna ensisijaisten omien varojen kokonaismäärällä.

Laitosten on arvostettava varat ja taseen ulkopuoliset erät 94 artiklan mukaisesti.

5. Laitosten on määritettävä varojen vastuuarvo seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) varojen vastuuarvoilla tarkoitetaan liitteessä II lueteltuja eriä ja luottojohdannaisia lukuun ottamatta 106 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä vastuuarvoja;
  - b) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää varojen vastuuarvojen pienentämiseen;
  - c) lainojen ja talletusten nettouttaminen ei ole sallittua.
6. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen erien ja luottojohdannaisten vastuuarvo joko 269 artiklassa esitettyä käyvän arvon menetelmää tai 270 artiklassa esitettyä alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää käyttäen. Laitokset voivat käyttää alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää liitteessä II lueteltujen erien ja luottojohdannaisten vastuuarvon määrittämiseen ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden erien vastuuarvon määrittämiseen 87 artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.
- Määrittäessään liitteessä II lueteltujen erien ja luottojohdannaisten vastuuarvoa laitosten on otettava 289 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset lukuun ottamatta tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevia sopimuksia.
7. Laitosten on määritettävä takaisinostosopimusten, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja ottamista koskevien sopimusten, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvo 215 artiklan 1–3 kohdan mukaisesti ja otettava päänettoutussopimukset huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevia sopimuksia lukuun ottamatta 201 artiklan mukaisesti.
8. Laitosten on määritettävä taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo liitteessä II lueteltuja eriä, luottojohdannaisia, takaisinostosopimuksia, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista tai ottamista koskevia sopimuksia, pitkän selvitysajan transaktioita ja vakuudellista limiittiluotonantoa (margin lending) lukuun ottamatta 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavin kyseisessä artiklassa lueteltuja erityisiä luottoriskioikaisuja koskevin muutoksin:
- a) erityinen luottoriskioikaisu on 10 prosenttia, kun kyseessä on liitteessä I olevan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu käyttämätön luottojärjestely, joka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa;
  - b) erityinen luottoriskioikaisu on **20 prosenttia**, kun kyseessä on **keskimääräiseen/alhaiseen riskiin liittyvä liitteessä I olevan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu** taseen ulkopuolinen erä;
  - b a) erityinen luottoriskioikaisu on 50 prosenttia, kun kyseessä on keskimääräiseen riskiin liittyvä liitteessä I olevan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu taseen ulkopuolinen erä;**
  - b b) erityinen luottoriskioikaisu on 100 prosenttia, kun kyseessä on mikä tahansa muu liitteessä I lueteltu taseen ulkopuolinen erä.**

9. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen erien ja taseen ulkopuolisiin eriin kuuluvien luottojohdannaisten vastuuarvot 6 kohdassa esitettyä lähestymistapaa noudattaen.

Laitosten on määritettävä taseen ulkopuolisiin eriin kuuluvien takaisinostosopimusten, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista tai ottamista koskevien sopimusten, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvot 6 kohdassa esitettyä lähestymistapaa noudattaen.

10. Laitokset voivat 6, 7 ja 9 kohdassa esitettyjä laskelmia tehdessään päättää olla soveltamatta 5 kohdan b alakohdassa esitettyä periaatetta.

417 artikla Raportointivaatimus

1. Laitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki 416 artiklassa määritetyt tiedot vähimmäisomavaraisuusasteesta ja sen osatekijöistä. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava nämä tiedot huomioon suorittaessaan direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 92 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden kokonaisarviota.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava laitoksilta saadut tiedot EPV:lle sen pyynnöstä 482 artiklassa tarkoitettuna tarkastuksen mahdollistamiseksi.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää 1 kohdassa tarkoitettua raportointivaatimusta koskevan yhdenmukaisen raportointimallin sisältö ja muoto ja antaa ohjeita mallin käytöstä ja raportointitiheydestä ja -ajankohdista.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

- 2 a. *Edellä 1 kohdan mukaisesti saatujen tietojen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 92 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden kokonaisarviointista saatujen valvontatulosten perusteella EPV laatii yhteistyössä valvontaviranomaisten kanssa liiketoimintamallien ja riskien luokituksen 182 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua raportin mukaisesti. Aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen asianmukaisen analysoinnin tai stressiskenaarioiden pohjalta arvioidaan, ovatko 182 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ilmoitetut vähimmäisomavaraisuusasteen tasot riittäviä varmistamaan vastaavan liiketoimintamallin kestävyys, tai jos eivät, mitkä muut tasot ovat riittäviä, ja olisiko nämä tasot määritettävä kynnysarvoina vai vaihteluväleinä. Kun 182 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu raportti on toimitettu, EPV julkaisee kunkin yksilöidyn pankkilaitosluokan keskimääräisen arvon, ja direktiivin 132 artiklan mukaisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vähimmäisomavaraisuusaste julkistetaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 [julkaisutoimisto lisää viitteen].***

KAHDEKSAS OSA LAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

I osasto
Yleiset periaatteet

418 artikla
Julkistamisvaatimusten soveltamisala

1. Laitosten on julkistettava II osastossa luetellut tiedot, ellei 419 artiklan säännöksistä muuta johdu.
2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat kolmannen osan nojalla antaa luvan III osastossa tarkoitetuille välineille ja menetelmille, laitosten on julkistettava kyseisessä osassa vaaditut tiedot.
3. Laitosten on vahvistettava virallinen toimintalinja tämän osan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi, ja niillä on oltava toimintalinjat julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien tietojen todentaminen ja julkistamistiheys. Laitoksilla on oltava toimintaperiaatteet myös sen seikan arvioimiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofilista.

Jos julkistetut tiedot eivät anna markkinaosapuolille kattavaa käsitystä riskiprofilista, laitosten on julkistettava tiedot, jotka tarvitaan 1 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi. Niiden edellytetään kuitenkin julkistavan ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat 419 artiklassa tarkoitettuja olennaisia tietoja, jotka eivät ole liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.

4. Laitosten on vaadittaessa julkistettava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottihakemuksen esittäneille pienille ja keskisuurille yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla kirjallisesti. Laitosten hallinnollisten kulujen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

419 artikla

Ei-olennainen tieto ja liikesalaisuutena tai luottamuksellisena pidettävä tieto

1. Laitokset voivat *pyytää poikkeusta* yhden ■ II osastossa *luetellun tiedon, tai vähäisen määrän niistä, julkistamisesta*, jos näin saatua tietoa ei pidetä olennaisena, paitsi jos kyseessä on *422 artiklan 2 kohdassa tai 424, 434 a, 434 b tai 435 artiklassa* säädetty julkistaminen.

Tällaiset poikkeukset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, joka voi määrätä vaihtoehtoisen tai osittaisen vaatimuksen.

Poikkeusta ei saa pyytää, jos se aiheuttaisi harhaanjohtamisen.

Ilmoittaminen toimivaltaiselle viranomaiselle tai mikään säädettyä raportointia koskeva muutos ei vapauta vastuusta, joka aiheutuu siitä, että ilmoittamatta jättämisellä todetaan olleen olennainen vaikutus.

Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa tiedon käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa siihen käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.

2. Laitokset voivat *pyytää poikkeusta* yhden II tai III osastossa *luetellun tiedon, tai vähäisen määrän niissä luetelluista tiedoista, julkistamisesta*, jos tietoa pidetään toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina, paitsi jos kyseessä on *422 artiklan 2 kohdassa tai 424, 434 a, 434 b tai 435 artiklassa* säädetty julkistaminen.

Tällaiset poikkeukset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

Poikkeusta ei saa pyytää, jos se aiheuttaisi harhaanjohtamisen.

Ilmoittaminen toimivaltaiselle viranomaiselle tai mikään säädettyä raportointia koskeva muutos ei vapauta vastuusta, joka aiheutuu siitä, että ilmoittamatta jättämisellä todetaan olleen olennainen vaikutus.

Tietoja on pidettävä laitoksen liikesalaisuuksina, jos niiden julkistaminen heikentäisi sen kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, joiden jakaminen kilpailijoiden kanssa alentaisi laitoksen tekemien investointien arvoa.

Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos laitoksella on asiakkaisiin tai muihin vastapuoliin kohdistuvia velvoitteita, jotka edellyttävät luottamuksellisuutta laitoksen taholta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseessä olevan laitoksen on ilmoitettava tietoja julkistaessaan, että tiettyjä tietoja ei ole annettu, ilmoitettava syy tähän ja julkistettava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, jos tietoja ei ole pidettävä liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina.

420 artikla Julkistamistiheys

Laitosten on julkistettava tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vähintään *kaksi kertaa vuodessa*.

Laitosten on julkistettava seuraavien artiklojen nojalla edellytetyt tiedot vähintään kerran vuodessa.

422 artikla (riskienhallintatavoitteet ja -käytänteet)

423 artikla (soveltamisala)

435 artikla (palkka- ja palkkiopolitiikka)

Tiedot on julkistettava vuosittain *päivänä, joka on sama kuin* tilinpäätöksen *julkaisupäivä*.

Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava *erityyppisten laitosten tarvetta julkistaa* kaikki tiedot tai osa niistä useammin ottaen huomioon niiden liiketoiminnan ominaispiirteet, kuten toimintojen laajuus ja toimialat, toimipisteet eri maissa, toiminta finanssialan eri sektoreilla sekä osallistuminen kansainvälisille finanssimarkkinoille sekä maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin. Laitosten tekemässä arviossa on kiinnitettävä erityistä huomiota mahdolliseen tarpeeseen julkistaa useammin tietoja 424 artiklassa ja 425 artiklan b–e kohdassa mainituista seikoista sekä riskeistä ja muista nopeille muutoksille alttiista seikoista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää tällaista useammin tapahtuvaa julkistamista, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja liitettävä mukaan perustelunsa ja arvionsa.

421 artikla
Julkistamistavat

1. Laitokset voivat valita sopivan viestintäkanavan ja paikan sekä tietojen todentamistavat tämän osan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi. Kaikki tiedot on mahdollisuuksien mukaan annettava yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa.
2. Tässä osassa tarkoitettut vaatimukset voidaan katsoa täytetyiksi, kun laitokset antavat vastaavat tiedot tilinpäätökseen, listautumiseen tai muihin vaatimukseen perustuvan tiedonantovelvollisuuden nojalla. Jos tiedot eivät sisälly tilinpäätösasiakirjoihin, laitosten on ilmoitettava, mistä tiedot ovat saatavilla.

II osasto
Läpinäkyvyyden ja tietojen julkistamisen tekniset kriteerit

422 artikla
Riskienhallintatavoitteet ja -käytänteet

1. Laitosten on julkistettava riskienhallintatavoitteensa ja -käytänteensä erikseen kunkin riskilajin osalta, mukaan lukien tässä osastossa mainitut riskit. Julkistettavaan tietoihin on sisällyttävä
  - a) riskien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;
  - b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon tai muiden järjestelyjen rakenne ja organisaatio, mukaan lukien tiedot sen valtuuksista ja perussäännöstä;
  - c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö;
  - d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta;
  - e) ylimmän hallintoelimen hyväksymä, laitoksen riskienhallintajärjestelyiden riittävyyttä koskeva julistus, jossa vakuutetaan, että käytössä olevat riskienhallintajärjestelmät ovat laitoksen profiiliin ja strategiaan nähden riittävät;
  - f) ylimmän hallintoelimen hyväksymä lyhyt riskilausuma, jossa kuvataan tiivistetysti laitoksen liiketoimintastrategiaan liittyvä kokonaisriskiprofiili. Tähän lausumaan on sisällytettävä keskeiset suhdeluvut ja numerotiedot, joista ulkoiset sidosryhmät saavat kattavan näkemyksen **laitoksen riskienhallinnasta, mukaan lukien se**, miten laitoksen riskiprofiili ja ylimmän hallintoelimen vahvistama riskien sietoraja vaikuttavat toisiinsa.
2. Laitosten on julkistettava seuraavat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevat tiedot sekä niihin vähintään vuosittain tehtävät säännölliset päivitykset:

- a) ylimmän hallintoelimen jäsenten hoidettavana olevien johtajan tehtävien määrä;
- b) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava toimintamalli sekä jäsenten tosiasiallinen osaaminen, taidot ja asiantuntemus;
- c) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava monipuolisuuteen tähtäävä toimintamalli ja sen tavoitteet sekä tiedot siitä, missä määrin kyseiset tavoitteet on saavutettu;
- d) tieto siitä, onko laitos perustanut erillisen riskikomitean ja kuinka monta kertaa riskikomitea on kokoontunut;
- e) kuvaus riskejä koskevien tietojen kulusta ylimmälle hallintoelimelle.

423 artikla
Soveltamisala

Laitosten on julkistettava tähän asetukseen sisältyvien vaatimusten soveltamisalasta seuraavat tiedot direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisesti:

- a) sen laitoksen nimi, johon tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia sovelletaan;
- b) tiedot tilinpäätöksen laadinnan ja vakavaraisuusvaatimusten kannalta merkityksellisistä konsolidointiperusteiden eroista sekä lyhyt kuvaus konsolidointiin kuuluvista yhteisöistä ja maininta siitä, onko kyseessä:
  - i) täysin konsolidoitu yhteisö;
  - ii) osittain konsolidoitu yhteisö;
  - iii) yhteisö, jonka varat on vähennetty omista varoista;
  - iv) yhteisö, jota ei ole konsolidoitu ja jonka varoja ei ole vähennetty omista varoista;
- c) nykyiset tai tulevat olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;
- d) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat konsolidoinnin ulkopuolisilta tytäryrityksiltä vaaditun, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten tytäryritysten nimet;
- e) tarvittaessa olosuhteet, joissa 6 ja 8 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa.

423 a artikla
Kokonaispääoman tuoton julkistaminen

Laitosten on julkistettava vuosikertomuksessaan kokonaispääomansa tuotto, joka lasketaan nettovoittona jaettuna taseen loppusummalla.

424 artikla
Omat varat

1. Laitosten on julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat tiedot:
  - a) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erien, toissijaisten omien varojen erien sekä laitoksen omiin varoihin 29–32 artiklan, 33, 53, 63 ja 74 artiklan mukaisesti sovellettavien suodattimien ja vähennysten täydellinen täsmäytys laitoksen tarkastettuun tilinpäätökseen sisältyvään taseeseen;
  - b) kuvaus laitoksen liikkeeseen laskemien, rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, rajoituksenalaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin luettavien instrumenttien keskeisistä ominaisuuksista;
  - c) kaikkien rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin ja toissijaisiin omiin varoihin kuuluvien instrumenttien ehdot ja edellytykset kokonaisuudessaan;
  - d) seuraavien luonteen ja määrän julkistaminen kustakin erikseen:
    - i) kukin 29–32 artiklan mukaisesti omiin varoihin sovellettava suodatin;
    - ii) kukin 33, 53 ja 63 artiklan mukaisesti tehty vähennys;
    - iii) erät, joita ei ole vähennetty 44, 45, 53, 63 ja 74 artiklan mukaisesti;
  - e) kuvaus kaikista rajoituksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisessa omien varojen laskennassa, ja niistä instrumenteista, omiin varoihin sovellettavista suodattimista ja vähennyksistä, joihin kyseisiä rajoituksia sovelletaan;
  - f) jos laitokset julkistavat vakavaraisuussuhteita, jotka on laskettu käyttämällä muulla kuin tässä asetuksessa säädetyltä perustalta määritettyjä omien varojen osatekijöitä, kattava selostus kyseisten vakavaraisuussuhteiden laskentaperustasta.
2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla määritetään yhtenäiset mallit 1 kohdan a, b, d ja e alakohdan mukaista julkistamista varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyntä menettelyn mukaisesti.

425 artikla Omia varojen vaatimukset

Laitoksen on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat 87 artiklassa ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 72 artiklassa asetettujen vaatimusten noudattamista:

- a) tiivistelmä laitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan sen sisäisen pääoman riittävyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;

- b) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä kullekin 107 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle;
- c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä kullekin 142 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle. Vähittäisvastuiden ryhmässä vaatimusta sovelletaan kaikkiin alaryhmiin, joita 149 artiklan 1–4 kohdassa olevat korrelaatiot vastaavat. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmässä vaatimusta sovelletaan
- i) kuhunkin 150 artiklassa esitettyyn menetelmään;
  - ii) pörssilistattuihin vastuisiin, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin ja muihin vastuisiin;
  - iii) vastuisiin, jotka ovat omien varojen vaatimusten osalta valvonnallisen siirtymän (supervisory transition) alaisia;
  - iv) vastuisiin, joihin sovelletaan omien varojen vaatimusten osalta voimassa olevien sääntöjen jatkamista;
- d) edellä olevien 87 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset;
- e) kolmannen osan III osaston 2–4 jakson mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset, jotka on julkistettava erikseen.

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 148 artiklan 5 kohdan tai 150 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on julkistettava 148 artiklan 5 kohdassa olevan taulukon 1 kuhunkin alaryhmään sijoitetut vastuut tai vastuulle annetut 150 artiklan 2 kohdassa mainitut riskipainot.

426 artikla

Vastuut, joihin kohdistuu vastapuoliriski

Laitosten on annettava vastuista, joihin kohdistuu III osaston 6 luvussa määritelty vastapuoliriski, seuraavat tiedot:

- a) selvitys menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskin osalta taloudellisen pääoman kohdentamisessa ja luottolimiittien asettamisessa;
- b) selvitys menettelytavoista, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja luottorahastojen perustamisessa;
- c) selvitys sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu wrong-way-riski;
- d) selvitys sellaisen vakuuden määrän vaikutuksesta, joka laitoksen on asetettava luottoluokituksen heiketessä;

- e) sopimusten käypä positiivinen bruttoarvo, nettoutuksesta saatava hyöty, nykyhetken nettoutettu luottoriski, hallussa olevat vakuudet ja johdannaissopimuksiin liittyvä nettoluottoriski. Nettoluottoriski on johdannaissopimuksiin liittyvä luottoriski sen jälkeen, kun oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisista nettoutussopimuksista ja vakuussopimuksista saatavat edut on otettu huomioon;
- f) vastuu-arvoa koskevat luvut III osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti, soveltuvaa menetelmää käyttäen;
- g) luottojohdannaissuojan nimellisarvo ja nykyhetken luottoriskin jakautuminen luottoriskin tyyppin mukaan;
- h) luottojohdannaisten nimellisarvot jaoteltuna laitoksen omaan lainasalkkuun liittyvän käytön sekä sen harjoittamaan välitystoimintaan liittyvän käytön mukaan, mukaan luettuna käytettyjen luottojohdannaissopimusten jakauma, jaoteltuna edelleen kunkin sopimusryhmän sisällä ostetun ja myydyn suojan mukaan;
- i) alfan estimaatti, jos laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan alfan estimointiin.

427 artikla
Pääomapuskurit

1. Laitoksen on julkistettava seuraavat tiedot siitä, miten se noudattaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 4 luvussa tarkoitettua vastasyklisen pääomapuskurin vaatimusta:
  - a) vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen;
  - b) laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurin koostumus.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdassa esitetyt julkistamisvaatimukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2014**.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

428 artikla
Luottoriskioikaisut

Laitoksen on julkistettava siihen kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä seuraavat tiedot:

- a) kirjanpidossa käytettävät määritelmät eräänntyneisyydelle ja varojen arvon alentumiselle;
- b) kuvaus yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;

- c) vastuiden kokonaismäärä kirjanpidollisten nettoutusten jälkeen ilman luottoriskin vähentämisen vaikutuksia sekä vastuiden keskimääräinen arvo jakson aikana vastuuryhmittäin;
- d) vastuiden maantieteellinen jakautuminen jaoteltuna keskeisten vastuuryhmien perusteella merkittäviin alueisiin; tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
- e) vastuiden jakautuminen teollisuusaloihin ja vastapuoliin; jaottelu vastuuryhmiin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
- f) erittely kaikkien vastuiden jäljellä olevasta maturiteetista vastuuryhmittäin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;
- g) merkittävistä toimialojen ja vastapuolten tyypeistä
  - i) erikseen vastuut, joihin liittyvät maksut ovat erääntyneet, ja vastuut, joiden arvo on alentunut;
  - ii) yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut;
  - iii) yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen vuoksi jakson aikana tehdyt kulukirjaukset;
- h) arvoltaan alentuneiden ja erääntyneitä maksuja sisältävien vastuiden määrä erikseen ilmoitettuna sekä jaoteltuna merkittäviin maantieteellisiin alueisiin mukaan lukien tarvittaessa kuhunkin maantieteelliseen alueeseen liittyvien yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen arvo;
- i) arvoltaan alentuneisiin vastuisiin tehtyjen yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen muutosten täsmäytys erikseen ilmoitettuna. Seuraavat tiedot on ilmoitettava:
  - i) kuvaus siitä, minkä tyyppisiä yleisiä ja erityisiä luottoriskioikaisuja on tehty;
  - ii) määrä tilikauden alussa;
  - iii) luottoriskioikaisuja vastaan jakson aikana vähennetty määrä;
  - iv) määrät, jotka on raportointijakson aikana vähennetty tai kumottu vastuiden aiheuttamien arvioitujen tappioiden vuoksi, sekä muut oikaisut mukaan lukien kurssierojen, liiketoimintojen yhdistämisen, tytäryritysten hankkimisen ja myymisen sekä luottoriskioikaisujen välisten siirtojen vuoksi tehdyt oikaisut;
  - v) määrä tilikauden lopussa.

Suoraan tuloslaskelmaan kirjatut erityiset luottoriskioikaisut ja niiden peruutusten määrät on ilmoitettava erikseen.

429 artikla
Luottoluokituslaitosten käyttö

Niiden laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 107 artiklassa määritellystä vastuuryhmästä:

- a) valittujen luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet ja mahdollisten muutosten perusteet;
- b) vastuuryhmät, joihin kunkin luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;
- c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon;
- d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti luottoluokkiin ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos laitos noudattaa EPV:n julkistamaa standardiluokittelua;
- e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen kolmannen osan II osaston 2 luvussa kuvattuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, sekä omista varoista vähennettyjen vastuiden arvo.

430 artikla Markkinariskit

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 87 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä säännöksissä mainitun riskin osalta. Arvopaperistamispositioiden erityiseen korkoriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset on julkistettava erikseen.

431 artikla Operatiivinen riski

Laitosten on julkistettava menetelmät, joilla arvioidaan operatiiviseen riskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia, jotka laitos täyttää; kuvaus 301 artiklan 2 kohdan mukaisista menetelmistä, jos laitos soveltaa niitä, mukaan lukien relevantit sisäiset ja ulkoiset tekijät, jotka otetaan huomioon laitoksen mittausmenetelmissä, ja jos menetelmiä sovelletaan osittain, on ilmoitettava niiden soveltamisala ja kattavuus.

432 artikla Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin osakkeisiin sisältyvät vastuut

Laitosten on ilmoitettava kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin osakkeisiin sisältyvistä vastuista seuraavat tiedot:

- a) vastuiden tavoitteisiin perustuva erittely mukaan lukien myyntivoittojen yhteydet ja strategiset syyt sekä kuvaus käytetyistä kirjanpito- ja arvostusmenettelyistä sisältäen arvostukseen vaikuttavat keskeiset oletukset ja käytänteet ja kyseisiin käytänteisiin tehdyt keskeiset muutokset;
- b) tasearvo ja käypä arvo sekä (pörssilistatuista instrumenteista) vertailu markkinahinnan kanssa, jos se poikkeaa merkittävästi käyvästä arvosta;

- c) pörssilistattujen vastuiden, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyvien pääomasijoitusten sekä muiden vastuiden tyypit, ominaispiirteet ja arvo;
- d) omaisuuserien myynnistä ja realisoinnista jakson aikana kertyneet kumulatiiviset voitot ja tappiot; ja
- e) realisoitumattomien voittojen ja tappioiden yhteismäärä ja uudelleenarvostuksesta syntyneiden piilevien voittojen ja tappioiden yhteismäärä sekä kaikki kyseiset määrät, jotka sisältyvät rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin.

433 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuva korkoriski

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvasta korkoriskistä:

- a) korkoriskin ominaispiirteet ja keskeiset oletukset (mukaan lukien luottojen ennaikaista takaisinmaksua ja eräpäivättömiä talletuksia koskevat oletukset) sekä korkoriskin mittaustiheys (frequency of measurements);
- b) vaihtelut tuotoissa, taloudellisessa arvossa tai muussa relevantissa mittayksikössä, jota johto käyttää mitatessaan ylös- tai alaspäin suuntautuvia korkosokkeja korkoriskin mittaamisessa sovellettavien menettelyjen mukaisesti, jaoteltuna valuuttoihin.

434 artikla

Arvopaperistamispositiot

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti tai omien varojen vaatimuksensa 326 artiklan tai 327 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot, tarvittaessa erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

- a) kuvaus luottolaitoksen tavoitteista arvopaperistamistoiminnoissa;
- b) muiden riskien luonne, mukaan lukien arvopaperistettuihin eriin liittyvä likviditeettiriski;
- c) uudelleenarvopaperistamistoimintojen yhteydessä otettujen ja vastuulla olevien riskien tyypit kohde-etuutena olevien arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokkien osalta ja kyseisten erien kohde-etuutena olevien erien osalta;
- d) laitoksen eri tehtävät arvopaperistamisprosessissa;
- e) tiedot laitoksen kunkin d alakohdassa tarkoitetun tehtävän laajuudesta;
- f) kuvaus käytössä olevista prosesseista, joilla seurataan arvopaperistettujen vastuiden luotto- ja markkinariskissä tapahtuvia muutoksia, mukaan lukien kohde-etuutena olevien omaisuuserien muuttumisen vaikutukset arvopaperistettuihin vastuisiin, ja kuvaus siitä, mitä muutoksia prosesseissa tapahtuu, kun niitä sovelletaan uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin;

- g) kuvaus laitoksen toimintalinjoista, joiden mukaisesti käytetään suojausta ja takauksen luonteista luottosuoja lieventämään hallussa oleviin arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä riskejä, mukaan lukien tiedot merkittävistä suojauksen vastapuolista riskityypeittäin;
- h) menetelmät, joita laitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan;
- i) niiden arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden tyypit, joita laitos järjestäjän ominaisuudessaan käyttää kolmansiin liittyvien vastuiden arvopaperistamiseen, mukaan lukien tieto siitä, onko laitoksella, ja jos on, missä muodossa ja missä laajuudessa vastuita kyseisessä erillisyhtiössä (eriteltyinä erikseen taseeseen sisältyviin omaisuuseriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin) sekä luettelo yhtiöistä, joita laitos hallinnoi tai joiden neuvonantajana se toimii, ja jotka sijoittavat joko arvopaperistamispositioihin, jotka laitos on arvopaperistanut, tai arvopaperistamista varten perustettuihin erillisyhtiöihin, joiden osalta laitos toimii järjestäjänä;
- j) tiivistelmä laitoksen kirjanpitoikänteistä arvopaperistamistoiminnoissa mukaan lukien
- i) tieto siitä, käsitelläänkö transaktioita myyntinä vai rahoituksena;
  - ii) myyntivoittojen kirjaamistavat;
  - iii) arvopaperistamispositioiden arvostuksessa käytetyt menetelmät, keskeiset oletukset, syöttötiedot ja muutokset edelliseen kauteen;
  - iv) synteettisen arvopaperistamisen käsittelytavat, jos ne eivät sisälly muihin kirjanpitoikänteisiin;
  - v) tieto siitä, kuinka arvopaperistamista odottavat erät arvostetaan, ja merkitäänkö ne laitoksen kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin;
  - vi) käytänteet, joita sovelletaan vastuiden kirjaamiseen taseeseen niiden järjestelyjen osalta, jotka voivat edellyttää laitoksen tukevan arvopaperistettuja omaisuuseriä rahallisesti;
- k) arvopaperistamisessa käytettyjen luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;
- l) tarvittaessa kuvaus kolmannen osan II osaston 5 luvun 3 jaksossa tarkoitettusta sisäisen arvioinnin lähestymistavasta (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne ja sisäisen arvioinnin ja ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arvioinnin käytöstä muuhun kuin sisäisen arvioinnin lähestymistavan mukaisten omien varojen vaatimusten laskentaan, sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta; kuvaus niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja vastuutyypeittäin kuvaus stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;

- m) syyt n–q alakohtaan liittyvien kvantitatiivisten tietojen mahdollisiin merkittäviin muutoksiin edelliseen raportointikauteen verrattuna;
- n) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä vastuutyypeittäin jaoteltuina:
- i) laitoksen arvopaperistamien vastuiden kokonaisarvo (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja arvopaperistaminen, jossa laitos toimii ainoastaan järjestäjänä, on eriteltävä);
  - ii) taseeseen sisältyvien hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja taseen ulkopuolisten arvopaperistettujen vastuiden kokonaismäärä;
  - iii) arvopaperistamista odottavien omaisuuserien kokonaismäärä;
  - iv) arvopaperistetuista sopimuksista, joihin sovelletaan ennen aikaista kuoletusta koskevaa käsittelyä, alullepanijan ja sijoittajien osuuksille kohdistettujen nostettuihin määriin liittyvien vastuiden kokonaismäärä; laitokseen kohdistuvien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu alullepanijan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin; ja laitokseen kohdistuvien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu sijoittajan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin;
  - v) niiden arvopaperistamispositioiden määrä, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1250 prosentin riskipainoa;
  - vi) tiivistelmätiedot kuluneen kauden arvopaperistamisista, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden yhteismäärä sekä kirjatut myyntivoitot ja -tappiot;
- o) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:
- i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja niihin liittyvien omien varojen vaatimusten kokonaisarvo jaoteltuna arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisesti riskipaino- tai omien varojen vaatimusluokkiin kunkin omien varojen vaatimusten laskennassa sovelletun lähestymistavan osalta;
  - ii) hallussa olevien tai ostettujen uudelleenarvopaperistettujen vastuiden kokonaisarvo jaoteltuna vastuisiin ennen suojausta ja/tai vakuutusta ja sen jälkeen, ja takaajista johtuvat vastuut jaoteltuna takaajien luottoluokitusten tai nimen mukaisesti;
- p) kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien ja laitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden omaisuuserien arvo ja laitoksen jakson aikana kirjaamat tappiot, molemmat jaoteltuina vastuutyypeittäin;
- q) kaupankäyntivaraston osalta laitoksen arvopaperistamien vastuiden, joihin sovelletaan markkinariskiä koskevaa omien varojen vaatimusta (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja vastuutyypit eriteltävä), kokonaisarvo;
- r) tarvittaessa tieto siitä, onko laitos tarjonnut 243 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, ja mikä on tämän vaikutus omiin varoihin.

434 a artikla
Reaalitaloudelle suunnatun lainanannon julkistaminen

Laitosten on ilmoitettava suoraan yrityksiin ja pk-yrityksiin liittyvän toimintansa määrä.

435 artikla
Palkka- ja palkkiopolitiikka

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot palkka- ja palkkiokäytänteistään niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus sen riskiprofiiliin:
  - a) palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä käytettyä päätöksentekoprosessia koskevat tiedot, tarvittaessa myös tiedot palkkiokomitean kokoonpanosta ja valtuuksista, palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä apuna käytetty ulkopuolinen konsultti ja tiedot asianomaisten sidosryhmien roolista;
  - b) tiedot palkkauksen ja tulosten välisestä suhteesta;
  - c) tärkeimmät tiedot palkka- ja palkkiojärjestelmän piirteistä, joihin kuuluvat tiedot tulosten mittaamisesta ja riskipainotuksessa käytetyistä perusteista, lykkäämispolitiikka ja oikeuksien syntymisperusteet, ***mukaan lukien vakavaraisuusdirektiivin 2011/0203(COD) 88 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistettu palkan ja palkkioiden kokonaismäärän rajoitus;***
    - c a) ***palkan ja palkkioiden kiinteiden ja muuttuvien osien välinen suhde;***
  - d) tiedot tulosperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkan ja palkkion muuttuvia osia myönnettäessä, ***mukaan lukien tavoitteet sekä tarkka ja yksityiskohtainen tuloskriteeri;***
  - e) mahdolliseen muuttuvien palkkio-osien järjestelmään ja muihin luontoisetuihin sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet, ***mukaan lukien parametrit, joita käytetään määrittämään käteissuoritusten ja muiden korvausmuotojen välinen suhde;***
  - f) palkkoja ja palkkioita koskevat koostetut määrälliset tiedot, jotka on jaoteltu liiketoiminta-alojen mukaan;
  - g) palkkoja ja palkkioita koskevat koostetut määrälliset tiedot, jotka on jaoteltu henkilön aseman mukaan: ylin johto ja henkilöstön jäsenet, joiden toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi
    - i) tilivuoden palkkojen ja palkkioiden määrä jaettuna palkkoihin ja palkitsemisen kiinteisiin ja muuttuviin osiin ja kyseisten palkkojen ja palkkioiden saajien määrä;
    - ii) palkitsemisen muuttuvien osien määrä ja muoto jaettuna käteisvälineisiin, osakkeisiin sekä osakesidonnaisiin ja muihin välinetyyppeihin;

- iii) niiden maksettavien palkkojen ja palkkioiden määrä, joiden maksamista on lykätty ja jotka on jaettu osuuksiin sen mukaan, onko oikeus niihin jo syntynyt vai ei;
  - iv) niiden lykättyjen palkkojen ja palkkioiden määrä, jotka on myönnetty tilikauden aikana, jotka on maksettu ja joita on alennettu vastaamaan saavutettuja tuloksia;
  - v) tilivuoden aikana maksettujen uusien työntekijöiden aloitusrahat ja erorahat sekä näiden maksujen saajien määrä;
  - vi) tilivuoden aikana maksettujen irtisanomisajan palkkojen määrä, niiden saajien lukumäärä sekä yhdelle henkilölle suoritettu suurin tällainen korvaus;
- h) niiden henkilöiden lukumäärä, joille maksetaan tilivuoden aikana 1 miljoona euroa tai enemmän, jaoteltuina ryhmiin 500 000 euron välein.
2. Kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden johdosta merkittävänä pidettäviä laitoksia koskevat tässä artiklassa tarkoitettut määrälliset tiedot on myös asetettava yleisön saataville niiden henkilöiden osalta, jotka tosiasiallisesti johtavat laitoksen toimintaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Laitosten on noudatettava tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.

- 2 a. *Laitosten on annettava vuosikertomuksessaan palkka- ja palkkiopolitiikastaan lyhyt lausunto, josta ilmenevät erityisesti palkkojen ja palkkioiden määrä ja yhdistelmä, palkkojen ja palkkioiden vahvistamismenettely sekä tulosehdot, joiden täyttäminen oikeuttaa pääsyn lyhyen ja pitkän aikavälin kannustinjärjestelmiin.***

436 artikla
Velkaantuneisuus

- 1. *Vähimmäisomavaraisuusasteen julkistamista tai julkistamatta jättämistä muille kuin toimivaltaisille viranomaisille koskevaa päätöstä ei pitäisi tehdä ottamatta täysin huomioon vähimmäisomavaraisuusasteen vaikutuksesta ja toimivuudesta annetun kertomuksen tuloksia, ja tätä päätöstä tehtäessä olisi otettava huomioon neuvoston ja Euroopan parlamentin päätös vähimmäisomavaraisuusasteen kohtelusta. Päätös yksittäisen laitoksen vähimmäisomavaraisuusasteiden julkistamisesta tehdään, kun asianmukainen tarkastelujakso on päättynyt.***
- 1 a. *Edellä 132 a artiklan mukaisesti järjestelmän kannalta merkittäviksi katsottujen yritysten on kuitenkin julkistettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen.***
1. ***Jos julkistaminen on tarkoituksenmukaista, laitosten on julkistettava 416 artiklassa määritellystä vähimmäisomavaraisuusasteestaan ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää***

viitteen] 4 artiklan 2 kohdan B alakohdassa määritellystä ylivelkaantumisriskin hallinnasta seuraavat tiedot:

- a) vähimmäisomavaraisuusaste *ja vähimmäisomavaraisuusasteen olennaisten muutosten selitys*;
  - b) vastuiden kokonaismäärän jakautuminen;
  - c) ylivelkaantumisriskin hallintaan käytettävien prosessien kuvaus;
  - d) kuvaus tekijöistä, jotka ovat vaikuttaneet vähimmäisomavaraisuusasteeseen sinä aikana, johon julkistettu vähimmäisomavaraisuusaste viittaa.
2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään yhtenäiset mallit 1 kohdassa tarkoitettulle julkistamiselle, sekä mallien käyttöohjeet.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

III osasto
Ehdot yksittäisten välineiden tai menetelmien käytölle

437 artikla
IRB-menetelmän soveltaminen luottoriskiin

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmällä, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) toimivaltaisen viranomaisen lupa menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;
- b) perustelut ja tiedot seuraavista:
  - i) sisäisten luokitusjärjestelmien rakenne sekä sisäisten ja ulkoisten luokitusten suhde;
  - ii) sisäisten estimaattien käyttö muuhun kuin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti;
  - iii) luottoriskin vähentämisen hallinta- ja kirjausprosessi;
  - iv) luokitusjärjestelmien valvontamenetelmät mukaan lukien kuvaus riippumattomuudesta ja vastuualueista, ja tiedot luokitusjärjestelmien tarkastelusta;
- c) kuvaus sisäisestä luokitusprosessista erikseen seuraavien vastuuryhmien osalta:
  - i) valtiot ja keskuspankit;

- ii) laitokset;
  - iii) yritykset (pk-yritykset mukaan lukien), erityiskohteiden rahoitus ja yrityssaamiset;
  - iv) vähittäisvastuut kaikkien niiden alaryhmien osalta, joita 149 artiklan 1–4 kohdan mukaiset korrelaatiot vastaavat;
  - v) osakkeet;
- d) tämän asetuksen 142 artiklassa määritettyihin vastuuryhmiin sisältyvien vastuiden vastuuarvot. Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä, kun laitokset soveltavat omia LGD- tai CF-estimaatteja laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, on ilmoitettava erikseen niiden vastuiden osalta, joihin laitokset eivät sovelleta kyseisiä estimaatteja;
- e) laitosten on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän (valtiot ja keskuspankit, laitokset, yritykset, oman pääoman ehtoiset sijoitukset) ja riittävän monen vastapuoliluokan (mukaan lukien maksukyvyttömät) osalta seuraavat tiedot, jotta luottoriski voidaan eriyttää tarkoituksenmukaisesti:
- i) vastuiden yhteismäärä, mukaan lukien valtioilta, keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä olevien vastuiden osalta myönnettyjen luottojen yhteismäärä ja nostamattomiin lainoihin liittyvät vastuuarvot; ja osakkeista kokonaisarvo;
  - ii) vastuilla painotettu keskimääräinen riskipaino;
  - iii) laitosten, jotka käyttävät riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa omia CF-estimaatteja, on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän osalta käyttämättömien sitoumusten arvo sekä vastuilla painotettu keskimääräinen vastuuarvo;
- f) vähittäisvastuiden ryhmästä ja kustakin c alakohdan iv alakohdassa määritetystä alaryhmästä joko e alakohdan mukaiset tiedot (tarvittaessa sammioittain) tai analyysi vastuista (myönnetty luotot ja käyttämättömiin sitoumuksiin liittyvät vastuuarvot) suhteessa riittävään moneen EL-luokkaan, jotta luottoriski voidaan eritellä tarkoituksenmukaisesti (tarvittaessa sammioittain);
- g) kuhunkin vastuuryhmään edellisen jakson aikana tehdyt erityiset luottoriskioikaisut (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä alaryhmistä) sekä tieto muutoksista aiempiin käytänteisiin;
- h) tiedot tekijöistä, jotka vaikuttivat tappioihin edellisen jakson aikana (esimerkiksi keskimääräistä suurempi laiminlyötyjen maksujen määrä tai keskimääräistä suuremmat LGD-luvut ja luottovasta-arvokertoimet);
- i) laitoksen estimaattien vertailu toteutuneisiin lukuihin pidemmällä aikavälillä. Vähintään on annettava tiedot tappioestimaateista verrattuna toteutuneisiin tappioihin kussakin vastuuryhmässä (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä alaryhmistä) riittävän pitkältä ajanjaksolta, jotta sisäisten luokitusprosessien toimivuutta voidaan arvioida tarkoituksenmukaisesti jokaisen

vastuuryhmän osalta (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa määritetyistä alaryhmistä). Laitoksen on tarvittaessa syvennettävä erittelyä ja tehtävä myös PD-analyysi; omia LGD- ja/tai CF- estimaatteja käyttävien laitosten on annettava tiedot toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen vertailusta edellä mainituissa kvantitatiivista riskienarviointia koskevissa tiedoissa annettuihin estimaatteihin;

- j) kaikkien 142 artiklassa määritettyjen vastuuryhmien ja kunkin, 149 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettujen korrelaatiokaavojen soveltamisalaan kuuluvan alaryhmän osalta:
- i) laitosten, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, on ilmoitettava vastuuerillä painotettu keskimääräinen LGD ja PD prosenttilukuna luottovastuiden kunkin merkityksellisen maantieteellisen sijainnin osalta;
  - ii) laitosten, jotka eivät käytä LGD-estimaatteja, on ilmoitettava vastuilla painotettu keskimääräinen PD prosenttilukuna luottovastuiden kunkin merkityksellisen maantieteellisen sijainnin osalta.

Edellä olevaa c alakohdtaa sovellettaessa kuvaukseen on sisällyttävä vastuuryhmään sisältyvien vastuiden tyypit; PD-luvun (ja tarvittaessa LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerroimien) estimoinnissa ja validoinnissa käytetyt määritelmät, menetelmät ja tiedot mukaan lukien kyseisten muuttujien laskennassa käytetyt oletukset; kuvaus olennaisista poikkeamista 174 artiklassa olevasta maksukyvyttömyyden määritelmästä mukaan lukien yleiset segmentit, joihin kyseiset poikkeamat vaikuttavat.

Luottovastuiden merkityksellisellä maantieteellisellä sijainnilla tarkoitetaan j alakohdassa jäsenvaltioita, joissa laitokselle on myönnetty toimilupa, ja jäsenvaltioita tai kolmansia maita, joissa laitokset harjoittavat toimintaa sivuliikkeen tai tytäryrityksen kautta.

438 artikla

Luottoriskin vähentämismenetelmien käyttö

Laitosten, jotka soveltavat luottoriskin vähentämismenetelmiä, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovelletut käytänteet ja prosessit sekä tieto siitä, kuinka paljon yhteisö on käyttänyt niitä;
- b) vakuuksien arvostuksessa ja hallinnoinnissa sovelletut käytänteet ja prosessit;
- c) kuvaus laitoksen hankkimien vakuuksien päätyypeistä;
- d) takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja niiden luottokelpoisuus;
- e) tiedot sellaisista markkinariskin tai luottoriskin keskittymistä, jotka syntyvät luottoriskin vähentämistekniikoista;
- f) laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, mutta jotka eivät laske vastuuryhmän osalta omia LGD- tai CF-estimaatteja, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen

ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu (volatiliteettikorjausten jälkeen) hyväksytyllä rahoitusvakuudella tai muulla hyväksytyllä vakuudella;

- g) laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu takauksilla tai luottojohdannaisilla. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmän osalta tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin 150 artiklan mukaiseen menetelmään.

439 artikla

Kehittyneiden mittaamismenetelmien käyttö operatiivisen riskin yhteydessä

Laitosten, jotka soveltavat 310–313 artiklan mukaisia kehittyneitä mittaamismenetelmiä laskettaessa operatiivisten riskien vakavaraisuusvaatimusta, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

440 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 352 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) jokaisesta osasalkusta
- i) käytettyjen mallien ominaisuudet;
  - ii) tarvittaessa maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymisriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevien sisäisten mallien osalta tiedot käytetyistä menetelmistä ja sisäisellä mallilla mitatuista riskeistä, mukaan lukien kuvaus lähestymistavasta, jolla laitos määrittää likviditeettihorisontit, sekä tiedot käytetyistä menetelmistä, joilla toteutetaan pääoman hallinta tavalla, joka on yhdenmukainen vaaditun vakausstandardin ja mallin validoinnissa sovellettujen lähestymistapojen kanssa;
  - iii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;
  - iv) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;
- b) toimivaltaisen viranomaisen antaman luvan laajuus;
- c) kuvaus 99 ja 100 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisesta tasosta ja menetelmistä;
- d) seuraavien lukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo:
- i) päivittäiset todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
  - ii) stressitestatut todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

- iii) maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin sekä korrelaatiokaupankäyntisalkun erityisriskin riskiluvut raportointijaksolta ja jakson lopussa;
- e) edellä olevassa 353 artiklassa määritetyt omien varojen vaatimuksen osatekijät;
- f) painotettu keskimääräinen likviditeettihorisontti kustakin osasalkusta, johon sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymisriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevia sisäisiä malleja;
- g) vertailu, jossa verrataan päivittäisten todennäköisten tappiolukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan kaupankäyntipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin, sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi.

YHDEKSÄS OSA
DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

441 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 445 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

- a) edellä 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 ja 400 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi; ***Jos kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 30 päivän kesäkuuta 2013 välillä esitetään uusi yhteispäätösehdotus tämän asetuksen tai direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] muuttamisesta, maksuvalmiusvaatimuksen määrittelevien vaatimusten vahvistamisessa käytettävien määritelmien selventäminen sisällytetään tällaiseen ehdotukseen;***
- b) edellä 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 ja 400 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen finanssimarkkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi tätä asetusta sovellettaessa; ***Jos kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 30 päivän kesäkuuta 2013 välillä esitetään uusi yhteispäätösehdotus tämän asetuksen tai direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] muuttamisesta, maksuvalmiusvaatimuksen määrittelevien vaatimusten vahvistamisessa käytettävien määritelmien selventäminen sisällytetään tällaiseen ehdotukseen;***
- c) edellä 107 ja 142 artiklassa esitetyn vastuuryhmien luettelon muuttaminen finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;
- d) edellä 118 artiklan c kohdassa, 142 artiklan 5 kohdan a alakohdassa, 148 artiklan 4 kohdassa ja 158 artiklan 4 kohdassa määritellyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;
- e) liitteessä I ja II olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu;
- f) edellä 90 artiklan 1 kohtaan ja 91 artiklan 1 kohtaan sisältyvien sijoituspalveluyritysten luokkien mukauttaminen finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

- g) edellä 92 artiklassa säädetyn vaatimuksen selventäminen tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;
- g a) edellä 295,296, 297, 298, 299 ja 300 artiklassa säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten muodon, rakenteen ja tason muuttaminen keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta koskevissa kansainvälisissä normistoissa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi;**
- h) edellä 389 artiklassa säädettyjen vapautuksien selventäminen;
-
- ia) kolmannen osan VI osastossa tarkoitettujen vastuun arvonoiikaisuriskiiin liittyvien omia varoja koskevien vaatimusten ajantasaistettu laskentamenetelmä sen jälkeen, kun EPV on antanut 486 a artiklassa tarkoitettun raportin;**
- j) edellä 416 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävien pääoman määrän ja vastuiden kokonaismäärän muuttaminen 417 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun raportoinnin perusteella havaittujen puutteiden korjaamiseksi ennen kuin laitosten on 436 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla julkaistava vähimmäisomavaraisuusaste. ■
-

442 artikla

Tekniset mukautukset ja oikaisut

Jotta finanssimarkkinoiden kehitys, ja erityisesti uudet rahoitustuotteet, voidaan ottaa huomioon ja tehdä mukautukset, joita muiden finanssipalveluja ja tilinpäätöstä koskevien EU:n säädösten, kuten asetukseen (EU) N:o 1605/2002 perustuvien tilinpäätösstandardien, kehittyminen tämän asetuksen antamisen jälkeen edellyttää, tai ottaa huomioon valvontakäytäntöjen lähentyminen, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 445 artiklan mukaisesti teknisten mukautusten ja oikaisujen tekemiseksi seuraavien säännösten muihin kuin olennaisiin osiin:

- a) edellä 106–129 artiklassa ja 138–187 artiklassa säädetyt luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- b) edellä olevien 189–236 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset;
- c) edellä 238–261 artiklassa säädetty arvopaperistamista koskevat omien varojen vaatimukset;
- d) edellä 267–300 artiklassa säädetty vastapuoliriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;
- e) edellä 304–313 artiklassa säädetty operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- f) edellä 314–367 artiklassa säädetty markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- g) edellä 368–369 artiklassa säädetty selvitysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

- h) edellä 373, 374 ja 375 artiklassa säädetty vastuun arvonkaisu- ja riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- i) toinen osa ja 95 artikla tilinpäätösstandardien kehityksen tai unionin lainsäädännön vaatimusten huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.

443 artikla
Vakavaraisuusvaatimukset

Jotta voidaan **yhden vuoden** ajaksi asettaa tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset, jos se on välttämätöntä tämän asetuksen voimaantulon jälkeen tapahtuvasta markkinakehityksestä johtuviin mikro- ja makrotason vakavaraisuusriskien intensiteetin muutoksiin vastaamiseksi, siirretään komissiolle valta antaa 445 artiklan mukaisesti, ja erityisesti EJRK:n **tai EPV:n** suosituksesta tai lausunnosta **tai jäsenvaltion pyynnöstä**, delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä 87 artiklassa **säädetty** omien varojen **määrä**;
- b) edellä 29–32 artiklassa säädetty omiin varoihin sovellettavat suodattimet;
- c) edellä 33, 53 ja 63 artiklassa säädettyistä omien varojen osatekijöistä tehtävät vähennykset;
- d) edellä 106–129 artiklassa ja 138–187 artiklassa säädetty luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- e) edellä olevien 189–236 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset;
- f) edellä 238–261 artiklassa säädetty arvopaperistamista koskevat omien varojen vaatimukset;
- g) edellä 268–300 artiklassa säädetty luottoriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;
- h) edellä 304–313 artiklassa säädetty operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- i) edellä 314–367 artiklassa säädetty markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- j) edellä 368–369 artiklassa säädetty selvitysrisikiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- k) edellä 373, 374 ja 375 artiklassa säädetty vastuun arvonkaisu- ja riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- k a) edellä 381 ja 384–392 artiklassa säädetty suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;**
- k b) edellä 419–420 artiklassa sekä 422–436 artiklassa säädetty yleiset periaatteet ja läpinäkyvyyden ja tietojen julkistamisen tekniset kriteerit;**
- k c) edellä 418–440 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkistamista koskevat vaatimukset;**

- k d) tämän asetuksen kuudennessa osassa olevissa artikloissa säädetyt maksuvalmiusriskiä koskevat vaatimukset, mukaan lukien kaikki muutetut tai täydentävät vaatimukset, jotka otetaan käyttöön tämän asetuksen 481 artiklassa tarkoitettujen lainsäädäntöehdotusten mukaisesti;*
- k e) tämän asetuksen seitsemännessä osassa olevissa artikloissa säädetyt velkaantuneisuutta koskevat vaatimukset, mukaan lukien kaikki velkaantuneisuutta koskevat muutetut tai täydentävät vaatimukset, jotka otetaan käyttöön tämän asetuksen 482 artiklassa tarkoitettujen lainsäädäntöehdotusten mukaisesti.*

EJRK:lle on annettava valtuudet antaa komissiolle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 mukaisesti lausuntoja tai suosituksia, jotka koskevat delegoitujen säädösten antamista 445 artiklan mukaisesti 1 kohdan a–k alakohdassa määritellyn vakavaraisuusvaatimusten luettelon muuttamiseksi tai laajentamiseksi.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lausuntojen ja suositusten täytäntöönpanemiseksi komissio antaa delegoituja säädöksiä 445 artiklan mukaisesti.

443 a artikla

Kansallisella tasolla vahvistetut vakavaraisuusvaatimukset

- 1. Nimetyt viranomaiset voivat omasta aloitteestaan tai EJRK:n asetuksen (EU) N:o 1092/2010 mukaisesti antamasta suosituksesta asettaa laitoksille tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, kun on havaittu kansallisen rahoitusjärjestelmän makrotason vakauteen kohdistuvia riskejä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle, neuvostolle ja EJRK:lle sekä EPV:lle ja toimitettava asiaankuuluvat todisteet, mukaan lukien seuraavat:*
- a) määrätyn makrotason vakavaraisuusriskin intensiteetin muutokset;*
  - b) perustelut kansalliselle menettelylle laitokseen perustuvan menettelyn sijasta;*
  - c) määrätyn makrotason vakavaraisuusriskin pienentämistä koskevat kansalliset toimenpideluonnokset, mukaan lukien:*
    - i) edellä 381 ja 384–392 artiklassa säädetyt suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;*
    - ii) edellä 418–440 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkistamista koskevat vaatimukset;*
    - iii) riskipainojen mukauttaminen siten, että huomio kohdennetaan eri sektoreilla esiintyviin varallisuuskupliin ja liiallisiin finanssialan sisäisiin vastuisiin;*
    - iv) tämän asetuksen kuudennessa osassa olevissa artikloissa säädetyt likviditeettiriskiä koskevat vaatimukset, mukaan lukien kaikki muutetut tai täydentävät vaatimukset, jotka otetaan käyttöön tämän asetuksen 481 artiklassa tarkoitettujen lainsäädäntöehdotusten mukaisesti;*

- v) *tämän asetuksen seitsemännessä osassa olevissa artikloissa säädetty velkaantuneisuutta koskevat vaatimukset, mukaan lukien kaikki velkaantuneisuutta koskevat muutetut tai täydentävät vaatimukset, jotka otetaan käyttöön tämän asetuksen 482 artiklassa tarkoitettujen lainsäädäntöehdotusten mukaisesti;*
- vi) *pk-lainasalkkuihin, kaupan rahoitukseen tai muihin talouskasvun kannalta ratkaisevan tärkeisiin erityisiin luotonantotoimiin sovellettavien vähimmäispääomavaatimusten vahvistamiseksi toteuttavat rajaukset, joiden tarkoituksena on ehkäistä liiallista velkavivun purkamista ja kannustaa antamaan luottoa reaalityaloudelle;*
- d) *selitys sille, miksi nimetyt viranomaiset katsovat tällaisten toimenpideluonnosten olevan sopivia ja tehokkaita tilanteen hoitamisessa;*
- e) *tämän asetuksen 119 ja 160 artikla ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 ja 126 artikla eivät ole riittäviä havaitun makrotason vakauteen kohdistuvan riskin hoitamiseksi.*

- 1 a. *Jos nimetyt viranomaiset toimivat EJRK:n asetuksen (EU) N:o 1092/2010 mukaisesti antamasta suosituksesta, ne voivat välittömästi asettaa laitoksille tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, kun on havaittu kansallisen rahoitusjärjestelmän makrotason vakauteen kohdistuvia riskejä 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.*
2. *Jos nimetty viranomainen toimii omasta aloitteestaan, EPV:n ja EJRK:n on kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta annettava lausuntonsa 1 kohdassa luetelluista seikoista. Jos EPV tai EJRK antaa kielteisen lausunnon todisteista, nimettyjen viranomaisten on tarkistettava ilmoitustaan sen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa. Komissio tekee päätöksen nimetyn viranomaisen ehdottamista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa tai, jos ilmoitusta on tarkistettu, kuukauden kuluessa tarkistetun ilmoituksen toimittamisesta. Komission perustellussa päätöksessä otetaan erityisesti huomioon mahdolliset sisämarkkinoille syntyvät vääristymät, jotka voivat aiheutua ehdotetuista toimenpiteistä, sekä EPV:n ja EJRK:n antamat lausunnot. Jos komissio ei ole tehnyt päätöstä, nimetty viranomainen voi toteuttaa ilmoitetun toimenpiteen. Jos komissio on tehnyt kielteisen päätöksen, nimetty viranomainen voi viedä asian neuvoston ja parlamentin käsiteltäväksi, ja ne tekevät päätöksen ehdotetun toimenpiteen hyväksymisestä.*
3. *Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakavaraisuusvaatimusten tiukentaminen voidaan toteuttaa vain mukauttamalla määriä, määrällisiä osuuksia ja raja-arvoja 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla noudattaen täysin tämän direktiivin ja asetuksen [julkaisutoimisto lisää viitteen] säännösten kaikkia muita näkökohtia. Toimivaltaisten viranomaisten on lievennettävä näitä tiukkoja vaatimuksia heti, kun makrotason vakavaraisuusriskiä ei enää ole.*
4. *Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion alueella toimiviin laitoksiin, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan tämän direktiivin mukaisesti, tai tällaisten laitosten ryhmiin,*

jotka makrotason vakaudesta vastaavat viranomaiset ovat määrittäneet makrotason vakauden analyysien perusteella.

5. *Toimivaltainen makrotason vakaudesta vastaava viranomainen, EJRK ja EPV julkaisevat kansallisten viranomaisten 1 kohdan mukaisesti hyväksymät tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset verkkosivustoillaan.*
6. *EJRK voi arvioida, aiheutuuko nimetyn viranomaisen hyväksymistä toimenpiteistä järjestelmäriskejä ja vaikuttavatko ne muihin jäsenvaltioihin tai koko unionin rahoitusjärjestelmään tai ilmeneekö muihin jäsenvaltioihin kohdistuvia seurauksia ja heijastusvaikutuksia, jotka voisivat johtua 1 kohdan mukaisesti käyttöön otetuista tiukemmista vaatimuksista. EJRK suorittaa edellä mainitun arvioinnin, kun komissio tai vähintään kolme jäsenvaltiota sitä pyytää.*
7. *Kun EJRK määrittää, että havaitut rahoitusjärjestelmän makrotason vakauteen kohdistuvat riskit, jotka on arvioitu 6 kohdan mukaisesti ja joiden johdosta on sovellettu tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, eivät ole enää perusteltuja tai että niitä ei enää ole, jäsenvaltioiden on kumottava tiukemmat vaatimukset, minkä jälkeen sovelletaan jälleen tämän direktiivin ja [luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevista vakavaraisuusvaatimuksista] ... päivänä ...kuuta ... annetun asetuksen (EU) N:o .../2012 säännöksiä. Jos näin ei tehdä, EJRK antaa komissiolle suosituksen toteuttaa jäsenvaltioon kohdistuvia toimenpiteitä.*
- 7 a. *Jos jäsenvaltio päättää olla noudattamatta EJRK:n suositusta asettaa tietyille laitokselle tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, EJRK antaa komissiolle suosituksen toteuttaa jäsenvaltioon kohdistuvia toimenpiteitä, jos tämä ei toimi järjestelmäriskin suhteen asianmukaisesti.*
8. *Jos jäsenvaltio asettaa tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia 1 kohdan mukaisesti, muut jäsenvaltiot voivat omasta aloitteestaan tai EJRK:n suosituksesta tunnustaa kyseiset vaatimukset niiden soveltamiseksi kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten toimintaan jäsenvaltiossa, joka alun perin asetti tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset EPV:lla on valtuudet laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia tämän kohdan soveltamisen kannalta merkityksellisen toiminnan määrittämiseksi ja mittaamiseksi. EJRK ja EPV julkistavat kansallisten viranomaisten hyväksymät tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset omilla verkkosivustoillaan.*
9. *EJRK tarkastelee päätöstään uudelleen vähintään kerran vuodessa ja voi hyväksyä päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta yhdellä lisävuodella kerrallaan.*
10. *Sovellettaessa tätä artiklaa 'nimetyllä viranomaisella' tarkoitetaan direktiivin (EU) N:o [COM(2011)0453 lopullinen] 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua viranomaista.*
11. *Tämä artikla ei vaikuta perussopimuksen ja jo voimassa olevien asetusten nojalla komissiolle, EPV:lle ja EJRK:lle annettuihin tehtäviin ja toimivaltuuksiin.*

444 artikla
Maksuvalmius

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 445 artiklan mukaisesti, jotta 401 artiklassa asetettu yleinen vaatimus voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämä määrittäminen perustuu kuudennen osan II osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin. Delegoidussa säädöksessä määritetään myös, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä laitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi.

1 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös 445 artiklan mukaisesti, jotta 401 a artiklassa asetetut yleiset vaatimukset voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämä määrittäminen perustuu kuudennen osan III osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin. Delegoidussa säädöksessä määritetään myös, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä luottolaitoksille täsmälliset pysyvän varainhankinnan ja käytettävissä olevan rahoituksen vaatimukset luottolaitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi.

2. Siirretään komissiolle valta muuttaa **1 ja 1 a kohdassa** tarkoitettuja eriä tai lisätä ylimääräisiä eriä ainoastaan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) maksuvalmiusvaatimus **ja pysyvän varainhankinnan vaatimus, jotka perustuvat** kyseisiin kriteereihin joko yksinään tai kumulatiivisesti tarkasteltuna, **vaikuttaisivat** olennaisen haitallisesti eurooppalaisten laitosten riskiprofiiliin tai **finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan** taikka talouteen; tai
- b) muuttaminen on asianmukaista, jotta ne voidaan saattaa vastaamaan kansainvälisesti sovittuja maksuvalmiuden valvontastandardeja.

Arvioidessaan kyseisiin kriteereihin **perustuvan** maksuvalmiusvaatimuksen **ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksen** vaikutusta a alakohtaa sovellettaessa komissio ottaa huomioon 481 artiklan **1, 2 ja 3 kohdassa** tarkoitettut kertomukset.

3. Komissio antaa ensimmäisen 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015. Tämän artiklan mukaisesti annettua **kyseistä** delegoitua säädöstä ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2015.

3 a. Komissio antaa ensimmäisen 1 a kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Kyseistä delegoitua säädöstä ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2018.

445 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

- 1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
- 2. Siirretään 441–444 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi 488 artiklassa tarkoitettua päivästä.
- 3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 441–444 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona

se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 441–444 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole *kolmen kuukauden* kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan *kolmella kuukaudella*.

447 artikla Euroopan pankkikomitea

1. Täytäntöönpanosäädösten hyväksymisessä komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY perustettu Euroopan pankkikomitea. Kyseinen komitea on asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.
2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

KYMMENES OSA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET, KERTOMUKSET JA UUELLEENTAKASTELUT

I osasto Siirtymäsäännökset

1 luku

Omien varojen vaatimukset, käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot, *vähennykset* sekä *vastuun arvonoi kaisu*

1 jakso Omia varojen vaatimukset

448 artikla Omien varojen vaatimukset

1. Poiketen siitä, mitä 87 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, laitosten on täytettävä seuraavat omien varojen vaatimukset:
  - a) 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana:
    - i) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen vakavaraisuussuhde ■ 4,5 prosenttia;
    - ii) ensisijaisten omien varojen vakavaraisuussuhde ■ 6 prosenttia;

- b) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana:
- i) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen vakavaraisuussuhde **4,5 prosenttia**;
  - ii) ensisijaisten omien varojen vakavaraisuussuhde **6 prosenttia**.

449 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat tappiot

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklassa säädetään, **1** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana **toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä sovellettava prosenttiosuus käypään arvoon arvostetuista realisoitumattomista tappioista, joka laitosten on** sisällytettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriyään koskevaan laskelmaan **1**, 30 artiklassa tarkoitettuja tappioita lukuun ottamatta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava **1** :
  - a) **0 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
  - e) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

450 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklassa säädetään, **1** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana **toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä sovellettava prosenttiosuus käypään arvoon arvostetuista realisoitumattomista voitoista, jota laitokset eivät saa** poistaa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriyään koskevasta laskelmasta **1**, 30 artiklassa tarkoitettuja voittoja lukuun ottamatta. Jäljelle jäävä määrä on poistettava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava 0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana ja sen jälkeen **sen on oltava:**

- a) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - b) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - c) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
  - d) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Poiketen siitä, mitä 59 artiklassa säädetään, laitosten on sisällytettävä rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriin rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista 1 kohdan mukaisesti poistetusta jäljelle jäävästä määrästä sovellettava prosenttiosuus siinä määrin kuin kyseisiä käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja olisi direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan pidettävä toissijaisina omina varoina. Sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:
- a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) 0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
  - e) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

3 jakso
Vähennykset

1 alajakso
Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

451 artikla
Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:
- a) laitosten on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristään 458 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 33 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti vähennettävistä määristä, lukuun ottamatta tulevista

veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

- b) laitosten on sovellettava 453 artiklan säännöksiä niihin jäljelle jääviin erien määriin, jotka on vähennettävä 33 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
  - c) laitosten on 452 artiklan soveltamisen jälkeen vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristään 458 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 33 artiklan 1 kohdan c–i alakohdan mukaisesti vähennettävästä kokonaismäärästä;
  - d) laitosten on 452 artiklan soveltamisen jälkeen sovellettava tilanteen mukaan 453 artiklan 4 kohdassa tai 453 artiklan 10 kohdassa säädettyjä vaatimuksia 33 artiklan 1 kohdan c–i alakohdan mukaisesti vähennettävään jäljelle jäävään kokonaismäärään.
2. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 453 artiklan 4 kohtaa, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
- a) jäljempänä 452 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset;
  - b) jäljempänä 452 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.
3. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 453 artiklan 10 kohtaa, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
- a) jäljempänä 452 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä;
  - b) jäljempänä 452 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.

452 artikla

Poikkeukset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Relevantteihin rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin on tätä artiklaa sovellettaessa luettava laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät, jotka on laskettu 3 artiklan säännösten soveltamisen ja 33 artiklan 1 kohdan a–h, j, k ja l alakohdan mukaisten vähennysten tekemisen jälkeen, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

2. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset eivät saa 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana vähentää a ja b alakohdassa lueteltuja eriä, jotka yhteenlaskettuna ovat enintään 15 prosenttia laitoksen relevanteista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä:
  - a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä;
  - b) kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, suorat ja välilliset omistusosuudet, jotka laitoksella on relevantin yhteisön rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä.
3. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 2 kohdassa säädetään, vähentämisestä 2 kohdan mukaisesti vapautettuihin eriin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin eriin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

453 artikla

Erät, joita ei vähennetä rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa säädetään, laitosten on sovellettava 451 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuihin erien jäljelle jääviin määriin 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa.
2. Laitosten on sovellettava 33 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kuluvan tilikauden tappioiden jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
  - a) tappiot, jotka ovat olennaisia, vähennetään ensisijaisten omien varojen eristä;
  - b) tappioita, jotka eivät ole olennaisia, ei vähennetä.
3. Laitosten on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä 33 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen aineettomien hyödykkeiden jäljelle jäävä määrä.
4. Edellä 33 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen laskennallisten verosaamisten jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää, ja siihen sovellettavan riskipainotuksen on oltava 0 prosenttia.
5. Edellä 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävästä määrästä puolet on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä ja puolet toissijaisten omien varojen eristä.
6. Edellä 33 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etuusperusteisen eläkerahaston varojen jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää mistään omien varojen osatekijästä, ja määrä on sisällytettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin siinä määrin kuin se olisi direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–c a alakohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi.

7. Laitosten on sovellettava 33 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien omistusosuuksista jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) suorien omistusosuuksien määrä vähennetään ensisijaisten omien varojen eristä;
  - b) välillisten omistusosuuksien määrää, johon luetaan myös omat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos on velvollinen ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.
8. Laitosten on sovellettava sellaisen relevantin yhteisön, jonka kanssa laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, 33 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien omistusosuuksien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) jos laitoksella ei ole relevantissa yhteisössä huomattavaa sijoitusta, kyseisen yhteisön rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien omistusosuuden määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 33 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamisalaan;
  - b) jos laitoksella on relevantissa yhteisössä huomattava sijoitus, kyseisen yhteisön rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 33 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamisalaan.
9. Laitosten on sovellettava 33 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä ja puolet toissijaisten omien varojen eristä;
  - b) määriä, jotka liittyvät välillisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia;
10. Laitosten on sovellettava 33 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä ja puolet toissijaisten omien varojen eristä;
  - b) määriä, jotka liittyvät välillisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

2 alajakso

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

454 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

- a) laitosten on vähennettävä rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä 458 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määristä, jotka on 53 artiklan mukaan vähennettävä;
- b) laitosten on sovellettava 455 artiklan vaatimuksia niiden erien jäljelle jääviin määriin, jotka on 53 artiklan mukaan vähennettävä.

455 artikla

Erät, joita ei vähennetä rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä

1. Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 454 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.
2. Laitosten on sovellettava 53 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
  - a) suorat omistusosuudet omien rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, jotka ovat osakkeita, vähennetään ensisijaisten omien varojen eristä kirjanpitoarvostaan;
  - b) suoria omistusosuuksia omien rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, jotka eivät ole osakkeita, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia;
  - c) välillisiä omistusosuuksia omista rajoituksenalaisista ensisijaisista instrumenteista, joihin luetaan myös omat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.
3. Laitosten on sovellettava 53 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
  - a) kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 53 artiklan c kohdan soveltamisalaan;
  - b) kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien suorien ja välillisten

omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 53 artiklan d kohdan soveltamisalaan.

4. Laitosten on sovellettava 53 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) määrästä, joka liittyy 53 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä ja puolet toissijaisten omien varojen eristä;
  - b) määrää, joka liittyy 53 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3 alajakso

Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

456 artikla

Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 63 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:
- a) laitosten on vähennettävä toissijaisten omien varojen eristä 458 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määrästä, jotka on 63 artiklan mukaan vähennettävä;
  - b) laitosten on sovellettava 457 artiklan vaatimuksia jäljelle jääviin määriin, jotka on 63 artiklan mukaan vähennettävä.

457 artikla

Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 63 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 456 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.
2. Laitosten on sovellettava 63 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
- a) suorat omistusosuudet omien toissijaisten omien varojen instrumenteista, jotka ovat osakkeita, vähennetään toissijaisten omien varojen eristä kirjanpitoarvostaan;
  - b) suoria omistusosuuksia omien toissijaisten omien varojen instrumenteista, jotka eivät ole osakkeita, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia;
  - c) välillisiä omistusosuuksia omista toissijaisista instrumenteista, joihin luetaan myös sellaiset omat toissijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voidaan

velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3. Laitosten on sovellettava 63 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
  - a) kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinominus, sen kyseisen yhteisön toissijaisten omien varojen instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 63 artiklan c kohdan soveltamisalaan;
  - b) kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinominus, kyseisen relevantin yhteisön toissijaisten omien varojen instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 63 artiklan d kohdan soveltamisalaan.
4. Laitosten on sovellettava 63 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:
  - a) määrästä, joka liittyy 63 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisten omien varojen eristä ja puolet toissijaisten omien varojen eristä;
  - b) määrää, joka liittyy 63 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

4 alajakso

Vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

458 artikla

Rajoituksettomista ensisijaista omista varoista, rajoituksenalaisista ensisijaista omista varoista

ja toissijaisista omista varoista tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Edellä olevassa 451 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa, 454 artiklan a kohdassa ja 456 artiklan a kohdassa tarkoitettujen sovellettavien prosenttiosuuden on oltava ■ :
  - a) **0 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

e) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on:

- a) määritettävä sovellettava prosenttiosuus 1 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä kullekin seuraavista:
- i) 33 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa tarkoitetut erät, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
  - ii) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset sekä 33 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetut erät;
  - iii) edellä 53 artiklan a–d kohdassa tarkoitetut erät;
  - iv) edellä 63 artiklan a–d kohdassa tarkoitetut erät;
- b) julkaistava a alakohdan mukaisesti tehty määrittäminen.

2 a. Tapauksissa, joissa jäsenvaltioiden tietyt suljetut etuuspohjaiset järjestelyt vastaavat sosiaaliturvajärjestelmien ensimmäistä pilaria 451 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 461 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ylimääräisten suodattimien säilyttämisen 31 päivään joulukuuta 2023 saakka.

459 artikla

Sellaisten instrumenttien ja erien, joita ei katsota vähemmistön osuuksiksi, sisällyttäminen konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin

1. Poiketen siitä, mitä toisen osan III osastossa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettävä, miten 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytetään konsolidoituihin omiin varoihin direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan konsernin omaksi pääomaksi katsottavat erät, joita ei voida katsoa konsolidoiduiksi rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi jostakin seuraavista syistä:
- a) instrumenttia ei katsota rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentiksi, ja tästä seuraa, että siihen liittyviä kertyneitä voittovaroja ja ylikurssirahastoja ei myöskään katsota rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi;
  - b) edellä olevan 76 artiklan 2 kohdan tuloksena;
  - c) koska tytäryritys ei ole laitos tai yhteisö, johon sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia;
  - d) koska tytäryritys ei kuulu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin.

2. Sovellettava prosenttiosuus 1 kohdassa tarkoitetuista eristä, jotka olisi direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan katsottu konsernin omaksi pääomaksi, on katsottava konsolidoiduiksi rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi.
3. Edellä *olevan 2 kohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, että* sovellettavan prosenttiosuuden on oltava **█** :
  - a) **100 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
  - e) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

█

460 artikla

Vähemmistön osuuksien ja ehdot täyttävien rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen sisällyttäminen konsolidoituihin omiin varoihin

1. Poiketen siitä, mitä 79 artiklan b kohdassa, 80 artiklan b kohdassa ja 82 artiklan b kohdassa säädetään, kyseisissä artikloissa tarkoitettut prosenttiosuudet on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kerrottava sovellettavalla kertoimella.
2. Edellä *olevan 1 kohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, että* sovellettavan kertoimen on oltava **█** :
  - a) **0 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **0,2 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **0,4 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **0,6 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
  - e) **0,8 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

461 artikla
Ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 29–33 artiklassa, 53 ja 63 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tehtävä oikaisuja, joilla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin, ensisijaisten omien varojen eriin, toissijaisten omien varojen eriin tai muihin omien varojen eriin sisällytetään tai niistä vähennetään sovellettava prosenttiosuus direktiivin 2006/48/EY 57, **61** ja 66 artiklan ja direktiivin 2006/49/EY 13 ja 16 artiklan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä vaadituista suodattamista tai vähennyksistä, joita ei vaadita tämän asetuksen toisessa osassa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava **█** :
  - a) **100 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
  - e) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

- █**
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä, olisiko omiin varoihin tai niiden osatekijöihin direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2006/49/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti tehtävät oikaisut, jotka eivät sisälly tämän asetuksen toiseen osaan, tehtävä tätä artiklaa sovellettaessa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriin, ensisijaisten omien varojen eriin, toissijaisten omien varojen eriin tai muihin omiin varoihin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5 a jakso
Vastuun arvonokaisu

461 a artikla

Soveltamisala eläkerahastojen kanssa tehtyjen johdannaissopimusten osalta

Laitokset eivät 372 artiklan 1 kohdasta poiketen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä annetun asetuksen [...] 68 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettuna määräaikana, mukaan luettuina kyseisessä artiklassa tarkoitettua mahdolliset määräajan pidennykset, saa laskea vastuun arvonokaisuriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta asetuksen [...] 71 artiklassa tarkoitettujen, kyseisen asetuksen 2 artiklassa määriteltyjen eläkejärjestelmien kanssa tehtyjen johdannaissopimusten osalta.

462 artikla

Valtiontuki-instrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 24–27, 48, 49, 59 ja 60 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteihin sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) instrumentit on laskettu liikkeeseen ennen **tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivää**;
  - b) instrumentit **on laskettu liikkeeseen valtiontukisääntöjen mukaisen pääomapohjan vahvistamista koskevan ohjelman yhteydessä**;
  - c) komissio on katsonut, että instrumentit soveltuvat sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan nojalla.
2. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi, vaikka
  - a) edellä 26 artiklassa säädetty edellytykset eivät täytyisi;
  - b) instrumentit olisi laskenut liikkeeseen 25 artiklassa tarkoitettu yritys, eivätkä tilanteen mukaan 26 artiklassa tai 27 artiklassa säädetty edellytykset täytyisi.
3. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a alakohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi, vaikka 49 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset eivät täytyisi.
4. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava toissijaisten omien varojen instrumenteiksi, vaikka eriä ei olisi mainittu 59 artiklassa tai 60 artiklassa säädetty edellytykset eivät täytyisi.

2 jakso

Valtiontukea sisältämättömät instrumentit

1 alajakso

Määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen hyväksyttävyys ja rajoitukset

463 artikla

Direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla omiksi varoiksi katsottujen erien vapauttaminen uusista säännöksistä määrääjäksi

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan ennen **31 päivää joulukuuta 2012** liikkeeseen laskettuihin instrumentteihin, joita ei ole mainittu 462 artiklan 1 kohdassa. ***Laitoksilla ei saa olla suhteettomia määriä kyseisiä instrumentteja, varsinkaan 12 päivän syyskuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana liikkeeseen laskettuja instrumentteja. EPV seuraa tätä ja antaa asiasta kertomuksen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.***
  2. Poiketen siitä, mitä 24–27, 48, 49, 59 ja 60 artiklassa säädetään, sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana tätä artiklaa.
  3. Direktiivin 86/635/EY 22 artiklassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on 462 artiklan 2 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi, vaikka kyseinen pääoma ei täyttäisi tilanteen mukaan 262 artiklassa tai 27 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
  4. Instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a alakohdan ja 154 artiklan 8 ja 9 kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on 462 artiklan 3 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriksi, vaikka 49 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täytyisi.
  5. Erät ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on 462 artiklan 4 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava toissijaisten omien varojen eriksi, vaikka kyseiset erät eivät sisältyisi 59 artiklaan tai täyttäisi 60 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
- 5 b. *Instrumentit, jotka 30 päivään joulukuuta 2010 saakka tunnustettiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti rajoituksitta direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetuiksi eriksi ja jotka kuuluvat sen 154 artiklan 9 kohdan soveltamisalaan, on 462 artiklan 2 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi, vaikka tapauksen mukaan 26 tai 27 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täytyisi.***

464 artikla

Rajoitukset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erien ja toissijaisten omien varojen erien määräaikaiseen vapauttamiseen uusista säännöksistä

1. Sitä, missä määrin 463 artiklassa tarkoitettut instrumentit on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana katsottava omiksi varoiksi, rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Niiden 463 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erien määrä, jotka on katsottava rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi, rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summasta:
  - a) edellä 463 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleen pääoman nimellismäärä;
  - b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin eriin liittyvät ylikurssirahastot.
3. Edellä 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen, joka kerrotaan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja c–f alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksella:
  - a) edellä 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;
  - b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.
  - c) edellä 463 artiklan 4 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien määrä, joka 31 päivänä joulukuuta 2012 ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 66 artiklan 1 a kohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;
  - d) edellä c kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;
  - e) sellaisten 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 467 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida katsoa rajoituksenalaisien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi;
  - f) edellä e kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.
4. Edellä 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, toissijaisten omien varojen eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja e–h alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksesta:
  - a) edellä 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;
  - b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;
  - c) etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden lainojen nimellismäärä vähennettynä direktiivin 2006/48/EY 64 artiklan 3 kohdan c alakohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti vaaditulla määrällä;
  - d) sellaisten 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden erien nimellismäärä, jotka eivät ole tämän kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja tai etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja;

- e) edellä 463 artiklan 5 artiklassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien ja erien nimellismäärä, joka 31 päivänä joulukuuta 2012 ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;
  - f) edellä e alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;
  - g) sellaisten 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 468 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida pitää toissijaisten omien varojen erinä;
  - h) edellä g alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.
5. Tätä artiklaa sovellettaessa 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien prosenttiosuuksien on oltava **I** :
- a) **90 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) **80 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;
  - c) **70 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;
  - d) **60 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
  - e) **50 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
  - f) **40 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;
  - g) **30 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana;
  - h) **20 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana;
  - i) **10 prosenttia** 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana;

I

465 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen tai rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erinä määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen ulkopuolelle jäävien erien määräaikainen vapauttaminen uusista säännöksistä omien varojen muina osatekijöinä

1. Poiketen siitä, mitä 48, 49, 59 ja 60 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä sellaista 463

artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pääomaa ja siihen liittyviä ylikurssirahastoja, jotka jätetään rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sovellettavan prosenttiosuuden, 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin kyseisen pääoman ja siihen liittyvien ylikurssirahastojen sisällyttäminen näihin eriin ei merkitse 464 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä.

2. Poiketen siitä, mitä 48, 49, 59 ja 60 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä seuraavia 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin niiden sisällyttäminen kyseisiin eriin ei merkitse 464 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä:
  - a) edellä 463 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka jätetään rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sovellettavan prosenttiosuuden;
  - b) edellä 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka ylittävät 464 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sovellettavan prosenttiosuuden.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenttien käsittelemiselle 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana ikään kuin ne kuuluisivat 464 artiklan 4 kohdan tai 464 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

466 artikla

Toissijaisten omien varojen erinä uusista säännöksistä määräajaksi vapautettujen erien porrastaminen

Edellä 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka voidaan 463 artiklan 5 kohdan tai 464 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsoa toissijaisten omien varojen eriksi, on sovellettava 61 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

466 a artikla

Instrumentit, joihin sisältyy etuoikeutettu voitonjako

Sen estämättä, mitä 26 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, laitokset voivat edelleen jakaa c alakohdassa tarkoitetuista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista enemmän voittoa kuin a alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) *laitos saattoi ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyyn yhtiöjärjestyksensä mukaan laskea liikkeeseen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, joihin liittyy etuoikeutettu äänioikeus;*
- b) *a alakohdassa tarkoitetuilla instrumenteilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla;*
- c) *instrumentteihin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, ei sisälly etuoikeutettua voitonjakoa.*

2 alajakso

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävien instrumenttien sisällyttäminen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen eriin

467 artikla

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävät hybridi-instrumentit

1. Poiketen siitä, mitä 48 ja 49 artiklassa säädetään, 463 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan *c a alakohdassa* tarkoitetuiksi eriksi ja joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana sovellettava 2–7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.
2. Instrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;
  - c) edellä 49 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.
3. Instrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi 1 päivän tammikuuta 2013 ja kyseisten instrumenttien efektiivisen maturiteettipäivän välisenä aikana 463 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja sen jälkeen ilman rajaa edellyttäen, että:
  - a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 49 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
4. Instrumentteja ei katsota rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi 1 päivästä tammikuuta 2013 eikä niihin sovelleta 463 artiklan 4 kohtaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 20 päivän heinäkuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 49 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
5. Instrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi 1 päivän tammikuuta 2013 ja kyseisten instrumenttien efektiivisen maturiteettipäivän välisenä aikana 463 artiklan 4 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 49 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
6. Instrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi 463 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 20 päivää heinäkuuta 2011;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 49 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täytyneet instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

468 artikla

Lunastamiskannustimen sisältävät toissijaisten omien varojen erät

- 1. Poiketen siitä, mitä 59 ja 60 artiklassa säädetään, 463 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi ja joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana sovellettava 2–7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.
- 2. Erät katsotaan toissijaisten omien varojen instrumenteiksi edellyttäen, että:
  - a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;

- c) edellä 60 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.
3. Erät katsotaan toissijaisten omien varojen eriksi 1 päivän tammikuuta 2013 ja kyseisten erien efektiivisen maturiteettipäivän välisenä aikana 463 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja sen jälkeen ilman rajaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 60 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
4. Eriä ei katsota toissijaisten omien varojen instrumenteiksi 1 päivästä tammikuuta 2013, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 20 päivän heinäkuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 60 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
5. Erät katsotaan toissijaisten omien varojen eriksi 1 päivän tammikuuta 2013 ja kyseisten erien efektiivisen maturiteettipäivän välisenä aikana 463 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota toissijaisten omien varojen eriksi, jos:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota niiden efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 60 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.
6. Erät katsotaan toissijaisten omien varojen instrumenteiksi 463 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos:
- a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 20 päivää heinäkuuta 2011;
  - b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;
  - c) edellä 60 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

469 artikla
Efektiivinen maturiteetti

Efektiivinen maturiteetti määritetään 467 ja 468 artiklaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) kyseisten artiklojen 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;
- b) kyseisten artiklojen 4 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 20 päivän heinäkuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;
- c) kyseisten artiklojen 6 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen ennen 20 päivää heinäkuuta 2011.

3 luku

Omien varojen julkistamista koskevat siirtymäsäännökset

470 artikla

Omien varojen julkistaminen

1. Tätä artiklaa on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.
2. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana julkistettava tieto siitä, missä määrin rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen ja ensisijaisten omien varojen taso ylittää 448 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat lisätiedot:
  - a) edellä olevien 449–452, 454, 456 ja 459 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten luonne ja vaikutus rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, toissijaisiin omiin varoihin ja muihin omiin varoihin;
  - b) vähemmistön osuuksien ja tytäryrityksien liikkeeseen laskemien rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenttien sekä niihin liittyvien kertyneiden voittovarojen ja ylikurssirahastojen määrien sisällyttäminen rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, toissijaisiin omiin varoihin ja muihin omiin varoihin 4 jakson 1 luvun mukaisesti;
  - c) edellä olevan 461 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten vaikutus rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, toissijaisiin omiin varoihin ja muihin omiin varoihin;
  - d) edellä 2 jakson 2 luvussa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisen nojalla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen eriksi katsottavien erien luonne ja määrä.

4. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana julkistettava 463 artiklan soveltamisen nojalla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteiksi katsottavien instrumenttien määrä.

4 luku

Suuret asiakasriskit, omien varojen vaatimukset, velkaantuneisuus ja Basel I -alaraja

471 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevat siirtymäsäännökset

1. Edellä 376–392 artiklassa säädettyjä suuria asiakasriskejä koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovelleta direktiiviä 93/22/ETY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta tai rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa. Tähän poikkeukseen voidaan turvautua 31 päivään joulukuuta 2014 saakka tai kunnes 2 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.
- 1 a. Laitosten on [...]** jälkeen viipymättä aloitettava kaikki organisatoriset ja tekniset toimet, jotka koskevat ennen 31 päivää joulukuuta 2012 sopimusperusteisesti myönnettyjä vastuuta ja jotka ovat tarpeellisia tämän asetuksen mukaisten suurien asiakasriskejä koskevien sääntöjen noudattamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen. Ennen [...]* sovellettujen omien varojen koskevien sääntösten mukaisten suurien asiakasriskejä koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien soveltamista jatketaan 31 päivään joulukuuta 2015 asti.
2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 julkisen kuulemisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävien keskustelujen perusteella parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se käsittelee seuraavia:
- a) asianmukainen järjestelmä sellaisten sijoituspalveluyritysten valvomiseksi järkevästi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa;
- b) mahdollisuudet tarkistaa direktiiviä 2004/39/EY sellaisten sijoituspalveluyritysten uuden luokan luomiseksi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa ja jotka liittyvät energiahuoltoon.

Kertomuksen perusteella komissio voi tehdä ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

472 artikla

IRB-menetelmän mukaiset omien varojen vaatimukset

1. Poiketen siitä, mitä kolmannen osan 3 luvussa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi 31 päivään joulukuuta 2017 asti vapauttaa IRB-menetelmän mukaisesta

käsittelystä tietyt 31 päivänä joulukuuta 2007 voimassa olleet, kyseisen jäsenvaltion laitosten ja niiden Euroopan unionissa toimivien tytäryritysten oman pääoman ehtoisten sijoitusten alaryhmät. Toimivaltaisen viranomaisen on direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 133 artiklan mukaisesti julkaistava ne oman pääoman ehtoisten sijoitusten alaryhmät, joihin tätä käsittelyä sovelletaan.

Vapautuksen kohteena oleva positio on osakkeiden määrä 31 päivänä joulukuuta 2007, johon lisätään kaikki kyseisten omaisuuserien omistamisesta suoraan johtuvat ylimääräiset omistusosuudet edellyttäen, että ne eivät kasvata suhteellista omistusosuutta portfolioyhtiössä.

Jos ostaminen korottaa suhteellista omistusosuutta tietystä omaisuuserästä, vapautusta ei saa soveltaa kyseiseen ylimenevään osaan. Vapautusta ei sovelleta myöskään omistusosuuksiin, joihin on alun perin sovellettu vapautusta mutta jotka on myyty ja sitten ostettu takaisin.

Oman pääoman ehtoihin sijoituksiin, joihin tätä säännöstä sovelletaan, on tilanteen mukaan sovellettava omien varojen vaatimuksia, jotka lasketaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla standardimenetelmän mukaisesti, ja kolmannen osan IV osaston 3 luvussa asetettuja vaatimuksia.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle tämän kohdan täytäntöönpanosta.

Laskettaessa 109 artiklan 4 kohdan mukaisesti riskipainotettujen vastuuerien

yhteismäärää on 31 päivään joulukuuta 2015 asti sellaisten jäsenvaltioiden tai keskuspankkien vastuisiin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa, sovellettava samoja riskipainoja kuin jos ne olisivat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa.

473 artikla

Katettuihin joukkolainoihin liittyvät omien varojen vaatimukset

3. Laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaat vakuudettomat vastuut, joihin ennen tämän asetuksen voimaantuloa sovellettiin kansallisen lainsäädännön nojalla 20 prosentin riskipainoa, on 31 päivään joulukuuta 2014 asti sijoitettava 124 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa luottoluokkaan 1.
4. Laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaisiin vakuudettomiin vastuisiin, joihin ennen tämän asetuksen voimaantuloa sovellettiin kansallisen lainsäädännön nojalla 20 prosentin riskipainoa, on 31 päivään joulukuuta 2014 asti sovellettava 124 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa 20 prosentin riskipainoa.

474 artikla

Hyödykkeisiin sijoittajia koskeva poikkeus

1. Tässä asetuksessa säädettyjä, omien varojen vaatimuksia koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 93/22/ETY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta tai rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa.

Tätä poikkeusta voidaan soveltaa 31 päivään joulukuuta 2014 asti tai kunnes 2 ja 3 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.
2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 julkisen kuulemisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävien keskustelujen perusteella parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se käsittelee seuraavia:
  - a) asianmukainen järjestelmä sellaisten sijoituspalveluyritysten valvomiseksi järkevästi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa;
  - b) mahdollisuudet tarkistaa direktiiviä 2004/39/EY sellaisten sijoituspalveluyritysten uuden luokan luomiseksi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusinstrumentteihin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa ja jotka liittyvät energiahuoltoon, sähkö, hiili, kaasu ja öljy mukaan lukien.
3. Komissio voi 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

475 artikla
Velkaantuneisuus

1. Poiketen siitä, mitä 416 ja 417 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laskettava ja ilmoitettava vähimmäisomavaraisuusasteensa käyttämällä pääoman määränä kumpaakin seuraavista:
  - a) ensisijaiset omat varat;
  - b) ensisijaiset omat varat, joihin sovelletaan tämän osaston 2 ja 3 luvussa säädettyjä poikkeuksia.
2. Poiketen siitä, mitä 436 artiklan 1 kohdassa säädetään, **laitosten on julkistettava** vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat tiedot 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun pääomamäärän määritelmän perusteella.
3. Poiketen siitä, mitä 416 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana antaa laitosten laskea vuosineljänneksen lopun vähimmäisomavaraisuusasteen, jos ne katsovat, että laitoksilla ei ehkä ole riittävän laadukasta tietoa, jotta

vähimmäisomavaraisuusaste voitaisiin laskea kuukausittaisten vähimmäisomavaraisuusasteiden aritmeettisena keskiarvona vuosineljännekseltä.

475 a artikla
Maksuvalmiusvaatimuksen soveltaminen

Edellä olevaa 401 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

476 artikla
Siirtymäsäännökset – Basel I -alaraja

1. Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, ja laitosten, jotka käyttävät kolmannen osan III osaston 4 luvussa määritettyjä kehittyneitä menetelmiä operatiivisen riskin omien varojen vaatimusten laskemiseen, on täytettävä **31 päivään joulukuuta 2017 tai eriytetyn vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoon saakka, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi**, kumpikin seuraavista vaatimuksista:
  - a) Niillä on kolmannen osan II osaston 1 luvussa edellytetyt omat varat;
  - b) Niiden väliaikaisen vakavaraisuussuhteen on oltava vähintään 6,4 prosenttia. Väliaikainen omien varojen osuus on laitoksen omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena riskipainotetuista varoista ja taseen ulkopuolisista eristä liitteen IV mukaisesti.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat EPV:tä kuultuaan olla soveltamatta 1 kohdan b alakohdan laitoksiin edellyttäen, että kaikki kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa esitetyt sisäisten luottoluokitusten menetelmää koskevat vaatimukset ***tai*** kolmannen osan III osaston 4 luvussa esitetyt kehittyneitä mittaamismenetelmää koskevat ehdot täyttyvät ***ja että 187 a artiklan mukaiset normisalkkujen tiedot on julkistettu vähintään vuoden ajalta.***
- 2 a. ***Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa laitokset 1 kohdan b alakohdan soveltamisesta, jos laitokset eivät sovelle kymmenennen osan I osaston 1–3 luvun siirtymäsäännöksiä ja direktiivin (xxx) XI osaston 2 luvun siirtymäsäännöksiä.***

II osasto
Kertomukset ja uudelleentarkastelut

477 artikla
Omien varojen vaatimusten syklisyys

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä EPV:n, EJKR:n ja jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan, onko tällä asetuksella kokonaisuutena tarkasteltuna ja direktiivillä [julkaisutoimisto lisää viitteen] tuntuja vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kertomuksen siitä, olisiko IRB-menetelmää käyttävien laitosten menetelmiä lähennettävä ja miten tämä olisi toteutettava, jotta omien varojen vaatimusten vertailukelpoisuus lisääntyisi ja samalla lievennettäisiin myötäsyklisyyttä.

Tämän analyysin perusteella ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen. Luottoa ottavien ja luottoa antavien tahojen panos on otettava riittävällä tavalla huomioon kertomusta laadittaessa.

477 a artikla

Komissio tarkastelee 30 artiklan c alakohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

Tarkastelussa on 30 artiklan c alakohdan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen unionin tasolla soveltamisen suhteen erityisesti varmistettava, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

478 artikla

Katettuihin joukkolainoihin liittyvät omien varojen vaatimukset

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä EPV:tä kuultuaan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen siitä, ovatko 124 artiklassa säädetty riskipainot ja 325 artiklan 5 kohdassa säädetty erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset riittävät kaikille instrumenteille, joihin näitä käsitteilyjä voidaan soveltaa, ja **ovatko** 124 artiklan kriteerit **asianmukaisia**.

1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa ja ehdotuksissa on otettava huomioon

- a) se, missä määrin katettuihin joukkolainoihin sovellettavissa nykyisen sääntelyn pääomavaatimuksissa erotellaan riittävästi vaihtelut katettujen joukkolainojen luottoluokassa ja niiden vakuuksissa, mukaan luettuna erojen laajuus jäsenvaltioissa;***
- b) katettujen joukkolainojen markkinoiden avoimuus ja se, missä määrin tämä helpottaa sijoittajien kokonaisvaltaista sisäistä analyysia katettujen joukkolainojen luottoriskin ja niiden vakuuksien osalta;***
- c) se, missä määrin katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku luottolaitosten toimesta vaikuttaa luottoriskiin, joka kohdistuu liikkeelle laskevan laitoksen muihin velkojiin; ja***
- d) kannustimet, joita luottolaitoksille syntyy katettujen joukkolainojen etuus pääomakohtelun ja niiden likvideinä varoina kohtelun vuorovaikutuksesta 404 artiklaa sovellettaessa, mukaan luettuina mahdolliset seuraukset luottolaitosten kestävyydelle.***

479 artikla

Suuret asiakasriskit

Komissio tarkastelee 389 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 389 artiklan 2 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jossa käsitellään myös sitä, olisiko vapautuksiin sovellettava

harkintavaltaa, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä.

Edellä olevan 389 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen kansallisen harkintavallan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen unionin tasolla soveltamisen suhteen arvioissa otetaan eritoten huomioon ryhmän riskinhallinta, samalla kun varmistetaan, että kaikissa jäsenvaltioissa, joihin joku ryhmään kuuluva yksikkö on sijoittunut, on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

480 artikla Soveltamistaso

1. Komissio tarkastelee ensimmäisen osan II osaston ja 108 artiklan 6 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä.
2. Komissio laatii kertomuksen siitä, olisiko 401 artiklassa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta sovellettava sijoituspalveluyrityksiin ja miten tämä olisi toteutettava, ja toimittaa EPV:tä kuultuaan tämän kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

481 artikla Maksuvalmiusvaatimukset

1. EPV, *EAMV ja EKP seuraavat ja arvioivat* 403 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuja raportteja eri valuutat ja eri liiketoimintamallit huomioon ottaen. EPV antaa EJRK:ta, ***muuta kuin rahoitusalan loppukäyttäjiä, pankkialaa, toimivaltaisia viranomaisia ja kansallisia keskuspankkeja*** kuultuaan komissiolle ***kaksi kertaa vuodessa*** kertomuksen, ensimmäisen kerran ***31 päivään kesäkuuta 2013*** mennessä, siitä, onko todennäköistä, että kuudennen osan II osastossa esitettyihin maksuvalmiusraportoinnin kriteereihin perustuvalla 401 artiklan yleisen maksuvalmiusvaatimuksen määrittämisellä, tarkasteltiinpa kriteerejä sitten yksinään tai kumulatiivisesti, olisi olennaisen haitallinen vaikutus unionin laitosten ***riskiprofiiliin tai finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan*** taikka talouteen ja ***vakaaseen luotonantoon*** pienille ja keskisuurille yrityksille ja ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien. ***Näissä analyseissä olisi otettava asianmukaisesti huomioon markkinat ja sääntelyn muutokset sekä tämän suhteen vuorovaikutus muiden tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten kuten riskipääomaosuuden ja vähimmäisomavaraisuusasteen kanssa.***

EPV tarkastelee kertomuksessaan erityisesti, onko seuraavien erien kalibrointi asianmukainen:

- a) ***säätää*** likviditeetin sisäänvirtausten arvoa ***rajoittavista mekanismeista, arvioiden erityisesti, onko sisäänvirtauksen yläraja asianmukainen, ottaen huomioon erilaiset liiketoimintamallit, mukaan luettuna pass through-rahoitusmallit;***

- b) *kalibroida* 410 artiklan 5 kohdan mukaiset ulosvirtaukset;
- c) *kalibroida* 406 artiklassa tarkoitettut asianmukaiset arvonleikkaukset varoista, jotka ovat laitosten hallussa 407 artiklassa säädettyjen poikkeusten mukaisesti;
- c a) *säätää mekanismeista, joilla maksuvalmiusvaatimuksen kattaminen rajoitetaan tiettyihin likvidien varojen luokkiin;*
- c b) *säätää täsmällisistä alemmista ulosvirtaustasoista ja/tai korkeammista sisäänvirtaustasoista ryhmänsisäisissä virtauksissa. Kertomuksessa on täsmennettävä, missä olosuhteissa tällaiset täsmälliset sisään- tai ulosvirtaustasot olisivat perusteltuja vakavaraisuusnäkökulmasta, ja laadittava korkean tason suunnitelma menetelmistä, joissa käytetään objektiivisia kriteerejä ja parametreja sisään- ja ulosvirtausten täsmällisten tasojen määrittämiseksi laitoksen ja vastapuolen välillä silloin, kun ne eivät ole sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon;*
- c c) *lisätä likvidien varojen määritelmään tietyt keskuspankkien sellaisten hyväksytyjen varojen luokat, jotka eivät täytä kaikkia 404 artiklan 3 kohdan kriteerejä.*

2. EPV, EAMV ja EKP antavat komissiolle 31 päivään kesäkuuta 2013 mennessä kertomuksen 404 artiklassa tarkoitetuista yhtenäisistä määritelmistä siirtokelpoisten varojen korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja laadulle ja ottavat erityisesti huomioon kaikki relevantit tekijät, kuten sovellettava oikeudellinen kehys, kannustinrakenteet, saatavilla olevat markkina-aloitteet ja välineet, joilla pyritään lisäämään läpinäkyvyyttä ja varojen likvidiyyttä. Erityisesti arvioidaan, voidaanko kultaa tai muita erittäin likvidejä hyödykkeitä, mukaan lukien öljy ja/tai muut luonnonvarat, osakkeet tai merkittäviin indekseihin sisältyvät oman pääoman ehtoiset instrumentit, taatut joukkovelkakirjalainat, katetut joukkovelkakirjalainat tai muut kiinnitysvakuudelliset arvopaperit, joihin sovelletaan tiukkoja huolellisuutta ja tulosta koskevia kriteerejä, yrityslainoja ja edellä mainittuihin omaisuuseriin perustuvia varoja pitää 404 artiklan 3 kohdan mukaisina likvideinä varoina, arvioidaan niiden volatilitteettia verrattuna muihin varoihin ja mitä arvonleikkauksia voidaan soveltaa. Kertomuksessa olisi myös pohdittava muita keskuspankkien hyväksyttävii arvopaperi- ja luottoluokkia. Lisäksi arvioidaan, kuinka tehokkaita ja riittäviä sopimukselliset ja muut kuin sopimukselliset varoimenpiteet stressitilanteissa ovat ryhmien maksuvalmiuden varmistamiseksi. EPV ja EAMV testaavat erityisesti, voidaanko määritelmässä käyttää seuraavia kriteerejä ja mikä olisi niiden asianmukainen taso:

A. Korkean likvidiyden varat:

- a) varoilla käytävä kaupan vähimmäismäärä
- b) varojen liikkeessä oleva vähimmäismäärä
- c) läpinäkyvät hinnoittelua koskevat ja kaupankäynnin jälkeiset tiedot

- d) osoitettu hintavakaus
- e) keskimääräinen kaupankäynnin määrä ja yksittäisen kaupan keskimääräinen koko
- f) osto- ja myyntitarjousten enimmäisero
- g) jäljellä oleva maturiteetti
- h) vähimmäiskiertonopeus.

B. Korkean luottoluokan varat:

- a) *kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitetut luottoluokat;*
- b) *luottoluokkaa koskevat lisäkriterit keskuspankkien rahapoliittisten kriteerien ohella;*
- c) *Euroopan talouden tukirahoitus verrattuna muihin rahoitusmekanismeihin, joita sovelletaan muilla lainkäyttöalueilla.*

2 a. *Mahdollisimman pian ja viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun on sovittu kansainvälisistä maksuvalmiusstandardeista, EPV ja EJRK arvioivat niiden vaikutusta Euroopan pankkimarkkinoihin ja tehokkuutta rahoitusvakauden edistämässä sekä antavat asiasta kertomuksen komissiolle. Kertomukseen liitetään teknisten sääntelystandardien luonnokset. Komissio antaa maksuvalmiusvaatimuksen määrittelevät sääntelystandardit delegoidulla säädöksellä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Jos kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 30 päivän kesäkuuta 2013 välillä esitetään uusi yhteispäätösehdotus tämän asetuksen tai direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] muuttamisesta, maksuvalmiusvaatimuksen määrittelevät vaatimukset sisällytetään tällaiseen ehdotukseen. Edellä 401 artiklassa tarkoitettu maksuvalmiusvaatimus otetaan käyttöön viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015, mutta aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2015. Delegoituun säädökseen liittyvässä kertomuksessa komissio tuo esiin erityisesti*

- i) *kaikki kuudennen osan II osastossa tarkoitettujen sisäänvirtausten ja ulosvirtausten luokkien ja kalibroinnin asianmukaiset muutokset, ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja kansainvälisen kehityksen;*
- ii) *tarpeen rajoittaa maksuvalmiusvaatimusten kattaminen 404 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin likvideihin varoihin;*
- iii) *korkean ja erittäin korkean likvidiyden yhtenäiset määritelmät;*
- iv) *vakiintuneen liiketoimintasuhteen määritelmän yritysasiakkaiden osalta;*
- v) *likvideiksi katsottavat varat maksuvalmiusvaatimustarkoituksia varten;*
- vi) *tarvittaessa ryhmänsisäisten likviditeettivirtausten erityiskäsittelyn ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen;*

- vii) *likvidien varojen määritelmästä aiheutuvat mahdolliset epätoivotut seuraukset rahapoliittisten toimien toteuttamiseen ja siihen, missä määrin*
- *likvidien varojen luettelo, jota ei ole sidottu keskuspankin hyväksytyjen varojen luetteloon, voi kannustaa laitoksia ilmoittamaan hyväksytyjä varoja, jotka eivät sisälly jälleärahoitusoperaatioiden likvidien varojen määritelmään;*
  - *maksuvalmiussäätely voi estää laitoksia myöntämästä tai ottamasta luottoa epävarmoilla rahamarkkinoilla ja tämä voi johtaa eoniakoron kohdennuksen kyseenalaistamiseen rahapolitiikan täytäntöönpanossa;*
  - *maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönotto voi vaikeuttaa kansallisten keskuspankkien pyrkimyksiä varmistaa hintojen vakaus hyödyntämällä nykyisiä rahapoliittisia puitteita ja välineitä.*

2 b. *Edellä 3 kohdan tarkoituksia varten komissio arvioi joko yksinään tai kumulatiivisesti, olisiko yleisellä maksuvalmiusvaatimuksella haitallinen vaikutus unionin laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin tai finanssimarkkinoihin taikka talouteen, ja ottaa huomioon 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kertomukset.*

█

481 a artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimusten eriyttäminen jälleärahoitusjärjestelmien mukaisesti

1. *Erilaisten eurooppalaisten pankkitoimintamallien jälleärahoitusjärjestelmien analysoinnin perusteella ja ottaen huomioon EU:n pankkisektorin rakenneuudistusta käsittelevän korkean tason työryhmän (Liikasen ryhmä) arvioinnin tulokset EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen siitä, miten olisi asianmukaista varmistaa, että laitokset käyttävät vakaita rahoituslähteitä, ja tähän sisältyy arviointi vaikutuksesta unionin laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin, mukaan lukien laitokset, jotka eivät vastaanota talletuksia, tai finanssimarkkinoihin taikka talouteen ja pankkien antolainaukseen, erityisesti keskittyen antolainaukseen pienille ja keskisuurille yrityksille ja ulkomaankaupan rahoitukseen, mukaan lukien virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus ja pass through -rahoitusmallit, ja täsmärahoitettuihin kiinnitysluottoihin.*

EPV tarkastelee kertomuksessaan erityisesti, onko seuraavien erien kalibrointi asianmukainen:

- a) *edellä olevan 414 artiklan 3 kohdan mukaiset vakaisiin rahoituslähteisiin sovellettavat painotukset ja luokat;*
- b) *edellä olevan 415 artiklan 3 kohdan mukaisten vakaitten rahoituslähteiden vaatimuksen määrittämiseen sovellettavat painotukset ja luokat;*
- c) *ehdollisten velvoitteiden käsittely, johon sovelletaan 415 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettua valvontaa koskevaa kansallista harkintavaltaa.*

2. *EPV laatii menetelmiä, joiden avulla voidaan määrittää, minkä verran laitoksilla on käytettävissään ja minkä verran ne tarvitsevat vakaata rahoitusta.*

Näissä menetelmissä on tarjottava kannustimia ja tarvittaessa ehkäiseviä toimia, jotta varmistetaan varojen, liiketoiminnan, sijoitusten ja laitosten vakaampi pitemmän aikavälin rahoitus.

EPV ottaa huomioon EJRK:n kannat ja muut asiaa koskevat kansainväliset normit.

EPV voi laatia erilaisia menetelmiä erityyppisille laitoksille.

EPV antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen 1 kohdan mukaisesti laadituista menetelmistä viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016. Kertomuksessa on analysoitava näiden menetelmien soveltamista laitoksiin 1 päivän tammikuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisenä ajanjaksona.

Toimivaltaiset viranomaiset toimittavat EPV:lle laitoksilta 414 ja 415 artiklan mukaisesti saadut tiedot helpottaakseen 1 kohdassa tarkoitettujen menetelmien laatimista.

3. *EPV antaa komissiolle kertomuksen tämän asetuksen kuudennen osan I ja II osaston soveltamisesta suurimmissa rahoituslaitoksissa Euroopan unionin ulkopuolella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.*
4. *Komissio antaa 1–3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella ja ottaen täysin huomioon Euroopan pankkialan monimuotoisuuden Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Se antaa delegoidun säädöksen, jossa vahvistetaan sitovan pysyvän varainhankinnan vaatimuksen edellytykset.*

481 b artikla Vakavaraisuusmaksut

Varmistaakseen vakaan ja yhteisen siirtymisen maksuvalmiusstandardeihin toimivaltaiset viranomaiset voivat periä vakavaraisuusmaksuja, joiden suuruus määritetään sen mukaan, missä määrin rahoituslaitosten maksuvalmius ja pysyvän varainhankinnan vaatimus poikkeavat maksuvalmiutta koskevista teknisistä sääntelystandardeista. Maksuja määrittäessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon markkinatilanne.

482 artikla

Vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien vaatimusten eriyttäminen liiketoimintamallien mukaisesti

1. *Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 kohdan mukaiseen EPV:n kertomukseen perustuvan kertomuksen vähimmäisomavaraisuusasteen vaikutuksesta ja toimivuudesta viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2017. Kertomukseen sisällytetään arviointi yhden tai useamman erityyppisille laitoksille, eri liiketoimintatyypeille ja vastaaville varaluokille soveltuvan vähimmäisomavaraisuusastetason käyttöönnotosta.*

Komissio antaa delegoidun säädöksen sitovan vähimmäisomavaraisuusasteen käyttönotosta siten, että laitoksen edellytetään noudattavan 2 kohdan g alakohdassa vahvistettuja vähimmäisomavaraisuusasteita, jotta varmistetaan erilaisten eurooppalaisten liiketoimintamallien vakaa toiminta sekä rahoitusvakaus. Komissio hyväksyy mahdolliset asianmukaiset mukautukset 416 artiklassa määriteltyihin pääoman määrään ja vastuiden kokonaismäärään.

2. EPV antaa 1 kohtaa varten komissiolle 31 päivään lokakuuta 2016 mennessä kertomuksen ainakin seuraavista:
- a) **liiketoimintamallien määrittely siten, että otetaan huomioon pankkilaitosten moninaisuus, ja laitosten liiketoimintamallien jakaminen kolmeen tai useampaan riskipitoisuusluokkaan sen analysoimiseksi, onko mahdollista ottaa käyttöön eriytetty vähimmäisomavaraisuusaste eri liiketoimintamalleille;**
  - a) **ovatko** direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 75 ja 85 artiklassa direktiivin 72 ja 92 artiklan mukaisesti [julkaisutoimisto lisää viitteen] **säädetyt** ylivelkaantumisriskin hallitsemista **koskevat vaatimukset riittävät** varmistamaan, että laitokset hallitsevat tätä riskiä moitteettomasti, ja jos ei pystytä, miten vaatimuksia on edelleen parannettava, jotta näiden tavoitteiden saavuttaminen varmistuu;
  - b) onko 416 artiklassa selostettua **pääoman määrään ja vastuiden kokonaismäärään sovellettavaa** laskentamenetelmää tarpeen muuttaa, ja jos on, millä tavoin, jotta voidaan varmistaa, että vähimmäisomavaraisuusastetta voidaan käyttää asianmukaisena laitoksen ylivelkaantumisriskin indikaattorina;
  - c) poikkeako alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää käyttäen määritetty liitteessä II lueteltujen erien ja luottojohdannaisten vastuuarvo olennaisesti käyvän arvon menetelmällä määritetystä vastuuarvosta laskettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen vastuiden kokonaismäärää;
  - d) onko vähimmäisomavaraisuusasteen pääoman määränä parempi käyttää omia varoja vai rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja, kun tarkoituksena on selvittää ylivelkautusriski, ja mikä olisi vähimmäisomavaraisuusasteen asianmukainen kalibrointi;
  - e) onko 10 prosentin luottovasta-arvokerroin sitoumuksille, jotka luottolaitos voi peruuttaa milloin vain ehdoitta, havaintojakson aikana kerätyn näytön perusteella asianmukaisella tavalla varovainen, **ja jos ei ole, mitä muutoksia on vielä tehtävä, jotta varmistetaan, että luottovasta-arvokerroin on asianmukaisella tavalla varovainen;**
  - f) onko 436 artiklassa tarkoitettujen erien julkistamistiheys ja -muoto sopiva, **ja jos ei ole, mitä muutoksia on vielä tehtävä, jotta varmistetaan, että näiden erien julkistamistiheys ja -muoto on sopiva;**
  - g) **onko 1,5 prosenttia asianmukainen taso ensisijaisiin omiin varoihin perustuvalla vähimmäisomavaraisuusasteelle vähäriskisiin toimintoihin, kuten lainanantoon julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille, erikoistuneille luottolaitoksille, ja onko 3 prosenttia asianmukainen taso ensisijaisiin omiin**

varoihin perustuvalla vähimmäisomavaraisuusasteella **luottolaitoksille, joiden riskiprofiili on keskitasoa, ja onko 5 prosenttia asianmukainen taso ensisijaisiin omiin varoihin perustuvalla vähimmäisomavaraisuusasteella riskipitoisempaa liiketoimintamallia noudattaville laitoksille**, ja jos ei, mikä olisi asianmukainen taso **kullekin mainitulle riskiluokalle tai -a alakohdan mukaisesti määritellylle liiketoimintamallille**;

- g a) olisiko määriteltävä kukin vähimmäisomavaraisuusaste vai vähimmäisomavaraisuusasteen vaihteluväli;**
- h) edellyttääkö laitoksia koskevan vähimmäisomavaraisuusastevaatimuksen käyttöönotto muutoksia tässä asetuksessa säädettyihin vähimmäisomavaraisuusastetta koskeviin säännöksiin, ja jos edellyttää, mihin säännöksiin;
- i) pienentääkö laitoksia koskevan vähimmäisomavaraisuusastevaatimuksen käyttöönotto tehokkaasti ylivelkaantumisriskiä kyseisten laitosten **ja erityisesti julkisen sektorin pankkien** osalta, ja jos pienentää, olisiko vähimmäisomavaraisuusasteen tason oltava kaikille laitoksille sama vai olisiko erityyppisillä, **-kokoisilla tai eri liiketoimintamalleja käyttävillä** laitoksilla oltava **edelleen** eri tasot, ja mitä lisäkalibrointeja **tai millainen siirtymäkausi tätä varten** tarvittaisiin;
- i a) miten tilinpäätösstandardit vaikuttavat erityisesti nettoutukseen ja näiden standardien maailmanlaajuisen vertailtavuuden saavuttamiseen.**

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten on katettava ainakin 1 päivän tammikuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välinen aika, ja siinä on otettava huomioon ainakin seuraavat:

- a) vaikutus, joka 416 artiklan mukaisesti määritetyn vähimmäisomavaraisuusasteen asettamisella laitoksilta edellytettäväksi vaatimukseksi on seuraaviin:
- i) finanssimarkkinat yleisesti ja takaisinostosopimusten, johdannaisten ja katettujen joukkovelkakirjalainojen markkinoihin erityisesti;
- ii) laitosten kyky sietää ulkoisia häiriötekijöitä;
- iii) laitosten liiketoimintamallit ja taseen rakenteet; **erityisesti vähäisen riskin liiketoiminta-alueilla, kuten julkisten kehitys pankkien edistämislutoissa, kunnille myönnettävissä lainoissa, asuinkiinteistöjen rahoituksessa ja muilla vähäisen riskin aloilla, joita säännellään kansallisella lainsäädännöllä**;
- iv) vastuiden siirtäminen yksiköihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;
- v) finanssimarkkinoiden innovointi, erityisesti luototusta hyödyntävien instrumenttien kehittäminen;
- vi) laitosten riskinottokäyttäytyminen;

- vii) selvitys- ja säilytystoiminta *sekä keskusvastapuolena toimiminen*;
  - viii) vähimmäisomavaraisuusasteen pääoman määrän ja vastuiden kokonaismäärän syklisyys;
  - ix) pankkien antolainaus, erityisesti antolainaus pienille ja keskisuurille yrityksille, *paikalliselle ja alueelliselle julkiselle sektorille* ja ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;
- b) vähimmäisomavaraisuusasteen ja tässä asetuksessa määritettyjen riskiperusteisten omien varojen vaatimusten ja maksuvalmiusvaatimusten vaikutus toisiinsa;
  - c) asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavien tilinpäätösstandardien, direktiivin 86/365/ETY nojalla sovellettavien tilinpäätösstandardien ja muiden merkityksellisten tilinpäätösstandardien välisten erojen vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteiden vertailukelpoisuuteen.

483 artikla

Siirrettyyn luottoriskiiin liittyvät vastuut

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä Euroopan parlamentille ja komissiolle kertomuksen viidennen osan soveltamisesta ja toimivuudesta kansainvälisten markkinoiden kehityksen huomioon ottaen.

483 a artikla

Euroopan komissio tarkastelee kesäkuuhun 2014 mennessä EJRK:ta ja EPV:tä kuultuaan, onko [vakavaraisuusdirektiiviin/vakavaraisuusasetukseen IV] sisältyvä makrotason vakavaraisuussäätely riittävä Euroopan unionin sektoreilla, alueilla ja jäsenvaltioissa esiintyvien järjestelmäriskien lieventämiseksi, mukaan lukien arviointi siitä,

- a) *ovatko vakavaraisuusdirektiiviin/vakavaraisuusasetukseen IV sisältyvät nykyiset makrotason vakauden välineet tehokkaita, toimivia ja läpinäkyviä,*
- b) *onko ehdotettava uutta lainsäädäntöä sellaisten likviditeettiriskien ja ylivelkaantumisriskin lieventämiseksi, joita tämä asetus ja direktiivi eivät kata,*
- c) *ovatko vakavaraisuusdirektiiviin/vakavaraisuusasetukseen IV sisältyvät makrotason vakauden välineet kattavuudeltaan ja päällekkäisyydeltään tarkoituksenmukaiset, ja ehdottaa tarvittaessa uutta makrotason vakavaraisuussäätelyä, jossa otetaan huomioon kansainvälisesti sovitut standardit.*

484 artikla

Vastapuoliriski ja alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

Komissio tarkastelee 270 artiklan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

484 a artikla

1. *Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kansainvälisten standardien muutoksiin perustuvat ehdotukset kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa vahvistettujen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvien omien varojen vaatimusten muuttamiseksi.*
2. *EPV seuraa ja arvioi kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa vahvistettujen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvien omien varojen vaatimuksia koskevien säännösten soveltamista. EPV antaa komissiolle kertomuksen näiden säännösten vaikutuksesta ja tehokkuudesta 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä.*
3. *Alkaen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä ... päivänä ... kuuta ... annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/xxxx] (Euroopan markkinarakenneasetus) voimaantulopäivästä siihen päivään saakka, jona komissio toimittaa kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksoa koskevat muutetut ehdotukset, laitokset soveltavat seuraavia riskipainoja maksulaiminlyöntirahastoon rahastoimiinsa osuuksiin:*
  - i) *50 prosentin riskipaino hyväksytyihin keskusvastapuoliin; ja*
  - ii) *1 250 prosentin riskipaino ei-hyväksytyihin keskusvastapuoliin.*
4. *Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kansainvälisten standardien muutoksiin ja 2 kohdan mukaisesti annettuun kertomukseen perustuvat ehdotukset tämän asetuksen muuttamiseksi.*

484 b artikla

Keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

Komissio tarkastelee 294–300 artiklassa vahvistettuja omien varojen vaatimuksia ja laatii niistä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

485 artikla

Vähittäisvastuut

Komissio laatii *ennen* tämän asetuksen *voimaantuloa* kertomuksen siitä, miten tässä asetuksessa säädetyt omien varojen vaatimukset vaikuttavat antolainaukseen pienille ja keskisuurille yrityksille ja luonnollisille henkilöille, ja toimittavat kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

EPV antaa tätä varten komissiolle 118 artiklaan liittyen kertomuksen seuraavista:

- a) *analyysi siitä, ovatko antolainaukseen pienille ja keskisuurille yrityksille sovellettavat luottoriskipainot asianmukaisia, sekä* Euroopan unionissa kokonaisen suhdannekierron aikana pienille ja keskisuurille yrityksille ja luonnollisille henkilöille suunnatusta antolainauksesta aiheutuvien tosiasiallisten odottamattomien luottotappioiden ja pienille ja keskisuurille yrityksille suunnattavaan antolainaukseen sovellettaviin luottoriskipainoihin perustuvien odottamattomien luottotappioiden vertailu;

- a a) **87 artiklaan liittyen: analyysi siitä, onko pienten ja keskisuurten yritysten tukipilari asianmukainen pyrittäessä tukemaan talouden elpymistä ja talouskasvua EU:ssa vaarantamatta pankkialan vakautta;**
- b) analyysi siitä, estääkö 2 miljoonan euron raja riskipainotuksen asianmukaista soveltamista.

485 a artikla
Pitkän aikavälin rahoitus

Komissio antaa kertomuksen tämän asetuksen vaikutuksista pitkän aikavälin investointien lisäämiseen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

486 artikla
Hyväksyttävien omien varojen määritelmä

Komissio tarkastelee toisen osan IV osaston ja neljännen osan yhteydessä sovellettavan hyväksyttävien omien varojen määritelmän asianmukaisuutta ja laatii siitä kertomuksen, jonka se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä.

486 a artikla
Vastuun arvonokaisun seuranta ja ajantasaistaminen

1. **EPV seuraa ja arvioi kolmannen osan VI osaston vastuun arvonokaisua koskevien säännösten soveltamista. EPV antaa komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä kertomuksen Baselin komitean kaupankäyntivarastoa koskeviin uusiin sääntöihin mukauttamisesta.**
2. **Siirretään komissiolle valta antaa 445 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kolmannen osan VI osastossa tarkoitettujen vastuun arvonokaisuriskiin liittyvien omia varoja koskevien vaatimusten laskentamenetelmän ajantasaistamiseksi ottaen huomioon kansainvälisten standardien muutokset ja 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen.**
- 2 a. **EAMV:n/EPV:n on saatava tämän asetuksen toiminnan ja asiaan liittyvien Euroopan markkinarakenneasetuksen mukaisten velvoitteiden yhteensovittaminen päätökseen viimeistään kaksitoista kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ja erityisesti keskusvastapuolena toimivien laitosten osalta, jotta voidaan välttää johdannaissopimuksia koskevien vaatimusten päällekkäisyyttä ja siten sääntelyriskin kasvattamista ja toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnan lisäkustannuksia.**

486 b artikla
Ulkoisten luottoluokitusten liiallisen käytön vähentäminen

Komissio tarkastelee ulkoisten luottoluokitusten käytön vähentämistä tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä ja laatii siitä kertomuksen, jonka se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

486 c artikla
Vaihtoehdot vähittäispankkitoiminnan erottamiseksi rakenteellisesti investointipankkitoiminnasta

Komissio tarkastelee vaihtoehtoja vähittäispankkitoiminnan erottamiseksi rakenteellisesti investointipankkitoiminnasta unionissa ja laatii niistä kertomuksen, jonka se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään heinäkuuta 2012 mennessä.

486 d artikla
Luottolaitosten kriisinhallintaa ja -ratkaisua koskeva kehys

Komissio tarkastelee luottolaitosten kriisinhallintaa ja -ratkaisua koskevaa kehystä ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään heinäkuuta 2012 mennessä.

YHDESTOISTA OSA
LOPPUSÄÄNNÖKSET

487 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

488 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Liite I (tarkistettu)

Taseen ulkopuolisten erien luokitus

1. Korkea riski

- luoton korvaavat takaukset,*
- luottojohdannaiset,*
- tunnusteet,*
- siirrot vekseleissä, joissa ei ole toisen laitoksen nimeä,*
- transaktiot takaisinostovelvollisuuksin,*
- peruuttamattomat luoton korvaavat valmiusmaksusitoumukset,*
- termiiniostosopimuksilla ostetut omaisuuserät,*
- talletuksentekosopimukset ("forward forward deposits"),*
- osittain maksettujen osakkeiden ja arvopapereiden maksamaton osa,*
- direktiivin 86/635/ETY 12 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaiset omaisuuserien myynti- ja takaisinostosopimukset,*
- muut korkean riskin erät.*

2. Keskimääräinen riski

a) Kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät

- myönnetyt ja annetut remburssit (ks. myös keskimääräinen/alhainen riski),*
- peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia,*

b) Muut taseen ulkopuoliset erät

- käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen maturiteetti on pidempi kuin yksi vuosi,*
- velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF),*
- muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.*

3. Keskimääräinen/alhainen riski

a) Kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät

- *remburssit, joissa lähetys on vakuutena, ja muut toteutuessaan itsestään kuittaantuvat transaktiot,*
- *takuusitoumukset (mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut sekä tullin- ja veronmaksusitoumukset) ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia,*

b) Muut taseen ulkopuoliset erät

- *käyttämättömät luottojärjestelyt, joihin kuuluvat sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi ja joita ei voi milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka eivät peruunnu automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi,*
- *muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen/alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.*

4. Alhainen riski

- *käyttämättömät luottojärjestelyt, joihin kuuluvat sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt ja jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi. Nostamattomia limiitillisiä luottosopimuksia voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muun asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti, ja*
- *muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.*

Liite II Johdannaissopimusten lajit

Korkosopimukset

- yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset,
- viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps),
- korkotermiinit,
- korkofutuurit,
- ostetut korko-optiot,

- f) muut samanluonteiset sopimukset.
- 1. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset
  - a) valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset,
  - b) valuuttatermiinisopimukset,
  - c) valuuttafutuurit,
  - d) ostetut valuuttaoptiot,
  - e) muut samanluonteiset sopimukset,
  - f) a–e alakohdan luonteiset kultaa koskevat sopimukset.
- 2. Edellä 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdan a–d alakohdassa mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset. Tämä käsittää vähintään kaikki direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–7, 9 ja 10 kohdassa yksilöidyt välineet, jotka eivät muutoin sisälly 1 tai 2 kohtaan.

Liite III

Likvidien varojen erät, joihin sovelletaan lisäraportointia

- 1. käteisvarat;
- 2. keskuspankkivarannot siinä määrin kuin varannot voidaan nostaa stressikausien aikana;
- 3. siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, aluehallituksilta ja paikallisviranomaisilta, Kansainväliseltä järjestelypankilta (BIS), Kansainvälisen valuuttarahastolta (IMF), Euroopan komissiolta tai monenvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
  - a) niihin sovelletaan III osaston 2 luvun 2 jakson nojalla 0 prosentin riskipainoa;
  - b) niillä käydään kauppaa laajoilla, syvillä ja aktiivisilla takaisinostosopimusten tai käteisen markkinoilla, joilla keskittyminen on vähäistä;
  - c) ne ovat osoittautuneet luotettavaksi likviditeetin lähteeksi joko takaisinostosopimuksen tai myynnin kautta myös stressikausien markkinaolosuhteissa;
  - d) ne eivät ole laitoksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja;
- 4. muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse valtion tai keskuspankin kotimaisissa valuutoissa liikkeeseen laskemista saatavista valtioilta tai keskuspankeilta tai niiden takaamista saatavista, siinä määrin kuin tällainen velka vastaa pankin toimintaan liittyviä likviditeettitarpeita kyseisessä valuutassa;

5. siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, aluehallituksilta ja paikallisviranomaisilta, tai monenvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
  - a) niihin sovelletaan III osaston 2 luvun 2 jakson nojalla 20 prosentin riskipainoa;
  - b) niillä käydään kauppaa laajoilla, syvillä ja aktiivisilla takaisinostosopimusten tai käteisen markkinoilla, joilla keskittyminen on vähäistä;
  - c) ne ovat osoittautuneet luotettavaksi likviditeetin lähteeksi joko takaisinostosopimuksen tai myynnin kautta myös stressikausien markkinaolosuhteissa;
  - d) ne eivät ole laitoksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja;
6. muut kuin 3–5 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joihin III osaston 2 luvun 2 jakson nojalla sovelletaan 20 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja jotka täyttävät jommankumman seuraavista edellytyksistä:
  - a) niissä ei ole kyse saatavasta arvopaperistamista varten perustetulta erillisyyhtiöltä (SSPE), laitokselta tai siihen sidoksissa olevilta yhteisöiltä;
  - b) ne ovat direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä joukkovelkakirjalainoja, joihin voidaan soveltaa 124 artiklan käsittelyä.

Liite IV

Riskipainotetut varat ja taseen ulkopuoliset erät väliaikaista vakavaraisuussuhdetta varten

1 osa – Määritelmät

1. "A alueella" tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita ja kaikkia muita maita, jotka ovat Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) täysjäseniä, sekä maita, jotka ovat solmineet erityisiä lainanantosopimuksia Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa valuuttarahaston ns. yleisten lainajärjestelyjen (GAB) puitteissa. Kuitenkin jokainen maa, joka järjestee uudelleen ulkomaanvelkansa aikaa, poistetaan "A alue" - luokituksesta viiden vuoden ajaksi.
2. "B alueella" tarkoitetaan kaikkia maita, jotka eivät kuulu A alueeseen.
3. "A alueen luottolaitoksella" tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioissa toimiluvan saaneita luottolaitoksia, mukaan lukien niiden kolmansissa maissa olevat sivukonttorit, ja kaikkia luottolaitoksia, joilla on toimilupa muissa A alueen maissa niiden sivukonttorit mukaan lukien.
4. "B alueen luottolaitoksilla" tarkoitetaan kaikkia A alueen ulkopuolella toimiluvan saaneita luottolaitoksia mukaan lukien niiden unionissa olevat sivukonttorit.
5. "Muulla kuin pankkialalla" tarkoitetaan kaikkia muita lainanottajia kuin luottolaitoksia, keskuspankkeja ja keskushallintoa, aluehallintoa ja kunnallisia

viranomaisia, Euroopan unionia, Euroopan investointipankkia (EIP) ja monenkeskisiä kehityspankkeja.

6. "Monenkeskisillä kehityspankeilla" tarkoitetaan 112 artiklassa mainittuja monenvälisiä kehityspankkeja.

2 osa – Riskipainotetut varat ja taseen ulkopuoliset erät

7. Varojen erille annetaan prosenttipainotuksina ilmaistavat luottoriskiasteet kolmannen ja neljännen 3 ja 4 osan ja poikkeuksellisesti 5 osan mukaisesti. Sen jälkeen varojen kunkin erän tasearvo kerrotaan asianmukaisella painotuksella, jolloin saadaan sen riskipainotettu arvo.
8. Liitteessä I lueteltuihin taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan 17 kohdassa säädettyä kaksivaiheista laskentaa.
9. Jäljempänä 17 kohdassa tarkoitettujen taseen ulkopuolisten erien osalta mahdolliset sopimusten jälleenhankintakustannukset vastapuolen rikkoessa sopimuksen lasketaan käyttäen jompaakumpaa liitteessä II esitetyistä menetelmistä. Kyseessä olevat kustannukset kerrotaan 11–15 kohdan asianomaisilla vastapuolen mukaisilla painotuksilla, paitsi että siinä säädetty 100 prosentin painotukset korvataan 50 prosentin painotuksilla riskipainotettujen arvojen aikaansaamiseksi.
10. Edellä 8 ja 9 kohdassa mainittujen varojen ja taseen ulkopuolisten erien riskipainotettujen arvojen kokonaissumma on vakavaraisuussuhteen nimittäjä.

3 osa – Riskipainotukset

11. Seuraavia painotuksia sovelletaan varojen eri ryhmiin, vaikka toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä sopivina pitämiään suurempia painotuksia.
12. Nollapainotus
  - a) rahat ja vastaavat erät;
  - b) varojen erät, jotka ovat saamia A alueen keskushallinnolta ja keskuspankeilta;
  - c) varojen erät, jotka ovat saamia Euroopan unionilta;
  - d) varojen erät, jotka ovat A alueen keskushallintojen ja keskuspankkien tai Euroopan unionin nimenomaisesti takaamia;
  - e) varojen erät, jotka ovat lainanottajien kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisella valuutalla rahoitettuja saamia B alueen keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;
  - f) varojen erät, jotka ovat B alueen keskushallintojen ja keskuspankkien nimenomaisesti takaamia saamia, jotka ovat takaajalle ja lainanottajalle yhteisen kansallisen valuutan määräisiä ja siinä valuutassa rahoitettuja;
  - g) varojen erät, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä vakuutena on A alueen keskushallinnon tai keskuspankin tai Euroopan unionin liikkeeseen

laskemia arvopapereita tai käteistalletuksia lainanantajalaitoksessa tai sijoitustodistuksia tai vastaavanlaisia sijoitusvälineitä, jotka tämä on laskenut liikkeeseen ja jotka on talletettu tämän huostaan:

13. 20 prosentin painotus

- a) varojen erät, jotka ovat saamisia EIP:lta;
- b) varojen erät, jotka ovat saamisia monenkeskisiltä kehityspankeilta;
- c) varojen erät, jotka ovat EIP:n nimenomaisesti takaamia saamisia;
- d) varojen erät, jotka ovat monenkeskisten kehityspankkien nimenomaisesti takaamia saamisia;
- e) varojen erät, jotka ovat saamisia A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta, jos ei 4 osasta muuta johdu;
- f) varojen erät, jotka ovat A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten nimenomaisesti takaamia saamisia, jos ei 4 osasta muuta johdu;
- g) varojen erät, jotka ovat saamisia A alueen luottolaitoksilta, mutta eivät kuulu näiden laitosten omiin varoihin;
- h) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen luottolaitoksilta ja joiden erääntymisaika on enintään vuosi, lukuun ottamatta näiden laitosten liikkeeseen laskemia arvopapereita, jotka luetaan niiden omiin varoihin kuuluviksi;
- i) varojen erät, jotka ovat A alueen luottolaitosten nimenomaisesti takaamia;
- j) varojen erät, jotka ovat saamisia, joilla on korkeintaan vuoden erääntymisaika ja jotka ovat B alueen luottolaitosten nimenomaisesti takaamia;
- k) varojen erät, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä vakuutena on Euroopan investointipankin (EIP) tai monenkeskisten kehityspankkien liikkeelle laskemia arvopapereita;
- l) maksujenvälityksessä olevat käteiserät.

14. 50 prosentin painotus

- a) lainat, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä täytenä vakuutena on kiinnitys asuinkiinteistöön, jossa lainanottaja asuu nyt tai vastaisuudessa tai jonka tämä on antanut tai antaa vuokralle ja lainat, joiden täydeksi vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti, sellaisten asuntojen osalta, jotka ovat tai tulevat olemaan lainansaajan käytössä tai vuokralle antamia;
- b) arvopaperit, joiden vakuutena on kiinnitys ja joita voidaan pitää a alakohdassa tarkoitettuina lainoina, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ne ovat kunkin jäsenvaltion voimassa oleva lainsäädäntö huomioon ottaen, vastaavia

luottoriskin osalta. "Arvopapereihin, joiden vakuutena on kiinnitys", voi kuulua neuvoston direktiivin 2004/39/ETY liitteessä I olevan C osan 1 kohdassa ja C osan 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä arvopapereiden lajeja, jotka voidaan sisällyttää tähän 1 kohtaan ja jotka täyttävät tämän 1 kohdan edellytykset. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti varmistettava:

- i) että kyseisten arvopapereiden täytenä ja välittömänä vakuutena on joukko sellaisia kiinnityksiä, jotka ovat luonteeltaan samanlaisia kuin a alakohdassa määritellyt kiinnitysvakuudet ja jotka ovat täysin kunnossa silloin, kun nämä arvopaperit annetaan;
  - ii) että kiinnitysvakuudellisiin arvopapereihin sijoittavilla joko suoraan tai heidän lukuunsa uskottuna miehenä tai toimeksisaaneena edustajana toimivilla on riittävän hyvä etuoikeus asianomaisiin kiinnitettyihin varoihin heidän arvopaperiomistustensa mukaisessa suhteessa;
- c) ennakkomaksut ja siirtosaamiset; nämä varat painotetaan vastapuolella olevaa erää vastaavalla tavalla, jos luottolaitos kykenee sen määrittämään direktiivin 86/635/ETY mukaisesti; jos se ei kykene määrittämään vastapuolen erää, käytetään kiinteää 50 prosentin painotusta.

15. 100 prosentin painotus

- a) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, paitsi jos ne ovat lainanottajan kansallisen valuutan määräisiä ja siinä valuutassa rahoitettuja;
- b) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta;
- c) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen luottolaitoksilta ja joiden erääntymisaika on pidempi kuin vuosi;
- d) varojen erät, jotka ovat saamisia A alueen ja B alueen muulta alalta kuin pankkialalta;
- e) aineelliset hyödykkeet direktiivin 86/635/ETY 4 artiklassa olevan kohdan "vastaavaa" 10 alakohdan varojen määritelmän mukaisesti;
- f) sijoitukset muiden luottolaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin omien varojen osiin, joita ei ole vähennetty lainanantajalaitosten omista varoista;
- g) kaikki muut varat omista varoista vähennettyjä eriä lukuun ottamatta.

16. Muihin kuin 17 kohdassa tarkoitettuihin taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan seuraavaa käsittelytapaa. Ne ryhmitellään ensin liitteen II mukaisiin riskiryhmiin. Korkean riskin erät otetaan huomioon täydestä arvostaan, keskimääräisen riskin erät painotetaan 50 prosentin painokertoimella ja keskimääräisen/alhaisen riskin erät 20 prosentin painokertoimella ja alhaisen riskin erien arvo määrätään nolllaksi. Toisessa vaiheessa taseen ulkopuolisten erien edellä kuvatun mukaisesti painotetut arvot

kerrotaan asianomaisten vastapuolen erien kertoimilla 11–15 kohdassa ja 4 osassa varojen erille säädetyn käsittelytavan mukaisesti. Varojen myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset painotetaan kauppaa vastapuolella koskevien erien sijasta kyseisten varojen mukaan. Euroopan investointirahastosta merkityn pääoman maksamatta olevaan osaan voidaan soveltaa 20 prosentin painotusta.

17. Liitteessä II esitetyt menetelmät sovelletaan liitteessä I lueteltuihin taseen ulkopuolisiin eriin, ei kuitenkaan
  - a) sopimuksiin, joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyissä pörsseissä;
  - b) valuuttasopimuksiin (paitsi kultaa koskeviin sopimuksiin), joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään neljätoista kalenteripäivää.
18. Kun taseen ulkopuolisiin eriin liittyy nimenomaiset takaukset, ne painotetaan niin kuin ne olisi annettu takaajan eikä vastapuolen puolesta. Kun taseen ulkopuolisista liiketoimista aiheutuvalle mahdolliselle riskille on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä täysimääräinen ja täydellinen vakuus jossakin 12 kohdan g alakohdan 13 kohdan k alakohdan mukaisessa varoja vastaavassa muodossa, sovelletaan nollapainotusta tai 20 prosentin painotusta kyseessä olevasta vakuudesta riippuen.
19. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 50 prosentin painotusta taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat takuita tai takauksia, jotka ovat luonteeltaan luoton vastineita ja joiden täytenä vakuutena on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä kiinnitys, joka täyttää 14 kohdan a alakohdassa luetellut edellytykset, edellyttäen että takaajalla on välitön oikeus tähän vakuuteen.
20. Jos varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan alhaisempaa painotusta sen vuoksi, että niille on nimenomaiset takaukset tai toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät vakuudet, alhaisempaa painotusta sovelletaan ainoastaan siihen osaan, josta takaus on annettu tai jonka vakuus täysin kattaa. 4 osa – Jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta olevien saatavien painottaminen
21. Edellä olevan 13 kohdan vaatimusten estämättä jäsenvaltiot voivat vahvistaa nollapainotuksen omilta aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta oleville saamisille, jos näiden ja maan keskushallinnolta olevien saamisten kesken ei ole riskien suhteen eroa aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten veronkanto-oikeuden ja erityisten aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta vähentävien rakenteellisten järjestelyjen vuoksi. Näiden perusteiden mukaisesti määrättyä nollapainotusta sovelletaan kyseisiltä aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisilta oleviin saamisiin ja niiden puolesta annettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, sekä saamisiin kolmansilta ja kolmansien puolesta annettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat kyseessä olevien aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten takaamia tai joilla on asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät, näiden alue- tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.
22. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle, pitävätkö ne nollapainotusta perusteltuna ottaen huomioon 21 kohdassa säädetty arviointiperusteet. Muut jäsenvaltiot voivat tarjota niiden toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa oleville luottolaitoksille

mahdollisuuden soveltaa nollapainotusta silloin, kun ne avustavat kyseessä olevia aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisia liiketoiminnassa tai kun niillä on jälkimmäisten takaamia saatavia, mukaan lukien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.

5 osa – Muu painotus

23. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 20 prosentin painotusta sellaisiin varojen eriin, joiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä vakuutena on A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden tai talletus muissa A alueen luottolaitoksissa kuin lainanantajalaitoksessa olevan talletuksen tai näiden luottolaitosten liikkeeseen laskemien sijoitustodistusten taikka niihin verrattavien sijoitusvälineiden muodossa olevat vakuudet, sanotun rajoittamatta 21 kohdan soveltamista.
24. Jäsenvaltiot saavat soveltaa 10 prosentin painotusta saamisiin luottolaitoksilta, jotka ovat erikoistuneet kotivaltioidensa pankkien välisiin markkinoihin ja julkisen sektorin lainamarkkinoihin, ja ovat toimivaltaisten viranomaisten tiiviissä valvonnassa, kun kyseisille varojen erille on täysimääräinen ja täydellinen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja riittävänä pitämä 12 ja 13 kohdassa mainittujen varojen erien yhdistelmän muodossa oleva vakuus.
25. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle mahdolliset 23 ja 24 kohdan soveltamiseksi annetut säännökset ja niiden antamisen perusteet.

6 osa – Hallinnolliset elimet ja muut kuin kaupalliset yritykset

26. Sen soveltamiseksi, mitä 13 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten käsitteeseen muutoin kuin kaupallisesti toimivia hallinnollisia viranomaisia tai laitoksia, jotka ovat vastuussa alue- tai paikallishallinnon viranomaisille, sekä sellaisia keskus- tai aluehallinnon, kunnallisten viranomaisten taikka viranomaisten omistamia muita kuin kaupallisia yrityksiä, jotka toimivaltaisten viranomaisten käsityksen mukaan hoitavat samoja tehtäviä kuin alueelliset ja paikalliset viranomaiset.
27. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten käsitteeseen myös kirkot ja uskonnolliset yhteisöt, jotka ovat julkisyhteisöjä, jos nämä lainsäädännössä niille myönnetyn verotusoikeuden perusteella kantavat veroa. Tässä tapauksessa 4 osassa mainitut mahdollisuudet eivät kuitenkaan ole voimassa.

Liite 5

Vastaavuustaulukko

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla		
2 artikla		
3 artikla		
4 artiklan 1, 3–5, 10, 16–22, 24–38, 42, 47, 60, 61, 63, 66, 67, 71 ja 72 kohta	4 artikla	
4 artiklan 6, 7, 56 ja 81 kohta		3 artikla
4 artiklan 2, 9–5, 15, 23–22, 4148, 55, 57, 59, 62, 64, 65, 68, 69 ja 70 kohta		
4 artiklan 50 kohta	77 artikla	
4 artikla		3 artiklan 1 kohdan m alakohta
4 artikla		3 artiklan 1 kohdan o alakohta
4 artikla		3 artiklan 1 kohdan e alakohta
4 artikla	4 artiklan 14 kohta	
4 artikla	4 artiklan 16 kohta	
4 artikla	4 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohdan c alakohta
4 artikla	4 artiklan 5 kohta	
5 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
5 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta	
5 artiklan 3 kohta	68 artiklan 3 kohta	
5 artiklan 4 kohta		
5 artiklan 5 kohta		
6 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta	
6 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
6 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta	
7 artiklan 1 kohta		
7 artiklan 2 kohta		
7 artiklan 3 kohta		
8 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 kohta	
8 artiklan 2 kohta	70 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 3 kohta	70 artiklan 3 kohta	
9 artikla	3 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 1 kohta	71 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta	71 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 3 kohta		
10 artiklan 4 kohta		
11 artikla		
12 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta	
12 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta	
12 artiklan 3 kohta	72 artiklan 3 kohta	
12 artiklan 4 kohta		

13 artiklan 1 kohta	73 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 2 kohta		
13 artiklan 3 kohta		
14 artikla		22 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohta		23 artikla
15 artiklan 2 kohta		
15 artiklan 3 kohta		
16 artiklan 1–3 kohta	133 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 4 kohta	133 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 5 kohta	133 artiklan 3 kohta	
16 artiklan 6 kohta	134 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 7 kohta		
16 artiklan 8 kohta	134 artiklan 2 kohta	
17 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta	
17 artiklan 2 kohta		
17 artiklan 3 kohta		
18 artiklan 1 kohta		
18 artiklan 2 kohta		
18 artiklan 3 kohta		
18 artiklan 4 kohta		
18 artiklan 5 kohta		
18 artiklan 6 kohta		
18 artiklan 7 kohta		
19 artiklan 1 kohta		
19 artiklan 2 kohta		
19 artiklan 3 kohta		
19 artiklan 4 kohta		
20 artikla	73 artiklan 2 kohta	
21 artikla		3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
22 artikla		
23 artikla		
24 artikla		
25 artikla		
26 artikla		
27 artikla		
28 artikla		
29 artikla		
30 artikla		
31 artikla		
32 artikla		
33 artikla		
34 artikla		
35 artikla		
36 artikla		
37 artikla		
38 artikla		
39 artikla		
40 artikla		

41 artikla		
42 artikla		
43 artikla		
44 artikla		
45 artikla		
46 artikla		
47 artikla		
48 artikla		
49 artikla		
50 artikla		
51 artikla		
52 artikla		
53 artikla		
54 artikla		
55 artikla		
56 artikla		
57 artikla		
58 artikla		
59 artikla		
60 artikla		
61 artikla		
62 artikla		
63 artikla		
64 artikla		
65 artikla		
66 artikla		
67 artikla		
68 artikla		
69 artikla		
70 artikla		
71 artikla		
72 artikla		
73 artikla		
74 artikla		
75 artikla		
76 artikla		
77 artikla		
78 artikla		
79 artikla		
80 artikla		
81 artikla		
82 artikla		
83 artikla		
84 artiklan 1 ja 2 kohta	120 artikla	
84 artiklan 3 kohta		
84 artiklan 4 kohta		
85 artikla		
86 artikla		

87 artikla		
88 artiklan 1–4 kohta	10 artiklan 1–4 kohta	
88 artiklan 5 kohta		
89 artikla		18 artiklan 2–4 kohta
90 artikla		
91 artikla		
92 artikla		
93 artikla		24 artikla
94 artikla	74 artiklan 1 kohta	
95 artiklan 1 kohta	74 artiklan 2 kohta	
95 artiklan 2 kohta		
96 artiklan 1 kohta		
96 artiklan 2 kohta		
96 artiklan 3 kohta		
97 artiklan 1 kohta		11 artiklan 1 kohta
97 artiklan 2 kohta		11 artiklan 3 kohta
97 artiklan 3 kohta		11 artiklan 4 kohta
97 artiklan 4 kohta		Liitteessä VII olevan C osan 1 kohta
98 artikla		Liitteessä VII olevan A osan 1 kohta
99 artiklan 1 kohta		Liitteessä VII olevan D osan 1 kohta
99 artiklan 2 kohta		Liitteessä VII olevan D osan 2 kohta
100 artiklan 1 kohta		33 artiklan 1 kohta
100 artiklan 2–10 kohta		Liitteessä VII olevan B osan 1–9 kohta
100 artiklan 11–13 kohta		Liitteessä VII olevan B osan 11–13 kohta
101 artikla		Liitteessä VII olevan C osan 1–3 kohta
102 artikla	76 artikla	
103 artiklan 1 kohta	91 artikla	
103 artiklan 2 kohta		
104 artikla	94 artikla	
105 artikla		
106 artikla	78 artiklan 1–3 kohta	
107 artikla	79 artiklan 1 kohta	
108 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
108 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
108 artiklan 3 kohta	80 artiklan 4 kohta	
108 artiklan 4 kohta	80 artiklan 5 kohta	
108 artiklan 5 kohta	80 artiklan 6 kohta	
108 artiklan 6 kohta	80 artiklan 7 kohta	
108 artiklan 7 kohta	80 artiklan 8 kohta	
108 artiklan 8 kohta		
109 artikla	Liitteessä VI olevan 1 osan 1–5	

	kohta	
110 artiklan 1 kohta		
110 artiklan 2–5 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 8–11 kohta	
111 artiklan 1 kohta		
111 artiklan 2 kohta		
111 artiklan 3 kohta		
111 artiklan 4 kohta		
111 artiklan 5 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 15 kohta	
111 artiklan 6 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 17 kohta	
112 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 18 ja 19 kohta	
112 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 20 kohta	
112 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 21 kohta	
113 artikla	Liitteessä VI olevan 1 osan 22 kohta	
114 artiklan 1 kohta		
114 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 37 ja 38 kohta	
114 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 40 kohta	
114 artiklan 4 kohta		
114 artiklan 5 kohta		
115 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 29 kohta	
115 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 31 kohta	
115 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 33–36 kohta	
116 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 26 kohta	
116 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 25 kohta	
116 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 27 kohta	
117 artikla	Liitteessä VI olevan 1 osan 41 ja 42 kohta	
118 artikla	79 artiklan 2 ja 3 kohta ja liitteessä VI olevan 1 osan 43 kohta	
119 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 44 kohta	
119 artiklan 2 kohta		
119 artiklan 3 kohta		
120 artiklan 1–3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 45–	

	49 kohta	
120 artiklan 4 kohta		
121 artiklan 1 ja 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 51–55 kohta	
121 artiklan 3 ja 4 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 58 ja 59 kohta	
122 artiklan 1 ja 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 61 ja 62 kohta	
122 artiklan 3 ja 4 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 64 ja 65 kohta	
123 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 66 ja 76 kohta	
123 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 66 kohta	
123 artiklan 3 kohta		
124 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 68 kohdan 1 ja 2 alakohta	
124 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 69 kohta	
124 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 71 kohta	
124 artiklan 4 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 70 kohta	
124 artiklan 5 kohta		
125 artikla	Liitteessä VI olevan 1 osan 72 kohta	
126 artikla	Liitteessä VI olevan 1 osan 73 kohta	
127 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 74 kohta	
127 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 75 kohta	
127 artiklan 3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 77 ja 78 kohta	
127 artiklan 4 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 79 kohta	
127 artiklan 5 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 80 ja 81 kohta	
128 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 86 kohta	
128 artiklan 2 kohta		
128 artiklan 3 kohta		
129 artiklan 1–3 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 82–84 kohta	
129 artiklan 4–7 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 87–90 kohta	
130 artikla	81 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	
131 artiklan 1 kohta	82 artiklan 1 kohta	

131 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 2 osan 12–16 kohta	
131 artiklan 3 kohta	150 artiklan 3 kohta	
132 artiklan 1 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 6 kohta	
132 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI olevan 1 osan 7 kohta	
132 artiklan 3 kohta		
133 artikla	Liitteessä VI olevan 3 osan 1–7 kohta	
134 artikla	Liitteessä VI olevan 3 osan 8–17 kohta	
135 artiklan 1 kohta		
135 artiklan 2 kohta		
136 artikla		
137 artiklan 1 kohta		
137 artiklan 2 kohta		
138 artiklan 1 kohta	84 artiklan 1 kohta ja liitteessä VII olevan 4 osan 1 kohta	
138 artiklan 1 kohta	84 artiklan 2 kohta	
138 artiklan 1 kohta	84 artiklan 3 kohta	
138 artiklan 1 kohta	84 artiklan 4 kohta	
138 artiklan 1 kohta		
139 artikla		
140 artikla		
141 artikla		
142 artiklan 1 kohta	86 artiklan 9 kohta	
142 artiklan 2–9 kohta	86 artiklan 1–8 kohta	
143 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	
143 artiklan 2 kohta	85 artiklan 2 kohta	
143 artiklan 3 kohta		
143 artiklan 4 kohta	85 artiklan 3 kohta	
143 artiklan 5 kohta		
143 artiklan 1 kohta		
144 artikla	85 artiklan 4 ja 5 kohta	
145 artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohta	
145 artiklan 2 kohta	89 artiklan 2 kohta	
145 artiklan 3 kohta		
145 artiklan 4 kohta		
146 artikla	87 artiklan 1–10 kohta	
147 artiklan 1 ja 2 kohta	87 artiklan 11 kohta	
147 artiklan 3 ja 4 kohta	87 artiklan 12 kohta	
147 artiklan 5 kohta		
148 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 3 kohta	
148 artiklan 2 kohta		
148 artiklan 3–8 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 4–9 kohta	

148 artiklan 9 kohta		
149 artikla	Liitteessä VII olevan 1 osan 10–16 kohta	
150 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 17 ja 18 kohta	
150 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 19–21 kohta	
150 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 22–24 kohta	
150 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 25 ja 26 kohta	
151 artikla		
152 artikla	Liitteessä VII olevan 1 osan 27 kohta	
153 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 28 kohta	
153 artiklan 2–5 kohta		
154 artiklan 1 kohta	88 artiklan 2 kohta	
154 artiklan 2 kohta	88 artiklan 3 kohta	
154 artiklan 3 kohta	88 artiklan 4 kohta	
154 artiklan 4 kohta	88 artiklan 6 kohta	
154 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 30 kohta	
154 artiklan 6 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 31 kohta	
154 artiklan 7 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 32 kohta	
154 artiklan 8 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 33 kohta	
154 artiklan 9 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 34 kohta	
154 artiklan 10 kohta	Liitteessä VII olevan 1 osan 35 kohta	
154 artiklan 11 kohta		
155 artikla	Liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohta	
156 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 2 kohta	
156 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 3 kohta	
156 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 4 kohta	
156 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 5 kohta	
156 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 6 kohta	
156 artiklan 6 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 7 kohta	
156 artiklan 7 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 7	

	kohta	
157 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 8 kohta	
157 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 9 kohta	
157 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 10 kohta	
157 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 11 kohta	
158 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 12 kohta	
158 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 13 kohta	
158 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 14 kohta	
158 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 15 kohta	
158 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 16 kohta	
159 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 17 kohta	
159 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 18 kohta	
159 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 19 kohta	
159 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 20 kohta	
160 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 21 kohta	
160 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 22 kohta	
160 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 23 kohta	
160 artiklan 4 kohta		
161 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 24 kohta	
161 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 25 ja 26 kohta	
161 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 2 osan 27 kohta	
162 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 1 kohta	
162 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 2 kohta	
162 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 3 kohta	
162 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 4 kohta	
162 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 5	

	kohta	
162 artiklan 6 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 6 kohta	
162 artiklan 7 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 7 kohta	
162 artiklan 8 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 9 kohta	
162 artiklan 9 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 10 kohta	
162 artiklan 10 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 11 kohta	
163 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 3 osan 12 kohta	
163 artiklan 2 kohta		
164 artikla	Liitteessä VII olevan 3 osan 13 kohta	
165 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 1 kohta	165 artiklan 1 kohta
165 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohta	165 artiklan 2 kohta
165 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 3 kohta	165 artiklan 3 kohta
166 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 5 kohta	166 artiklan 1 kohta
166 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 12 kohta	166 artiklan 2 kohta
166 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 13–15 kohta	166 artiklan 3 kohta
166 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 16 kohta	166 artiklan 4 kohta
167 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 17 kohta	167 artiklan 1 kohta
167 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 18 kohta	167 artiklan 2 kohta
168 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 19–23 kohta	168 artiklan 1 kohta
168 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 24 kohta	168 artiklan 2 kohta
168 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 25 kohta	168 artiklan 3 kohta
169 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 26–28 kohta	169 artiklan 1 kohta
169 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 29 kohta	169 artiklan 2 kohta
169 artiklan 3 kohta		169 artiklan 3 kohta
170 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 30 kohta	
171 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 31 kohta	

171 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 32 kohta	
171 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 33 kohta	
171 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 34 kohta	
171 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 35 kohta	
172 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 36 kohta	
172 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 37 kohdan ensimmäinen alakohta	
172 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 37 kohdan toinen alakohta	
172 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 38 kohta	
172 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 39 kohta	
173 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 40 kohta	
173 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 41 kohta	
173 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 42 kohta	
174 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 44 kohta	
174 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 45 kohta	
174 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 46 kohta	
174 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 47 kohta	
174 artiklan 5 kohta		
174 artiklan 6 kohta		
175 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 43 ja 49–56 kohta	
175 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 57 kohta	
176 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 59–66 kohta	
176 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 67–72 kohta	
176 artiklan 3 kohta		
177 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 73–81 kohta	
177 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 82 kohta	
177 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 83–86 kohta	

178 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 87–92 kohta	
178 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 93 kohta	
178 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 94 ja 95 kohta	
178 artiklan 4 kohta		
179 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 98–100 kohta	
179 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 101 ja 102 kohta	
179 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 103 ja 104 kohta	
179 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 96 kohta	
179 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 97 kohta	
179 artiklan 6 kohta		
180 artiklan 1 kohta		
180 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 105 kohta	
180 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 106 kohta	
180 artiklan 4 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 107 kohta	
180 artiklan 5 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 108 kohta	
180 artiklan 6 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 109 kohta	
181 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 110–114 kohta	
182 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 115 kohta	
183 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 116 kohta	
184 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 117–123 kohta	
185 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 124 kohta	
185 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 125 ja 126 kohta	
185 artiklan 3 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 127 kohta	
185 artiklan 4 kohta		
186 artiklan 1 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 128 kohta	
186 artiklan 2 kohta	Liitteessä VII olevan 4 osan 129 kohta	

187 artikla	Liitteessä VII olevan 4 osan 131 kohta	
188 artikla	90 artikla ja liitteessä VIII olevan 1 osan 2 kohta	
189 artiklan 1 kohta	93 artiklan 2 kohta	
189 artiklan 2 kohta	93 artiklan 3 kohta	
189 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 1 kohta	
189 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 2 kohta	
189 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 5 osan 1 ja 2 kohta	
189 artiklan 6 kohta		
190 artiklan 1 kohta	92 artiklan 1 kohta	
190 artiklan 2 kohta	92 artiklan 2 kohta	
190 artiklan 3 kohta	92 artiklan 3 kohta	
190 artiklan 4 kohta	92 artiklan 4 kohta	
190 artiklan 5 kohta	92 artiklan 5 kohta	
190 artiklan 6 kohta	92 artiklan 6 kohta	
190 artiklan 7 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 1 kohta	
190 artiklan 8 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 2 kohta	
190 artiklan 9 kohta		
190 artiklan 10 kohta		
191 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 osan 3 ja 4 kohta	
192 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 osan 5 kohta	
193 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 7 kohta	
193 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 8 kohta	
193 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 9 kohta	
193 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 10 kohta	
193 artiklan 5–9 kohta		
194 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 11 kohta	
194 artiklan 2 kohta		
195 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 12 kohta	
195 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 13–17 kohta	
195 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 20 kohta	
195 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 21 kohta	

195 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 22 kohta	
195 artiklan 6–10 kohta		
196 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 osan 23–25 kohta	
197 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 26 kohta	
197 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 27 kohta	
198 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 osan 29 kohta	
199 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 30 ja 31 kohta	
199 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 1 osan 32 kohta	
200 artikla	Liitteessä VIII olevan 2 osan 3 kohta	
201 artikla	Liitteessä VIII olevan 2 osan 4 ja 5 kohta	
202 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 6 kohta	
202 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 6 kohdan a alakohta	
202 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 6 kohdan b alakohta	
202 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 6 kohdan c alakohta	
202 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 7 kohta	
203 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohta	
203 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan a alakohta	
203 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan b alakohta	
203 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan c alakohta	
203 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan d alakohta	
204 artiklan 1 kohta		
204 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 9 kohdan a alakohta	
204 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 9 kohdan b alakohta	
205 artikla	Liitteessä VIII olevan 2 osan 10 kohta	
206 artikla	Liitteessä VIII olevan 2 osan 11 kohta	
207 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 12	

	kohta	
207 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 13 kohta	
208 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 14 kohta	
208 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 15 kohta	
208 artiklan 3 kohta		
209 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 16 kohta	
209 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 17 kohta	
209 artiklan 3 kohta		
210 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 18 kohta	
210 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 19 kohta	
211 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 20 kohta	
211 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 21 kohta	
212 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 osan 22 kohta	
212 artiklan 2 kohta		
212 artiklan 3 kohta		
213 artikla	Liitteessä VIII olevan 3 osan 3 kohta	
214 artikla	Liitteessä VIII olevan 3 osan 4 kohta	
215 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 5 kohta	
215 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 6–10 kohta	
215 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 11 kohta	
215 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 22 ja 23 kohta	
215 artiklan 5 kohta		
216 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 12–15 kohta	
216 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 16 kohta	
216 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 17 kohta	
216 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 18 ja 19 kohta	
216 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 20 ja 21 kohta	

216 artiklan 6 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 22 ja 23 kohta	
216 artiklan 7–9 kohta		
217 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 24 kohta	
217 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 25 kohta	
217 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 26 kohta	
217 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 27 kohta	
217 artiklan 5 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 28 kohta	
217 artiklan 6 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 29 kohta	
217 artiklan 7 kohta		
218 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 30–32 kohta	
218 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 33 kohta	
218 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 34 ja 35 kohta	
218 artiklan 4–7 kohta		
219 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 36 kohta	
219 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 37–40 kohta	
219 artiklan 3–6 kohta		
220 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 42–46 kohta	
220 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 47–52 kohta	
220 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 53–56 kohta	
221 artikla	Liitteessä VIII olevan 3 osan 57 kohta	
222 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 58 kohta	
222 artiklan 2 kohta		
222 artiklan 3 kohta		
223 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 60 kohta	
223 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 61 kohta	
224 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohta	
224 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 66 kohta	

224 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 67 kohta	
225 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 68–71 kohta	
225 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 72 kohta	
225 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 73 ja 74 kohta	
226 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 76 kohta	
226 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 77 kohta	
226 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 78 kohta	
227 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 79 kohta	
227 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 80 kohta	
227 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 80a kohta	
227 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 81 ja 82 kohta	
228 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 83 kohta	
228 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 83 kohta	
228 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 84 kohta	
228 artiklan 4 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 85 kohta	
229 artikla	Liitteessä VIII olevan 3 osan 86 kohta	
230 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 87 kohta	
230 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 88 kohta	
230 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 89 kohta	
231 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 90 kohta	
231 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 91 kohta	
231 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 3 osan 92 kohta	
232 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 1 kohta	
232 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 2 kohta	
233 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 3	

	kohta	
233 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 4 kohta	
233 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 5 kohta	
234 artiklan 1 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 6 kohta	
234 artiklan 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 7 kohta	
234 artiklan 3 kohta	Liitteessä VIII olevan 4 osan 8 kohta	
235 artikla	Liitteessä VIII olevan 6 osan 1 kohta	
236 artikla	Liitteessä VIII olevan 6 osan 2 kohta	
237 artiklan 1–9 kohta	Liitteessä IX olevan 1 osan 1 kohta	
237 artiklan 10 kohta	4 artiklan 37 kohta	
237 artiklan 11 kohta	4 artiklan 38 kohta	
237 artiklan 12 kohta	4 artiklan 41 kohta	
237 artiklan 13 kohta		
237 artiklan 14 kohta		
238 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 1 kohta	
238 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 1 a kohta	
238 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 1 b kohta	
238 artiklan 4 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 1 c kohta	
238 artiklan 5 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 1 d kohta	
238 artiklan 6 kohta		
239 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 2 kohta	
239 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 2 a kohta	
239 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 2 b kohta	
239 artiklan 4 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 2 c kohta	
239 artiklan 5 kohta	Liitteessä IX olevan 2 osan 2 d kohta	
239 artiklan 6 kohta		
240 artiklan 1 kohta	95 artiklan 1 kohta	
240 artiklan 2 kohta	95 artiklan 2 kohta	
240 artiklan 3 kohta	96 artiklan 2 kohta	
240 artiklan 4 kohta	96 artiklan 3 kohta	
240 artiklan 5 kohta	96 artiklan 4 kohta	

240 artiklan 6 kohta		
241 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 2 ja 3 kohta	
241 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 5 kohta	
241 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 5 kohta	
242 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 60 kohta	
242 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 61 kohta	
242 artiklan 3 kohta		
242 artiklan 4 kohta		
243 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohta	
243 artiklan 2 kohta	101 artiklan 2 kohta	
243 artiklan 3 kohta		
244 artikla	Liitteessä IX olevan 2 osan 3 ja 4 kohta	
245 artikla	Liitteessä IX olevan 2 osan 5–7 kohta	
246 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 6 ja 7 kohta	
247 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 8 kohta	
248 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 9 ja 10 kohta	
248 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 10 kohta (muutos)	
249 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 11 ja 12 kohta	
250 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 13 kohta	
250 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 15 kohta	
251 artiklan 1 kohta	100 artikla	
251 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 17–20 kohta	
251 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 21 kohta	
251 artiklan 4 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 22 ja 23 kohta	
251 artiklan 5 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 24 ja 25 kohta	
251 artiklan 6 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 26–29 kohta	
251 artiklan 7 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 30 kohta	
251 artiklan 8 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 32 kohta	

251 artiklan 9 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 33 kohta	
252 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 34 kohta	
253 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 35 ja 36 kohta	
254 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 38, 39 ja 41 kohta	
254 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 42 kohta	
254 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 43 kohta	
254 artiklan 4 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 44 kohta	
254 artiklan 5 kohta		
255 artikla	Liitteessä IX olevan 4 osan 45 kohta	
256 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 46, 47 ja 49 kohta	
256 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 51 kohta	
257 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 52 kohta	
257 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 53 kohta	
257 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 54 kohta	
257 artiklan 4 kohta		
258 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 55 ja 57 kohta	
258 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 58 kohta	
258 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 59 kohta	
259 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 62 kohta	
259 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 63–65 kohta	
259 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 66 ja 67 kohta	
259 artiklan 4 kohta		
260 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 68 kohta	
260 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 70 kohta	
260 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 71 kohta (muutos)	
261 artiklan 1 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 72 kohta	

261 artiklan 2 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 73 kohta	
261 artiklan 3 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 74 ja 75 kohta	
261 artiklan 4 kohta	Liitteessä IX olevan 4 osan 76 kohta	
262 artiklan 1 kohta	97 artiklan 1 kohta	
262 artiklan 2 kohta	97 artiklan 2 kohta	
262 artiklan 3 kohta	97 artiklan 3 kohta	
263 artikla	Liitteessä IX olevan 3 osan 1 kohta	
264 artikla	Liitteessä IX olevan 3 osan 2–7 kohta	
265 artikla	98 artiklan 1 kohta ja liitteessä IX olevan 3 osan 8 ja 9 kohta	
266 artiklan 1 kohta		Vakavaraisuusdirektiivin liitteessä II oleva 5 kohta
266 artiklan 2 kohta		
267 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 2 kohta	
267 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 3 kohta	
267 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 4 kohta	
267 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 5 kohta	
267 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 6 kohta	
267 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 7 kohta	
267 artiklan 7 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 8 kohta	
267 artiklan 8 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 9 kohta	
267 artiklan 9 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 10 kohta	
267 artiklan 10 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 11 kohta	
267 artiklan 11 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 12 kohta	
267 artiklan 12 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 13 kohta	
267 artiklan 13 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 14 kohta	
267 artiklan 14 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 15 kohta	
267 artiklan 15 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 16 kohta	
267 artiklan 16 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 17	

	kohta	
267 artiklan 17 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 18 kohta	
267 artiklan 18 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 19 kohta	
267 artiklan 19 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 20 kohta	
267 artiklan 20 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 21 kohta	
267 artiklan 21 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 22 kohta	
267 artiklan 22 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 23 kohta	
267 artiklan 23 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 26 kohta	
267 artiklan 24 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 27 kohta	
267 artiklan 25 kohta	Liitteessä III olevan 1 osan 28 kohta	
267 artiklan 26 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan a alakohta	
267 artiklan 27 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan a alakohta	
267 artiklan 28–31 kohta		
268 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 1 kohta	
268 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 2 kohta	
268 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 3 kohdan 1 ja 2 alakohta	
268 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 3 kohdan 3 alakohta	
268 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 4 kohta	
268 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 5 kohta	
268 artiklan 7 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 7 kohta	
268 artiklan 8 kohta	Liitteessä III olevan 2 osan 8 kohta	
269 artiklan 1 kohta	Liitteessä III oleva 3 osa	
269 artiklan 2 kohta	Liitteessä III oleva 3 osa	
269 artiklan 3 kohta	Liitteessä III oleva 3 osa	
270 artiklan 1 kohta	Liitteessä III oleva 4 osa	
270 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 4 osan alaviite 4	
271 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 1 kohta	
271 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 2	

	kohta	
272 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 3 ja 4 kohta	
272 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 5 kohta	
272 artiklan 3 kohta		
272 artiklan 4 kohta		
273 artiklan 1 kohta		
273 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 6 kohta	
273 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 7 kohta	
273 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 8 kohta	
274 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 11 kohta	
274 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 12 kohta	
275 artiklan 1 kohta		
275 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 13 kohta	
275 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 14 kohta	
276 artiklan 1 kohta		
276 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 15 kohta	
276 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 16 kohta	
276 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 17 kohta	
276 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 18 kohta	
276 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 19 kohta	
276 artiklan 7 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 20 kohta	
276 artiklan 8 kohta	Liitteessä III olevan 5 osan 21 kohta	
277 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 1 kohta	
277 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 2 kohta	
277 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 3 kohta	
277 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 4 kohta	
277 artiklan 5 kohta		
277 artiklan 6 kohta		
278 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 5	

	kohta	
278 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 6 kohta	
278 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 6 kohta	
278 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 7 kohta	
278 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 8 kohta	
278 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 9 kohta	
278 artiklan 7 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 10 kohta	
278 artiklan 8 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 11 kohta (muutos)	
278 artiklan 9 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 12 kohta	
278 artiklan 10 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 13 kohta	
278 artiklan 11 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 14 kohta	
278 artiklan 12 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 15 kohta	
278 artiklan 13 kohta		
279 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 16 kohta	
279 artiklan 2–7 kohta		
280 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 18 ja 25 kohta	
280 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 19 kohta	
280 artiklan 3 kohta		
280 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 20 kohta	
280 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 21 kohta	
280 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 22 kohta	
280 artiklan 7 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 23 kohta	
280 artiklan 8 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 24 kohta	
281 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 17 kohta	
281 artiklan 2 kohta		
281 artiklan 3 kohta		
281 artiklan 4 kohta		
282 artikla	Liitteessä III olevan 6 osan 26 kohta	

283 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 27 kohta	
283 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 28 kohta	
283 artiklan 3 kohta		
283 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 29 kohta	
283 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 30 kohta	
283 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 31 kohta	
284 artiklan 1kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 32 kohta	
284 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 33 kohta	
284 artiklan 3–10 kohta		
285 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 34 kohta	
285 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 35 kohta	
285 artiklan 3 kohta		
285 artiklan 4 kohta		
285 artiklan 5 kohta		
285 artiklan 6 kohta		
286 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 36 kohta	
286 artiklan 2 kohta		
286 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 38 kohta	
286 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 39 kohta	
286 artiklan 5 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 40 kohta	
286 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 41 kohta	
286 artiklan 7 kohta		
286 artiklan 8 kohta		
286 artiklan 9 kohta		
286 artiklan 10 kohta		
287 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 42 kohta	
287 artiklan 2–5 kohta		
287 artiklan 6 kohta	Liitteessä III olevan 6 osan 42 kohta	
288 artiklan 1 kohta		
288 artiklan 2 kohta		
288 artiklan 3 kohta		
289 artikla	Liitteessä III olevan 7 osan a alakohta	

290 artiklan 1 kohta		
290 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan b alakohdan v alakohta	
290 artiklan 3 kohta		
291 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan b alakohdan iii alakohta	
291 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan b alakohdan iv alakohta	
291 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan b alakohdan v alakohta	
291 artiklan 4 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan b alakohdan viidennen alakohdan c–d alakohta	
292 artiklan 1 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan c alakohta	
292 artiklan 2 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan c alakohta	
292 artiklan 3 kohta	Liitteessä III olevan 7 osan c alakohta	
292 artiklan 4 kohta		
293 artiklan 1 kohta		
293 artiklan 2 kohta		Liitteessä II oleva 7–11 kohta
294 artiklan 1 kohta		
295 artikla		
296 artikla		
297 artikla		
298 artikla		
299 artikla		
300 artikla		
301 artiklan 1 kohta	104 artiklan 6 kohta	
301 artiklan 2 kohta	105 artiklan 1 kohta ja 105 artiklan 2 kohta	
301 artiklan 3 kohta		
302 artiklan 1 kohta	102 artiklan 2 kohta ja 102 artiklan 3 kohta	
302 artiklan 2 kohta		
303 artiklan 3 kohta	102 artiklan 4 kohta	
303 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 4 osan 1 kohta	
303 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 4 osan 2 kohta	
303 artiklan 4 kohta		
303 artiklan 5 kohta		
304 artiklan 1 kohta	Liitteessä X olevan 1 osan 1 kohta	
305 artiklan 2 kohta	Liitteessä X olevan 1 osan 2–4 kohta	

305 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 1 osan 5 ja 6 kohta	
305 artiklan 3 kohta		
306 artiklan 1 kohta	104 artiklan 1 kohta	
306 artiklan 2 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 1 kohdan ensimmäinen virke	
306 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 1 kohdan toinen virke	
306 artiklan 4 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 2 kohta	
307 artiklan 1 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 4 kohta	
307 artiklan 2 kohta		
307 artiklan 3 kohta		
308 artiklan 1 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 5–7 kohta	
308 artiklan 2 kohta	Liitteessä X olevan 2 osan 10 ja 11 kohta	
309 artikla	Liitteessä X olevan 2 osan 12 kohta	
310 artikla	Liitteessä X olevan 3 osan 1–7 kohta	
311 artiklan 1 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 1 kohta	
311 artiklan 2 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 8–12 kohta	
311 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 13–18 kohta	
311 artiklan 4 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 19 kohta	
311 artiklan 5 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 20 kohta	
311 artiklan 6 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 21–24 kohta	
311 artiklan 7 kohta		
312 artiklan 1 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 25 kohta	
312 artiklan 2 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 26 kohta	
312 artiklan 3 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 27 kohta	
312 artiklan 4 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 28 kohta	
312 artiklan 5 kohta	Liitteessä X olevan 3 osan 29 kohta	
313 artikla	Liitteessä X oleva 5 osa	
314 artiklan 1 kohta		26 artikla
314 artiklan 2 kohta		26 artikla
314 artiklan 3 kohta		

315 artikla		
316 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 1 kohta
316 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 2 kohta
316 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 3 kohta
317 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 4 kohta
317 artiklan 2 kohta		
318 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 5 kohta
318 artiklan 2 kohta		
319 artikla		Liitteessä I oleva 7 kohta
320 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 9 kohta
320 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 10 kohta
321 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 8 kohta
321 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 8 kohta
322 artikla		Liitteessä I oleva 11 kohta
323 artikla		Liitteessä I oleva 13 kohta
324 artikla		Liitteessä I oleva 14 kohta
325 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 14 kohta
325 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 14 kohta
325 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 14 kohta
325 artiklan 4 kohta		19 artiklan 1 kohta
326 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 16a kohta
326 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 16a kohta
326 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 16a kohta
326 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 16a kohta
326 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 16a kohta
327 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 14a kohta
327 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 14b kohta
327 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 14c kohta
327 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 14a kohta
328 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 17 kohta
328 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 18 kohta
328 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 19 kohta
328 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 20 kohta
328 artiklan 5 kohta		Liitteessä I oleva 21 kohta
328 artiklan 6 kohta		Liitteessä I oleva 22 kohta
328 artiklan 7 kohta		Liitteessä I oleva 23 kohta
328 artiklan 8 kohta		Liitteessä I oleva 24 kohta
328 artiklan 9 kohta		Liitteessä I oleva 25 kohta
329 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 26 kohta
329 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 27 kohta
329 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 28 kohta
329 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 29 kohta
329 artiklan 5 kohta		Liitteessä I oleva 30 kohta
329 artiklan 6 kohta		Liitteessä I oleva 31 kohta
329 artiklan 7 kohta		Liitteessä I oleva 32 kohta
330 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 33 kohta
330 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 33 kohta

330 artiklan 3 kohta		
331 artikla		Liitteessä I oleva 34 kohta
332 artikla		Liitteessä I oleva 36 kohta
333 artiklan 1 kohta		
333 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 37 kohta
333 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 38 kohta
334 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 41 kohta
334 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 41 kohta
335 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 42 kohta
335 artiklan 2 kohta		
335 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 43 kohta
335 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 44 kohta
335 artiklan 5 kohta		Liitteessä I oleva 45 kohta
335 artiklan 6 kohta		Liitteessä I oleva 46 kohta
336 artikla		Liitteessä I oleva 8 kohta
337 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 48 ja 49 kohta
337 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 50 kohta
338 artikla		Liitteessä I oleva 51 kohta
339 artiklan 1 kohta		Liitteessä I oleva 53 kohta
339 artiklan 2 kohta		Liitteessä I oleva 54 kohta
339 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 55 kohta
339 artiklan 4 kohta		Liitteessä I oleva 56 kohta
340 artikla		Liitteessä III oleva 1 kohta
341 artiklan 1 kohta		Liitteessä III oleva 2 kohta ja 2 kohdan 4 alakohta
341 artiklan 2 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 2 alakohta
341 artiklan 3 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohta
341 artiklan 4 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 2 alakohta
341 artiklan 5 kohta		
342 artiklan 1 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohta
342 artiklan 2 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohta
342 artiklan 3 kohta		Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohta
343 artiklan 1 kohta		Liitteessä III olevan 3 kohdan 1 alakohta
343 artiklan 2 kohta		Liitteessä III olevan 3 kohdan 2 alakohta
343 artiklan 3 kohta		Liitteessä III olevan 3 kohdan 2 alakohta
343 artiklan 4 kohta		
344 artikla		
345 artikla		

346 artiklan 1 kohta		Liitteessä IV oleva 1 kohta
346 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 2 kohta
346 artiklan 3 kohta		Liitteessä IV oleva 3 kohta
346 artiklan 4 kohta		Liitteessä IV oleva 4 kohta
346 artiklan 5 kohta		Liitteessä IV oleva 6 kohta
347 artiklan 1 kohta		Liitteessä IV oleva 8 kohta
347 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 9 kohta
347 artiklan 3 kohta		Liitteessä IV oleva 10 kohta
347 artiklan 4 kohta		Liitteessä IV oleva 12 kohta
348 artiklan 1 kohta		Liitteessä IV oleva 13 kohta
348 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 14 kohta
348 artiklan 3 kohta		Liitteessä IV oleva 15 kohta
348 artiklan 4 kohta		Liitteessä IV oleva 16 kohta
348 artiklan 5 kohta		Liitteessä IV oleva 17 kohta
348 artiklan 6 kohta		Liitteessä IV oleva 18 kohta
349 artiklan 1 kohta		Liitteessä IV oleva 19 kohta
349 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 20 kohta
350 artikla		Liitteessä IV oleva 21 kohta
351 artikla		
352 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 1 kohta
352 artiklan 2 kohta		
352 artiklan 3 kohta		
353 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 10b kohta
353 artiklan 2 kohta		
353 artiklan 3 kohta		
354 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 10 kohta
354 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 10a kohta
355 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 7 kohta
355 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 8 kohta
355 artiklan 3 kohta		Liitteessä V oleva 9 kohta
355 artiklan 4 kohta		Liitteessä V oleva 10 kohta
355 artiklan 5 kohta		Liitteessä V oleva 8 kohta
356 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 11 kohta
356 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 12 kohta
356 artiklan 3 kohta		Liitteessä V oleva 12 kohta
357 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 2 kohta
357 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 2 kohta
357 artiklan 3 kohta		Liitteessä V oleva 5 kohta
357 artiklan 4 kohta		
358 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 3 kohta
358 artiklan 2 kohta		
359 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 5 kohta
360 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 5 kohta
360 artiklan 2 kohta		

361 artikla		Liitteessä V oleva 5a kohta
362 artikla		Liitteessä V oleva 5b kohta
363 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 5c kohta
363 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 5d kohta
363 artiklan 3 kohta ³		Liitteessä V oleva 5d kohta
363 artiklan 4 kohta		Liitteessä V oleva 5d kohta
363 artiklan 5 kohta		Liitteessä V oleva 5d kohta
363 artiklan 6 kohta		Liitteessä V oleva 5d kohta
363 artiklan 7 kohta		
364 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 5a kohta
364 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 5e kohta
365 artiklan 1 kohta		Liitteessä V oleva 5f kohta
365 artiklan 2 kohta		Liitteessä V oleva 5g kohta
365 artiklan 3 kohta		Liitteessä V oleva 5h kohta
365 artiklan 4 kohta		Liitteessä V oleva 5h kohta
365 artiklan 5 kohta		Liitteessä V oleva 5i kohta
365 artiklan 6 kohta		Liitteessä V oleva 5 kohta
366 artikla		Liitteessä V oleva 5j kohta
367 artikla		
367 artiklan 4 kohta		Liitteessä V oleva 5l kohta
367 artiklan 5 kohta		Liitteessä V oleva 5l kohta
367 artiklan 6 kohta		Liitteessä V oleva 5l kohta
368 artikla		Liitteessä II oleva 1 kohta
369 artiklan 1 kohta		Liitteessä II oleva 2 kohta
369 artiklan 2 kohta		Liitteessä II oleva 3 kohta
369 artiklan 3 kohta		
370 artikla		Liitteessä II oleva 4 kohta
371 artikla		
372 artikla		
373 artikla		
374 artikla		
375 artikla		
376 artikla		28 artiklan 1 kohta
377 artikla		
378 artikla		
379 artiklan 1 kohta	106 artiklan 1 kohta	
379 artiklan 2 kohta	106 artiklan 1 kohta	
379 artiklan 3 kohta		29 artiklan 1 kohta
379 artiklan 4 kohta		30 artiklan 1 kohta
379 artiklan 5 kohta		29 artiklan 2 kohta
379 artiklan 6 kohta	106 artiklan 2 kohta	
379 artiklan 7 kohta	106 artiklan 3 kohta	
379 artiklan 8 kohta		
380 artikla	107 artikla	
381 artikla	108 artikla	
382 artikla	109 artikla	

383 artiklan 1 kohta	110 artiklan 1 kohta	
383 artiklan 2 kohta	110 artiklan 2 kohta	
384 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta	
384 artiklan 2 kohta	111 artiklan 4 kohta	
384 artiklan 3 kohta	30 artiklan 4 kohta	
384 artiklan 4 kohta		31 artikla
385 artikla		
386 artiklan 1 kohta		Liitteessä VI oleva 1 kohta
386 artiklan 2 kohta		Liitteessä VI oleva 2 kohta
386 artiklan 3 kohta		Liitteessä VI oleva 3 kohta
387 artikla		32 artiklan 1 kohta
388 artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta	
388 artiklan 2 kohta	112 artiklan 2 kohta	
388 artiklan 3 kohta	112 artiklan 3 kohta	
388 artiklan 4 kohta		
389 artiklan 1 kohta	113 artiklan 3 kohta	
389 artiklan 2 kohta	113 artiklan 4 kohta	
390 artiklan 1 kohta	114 artiklan 1 kohta	
390 artiklan 2 kohta	114 artiklan 2 kohta	
390 artiklan 3 kohta	114 artiklan 3 kohta	
391 artiklan 1 kohta	115 artiklan 1 kohta	
391 artiklan 2 kohta	115 artiklan 2 kohta	
392 artiklan 1 kohta	117 artiklan 1 kohta	
392 artiklan 2 kohta	117 artiklan 2 kohta	
393 artikla		
394 artiklan 1 kohta	122a artiklan 1 kohta	
394 artiklan 2 kohta	122a artiklan 2 kohta	
394 artiklan 3 kohta	122a artiklan 3 kohta	
394 artiklan 4 kohta	122a artiklan 4 kohta	
395 artikla		
396 artikla		
397 artikla		
398 artikla		
399 artikla		
400 artikla		
401 artikla		
402 artikla		
403 artikla		
404 artikla		
405 artikla		
406 artikla		
407 artikla		
408 artikla		
409 artikla		
410 artikla		
411 artikla		
412 artikla		
413 artikla		

414 artikla		
415 artikla		
416 artikla		
417 artikla		
418 artiklan 1 kohta	145 artiklan 1 kohta	
418 artiklan 2 kohta	145 artiklan 2 kohta	
418 artiklan 3 kohta	145 artiklan 3 kohta	
418 artiklan 4 kohta	145 artiklan 4 kohta	
419 artiklan 1 kohta	Liitteessä XII olevan 1 osan 1 kohta ja 146 artiklan 1 kohta	
419 artiklan 2 kohta	146 artiklan 2 kohta ja liitteessä XII olevan 1 osan 2 ja 3 kohta	
419 artiklan 3 kohta	146 artiklan 3 kohta	
420 artikla	147 artikla ja liitteessä XII olevan 1 osan 4 kohta	
421 artiklan 1 kohta	148 artikla	
421 artiklan 2 kohta		
422 artiklan 1 kohta	Liitteessä XII olevan 2 osan 1 kohta	
422 artiklan 2 kohta		
423 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 2 kohta	
424 artikla		
425 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 4 ja 8 kohta	
426 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 5 kohta	
427 artikla		
428 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 6 kohta	
429 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 7 kohta	
430 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 9 kohta	
431 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 11 kohta	
432 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 12 kohta	
433 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 13 kohta	
434 artikla	Liitteessä XII olevan 2 osan 14 kohta	
435 artiklan 1 kohta	Liitteessä XII olevan 2 osan 15 kohta	
435 artiklan 2 kohta		
436 artikla		
437 artikla	Liitteessä XII olevan 3 osan 1 kohta	
438 artikla	Liitteessä XII olevan 3 osan 2	

	kohta	
439 artikla	Liitteessä XII olevan 3 osan 3 kohta	
440 artikla		
441 artiklan 1 alakohta	150 artiklan 1 kohta	41 artikla
441 artiklan 2 alakohta		
442 artikla		
443 artikla		
444 artikla		
445 artiklan 1 kohta	151a artikla	
445 artiklan 2 kohta	151a artikla	
445 artiklan 3 kohta	151a artikla	
445 artiklan 4 kohta		
445 artiklan 5 kohta		
446 artikla		
447 artikla		
448 artikla		
459 artikla		
450 artikla		
451 artikla		
452 artikla		
453 artikla		
454 artikla		
455 artikla		
456 artikla		
457 artikla		
458 artikla		
459 artikla		
460 artikla		
461 artikla		
462 artikla		
463 artikla		
464 artikla		
465 artikla		
466 artikla		
467 artikla		
468 artikla		
469 artikla		
470 artikla		
471 artikla		
472 artikla		
473 artikla		
474 artikla		
475 artikla		
476 artikla	152 artiklan 5 kohta	
477 artikla		
478 artikla		
479 artikla		

480 artikla		
481 artikla		
482 artikla		
483 artikla		
484 artikla		
485 artikla		
486 artikla		
487 artikla		
488 artikla		
Liite I	Liite II	
Liite II	Liite IV	
Liite III		
Liitteessä IV oleva 1 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 1 artiklan 14–19 kohta	
Liitteessä IV oleva 2 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 42 artikla	
Liitteessä IV oleva 3 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 43 artikla	
Liitteessä IV oleva 4 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 44 artikla	
Liitteessä IV oleva 5 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 45 artikla	
Liitteessä IV oleva 6 osa	Direktiivin 2000/12/EY 152 artiklan 5 kohta ja 46 artikla	